Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Typographus lectori.

Emendationum rationes, candide lector hic, ut in operis titulo pollicitus ſum, ſubnectere cupiebam, atq; id qui dē præſtitiſſem, niſi ille qui hæc ſuppeditaturus erat, multis, maximiſq; negociis diſtractus, hinc per aliquot menſes peregre abeſſe coactus fuiſſet, id quod in cauſa fuit, ne ipſe, ea, quæ pollicitus fuerat præſtaret. Hoc tamen te admonitum uelim, cum ille reuerſus fuerit, quod quidem hinc ad paucos menſes fore ſpero, me, & illa, & pleraque alia, quæ ad Ariſtoph. comœdiarum cognitionem non minus neceſſaria ſunt editurum. Tu interim uale, atque ceptis noſtris bene precare.

Digitized by Google

Μόλε λάκαινα, πρεπὸν ἀμὶν
Κλεῶα τὸν ἀμύκλαις ἀπόλλω σιὸν
Καὶ χαλκίοικον ἀσάναν,
Τυνδαρίδας τ᾽ ἀγασὼς,
Τοὶ δὴ παρ᾽ εὐρώταν ψιάδδοντι
Εἶα μάλα ἔμβη·
εἶα κοῦφα πάλλων,
Ὣς σπάρταν ὑμνείωμεν,
Τᾶ σιῶν χοροὶ μέλοντι
Καὶ ποδῶν κτύπος
Αἵ τε πῶλοι ταὶ κώραι,
Παρ᾽ τὸν εὐρώταν
Ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
Ἀγμονεύουσαι,
Ταὶ δὲ κόμαι σείοντ᾽ αἵπερ βακχᾶν
Θυρσαδδοᾶν, καὶ παιδδοᾶν,
Ἁγῆται δ᾽ ἁ λήδας παῖς
Ἁγνὰ χοραγὸς εὐπρεπὴς,
Ἀλλ᾽ ἄγε κόμαν
Παραμπυκίδδετε,
Χερὶ ποδοῖν τε πᾶ δὴ
Αἴ τις ἔλαφος
Κρότον δ᾽ ἅμα πο-
ἢ χορωφελέταν,
Καὶ τὰν σιὰν δ᾽ αὖ τὰν κρατίσταν
Χαλκίοικον ὕμνει
Τὰν παμμάχον.

Ἀριστοφάνους Λυσιστράτης τέλος.

Digitized by Google

Καὶ τᾶν αἱμύλαν ἀλωπέκων
Παυσαίμεθ' ὦ
Δεῦρ' ἴθι δεῦρ' ὦ
Κυναγὲ παρσένε.
Λυ. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται καλῶς
Ἀπάγεσθε ταύτας ὦ λάκωνες, τάσδε τε
Ὑμεῖς, ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα, καὶ γυνὴ
Στήτω παρ' ἄνδρα, κᾆτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
Ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα,
Τὸ λοιπὸν αὖτις μὴ ξαμαρτάνειν ἔτι
Πρόσηγε χορόν, ἔπαγε χάριτας.
Ἐπὶ δὲ κάλεσον ἄρτεμιν,
Ἐπὶ δὲ δίδυμον ἄγε χορὸν ἱκεῖον
Εὔφρον, ἐπὶ δὲ νύσιον
Ὃς μετὰ μαινάσι βάκχειος ὄμμασι
Δαίεται.
Δία τε πυρὶ φλεγόμενον
Ἐπί τε πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν,
Εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
Χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
Ἡσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
Ἣν ἐποίησε θεὰ κύπρις,
Ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων,
Αἴρεσθ' ἄνω ἰαί,
Ὡς ἐπὶ νίκῃ ἰαί,
Εὐοῖ εὐοῖ, εὐαὶ εὐαί,
Λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν
Ἐπὶ νέᾳ νέαν.
Χ.λ. Ταΰγετον αὖτ' ἐραννὸν ἐκλιπῶα-μῶα

Ἐς ταὐτὸν, οὐκ ἐῤῥήσετ' ὦ μαστιγίαι,
Νὴ τὸν Δί' ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.

Λα, Ὦ πολυχαρείδα, λαβὲ τὰ φυσατήρια,
Ἵν' ἐγὼ διποδιάξω γε κἀΐσω καλὸν
Ἐς τὼς ἀσαναίως τε καὶ ἡμᾶς ἅμα,

Αθ. Λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλίδας πρὸς τῶν θεῶν
Ὡς ἥδομαί γ' ὁρῶν ἡμᾶς ὀρχουμένους.

Λα. Ὅρμαον
Τῶς κυρσανίως ὦ μναμόνα
Τὰν τεὰν μῶαν, ἅ τις
Οἶδεν ἁμὲ τώς τ' ἀσαναίοις
Ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' ἀρταμιτίῳ
Ρρόκροον θείκελοι
Ροττὰ κᾶλα, τὼς μήδως τ' ἐνίκων.
Ἁμὲ δ' αὖ λεωνίδας
Ἆγεν ἅπερ τὼς κάπρως
Θάγοντας οἰῶ τὸν ὀδόντα, πολὺς
Δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἤνσει
Ρολὺς τ' ἅμα
Καὶ κατὰ τῶν σκελῶν ἀφρὸς ἵετο,
Ἦν γὰρ τ' ὤνδρες οὐκ ἐλάσσως
Τᾶς ψάμμας τοὶ πέρσαι,
Ἀγροτέρ' ἄρτεμι, σηροκτόνε
Μόλε δεῦρο παρσένε, σιὰ
Ροττὰς σπονδὰς, ὡς
Συνέχῃς πολὺν ἁμὲ χρόνον.
Νῦν δ' αὖ
Φιλία δ' αἰὲς εὔπορος εἴη
Ταῖσιν συνθήκαις

Εἰς ἐμοῦ σκήνεις ἔχων καὶ κορύνας, ὡς
Λήψεται πυρὸς, ὁ μανῆς δ' αὐτοῖς οὑμὸς ἐμβαλεῖ.
Πρόσγε μέντοι τὴν θύραν
Προσαγορεύω μὴ βαδίζειν τὴν ἐμὴν,
Ἀλλ' εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.
Θερ. Ἄνοιγε τὴν θύραν, οὐ παραχωρεῖν θέλεις
Ὑμεῖς τί κάθησθε μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι;
Ὑμᾶς κατακαύσω, φορτικὸν τὸ χωρίον,
Οὐκ ἂν ποιήσαιμ', εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
Ὑμῖν χαρίζεσθαι προσταλαιπωρήσαιμεν.
Χο. Χ' ἡμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
Θερ. Οὐκ ἄπιτε, κωκύσετε τὰς τρίχας μακρὰ,
Οὐκ ἄπιθ'; ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
Καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι.
Ἀθ. Οὔπω τοιοῦτον συμπόσιον ὄπωπ' ἐγὼ,
Ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοὶ,
Ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.
Ὀρθῶς γ' ὅτι νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν,
Ἢν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
Μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῦ πρεσβεύσομεν,
Νῦν μὲν γὰρ ὅτ' ἂν ἔλθωμεν εἰς Λακεδαίμονα
Νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅτι ταράξομεν.
Ὥσθ' ὅτι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν
Ἃ δ' οὐ λέγουσι ταῦτ' ὑπονενοήκαμεν,
Ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι,
Νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μέν γε τις
ᾄδοι Τελαμῶνος Κλειταγόρας ᾄδειν δέον,
Ἐπῃνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
Θερ. Ἀλλ' οὑτοιὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν

Λυ. Καλῶς λέγετε, νῦν οὖν ὅπως ἁγνεύσετε,
Ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
Ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν,
Ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε,
Κἄπειτα τὴν αὑτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν
Ἄπεισ' ἕκαστος. Ἀθ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
Λα. Ἄγ' ὅπα τὺ λῇς. Ἀθ. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστά γε.
Λυ. Στρωμμάτων δὲ ποικίλων καὶ χλανιδίων καὶ ξυστίδων
Καὶ χρυσίων ὅσ' ἐστὶν ἐμοὶ
Οὐ φθόνος ἔνεστί μοι
Πᾶσιν παρέχειν φέρειν τοῖς
Παισὶν, ὁπότ' ἄν τε θυγάτηρ
Τινὶ κανηφορῇ,
Πᾶσιν ὑμῖν λέγω,
Λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
Χρημάτων νῦν ἔνδοθεν,
Καὶ μηδὲν οὕτως
Εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς τύπους ἀνασπάσαι
Χ' ἅττ' ἔνδον ᾖ φορεῖν.
Ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν ἢ μή τις
Ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει,
Εἰδέτω μὴ σῖτος ὑμῶν οὐδὲ, βόσκει δ' οἰκέτας
Καὶ σμικρὰ πολλὰ παιδία,
Ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
Πυρίδια λεπτὰ μὲν,
Ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος
Ἰδεῖν μάλα νεανίας,
Ὅστις οὖν βούλεται
Τῶν πενήτων ἴτω

Πολλοὺς δ' ἑταίρους ἱππέας καὶ ξυμμάχους
Ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι
Κἀλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης
Τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἠμπίσχον πάλιν.
Λα. Οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.
Ἀθ. Ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
Λυ. Τί δῆθ' ὑπηργμένων τε πολλῶν κἀγαθῶν
Μάχεσθε, κοὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας,
Τί δ' οὐ διηλλάγητε, φέρε τί τοὐμποδών.
Λα. Ἁμές γε λῶμες, αἴ τις ἁμὶν τὤγκυκλον
Λῇ τοῦτ' ἀποδόμεν. Λυ. ποῖον ὦ τᾶν; Λα. τὰν πύλον.
Ὥσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
Ἀθ. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
Λυ. Ἄφετ' ὦγάθ' αὐτοῖς. Ἀθ. κᾆτα τίνα κινήσομεν;
Λυ. Ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου τοῦ χωρίου.
Ἀθ. Τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
Πρώτιστα τὸν ἐχινοῦντα καὶ τὸν μηλιᾶ
Κόλπον τὸν ὄπισθεν, καὶ τὰ μεγαρικὰ σκέλη.
Λυ. Οὐ τὼ σιὼ οὐχὶ πάντα γε ὦ λυσσάνιε.
Λα. Ἐᾶτε μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
Ἀθ. Ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
Λα. Ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γα πρῶτα ναὶ τὼ σιώ.
Λυ. Ἐπὴν διαλλαγῆτε ταῦτα δράσετε,
Ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα βουλεύσασθε, καὶ
Τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
Ἀθ. Ποίοισιν ὦ τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν
Οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν;
Βινεῖν ἅπασιν. Λα. τοῖσι γοῦν ναὶ τὼ σιὼ
Ἁμοῖσι. Ἀθ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία καρυστίοις.

Ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμὶ, νοῦς δ' ἔνεστι μοι,
Αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω,
Τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους,
Πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς,
Λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι,
Κοινῇ δικαίως, οἱ μιᾶς τε χέρνιβος
Βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς,
Ὀλυμπίασιν ἐν πύλαις, πυθοῖ, πόσοις,
Εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι,
Ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε,
Εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.

Ἀθ. Ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.

Λυ. Εἶτ' ὦ λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
Οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο περικλείδης ποτὲ
Ὁ λάκων ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο,
Ἐπὶ τοῖς βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι
Στρατιὰν προσαιτῶν, ἡ δὲ μεσσήνη τότε,
Ὑμῖν ἐπέκειτο χ' ὁ θεὸς σείων ἅμα,
Ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν λακεδαίμονα,
Ταυτὶ παθόντες τῶν ἀθηναίων ὕπο
Δῃοῦτε χώραν ἧς ὑπ' εὖ πεπόνθατε.

Ἀθ. Ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί', ὦ λυσιστράτη.

Λα. Ἀδικοῦμεν, ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος καὶ καλός.

Λυ. Ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς ἀθηναίους οἴει,
Οὐκ οἶσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ λάκωνες αὖθις αὖ
Κατωνάκας φοροῦντας, ἐλθόντες δορὶ
Πολλοὺς μὲν ἄνδρας θετταλῶν ἀπώλεσαν,

Πάντα γε, φέρε τὸ ἔθος ἐμβαλώμεθα.
Ἀθ. Ὦ χαῖρετ' ὦ λάκωνες, αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
Λα. Ὦ πολιχαρείδα, δεινά γ' αὖ πεπόνθαμες,
Αἴκ' ἴδον ἁμὲς ἄνδρες ἀναπεφλασμένως.
Ἀθ. Ἄγε δὴ λάκωνες αὔθ' ἕκαστος χρὴ λέγειν,
Ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο. Λα. περὶ διαλλαγᾶν
Πρέσβεις. Ἀθ. καλῶς δὴ λέγετε χ' ἡμεῖς τουτογί.
Τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν λυσιστράτην,
Ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη.
Λα. Ναὶ τὼ σιὼ κἂν λῆτε τὸν λυσίστρατον.
Χ. γυ. Ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς ὡς ἔοικε δεῖ καλεῖν,
Αὕτη γὰρ ὡς ἤκουσεν ἥδ' ἐξέρχεται,
Χαῖρ' ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη, δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι
Δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, πολύπειρον
Ὡς οἱ πρῶτοι τῶν ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγγι,
Συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τ' ἀγκλήματα πάντων
Ἐπέτρεψαν.
Λυ. Ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον εἰ λάβοι γέ τις
Ὀργῶντας, ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους,
Τάχα δ' εἴσομαι 'γὼ ποῦ 'στιν ἡ διαλλαγή,
Πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς λακωνικοὺς,
Καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μὴ δ' αὐθαδικῇ,
Μηθ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
Ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκὸς οἰκείως πάνυ,
Ἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε,
Ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς ἀθηναίους ἄγε,
Οὗ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτους λαβομένη.
Ἄνδρες λάκωνες, στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
Ἐνθένδε θ' ὑμεῖς καὶ λόγων ἀκούσατε,

Ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
Ὥσπερ οἴκαδ' ἐς
Ἑαυτῶν γεννικῶς,
Ἴσως δ' ἡ θύρα κεκλείσεται.

Χ.γε. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἱδὶ πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας,
Χωροῦσιν ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν
Ἔχοντες.
Ἄνδρες Λάκωνες, πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
εἶτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.

Λα. Τί δεῖ ποθ' ὔμμε, πολλὰ μυσίδδειν ἔπη,
Ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἥκομες.

Χ.γε. Βαβαί, νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
Δεινῶς, τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.

Λα. Ἄφατα, τί καὶ λέγοι τις; ἀλλ' ὅπᾳ θέλει
Ραύτᾳ τις ἐλθὼν ἀμὶν ἰράναν σέτω.

Χ.γε. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
Ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
Θαιμάτι' ἀποστέλλοντας, ὥστε φαίνεται
Ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.

Ἀθ. Τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στιν ἡ Λυσιστράτη,
Ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὑτοιί τοιουτοιί.

Χ.γε. Χ' αὕτη ξυνᾴδει χ' ἀτέρα ταύτῃ νόσῳ,
ἤπου πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

Ἀθ. Μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα
Ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.

Χ.γε. Εἰ σωφρονεῖτε θαἰμάτια λήψεσθ' ὅπως
Τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.

Ἀθ. Νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγοις. Λα. ναὶ τὼ σιὼ

Ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
Χ. γυ. Οὐ παρασκευαζόμεσθα τῶν πολιτῶν οὐδέν' ὦν-
δρες φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲν,
Ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν
Πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
Καὶ δρᾶν, ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ
Καὶ τὰ παρακείμενα,
Ἀλλ' ἐπαγγελλέτω
Πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
Εἴτις ἀργυρίδιον
Δεῖται λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ
Τρεῖς, ὡς πόλλ' ἔσωσιν
Κἄχομεν βαλλάντια,
Κἄν ποτ' εἰρήνη φανῇ
Ὅστις ἂν νυνὶ δανείσηται
Παρ' ἡμῶν ἂν λάβῃ
Μηκέτ' ἀποδιδῷ,
Ἑστιᾶν δὲ μέλλομεν ξένους τινὰς Καρυστίους
Ἄνδρας καλούς τε κἀγαθούς,
Κἄστιν ἔτνος τι, καὶ
Δελφάκιον ἦν τί μοι,
Καὶ τοῦτο τέθυχ' ὥστε τὰ κρέα
Ἔσεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά,
Ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ,
Τήμερον, πρωῒ δὲ χρὴ
Τοῦτο δρᾶν λελουμένους,
Αὐτούς τε καὶ τὰ παιδί', εἶ-
τα ἔσω βαδίζειν.
Μὴ δ' ἔρεσθαι μηδένα

Χ.γυ. Ποτέομαι, κράτιστα γὰρ πάντα λέγεις.

Χ.αν. Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον
Οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις.

Χ.γυ. Ταῦτα μέντοι ξυνιεὶς, εἶτα πολεμεῖς ἀπέ μοι;
Ἐξὸν ὦ πόνηρε σὺ βεβαίαν μ' ἔχειν φίλην.

Χ.αν. Ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.

Χ.γυ. Ἀλλ' ὅταν βούλῃ σὺ, νῦν δ' οὔτι περιόψομαι
Γυμνὸν ὄνθ' οὕτως, ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ,
Ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.

Χ.αν. Τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε,
Ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.

Χ.γυ. Πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνὴρ, εἶτ' οὐ καταγέλαστον εἶ,
Κἂν μή με λυπῇς, ἐγὼ σοῦ γ' ἂν τόδε τὸ θηρίον
Τοὐπὶ τῷ 'φθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἂν ὃ νῦν ἔνι.

Χ.αν. Τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοὐπιτρῖβον ὁ δακτύλιος οὑτοσὶ
Ἐκσκάλευσον αὐτὸ, κᾆτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι
Ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.

Χ.γυ. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα καίτοι δύσκολος γ' ἔφυς ἀνήρ
Ἦ μέγ' ὦ Ζεῦ χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι,
Οὐχ ὁρᾷς, οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;

Χ.γε. Νὴ Δί' ὤνησάς γέ μ' ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,
Ὥστ' ἐπειδὴ 'ξῃρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.

Χ.γυ. Ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγὼ, καίτοι γε πάνυ πόνηρος εἶ.
Κἀφιλήσω. Χ.γε. μὴ φιλήσῃς. Χ.γυ. ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.

Χ.γε. Ἀλλὰ μὴ ὥρας ἵκοισθ', ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει
Κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον,
Οὔτε σὺν πανολέθρεισιν οὔτ' ἄνευ πανολέθρων.
Ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
Οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι,

Ἔμολον ἀπὸ σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγᾶν.
Πρ. Κἄπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
Κή. Οὐ τὸν δί' οὐκ ἔγωγε. Πρ. ποῖ μεταστρέφει;
Τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾷς
Ὑπὸ τῆς ὁδοῦ; Κή. πάλαι ὀργᾷ ναὶ τὸν κάστορα.
Πρ. Ἄνθρωπος, ἀλλ' ἔστυκας ὦ μιαρώτατε.
Κή. Οὐ τὸν δί' οὐκ ἔγωνγα, μὴ δ' αὖ πλαδδίη.
Πρ. Τί δ' ἐστί σοι τοδί. Κή. σκυτάλα λακωνικά.
Πρ. Εἴπερ γε χ' αὕτη 'στὶ σκυτάλη λακωνική.
Ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τἀληθῆ λέγε,
Τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τὰν λακεδαίμονι.
Κή. Ὀρσὰ λακεδαίμων πᾶσα, καὶ τοὶ σύμμαχοι
Ἅπαντες ἐσύκαντι, πελλάνας δὲ δεῖ.
Πρ. Ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἔπεσεν,
Ἀπὸ πανός; Κή. οὐκ ἀλλ' ἀρχὰ μὲν οἰῶ λαμπιτώ,
Ἔπειτα δ' ἅλλαι ταὶ κατὰ σπάρταν ἅμα
Γυναῖκες, αἵπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάγιδος
Ἀπήλαον τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
Πρ. Πῶς οὖν ἔχετε; Κή. μογίομες, ἂν γὰρ τὰν πόλιν
Αἵπερ λυχνοφορίοντες ἀποκεκύφαμες,
Ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω θιγῆν
Ἐῶντι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω
Σπονδὰς ποιησόμεσθα ποτ τὰν ἑλλάδα.
Ἀθ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
Ὑπὸ τῶν γυναικῶν, ἄρτι νυνὶ μανθάνω,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
Αὐτοκράτορας πρέσβεις πέμπειν ἐνθαδί,
Ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
Πρέσβεις ἑλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.

Τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθεὶς,
Πῶς ταύτην παιδοτροφήσω,
Ποῦ χηναλώπηξ,
Μίσθωσόν μοι τὴν κύσθην.
Χ.γε. Ἐν δεινῷ γ' ὦ δύστηνε κακῷ
Τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθείς,
Κἄγωγ' οἰκτείρω σ', αἲ αἲ,
Ποῖος γὰρ ἂν ἢ νεφρὸς ἀντίσχοι
Ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὄρχεις,
Ποία δ' ὀσφὺς, ποῖος δ' αὖ ὄρρος
Κατατεινόμενος
Καὶ μὴ κινῶν τοὺς ὄρθρους.
Κι. Ὦ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
Χ.γε. Ταυτὶ μέντοι νυνί σ' ἐποίησ'
ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
Κι. Μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
Χ γε. Ποία γλυκερά; μιαρὰ, μιαρὰ,
Δῆτ' ὦ Ζεῦ, ὦ Ζεῦ,
εἴθ' αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμοὺς
Μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
Ξυστρέψας, καὶ ξυγγογγυλίσας
Οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης,
Ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν εἰς τὴν γῆν,
Κᾆτ' ἐξαίφνης
Περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.
Κή. Πᾶ τᾶν Ἀσανᾶν ἐστιν ἁ γερωχία
Ἤ τοι πρυτανίδυ, λῶ τι μυθίξαι νέον.
Πρ. Σὺ δ' εἶ τίς; πότερον ἄνθρωπος, ἢ κονίσαλος.
Κή. Κήρυξ ἐγὼν ὦ κυρσάνιε ναὶ τὼ σιὼ

καί τοι τὸ δεῖνα προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
κι. Ἀλλ' οὐ δέομ' οὐδὲν ἔγωγε. Μυ. νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
κι. Ἀλλ' ἴθι, τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται,
Ἀνίστασ' ἀναπήδησον. Μυ. ἤδη πάντ' ἔχω.
κι. Ἅπαντα δῆτα; δεῦρό νυν ὦ χρύσιον.
Μυ. Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι, μέμνησό νυν,
Μή μ' ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
κι. Νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα. Μυ. σισύραν οὐκ ἔχεις;
κι. Μὰ Δί' οὐ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
Μυ. Ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο; ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
κι. Ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα,
Μυ. Ἔπαιρε σαυτόν. κι. ἀλλ' ἐπῆρται τουτογί.
Μυ. Βούλει μυρίσω σε; κι. μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.
Μυ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
κι. Εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὦ Ζεῦ δέσποτα.
Μυ. Πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβών.
κι. Οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
Εἰ μὴ διατριπτικόν τε κοὐκ ὄζον γάμων.
Μυ. Τάλαιν' ἐγὼ τὸ ῥόδιον ἤνεγκον μύρον.
κι. Ἀγαθὸν, ἔα αὔτ' ὦ δαιμονία. Μυ. ληρεῖς ἔχων.
κι. Κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.
Μυ. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστρον. κι. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
Ἀλλ' ὦ 'ζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
Μηδέν. Μυ. ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
Ὑπολύομαι γοῦν, ἀλλ' ὅπως ὦ φίλτατε
Σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. κι. βουλεύσομαι.
Ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνή,
Τά τ' ἄλλα πάντα, κἀποδείρασ' οἴχεται,
Οἴ μοι τί πάθω, τίνα βινήσω

Τῆς

Μυ. Ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
Ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων; κι. ἔμοιγε νὴ Δία.
Τὰ τῆς ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι
Χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν, οὐ βαδιεῖ πάλιν;
Μυ. Μὰ δί' οὐκ ἔγωγ', ἢν μὴ διαλλαχθῆτέ γε,
Καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. κι. τοιγὰρ ἂν δοκῇ
κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε, νῦν δ' ἀπομώμοκα.
Σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίθητι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
Μυ. Οὐ δῆτα, καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ.
κι. Φιλεῖς τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὦ μυῤῥίνιον.
Μυ. Ὦ καταγέλαστ' ἐναντίον τοῦ παιδίου;
κι. Μὰ δί' ἀλλὰ τοῦτο δ' εἴκαδ' ὦ μανῆ φέρε.
Ἰδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κ ποδῶν,
Σὺ δ' οὐ κατακλινῇ. Μυ. ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ τάλαν
Δράσειε τοῦτο. κι. ὅπου τοῦτο πανὸς καλόν.
Μυ. καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν.
κι. κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ κλεψύδρᾳ.
Μυ. Ἔπειτ' ὀμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω τάλαν;
κι. Εἰς ἐμὲ τράποιτο, μηδὲν ὅρκου φροντίσῃς.
Μυ. Φέρε νῦν ἐνέγκω κλινίδιον νῷν. κι. μηδαμῶς,
Ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν. Μυ. μὰ τὸν ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ
καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαί.
κι. Ἡ δὴ γυνὴ φιλεῖ με, δήλη 'στι καλῶς.
Μυ. Ἰδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι, κἀγὼ 'κδύομαι,
καίτοι τὸ δεῖνα ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.
κι. Ποία ψίαθος, μή μοί γε. Μυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν;
Αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. κι. δός μοι νῦν κύσαι.
Μυ. Ἰδού. κι. παπαπαιάξ, ἧκέ νυν ταχέως πάνυ.
Μυ. Ἰδοὺ ψίαθος, κατάκεισο καὶ δὴ 'κδύομαι,

Ἀλλ' ἄχθομαι μὲν ἀπιών· ἔρημα δὲ
Εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
Χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων, ἔστυκα γάρ.
Μυ. Φιλῶ φιλῶ 'γὼ τοῦτον, ἀλλ' οὐ βούλεται
Ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι, σὺ δέ με τούτῳ μὴ κάλει.
Κι. Ὦ γλυκύτατον μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;
Κατάβηθι δεῦρο. Μυ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ', οὔ.
Κι. Ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;
Μυ. Οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.
Κι. Ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.
Μυ. Ἄπειμι. Κι. μὴ δῆτ' ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ,
Ὑπάκουσον οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
Παι. Μαμμία, μαμμία, μαμμία.
κι. Αὕτη τί πάσχεις, οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον,
Ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν;
Μυ. Ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ', ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ
Ἐστιν. κι. κατάβηθ' ὦ δαιμονία τῷ παιδίῳ.
Μυ. Οἷον τὸ τεκεῖν, καταβατέον. κι. τί γὰρ πάθω,
Ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
Πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν,
Χἀ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται
Ταῦτ' αὐτὰ δῆθ' ἃ καὶ μ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
Μυ. Ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρὸς,
Φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
Λυ. Τί ὦ πονηρὰ ταῦτα ποιεῖς, χἀτέραις
Πείθει γυναιξὶν, καὶ μ' ἔτ' ἄχθεσθαι ποιεῖς.
κι. Αὐτή με λυπεῖ. Μυ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι,
Τὰ δ' ἔνδον ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
Χεῖρον διατιθεῖσ'. κι. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

Ἔγωγε κἄστιν οὑμὸς ἀνὴρ κινησίας.
λυ. Σὸν ἔργον εἴη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν,
Κἀξυπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν
Καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
Μυ. Ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. λυ. καὶ μὴν ἐγὼ
Συνηπεροπεύσω παραμένουσ' ἐνθαδί,
Καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον ἀλλ' ἀπέλθετε.
Κι. Οἴμοι κακοδαίμων οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει,
Χὠ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
λυ. Τίς οὗτος οὑντὸς τῶν φυλάκων ἑστώς; Κι. ἐγώ.
λυ. Ἀνήρ; Κι. ἀνὴρ δῆτ'. λυ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδών;
Κι. Σὺ δ' εἶ τίς ἡ 'κβάλλουσά μ'. λυ. ἡμεροσκόπος.
Κι. Πρὸς τῶν θεῶν νῦν ἐκκάλεσόν μοι μυρρίνην.
λυ. Ἰδού, καλέσω 'γὼ τὴν μυρρίνην σοι, σὺ δὲ τίς εἶ;
Κι. Ἀνὴρ ἐκείνης, παιονίδης κινησίας.
λυ. Ὦ χαῖρε φίλτατ', οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομα
Τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν οὐδ' ἀνώνυμον,
Ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα,
Κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβῃ, κινησίᾳ
Τουτὶ γένοιτο, φησίν. Κι. ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
λυ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην καὶ περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
Λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνή,
Ὅτι λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς κινησίαν.
Κι. Ἴθι νῦν κάλεσον αὐτήν. λυ. τί οὖν δώσεις τί μοι;
Κι. Ἔγωγε νὴ τὸν Δί' ἢν βούλῃ γε σύ,
Ἔχω δὲ τοῦθ', ὅπερ οὖν ἔχω δίδωμί σοι.
λυ. Φέρε νῦν καλέσω, καταβᾶσά σοι. Κι. ταχύ νυν πάνυ
Ὡς οὐδεμίαν ἔχωγε τῷ βίῳ χάριν,
Ἐξ οὗπερ αὕτη ξυνῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας.

Τίμων τις
Ἦν ἀΐδρυτος ἀβάτοισιν ἐν
σκώλοις
τὸ πρόσωπον περιειργμένος,
Ἐρινύων ἀπορρώξ.
Οὗτος οὖν ὁ τίμων
Ὤχεθ᾽ ὑπὸ μίσους
Πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσιν πονηροῖς,
Οὕτω,
Κεῖνος ὑμῶν ἀντιμίσει
Τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί,
Ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος,
Τὴν γνάθον βούλει θένω;
Χ.αν. Μηδαμῶς σ᾽ ἔδεισά γε.
Χ.γυ. Ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει.
Χ.αν. Τὸν σάκανδρ᾽ ἐκφανεῖς;
Χ.γυ. Ἀλλ᾽ ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις
Καίπερ οὔσης γραὸς ὄντ᾽ αὐτὸν
κομήτην, ἀλλ᾽ ἀπεψι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.
λυ. Ἰοὺ, ἰοὺ γυναῖκες, ἴτε δεῦρ᾽ ὡς ἐμὲ
Ταχέως. Γυ. τί δ᾽ ἐστὶν εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;
λυ. Ἄνδρ᾽ ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
Τοῖς τῆς ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
Ἀλ.γ. Ὦ πότνια κύπρου, καὶ κυθήρων καὶ πάφου
Μεδέουσ᾽, ἴθ᾽ ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχῃ τὴν ὁδόν.
Γυ. Ποῦ δ᾽ ἐστὶν ὅστις. λυ. ἐστί; παρὰ τὸ τῆς χλόης,
Ὢ νὴ δί᾽, ἔστι δῆτα τίς καί ἐστιν ποτέ,
Ὁρᾶτε, γνώσκει τίς ὑμῶν. Μυ. νὴ δία

ΣΤΡΟΦΗ.

Χ.ἀν. Μῦθον βούλομαι λέξαι
Τίν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκου=
σ' αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν
Οὕτως
Ἦν νεανίσκος μελανίων τὶς, ὃς
φεύγων γάμον
Ἀφίκετ' εἰς ἐρημίαν, κἀν
Τοῖς ὄρεσιν ᾤκει,
Κᾆτ' ἐλαγωθήροι
Πλεξάμενος ἄρκυς
Καὶ κύνα τίν' εἶχεν,
Κοὐκέτι κατῆλθεν πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους
Οὕτω,
Τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
Κεῖνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἧττον
Τοῦ μελανίωνος οἱ σώφρονες.
Βούλομαί σε γραῦ κύσαι;
Κρόμμον γὰρ οὐκ ἔδει.
Κἀνατείνας τὸ σκέλος λακτίσαι;
Χ.γυ. Τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.
Χ.ἀν. Καὶ μυρωνίδης γὰρ ἦν
Τραχὺς ἐντεῦθεν, μελάμπυ=
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
Ὣς δὲ καὶ φορμίων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χ.γυ. Κἀγὼ βούλομαι
Μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι,
Τῷ μελανίωνι,

Κυεῖν ἔφασκες σύ; Γυ. καὶ κυῶ γε νὴ Δία.
Λυ. Τί δῆτα ταύτην ἔχεις; Γυ. ἵνα μ᾽ εἰ καταλάβοι
Ὁ τόκος ἐν πόλει, τέκοιμ᾽ εἰς τὴν κυνῆν
Ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.
Λυ. Τί λέγεις, προφασίζῃ περιφανῆ τὰ πράγματα,
Οὔτ᾽ ἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
Ἀλ.γ. Ἀλλ᾽ οὐ δύναμ᾽ ἔγωγ᾽ οὐδὲ κοιμᾶσθ᾽ ἐν πόλει,
Ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.
Ἀλ.γ. Ἐγὼ δ᾽ ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν᾽ ἀπόλλυμαι,
Ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβιζουσῶν ἀεί.
Λυ. Ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων
Ποθεῖτ᾽ ἴσως τοὺς ἄνδρας, ἡμᾶς δ᾽ οὐκ οἴει
Ποθεῖν ἐκείνους γ᾽ ἀργαλέας τ᾽ εὖ οἶδ᾽ ὅτι
Ἄγουσι νύκτας, ἀλλ᾽ ἀνάσχεσθ᾽ ὦ ᾽γαθαί,
Καὶ προσταλαιπωρήσατ᾽ ἔγ᾽ ὀλίγον χρόνον,
Ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστὶν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
Μὴ στασιῶμεν, ἔστι δ᾽ ὁ χρησμὸς οὑτοσί.
Αλ. Λέγ᾽ αὐτὸν ἡμῖν ὅτι λέγει. Λυ. σιγᾶτε δή.
Ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἂν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον,
Τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
Παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ᾽ ὑπέρτερα νέρθερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης. Γυ. ἐπάνω κατακεισόμεθ᾽ ἡμεῖς.
Λυ. Ἢν δὲ διαστῶσι κ᾽ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
Ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
Ὄρνεον οὐδ᾽ ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
Χ.γυ. Σαφὴς ὁ χρησμὸς νὴ Δί᾽ ὦ πάντες θεοὶ
Μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
Ἀλλ᾽ εἰσίωμεν, καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογὶ
Ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.

Τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν
Ἤδη πέτεσθαι διανοουμένην κάτω
Εἰς ὀρσιλόχου χθές, τῶν τριχῶν κατέσπασα
Πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε,
Ἕλκουσιν, ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται,
Αὕτη σὺ ποῖ θεῖς. Γυ. οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι,
Οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι μιλήσια
Ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. λυ. ποίων σέων;
Οὐκ εἶ πάλιν; Γυ. ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τὼ θεὼ
Ὅσον διαπετάσασα ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
λυ. Μὴ διαπετάννυε μὴ δ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ,
Ἀλλ' ἐᾶ' πολέσθαι τ' ἄρια, ἢν τούτου δέῃ.
Ἀλ.γ. Τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, τῆς ἀμοργίδος,
Ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιπ'. λυ. αὖθ' ἡτέρα
Ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται
Χώρει πάλιν δεῦρο. Γυ. ἀλλὰ νὴ τὴν φωσφόρον
Ἐγὼ δ' ἀποδείρας αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.
λυ. Μὴ μὴ ἀποδείρῃς, ἢν γὰρ ἄρξῃ τοῦτο σύ,
Ἑτέρα γυνὴ ταὐτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
Ἀλ.γ Ὦ πότνι' εἰλήθυι' ἐπίσχες τοῦ τόκου,
Ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.
λυ. Τί ταῦτα ληρεῖς; Γυ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.
λυ. Ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύγε χθές. Γυ. ἀλλὰ τήμερον
Ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν ὦ λυσιστράτη
Ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. λυ. τίνα λόγον λέγεις,
Τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; Γυ. ἄρρεν παιδίον.
λυ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐ σύγ' ἀλλὰ χάλκεον,
Ἔχειν τι φαίνει κοῖλον, εἴσομαι δ' ἐγώ,
Ὦ καταγέλαστ' ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν

Αἰετὸν τίκτοντα κάνθα-
ρός σε μαιεύσομαι.

Ἀλ. Οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἂν ἢν ἐμοὶ ζῇ λαμπιτὼ
Ἥ τε θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς ἰσμηνία,
Οὐ γὰρ ἔσται δύναμις οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ
Ὅστις ὦ δύστην' ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν,
Ὥστε καὶ χθὲς τῇ ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
Ταῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων
Παῖδα χρηστὴν καμπητὴν ἐκ βιωτῶν ἔγχελυν,
Οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα,
Κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων πρὶν ἂν
Τοῦ σκέλους λαβὼν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων
Ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,
Τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;

λυ. Κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
Ποιεῖ μ' ἄθυμον, περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

Ἀλ.γ. Τί φῄς, τί φῄς;

λυ. Ἀληθῆ, ἀληθῆ.

Ἀλ.γ. Τί δ' ἐστὶ δεινόν. φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

λυ. Ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν, καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

Ἀλ γ. Μὴ νῦν με κρύψῃς, τί πεπόνθαμεν κακόν;

λυ. Βινητιῶμεν ἡ βράχιστον τοῦ λόγου.

Ἀλ.γ. Ἰὼ ζεῦ;

λυ. Τί ζῆν' ἀϋτεῖς, ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει,
Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀπορχεῖν οὐκέτι
Οἵα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἀποδιδράσκουσι γάρ
Τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν
Κατέλαβον, ᾗ τοῦ πανός ἐστι ταὐλίον,
Τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ κατειλυσπωμένην,

Οἵτινες ἐπὶ λειψύδριον
Ἤλθομεν ὅτ᾽ ἦμεν ἔτι,
Νῦν δεῖ
Νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν.
Κἀναπτερῶσαι
Πᾶν τὸ σῶμα, κἀποσείσα=
σθαι τὸ γῆρας τόδε,
Εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβὴν
Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρὰς χειρουργίας,
Ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ᾽ ἔτι
Ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ᾽ ἡμᾶς ὥσπερ ἀρτεμισία,
Ἢν δ᾽ ἐφ᾽ ἱππικὴν τράπωνται διαγράφω τοὺς ἱππέας,
Ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνὴ
Κοὐκ ἂν ἀπολεῖται τρέχοντος, τὰς δ᾽ ἀμαζόνας σκόπει,
Ἃς μίκων ἔγραψεν ἐφ᾽ ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσι.
Ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
Ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα,
Χο.γυ. Εἰ νὴ τὼ θεώ με ζωπυρήσεις
Λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὗν ἐγὼ δή, καὶ
Ποιήσω τήμερον
Τοὺς δημότας βωστρεῖν σ᾽ ἐγὼ πεκτούμενον,
Ἀλλὰ χ᾽ ἡμεῖς ὦ γυναῖκες θᾶττον ἐκδυώμεθα,
Ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων,
Νῦν πρόσειμ᾽ ἴτω τις ἵνα
Μήποτε φάγῃ σκόροδα,
Μηδὲ κυάμους μέλανας
Ὡς εἰ
Καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς,
Ὑπερχολῶ γάρ,

Οὐ γὰρ ἀπόντας οἴκαδ' ἢ τινοῦσαι γνώσεται,
Χο.γυ. Ἀλλὰ θώμεθ' ὦ φίλαι γρᾶες ταδὶ πρῶτον χαμαί,
Ἡμεῖς γὰρ ὦ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
Τῇ πόλει χρησίμων
Εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με,
Ἑπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσα
Εὐθὺς ἠρρηφόρουν,
Εἶτ' ἀλετρὶς ἢ δεκέτις
Οὖσα τἀρχηγέτις
Καταχέουσα κροκωτὸν ἄρκτος ἦν βραυρωνίοις,
Κἀκανηφόρουν ποτ' οὖσα
Παῖς καλὴ ἔχουσ' ἰσχάδων ὁρμαθόν.
Ἆρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
Εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι
Ἢν ἂν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων,
Τοὐράνου γάρ μοι μέτεστι καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσφέρω,
Τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεστ' ὑμῖν, ἐπεὶ
Τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν μηδικῶν
Εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντισφέρετε τὰς εἰσφοράς,
Ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν,
Ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν, εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
Τῷ δ' ἐγ' ἀψύκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.
Γρ. Ταῦτ' οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ
Πολλὴ κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ
Τὸ χρῆμα μᾶλλον,
Ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
Χ.γε. Ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ' ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
Ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει,
Ἀλλ' ἄγετε λυκόποδες

Σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
Γρ. Εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔς' ἐμέ,
Νὴ τὸν δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις αὔτικα
Ἐμαυτὸν ὑποδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.
λυ. Μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὐθέμεσθά σε,
Ἀλλ' ἐς τρίτην γ' οὖν ἡμέραν πρωί πάνυ
Ἕξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐσκευασμένα.
Χ.γε. Οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
Ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνθρωποι τουτωὶ τῷ πράγματι,
Ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
Πραγμάτων μοι δοκεῖ,
Καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς ἱππίου τυραννίδος,
Καὶ πάνυ δέδοικα μὴ
Τῶν λακώνων τινὲς
Δεῦρο συνεληλυθότες,
Ἄνδρες ἐκ κλεισθένους
Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ
Καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν
Τόν τε μισθὸν ἔνθεν ἔζων ἐγώ,
Δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
Καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
Καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν λακωνικοῖς
Οἷσι πιστὸν οὐδὲν, εἰ μήπερ λύκῳ κεχηνότι,
Ἀλλὰ ταῦτ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι,
Ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσιν, ἐπεὶ φυλάξομαι,
Καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλάδῳ
Ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἑξῆς ἀριστογείτονι,
Ὧδε θ' ἑστήξω παρ' αὐτὸν, αὐτὸς γάρ μοι γίνεται
Τοῖσι θεοῖσιν ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.

Εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας,
Καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεἴ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν,
Κεἴ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ καὶ τούτους ἐγκαταμῖξαι,
Καὶ νὴ Δία τάς τε πόλεις ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ᾽ εἰσὶν ἄποικοι,
Διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ᾽ ἡμῖν ὥσπερ κατάγματα κεῖται,
Χωρὶς ἕκαστον, κᾆτ᾽ ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντ᾽
Δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἕν, κἄπειτα ποιῆσαι
Τολύπην μεγάλην, κᾆτ᾽ ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
Πρ. Οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν
αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου. Λυ. καὶ μὴν ὦ παγκατάρατε
Πλεῖν ἤ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν, πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
Κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. Π. σίγα μὴ μνησικακήσῃς
Λυ. Εἶθ᾽ ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
Μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς, καὶ θ᾽ ὑμέτερον μὲν ἐᾶτε,
Περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.
Πρ. Οὔκουν ἄνδρες γηράσκουσι. Λ. μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ οὐκ εἶπας ὅμοιον,
Ὁ μὲν γὰρ ἥκων κἂν ᾖ πολιὸς ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν,
Τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρός, κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται
Οὐδεὶς θέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.
Πρ. Ἀλλ᾽ ὅς τις ἔτι στῦσαι δυνατός;
Ἀλ. γ. Σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις,
Καίριόν ἐστι, σορὸν ὠνήσει
Μελιτοῦτταν, ἐγὼ καὶ δὴ μάξω
Λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι,
Καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ᾽ ἐμοῦ,
Καὶ τουτονὶ λαβὲ τὸν στέφανον,
Τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς;
Χώρει 'ς τὴν ναῦν,
Ὁ Χάρων σε καλεῖ,

Λυ. Ἀλλ' ἤνπερ ὁ γλυκύθυμος ἔρως χ' ἡ κυπρογένει' ἀφροδίτη
Ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,
Κᾆτ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμοὺς,
Οἶμαί ποτε λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς ἕλλησι καλεῖσθαι.
Πρ. Τί ποιησάσας; Λυ. ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν
Ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους, νὴ τὴν παφίαν ἀφροδίτην,
Νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοις ὁμοίως
Περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις ὥσπερ κορύβαντες
Πρ. Νὴ δία, χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. Λ. καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γελοῖον
Ὅτ' ἂν ἀσπίδ' ἔχων καὶ γοργόνα τις, κᾆτ' ὠνεῖται κορακίνους,
Α. Νὴ δί' ἔγωγ' οὖν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
Ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός,
Ἕτερος δὲ θρᾷξ πέλτην σείων καὶ ἀκόντιον ὥσπερ ὁ τηρεὺς
Ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν, καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν
Πρ. Πῶς οὖν ὑμεῖς δύνασθε παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ,
Ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι; φαύλως πάνυ. πῶς; ἀπόδειξον.
Χ.γ. Ὥσπερ κλωστῆρ' ὅτ' ἂν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος ὧδε λαβοῦσαι
Ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθὶ τὸ δ' ἐκεῖσε,
Οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσαιμεν ἤν τις ἐάσῃ,
Διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθὶ, τὸ δ' ἐκεῖσε.
Πρ. Ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
Παύσειν οἴεσθ' ὦ ἀνόητοι; Λυ. καὶ ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς
Ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.
Π. Πῶς δὴ φέρ' ἴδω; Λ. πρῶτα μὲν ἐχρῆν ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείῳ
Ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης
Ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς, καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,
Καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς θλίβοντας ἑαυτοὺς
Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι,

Εἰ μὴ δὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι,
Ὅτε δὴ δ' ἡμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἠκούομεν ἤδη,
Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔθ' ἕτερός τις,
Μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
Ταῖς γυναιξὶν συλλεχθείσαις, ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
Ἢν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν, ἐθελήσητ' αὖ ἀκροᾶσθαι
Κἀντισιωπᾶθ' ὥσπερ χ' ἡμεῖς ἐπανορθώσαιμεν ὑμᾶς.

Πρ. Ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοὐ τλητὸν ἔμοιγε.

Λυ. Σιώπα, (ματα φέρε.
Σίγ' ὦ κατάρατε. Πρ. σιωπῶ 'γώ; Λυ. καὶ ταῦτα κάλυμμα
Περὶ τὴν κεφαλήν. Πρ. μή νυν. Λυ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι
Παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
Ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
Κᾆτα σιώπα,
Καὶ τουτονὶ τὸν καλαθίσκον,
Κᾆτα ξαίνειν συζωσάμενος
Κυάμους τρώγων,
Πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

Χο. Αἴρεσθ' ὦ γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων ὅπως ἂν
Ἐν τῷ μέρει χ' ἡμεῖς τι ταῖς φίλαισι ξυλλάβωμεν,
Ἐγὼ γὰρ οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη,
Οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἕλοι μου καματηρός,
Ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι
Μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἕνεχ' αἷς
Ἔνι φύσις, ἔνι χάρις,
Ἔνι δὲ θράσος, ἔνι δὲ
Σοφὸν, ἔνι φιλόπολις Ἀρετὴ φρόνιμος,
Ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
Χωρεῖτ' ὀργῇ, καὶ μὴ τέγγεσθ', ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

Πρ. Ἀλλὰ τί δράσεις; Λυ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
Πρ. Ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον; Λυ. τί δεινὸν τοῦτο νομίζεις,
Οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
Πρ. Ἀλλ' οὐ ταὐτόν. Λυ. πῶς οὐ ταὐτόν; Πρ. πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
Λ. Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. Π. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
Λ. Ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. Π. ὑμεῖς. Λ. ἡμεῖς μέντοι. Π. σχέτλιόν γε.
Λ. Ἀλλ' ἀποδεκτέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. Π. νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε,
Λ. Σωστέον ὦ τᾶν. Π. κἂν μὴ δέομαι. Λ. τοῦ δ' εἵνεκα πολὺ μᾶλλον.
Πρ. Ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;
Λ. Ἡμεῖς φράσομεν. Π. λέγε δὴ ταχέως ἵνα μὴ κλάῃς. Λ. ἀκροῶ
νῦν καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. Π. ἀλλ' οὐ δύναμαι, χαλεπὸν γὰρ
Ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. Λ. κλαίειν τοίνυν πολὺ μᾶλλον
Πρ. Τοῦτο μὲν ὦ γραῦ σαυτῇ κρώξαις, σὺ δέ μοι λέγε.
Λυ. Ταῦτα ποιήσω,
Ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον ἠνεσχόμεθα
Ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἅττ' ἂν ποιεῖτε
Οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς, καί τ' οὐκ ἠρέσκεθ' ἡμᾶς,
Ἀλλ' ᾐσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὖσαι
Ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα
εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
Τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
Ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; τί δέ σοι ταῦτ'; ἦ δ' ὃς ἂν ἀνήρ
Οὐ σιγήσει; κἀγὼ 'σίγων. Αλ. γυ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγὼ ποτ' ἐσίγων.
Λυ. Κἂν ᾤμωζές γ' ἀμὴ σίγας, τοὶ γὰρ ἔγωγ' ἐσίγων,
Ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν
εἶτ' ἠρόμεθ' ἂν πῶς ταῦτ' ὦνερ διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;
Ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἤφασκε, κεἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω
Ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Π. Ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος. Λ. πῶς ὀρθῶς ὦ κακόδαιμον

χολὴν ἐνεῖναι; Υπ. μὰ τὸν ἀπόλλω καὶ μάλα
πολλὴν ἐάν γε πλησίον κάπηλος ᾖ.
Χο. Ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη πρόβουλε τῆσδε γῆς
Τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνάπτεις
Οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἷον αἵδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
Ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας.
Χ.γυ. Ἀλλ' ὦ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῆ
Τὴν χεῖρ', ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κοιλιδιᾶν ἀνάγκη.
Ἐπεὶ θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι
Λυποῦσα μηδὲν ἐνθαδὶ κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
Ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.
Χ.αν. Ὦ ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα
Τοῖσδε τοῖσι κνωδάλοις,
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδ' ἀλλὰ βασανιστέον
Τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ,
Ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν κραναὰν
κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε
Μεγαλόπετρον ἄβατον
Ἀκρόπολιν ἱερὸν τέμενος,
Ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πιθοῦ καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
Ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτο πρᾶγμα μεθέντας.
Πρ. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν δία πρῶτα πυθέσθαι,
Ὅ τι βουλόμεναι, τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε
Τοῖς μοχλοῖς.
Λυ. Ἵνα τ' ἀργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
Πρ. Διὰ τ' ἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ; Λυ. καὶ τἄλλα γε πάντ' ἐκυκήθη
Ἵνα γὰρ πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χ' οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες
Ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων, οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων,
Ὅ, τι βούλονται, τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.

Πρ. Ἀλλὰ

Ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὢν κλαύσεται.
Ὑπ. Ἔδεισας οὗτος, οὐ ξυναρπάσει μέσην;
Καὶ σὺ μετὰ τούτου κ᾽ἀνύσαντε δήσετον;
Σφ. Εἴτ᾽ ἄρα νὴ τὴν πάνδροσον ταύτῃ μόνον
Τὴν χεῖρ᾽ ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
Ὑπ. Ἰδού γ᾽ ἐπιχεσεῖ, ποῦ ᾽στιν ἕτερος τοξότης
Ταύτην προτέραν ξύνδησον ὁτιὴ καὶ λαλεῖ.
Σφ. Εἴτ᾽ ἄρα νὴ τὴν φωσφόρον τὴν χεῖρ᾽ ἄκραν
Ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
Ὑπ. Τουτὶ τί ἦν, ποῦ τοξότης, ταύτης ἔχου,
Παύσω τίν᾽ ὑμῶν τῆσδ᾽ ἐγὼ τῆς ἐξόδου,
Σφ. Εἴτ᾽ ἄρα νὴ τὴν ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
Ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
Ὑπ. Οἴμοι κακοδαίμων ἐπιλέλοιπ᾽ ὁ τοξότης,
Ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ᾽ ἔσθ᾽ ἡττητέα
Ἡμῖν, ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὦ σκύθαι,
Ξυνταξάμενοι. λυ. νὴ τὼ θεὼ γνώσεσθ᾽ ἄρα
Ὅτι καὶ παρ᾽ ἡμῖν εἰσὶ τέσσαρες λόχοι
Μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
Ὑπ. Ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὦ σκύθαι.
λυ. Ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες ἐκθεῖτ᾽ ἔνδοθεν,
Ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
Ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
Οὐκ ἐξέλξετ᾽; οὐ παιήσετ᾽, οὐκ ἀράξετε,
Οὐ λοιδορήσετ᾽, οὐκ ἀναισχυντήσετε;
Παύσασθ᾽ ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
Ὑπ. Οἴμοι κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
λυ. Ἀλλὰ τί γὰρ ᾤου, πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
Ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἴει

Οἳ λέγομεν ἐκ τῶν δημιουργῶν τοιαδί,
Ὦ χρυσοχόε, τὸν ὅρμον ὃν ἐσκεύασας
Ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἑσπέρας,
Ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος,
Ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ᾽ ἐς σαλαμῖνα πλευστέα,
Σὺ δ᾽ ἢν σχολάσῃς πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
Ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
Ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
Νεανίαν, καὶ πέος ἔχοντ᾽ οὐ παιδικόν,
Ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας
Τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν,
Ἅθ᾽ ἁπαλὸν ὄν, τοῦτ᾽ οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
Ἐλθὼν χάλασον. ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ,
Τοιαῦτ᾽ ἀπήντηκ᾽ εἰς τοιαυτὶ πράγματα
Ὅτε γ᾽ ὢν ἐγὼ πρόβουλος ἐκπορίσας ὅπως
Κωπῆς ἔσονται τἀργυρίου νυνὶ δέον,
Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλῃσμαι τῶν πυλῶν,
Ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔργον ἑστάναι, φέρε τοὺς μοχλοὺς
Ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω,
Τί κέχηνας ὦ δύστηνε; ποῖ δ᾽ αὖ σὺ βλέπεις;
Οὐδὲν ποιῶν ἀλλ᾽ ἢ καπηλεῖον σκοπῶν,
Οὐχ ὑποβαλόντε τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
Ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ᾽, ἐντεῦθεν δ᾽ ἐγὼ
Συνεκμοχλεύσω. Λυ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε,
Ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη, τί δεῖ μοχλῶν,
Οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον, ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
Ὑπ. Ἀληθὲς ὦ μιαρὰ σύ, ποῦ ᾽σθ᾽ ὁ τοξότης
Ξυλλάμβαν᾽ αὐτὴν κ᾽ ὠπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.
Λυ. Εἴτ᾽ ἄρα νὴ τὴν ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι

Χο. Ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους. Σφ. ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
Χο. Σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. Σφ. ἀλλ' οὐκέθ' ἡλιάξεις.
Χο. Ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. Σφ. σὸν ἔργον ὦ 'χελῷε.
Χο. Οἴμοι τάλας.
Σφ. Μῶν θερμὸν ἦν.
Χο. Ποῖ θερμὸν, οὐ παύσει; τί δρᾷς;
Σφ. Ἄρδω σ' ὅπως ἀναβλαστάνῃς.
Χο. Ἀλλ' αὖος εἰμ' ἤδη τρέμων.
Σφ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.
Πρ. Ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ
Χ' ὡ τυμπανισμὸς χ' οἱ πυκνοὶ σαβάζιοι,
Ὅ,τ' ἀδωνισμὸς οὗτος οὑπὶ τῶν τεγῶν,
Οὗ 'γώ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τῇ 'κκλησίᾳ,
Ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν δημόστρατος
Πλεῖν εἰς σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη
Αἰ αἶ ἄδωνιν φησὶν, ὁ δὲ δημόστρατος
Ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν ζακυνθίων,
Ἡ δ' ὑποπεπωκυῖα, ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους
Κόπτεσθ' ἄδωνιν φησὶν, ὁ δ' ἐβιάζετο
Ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς χολοζύγης,
Τοιαῦτ' ὑπ' αὐτῶν ἐστὶν ἀκόλαστ' ᾄσματα.
Ἄγ.γ. Τί δῆτ' ἂν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν,
Αἳ τἄλλα θ' ὑβρίκασι, κἀκ τῶν καλπίδων
Ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θ' αἱματίδια
Σείειν πάρεστιν, ὥσπερ ἐνεκρηκότας.
Πρ. Νὴ τὸν ποσειδῶ τὸν ἁλυκὸν δίκαιά γε
Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
Ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
Τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα,

Οὐ γὰρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων ἂν δ' οὐ σεβεῖς παρ' ἀνδρῶν.

Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.

Τουτὶ τὸ πρᾶγμα ἡμῖν ἀπροσδόκητον ἥκει,
Ἑσμὸς γυναικῶν, οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
Χ.γυ. Τί βδύλλεσθ' ἡμᾶς, οὔ πω πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι,
Καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὔπω τὸ μυριοστόν.
Χ.γε. Ὦ φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαῦτα;
Οὐ περικατάξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐτάς;
Χ.γυ. Θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χ' ἡμεῖς, ὅπως ἂν
Ἢν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.
Χ.γε. Εἰ νὴ δία τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρίς
Ἔκοψεν ὥσπερ βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.
Στρ. Καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις, καὶ στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
Κοὐ μήποτ' ἄλλη σοῦ κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.
Χο. Εἰ μὴ σιωπήσει θενὼν ἐκκοκκιῶ τὸ γῆράς σου.
Στρ. Ἅπτου μόνον στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
Χο. Τί δ' ἢν σποδῶ τοῖς δακτύλοις, τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν;
Στρ. Βρύκουσά σου τοὺς πνεύμονας καὶ τἄντερ' ἐξαμήσω.
Χο. Οὐκ ἔστ' ἀνὴρ εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής,
Οὐδὲν γὰρ ὧδε θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν, ὡς γυναῖκες.
Στρ. Αἰρώμεθ' ἡμεῖς ὕδατος τὴν κάλπιν ὦ ῥοδίππη.
Χο. Τί δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου.
Στρ. Τί δὲ σὺ πῦρ ὦ τύμβ' ἔχων ὡς σεαυτὸν ἐμπυρεύσων.
Χο. Ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
Στρ. Ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
Χο. Τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; Στρ. τοὔργον τάχ' αὐτὸ δείξει.
Χο. Οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
Στρ. Εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρὸν ἐγὼ παρέξω.
Χο. Ἐμοὶ σὺ λουτρὸν ὦ σαπρά. Στρ. καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.

Πρὶν ἐμπεπρῆσθαι καλύκην
Τε καὶ κριτύλλαν περιφυσήτω
Ὑπό τε νόμων ἀργαλέων,
Ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.
Ἡμ. Ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;
Νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαῖα,
Μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου,
Καὶ πατάγου χυτρείου,
Δούλησιν ὠστιζομένη
Στιγματίαισθ' ἁρπαλέως
Ἀραμένη ταῖσιν ἐμαῖς
Δημότισιν καομέναις
Φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ,
Ἤκουσα γὰρ τυφογέροντας
Ἄνδρας ἔρρειν στελέχη
Φέροντας ὥσπερ βαλανεύσοντας
Ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
Δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
Ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν,
Ἅς ὦ θεὰ μήποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
Ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας
Ἑλλάδα καὶ πολίτας,
Ἐφ' οἷσπερ ὦ χρυσολόφα
Πολιοῦχε σὰς ἔσχον ἕδρας,
Καὶ σὲ καλῶ σύμμαχον ὦ
Τριτογενεῖ, ἤν τις ἐκείνας
Ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
Φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.
Στρ. Ἔασον ὦ, τουτὶ τί ἦν, ὦ 'νδρες πονοπόνηροι,

Φῦ, φῦ.
Ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
Ὡς δεινὸν ὦναξ ἡράκλεις
Προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
Ὥσπερ κύων λυττῶσα τὠφθαλμὼ δάκνει,
Κἄστιν λήμνιον τὸ πῦρ
Τοῦτο πάσῃ μηχανῇ,
Οὐδὲ γὰρ ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
Σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν
Καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
Εἴποτ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν ὦ λάχης ἀρήξομεν,
Φῦ, φῦ,
Ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
Τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν ἔπι καὶ ζῇ,
Οὐκ οὖν ἂν οὖν, τὼ μὲν ξύλω θώμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
Τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες,
Ἅψαντες, εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν,
Καὶ μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες
Ἐμπιπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν,
Θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον, φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ,
Τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν σάμῳ στρατηγῶν,
Ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται,
Σὸν δ' ἐστὶν ἔργον ὦ χύτρα τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν
Τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρῶτον ἐμοὶ προσοίσεις.
Δέσποινα νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
Τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τρόπαιον ἡμᾶς.

Χ. γυ. Ὡς πυρὸς καομένου σπευστέον ἐστὶ θᾶττον
Λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὦ γυναῖκες.

Ἡμ. γ. Πέτου πέτου νικοδίκη,

Στυ. Ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὦ φιλοῦργε,
Ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
Ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον
Μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
Πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν λύκωνος.
Οὐ γὰρ μὰ τὴν δήμητρ' ἐμοῦ
Ζῶντος ἐγχανοῦνται,
Ἐπεὶ οὐδὲ κλεομένης ὃς αὐτὴν
κατέσχε πρῶτος,
Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
ὅμως λακωνικὸν πνέων
Ὤχετ' ὅπλα παραδοὺς ἐμοί
Σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον.
Πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
Ἓξ ἐτῶν ἄλουτος,
Οὕτω δ' ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, ὅμως
Ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων,
Τασδὶ δὲ τὰς εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
Ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου.
Μήνυν ἔτ' ἐν τετραπόλει τοὐμὸν τρόπαιον εἴη,
Ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
Λοιπόν ἐστι χωρίον
Τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμὸν οἷ σπουδὴν ἔχω,
Χ' ὅπως πότ' ἐξαμπρεύσωμεν
Τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου,
Ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξεπιώκατον,
Ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
Καὶ τὸ πῦρ φυσητέον
Μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ,

Λυ. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. Καλ. τὸ μέρος γ' ὦ φίλη,
Ὅπως ἂν ὦμεν δῆθεν ἀλλήλων φίλαι.
Λαμ. Τίς ὡλολυγά. Λυ. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐκ ἐγ' ὠλεγον.
Αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
Ἤδη κατειλήφασιν, ἀλλ' ὦ λαμπιτοῖ
Σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
Τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλειφ' ἡμῖν ἐνθάδε,
Ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει,
Ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.
Καλ. Οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει,
Τοὺς ἄνδρας εὐθύς; Λυ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει
Οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
Ἥξουσ' ἔχοντες, ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
Ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
Καλ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ', ἄλλως γὰρ ἂν.
Ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.

Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.

Χώρει δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς,
Κορμοῦ τοσουτονὶ φέρων βάρος χλωρᾶς ἐλαίας.
Δρα. Ἦ πόλλ' ἄελπτ' ἔστιν ἐν
Τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
Ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ' ὦ
Στρυμόδωρ' ἀκοῦσαι,
Γυναῖκας ἃς ἐβόσκομεν
Κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακὸν,
Κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
Κατά τ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
Μοχλοῖσιν δὲ καὶ κλήθροισιν,
Τὰ προπύλαια πακτοῦν.

λυ. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὦ λαμπιτοῖ,
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω,
Ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταὐτὰ κἀμπεδώσετε
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς οὐδ' ἀνήρ.
καλ. Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς οὐδ' ἀνήρ.
λυ. Ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς, λέγε.
καλ. Ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς παπαῖ,
Ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ' ὦ λυσιστράτη,
λυ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.
καλ. Οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.
λυ. Κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη.
καλ. Κροκωτοφοροῦσα, καὶ κεκαλλωπισμένη.
λυ. Ὅπως ἂν ἁνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
καλ. Ὅπως ἂν ἁνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
λυ. Κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
καλ. Κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
λυ. Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ.
καλ. Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ.
λυ. Κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι.
καλ. Κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι.
λυ. Οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ περσικά.
καλ. Οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ περσικά.
λυ. Οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
καλ. Οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
λυ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν, πίοιμ' ἐντευθενί.
καλ. Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν, πίοιμ' ἐντευθενί.
λυ. Εἰ δὲ παραβαίνω ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.
καλ. Εἰ δὲ παραβαίνω ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ,
λυ. Συνεπόμνυσθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι. Μυ. νὴ Δία.

λαμ. Παντᾶ κ' ἔχοι καὶ τεῖδε γὰρ λέγεις καλῶς.
λυ. Τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα λαμπιτοῖ
Ξυνωμόσαμεν, ὅπως κἂν ἀρρήκτως ἔχῃ;
λαμ. Πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον ὡς ὀμώμεθα.
λυ. καλῶς λέγεις, ποῦ 'σθ' ἡ σκύθαινα, ποῖ βλέπεις,
Θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
Καί μοι δότω τὰ τόμια τις. καλ. λυσιστράτη,
Τίν' ὅρκον ὁρκώσεις ποθ' ἡμᾶς. λυ. ὅντινα;
Εἰς ἀσπίδ' ὥσπερ φάσ' ἐν αἰσχύλῳ ποτέ,
Μηλοσφαγούσας. Καλ. μὴ σύ γ' ὦ λυσιστράτη
Εἰς ἀσπίδ' ὀμόσῃς, μηδὲν εἰρήνης πέρι.
λυ. Τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος. Καλ. εἰ λευκόν ποθεν
Ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
λυ. Ποῖ λευκὸν ἵππον; Καλ. ἀλλὰ πῶς ὀμούμεθα
Ἡμεῖς; λυ. ἐγώ σοι νὴ δί' ἢν βούλει φράσω
Θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
Μηλοσφαγοῦσαι θάσιον οἴνου σταμνίον,
Ὀμόσομεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
λαμ. Φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινιῶ,
λυ. Φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
Ὦ φίλταται γυναῖκες κεραμεῶν ὅσος,
Ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἥσθείη λαβών
Καταθεῖσα ταύτην, προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου,
Δέσποινα πειθοῖ, καὶ κύλιξ φιλοτησία
Τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
Καλ. Εὔχρων γε θαἷμα, κἀποπυτίζει καλῶς.
λαμ. Καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἁδὺ καὶ τὸν κάστορα.
λυ. Ἐᾶτε πρώτην μ' ὦ γυναῖκες ὀμνύναι.
Καλ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐκ ἔγωγε μὴ λάχῃς.

Γυμναὶ παρεῖμεν δέλτα παρατετιλμέναι,
Στύοιντ' ἂν ἄνδρες καὶ πιθυμοῖεν σπεκλοῦν,
Ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
Σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως εὖ οἶδ' ὅτι.
Λαμ. Ὁ γ' ὦν μενέλαος τᾶς ἑλένας τὰ μᾶλά πα
Γυμνᾶς παρενιδὼν ἐξέβαλ' οἰῶ τὸ ξίφος.
Καλ. Τί δ' ἢν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὦ μέλε.
Λυ. Τὸ τοῦ φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
Καλ. Φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
Ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
Ἕλκωσιν ἡμᾶς. Λυ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
Καλ. Ἐὰν δὲ τύπτωσιν. Λυ. παρέχειν χρὴ κακῶς,
Οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν,
Κἄλλως ὀδυνᾶν χρὴ, κἀμέλει ταχέως πάνυ
Ἀπεροῦσιν, οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
Ἀνὴρ ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
Καλ. Εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα χ' ἡμῖν ξυνδοκεῖ.
Λαμ. Καὶ τὼς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἅμες πείσομες,
Παντᾷ δικαίως, ἄδολον εἰράναν ἄγειν,
Τὸν τῶν ἀσαναίων γα μὰν ῥυγχάχετον
Πᾶ καί τις ἂν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν.
Λυ. Ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
Λαμ. Οὐχ' ὡς πόδας ἔχοντι ταὶ τριήρεες
Καὶ τ' ἀργύριον τὤβυσσον ᾖ παρὰ τᾷ σιῷ.
Λυ. Ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον,
Καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον,
Ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
Ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα
Θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

Ἀφεκτέ᾽ ἐστίν. Καλ. τοῦ φράσον. Λυ. ποιήσετ᾽ οὖν;

Καλ. Ποιήσομεν κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέῃ.

Λυ. Ἀφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ἐστι τοῦ πέους.
Τί μοι μεταστρέφεσθε, ποῖ βαδίζετε,
Αὗται τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε,
Τί χρὼς τέτραπται, τί δάκρυον κατείβεται
Ποιήσετ᾽ ἢ οὐ ποιήσετ᾽ ἢ τί μέλλετε;

Μυ. Οὐκ ἂν ποιήσαιμ᾽, ἀλλ᾽ ὁ πόλεμος ἑρπέτω.

Καλ. Μὰ Δί᾽ οὐδ᾽ ἐγὼ γὰρ, ἀλλ᾽ ὁ πόλεμος ἑρπέτω.

Λυ. Ταυτὶ σὺ λέγεις ὦ ψῆττα, καὶ μὴν ἀρτίως,
Ἔφησθα σαυτῆς κἂν παρατεμεῖν θ᾽ ἥμισυ.

Καλ. Ἀλλ᾽ ὅτι βούλει κἄν με χρῆ διὰ τοῦ πυρὸς
Ἐθέλω βαδίζειν, τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους
Οὐδὲν γὰρ οἷον ὦ φίλη Λυσιστράτη.

Λυ. Τί δαὶ σύ; Λαμ. κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.

Λυ. Ὦ παγκατάπυγον θ᾽ ἡμέτερον ἅπαν γένος,
Οὐκ ἐτὸς ἀφ᾽ ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι,
Οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη,
Ἀλλ᾽ ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ,
Μόνη μετ᾽ ἐμοῦ τὸ πρᾶγμ᾽ ἂν σωσαίμεθ᾽ ἔτι
Ξυμψήφισαί μοι. Λαμ. χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σιὼ,
Γυναῖκας ὑπνῶν ἐστ᾽ ἄνευ ψωλᾶς μόνας,
Ὅμως γέμ᾽ ἂν δεῖ, τὰς γὰρ εἰράνας μάλ᾽ αὖ.

Λυ. Ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.

Καλ. Εἰ δ᾽ ὡς μάλιστ᾽ ἀπεχοίμεθ᾽ οὗ σὺ δὴ λέγεις,
Ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογί,

Λυ. Γένοιτ᾽ ἂν εἰρήνη. Καλ. πολύ γε νὴ τὼ θεώ.

Λυ. Εἰ γὰρ καθήμεθ᾽ ἔνδον ἐντετριμμέναι
Κἀν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις,

Λαμ. Τίς δ' αὖ ξυναλιάζε τόνδε τὸν στόλον
Τὸν τᾶν γυναικῶν. Λυ. ἅδ' ἐγώ. Λαμ. μύσιδδέ τοι
Ὅ τι λῇς ποθ' ἁμέ. Λυ. νὴ Δί' ὦ φίλη γύναι.
Μυ. Λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἐστί σοι.
Λυ. Λέγοιμ' ἂν ἤδη, πρὶν λέγειν ὑμᾶς τοδί,
Ἐπερήσομαί τι μικρόν. Μυ. ὅ τι βούλει γε σύ.
Λυ. Τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
Ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας. Μυ. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
Πάσαισιν ἡμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.
Λυ. Ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὦ τάλαν
Ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτην.
Μυ. Ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
Λαμ. Ὁ δ' ἐμός γε καὶ ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ ποκά,
Πορπακισάμενον φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
Λυ. Ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ,
Ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
Οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
Ὃς ἦν ἂν ἡμῖν συκίνη 'πικουρία
Ἐθέλοιτ' ἂν οὖν εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγώ
Μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; Μυ. νὴ τὼ θεώ
Ἔγωγ' ἂν καὶ εἴ με χρή, ἢ τοὔγκυκλον
Τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
Καλ. Ἐγὼ δὲ κἂν ὥσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
Δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θἤμισυ.
Λαμ. Ἐγὼ δὲ καί κα ποττὸ Ταΰγετόν γ' ἄνω
Ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰρήναν ἰδεῖν.
Λυ. Λέγοιμ' ἄν, οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον,
Ἡμῖν γὰρ ὦ γυναῖκες εἴπερ μέλλομεν
Ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,

Ὡς δεῦρ' ἰοῦσα τ' ἀκάτιον ἤρετο,
Ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες
Αἱ δ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσι τινές, ἰοὺ ἰού,
Πόθεν εἰσίν. Λυ. ἀναγυρουντόθεν. Καλ. νὴ τὸν Δία
Ὁ γοῦν ἀνάγυρος μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.
Μυ. Μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὦ λυσιστράτη;
Τί φής, τί σιγᾷς. Λυ. οὐκ ἐπαινῶ μυῤῥίνη
Ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
Μυ. Μόλις γὰρ εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον,
Ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ ταῖς παρούσαισιν λέγε,
Λυ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' εἵνεκα
Τάς τ' ἐκ βιωτῶν, τάς τε πελοποννησίων,
Γυναῖκας ἐλθεῖν. Μυ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις,
Ἡδὶ δὲ καὶ δὴ λαμπιτὼ προσέρχεται.
Λυ. Ὦ φιλτάτη λάκαινα χαῖρε λαμπιτοῖ,
Οἷον τὸ κάλλος ὦ γλυκυτάτη σοῦ φαίνεται,
Ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου,
Κἂν ταῦρον ἄγχοις. Λαμ. μάλα γὰρ οἰῶ ναὶ σιώ
Γυμνάδδομαί γε καὶ ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι.
Λυ. Ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.
Λαμ. Ἅπερ ἱερεῖόν τί μ' ὑποψαλάσσετε.
Λυ. Ἡδὶ δὲ ποδαπὴ 'σθ' ἡ νεᾶνις ἥτερα.
Λαμ. Πρέσβειρά τοι ναὶ τὼ σιὼ βιωτία,
Ἵκει ποθ' ὑμέ. Λυ. νὴ Δί' ὦ βοιωτία
Καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. Λαμ. καὶ νὴ Δία
Κομψότατα τὰν βληχώσε παρατετιλμένη.
Λυ. Τίς δ' ἡτέρα παῖς. Λαμ. χαία μὰν ναὶ τὼ σιώ
Κορινθία δ' αὖ. Λυ. χαία νὴ τὸν Δία
Δήλη 'στὶν οὖσα ταυταγὶ τἀντευθενί.

Λυ. Βοιωτίους τε πάντας, ἐξολωλέναι.
Κα. Μὴ δῆτα πάντας, ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.
Λυ. Περὶ τῶν ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
Τοιοῦτον οὐδὲν, ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι,
Ἢν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
Αἵ τ' ἐκ βοιωτῶν, αἵ τε πελοποννησίων,
Ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν ἑλλάδα.
Κα. Τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο,
Ἢ λαμπρὸν, αἳ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι,
Κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι,
Καὶ κιμβερικ' ὀρθοστάδια, καὶ περιβαρίδας,
Χ' ἤγχουσα, καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
Λυ. Ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι, κἄσθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ,
Τὰ κροκωτίδια, καὶ τὰ μύρα, καὶ περιβαρίδες.
Κα. Τίνα δὴ τρόπον ποτ'; Λυ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
Ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ.
Κα. Κροκωτὸν ἆρα νὴ τὼ θεὼ 'γὼ βάψομαι.
Λυ. Μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν. Κα. κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
Λυ. Μηδὲ ξιφίδιον. Κα. κτήσομαι περιβαρίδας.
Λυ. Ἆρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
Κα. Οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
Λυ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ὄψει γε σφόδρ' αὐτὰς ἀττικὰς,
Ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον,
Ἀλλ' οὐδὲ παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα
Οὐδ' ἐκ σαλαμῖνος. Καλ. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
Ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθριαι.
Λυ. Οὐδ' ἃς προσεδόκων κἀλογιζόμην ἐγὼ
Πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς ἀχαρνέων
Γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. Καλ. ἥ γ' οὖν θεαγένους

Χαῖρ' ὦ καλονίκη. Καλ. καὶ σύ γ' ὦ λυσιστράτη,
Τί συντετάραξαι, μὴ σκυθρώπαζ' ὦ τέκνον,
Οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
Λυ. Ἀλλ' ὦ καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
Ὁτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσι νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι. Καλ. καὶ γὰρ ἐσμὲν νὴ δία.
Λυ. Εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
Βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος
Εὕδουσι, κοὐχ ἥκουσιν. Καλ. ἀλλ' ὦ φιλτάτη
Ἥξουσι, χαλεπὴ γὰρ γυναικῶν ἔξοδος,
Ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
Ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
Κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.
Λυ. Ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν τῶνδε προὐργιαίτερα
Αὐταῖς. Καλ. τί δ' ἐστὶν ὦ φίλη λυσιστράτη,
Ἐφ' ὅτι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς,
Τί τὸ πρᾶγμα πηλικόν τι; Λυ. μέγα. Κα. μῶν καὶ παχύ;
Λυ. καὶ νὴ δία παχύ. Καλ. κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν;
Λυ. Οὐχ οὗτος ὁ τρόπος; ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν,
Ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον.
Πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον;
Κα. Ἦπου τι λεπτόν ἐστι τοὐρριπτασμένον;
Λυ. Οὕτω γε λεπτὸν, ὥσθ' ὅλης τῆς ἑλλάδος,
Ἐν ταῖς γυναιξὶν ἐστὶν ἡ σωτηρία.
Κα. Ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γὰρ ᾤχετο.
Λυ. Ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
Ἢ μηκέτ' εἶναι μηδὲ πελοποννησίους.
Κα. Βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ δία.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Λυσιστράτη.
Μυῤῥίνη,
Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.
Στυμμόδωρος.
Σφατυλλίς.
Ἄγγελος γερόντων.
Ἄλλη τις γυνή.
Ἀθηναῖος.
Θεράπων.
Καλονίκη.
Λαμπιτώ.
Δράκης.
Χορὸς γυναικῶν.
Πρόβουλος.
Ὑπηρέτης.
Κινησίας.
Λάκων.
Χορὸς λακεδαιμονίων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ καλέσασα τὰς πολίτιδας.

λυς

Ἀλλ' εἴ τις βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
Ἢ 'ς πανὸς ἢ 'πὶ κωλιάδ' ἢ 'ς γενετυλλίδος,
Οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
Νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή,
Πλὴν ἥγ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται,

Ἀρταμυξία
Διέβαλλέ μ' ὁ γραῦς, ἀπόφευγ' ὡς τάχιστα σύ,
Ὀρτῶς δὲ σὺ βινῶν 'στι, κατεβίνησι γάρ.
Οἴμοι, τί δράσει, ποῖ τὸ γρᾴδιο;
Ἀρταμυξία.
Χο. Τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἣ φέρεν τὰς πηκτίδας;
Σκ. Ναὶ ναίκι, εἶδες αὐτό. Χο. ταύτην οἴχεται.
Αὐτή τ' ἐκείνη, καὶ γέρων τίς εἵπετο.
Σκ. Κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο. Χο. φήμ' ἐγώ,
Ἔτ' ἂν καταλάβοις, ἂ διώκοις ταυτηΐ.
Σκ. Ὦ μιαρὸ γραῦ, πότερα φέξι τὴν ὁδό;
Ἀρταμουξία;
Χο. Ὀρθὴν ἄνω δίωκε, ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν,
Τηδὶ διώξεις, τοὔμπαλιν φεύγεις σύγε.
Σκ. Κακόδαιμον ἀλλὰ φέξι γ' Ἀρταμουξία.
Χο. Τρέχε νυν κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας,
Ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν, ὥσθ' ὥρα δή 'στι βαδίζειν
Οἴκαδ' ἑκάστῃ
Τὼ θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν
Τούτων χάριν ἀνταποδοῖτον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟ
ριαζουσῶν τέλος.

Ευ. Αἴλει γοῦν θοἰμάτιον, ἔτι δέδοικας τὸν σκύθην.
Σκ. Καλό χρὼ τὸ πυγή. Ευ. κλαύσεταί γ' ἂν μὴ 'νδον μένῃς,
Ἀνακύπτει καὶ παρακύπτει ἀπεψωλημένος.
Σκ. Εἶεν καλὴ τὸ σχῆμα περὶ τὸ ποσθίον.
Ευ. Καλῶς ἔχει, λαβὲ θοἰμάτιον ὥρα 'στὶ νῷν
Ἤδη βαδίζειν. Σκ. τί οὐκ ἀντιφιλήσει πρῶτά με;
Ευ. Πάνυ γε, φίλησον αὐτόν. Σκ. παπαπαπαπαῖ,
Ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ' ὥσπερ ἀττικὸς μέλις.
Τί οὐ κατευδίει παρ' ἐμέ; Ευ. χαῖρε τοξότα,
Οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο. Σκ. ναὶ γράδιον
Ἐμοὶ χάρισαι τοῦτο. Ευ. δώσεις οὖν δραχμήν;
Σκ. Ναὶ ναίχι δῶ σοι. Ευ. τἀργύριον τοίνυν φέρε.
Σκ. Ἀλλ' οὐκ ἔχω 'δέν. Ευ. ἀλλὰ τὸ συμβίνην λαβέ.
Ἔπειτα κομίζεις αὐτήν. Σκ. ἀκολούτι τέκνον,
Σὺ δὲ τοῦτο τήρει, τῆ γέροντο γράδιο,
Ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν; Ευ. ἀρτεμισία.
Σκ. Μεμνήσι τοίνυν τοὔνομ' ἀρταμουξία.
Ευ. Ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποεῖς,
Σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον τουτὶ λαβών,
Ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε, σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
Ὅταν λυθῇς τάχιστα φεύξει καὶ τενεῖς
Ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
Κη. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἢν ἅπαξ λυθῶ.
Ευ. Λέλυσο σὸν ἔργον, φεῦγε πρὶν τὸν τοξότην
Ἥκοντα καταλαβεῖν. Κη. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
Σκ. Ὦ γράδι' ὡς χαρίεντό σοι τὸ θυγάτριον
Κοὐ δύσκολ' ἀλλὰ πρᾶο. ποῦ τὸ γράδιο;
Οἴμ' ὡς ἀπόλωλον, ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευθενί;
Ὦ γράδι' ὦ γρᾶο, οὐκ ἐπαινῶ γράδιο,

Ἤλθετον, νῦν ἀφίκεσ-
θον, ἱκετεύομεν ἐνθάδ' ἡμῖν.
Ευ. Γυναῖκες εἰ βούλεσθε, τὸν λοιπὸν χρόνον
Σπονδὰς ποιήσασθαι, πρὸς ἐμὲ νυνὶ πάρα,
Ἐφ' ᾧ τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
Κακὸν τὸ λοιπὸν ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
Χο. Χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;
Ευ. Ὅδ' ἐστὶν οὑν τῇ σανίδι κηδεστὴς ἐμός,
Ἢν οὖν κομίσωμαι τοῦτον οὐδὲν μή ποτε
Κακῶς ἀκούσαιτ', ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
Ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
Ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
Χο. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα,
Τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖσαι σύ.
Ευ. Ἐμόν γ' ἔργον ἐστὶν καὶ σὸν ὦ 'λάφιον ἅ σοι
Καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι ποεῖν,
Πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κ' ἀνακόλπασον,
Σὺ δ' ὦ Τερηδὼν ἐπαναφύσα Περσικόν.
Σκ. Τί τὸ βόμβο τοῦτο, κωμό τίς ἀνεγείρει μοι.
Ευ. Ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν ὦ τοξότα,
Ὀρχησομένη γὰρ ἔρχετ' ὡς ἄνδρας τινάς,
Σκ. Ὀρκῆσι, καὶ μελετῆσι. οὐ κωλύσ' ἐγώ,
Ὡς ἐλαπρὸς ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο.

ΕΥ. ΩΣ ΓΡΑΥΣ.

Φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν ὦ τέκνον τοδί
Καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῦ Σκύθου
Τὼ πόδε πρότεινον ἵν' ὑπολύσω. Σκ. ναίκι, ναὶ
Κάθησο, κάθησο, ναίκι, ναὶ θυγάτριον,
Οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιτθί' ὥσπερ γογγύλη.

Σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ,
Μάτην ἀναλίσκοις ἂν ἀλλ' ἄλλην τινὰ,
Τούτῳ πρέπουσαν, μηχανὴν προσοιστέον.
Σκ. Μιαρὸς ἀλώπηξ οἷον ἠπιτηκίζει μοι.
Μν. Μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
Σκ. Ἔτι γὰρ σὺ τὴν μάστιγα ἐπιθυμεῖς λαβεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
Δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς
Χορὸν παρθένων,
Ἄζυγα κόρην,
Ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
Καὶ κράτος φανερὸν μόνη
Κληδοῦχός τε καλεῖται,
Φάνηθ' ὦ τυράννους
Στυγοῦσ' ὥσπερ εἰκός,
Δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι-
κῶν, ἔχουσα δέ μοι μόλοις
Εἰρήνην φιλέορτον.
Ἥκετ' εὔφρονες, ἵλαοι
Πότνιαι ἄλσος ἐς ὑμέτερον,
Οὗ δὴ ἀνδράσιν οὐ
Θεμιτὸν εἰσορᾶν
Ὄργια σεμνὰ θεαῖν,
Ἵνα λαμπάσι φαί-
νετον ἄμβροτον ὄψιν
Μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ' ὦ
Θεσμοφόρω πολὺ πότνια,
Εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω

Κάρα κομίζων. Σκ. τί λέγι τῆ γοργόνος πέρι
Τὸ γραμματέο σὺ τῆ κεφαλῆ τὴν γοργόνος.

Ευ. Ἔγωγε φημί. Σκ. γοργότοι κἀγὼ λέγι.

Ευ. Ἔα. τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον
Θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὡρμισμένην.

Κη. ΩΣ ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ.
Ὦ ξένε κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν,
Λῦσον με δεσμῶν. Σκ. οὐκὶ μὴ λαλῆς σύ;
Κατάρατο τολμᾷς, ἀποθανουμένη λαλᾷς.

Ευ. Ὦ παρθέν' οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν.

Σκ. Οὐ παρτέν' ἐστὶν ἀλλὰ ἁμαρτωλὴ γέρων
Καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. Ευ. ληρεῖς ὦ σκύθα,
Αὕτη γάρ ἐστιν ἀνδρομέδα παῖς κηφέως,

Σκ. Σκέψαι τὸ κύστο μήτι μικρὸν φαίνεται,

Ευ. Φέρε δεῦρο, δεῦρό μοι τὴν χεῖρ' ἵν' ἅψωμαι κόρης,
Φέρε σκύθ' ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
Ἅπασιν ἐστὶν, ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
Ταύτης ἔρως εἴληφεν. Σκ. οὐ ζηλῶ τί σε,
Ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ, δεῦρο περιεστραμμένον,
Οὐκ ἐφθόνησας αὐτὸ πυγίζεις ἄγων.

Ευ. Τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτὴν ὦ σκύθα
Πεσεῖν, ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος.

Σκ. Εἰ σφόδρ' ἐπιθυμεῖς τῆ γεροντο πύγισαι
τῆ σανίδο τρήσας ἐξόπισθ' ὁ πρώκτισον.

Ευ. Μὰ Δί' ἀλλὰ λύσω δέμας. Σκ. μαστιγῶ σ' ἄρα.

Ευ. Καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. Σκ. τὸ κεπαλῆς ἄρα.
Τὸ ξιπομάχαιραν ἀποκεκόψι τυτοί.

Ευ. Αἲ αἲ τί δράσω πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
Ἀλλ' οὐκ ἂν δέξαιτο βάρβαρος φύσις,

Λίαν. Ἠχ. Λίαν.

Μν. Ὦ γραῦ ἔασόν με μονῳδῆσαι,
Καὶ χαριεῖ μοι,
Παῦσαι. Ἠχ. Παῦσαι.

Μν. Βάλλ' ἐς κόρακας. Ἠχ. Βάλλ' ἐς κόρακας.

Μν. Τί τὸ κακόν. Ἠχ. Τί τὸ κακόν.

Μν. Ληρεῖς. Ἠχ. Ληρεῖς.

Μν. Οἴμωζε. Ἠχ. Οἴμωζε.

Μν. Ὀτότυζε. Ἠχ. Ὀτότυζε.

Σκ. Οὗτος τί λαλεῖς. Ἠχ. Οὗτος τί λαλεῖς.

Σκ. Πρυτάνεις καλέσω. Ἠχ. Πρυτάνεις καλέσω.

Σκ. Σὶ κακόν. Ἠχ. Σὶ κακόν.

Σκ. Πωτετοπωνή. Ἠχ. Πωτετοπωνή.

Σκ. Σὺ λαλεῖς. Ἠχ. Σὺ λαλεῖς.

Σκ. Κλαύσαι με. Ἠχ. Κλαύσαι με.

Σκ. Κακκάσκιμοι. Ἠχ. Κακκάσκιμοι.

Μν. Μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη.

Ἠχ. Πλησίον αὕτη.

Σκ. Ποῦσθ' ἡ μιαρά,

Μν. Καὶ δὴ φεύγει,

Σκ. Ποῖ ποῖ φεύγεις οὐκ αἰρήσεις;
Ἔτι γὰρ γρύζεις. Ἠχ. Ἔτι γὰρ γρύζεις.

Σκ. Λάβε τὴν μιαρᾶ. Ἠχ. Λάβε τὴν μιαρᾶ,

Σκ. Λαλοκαικα παρατογυνάικη.

Ευ. ΩΣ ΠΕΡΣΕΥΣ.

Ὦ θεοὶ τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα,
Ταχεῖ πεδίλῳ, διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
Τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον,
Περσεὺς πρὸς ἄργος ναυστολῶν, τὸ γοργόνος

Ἰώ μοι μοίρας ἣν ἀπέτεγκτε δαίμων
Ὦ κατάρατος ἐγώ, τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
Πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ
Εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ
Τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν,
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
Ἐστὶν ἐμοὶ φίλον ὡς ἐκρεμάσθην
Λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνων αἰόλαν
Νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

Εὐ. Χαῖρ' ὦ φίλη παῖ, τὸν δὲ πατέρα Κηφέα
Ὅς σ' ἐξέθηκεν ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

Μν. Σὺ δ' εἶ τίς ἥτις τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος.

Ἠχ. Ἠχὼ λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,
Ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην,
Ἀλλ' ὦ τέκνον, σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χρὴ ποεῖν
Κλάειν ἐλεεινῶς. Μν. σὲ δ' ἐπικλάειν ὕστερον.

Ἠχ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἀλλ' ἄρχου λόγων.

Μν. Ὦ νὺξ ἱερά,
Ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
Ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱερᾶς,
Τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου. Ἠχ. δι' Ὀλύμπου.

Μν. Τί ποτ' Ἀνδρομέδα περὶ ἄλλων κακῶν,
Μέρος ἐξέλαχον. Ἠχ. Μέρος ἐξέλαχον.

Μν. Θανάτου τλήμων. Ἠχ. Θανάτου τλήμων.

Μν. Ἀπολεῖς μ' ὦ γραῦς στωμυλωμένη.

Ἠχ. Στωμυλωμένη

Μν. Νὴ Δία, ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας

Κλύοις ὦ
Προσᾴδουσα τὰς ἐν ἄντροις
Κατάνευσον ἔασον ὡς
Τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.
Μν. Ἀνοικτὸς ὅσ μ' ἔδησε τὸν
Πολυπονώτατον βροτῶν,
Μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
Σαπρὰν, ἀπωλόμην ὅμως,
Ὁ δὲ γὰρ ὁ σκύθης φύλαξ
Πάλαι ἐφέστηκ' ὀλοὸν
Ἄφιλον ἐκρέμασε κόραξι
Δεῖπνον ὁρᾷς, οὐ χοροῖσιν
Οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων,
Τήφων κημὸν ἔστηκ' ἔχουσ
σ' ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη,
Κήτει βορᾷ, γλαυκέτῃ πρόκειμαι,
Γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
Παιῶνι, δεσμίῳ δὲ
Γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες ὡς
Μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος
Ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
Ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἄλλ' ἂν
Ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν,
Πολυδάκρυτον ἀΐδα γόον φλέγουσαν,
Αἰ αἶ αἶ αἶ.
Ὅς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
Ὅς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν,
Ἐπὶ δὲ τοῖσδε, τόδ' ἀνέπεμψεν
Ἱερὸν ἔνθα γυναῖκες

Βρόμιε, καὶ σεμέλας παῖ
Χοροῖς τερπόμενος, κατ' ὄρεα νυμφᾶν
Ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις
Εὔϊον, εὔϊον, εὐοῖ ἀναχορεύων
Ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται
Κιθαιρώνιος ἠχώ
Μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια, καὶ νάπαι
Πετρώδεις βρέμονται.
Κύκλῳ δὲ περὶ σὲ κισσὸς
Εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.

Τοξότης.

Ἐνταῦτα νῦν οἴμωζε πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Μν. Ὦ τοξόθ' ἱκετεύω σε. Τοξ. μή μ' ἱκέτευε σύ.
Μν. Χάλασον τὸν ἧλον. Τοξ. ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγώ.
Μν. Οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούσεις σύ γε.
Τοξ. Ἔτι μᾶλλον βούλις. Μν. ἀτταταῖ, ἰατταταί
Κακῶς ἀπόλοιο. Τοξ. σίγα κακοδαίμων γέρον
Πέρ' ἐγὼ ξενίγκι πορμὸς ἵνα πυλάξῃ σοι.
Μν. Ταυτὶ τὰ βέλτισ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.
Ἔα θεοί, Ζεῦ σῶτερ ἔστιν ἐλπίδες,
Ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι
Σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών
Ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν πάντως δέ μοι
Τὰ δέσμ' ὑπάρχει, δῆλον οὖν ἔσθ' ὅτι
Ἥξει με σώσων, οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.

Ευρι. ΩΣ ΗΧΩ.

Φίλαι παρθένοι φίλαι
Πῶς ἂν ἀπέλθοιμι καὶ
Τὸν σκύθην λάβοιμι

Εἰ δέ τις
Προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν,
Ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἄνδρας
Οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ,
Ἀλλὰ χρὴ
Ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν,
Πρῶτον εὐκύκλου χορείας, εὐφυῆ στῆσαι βάσιν.
Πρόβαινε ποσὶ τὸν εὐλύραν
Μέλπουσα, καὶ τὴν τοξοφόρον
Ἄρτεμιν ἄνασσαν ἁγνὴν,
Χαῖρ' ὦ ἑκάεργε, ὄπαζε δὲ νίκην,
Ἥραν τε τὴν τελείαν
Μέλψομεν ὥσπερ εἰκός,
Ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμ-
παίζετε, καὶ κλεῖδας γάμου φυλάττει,
Ἑρμῆν τε νόμιον ἄντομαι,
Καὶ πᾶνα, καὶ νύμφας φίλας,
Ἐπιγελᾶσαι προθύμως
Ταῖς ἡμετέραις χαρεῦντας χορείαις,
Ἔξαιρε δὴ προθύμως
Διπλῆν χεροῖν χορείαν
Παίσωμεν ὦ γυναῖκες οἷ-
άπερ, νόμος, νηστεύωμεν δὲ πάντως,
Ἀλλ' εἶ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί,
Τόρνευε πᾶσαν ᾠδήν,
Ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτὸς,
Σὺ κισσοφόρε βάκχειε δέσποτ', ἐγὼ δὲ κώμοις
Σὲ φιλοχόροισιν μέλψω
Εὔιον ὦ διόνυσε

Ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς ἥνπερ φιλεῖς
Κοίλην προτείνειν ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
Χάρισαι βραχύ τί μοι καίπερ ἀποθανουμένῳ,
Πρυ. Τί σοι χαρίσομαι; Μν. γυμνὸν ἀποδύσαντά με,
Κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην
Ἵνα μὴ κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
Γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.
Πρ. Ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξεν τῇ βουλῇ σε δεῖν,
Ἵνα τοῖς παροῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.
Μν. Ἰαππαπαιάξ, ὦ κροκῶθ' οἷ' εἴργασαι,
Κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν, ἅπερ νόμος ἐνθάδε
Ταῖς γυναιξὶν
Ὅτ' ἂν ὄργια σεμνὰ, θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχω-
μεν, ἅπερ καὶ
Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει,
Πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὡρῶν
Ἐς τὰς ὥρας ξυλλυχόμενος
Τοιαῦτα μέλειν θαμ' ἑαυτῷ.
Ὅρμα, χώρει,
Κοῦφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον,
Χειρὶ σύναπτε χεῖρα ῥυθμὸν χορείας,
Ὕπαγε πᾶσα, βαῖνε καρπαλίμοιν ποδοῖν
Ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ
Κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν
Ἅμα δὲ καὶ
Γένος ὀλυμπίων θεῶν
Μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.

Ευ. Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον γυναῖκα.
Μν. Ἐγὼ δὲ μενέλαον, ὅσα γ' ἐκ τῶν ἀφύων.
Ευ. Ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
Μν. Ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
Λαβέ με, λαβέ με πόσι,
Περίβαλλε δὲ χέρας,
Φέρε σε κύσω, ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγέ με,
Λαβὼν ταχὺ πάνυ. **Γυ.** κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ
Ὅστις σ' ἀπάξει τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
Ευ. Σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ,
Τὴν τυνδάρειον παῖδ' ἐπὶ σπάρτην ἄγειν;
Γυ. Οἴμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς,
Καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι
Ἠγυπτίαζετ' ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην,
Προσέρχεται γὰρ ὁ πρυτάνις χ' ὡ τοξότης.
Ευ. Τουτὶ πονηρὸν, ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
Μν. Ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων, τί δρῶ; **Ευ.** μέν' ἥσυχος.
Οὐ γὰρ προδώσω σ', οὐδὲ ποτ' ἤνπερ ἐκπνέω,
Ἢν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.
Γυ. Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

Πρύτανις.

Ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγεν ἡμῖν κλεισθένης,
Οὗτος τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων
Ὦ τοξότ' ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
Στήσας φύλαττε, καὶ προσιέναι μηδένα
Ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
Παῖ' ἢν προσίῃ τίς. **Γυ.** νὴ δί' ὡς νῦν δή τ' ἀνὴρ,
Ὀλίγον μ' ἀφείλετ' αὐτὸν,
Ἱστορράφος.

Ληροῦ τι λῆρον; θεσμοφόριον τουτογί.
Εὐ. Αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ᾽ ἢ ἐξώπιος;
Γυ. Οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ᾽ ὦ ξένε,
Ὅστις ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας,
Ἔπειτ᾽ ἐρωτᾷς ἔνδον ἔστ᾽ ἢ ἐξώπιος.
Εὐ. Αἰαῖ, τέθνηκεν, ποῦ δ᾽ ἐτυμβεύθη τάφῳ;
Μν. Τόδ᾽ ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ᾽ ἐφ᾽ ᾧ καθήμεθα.
Γυ. Κακῶς ἄρ᾽ ἐξόλοιο καὶ ἐξολεῖ γέ τοι
Ὅστις γε τολμᾷς, σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
Εὐ. Τί δὲ σὺ θακεῖς, τάσδε τυμβήρεις ἕδρας
Φάρει καλυπτὸς ὦ ξένη. Μν. βιάζομαι,
Γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.
Γυ. Τί ὦ κακόδαιμον ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον,
Οὗτος πανουργῶν δεῦρ᾽ ἀνῆλθεν ὦ ξένε,
Ὡς τὰς γυναῖκας, ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.
Μν. Βαΰζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.
Εὐ. Ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε.
Μν. Αὕτη θεονόη Πρωτέως; Γυ. μὰ τὼ θεώ.
Εἰ μὴ κρίτυλλά γ᾽ ἀντιθέου γαργηττόθεν,
Σὺ δ᾽ εἶ πανοῦργος. Μν. ὁπόσα τοι βούλει λέγε,
Οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ
Προδοῦσα μενέλαον τὸν ἐμὸν ἐν τροίᾳ πόσιν.
Εὐ. Γύναι τί εἶπας, στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.
Μν. Αἰσχύνομαί σε, τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
Εὐ. Τουτὶ τί ἐστιν, ἀφασία τίς τοί μ᾽ ἔχει,
Ὦ θεοί, τίν᾽ ὄψιν εἰσορῶ, τίς εἶ γύναι;
Μν. Σὺ δ᾽ εἶ τίς, αὐτὸς γάρ σε κἄμ᾽ ἔχει λόγος.
Εὐ. Ἑλληνὶς εἶ τίς, ἢ ᾽πιχωρία γυνή;
Μν. Ἑλληνίς, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.

Πικρὰν ἑλένην ὄψει τάχ' εἰ μὴ κοσμίως
Ἕξεις ἕως ἂν τῶν πρυτανέων τις φανῇ.

Μν. Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
Ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος αἰγύπτου πέδον
Λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.

Γυ. Πανοῦργος εἶ νὴ τὴν ἑκάτην τὴν φωσφόρον.

Μν. Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
Σπάρτη, πατὴρ δὲ τυνδάρεως. Γυ. σοί γ' ὤλεθρε,
Πατὴρ ἐκεῖνός ἐστιν, φρυνώνδας μὲν οὖν.

Μν. Ἑλένη δ' ἐκλήθην. Γυ. αὖθις αὖ γίγνει γυνή,
Πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην.

Μν. Ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἐμ' ἐπὶ σκαμανδρείαις
Ῥοαῖσιν ἔθανον. Γυ. ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.

Μν. Κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις
Οὑμὸς μενέλαος οὐδέπω προσέρχεται,
Τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρίᾳ,
Ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν,
Μὴ ψεῦσον ὦ ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

Εὐ. ΩΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Τίς τῶν δ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
Ὅστις ξένος δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
Κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις.

Μν. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα.

Εὐ. Ποίου πρωτέως,

Γυ. Ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται νὴ τὼ θεώ,
Ἐπεὶ τέθνηκε πρωτέας, ἔτη δέκα.

Εὐ. Ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;

Μν. Αἴγυπτον; Εὐ. ὦ δύστηνος οἷ πεπλώκαμεν;

Γυ. Πείθει τι τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ,

Ἀπόλωλε μὲν, πολλοῖς ὁ κανὼν
Ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ·
Πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
Ἐν ταῖς στρατιαῖς
Ἔρριπται τὸ σκιάδειον.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
Τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως, ἓν δ' ὑπερφυέστατον,
Χρῆν γὰρ ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
Ταξίαρχον ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμήν τινα,
Προεδρείαν ταυτῇ δίδοσθαι, τηνίοισι, καὶ σκίροις
Ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν.
Ἢν δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
Ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακόν,
Ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι σκάφιον ἀποκεκαρμένην,
Τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης, τῷ γὰρ εἰκὸς ὦ πόλεις,
Τὴν ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην,
Λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς λαμάχου,
Καὶ δανείζειν χρήματα τῇ χρῆν ἣν δανείσειέ τινι,
Καὶ τόκον πράττοιτο διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον
Ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματα τ' εἰπόντας τοδί,
Ἀξία γοῦν εἶ τόκου τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.

Μν. Ἴλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν, ὁ δ' οὐδέ πω
Τί δῆτ' ἂν εἴη τοὐμποδὼν, οὐκ ἔσθ' ὅπως
Οὐ τὸν παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται,
Τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι,
Ἐγᾦδα τὴν καινὴν ἑλένην μιμήσομαι,
Πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

Γυ. Τί αὖ σὺ κυρκανᾷς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων,

Πικρὰν

Παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τ' ἀνδρὸς
Τοὔνομ' ἑκάστου,
Ναυσιμάχης μέν γ' ἥττων ἐστὶ χαρμῖνος. δῆλα δὲ τ' ἄργα,
καὶ μὴν δὴ καὶ κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου
Σαλαβακχοῦς,
Πρὸς ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ πρὸς ἐκεί-
νην τὴν μαραθῶνι,
καὶ στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν,
Ἀλλ' εὐβούλης, τῶν πέρυσιν τις βουλευτὴς
Ἐστὶν ἀμείνων;
Παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε
φήσεις,
Οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.
οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ φεύγῃ, κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
Ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων, ἀλλ' ἣν τὰ μέγιστα
Ὑφέληται,
Φορμὸν πυρῶν τ' ἀνδρὸς κλέψασα αὐθημερὸν
Αὖτ' ἀπέδωκεν,
Ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
Ἀποδείξομεν ταῦτα ποιοῦντας,
καὶ πρὸς τούτοις, γαστρίδας ἡμῶν
Ὄντας μᾶλλον, καὶ λωποδύτας,
καὶ βωμολόχους, κἀνδραποδιστάς,
καὶ μὴν δήπου καὶ τὰ πατρῷά γε
Χείρους ἡμῶν εἰσὶ σώζειν,
Ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
Ταὐτίον, ὁ κανών, οἱ καλαθίσκοι,
Τὸ σκιάδειον,
Ταῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις,

Βάσκετ' ἐπείγετε, πάσας καθ' ὁδοὺς
Κείνᾳ, ταύτᾳ ταχέως χρή.

ΡΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Χο. Ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι
καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύει,
Ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις, κἀξ ἡμῶν ἐστιν ἅπαντα,
Ἔριδες, νείκη, στάσεις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος,
φέρε δὴ νῦν
Εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς; εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν;
κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἐγκύψασαν ἁλῶναι;
Ἀλλ' οὑτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κᾆθ' εὕροιτ' αὐτὸ θύρασιν,
Μανίας μαίνεσθ' οὓς χρὴ σπένδειν καὶ χαίρειν,
Εἴπερ ἀληθῶς
Ἔνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν, καὶ μὴ κατα-
λαμβάνετ' ἔνδον.
κἂν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι,
καὶ κοπιῶσαι,
Πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν.
κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν ζητεῖ τὸ κακόν τε θεᾶσθαι,
κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ,
Αὖθις παρακύψασαν ἰδεῖν τὸ κακὸν, ὅπως ἡμεῖς
Ἐπιδήλως,
Ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους, βάσανός τε πάρεστιν
Ἰδέσθαι,
Βάσανον δῶμεν πότεροι χείρους, ἡμεῖς μὲν γὰρ
Φαμὲν ὑμᾶς
Ὑμεῖς δ' ἡμᾶς σκεψώμεσθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς
Ἕκαστον,

Γυ. Οἴμοι τέκνον, δός μοι τὸ σφαγεῖον, Μανία.
ἵν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω.
Μν. Ὕπεχ' αὐτό, χαριοῦμαι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι.
Γυ. Κακῶς ἀπόλοι', ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενὸς,
Μν. Τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
Γυ. Τί τῆς ἱερείας γίγνεται; Μν. τουτὶ λαβέ.
Ἄλ. γ. Ταλαντάτη, Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε,
Τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου 'ξηρήσατο;
Γυ. Ὁ πανοῦργος οὗτος, ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει
Φύλαξον αὐτὸν ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη,
Τοῖσιν πρυτάνεσιν ἃ πεποίηχ' οὗτος φράσω.
Μν. Ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας,
Τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοια, ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
Κἄμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
Οὐ φαίνετ' οὔπω, φέρε τίν' οὖν ἄγγελον
Πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον,
Ἐκ τοῦ Παλαμήδους ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας
Ῥίψω γράφων, ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται,
Πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν μοι πλάται πόθεν,
Τί δ' ἂν εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
Γράφων διαῤῥίπτοιμι, βέλτιον πολύ,
Ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν' ἦν ξύλον,
Ὦ χεῖρες ἐμαί,
Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ
Ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι
Δέξασθε σμίλης ὁλκοὺς
Κήρυκας, ἐμῶν μόχθων οἴμοι
Τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν,
Χώρει, χώρει, ποίαν αὔλακα

Ἐπέχει τίς τύχη,
Ἀλλὰ τάδε μὲν λαβεῖν χρή σ᾽ ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
Καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον πυρπολεῖν θ᾽ ὅσον τάχος.
Ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας ὦ μανία,
Κἀγώ σ᾽ ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
Γυ. Ὕφαπτε, καὶ κάταιθε σὺ τόδε τὸ κρητικὸν
Ἀπόδυθι ταχέως, τοῦ θανάτου δ᾽ ὦ παιδίον,
Μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα,
Μν. Τουτὶ τί ἐστιν, ἀσκὸς ἐγένεθ᾽ ἡ κόρη
Οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα περσικὰς ἔχων
Ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται,
Κἀκ παντὸς ὑμεῖς μηχανόμεναι πιεῖν,
Ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθὸν, ἡμῖν δ᾽ αὖ κακὸν,
Κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις, καὶ τῇ κρόκῃ.
Γυ. Παράβαλλε πολλὰς κληματίδας ὦ μανία
Παράβαλλε δῆτα; Μν. σὺ δ᾽ ἀπόκριναί μοι τοδί,
Τουτὶ τεκεῖν φῇς; Γυ: δέκα μῆνας αὔτ᾽ ἐγὼ
Ἤνεγκον. Μν. ἤνεγκας σύ; Γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν.
Μν. Τρικότυλον, ἢ πῶς; εἰπέ μοι. Γυ. τί μ᾽ εἰργάσω
Ἀπέδυσας ὦ ᾽ναίσχυντε μου τὸ παιδίον
Μν, Τυννοῦτο ὄν. τυννοῦτο; Γυ. μικρὸν νὴ δία.
Μν. Πόσ᾽ ἔτη δὲ γέγονεν; τρεῖς χοᾶς, ἢ τέτταρας;
Γυ. Σχεδὸν τοσοῦτον καὶ ὅσον ἐκ διονυσίων.
Ἀλλ᾽ ἀπόδος αὐτός. Μν. μὰ τὸν ἀπόλλω τουτονί.
Γυ. Ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. Μν. πάνυ γ᾽ ἐμπιπρᾶτε.
Αὕτη δ᾽ ἀποσφαγήσεται μάλ᾽ αὐτίκα.
Γυ. Μὴ δῆθ᾽ ἱκετεύω σ᾽, ἀλλ᾽ ἐμ᾽ ὅτι χρῄζεις ποίει,
Ὑπέργε τούτου. Μν. φιλότεκνός τις εἶ φύσει,
Ἀλλ᾽ οὐδὲν ἧττον ἥδ᾽ ἀποσφαγήσεται.

Γυναικῶν οὐκ ἀφήξετ', οὐ πολλὴν βοὴν
Στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
Τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;
Χο. Ἔα ἔα
Ὦ πότνιαι μοῖραι, τί δέδορκα
Νεοχμὸν αὖ τέρας,
Ὡς ἅπαν γάρ ἐστιν, τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας
Οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον οἷον αὖ φίλαι τόδε.
Μν. Οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.
Χο. Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω.
Γυ. Δεινὰ δῆθ' ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.
Χο. Τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτα τίς, ὅτε
Τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' ἀναισχυντεῖ.
Μν. κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.
Γυ. Ἀλλ' οὖν ἥκεις θ' ὅθεν ἥκεις,
Φαύλως τ' ἀποδρὰς οὐ λέξεις
Οἷον δράσας διέδυς ἔργον.
Λήψει δὲ κακόν.
Μν. Τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς ἀπεύχομαι.
Χο. Τίς οὖν σοι τίς ἂν σύμμαχος ἐκ θεῶν
Ἀθανάτων ἔλθοι ξυναδίκοις ἔργοις;
Μν. Μάτην λαλεῖτε, τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω,
Γυ. Ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ' οὐ
Χαίρων ἴσως ἐνυβριεῖς,
Λόγους τε λέξεις ἀνοσίους
Ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμ-
μειψόμεσθά σ' ὥσπερ εἰκὸς ἀντὶ τῶνδε
Τάχα δή σε μεταβαλοῦ-
σ' ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον

Δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ
Τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔσται
Παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων,
Ἀθέων τε τρόπων.
Φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς,
Δείξει τ' ἤδη
Πᾶσιν ἀνθρώποις, σεβίζειν δαίμονας
Δικαίως τ' ἐφέποντας
Ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους
Ποιεῖν, ὅτι καλῶς ἔχει,
Κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα τοιάδ' ἔσται,
Αὐτῶν ὅτ' ἂν ληφθῇ τις ἀνόσια δρῶν,
Μανίαις φλέγων
Λύσσῃ παράκοπος,
Εἴ τι δρῴη πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν
Ἔστιν γυναιξὶν καὶ βροτοῖς
Ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς
Ἀποτίνεται,
Παρὰ χρῆμά τε τίνεται.

Χο. Ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς,
Οὐχ ὁρῶ μέν γ' οὖν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.
Ἔα.

Γυ. Ἔα. ποῖ σὺ φεύγεις, οὗτος οὗτος οὐ μενεῖς,
Τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα καὶ τὸ παιδίον,
Ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

Μν. Κέκραχθι, τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
Ἢν μή μ' ἀφεῖτ', ἀλλ' ἐνθάδε ἐπὶ τῶν μηρίων
Πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας
Καθαιματώσει βωμόν. Γυ. ὦ τάλαιν' ἐγώ,

Ὡς καὶ σιβαρά τις φαίνεται, καὶ καρτερά,
Καὶ νὴ Δία τιτθοὺς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.
Μν. Στερίφη γάρ εἰμι, κοὐκ ἐκύησα πώποτε.
Γυ. Νῦν τότε δὴ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα,
Ἀνίστασ' ὀρθός, ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;
Τουτὶ δὴ ἔκυψε, καὶ μάλ' εὔχρων ὦ τάλαν.
Κλ: Καὶ ποῦ 'στιν; Γυ. αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.
Κλ. Οὐκ ἐνγε ταυθί. Γυ. ἀλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν.
Κλ. Τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.
Γυ. Ὁ μιαρὸς οὗτος ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
Ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. Μν. κακοδαίμων ἐγώ,
Εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλησα πράγματα.
Γυ. Ἄγε δὴ τί δρῶμεν, τουτονὶ φυλάττετε
Καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἴχεται,
Ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ. (χορ.
Χο. Ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμένας
Ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως, τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας
Ζητεῖν εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ εἰσελήλυθεν, καὶ περιθρέξαι
Τὴν πύκνα πᾶσαν, καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους
Ἀθρῆσαι. Ἡμιχ. γυναικῶν,
Εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα,
Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ, μόνον δὲ χρὴ πανταχῇ
Μὴ βραδύνειν ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
Ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρὴ ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ,
Εἶα νῦν ἴχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάν-
τ' εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν,
Πανταχῇ διάρριψον ὄμμα,
Καὶ τὰ τῇδε, καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς,
Ἢν γὰρ μὴ λάθῃ, δράσας ἀνόσια,

Κλ. Αὕτη σὺ ποῖ στρέφει μέν᾽ αὐτοῦ τί τὸ κακόν;
Κη. Ἔασον οὐρῆσαί μ᾽ ἀναίσχυντος εἶ,
Κλ. Σὺ δ᾽ οὖν ποίει τοῦτ᾽, ἀναμενῶ γὰρ ἐνθάδε.
Χο. Ἀνάμενε δῆτα καὶ σκόπει γ᾽ αὐτὴν σφόδρα,
Μόνην γὰρ αὐτὴν ὦνερ οὐ γιγνώσκομεν.
Κλ. Πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. Μν. νὴ Δί᾽ ὦ μέλε,
Στραγγουριῶ γὰρ, ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.
Κλ. Τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ᾽ ὡς ἐμέ;
Μν. Τί δῆτα μ᾽ ἕλκεις ἀσθενοῦσαν; Κλ. εἰπέ μοι,
Τίς ἐστ᾽ ἀνήρ σοι; Μν. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
Τὸν δεῖνα γιγνώσκεις τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν;
Κλ. Τὸν δεῖνα ποῖον ἔσθ᾽ ὁ δεῖν᾽ ὅς καί ποτε.
Μν. Τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα. Κλ. ληρεῖν μοι δοκεῖς
Ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο, πρότερον. Μν. νὴ Δία.
Κλ. Ὅσ᾽ ἔτη γε, καὶ τίς σοῦ ᾽στιν συσκηνήτρια.
Μν. Ἡ δεῖν᾽ ἔμοιγε. Κλ. οἴμοι τάλας οὐδὲν λέγεις.
Γυ. Ἄπελθ᾽ ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
Ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι, σὺ δ᾽ ἀπόστηθί μοι
Ἵνα μὴ ᾽πακούσῃς ὢν ἀνήρ, σὺ δ᾽ εἰπέ μοι,
Ὅτι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο,
Μν. Φέρ᾽ ἴδω τί πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.
Γυ. Τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; Μν. προὐπίνομεν.
Γυ. Ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος, τί δὲ τρίτον;
Μν. Σκάφιον Ξένυλλ᾽ ᾔτησεν, οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.
Γυ. Οὐδὲν λέγεις; δεῦρ᾽ ἐλθὲ, δεῦρ᾽ ὦ Κλείσθενες,
Ὅδ᾽ ἐστὶν ἁνὴρ ὃν λέγεις. Κλ. τί οὖν ποῶ;
Γυ. Ἀπόδυσον αὐτὸν, οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.
Μν. Κἄπειτ᾽ ἀποδύσετ᾽ ἐννέα παίδων μητέρα.
Γυ. Χάλα ταχέως τὸ στρόφιον ὦ ᾽ναίσχυντε σύ.

Ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
Χο. Τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ, παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν
Ἕως ἂν οὕτως, τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
Κλ. Εὐριπίδην φασ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
Αὑτοῦ γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.
Χο. Πρὸς ποῖον ἔργον ἢ τίνος γνώμης χάριν;
Κλ. Ἵν' ἅττα βουλεύοισθε, καὶ μέλλοιτε δρᾷν
Ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.
Χο. Καὶ πῶς λέληθεν, ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ;
Κλ. Ἀφεῦσεν αὐτὸν καὶ 'πετίλ' Εὐριπίδης,
Καὶ τἄλλ' ἅπαντ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
Κη. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα, τίς δ' οὕτως ἀνήρ;
Ἠλίθιος, ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετο;
Οὐκ οἴομ' ἔγωγ', ὦ πολυτιμήτω θεώ.
Κλ. Ληρεῖς, ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν
Εἰ μὴ πεπύσμην, ταυτὶ τῶν σάφ' εἰδότων.
Χο. Τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται,
Ἀλλ' ὦ γυναῖκες οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,
Ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
Λέληθεν ὑμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος,
Καὶ σὺ συνέξευρ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν
Ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.
Κλ. Φέρ' ἴδω τίς εἶ πρώτη σύ; Κλ. ποῖ τίς τρέψεται.
Κλ. Ζητητέαι γάρ ἐστε. Κη. κακοδαίμων ἐγώ.
Γυ. Ἐμ' ἥτις ἤρου; Κλεωνύμου γυνή;
Κλ. Γιγνώσκεθ' ὑμεῖς ἥτις ἔσθ' ἥδ' ἡ γυνή.
Χο. Γιγνώσκομεν δῆτ' ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
Κλ. Ἡ δὴ δὲ δὴ τίς ἐστιν, ἡ τὸ παιδίον
Ἔχουσα; Γυ. τίτθη ἡδὶ ἐμή. Κη. διοίχομαι.

Εἴρηχ᾽ ὅσα ξυνοιδ᾽ ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον εἴπω;
Γυ. Ἀλλ᾽ οὐκ ἂν ἔτ᾽ ἔχοις, ὅσα γὰρ ᾔδεις ἐξέχεας ἅπαντα.
Κη. Μὰ Δί᾽ οὐδὲ τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποιοῦμεν,
Ἔπειτά γ᾽ οὐκ εἴρηχ᾽ ὁρᾷς ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
Ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν σῖτον. Γυ. ἐπιτριβείης.
Κη. Ὥστ᾽ αὖ τὰ κρέα ξ᾽ ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι
Ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμέν. Γυ. τάλαιν᾽ ἐγὼ φλυαρεῖς.
Κη. Οὐδ᾽ ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν,
Οὐκ εἶπον, οὐδ᾽ ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ᾽ ἔμηνεν
Οὐδ᾽ ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτε. Γυ. ἐξόλοιο,
Κη. Ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα. Γυ. ταυτὶ δῆτ᾽ ἄνεκτ᾽ ἀκούειν.
Κη. Οὐδ᾽ ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν, εἶτα σαυτῇ
Τοῦθ᾽ ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.
Γυ. Οὔτοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροΐξει λέγουσα ταυτί,
Ἀλλ᾽ ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας.
Κη. Οὐ δὲ μὰ Δία σύ γ᾽ ἅψει.
Γυ. Καὶ μὴν ἰδού, καὶ μὴν ἰδού, λάβε θοἰμάτιον Φιλήστη.
Κη. Πρόσθες μόνον, κἀγώ σε νὴ τὴν Ἄρτεμιν. Γυ. τί δράσεις;
Κη. Τὸν σησαμοῦνθ᾽ ὃν κατέφαγες, τοῦτον χέσειν ποιήσω.
Χο. Παύσασθε λοιδορούμεναι, καὶ γὰρ γυνή τις ἡμᾶς
Ἐσπουδακυῖα προστρέχει, πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
Σιγᾶθ᾽ ἵν᾽ αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ᾽ ἅττα λέξει.
Κλ. Φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου,
Ὅτι μὲν φίλος εἴμ᾽ ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις,
Γυναικομανῶ γάρ, προξενῶ θ᾽ ὑμῶν ἀεί,
Καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
Ὀλίγῳ τι πρότερον, κατ᾽ ἀγορὰν λαλούμενον
Ἥκω φράσων τοῦτ᾽ ἀγγελῶν θ᾽ ὑμῖν, ἵνα
Σκοπεῖτε, καὶ τηρεῖτε, καὶ μὴ προσπέσῃ

Κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς,
Οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν οὐδὲ τολμῆσαι πότ' ἄν.
Ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη 528
Τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
Τὴν παλαιάν, ὑπὸ λίθῳ γὰρ
Παντί που χρὴ μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν,
Ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
Οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.

Γυ. Οὔτοι μὰ τὴν ἄγραυλον ὦ γυναῖκες εὖ φρονεῖτε,
Ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
Ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν
Ἡμᾶς ἁπάσας, εἰ μὲν οὖν τίς ἐστιν, εἰ δὲ μὴ ἡμεῖς 536
Αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν πόθεν λαβοῦσαι
Ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον ἵνα διδαχθῇ,
Γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

Κη. Μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον ὦ γυναῖκες, εἰ γὰρ οὔσης
Παῤῥησίας κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν αὐταί
Εἶτ' εἶπον ἃ γίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
Διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;

Γυ. Οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην, ἥτις μόνη τέτληκας,
Ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν ὃ ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν 545
Ἐξεπίτηδες εὑρίσκων λόγους ὅπου γυνὴ πονηρὰ
Ἐγένετο μεναλίππας ποιῶν φαίδρας τε πηνελόπην δὲ
Οὐ πώποτ' ἐποίησεν ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.

Κη. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τ' αἴτιον, μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις,
Τῶν νῦν γυναικῶν πηνελόπην, φαίδρας
Ἁπαξαπάσας.

Γυ. Ἀκούετ' ὦ γυναῖκες οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
Ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ. Κη. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε,

Μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑπό του πιτου, ταῦθ' ὁρᾷς
Οὐ πώποτ' εἶπεν, εἰ δὲ φαίδραν λοιδορεῖ,
Ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ', οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
Ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τ' ἀνδρὶ τοὔγκυκλον
Ὑπ' αὐγὰς οἷόν ἐστιν ἐγκεκαλυμμένον
Τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.
Ἑτέραν δ' ἐγῷδ' ἣ 'φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
Δέχ' ἡμέρας ἕως ἐπρίατο παιδίον,
Ὁ δ' ἀνὴρ περιῄρχετ' ὠκυτόκει' ὠνούμενος
Τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον
Ἵνα μὴ βοῴη κηρίῳ βεβυσμένον
Εἶθ' ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ' εὐθὺς βοᾷ,
Ἄπελθ' ἄπελθε, ἤδη γὰρ ὦ 'νέρ μοι δοκῶ
Τέξειν, τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν,
Χ' ὁ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξέσπασεν
Ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν,
Εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς ἣ 'φερε τὸ παιδίον
Θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει,
Λέων, λέων σοι γέγονεν αὐτ' ἔκμαγμα σόν,
Τά τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
Τῷ σῷ προσόμοιον στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον,
Ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν Ἄρτεμιν;
Ἡμεῖς γε; κᾆτ' εὐριπίδῃ θυμούμεθα
Οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν.

Χο. Τουτὶ μέν τοι θαυμαστόν
Ὁπόθεν εὑρέθη τὸ χρῆμα,
Χ' ἥτις ἐξέθρεψε χώρα
Τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω,
Τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον

Εὐριπίδῃ τοιαῦτ᾽ ἀκουούσας κακά,
Οὐ θαυμάσιον ἐστ᾽, οὐδ᾽ ἐπιζεῖν τὴν χολήν,
Καὐτὴ γὰρ ἔγωγ᾽, οὕτως ὀνοίμην τῶν τέκνων,
Μισῶ τὸν ἄνδρ᾽ ἐκεῖνον εἰ μὴ μαίνομαι,
Ὅμως δ᾽ ἐν ἀλλήλοισι χρὴ δοῦναι λόγον,
Αὐταὶ γὰρ ἐσμὲν κοὐδεμί᾽ ἔκφορος λόγου,
Τί ταῦτ᾽ ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα,
Βαρέως τε φέρομεν, ἢν δύ᾽ ἡμῶν ἢ τρία
Κακὰ ξυνειδὼς, εἶπε δρώσας μυρία;
Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ, πρῶτον ἵνα μὴ ἄλλην λέγω
Ξύνοιδ᾽ ἐμαυτῇ πόλλ᾽ ἐκεῖνο δ᾽ οὖν
Δεινότατον ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
Ὁ δ᾽ ἀνὴρ παρ᾽ ἐμοὶ καθεῦδεν, ἦν δέ μοι φίλος.
Ὅσπερ με διεκόρευσεν ἑπτέτιν οὖσαν,
Οὗτος πόθῳ μ᾽ ἔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν,
Κατ᾽ εὐθὺς ἔγνων, εἶτα καταβαίνω λάθρᾳ,
Ὁ δ᾽ ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; ὅποι;
Στρόφος μ᾽ ἔχει τὴν γαστέρ᾽ ὦ ᾽νερ κ᾽ ὠδύνη,
Ἐς τὸν κοπρῶν᾽ οὖν ἔρχομαι, βάδιζέ νυν,
Κᾆθ᾽ ὁ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἄννηθον, σφακόν,
Ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ,
Ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχὸν, εἶτ᾽ ἐρειδόμην
Παρὰ τὸν ἀγυιᾶ κύβδ᾽ ἐχομένη τῆς δάφνης,
Ταῦτ᾽ οὐδεπώποτ᾽ ἐφωρᾶτ᾽ Εὐριπίδης,
Οὐδ᾽ ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κ᾽ ὀρεοκόμων
Σποδούμεθ᾽ ἢν μὴ ᾽χωμεν ἕτερον, οὐ λέγει,
Οὐδ᾽ ὡς ὅταν μάλισθ᾽ ὑπό του κινώμεθα
Τὴν νύχθ᾽, ἕωθεν σκορόδια μασώμεθα,
Ἵν᾽ ὀσφραινόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ τείχους εἰσιών

Πυκνῶς τε ποικίλους λόγους
Ἀνηῦρεν εὖ διεζητημένους,
Ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν Ξενοκλῆς ὁ καρκίνου
Δοκεῖν ἂν αὐτὸν
Ὡς ἐγῷμαι πᾶσιν ὑμῖν ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.
Ἑτ. γ. Ὀλίγων ἕνεκ' αὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων
Τὰ μὲν γὰρ ἄλλ', αὕτη κατηγόρηκεν εὖ,
Ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα ταῦτα λέξαι βούλομαι,
Ἐμοὶ γὰρ ἁνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν κύπρῳ
Παιδάρια πέντε καταλιπὼν, ἃ 'γὼ μόλις
Στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις,
Τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικακῶς ἐβοσκόμην,
Νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσι τραγῳδίαις ποιῶν
Τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς,
Ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἥμισυ.
Νῦν οὖν ἁπάσαισι παραινῶ καὶ λέγω,
Τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα,
Ἄγρια γὰρ ἡμᾶς ὦ γυναῖκες δρᾷ κακά,
Ἅτ' ἐν ἀγρίοισι λαχάνοις αὐτὸς τραφείς,
Ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι, δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
Πλέξαι στεφάνους, συνθηματιαίους εἴκοσιν.
Χο. Ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
Κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν,
Οἷα κατεστωμύλατο
Οὐκ ἄκαιρα φρένας ἔχουσα,
Καὶ πολύπλοκον νόημα, οὐδ' ἀσύνετ' ἀλλὰ
Πιθανὰ πάντα, δεῖ δὲ ταύτης
Τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην.
Κηδ. Τὸ μὲν ὦ γυναῖκες ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα

Ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον.
Πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
Ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρων
Γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦ 'πος τοδί,
Δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή,
Εἶτα διὰ τοῦτο ταῖς γυναικωνίτισιν
Σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν, ἤδη καὶ μοχλοὺς
Τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι μολοττικοὺς
Τρέφουσι μορμολύκεια τοῖς μοιχοῖς κύνας,
Καὶ ταῦτα μὲν ξύγγνωσθ' ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ
Αὐταῖς ταμιεύεσθαι προαιρούσαις λαβεῖν,
Ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
Ἔξεστιν, οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
Αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ κακοηθέστατα,
Λακωνίκ' ἄττα τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
Πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν, ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
Ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλον,
Νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ὠκότριψ Εὐριπίδης,
Ἐδίδαξε θριπήδεστα ἔχειν σφραγίδια
Ἐξαψαμένους, νῦν οὖν ἐμοὶ τοῦτο δοκεῖ
Ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἁμωσγέπως
Ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῃ τέχνῃ
Ὅπως ἀπολεῖται, ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω,
Τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.

Χο. Οὐ πώποτε ταύτης
Ἤκουσα πολυπλοκωτέρας
Γυναικός, οὐδὲ δεινότερον λεγούσης,
Πάντα γὰρ λέγει δίκαια, πάσας δ' ἰδέας
Ἐξήτασεν, πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί.

Γυ. Ἐγώ. Κη. περίθου νῦν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν, χρέμπτεται γὰρ ἤδη
Ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες, μακρὰν ἔοικε λέξειν.
Γυ. Φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμίᾳ μὰ τὼ θεὼ
Λέξουσ' ἀνέστην ὦ γυναῖκες, ἀλλὰ γὰρ
Βαρέως φέρω τάλαινα, πολὺν ἤδη χρόνον,
Προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας,
Καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
Τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν,
Ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ' ὅπουπερ ἐν βραχεῖ
Εἰσὶν θεαταὶ, καὶ τραγῳδοὶ, καὶ χοροί
Τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
Τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
Τὰς οὐδὲν ὑγιὲς, τὰς μέγ' ἀνδράσι κακόν,
Ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
Ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς σκοποῦνταί τ' εὐθέως,
Μὴ μοιχὸς ἔνδον ᾖ τις ἀποκεκρυμμένος.
Δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
Ἔξεστι, τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
Τοὺς ἄνδρας ἡμῶν, ὥστ' ἐάν τις πλέκῃ
Γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ, κἂν ἐκβάλῃ
Σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
Ἀνὴρ ἐρωτᾷ τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.
Κάμνει κόρη τις, εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει,
Τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
Εἶεν γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
Ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν,

Ἄνδρες

Εὔχεσθε πάσαις, πολλὰ δοῦναι τἀγαθά.

Χο. Ξυνευχόμεθα τέλεα μὲν
Πόλει, τέλεα τε δήμῳ,
Τὰ δ᾽ εὔγματα γενέσθαι,
Τὰ δ᾽ ἄριστ᾽ ὅσαις προσήκει,
Νικᾶν λεγούσαις, ὁπόσαι
Δ᾽ ἐξαπατῶσι παραβαίνου-
σί τε τοὺς ὅρκους
Τοὺς νενομισμένους
Κερδῶν οὕνεκ᾽ ἐπὶ βλάβῃ,
Ἢ ψηφίσματα, καὶ νόμον
Ζητοῦσ᾽ ἀντιμεθιστάναι,
Τἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσιν,
Ἢ μήδους ἐπάγουσι τῆς
Χώρας οὕνεκ᾽ ἐπὶ βλάβῃ,
Ἀσεβοῦσιν, ἀδικοῦσίν τε τὴν
Πόλιν, ἀλλ᾽ ὦ παγκρατὲς
Ζεῦ ταῦτα κυρώσειας ὥσ-
θ᾽ ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν
Καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

Κή. Ἄκουε πᾶς, ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
Τῇ τῶν γυναικῶν, τιμόκλει᾽ ἐπεστάτει,
Λύσιλλ᾽ ἐγραμμάτευεν, εἶπε σωστράτη
Ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
Τῶν θεσμοφορίων ᾗ μάλισθ᾽ ἡμῖν σχολή,
Καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ εὐριπίδου
Ὅτι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον, ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
Ἡμῖν ἁπάσαις, τίς ἀγορεύειν βούλεται;

Σύ τε πόντιε σεμνὲ Πόσειδον
Ἁλιμέδον, προλιπὼν
Μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον
Νηρέος, εἰναλίου τε κόραι,
Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι,
Χρυσέα τε φόρμιγξ, ἰαχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
Ἡμετέραις, τελέως
Δ' ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηναίων
Εὐγενεῖς γυναῖκες.

Κή. Εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς ὀλυμπίοις,
Καὶ ταῖς ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς πυθίοις,
Καὶ ταῖσι πυθίαισι, καὶ τοῖς δηλίοις,
Καὶ ταῖσι δηλίαισι, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς
Εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακόν,
Τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ 'πικηρυκεύεται
Εὐριπίδῃ μήδοις, ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
Τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
Ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
Ὑποβαλλομένης κατεῖπέν τις, ἢ δούλη τινὸς
Προαγωγὸς οὖσ' ἐνεθρύλλησεν τῷ δεσπότῃ,
Ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
Ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
Καὶ μὴ δίδωσιν ἃ ἂν ὑπόσχηταί ποτε,
Ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνή,
Ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταίρα τὸν φίλον,
Κεἴ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς τοῦ χοός,
Ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
Κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον, αὐτὸν κ' οἰκίαν
Ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς

Ἵν' ἐξακούω, σὺ δ' ἄπιθ' ὦ θρᾷττ' ἐκ ποδῶν
Δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.
Κή. Εὐφημί' ἔστω
Εὐφημί' ἔστω
Εὔχεσθε τοῖν θεσμοφόροιν,
Τῇ δήμητρι, καὶ τῇ κόρῃ,
Καὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ καλλιγενείᾳ,
Καὶ τῇ κουροτρόφῳ τῇ γῇ,
Καὶ τῷ ἑρμῇ, καὶ χάρισιν,
Ἐκκλησίαν τήνδε, καὶ σύνοδον τὴν νῦν,
Κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι,
Πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ ἀθηναίων
Τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς,
καὶ τὴν δρῶσαν, τὴν ἀγορεύσαν
Τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τὸν ἀθηναίων
καὶ τὸν τῶν γυναικῶν
Ταύτην νικᾷν.
Ταῦτ' εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τἀγαθά,
Ἰὴ παιών, ἰὴ παιών, ἰὴ παιών, χαίρωμεν.
Χο. Εὐχόμεσθα καὶ θεῶν γένος
Λιτόμεσθα ταῖς δ' ἐπ' εὐχαῖς
Φανέντας ἐπιχαρῆναι,
Ζεῦ μεγαλώνυμε, χρυσολύρα τε,
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν,
καὶ σὺ παγκρατὲς κόρα
Γλαυκῶπι χρυσόλογχε,
Πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον ἐλθὲ δεῦρο
καὶ πολυώνυμε, θηροφόνε παῖ
Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος

Μν. Εἴσω τὶς ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω.
Ευ. Ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ καὶ δὴ γυνὴ
Τό γ' εἶδος, ἢν λαλῇς δ' ὅπως τῷ φθέγματι,
Γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς. Μν. πειράσομαι.
Ευ. Βάδιζε τοίνυν. Μν. μὰ τὸν ἀπόλλω οὐκ ἤν γε μὴ
Ὀμόσῃς ἐμοί. Ευ. τί χρῆμα; Μν. συσσώσειν ἐμὲ
Πάσαις τέχναις, ἤν μοι τὶ περιπίπτῃ κακόν.
Ευ. Ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν διός,
Μν. Τί μᾶλλον; ἢ τὴν ἱπποκράτους ξυνοικίαν;
Ευ. Ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.
Μν. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ' ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
Ἡ γλῶττα δ' οὐχ ὀμώμοκ' οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ.
Ὀλολύζουσί γε; ἱερὸν ὠθεῖται.
Ευ. Ἔκσπευδε ταχέως, ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
Σημεῖον ἐν τῷ θεσμοφορείῳ φαίνεται,
Ἐγὼ δ' ἄπειμι. Μν. δεῦρο νῦν ὦ θρᾶττ' ἕπου
Ὦ θρᾶττα θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων,
Ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος,
Ἀλλ' ὦ περικαλλὴ θεσμοφόρω, δέξασθέ με,
Ἀγαθῇ τύχῃ, καὶ δεῦρο πάλιν οἴκαδε.
Ὦ θρᾶττα τὴν κίστην κάθελε, κᾆτ' ἔξελε
Τὸ πόπανον ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν,
Δέσποινα πολυτίμητε δήμητερ φίλη,
Καὶ φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέσοι
Θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν,
Καὶ τὴν θυγατέρα, χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
Πλουτοῦντος ἄλλως τ' ἠλίθιον κἀβέλτερον
Καὶ πρὸς φαλλικὸν νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
Ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων

Εὐ. Ἀνίστασ' ἵν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.
Μν. Οἴμοι κακοδαίμων δελφάκιον γενήσομαι.
Εὐ. Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον,
Ἐπίκυπτε. τὴν κέρκον φυλάττου νῦν ἄκραν.
Μν. Ἐμοὶ μελήσει νὴ Δία πλήν γ' ὅτι κάομαι
Οἴμοι τάλας, ὕδωρ ὦ γείτονες
Πρὶν ἀντιλαβέσθαι πρωκτὸν τῆς φλογός.
Εὐ. Θάρρει. Μν. τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος.
Εὐ. Ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι, τὰ πλεῖστα γὰρ
Ἀποπεπόνηκας. Μν. φῦ ἰοὺ τῆς ἀσβόλου,
Αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
Εὐ. Μὴ φροντίσῃς ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.
Μν. Οἰμώξετ' ἄρ' εἰ τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.
Εὐ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
Ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτῳί
Καὶ στρόφιον, οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.
Ἀγ. Λαμβάνετε καὶ χρῆσθ' οὐ φθονῶ. Εὐ. τί οὖν λάβω;
Ἀγ. Ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.
Εὐ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.
Ἀγ. Σύζωσον ἀνύσας αἶρε νῦν στρόφιον. Εὐ. ἰδού.
Μν. Ἴθι νῦν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλη.
Εὐ. Κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας. Ἀγ. ἡδὶ μὲν οὖν
Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
Εὐ. Νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ.
Μν. Ἦ ῥ' ἁρμόσει μοι; Ἀγ. νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.
Εὐ. Φέρ' ἔγκυκλον. Ἀγ. τουτὶ λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
Εὐ. Ὑποδημάτων δεῖ. Ἀγ. τὰ μὰ ταυτὶ λάμβανε.
Μν. Ἆρ' ἁρμόσει μοι. Ἀγ. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν,
Σὺ τοῦτο γίνωσκ' ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει.

Ἀγ. Ἀτὰρ πρόφασίς γε νὴ Δί' εἰκότως ἔχει.
Εὐ. Τί οὖν ποιήσεις ταῦτα; Ἀγ. μὴ δόκει γε σύ.
Εὐ. Ὦ τρισκακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ' εὐριπίδης.
Μν. Ὦ φίλτατ' ὦ κηδεστὰ μὴ σαυτὸν προδῷς.
Εὐ. Πῶς οὖν ποιήσω δῆτα. Μν. τοῦτον μὲν μακρὰ
Κλαίειν κέλευ' ἐμοὶ δ' ὅτι βούλει χρῶ λαβών.
Εὐ. Ἄγε νυν ἐπειδὴ σαυτὸν ἀντιδίδως ἐμοί
Ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον. Μν. καὶ δὴ χαμαί.
Ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν με; Εὐ. ἀποξυρεῖν ταδί,
Τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. Μν. ἀλλὰ πρᾶττ' εἴ σοι δοκεῖ.
Ἢ μὴ διδόναι γ' ὤφελόν ποτε.
Εὐ. Ἀγάθων σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε,
Χρῆσόν τι νῷν ἡμῖν ξυρόν. Ἀγ. αὐτὸς λάμβανε
Ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. Εὐ. γενναῖος εἶ,
Κάθιζε, φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
Μν. ὤμοι. Εὐ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον
Ἢν μὴ σιωπᾷς. Μν. ἄτταται ἄτταται.
Εὐ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; Μν. ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν,
Οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρα ἐνταυθοῖ μενῶ
Τεμνόμενος. Εὐ. οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
Τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων.
Μν. Ὀλίγον μέλει μοι. Εὐ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
Προδῷς με, χώρει δεῦρο. Μν. κακοδαίμων ἐγώ.
Εὐ. Ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν, κἀνάκυπτε, ποῖ στρέφει;
Μν. Μῦ μῦ. Εὐ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.
Μν. Οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
Εὐ. Μὴ φροντίσῃς, ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ,
Βούλει θεάσασθαι σεαυτόν. Μν. εἰ δοκεῖ φέρε.
Εὐ. Ὁρᾷς σεαυτόν. Μν. οὐ μὰ Δί' ἀλλὰ Κλεισθένην.

Πολλοὺς καλῶς οἶός τε συντέμνειν λόγοις,
Ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
Ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. Ἀγ. τοῦ χρείαν ἔχων;
Εὐ. Μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
Τοῖς θεσμοφορείοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
Ἀγ. Τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι;
Εὐ. Ἡ πᾶσα, ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα,
Ἐν ταῖς γυναιξὶν ὡς δοκῶν εἶναι γυνή,
Ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ,
Μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
Ἀγ. Ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών.
Εὐ. Ἐγὼ φράσω σοι, πρῶτα μὲν γινώσκομαι;
Ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω,
Σὺ δ' εὐπρόσωπος λευκὸς ἐξυρημένος,
Γυναικόφωνος, ἁπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
Ἀγ. Εὐριπίδη. Εὐ. τί ἐστιν. Ἀγ. ἐποίησάς ποτε;
Χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς.
Εὐ. Ἔγωγε. Ἀλ. μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
Ἡμᾶς ὑφέξειν, καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθα.
Ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε,
Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς στενάγμασιν.
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Μν. Καὶ μὴν σύ γ' ὦ κατάπυγον εὐρύπρωκτος εἶ
Οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Εὐ. Τί δ' ἔστιν ὅτι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε.
Ἀγ. Κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ. Εὐ. πῶς; Ἀγ. ὅπως
Δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
Κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν κύπριν.
Μν. Ἰδού γε κλέπτειν νὴ δία, κινεῖσθαι μὲν οὖν,

Χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
Ἃ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
Αὐτίκα γυναικεῖ᾽ ἢν ποιῇ τις δράματα
Μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ᾽ ἔχειν.

Μν. Οὐκοῦν κελητίζεις, ὅτ᾽ ἂν φαίδραν ποιῇς.

Ἀγ. Ἀνδρεῖα δ᾽ ἂν ποιῇ τις ἐν τῷ σώματι
Ἔνεσθ᾽ ὑπάρχον τοῦθ᾽, ἃ δ᾽ οὐ κεκτήμεθα,
Μίμησις ἤδη ταῦτα, συνθηρεύεται.

Μν. Ὅτ᾽ ἂν σατύρους τοίνυν ποιῇς καλεῖν ἐμὲ
Ἵνα συμποιῶ σοὔπισθεν ἐστυκὼς ἐγώ.

Ἀγ. Ἀλλ᾽ ὥστ᾽ ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
Ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν, σκέψαι δ᾽ ὅτι
Ἴβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ τήϊος,
Κἀλκαῖος, οἳ περὶ ἁρμονίαν ἐχύμισαν
Ἐμιτροφόρουν τε, καὶ διεκίνουν ἰωνικῶς,
Καὶ φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
Αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπείχετο,
Διὰ τοῦτ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ καὶ καλὰ ἦν τὰ δράματα,
Ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.

Μν. Ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ὁ φιλοκλέης αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ,
Ὁ δ᾽ αὖ ξενοκλῆς ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
Ὁ δ᾽ αὖ θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ.

Ἀγ. Ἅπασ᾽ ἀνάγκη. ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
Ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. Μν. πῶς πρὸς τῶν θεῶν;

Ἀγ. Παῦσαι βαΰζων, καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
Ὢν τηλικοῦτος ἡνίκ᾽ ἠρχόμην ποιεῖν.

Μν. Μὰ τὸν δί᾽ οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως,

Εὐ. Ἀλλ᾽ ὧνπερ οὕνεκ᾽ ἦλθον, ἔα μ᾽ εἰπεῖν. Ἀγ. λέγε.

Εὐ. Ἀγάθων σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ

Ῥοδὶ παράρυθμ', εὔρυθμα φρυγίων
Δινεύματα χαρίτων.
Χο. Σέβομαι λατώ τ' ἄνασσαν
Κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων
Ἄρσενι βοᾷ, δοκίμῳ.
Τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
Ἡμετέραις τε δι' αἰφνιδίου ὀπὸς
Ὧν χάριν αἴακτ' ἀλλὰ φοῖβον τιμᾷ,
Χαῖρ' ὄλβιε παῖ λατοῦς.
Ὀλολύζεις γέρων.
Μν. Ὡς ἡδὺ τὸ μέλος ὦ πότνιαι γενετυλλίδες
Καὶ θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον,
Καὶ μανδαλωτὸν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
Ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
Καί σ' ὦ νεανίσχ' ὅστις εἶ κατ' αἰσχύλον
Ἐκ τῆς λυκουργίας ἐρέσθαι βούλομαι
Ποδαπὸς ὁ γύννις, τίς πάτρα, τίς ἡ στολή,
Τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου, τί βάρβιτος
Λαλεῖ κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ,
Τί λήκυθος, καὶ στρόφιον ὡς οὐ ξυμφόρον
Τίς δαὶ κατόπτρου, καὶ ξίφους κοινωνία;
Τίς δ' αὐτὸς ὦ παῖ, πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
Καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ λακωνικαί;
Ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα, ποῦ τὰ τιτθία;
Τί φῄς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
Ζητῶ σ' ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.
Ἀγ. Ὦ πρέσβυ πρέσβυ τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
Ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην.
Ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆτ' ἅμα γνώμῃ φορῶ,

Ευ. Λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.
Μν. Τὸ πρᾶγμα κομψὸν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.
Τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Ευ. Σίγα. Μν. τί δ' ἔστιν; Ευ. ἀγάθων ἐξέρχεται.
Μν. Καὶ ποῖος ἐστὶν οὗτος; Ευ. οὐκ κυκλούμενος.
Μν. Ἀλλ' ἦ τυφλὸς μὲν εἰμὶ, ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ.
Ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, κυρήνην δ' ὁρῶ.
Ευ. Σίγα, μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
Μν. Μύρμηκος ἀτραποὺς, ἤ τί διαμινυρίζεται.
Αγ. Ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
Λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρᾳ
Πατρίδι χορεύσασθε βοάν.
Χο. Τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος λέγε νῦν
Εὐπίστως δὲ τοὐμὸν
Δαίμονας ἔχεις σεβίσαι.
Αγ. Ἄγε νῦν ὄπλιζε μοῦσα
Χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
Γύαλα σιμουντίδι γᾷ.
Χο. Χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς
Φοῖβ' ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
Γέρας ἱερὸν προφέρων.
Αγ. Ταύτ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοι-
σι κόραν ἀείσατ' ἄρ-
τεμιν ἀγροτέραν.
Χο. Ἕπομαι, κλῄζουσα σεμνὸν
Γόνον ὀλβίζουσα λατοῦς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
Αγ. Λατώ τε, κρούματά τ' ἀσιάδος

Θε. Ἤ που νέος ἀγὼν ἦσθ' ὑβριστὴς ὢ γέρων; ἰὼν
Ευ. Ὦ δαιμόνιε τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ', ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.
Θε. Μηδὲν ἱκέτευ', αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα,
Καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται. χειμῶνος οὖν
Ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον,
Ἢν μὴ προΐῃ θύραζε πρὸς τὸν ἥλιον.
Μν. Τί οὖν ἐγὼ δρῶ; Ευ. περίμεν' ὡς ἐξέρχεται.
Ὦ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
Μν. Νὴ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι,
Τί τὸ πρᾶγμα τουτί; τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
Οὐ χρή σε κρύπτειν. ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.
Ευ. Ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον,
Μν. Ποῖόν τι; Ευ. τῇδε θἡμέρᾳ κριθήσεται,
Εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν, εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
Μν. Καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
Μέλλει δικάζειν, οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἕδρα,
Ἐπεὶ τρίτη 'στὶ, θεσμοφορίων ἡ μέση. Quinque ipsi erant dies Thesmophoriorum.
Ευ. Τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
Αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι
Κἀν θεσμοφόροιν μέλλουσι περὶ ἐμοῦ τήμερον
Ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. Μν. τιὴ τί δή;
Ευ. Ὁτιὴ τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.
Μν. Νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις,
Ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις.
Ευ. Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
Ἐς θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. Μν. τί δράσοντ' εἰπέ μοι.
Ευ. Ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶν, κἂν δέῃ
Λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. Μν. πότερα φανερὸν ἢ λάθρα;

88 ⟆⟆ 111

Θε. Εὔφημος πᾶς ἔστω λεώς
Στόμα συγκλείσας. ἐπιδημεῖ γὰρ
Θίασος μουσῶν ἔνδον μελάθρων
Τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
Ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
Κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
Γλαυκόν. Μν. Βομβάξ.
Εὐ. Σίγα, τί λέγεις;
Θε. Πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
Θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
Μὴ λυέσθων.
Μν. Βομβαλοβομβάξ.
Θε. Μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς ἀγάθων
Πρόμος ἡμέτερος,
Μν. Μῶν βινεῖσθαι;
Εὐ. Τίς ὁ φωνήσας;
Μν. Νήνεμος αἰθήρ,
Θε. Δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς,
Κάμπτει δὲ νέας ἀψῖδας ἐπῶν,
Τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
Καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζει,
κ Καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγυλίζει,
Καὶ χοανεύει,
Μν. Καὶ λαικάζει. πορνεύεται
Θε. Τίς ἀγριώτας πελάθει θριγκοῖς;
Μν. Ὃς ἕτοιμος σοῦ, τοῦ τε ποιητοῦ
Τοῦ καλλιεποῦς, τοῦ θριγκοῦ,
Γογγυλίσας καὶ συστρέψας
Τουτὶ τὸ πέος, χοανεῦσαι,

Οὐ φῂς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν, οὔθ' ὁρᾶν.
Χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στιν ἡ φύσις
Τοῦ μήτ' ἀκούειν, μήθ' ὁρᾶν; Ευ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
Μν. Πῶς χωρίς; Ευ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε,
Αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
Καὶ ζῷ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,
Ὦ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτα μηχανήσατο,
Ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ,
Ἀκοὴν δὲ χοάνης ὦτα διετετρήνατο.
Μν. Διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω, μήθ' ὁρῶ,
Νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών,
Οἷόν τι πού 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
Ευ. Πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. Μν. πῶς ἂν οὖν;
Ευ. Πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροιμ' ὅπως
Ἔτι προσμάθοις, μὴ χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη,
Βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Μν. ἰδού.
Ευ. Ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο. Μν. νὴ τὸν Ἡρακλέα
Οἶμαί γε. Ευ. σίγα νῦν. Μν. σιωπῶ τὸ θύριον.
Ευ. Ἄκουε. Μν. ἀκούσω, καὶ σιωπῶ τὸ θύριον.
Ευ. Ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
Ὁ τραγῳδοποιός. Μν. ποῖος οὗτος Ἀγάθων
Ἐστίν, τίς Ἀγάθων; μῶν ὁ μέλας, ὁ καρτερός;
Ευ. Οὐκ ἀλλ' ἕτερός τις. οὐχ ἑώρακας πώποτε;
Μν. Μῶν ὁ δασυπώγων; Ευ. οὐχ ἑώρακας πώποτε;
Μν. Μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ' ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι,
Ευ. Καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως.
Ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
Θεράπων τις αὐτοῦ πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας,
Προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Μνησίλοχος κηδεστὴς Εὐριπίδου.

Εὐριπίδης.	Θεράπων.
Ἀγάθων.	Χορός.
Κῆρυξ.	Γυνή τις.
Ἑτέρα γυνή.	Ἑτέρα γυνή.
Κλεισθένης.	Ἡμιχόριον γυναικῶν.
Ἠχώ.	Σκύθης.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ-ΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ΚΗΔΕΣΤΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Ὦ Ζεῦ χελιδὼν ἆρα πότε φανήσεται;
Ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ
Οἷόν τε πρὶν τὴν σπλῆνα κομιδῇ μ'
ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι ποῖ μ' ἄγεις ὦ Εὐ-
ριπίδη;
Εὐ. Ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
Ὄψει παρεστώς. Μν. πῶς λέγεις, αὖθις φράσον,
Οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; Εὐ. οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλεις ὁρᾶν.
Μν. Οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν δεῖ μ'; Εὐ. οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.
Μν. Πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.

Τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
Τασδὶ λαβὼν, ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
Ἐπάσομαι μέλος τι μελοδειπνικόν,
Σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι
Τοῖς σοφοῖσι μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ
Τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ
Σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ
Μὴ δὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
Ὅτι προείληχ' ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
Μὴ 'πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί,
Μὴ δὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τόνγε τρόπον προσεικέναι
Αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί,
Ὢ ὢ ὥρα δὴ φίλαι
Γυναῖκες εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν
Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν, κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
Καὶ σὺ κίνει. Ἡμ. τοῦτο δρῶ, Καὶ τάσδε νῦν λαγαρὰς
Τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμὸν τάχα γὰρ ἔπεισι
Λοπαδοτεμαχοσελαχογάλεο,
Κρανιολειψανοδριμυποτριμματο,
Σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμένο,
Κιχλεπικοσσυφοπεριστέρα
Λεκτρυονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε
Λειολαγωσιραιοβαφητραγανοπτερύγων,
Σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος ταχὺ καὶ ταχέως
Λαβὲ τρύβλιον, εἶτα λαβὼν κόνισαι
Λέκιθον ἵν' ἐπιδειπνῇς.
Ἡμ. Ἀλλὰ λαιμάττουσί που
Αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ εὖ αἶ, Δειπνήσομεν εὖ οἱ εὖ αἶ
Εὐαίως ὡς ἐπὶ νίκῃ εὖ αἶ, εὖ αἶ, εὖ αἶ, εὖ αἶ, εὖ αἶ.

ΤΕΛΟΣ.

Ὥστ' ἐστὶ πολὺ δὴ βέλτιστα, πολὺ δῆτ' ὦ θεοί,
Κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
Ἐκλεγομένας ὅτι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ,
Ἀλλ' ὦ γυναῖκες φράσατέ μοι τὸν δεσπότην
Τὸν ἄνδρ' ὅπου 'στὶ τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
Χο. Αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γὰρ ἐξευρεῖν δοκεῖς.
Θε. Μάλισθ' ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται,
Ὦ δέσποτ' ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
Δε. Ἐγώ. Θε. σὺ μέντοι νὴ Δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνήρ
Τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος
Ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων,
Ὄντων τὸ πλῆθος, οὐ δεδείπνηκας μόνος.
Χο. Εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.
Θε. Ποῖ ποῖ βαδίζεις. Δε. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
Θε. Νὴ τὴν ἀφροδίτην πολύ γ' ἁπάντων ὕστατος,
Ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
Ἄγειν σε, καὶ ταυτασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας
Οἶνος δὲ χῖος ἐστὶ περιλελειμμένος
Καὶ τἄλλ' ἀγαθὰ πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
Καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,
Καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἑτέρωσε βλέπει,
Ἴτω μεθ' ἡμῶν, πάντα γὰρ παρέξομεν,
Οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
Καὶ μὴ παραλείψῃς μηδέν, ἀλλ' ἐλευθέρως
Καλεῖν γέροντα μειράκιον παιδίσκον, ὡς
Τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον,
Ἁπαξάπασιν, ἢν ἀπίωσιν οἴκαδε,
Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πείξομαι
Ἔχουσά τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς,

Τί δῆτα

Γρ. Καλῶς ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.
Νέ. Οἴμοι κακοδαίμων ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
Ἑλκόμενός εἰμι. Ἀλ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον
Ξυνεισπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. Νέ. μὴ πρὸς θεῶν
Ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
Γρ. Νὴ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή,
Νέ. Ὦ τρισκακοδαίμων, ἢ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
Βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
Κἄπειτ' ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ πάλιν
φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις
Ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμὶ, βαρυδαίμων μὲν οὖν
Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχὴς,
Ὅστις τοιούτοις θυρίοις συνείξομαι
Ὅμως δ' ἐάν τι πολλάκις πάθω,
Ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν δεῦρ' ἐσπλέων,
Θάψαι μ' ἐν αὐτῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς
καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος,
Ζῶσαν καταπιττώσαντες, εἶτα τὼ πόδε
Μολυβδοχοήσαντες κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ,
Ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.
Θε. Ὦ μακάριος μὲν δῆμος εὐδαίμων δ' ἐγὼ
Αὕτη τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
Ὑμεῖς δ' ὅσαι πάρεστ' ἐπὶ ταῖς θύραις,
Οἵ γείτονές γε πάντες οἱ τε δημόται,
Ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
Ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν,
Ἀγαθοῖσιν ὦ Ζεῦ πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
Τούτων ἁπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια,
Ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον
Τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντα πέπτατο,

Νέ. Δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἢ βούλομαι
Ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο,
Ἀξιόχρως. Γρ. μή μοι καθίστη. Ἄλ. ποῖ σὺ, ποῖ
Χωρεῖς μετ' αὐτῆς. Νέ. οὐκ ἔγωγ' ἀλλ' ἕλκομαι
Ἀτὰρ εἴ τις εἶγε πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι
Ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ', ὦ ἡράκλεις
Ὦ πᾶνες, ὦ κορύβαντες, ὦ διοσκόρω
Τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον,
Ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ' ἀντιβολῶ τουτί ποτε,
Πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
Ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν νεκρῶν.
Γρ. Μὴ σκῶπτέ μ' ἀλλὰ δεῦρ' ἕπου. Ἄλ. γρ. δευρὶ μὲν οὖν
Ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτε. Ἄλ. γρ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
Νέ. Διασπάσεσθέ μ' ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.
Γρ. Ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
Ἄλ. γ. Οὐκ ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.
Νέ. Ἢν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι.
Γρ. Αὐτὸς σκόπει σὺ, τάδε δέ σοι ποιητέον.
Νέ. Ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ.
Γρ. Οὐκ οἶσθα βαδιεῖ δεῦρο. Νέ. ἀφέτω νῦν μ' αὐτηί.
Ἄλ. γ. Δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἐμέ. Νέ. ἢν νὴ δία γ' ἀφῇ.
Γρ. Ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ δία σε. Ἄλ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
Νέ. Χαλεπαί γ' ἂν ἦστε γενόμεναι πορθμῆς. Γρ. τιή.
Νέ. Ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.
Γρ. Σιγῇ βάδιζε δεῦρο. Ἄλ. μὰ δί' ἀλλ', ὡς ἐμέ.
Νέ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τοῦ τὸ κανόνου σαφῶς.
Ψήφισμα βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον,
Πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι.

Γρ. Ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί;
Νέ. Νὴ τὸν Δί' ἢν πέργε ποῦ τῶν κηρίνων.
Οἴμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
Νέ. Ποῖ τοῦτον ἕλκεις σύ; Γρ. τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
Νέ. Οὐ σωφρονοῦσά γ' οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει,
Παρά σοι καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν, ἐπεὶ
Μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή,
Ὥστ' ἢ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
Τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
Ὦ παμβδέλυρα, φθονοῦσα τόνδε τὸν νόμον
Ἐξεῦρες, ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.
Νέ. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι
Ὦ γλυκύτατον τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου,
Ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν ἐς ἑσπέραν
Μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.
Γρ. Αὕτη σύ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον,
Ἕλκεις παρ' ἐμοί, τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
Πρότερον καθεύδειν αὐτόν; Νε. Οἴμοι δείλαιος
Πόθεν ἐξέκυψας ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη
Τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
Γρ. Βάδιζε δεῦρο. Νέ. μηδαμῶς με περιίδῃς,
Ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ' ἀντιβολῶ σ'. Γρ. ἀλλ' οὐκ ἐγώ,
Ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει. Νέ. οὐκ ἐμέ γ' ἀλλ' ἔμπουσά τις
Ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένην.
Γρ. Ἕπου μαλακίων δεῦρ' ἀνύσας, καὶ μὴ λάλει.
Νέ. Ἴθι νῦν ἔασον ἐς ἄφοδον πρώτιστά με
Ἐλθόντα θαῤῥῆσαι πρὸς ἐμαυτόν, εἰ δὲ μή
Αὐτοῦ τι δρῶντα, πυῤῥὸν ὄψει μ' αὐτίκα,
Ὑπὸ τοῦ δέους. Γρ. θάῤῥει βάδιζ' ἔνδον χεσεῖ.

Γρ. Μὴ σκῶπτέ μ᾽ ὦ τάλαν, ἀλλ᾽ ἕπου δεῦρ᾽ ὡς ἐμέ.
Νέ. Ἀλλ᾽ οὐκ ἀνάγκη μου ᾽στὶν, ἂμὴ τῶν ἐμῶν
Τὴν πεντακοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
Γρ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην, δεῖ σε μέντοι γ᾽, ὡς ἐγώ.
Τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ᾽ ἥδομαι.
Νέ. Ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,
Κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ᾽. Γρ. ἀλλὰ νὴ δία
Ἀναγκάσει τουτί σε. Νέ. τοῦτο δ᾽ ἐστὶ τί.
Γρ. Ψήφισμα καθόσε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
Νέ. Λέγ᾽ αὐτὸ τί ποτε κἄστι. Γρ. καὶ δή σοι λέγω
Ἔδοξε ταῖς γυναιξὶν, ἢν ἀνὴρ νέος
Νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν, πρὶν ἂν
Τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον, ἢν δὲ μὴ θέλῃ
Πρότερον προκρούειν, ἀλλ᾽ ἐπιθυμῇ τῆς νέας
Ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
Ἕλκειν ἀνατὶ λαβομένας τοῦ παττάλου.
Νέ. Οἴμοι προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
Γρ. Τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
Νέ. Τί δ᾽ ἢν ἀφαιρῆταί μ᾽ ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
Ἢ τῶν φίλων ἐλθόντες; Γρ. ἀλλ᾽ οὐ κύριος
Ὑπὲρ μέδιμνον ἔστ᾽ ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.
Νέ. Ἐξωμοσία δ᾽ οὐκ ἔστιν; Γρ. οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
Νέ. Ἀλλ᾽ ἔμπορος εἶναι σκήψομαι; Γρ. κλᾶε σύ.
Νέ. Τί δῆτα χρὴ δρᾶν; Γρ. δεῦρ᾽ ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
Νέ. Καὶ ταῦτ᾽ ἀνάγκη μοὔστι; Γρ. διομήδειά γε.
Νέ. Ὑποστόρεσαι νῦν πρῶτα τῆς ὀριγάνου
Καὶ κλήμαθ᾽ ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα
Καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
Ὕδατός τε κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.

Γρ. Οὗτος τί κόπτεις, μῶν ἐμὲ ζητεῖς; Νέ. πόθεν.
Γρ. Καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες. Νέ. ἀποθάνοιμ' ἄρα.
Γρ. Τοῦ δὲ δεόμενος δᾷδ' ἔχων ἐλήλυθας;
Νέ. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. Γρ. τίνα;
Νέ. Αὐτὸν σεβινοῦνθ' ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.
Γρ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
Νέ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
Εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα,
Τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
Γρ. Ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν ὦ γλύκων,
Νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
Νέ. Τῷ βουλομένῳ γε κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
Γρ. Ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
Νέ. Οὐκ οἶδ' ὅ,τι λέγεις, τήνδε δή μοι κρουστέον.
Γρ. Ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
Νέ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
Γρ. Οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι, νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
Θύρασί μ' ηὗρες, ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
Νέ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου. Γρ. τίνα;
Νέ. Τὸν τῶν γραφέων ἄριστον, Γρ. οὗτος δ' ἐστὶ τίς;
Νέ. Ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
Ἀλλ' ἄπιθ' ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.
Γρ. Οἶδ' οἶδ' ὅ,τι βούλει; Νέ. καὶ γὰρ ἔγωγε νὴ δία.
Γρ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη
Μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. Νέ. παραφρονεῖς ὦ γραΐδιον.
Γρ. Ληρεῖς. ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα.
Νέ. Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
Ἐξὸν καθέντα γραΐδιον τοιουτονί,
Ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν.

Κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
Ἐστὶ δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα,
Ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅτι καὶ δράσεις ποτέ.
Ἀν. Εἴθ' ὦ θεοὶ λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,
Ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.
Νέ. Ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γραΐδιον,
φρούδη γάρ ἐστιν, οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν.
Νέ. Ἀλλ' οὑτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ μεμνήμεθα.
Δεῦρο δή, δεῦρο δή φίλον ἐμὸν δεῦρό μοι
Πρόσελθε, καὶ ξύνευνός μοι
Τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει, πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ
Τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων,
Ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοι τίς πόθος
Ὅς με διακναίσας ἔχει,
Μέθες ἱκνοῦμαί σ' ἔρως, καὶ ποίησον τὸν δ' ἐς εὐνὴν
Τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι. Νέ. δεῦρο δή, δεῦρο δή καὶ σύ μοι
Καταδραμοῦσα τὴν θύραν ἄνοιξον
Τήνδ', εἰ δὲ μὴ καταπεσὼν κείσομαι
Φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι κόλπῳ
Πληκτίζεσθαι μετὰ τοῖς σῆς πυγῆς,
Κύπρι τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ
Μέθες ἱκνοῦμαί σ' ἔρως, καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὐνὴν
Τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι, καὶ ταῦτα μέν μοι μετρίως
Πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημέν' ἐστί, σὺ δέ μοι
Φίλτατον ὦ ἱκετεύω
Ἄνοιξον ἀσπάζου τε, διά τοι σε πόνους ἔχω
Ὦ χρυσοδαίδαλμον ἐμὸν μέλημα,
Κύπριδος ἔρνος, μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, τρυφῆς
Ἄνοιξον, ἀσπάζου με, διά τοι σε πόνους ἔχω. (πρόσωπον.

Ἀλλ' ὦ μαῖ' ἱκετεύομαι
Κάλει τὸν ὀρθαγόραν, ὅπως
Σαυτῆς κατόναι' ἀντιβολῶ σε.
Γρ. Ἤδη τὸν ἀπὸ ἰωνίας
Τρόπον τάλαινα κνησιᾷς,
Δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς λεσβίους,
Ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
Τὰ μὰ παίγνια, τὴν δ' ἐμὴν
Ὥραν οὐκ ἀπολεῖς, οὐδ' ἀπολήψει.
Νέ. Ἆδ' ὁπόσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῆ,
Οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ.
Γρ. Οὔκουν ἐπ' ἐκφοράν γε; Νέ. καινόν γ' ὦ σαπρά.
Γρ. Οὐ δῆτα. Νέ. τί γὰρ ἂν, γραῦς καινά τις λέγοι;
Γρ. Οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας. Νέ. ἀλλὰ τί;
Γρ. Ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμμύθιον. *
Νέ. Τί μοι διαλέγει; Γρ. σὺ δὲ τί διακύπτεις; Νέ. ἐγώ;
Γρ. ᾄδω πρὸς ἐμαυτὴν ἐπιγένει τὠμῷ φίλῳ.
Νέ. Σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ γέρης;
Γρ. Δείξει γε καὶ σοὶ, τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ,
Ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν οὐ σοῦ γ' ὤλεθρε
Δεόμενος οὐδέν. Νέ. νὴ Δί' ὦ φθίνυλλα σύ
Δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
Γρ. Κἄγωγ' ἵνα γνῷς ὡς πολύ σου μεῖζον φρονῶ.
Νέ. Εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν
Καὶ μηδὲν πρότερον διασποδῆσαι,
Ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον, οὐ γὰρ ἀνασχετὸν
Τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.
Γρ. Οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις.
Οὐ γὰρ τἀπὶ χαριξένης τάδ' ἐστίν,

Ἐμοῦ φυγήσειν, καὶ προσάξεσθαι τινά.
Ἄδουτ', ἐγὼ δ' ἢν τοῦτο δράσαντ' ᾄσομαι,
Καὶ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις.
Ὅμως ἔχει τερπνόν τι, καὶ κωμῳδικόν.
Γρ. Τούτῳ διαλέγου κἀπιχώρησον, σὺ δὲ
Φιλοττάριον αὐλητὰ τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
Ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
Γρ. Εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται
Παθεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν,
Οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔ-
νεστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις,
Οὐδέ τοι στέργειν ἂν ἐθέλοι
Μᾶλλον ἢ 'γὼ τὸν φίλον
ᾧπερ ξυνείην, ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν, ἐπέτοιτο.
Νέ. Μὴ φθόνει ταῖσι νέαισι,
Τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
Τοῖς ἁπαλοῖς μηροῖς,
Κἀπὶ τοῖς μήλοι ἐπανθεῖ, σὺ δ' ὦ
Γραῦ παραλέλυσαι, κἀντέτριψαι τῷ
Θανάτῳ μέλημα.
Γρ. Ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα
Τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοις,
Βουλομένη σποδεῖσθαι
Κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὕροις,
Καὶ προσελκύσαιο βουλομένη φιλῆσαι.
Νέ. Αἰαῖ, τί ποτε πείσομαι, οὐχ ἥκει μοὐτοῦρος,
Μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ' ἡ
Γάρ μοι μήτηρ ἄλλῃ βέβηκε
Καὶ τἄλλ' οὐδέν με ταῦτα δεῖ λέγειν,

Φρένη γ' ἀπενείκης. Ὁμ. ἀλλ' ἀποίσω. Κή. ὁ πηνίκα;
Ὁμ. Οὔ τοι μὲν ὦ τᾶν ἐμποδὼν ἔσται. Κή. τί δή.
Ὁμ. Ἑτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
Κή. Βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅπως. Ὁμ. τί γὰρ πάθω,
Τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν,
Τοὺς εὖ φρονοῦντας. Κή. ἢν δὲ κωλύσωσι, τί.
Ὁμ. Ὁμόσ' εἶμι κύψας. Κή. ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί.
Ὁμ. Καλοῦμεθ' αὐτάς. Κη. ἢν δὲ καταγελῶσι, τί.
Ὁμ. Ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστώς. Κή. τί δράσεις εἰπέ μοι.
Ὁμ. Τῶν εἰσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.
Ὁ καθ. βάδιζε τοίνυν ὕστερος, σὺ δ' ὦ Σίκων
Καὶ Παρμένων αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.
Ὡμ. φέρε νυν ἐγώ σοι ξυμφέρω, ὁ καθ. μὴ μηδαμῶς,
Δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι
Ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.
Ὁμ. Νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
Ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω, τοῖς δέ γε
Τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ,
Ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται βαδιστέον,
Ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα, κοὐ μελλητέον.
Γρ. Τί ποτ' ἄνδρες οὐχ ἥκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι.
Ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
Ἕστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
Ἀργὸς μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
Παίζουσ' ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινα
Παριόντα, Μοῦσαι δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
Μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.
Νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης ὦ σαπρά,
Ὤου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε

Ὁ διὸς κόρινθος, καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν
Πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ εὐριπίδην.
Ἀν. Οὐ ταυτὸν ὦ τᾶν, τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν
Νῦν δ' αἱ γυναῖκες. Φει. ἅς γ' ἐγὼ φυλάξομαι
Νὴ τὸν ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.
Ἀν. Οὐκ οἶδ' ὅτι ληρεῖς, φέρε σοι τἀνάφορον ὁ παῖς.
Κη. Ὦ πάντες ἀστοί, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
Χωρεῖτ' ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος
Ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
Φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε.
Ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι
Ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι
Κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι.
Κρατῆρα συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες
Ἑστῶσ' ἐφεξῆς, τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
Λαγῷ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
Στέφανοι πλέκονται, φρύγονται τραγήματα,
Χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται,
Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
Τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια,
Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
Ἔχων, ἀνακαγχάζων μεθ' ἑταίρου νεανίου,
Ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος,
Πρὸς ταῦτα χωρεῖθ' ὡς ὁ τὴν μάζαν φέρων
Ἕστηκεν, ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
Ἀν. Οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα, τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
Ἐνταῦθ' ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;
Κη. Καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;
Ὀμ. Ἐπὶ δεῖπνον. Κη. οὐ δῆτ' ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ,

Ἀν. Οἴσουσι ὦ τᾶν. Φει. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
Ἀν. Ἀμέλει κομιοῦσιν. Φει. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
Ἀν. Μαχούμεθ' αὐτοῖς. Φει. ἢν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
Ἀν. Ἄπειμ' ἐάσας. Φει. ἢν δὲ πωλῶσ' αὐτὰ, τί;
Ἀν. Διαρραγείης. Φει. ἢν διαρραγῶ δὲ, τί;
Ἀν. Καλῶς ποιήσεις. Φει. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν.
Ἀν. Ἔγωγε, καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας
Ὁρῶ φέροντας. Φει. πάνυ γ' ἂν οὖν ἀντισθένης
Αὔτ' εἰσενέγκοι, πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
Πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
Ἀν. Οἴμωζε. Φει, καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
Αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι πλεῖον καλλίου.
Ὥνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
Ἀν. Δεινά γε λέγεις. Φει. τί δεινὸν ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
Αἰεὶ τοιαῦτα γινόμενα ψηφίσματα;
Οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὔδοξε τὸ περὶ τῶν ἁλῶν;
Ἀν. Ἔγωγε. Φει. τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα
Ἐψηφισάμεθ' οὐκ οἶσθα; Ἀν. καὶ κακόν γέ μοι
Τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο, πωλῶν γὰρ βότρυς,
Μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
Κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα
Ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
Ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
Χαλκοῦν, τὸ λοιπὸν, ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.
Φει. Τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ὠμνύομεν,
Τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
Τῆς τετταρακοστῆς ἣν ἐπόρισ' εὐριπίδης.
Κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ εὐριπίδην,
Ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο

Φέρειν ἄν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅτι βούλεται.
Ἀν. Τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
Τὰ χρήματ' εἰσίν; Φει. ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμην.
Ἀν. Λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. Φει. λέξουσι γάρ.
Ἀν. Καὶ φασὶν οἴσειν αἰρόμενοι. Φει. φήσουσι γάρ.
Ἀν. Ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. Φει. ἀπιστήσουσι γάρ.
Ἀν. Ὁ Ζεύς σ' ἐπιτρίψειεν. Φει. ἐπιτρίψουσι γάρ.
Οἴσειν δοκεῖς τιν'; Ἀν. ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει.
Φει. Οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν. Ἀν. ἀλλὰ λαμβάνειν
Ἡμᾶς μόνον δεῖ; Φει. νὴ Δία καὶ γὰρ οἱ θεοί.
Γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν τε, καὶ τἀγάλματα.
Ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθά,
Ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν
Οὐχ' ὥς τι δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
Ἀν. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
Ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοὔσθ' ἱμάς;
Φει. Ὄντως γὰρ οἴσεις; Ἀν. ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
Τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε. Φει. τῆς μωρίας,
Τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους, ὅ, τι
Δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη. Ἀν. τί δρᾶν;
Φει. Ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι.
Ἀν. Ἵνα δὴ τί; Φει. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
Ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
Παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὦ 'μβρόντητε σύ.
Ἀν. Χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἄν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι
Ταῦτα καταθείμην. Φει. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι.
Θάρρει, καταθήσεις κἂν ἔνης ἔλθῃς. Ἀν. τί δή;
Φει. Ἐγῷδα, τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχεῖς,
Ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.

Ἀωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθειον νόμον.
Ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προΐτω τὰ κηρία,
Κόμιζε τῇ θαλλοὺς καὶ καθίσῃ πλησίον,
Καὶ τὸν τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον,
Τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.
Φει. Ἐγὼ καταθήσω τἀμά; κακοδαίμων ἄρα.
Ἀν. Ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
Μὰ τὸν ποσειδῶ γ' οὐδέποτ' ἀλλὰ βασανιῶ
Πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις, καὶ σκέψομαι
Οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
Οὐδὲν πρὸς ἔπος ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
Πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει,
Οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται,
Πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
Αὔτ' ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; Ἀν. οὐδαμῶς.
Φει. Τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως οὔτι μὴ
Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπεται.
Φει. Μὰ δί' ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει,
Εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.
Φει. Μέλλεις ἀποφέρειν; Ἀν. πάνυ γε. Φει. κακοδαίμων ἄρ' εἶ
Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα. Ἀν. πῶς; Φει. πῶς, ῥᾳδίως.
Ἀν. Τί δ' οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;
Φει. Ποίοισιν ὦ δύστηνε; Ἀν. τοῖς δεδογμένοις.
Φει. Δεδογμένοισιν, ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.
Ἀν. Ἀνόητος; Φει. οὐ γὰρ ἠλιθιώτατος μὲν οὖν,
Ἁπαξαπάντων. Ἀν. ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
Τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα,
Μάλιστα πάντων. Φει. τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.
Ἀν. Σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ; Φει. φυλάξομαι,

Ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα
Λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα,
Ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ᾑρημένην
Ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια,
Ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον σήμερον.
Βλ. Ἤδη γὰρ εὐωχησόμεθα; Πρ. φήμ' ἐγώ.
Ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
Ἀπαξαπάσας. Βλ. ἵνα τί; Πρ. δῆλον τοῦτο τί,
Ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμάς,
Καὶ τάς γε δούλας, οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
Τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν κύπριν.
Ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον,
Κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.
Βλ. Φέρε νῦν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
Ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί,
Τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;
Πρ. Ἐγὼ δ' ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
Προχειριοῦμαι κἀξετάσω τὴν οὐσίαν.
Ἀν. Χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς
Τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
Ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς
Πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς,
Ποῦσθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι,
Νὴ Δία μέλαινά γ' οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
Ἕψουσ' ἔτυχες ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται,
Ἵστω παρ' αὐτήν. δεῦρ' ἴθι κομμώτρια,
Φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε
Ἐνταῦθα, σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς, ἔξιθι
Πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν

Καὶ τὰ στήσασα παρ' ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας ἕως ἂν
Εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ,
Καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοὰν ἀκολουθεῖν,
Τὴν βασίλειον δειπνήσοντας, τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην,
Τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' εἰς τὴν στοὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν, (μα
Ἵνα κάμπτωσι. Β. μὰ Δί' ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν ὅτῳ δὲ τὸ γράμμ
Μὴ 'ξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες;
Πρ. Ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο παρ' ἡμῖν,
Πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν,
Ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
Πᾶς τις ἄπεισι τὴν δᾷδα λαβών,
Αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
Προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου,
Τάδε λέξουσιν, δεῦρο παρ' ἡμᾶς,
Ἐνθάδε μεῖραξ ἔσθ' ὡραία.
Παρ' ἐμοὶ δ' ἑτέρα φήσει τις ἄνω
θ' ἐξ ὑπερῴου καὶ καλλίστη,
Καὶ λευκοτάτη, πρότερον μέντοι
Δεῖ σε καθεύδειν αὐτῆς παρ' ἐμοί.
Τοῖς δ' εὐπρεπέσιν ἀκολουθοῦντες
Καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
Τοιάδ' ἐροῦσιν, ποῖ θεῖς οὗτος;
Πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών,
Τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
Ἐψήφισται προτέροις βινεῖν,
Ὑμᾶς δὲ τέως θεῖα λαβόντας διφόρου συκῆς
Ἐν τοῖς προθύροις δέφεσθαι.
Φέρε νυν φράσον μοι ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν; Βλ. πάνυ.
Πρ. Βαδιστέον ἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί

Βλ. Περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται, καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι;
Πρ. Τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν, πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
Βλ. Ἓν ἔτι ζητῶ, πῶς ἤν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ,
Πόθεν ἐκτίσει ταύτην, οὐ γὰρ ἐκ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.
Πρ. Ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται; Βλ. τουτὶ πόσους ἐπιτρίψει;
Πρ. Κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ πάλαι οὕνεκ' ἔσονται;
Βλ. Πολλῶν ἕνεκεν νὴ τὸν Ἀπόλλω, πρῶτον δ' ἑνὸς εἵνεκα δήπου.
Ἤν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. Πρ. πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας;
Ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδηλος.
Βλ. Νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι
Τῆς αἰκίας οἱ κλέπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν
Εὐωχηθέντες ὑβρίζωσι, τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.
Πρ. Ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται, ταύτης γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ,
Οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως τῇ γαστρὶ κολασθείς;
Β. οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται; Πρ. πῶς γὰρ κλέψαιμι τὸ 'μαυτοῦ;
Β. Οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν; Πρ. οὐκ ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς,
οὐδ' ἤν γε θύραζ' ὥσπερ πρότερον, βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει,
Ἢν δ' ἀποδύῃ γ' αὐτὸς δώσει, τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι,
Ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ, κρεῖττον κομιεῖται ἐκείνου;
Βλ. Οὐδὲ κυβεύσουσ' ἆρ' ἄνθρωποι; Πρ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;
Βλ. Τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; Πρ. κοινὴν πᾶσι, τὸ γὰρ ἄστυ
Μίαν οἴκησιν φημὶ ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα,
ὥστε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους. Β. τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις;
Πρ. Τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοὰς, ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
Βλ. Τὸ δὲ βῆμα, τί σοι χρήσιμον ἔσται; Π. τοὺς κρατῆρας καταθήσω,
Καὶ τὰς ὑδρίας καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι
Τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δειλὸς γεγένηται,
Ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. Β. νὴ τὸν Ἀπόλλω χάριέν γε.
Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ φέψεις; Π. εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω,

Κᾆτα

Μηδεμιᾶς ἢ ῥύπημα κενὸν τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
Φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ δὲ τοὺς καλοὺς βαδιοῦνται.
Πρ. Ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
Ἀπὸ τοῦ δείπνου, καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσι δημοσίοισιν
Οἱ φαυλότεροι, κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν.
Ταῖς γυναιξὶ, πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.
Βλ. Ἡ λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς, ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.
Πρ. Νὴ τὸν ἀπόλλω καὶ δημοτικὴ ἡ γνώμη, καὶ καταχήνη
Τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ, καὶ τῶν σφραγίδας ἐχόντων,
Ὅταν ἐμβάδι γ' εἴπῃ πρότερος παραχώρει, κᾆτ' ἐπιτήρει
Ὅταν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν.
Βλ. Πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὑτοῦ παῖδας ἕκαστος
Ἔσται δυνατὸς διαγινώσκειν. Π. τί δὲ δεῖ, πατέρας ἅπαντας
Τοὺς πρεσβυτέρους αὑτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισι νομιοῦσιν.
Βλ. Οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς τὸν πάντα γέροντα
Διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ἐόντα
Ἄγχουσι, τί δῆθ' ὅταν ἀγνὼς ᾖ, πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται;
Πρ. Ἀλλ' ὁ παρεστὼς, οὐκ ἐπιτρέψει τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
Τῶν ἀλλοτρίων ὅστις τύπτοι, νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,
Μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ, δεδιὼς τοῖς δρῶσι τοῦτο μαχεῖται.
Βλ. Τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐκ ἂν σκαιῶς, εἰ δὲ προσελθὼν ἐπίκουρος
Ἢ λευκολόφος πάππαν με καλεῖ τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.
Πρ. Πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι. Β. τὸ ποῖον;
Πρ. Εἴ σε φιλήσειεν ἀρίστυλλος φάσκων αὑτοῦ πατέρ' εἶναι.
Βλ. Οἰμώζοι γ' ἂν καὶ κωκύοι. Πρ. σὺ δέ γ' ὄζεις ἂν καλαμίνθης.
Ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονε πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι,
Ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ. Βλ. δεινὸν μέντ' ἂν ἐπεπόνθειν.
Τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; Πρ. οἱ δοῦλοι, σοὶ δὲ μελήσει,
Ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.

Β. Πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασι; Π. κατέδει σπέλεθον πρότερός μου.
Β. Τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν; Πρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας,
Τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν, τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
Κοινὴν πάντων καὶ τἀργύριον, καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν ἑκάστῳ,
Εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
Ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι.
Βλ. Πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
Καὶ δαρεικούς, ἀφανῆ πλοῦτον; Πρ. τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει.
Καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει. Βλ. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο,
Πρ. Ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. Βλ. κατὰ δὴ τί;
Πρ. Οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει, πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες
Ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους,
Ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι. σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.
Βλ. Οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ' οἷς ταῦτα πάρεστι.
Π. Πρότερόν γ' ὦ 'ταῖρ' ὅτε τοῖσι νόμοισι διεχρώμεθα τοῖς προτέ
νῦν δ' ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι; (ροισιν.
Β. Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῦραι,
Ἕξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι, τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
Ξυγκαταδαρθών. Π. ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
Καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι,
Καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. Β. πῶς οὖν οὐ πάντες ἴασιν
Ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητοῦσιν ἐρείδειν;
Π. Αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται.
Κᾆτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει.
Βλ. Καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας ἢν ταῖς αἰσχραῖσι ξυνῶμεν
Οὐχ ἤδη λείψει τὸ πέος πρότερον, πρὶν ἐκεῖσ' οἷ φῂς ἀφικέσθαι.
Πρ. Οὐχὶ μαχοῦνται; Βλ. περὶ τοῦ; Πρ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν.
Καί σοι τοιοῦτον ὑπάρξει,
Βλ. Τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει, προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν

Μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
Μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.
Ἀν. Νὴ τὸν ποσειδῶ, μεγάλα γ' εἰ μὴ ψεύσεται.
Πρ. Ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ' ὥστ' ἔμοιγε μαρτυρεῖν,
Καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί.
Χο. Νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ
Φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ' ἐπισταμένην
Ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν, κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν,
Ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια, πολίτην
Δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα, μυρίαισιν εὐτυχίαισι βίου,
Δηλοῦν ὅτι περ δύναται καιρός,
Δεῖται γὰρ τοίγε σοφοῦ τινος ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν
Ἀλλὰ πέραινε μόνον μήτε δεδραμένα, μή
τ' εἰρημένα πω πρότερον,
Μισοῦσι γὰρ ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται,
Ἀλλ' οὐ μέλλειν ἀλλ' ἅπτεσθαι, καὶ δὴ χρῆν ταῖς διανοίαις,
Ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.
Πρ. Καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω, πιστεύω, τοὺς δὲ θεατὰς
Εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσι καὶ μὴ τοῖς ἠθάσι λίαν
Τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα δέδοικα.
Βλ. Περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς, τοῦτο γὰρ ἡμῖν
Δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.
Πρ. Μὴ νῦν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ, μηδ' ὑποκρούσῃ,
Πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν, καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι,
Κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι, πάντων μετέχοντας,
Κἀκ ταὐτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἄθλιον εἶναι,
Μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι,
Μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' ἀκολούθῳ,
Ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσι βίοτον, καὶ τοῦτον ὅμοιον.

ᾤχου καταλιποῦσ' ὥσπερεὶ προκείμενον,
Μονονοὺ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
Γρ. Ψῦχος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής,
Ἔπειθ' ἵνα χλιαίνοιμι τοῦθ' ἠμπισχόμην,
Σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασι
Κατέλιπον ὦνερ. Ἀν. αἱ δὲ δὴ λακωνικαὶ
ᾤχοντο μετὰ σοῦ, κἀστὶ ἡ βακτηρία.
Γρ. Ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι μεθυπεδησάμην
Μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν,
Καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
Ἀν. Οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα;
Ὃν χρῆν ἐμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι.
Γρ. Μὴ φροντίσῃς, ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.
Ἀν. Ἡ 'κκλησία; Γρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἐφ' ἣν ἐγᾠχόμην
Ἀτὰρ γεγένηται; Ἀν. ναὶ μὰ Δί' οὐκ ᾔδεισθά με
Φράσαντά σοι χθές; Γρ. ἀρτίγ' ἀναμιμνήσκομαι.
Ἀν. Οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα; Γρ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Ἀν. Κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη,
Ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.
Γρ. Τί δρᾶν, ὑφαίνειν; Ἀν. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἄρχειν. Γρ. τίνος;
Ἀν. Ἁπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
Γρ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην, μακαρία γὰρ ἡ πόλις
Ἔσται τολοιπόν. Ἀν. κατὰ τί; Γρ. πολλῶν οὕνεκα,
Οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
Ἔσται τὸ λοιπὸν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
Οὐ συκοφαντεῖν. Βλ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
Τουτὶ ποιήσῃς, μὴ δ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον.
Ἀν. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.
Γρ. Μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον.

Χαλᾶτε συναπτὰς ἡνίας Λακωνικάς,
Βακτηρίας ἄφεσθε, καὶ μέντοι σὺ μὲν
Ταύτας κατὰ τοῦ φέριστ'. ἐγὼ δὲ βούλομαι
Εἴσω παρερπύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με
Ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν,
Ὅθεν περ ἔλαβον τ' ἄλλα θ' ἃ 'ξηνέγκαμεν.

Χο. Κεῖται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας. σὸν δ' ἔργον τἄλλα διδάσκειν,
ὅτι σοι δρῶσαι, ξύμφορον ἡμεῖς, δόξομεν ὀρθῶς ἐπακούειν,
Οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.

Πρ. Περιμείνατε νῦν ἵνα τῆς ἀρχῆς ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι
Ξυμβούλοισιν ἁπάσαις ὑμῖν χρήσωμαι, καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
Ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς, ἀνδρειόταται γεγένησθε,
Αὕτη πόθεν ἥκεις Πραξαγόρα; Πρ. τί δ' ὦ μέλε
Σοὶ τοῦθ'; Ἀν. ὅ, τι μοι τοῦτ' ἐστίν. Πρ. ὡς εὐηθικῶς,
Οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. Ἀν. οὐκ ἴσως,
Ἑνός γε. Πρ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
Ἔξεστι. Ἀν. πῶς; Πρ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.

Ἀν. Τί δ' οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;

Πρ. Οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε. Ἀν. πῶς οὖν ὄρθριον
ᾤχου σιωπῇ θοἰμάτιον λαβοῦσά μου.

Πρ. Γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
Μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. Ἀν. κᾆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
Φράσασαν ἰέναι; Πρ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι
Οὕτως ἐχούσης ὦνερ; Ἀν. εἰποῦσάν γέ μοι
Ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. Πρ. μὰ τὼ θεώ,
Ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην, ἐδεῖτο δὲ
Ἥπερ μετῆκέ μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ,

Ἀν. Εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν,
Ἀλλ' ἐμὲ ἀποδύσασ' ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον,

Ἀλλ' εἶμι. σὺ δ' ὑγίαινε. Βλ. καὶ σύ γ' ὦ χρέμ·
Χο. Ἔμβα, χώρει,
Ἆρ' ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
Στρέφου, σκόπει,
Φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι
Μή πού τις ἐκ τοὔπιθεν ὢν, τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ,
Ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε,
Ἡμῖν δ' αἰσχύνην φέροι,
Πάσαισι, παρὰ τοῖς ἀνδράσι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν,
Πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυτήν,
Καὶ περισκοπουμένη κἀκεῖσε καὶ τὰ τ' ἐκ δεξιᾶς.
Μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα,
Ἀλλ' ἐγκονῶμεν, τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη,
Ὅθενπερ ἐς ἐκκλησίαν ὁρμώμεθ' ἡνίχ' ἦμεν.
Τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν ὅθενπερ ἡ στρατηγός
Ἔσθ' ἣ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις,
Ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας,
Πώγωνας ἐξηρτημένας, μὴ καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς,
Χ' ἡμῶν ἴσως κατείπῃ, ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς
Ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον παραβλέπουσα θατέρῳ,
Πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἥπερ ἦσθα,
Καὶ μὴ βράδυν', ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
Χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν, ἀλλ' ἐπείγου
Ἅπασα καὶ μήσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα,
Χ' αὗται γὰρ ἥκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι,
Πρ. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ὦ γυναῖκες εὐτυχῶς,
Τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, ἃ 'βουλεύσαμεν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
Ῥιπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω,

Μόνας μόναις οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον,
Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, καὶ οὐκ ἀποστερεῖν,
Ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
Βλ. Νὴ τὸν ποσειδῶ μαρτύρων τ' ἐναντίον.
Χρ. Οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τόν
Δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλά τε κἀγαθὰ
Ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.
Βλ. Τί δῆτ' ἔδοξεν. Χρ. ἐπιτρέπειν σε τὴν πόλιν
Ταύταις, ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
Οὔπω γεγενῆσθαι. Βλ. καὶ δέδοκται; Χρ. φήμ' ἐγώ.
Βλ. Ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα,
Ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν. Χρ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.
Βλ. Οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἶμ' ἀλλ' ἡ γυνή;
Χρ. Οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
Βλ. Οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἆρα μοι;
Χρ. Μὰ Δί' ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει,
Σὺ δ' ἀστενακτεὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
Βλ. Ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,
Μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας,
Ἔπειτ' ἀναγκάζουσι πρὸς βίαν. Χρ. τί δρᾶν;
Βλ. Κινεῖν ἑαυτάς. Χρ. ἣν δὲ μὴ δυνώμεθα;
Βλ. Ἄριστον οὐ δώσουσιν. Χρ. σὺ δέ γε νὴ Δία
Δρᾶ ταῦτ' ἵν' ἀριστᾷς τε, καὶ κινῇς ἅμα.
Βλ. Τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. Χρ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
Τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
Λόγος γέ τοι τίς ἐστι τῶν γεραιτέρων,
Ὅσ' ἂν ἀνόητα καὶ μῶρα βουλευσώμεθα,
Ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν,
Καὶ ξυμφέροι γ' ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί,

Ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους,
Ἐς τῶν σκυτοδεψῶν, ἢν δ' ἀποκλίνῃ τῇ θύρᾳ
Χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
Βλ. Νὴ τὸν Διόνυσον χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
Προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
Τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
Δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακράν,
Ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν ναυσικύδους τἀγαθόν.
Χρ. Μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
Λευκός τις ἀνεπήδησεν ὅμοιος νικίᾳ,
Δημηγορήσων κἀπεχείρησε λέγειν
Ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
Εἶτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι
Τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος, οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
Ἀνεβορβόρυξαν. Βλ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ δία.
Χρ. Ἀλλ' ἦσαν ἥττους, ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ
Τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
Πολλὰ κακά. Βλ. καὶ τί εἶπε; Χρ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
Εἶναι πανοῦργον. Βλ. καὶ σέ; Χρ. μήπω τοῦτ' ἔρῃ.
Κἄπειτα κλέπτην. Βλ. ἐμὲ μόνον; Χρ. καὶ νὴ δία.
Καὶ συκοφάντην. Βλ. ἐμὲ μόνον; Χρ. καὶ νὴ δία.
Τωνδὶ τὸ πλῆθος. Βλ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
Χρ. Γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικὸν
Καὶ χρηματοποιόν, κοὔτε τ' ἀπόρρητ' ἔφη
Ἐκ θεσμοφόροιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
Σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.
Βλ. Καὶ νὴ τὸν ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.
Χρ. Ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη,
Ἱμάτια, χρυσί', ἀργύρειον, ἐκπώματα,

Οὐδ' εἶ μὰ Δία, τότ' ἦλθον, ὅτε τὸ δεύτερον
Ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετο. Βλ. οἴμοι δείλαιος,
Ἀντίλοχ' ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
Τὸν ζῶντα μᾶλλον, τἀμὰ γὰρ διοίχεται.
Ἀτὰρ, τί τὸ πρᾶγμ' ἦν ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
Οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; Χρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
Γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως, κᾆτ' εὐθέως
Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν,
Κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
Οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν,
Καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
Ὃς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο,
Ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη,
Τί δαί με χρὴ δρᾶν; Βλ. σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ,
Τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ
Σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας,
Ἔγωγ' ἂν εἶπον εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
Χρ. Μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
Παρῆλθε γυμνὸς ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν,
Αὐτός γε μέντοὐφασκεν ἱμάτιον ἔχειν,
Κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους,
Ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
Τετραστατήρου καὐτὸν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ,
Ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε,
Ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
Χλαίνας ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τράπῃ,
Πλευρῖτις ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ,
Ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ στρώματα.

Νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
Ὅστις πότ' ἔστ' ἄνθρωπος ἀχραδούσιος
Τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα,
Τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐστι τὴν τέχνην:
Ἆρ' οἶδ' Ἀμύνων, ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται,
Ἀντισθένην τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ,
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ οὕνεκά γε στεναγμάτων,
Οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν,
Ὦ πότνι' ἠλείθυια μή με περιίδῃς,
Διαῤῥαγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον
Ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.
Χρ. Οὗτος τί ποιεῖς, οὔτι που χέζεις; Βλ. ἐγώ.
Οὐ δῆτ' ἔγωγε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
Χρ. Τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον.
Βλ. Ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών,
Ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν; Χρ. ἐξ ἐκκλησίας.
Βλ. Ἤδη λέλυται γάρ; Χρ. νὴ τὸν Δί' ὄρθριον μὲν οὖν
Καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος ὦ Ζεῦ φίλτατε
Γέλων παρέσχεν ἣν προσέῤῥαινον κύκλῳ.
Βλ. Τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; Χρ. εἰ γὰρ ὤφελον,
Ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι,
Μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.
Βλ. Τὸ δ' αἴτιον τί; Χρ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος
Ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόως ἐς τὴν πνύκα,
Καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοι, ᾐκάζομεν
Ὁρῶντες αὐτούς, οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
Ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ 'κκλησία,
Ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
Βλ. Οὐδ' ἆρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; Χρ. πόθεν.

Τὸ κροκώτιον ἀμπισχόμενος, ὃ ᾽νδύεται,
Ἀν. Τὸ δ᾽ ἱμάτιόν σου ποῦ ᾽στιν; Βλ. οὐκ ἔχω φράσαι.
Ζητῶν γὰρ αὐτ᾽ οὐχ ηὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.
Ἀν. Εἶτ᾽ οὐδὲ τὴν γυναῖκ᾽ ἐκέλευσάς σοι φράσαι;
Βλ. Μὰ τὸν Δί᾽, οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει,
Ἀλλ᾽ ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ᾽ ἔνδοθεν,
Ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.
Ἀν. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, ταὐτὰ τοίνυν ἄντικρυς
Ἐμοὶ πέπονθας, καὶ γὰρ ᾗ ξύνειμ᾽ ἐγὼ,
Φρούδη ᾽στ᾽ ἔχουσα θοἰμάτιον οὑγὼ ᾽φόρουν,
Κοὐ τοῦτο λυπεῖ μ᾽, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
Οὔκουν λαβεῖν γ᾽ αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
Βλ. Μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ᾽ ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
Λακωνικὰς, ἀλλ᾽ ὡς ἔτυχε χεζητιῶν,
Ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ᾽ ἐνθεὶς ἵεμαι,
Ἵνα μὴ ᾽γχέσαιμ᾽ ἐς τὴν σισύραν, φανὴ γὰρ ἦν.
Ἀν. Τί δῆτ᾽ ἂν εἴη; μῶν ἐπ᾽ ἄριστον γυνὴ
Κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; Βλ. γνώμην γ᾽ ἐμήν.
Ἀν. Οὔκουν πονηρά γ᾽ ἐστὶν, ὅτι κἄμ᾽ εἰδέναι.
Ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν᾽ ἀποπατεῖς, ἐμοὶ
Δ᾽ ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
Ἤνπερ λάβω θοἰμάτιον ὅπερ ἦν μοι μόνον.
Βλ. Κἀγωγ᾽ ἐπειδὰν ἀποπατήσω, νῦν δέ μου
Ἀχράς τις ἐγκλείσασ᾽ ἔχει τὰ σιτία.
Ἀν. Μῶν ἣν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
Βλ. Νὴ τὸν Διόνυσον ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα,
Ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
Μόνον τὸ λυποῦν ἐστὶν, ἀλλ᾽ ὅταν φάγω,
Ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος,

Νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν, ἀλλ' οὐχὶ μυρωνίδης
Ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας, οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
Τὰ τῆς πόλεως διοικεῖν, ἀργύριον φέρων,
Ἀλλ' ἧκεν ἕκαστος ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
Πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον αὖ καὶ δύο κρομμύω,
Καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας, νυνὶ δὲ τριώβολον
Ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν πράττωσί τι κοινὸν ὥσ-
περ πηλοφοροῦντες.

Βλ. Τί τὸ πρᾶγμα, ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στι μοι,
Ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἐστὶν, ἡ δ' οὐ φαίνεται,
Ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν
Τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ,
Καὶ θοἰμάτιον, ὅτε δ' ἤδη 'κεῖνο ψηλαφῶν,
Οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
Ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
Τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον,
Καὶ τὰς ἐκείνης περσικὰς ὑφέλκομαι,
Ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι,
Ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ,
Οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται,
Οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
Γυναῖχ', ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν,
Οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθε
Δράσουσ', ὅμως δ' οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.

Ἀν. Τίς ἐστιν, οὐ δήπου βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;

Βλ. Νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. Ἀν. εἰπέ μοι
Τί τοῦτό σοι τὸ πυῤῥόν ἐστιν, οὔ τί που
Κινησίας σου κατατετίληκεν; Βλ. πόθεν,
Οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα

Τούτους ἀκριβώσαντε περιηρμοσμέναι
Καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα τάπερ ἐκλέψατε
Ἐπαναβάλλεσθε, κᾆτα ταῖς βακτηρίαις
Ἐπερειδόμεναι, βαδίζετ᾽ ᾄδουσαι μέλος,
Πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
Τὸν τῶν ἀγροίκων. Γυ. εὖ λέγεις, ἡμεῖς δέ γε,
Προΐωμεν αὐτῶν, καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι
Ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πνύχ᾽ ἥξειν ἄντικρυς
Γυναῖκας, ἀλλὰ σπεύσαθ᾽, ὡς εἴωθ᾽ ἐκεῖ
Τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν πνύκα,
Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.
Χο. Ὥρα προβαίνειν ὦνδρες ἡμῖν ἐστι, τοῦτο γὰρ χρὴ
Μεμνημένας ἀεὶ λέγειν ὡς μήποτ᾽ ἐξολίσθῃ
Ἡμᾶς, ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς ἢν ἁλῶμεν
Ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον,
Χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν ὦνδρες, ἠπείλησε γὰρ
Ὁ θεσμοθέτης ὡς ἂν μὴ πρῷ πάνυ τοῦ κνέφους
Ἥκῃ κεκονισμένος βλέπων ὑπότριμμα,
Στέργων σκοροδάλμῃ μὴ δώσειν τριώβολον.
Ἀλλ᾽ ὦ χάριτι μία ἢ καὶ σμίκυθε καὶ δράκη
Ἕπου κατεπείγων σαυτὸν προσέχων ὅπως
Μηδὲν παραχορδιεῖς ὧν δεῖ σ᾽ ἀποδεῖξαι,
Ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίοι καθεδούμεθ᾽ ὡς ἂν χειροτονῶμεν,
Ἅπανθ᾽ ὁπόσ᾽ ἂν δέῃ τὰς ἡμετέρας φίλας.
Καί τοι τί λέγω, φίλους γὰρ χρῆν μ᾽ ὀνομάζειν,
Ὅρα δ᾽ ὅπως ὠθήσομαι τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως
Ἥκοντας ὅσοι πρὸ τοῦ μὲν ἡνίκ᾽ ἐλθόντ᾽ ἔδει
Λαβεῖν ὀβολὸν μόνον, καθῆντο λαλοῦντες,

Γυ. Οὐκ ἐτὸς ἄρ᾽ ὦ μέλ᾽ ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή,
Καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
Αἱρούμεθ᾽, ἢν ταῦθ᾽ ἃ 'πινοεῖς κατεργάσῃ.
Αὐτὰρ ἢν κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
Πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ 'κκλησίᾳ;
Πρ. Φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. Γυ. ἀλλὰ τοῦτό γε
Ἴσασι πάντες. Πρ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.
Γυ. Καὶ τοῦτ᾽ ἴσασιν. Πρ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
Κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.
Γυ. Τί δ᾽ ἢν νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;
Πρ. Τούτῳ μὲν εἶπον ἐν κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.
Γυ. Τί δ᾽ ἢν ὑποκρούωσίν σε. Πρ. προσκινήσομαι,
Ἅτ᾽ οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.
Γυ. Ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον ἢν σοὶ τοξόται
Ἕλκωσιν ὅ,τι δράσεις ποτέ; Πρ. ἐξαγκωνιῶ
Ὡδὶ, μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.
Γυ. Ἡμεῖς δέ γ᾽ ἢν αἴρωσ᾽ ἐᾶν κελεύσομεν.
Πρ. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς.
Γυ. Ἐκεῖνο δ᾽ οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ,
Τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε,
Εἰθισμέναι γὰρ ἐσμὲν αἴρειν τὰ σκέλη.
Πρ. Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ᾽ ὅμως δὲ χειροτονητέον,
Ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
Ἄγε νῦν ἀναστέλλεσθ᾽ ἄνω τὰ χιτώνια,
Ὑποδεῖσθε δ᾽ ὡς τάχιστα τὰς λακωνικάς,
Ὥσπερ τὸν ἄνδρα θεᾶσθ᾽ ὅτ᾽ ἐς ἐκκλησίαν
Μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ᾽ ἑκάστοτε,
Ἔπειτ᾽ ἐπειδὰν ταῦτα πάντ᾽ ἔχῃ καλῶς,
Περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας, ἡνίκ᾽ ἂν δέ γε

Βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
Ἁπαξάπασαι, κοὐχὶ μεταπειρωμένας
Ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις
Εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο,
Καθήμεναι φρύγουσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν, ὥσπερ τοῦ πρὸ τοῦ.
Τὰ θεσμοφόρι' ἄγουσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Μοιχοὺς ἔχουσιν, ἔνδον, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Αὑταῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ', ὥσπερ πρὸ τοῦ.
Βινούμεναι χαίρουσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Ταύταισιν οὖν ὦ 'νδρες παραδόντες τὴν πόλιν
Μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα
Τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
Ἐῶμεν ἄρχειν σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
Ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
Σώζειν ἐπιθυμοῦσιν, εἶτα σιτία
Τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν,
Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
Ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ,
Αὗται γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι,
Τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω, ταῦτα κἂν πείθησθέ μου,
Εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.
Γυ. Εὖ γ' ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα καὶ δεξιῶς.
Πόθεν ὦ τάλαινα ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;
Πρ. Ἐν ταῖς φυγαῖς μετ' ἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν πυκνί
Ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

Ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
Τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Γυ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.
Πρ. Τάλαιν' ἀφροδίτην ὠνόμασας, χαρίεντά γ' ἂν
Ἔδρασας εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Γυ. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον. Πρ. μή γ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
Γυ. Τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ' ὅτ' ἐσκοπούμεθα
Εἰ μὴ γένοιτ' ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν,
Ὅτε δή γ' ἐγένετ' ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων
Ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο.
Ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
Τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς, οὐ δοκεῖ.
Κορινθίοις ἄχθεσθε, κἀκεῖνοί γέ σοι.
Νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ.
Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' ἱερώνυμος σοφός.
Σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
Γυ. Ὡς ξυνετὸς ἁνήρ. Πρ. νῦν καλῶς ἐπῄνεσας.
Ὑμεῖς γ' ἄρ' ἐστ' ὦ δῆμε τούτων αἴτιοι
Τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
Ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ, τι τις κερδανεῖ,
Τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἴσιμος κυλίνδεται,
Ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι,
Ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν
Ὑμᾶς παραδοῦναι, καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
Ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
Γυ. Εὖ γ' εὖ γε νὴ δί' εὖ γε, λέγε λέγ' ὦ 'γαθέ,
Πρ. Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες,
Ἐγὼ διδάξω, πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια

Βάπτουσι

Πρ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας,
Καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
Γυ. Ὦ νὴ τὸν ἀπόλλω. Πρ. παῦε τοίνυν ὡς ἐγὼ
Ἐκκλησιάζουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
Τὸν ἕτερον, εἰ μὴ τοῦτ' ἀκριβωθήσεται.
Γυ. Φέρε τὸν στέφανον, ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
Οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς,
Ἐμοὶ γὰρ ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι,
Πρ. Γυναῖκας αὖ δύστηνε τοὺς ἄνδρας λέγεις;
Γυ. Μὰ Δί' ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον, ἀποβλέψασα γὰρ
Ἐκεῖσε, πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.
Πρ. Ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
Αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ,
Τονδὶ λαβοῦσα. τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι
Τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα,
Ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,
Ὅσον περ ὑμῖν, ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
Τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.
Ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
Ἀεὶ πονηροῖς, κἂν τις ἡμέραν μίαν
Χρηστὸς γένηται δέκα πονηρὸς γίγνεται,
Ἐπέτρεψας ἑτέρῳ, πλεῖον ἔτι δράσει κακά,
Χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν
Οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
Τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε,
Ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα,
Οὐδὲν τὸ παράπαν, ἀλλὰ τόν γ' ἀγύρριον
Πονηρὸν ἡγούμεσθα, νῦν δὲ χρωμένων,
Ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπῄνεσεν,

Πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν, ἀρίφραδες παῦσαι λαλῶν,
Κάθιζε παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
Γυ. Ἐγώ. Πρ. περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχ' ἀγαθῇ.
Γυ. Ἰδού. Πρ. λέγοις ἄν. Γυ. εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;
Πρ. Ἰδοὺ πιεῖν. Γυ. τί γὰρ ὦ μέλ' ἐστεφανωσάμην.
Πρ. Ἄπιθ' ἐκποδών· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
Ἐκεῖ. Γυ. τί δ' οὐ πίνουσι κἀν τῇ 'κκλησίᾳ;
Πρ. Ἰδού γε σοὶ πίνουσι. Γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν
Καὶ ταῦτά γ' εὔζωρον, τὰ γοῦν βουλεύματα
Αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
Ὥσπερ μεθυόντ' ἐστὶ παραπεπληγμένα,
Καὶ νὴ Δία σπένδουσί γ', ἢ τίνος χάριν
Τοσαῦτ' ἐπηύχοντ' εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
Καὶ λοιδοροῦνταί γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
Καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
Πρ. Σὺ μὲν βάδιζε, καὶ κάθιζ', οὐδὲν γὰρ εἶ.
Γυ. Νὴ τὸν Δί' ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν,
Δίψει γὰρ ὡς ἔοικεν ἀφαυανθήσομαι.
Πρ. Ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν; Γυ. ἐγώ.
Πρ. Ἴθι δὴ στεφανοῦ, καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται,
Ἄγε νῦν ὅπως ἀνδρεισὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
Διερεισμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.
Γυ. Ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων,
Λέγειν τὰ βέλτισθ' ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος,
Νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐμὴν μίαν,
Ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν,
Ὕδατος, ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ.
Πρ. Μὰ τὼ θεὼ τάλαινα ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
Γυ. Τί δ' ἐστίν, οὐ γὰρ δὴ πιεῖν ᾔτησά σε.

Ὅπου καθῶμεν ὂν παρειδησόμεθ' ἐκεῖ,
Τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν,
Ἀγύῤῥιος γοῦν τὸ προνόμου πώγων' ἔχων,
Λέληθε, καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή,
Νυνὶ δ' ὁρᾷς πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει,
Τούτου γέτοι νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν
Τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον γ' οὕνεκα,
Ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
Δυνώμεθ' ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν.
Νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.
Γυ. Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
Δημηγορήσει; Πρ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που,
Λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων, ὅσοι
Πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν,
Ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
Γυ. Οὐκ οἶδα, δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ 'μὴ 'μπειρία.
Πρ. Οὔκουν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
Ὅπως προμελετήσωμεν ἃ 'κεῖ δεῖ λέγειν,
Οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
Ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που.
Γυ. Τίς δ' ὦ μέλ' ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;
Πρ. Ἴθι δὴ σὺ περίδου, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ,
Ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι,
Καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τί μοι δόξῃ λέγειν.
Γυ. Δεῦρ' ὦ γλυκυτάτη πραξαγόρα σκέψαι τάλαν
Ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.
Πρ. Πῶς καταγέλαστον; Γυ. ὥσπερεί τις σηπίαις
Πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.
Πρ. Ὁ περιστίαρχος περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν,

Ἑτ. Κἄγωγ' ἀπηράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονας.
Πρ. Ὑμεῖς δὲ, τί φατέ; Γυ. φασὶ κατανεύουσι γοῦν.
Πρ. Καὶ μὴν τάγ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα,
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
Καὶ θαιμάτια τἀνδρεῖα καθάπερ εἴπομεν.
Γυ. Ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην,
Τὸ τοῦ λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
Πρ. Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται,
Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρ', ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
Τὴν τοῦ πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος,
Εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δῆμον.
Γυ. Λέγοιθ' ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν,
Ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν,
Ἡ 'κκλησία δ' εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
Ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται;
Πρ. Νὴ τὸν δί' ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
Ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων κατ' ἀντικρύ.
Ἄλ. Ταυτὶ γέτοι νὴ τὸν δί' ἐφερόμην ἵνα
Πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
Πρ. Πληρουμένης τάλαινα; Γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν
Ἔγωγε, τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἅμα
Ξαίνουσα, γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδία.
Πρ. Ἰδού γε σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
Οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.
Οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν εἰ πλήρης τύχοι
Ὁ δῆμος ὤν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
Ἀναβαλλομένη δείξει τὸ φορμίσιον,
Ἢν δ' ἐγκαθιζώμεσθα πρότεραι λήσομεν
Συστειλάμεναι θαιμάτια, τὸν πώγωνά τε,

Προσιοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.
Πρ. Οὔκουν ἐπείξεσθ'; ὡς Γλύκη κατώμοσε
Τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς,
Ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα,
Τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην
Σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; καί μοι δοκεῖ
Κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.
Γυ. Τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γευσιστράτην
Ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα,
Καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου;
Πρ. Ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ,
Γυναῖκας, ὅπερ ἔστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.
Γυ. Καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ' ὦ φιλτάτη,
Ἐκδρᾶσα παρέδυν, ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
Ἔβηττε, τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλησμένος.
Πρ. Κάθησθε τοίνυν ὡς ἀνείρωμαι τάδε
Ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ,
Ὅσα σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδράκατε.
Γυ. Ἔγωγε, πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας,
Λόχμης δασυτέρας καθάπερ ἦν ξυγκείμενον,
Ἔπειθ' ὁπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
Ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας,
Ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
Γυ. Κἄγωγε τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
Ἔρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη,
Καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.
Πρ. Ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας οὓς εἴρητ' ἔχειν
Πάσαισιν ἡμῖν ὁπότε συλλεγοίμεθα;
Γυ. Νὴ τὴν Ἑκάτην καλόν γ' ἔγωγε τουτονί.

Λάμπεις ἀφαύων τὴν ἐπανθοῦσαν φίχα,
Στοάς τε καρποῦ, βακχίου τε νάματος,
Πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς
Καὶ ταῦτα συνδρῶν, οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον,
Ἀνθ' ὧν συνοίσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
Ὅσα σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις,
Ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν,
Καί τοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἡδ' ἐκκλησία,
Αὐτίκα μάλ' ἔσται καταλαβεῖν ἡμᾶς ἕδρας,
Ἃς σφυρόμαχός ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
Δεῖ τὰς ἑταίρας κἀγκαθιζομένας λαθεῖν.
Τί δῆτ' ἂν εἴη, πότερον οὐκ ἐρραμμένους
Ἔχουσι τοὺς πώγωνας οὓς εἴρητ' ἔχειν,
Ἢ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλέψασαις λαθεῖν
Ἦν χαλεπὸν αὐταῖς, ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
Προσιόντα, φέρε νῦν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
Μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.

Γυ. Ὥρα βαδίζειν ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
Ἡμῶν προσιόντων, δεύτερον κεκόκκυκεν.

Πρ. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγορῶ
Τὴν νύκτα πᾶσαν, ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
Τὴν δ' ἐκκαλέσωμαι θρυγονῶσα τὴν θύραν,
Δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. Γυ. ἤκουσά τοι
Ὑποδουμένη τὸ κνίσμα σου τῶν δακτύλων,
Ἅτ' οὐ καταδαρθοῦσ', ὁ γὰρ ἀνὴρ ὦ φιλτάτη,
Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ᾧ ξύνειμ' ἐγώ,
Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
Ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν,
Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ κλειναρέτην καὶ σωστράτην

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Γυνή τις πραξαγόρα.
Χορός.
Ἕτερος ἀνὴρ βλέπυρος.
Ἄλλος ἀνὴρ φειδωλός.
Γραῦς.
Νέος.
Θεράπαινα.
Ἑτέρα γυνή.
Ἀνήρ τις.
Ἕτερος ἀνὴρ ἀπὸ ἐκκλησίας χρέμης.
Κῆρυξ.
Ἑτέρα γραῦς.
Νέα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

Ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου,
Κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξητημένον,
Γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν,
Τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο
Μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις,
Ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα,
Σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
Κἀν τοῖσι δωματίοισιν ἀφροδίτης τρόπον
Πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς,
Χορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην
Ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων,
Μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς

Ἀλλὰ συνεκλογοῦντες.
Ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ.
Τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ,
Τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον,
Φήσεις γοῦν ὅταν ἐσθίῃς,
Οἶνόν τε πίνῃς πολύν.
Ὑμὴν ὑμέναι' ὦ ὑμὴν ὑμέναι' ὦ.

ΛΕΙΠΕΙ.

Πλακοῦντας ἔδεσθαι.

ΑΡΙΣΤΩΦΑΝΟΥΣ
εἰρήνης τέλος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΝ τοῖς σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινε στολὰς ἀνέρων περικαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν, ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν, καὶ δὴ μία δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων τὴν ἐπιτροπὴν, βέλτιον ἄρξειν μυρίων, ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆσθαι τοῖς νόμοις.

καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νῦν χρὴ πάντα κομίζειν,
Ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ ὑπέρβολον ἐξελάσαν-
Κἄπειτ' ἐπευξαμένους τοῖσι θεοῖς (τας
Διδόναι πλοῦτον τοῖς ἕλλησι,
Κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
Πάντας ὁμοίως, οἶνόν τε πολὺν,
Σῦκά τε τρώγειν,
Τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,
Καὶ τἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν,
Συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς.
Λῆξαι δ' αἴθωνα σίδηρον,
Δεῦρ' ὦ γύναι εἰς ἀγρὸν,
Χ' ὅπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
Καλῶς κατακείσει.
Ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ,
Χο. Ὦ τρισμάκαρ ὡς δικαίως
Τἀγαθὰ νῦν ἔχεις.
Ὑμὴν ὑμέναι' ὦ
Ὑμὴν ὑμέναι', ὦ.
Τί δράσομεν αὐτήν;
Τί δράσομεν αὐτήν;
Τρυγήσομεν αὐτήν,
Τρυγήσομεν αὐτήν,
Ἀλλ' ἀράμενοι φέρωμεν
Οἱ προστεταγμένοι οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες,
Τὸν νυμφίον ὦ 'νδρες,
Ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι', ὦ.
Οἰκήσετε γοῦν καλῶς
Οὐ πράγματ' ἔχοντες,

Δο. Πόσον δίδωμι δῆτ'; Τρ. εἰ διαπριωθεῖεν δίχα
Λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακας ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
Δο. Ὑβριζόμεθα, χωρῶμεν ὦ τᾶν ἐκ ποδῶν.
Τρ. Νὴ τὸν Δί' ὡς τὰ παιδίά γ' ἤδη 'ξέρχεται
Οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ' ἵνα
Ἅττ' ᾄσεται, προαναβάλητταί μοι δοκεῖ,
Ἀλλ' ὅτιπερ ᾄδειν ἐπινοεῖς ὦ παιδίον
Αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.
Παι. Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα. Τρ. παῦσαι
Ὁπλοτέρους ᾄδων, καὶ ταῦτ' ὦ τρισκακόδαιμον
Εἰρήνης γ' οὔσης, ἀμαθής γ' εἶ καὶ κατάρατον.
Παι. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσας.
Τρ. Ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδας ἡμῖν.
Παι. Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.
Τρ. Ἀνδρῶν οἰμωγή, κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον
Οἰμωγὰς ᾄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
Παι. Ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω, σὺ γὰρ εἰπέ μοι, οἷς τισι χαίρεις.
Τρ. Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί
Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἅττ' ἥδιστα μάσασθαι.
Παι. Ὣς οἱ μὲν, δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων,
Ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
Τρ. Εἶεν, ἐκόρεσθεν, τοῦ πολέμου κᾆτ' ἤσθιον
Ταῦτ' ᾆδε, ταῦθ' ὡς ἤσθιον κεκορημένοι.
Παι. Θωρήσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι. Τρ. ἄσμενοι.
Παι. Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρ. Κάκιστ' ἀπόλοιο παιδάριον αὐταῖς μάχαις,
Οὐδὲν γὰρ ᾄδεις, πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἶ;
Παι. Ἐγώ; Τρ. σὺ μέντοι νὴ Δί'. Παι. υἱὸς Λαμάχου.

Καὶ τῇδ' ἅμ'. Θω. ἀμφοῖν δίδωτ'. Τρ. ἔγωγε νὴ Δία,
Ἵνα μὴ γ' ἀλῷ ῥύπημα κλέπτων τῆς νεώς.
Θρ. Ἔπειτ' αὐτὴ δεκάμνῳ χρυσεῖ καθήμενος;
Τρ. Ἔγωγε νὴ Δί' ὦ 'πίτριπτ'. οἴει γὰρ ἂν
Τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι μεχιλίων δραχμῶν;
Θω. Ἴθι δὴ 'ξένεγκε τἀργύριον. Τρ. ἀλλ' ὦ 'γαθὲ
Θλίβει τὸν ὄρρον ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.
Σαλ. Τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
Ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ.
Τρ. Μόλιβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
Ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
Γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων,
Σαλ. Οἴμοι καταγελᾷς. Τρ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω
Τὸν μὲν μόλιβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον,
Ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην
Πλάστιγγα πρόσθεν, καὐτός σοι γενήσεται
Τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.
Κρ. Ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον ὥς μ' ἀπώλεσας,
Ὅτ' ἀντέδωκά γ' αὐτὶ τῶνδε μνᾶν ποτε,
Καὶ νῦν τί δράσω, τίς γὰρ αὔτ' ὠνήσεται;
Τρ. Πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς αἰγυπτίοις.
Ἔστιν γὰρ αὐτ' ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.
Δο. Οἴμ' ὦ κρανοποι' ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.
Τρ. Οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. Κρ. ἀλλὰ τί;
Ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ,τι τίς χρήσεται;
Τρ. Ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
Ἄμεινον ἢ νῦν αὔτ' ἀποδώσεται πολύ.
Κρ. Ἀπίωμεν ὦ δορυξέ. Τρ. μηδαμῶς, ἐπεὶ
Τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.

Καὶ τοῦθ᾽ ὅ τι βούλει, προῖκα γὰρ ταυτὶ δέχου,
Ἀφ᾽ ὧν γὰρ ἀπεδόμεθα κἀκερδαίνομεν,
Τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν ἐς τοὺς γάμους.
Τρ. Ἴθι νυν καταθέμενοι παρ᾽ ἐμοὶ ταῦτ᾽, εἴσιτε
Ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα, καὶ γὰρ οὑτοσὶ
Ὅπλων κάπηλος, ἀχθόμενος προσέρχεται.
Λο. Οἴμ᾽ ὡς προθέλυμνόν μ᾽ ὦ Τρυγαῖ᾽ ἀπώλεσας.
Τρ. Τί δ᾽ ἐστὶν ὦ κακόδαιμον, οὔτι που λοφᾷς;
Λο. Ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην, καὶ τὸν βίον,
Καὶ τουτονὶ, καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινουί.
Τρ. Τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;
Λο. Αὐτὸς σὺ, τί δίδως; Τρ. ὅ τι δίδωμ᾽ αἰσχύνομαι,
Ὅμως δ᾽ ὅτι τὸ σφήκωμ᾽ ἔχει πόνον πολὺν,
Δοίην ἂν αὐτοῖν, ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
Ἵν᾽ ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῳί.
Λο. Ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας,
Κρεῖττον γὰρ ὦ τᾶν ἐστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
Τρ. Ἀπόφερ᾽ ἀπόφερ᾽ ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας,
Τριχορρυεῖτον, οὐδὲν ἐστὸν τὼ λόφω,
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ᾽ ἂν ἰσχάδος μιᾶς.
Θω. Τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει,
Ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας;
Τρ. Οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσει ζημίαν,
Ἀλλ᾽ ἆρρέ μοι τουτόν γε τῆς ἰσωνίας,
Ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ᾽ ἐπιτήδειος πάνυ.
Θω. Παῦσαί μ᾽ ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.
Τρ. Ὡδὶ παραθέντι τρεῖς λίθους, οὐ δεξιῶς;
Θω. Ποίᾳ δ᾽ ἀποψήσει ποτ᾽ ὦ ᾽μαθέστατε;
Τρ. Τῇδὶ διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς,

Ἢν δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
Τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα κυζικηνικόν,
Κᾆτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών
Τοὺς λόφους σείων, ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος,
Ἡνίκα δ' ἂν οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετά,
Τοὺς μὲν, ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω,
Ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρὶς, αὔριον γ' ἔσθ' ἡ 'ξοδος
Τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ' οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών,
Εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν πανδίονος,
Εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν ἔθει τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν,
Ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεος,
Ἧττον οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσι ῥιψάσπιδες,
Ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν ἢν θεὸς θέλῃ,
Πολλὰ γάρ με ἠδίκησαν
Ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
Ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

Τρ. Ἰοὺ, ἰού.
Ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους,
Ἔχ' ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί,
Πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἔστ' αὐτῆς ἔτι,
Ἔπειτ' ἐπείσφερε τὰς ἀμύλους, καὶ τὰς κίχλας,
Καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους,

Δρ. Ποῦ ποῦ τρυγαῖός ἐστιν; Τρ. ἀναβάπτω κίχλας.

Δρ. Ὦ φίλτατ' ὦ τρυγαῖ' ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ
Δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας, ὡς πρὸ τοῦ,
Οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου,
Νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ,
Ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.
Ἀλλ' ὦ τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε

Τόντε μηκώνι ἡ σύρα βοστρησάτω τοῦ χωρίου,
Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
Οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ πλαδαρὸν τὸ χωρίον,
Κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω,
Ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέτταρα,
Εἴτι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας,
Ἐψόφει γοῦν ἔνδον, οὐκ οἶδ' ἅττα κἀκυδοιδόπα,
Ὧν ἔνεγκ' ὦ παῖ τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί,
Μυῤῥίνας αἴτησον ἐξ αἰσχινάδου τῶν καρπίμων
Χ' ἅμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, χαρινάδην τις βωσάτω,
Ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν
Εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
Τοῦ θεοῦ τἀρώματα,
Ἡνίκ' ἂν ἀχέτας,
ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,
Διασκοπῶν ἥδομαι
Τὰς λημνίας ἀμπέλους,
Εἰ πεπαίνουσιν ἤδη
Τὸ γὰρ φίτυ πρῷον φύει
Τόντε φίληχ' ὁρῶν οἰδαίνοντ'
τ', εἶθ' ὁ πόταν ἡ πέπων,
Ἐσθίω κἀπέχω,
Χ' ἅμα φήμ', ὧραι φίλαι, καὶ
Τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι,
Κᾆτα γίνομαι παχύς,
Τηνικαῦτα τοῦ θέρους
Μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
Τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,
Ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα σαρδιανικόν,

Ἱερ. Οὔτοι μὰ τὴν γῆν, ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
Ἀλλ᾽ ἁρπάσομαί σφων αὐτὰ, κεῖται δ᾽ ἐν μέσῳ.
Τρ. Παῖε παῖε τὸν βάκιν. Ἱερ. μαρτύρομαι.
Ἱερ. Κἀγώ γ᾽ ὅτι τένθης εἶ κ᾽ ἀλαζὼν ἀνὴρ
Παῖ᾽ αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
Θε. Σὺ μὲν οὖν, ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κωδίων
Ἃ λάμβαν᾽ αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ,
Οὐ καταβαλεῖς τὰ κῴδι᾽ ὦ θυηπόλε;
Ἱερ. Ἤκουσας ὁ κόραξ οἷος ἦλθ᾽ ἐξ ὠρεοῦ;
Θε. Οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς ἐλύμνιον.
Χο. Ἥδομαι ἥδομαι,
Κράνους ἀπηλλαγμένος
Τυροῦ τε καὶ κρομμύων
Οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
Ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων
Μετ᾽ ἀνδρῶν ἑτέρων φίλων
Οὐκ ἐᾶς τῶν ξύλων ἅττ᾽ ἂν ᾖ
Δανότατα τοῦ θέρους
Ἐκπεπιεσμένα
Κἀνθρακίζων τοὐρεβίνθου,
Τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων
Χ᾽ ἅμα τὴν Θρᾷτταν κυνῶν
Τῆς γυναικὸς λουμένης.
Χο. Οὐ γάρ ἐστιν ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη ᾽σπαρμένα,
Τὸν θεὸν δ᾽ ἐπιψεκάζειν, καί τιν᾽ εἰπεῖν γείτονα
Εἰπέ μοι τί τηνικάδε δρῶμεν ὦ Κωμαρχίδη,
Ἐμπιεῖν ἔμοιγ᾽ ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς,
Ἀλλ᾽ ἄφαυε τῶν φασήλων ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας
Τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,

Τόν τε

Ἱερ. Ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
Τρ. Ὅνπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν ὅμηρος,
Ὡς οἱ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
Εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ,
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Ἔσπενδον δεπάεσσιν, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον,
Χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
Ἱερ. Οὐ μετέχω τούτων, οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε σίβυλλα.
Τρ. Ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ δί' ὅμηρος, δεξιὸν εἶπεν,
Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος.
Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
Ἱερ. Φράζεο δὴ, μή πως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Ἰκτῖνος μάρψῃ. Τρ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,
Ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμὸς,
Ἔγχει δὴ σπονδὴν, καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.
Ἱερ. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω,
Τρ. Σπονδὴ, σπονδή.
Ἱερ. Ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
Τρ. Ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
Ἀλλὰ τόδε πρότερον σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν,
Ὦ πότνι' εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
Ἱερ. Πρόσφερε τὴν γλῶτταν. Τρ σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκε.
Ἱερ. Σπονδή. Τρ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
Ἱερ. Οὐδεὶς δώσει μοι τῶν σπλάγχνων; Τρ οὐ γὰρ οἷόν τε
Ἡμῖν πρὶν δίδοναι πρὶν καὶ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ,
Ἱερ. Ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. Τρ. ἄλλως ὦ τᾶν ἱκετεύεις,
Οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον,
Ἄγε δὴ θεαταὶ δεῦρο συσπλαγχνεύετε
Μετὰ νῷν. Ἱερ. τί δ' ἔγωγε; Τρ. τὴν σίβυλλαν ἔσθιε.

Κατάτεμνε, ποῦ τράπεζα, τὴν σπονδὴν φέρε.
Ἱερ. Ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. Τρ. μεμνήμεθα.
Ἱερ. Ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; Θε. ἢν φράσῃς. Τρ. μὴ διαλέγου
Νῷν μηδέν, εἰρήνῃ γὰρ ἱερὰ θύομεν.
Ἱερ. Ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι. Τρ. ἐς κεφαλὴν σοί.
Ἱερ. Οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες,
Συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις.
Θε. Αἰβοῖ αἰβοῖ. Τρ. τί γελᾷς; Θε. ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις
Ἱερ. Καὶ κέπφοι τρήρωνες, ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
Ὧν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες. Τρ. εἴθε σου εἶναι,
Ὤφελεν, ὦ 'λαζὼν οὑτοσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
Ἱερ. Εἰ γὰρ μὴ νύμφαι γε θεοὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
Μηδὲ Βάκις θνητούς, μηδ' αὖ νύμφαι Βάκιν αὐτόν.
Τρ. Ἐξώλης ἀπόλοι' εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
Ἱερ. Οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
Ἀλλὰ τότε πρῶτον. Τρ. τοῖς ἅλσί γε πάσσε ταυτί.
Ἱερ. Οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
Φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ,
Ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
Χ' ἡ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη, τυφλὰ τίκτει
Τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
Τρ. Ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς, οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας;
Ἢ διακαυνιάσαι, πότεροι κλαυσούμεθα μεῖζω,
Ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
Ἱερ. Οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Τρ. Οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ
Οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
Ἱερ. Οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Τρ. Ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;

φρενὶ καὶ πορίμῳ τῇ τόλμῃ.

Τρ. Ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη, τὸ στιβάδιον πιέζει,
Καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

Χο. Τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
τις, πόλλ' ἀνατλὰς, ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν,
Ὥστ' οὐχὶ πεπαύσει πότ' ὢν,
Ζηλωτὸς ἅπασιν.

Θε. Ταυτὶ δέδραται, τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών,
Ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.

Τρ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.

Θε. Ἰδοὺ πάρειμι, μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

Τρ. Ὄπτα καλῶς νῦν ταῦτα, καὶ γὰρ οὑτοσὶ
Προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος,
Τίς ἄρα πότ' ἐστίν; Θε. ὡς ἀλαζὼν φαίνεται,
Μάντις τίς ἐστιν. Τρ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἱεροκλέης.

Θε. Αὐτός γε τοῦ 'σθ' ὁ χρησμολόγος, οὐ 'ξ ὠρεοῦ
Τί ποτ' ἄρα λέξει; Τρ. δῆλος ἔσθ' οὗτός γ' ὅτι
Ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.

Θε. Οὔκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.

Τρ. Μὴ νῦν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. Θε. εὖ λέγεις.

Ἱερ. Τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηΐ, καὶ τῷ θεῶν.

Τρ. Ὄπτα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.

Ἱερ. Ὅτῳ δὲ θύετ' οὐ φράζεθ'; Τρ. ἡ κέρκος ποιεῖ
Καλῶς. Θε. καλῶς δῆτ' ὦ πότνι' εἰρήνη φίλη.

Ἱερ. Ἄγε νυν ἀπάρχου, κᾆτα δὸς τὰ 'πάργματα.

Τρ. Ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον. Ἱερ. ἀλλὰ ταυταγὶ
Ἤδη 'στιν ὀπτά. Τρ. πολλὰ πράττεις ὅστις εἶ,

Σικύων πρώων, μήλων, ῥοιῶν,
Δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν,
Κἀκ βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν,
Χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους,
Καὶ κωπαΐδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
Καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
Ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι,
Μορύχω, τελέα, γλαυκέτη, ἄλλοις
Τένθαις πολλοῖς, κᾆτα μελάνθιον
Ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγορὰν,
Τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
Εἶτα μονῳδεῖν ἐκ μηδείας,
Ὠλόμαν ὠλόμαν ἀποχειρωθεὶς,
Τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας
Τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν,
Ταῦτ' ὦ πολυτίμητ' εὐχομένοις ἡμῖν δίδου,
Θε. Λαβὲ τὴν μάχαιραν, εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
Σφάξεις τὸν οἶν. Τρ. ἀλλ' οὐ θέμις. Θε. τιὴ τί δή.
Τρ. Οὐχ ἥδεται δήπουθεν εἰρήνη σφαγαῖς,
Οὐδ' αἱματοῦται βωμὸς, ἀλλ' εἴσω φέρων
Θύσας, τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε
Χ' οὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται,
Χο. Σὲ δὴ θύρασι χρὴ μένοντα τοίνυν,
Σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
Τά, τε πρόσφορ' ἅπαντ' ἐπὶ τούτοις.
Τρ. Οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
Χο. Πῶς δ' οὐχὶ, τί γάρ σε πέφευγ' ὅσα χρὴ
Σοφὸν ἄνδρα, τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς ὁπόσα
Ἔστι χρεὼν τόν γε σοφῇ δόκιμον,

Ἐς ταυτὶ τοῦτ᾽ ἐστάσ᾽ ἰόντες χωρίον,
Ἀλλ᾽ ὡς τάχιστ᾽ εὐχώμεθα, εὐχώμεθα δή.
Τρ. Ὦ σεμνοτάτη βασίλεια θεά
Πότνι᾽ εἰρήνη
Δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
Δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
Θε. Δέξαι δῆτ᾽ ὦ πολυτιμήτη
Νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ᾽ ἅπερ αἱ
Μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες,
Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
Τῆς αὐλείας παρακύπτουσι
Κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς
Ἀναχωροῦσι,
Κᾆτ᾽ ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσι
Τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ᾽ ἡμᾶς.
Τρ. Μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν,
Γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς.
Ἡμῖν, οἵ σου τρυχόμεθ᾽ ἤδη,
Τρία καὶ δέκ᾽ ἔτη,
Λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς,
Ἵνα λυσιμάχην σε καλῶμεν,
Παῦσον δ᾽ ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
Τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμεθ᾽
Εἰς ἀλλήλους, μῖξον δ᾽ ἡμᾶς
Τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
Φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ
Τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν,
Καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
Ἐμπλησθῆναι μεγάλων σκορόδων,

Σοβαρὰ θεόθεν,
Κατέχει πολέμου,
Μετάτροπος αὔρα.
Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς,
Εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει,
Τὸ κανοῦν πάρεστιν, ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα, καὶ μάχαιραν,
Καὶ πῦρ γε τουτὶ, κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.

Χο. Οὐκοῦν ἁμιλλήσεσθον
Ὡς ἢν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ
Πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη-
τος, κᾆτα τοῦτ' εὖ οἶδ' ὅτι
Φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
Προσδώσετε δήπου.

Τρ. Ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
Περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπὶ δεξιά.

Θε. Ἰδού, λέγοις ἂν ἄλλο, περιελήλυθα,
Φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβών
Σείου σὺ ταχέως, σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν
Καὐτός τε χερνίπτου παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
Καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥίπτε, τῶν κριθῶν. ἰδού.

Τρ. Ἔδωκας ἤδη. Θε. νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
Τούτων ὅσοιπέρ εἰσι τῶν θεωμένων,
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.

Τρ. Οὐχ αἱ γυναῖκές γ' ἔλαβον. Θε. ἀλλ' ἐς ἑσπέραν
Δώσουσιν αὐτοῖς ἄνδρες, ἀλλ' εὐχώμεθα,
Τίς τῇδε ποῦ ποτ' εἰσὶ, πολλοὶ κἀγαθοί,
Τοισὶ φέρε δῶ, πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.

Τρ. Τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας. Θε. οὐ γὰρ οἵτινες
Ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονί

Σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.

Τρ. Φήσεις τί δῆτ᾽ ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου λεπαστήν.

Χο. Καὶ πλήν γε τῶν θεῶν, ἀεί σ᾽ ἡγησόμεσθα πρῶτον.

Τρ. Πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος ἀθμονεὺς ἐγώ,
Δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην ὅμιλον
Καὶ τὸν γεωργικὸν λεών, ὑπέρβολόν τε παύσας.

Χο. Ἄγε δὴ νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;

Τρ. Τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον.

Χο. Χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον ἑρμίδιον;

Τρ. Τί δαὶ δοκεῖ, βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;

Χο. Βοΐ μηδαμῶς ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.

Τρ. Ἀλλ᾽ ὑῒ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ. Χο. μὴ μή; Τρ. τιή.

Χο. Ἵνα μὴ γένηται θεαγένους ὑηνία.

Τρ. Τί δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν. Χο. ὄϊ.

Τρ. Ὄϊ; Χο. ναὶ μὰ Δί᾽. Τρ. ἀλλὰ τοῦτό γ᾽ ἔστ᾽ ἰωνικὸν
Τὸ ῥῆμά γ᾽. Χο. ἐπίτηδές γ᾽ ἵν᾽ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
Ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγει τις, οἱ καθήμενοι
Ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ᾽ ἰωνικῶς, ὄϊ.

Τρ. Εὖ τοι λέγεις. Χο. καὶ τἄλλα γ᾽ ὦσιν ἤπιοι,
Ὥστ᾽ ἐσόμεθ᾽ ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους,
Καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρᾳότεροι πολύ.

Τρ. Ἴθι νυν, ἄγ᾽ ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών,
Ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ᾽ ὅτου θύσομεν.

Χο. Ὡς πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἂν θέλῃ γε, χ᾽ ἡ τύχη κατορθοῖ,
Χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ᾽ ἑτέρῳ
Τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.

Τρ. Ὡς ταῦτα δῆλά γ᾽ ἔσθ᾽, ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.

Χο. Ἐπείγετε νῦν ἐν ὅσῳ,

Τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται,
Ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί,
Βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν θεωρίαν;
Σκέψασθ᾽ ὅσ᾽ ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
Ὥστ᾽ εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τῶ σκέλη
Ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάῤῥυσιν,
Τουτὶ δ᾽ ὁρᾶτε τοὐπτάνιον ὑμῖν ὡς καλόν,
Διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ᾽ ἄρ᾽ ἐνταῦθα γὰρ
Πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ᾽ ἦν,
Ἔπειτ᾽ ἀγῶνά γ᾽ εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
Ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,
Ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
Καὶ παγκράτιόν γ᾽ ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς,
Παίειν, ὀρύττειν, πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει;
Τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ᾽ ἱπποδρομίαν ἄξετε
Ἡνίκα δὲ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ,
Ἅρματα δ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,
Φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσετε,
Ἕτεροι δὲ κείσονταί γ᾽ ἀπεψωλημένοι,
Περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες,
Ἀλλ᾽ ὦ πρυτάνεις δέχεσθε τὴν θεωρίαν,
Ἴθ᾽ ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο,
Ἀλλ᾽ οὐκ ἂν εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ᾽ ἔδει,
Ἀλλ᾽ εὗρον ἂν σ᾽ ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

Χο. Ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
της ἐστὶν ἅπασιν, ὅσ-
τις γ᾽ ἐστὶ τοιοῦτος.

Τρ. Ὅταν τρυγᾶτ᾽ εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.

Χο. Καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ

Χο. Εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
βύτης ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
Τανῦν τάδε πράττει.

Τρ. Τί δῆτ' ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;

Χο. Ζηλωτὼς ἔσει γέρον
Αὖθις νέος ὢν πάλιν,
Μύρῳ κατάλειπτος.

Τρ. Οἶμαι τί δῆτ' ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι,
Εὐδαιμονέστερος φανεῖς τῶν καρκίνου στροβίλων,
Οὔκουν δικαίως, ὅστις εἰς ὄχημα κανθάρου βάς,
Ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστ' ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς
Ἅπαντας ὄντας, ἀσφαλῶς κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

Θε. Ἡ παῖς λέλουται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά,
Ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται,
Καὶ τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, τοῦ πέους δὲ δεῖ.

Τρ. Ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν θεωρίαν,
Ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. Θε. τίς ἔσθ' αὕτη, τί φῄς;

Τρ. Αὕτη θεωρία 'στὶν, ἣν ἡμεῖς ποτὲ
Ἐπαίομεν βραυρῶνα δ' ὑποπεπωκότες,
Σάφ' ἴσθι κἀλήφθη γε μόλις. Θε. ὦ δέσποτα,
Ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.

Τρ. Εἶεν, τίς ἔσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
Τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών,
Οὗτος τί περιγράφεις; Θε. τὸ δεῖν' ἐς Ἴσθμια,
Σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.

Τρ. Οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σὺ
Καταθήσομαι γὰρ εἰς μέσους αὐτὸς ἄγων.

Θε. Ἐκεινοσὶ νεύει. Τρ. τίς; Θε. ὅστις; ἀριφράδης,
Ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. Τρ. ἀλλ' ὦ μέλε,

Θε. Ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα,
Πλανώμενον πλὴν σαυτόν; Τρ. οὔκ, εἰ μή γε που
Ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων,
Θε. Τί δ' ἔδρων; Τρ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
Τὰς ἐνδιαεριαυερινηχέτους τινάς.
Θε. Οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα;
Ὡς ἀστέρες γινόμεθ' ὅταν τις ἀποθάνῃ;
Τρ. Μάλιστα. Θε. καὶ τίς ἐστὶν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;
Τρ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησε πάλαι,
Ἐνθάδε τὸν ἀοῖόν ποθ' ὡς τ' ἦλθ' εὐθέως,
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
Θε. Τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
Οἳ καόμενοι θέουσιν. Τρ. ἀπὸ δείπνου τινὲς
Τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων
Ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ,
Ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβὼν
Καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ,
Στόρνυτέ μοι καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος,
Καὶ ταῦτα δράσας, ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν,
Ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
Θε. Πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ; Τρ. πόθεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
Θε. Οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
Εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
Τρ. Οὔκ, ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.
Θε. Ἄγε νυν ἴωμεν, εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
Ταύτῃ τι; Τρ. μηδὲν, οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν,
Οὔτ' ἄρτον. οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
Παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
Θε. Λείχειν; ἄρ' αὐτῇ καὶ κἀνθάδε σκευαστέον.

Δαμώματα καλλικόμων
Τὸν σοφὸν ποιητὴν
Ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν
Φωνῇ χελιδὼν
Ἑζομένη κελαδῇ
Χορὸν δὲ μὴ 'χῃ μόρσιμος,
Μηδὲ μελάνθιος, οὗ δὴ
Πικροτάτην ὄπα γηρύ-
σαντος ἤκου-
σ', ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
Τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτὸς ἄμφω,
Γοργόνες ὀψοφάγοι,
Βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
Γραοσόβαι, μιαροὶ
Τραγομάσχαλοι
Ἰχθυολῦμαι,
Ὧν καταχρεμψαμένη
Μέγα καὶ πλατὺ
Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ
Ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Τρ. Ὡς χαλεπὸν ἦν ἐλθεῖν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν,
Ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὰ σκέλη,
Μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ', ἔμοιγέ τοι,
Ἀπ' οὐρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
Ἐντευθενὶ δὲ, πολύ τι κακοηθέστεροι.

Θε. Ὦ δέσποθ' ἥκεις; Τρ. ὡς ἐγὼ πειθόμην τινός.

Θε. Τί δ' ἔπαθες. Τρ. ἤλγουν τὼ σκέλη μακρὰν ὁδὸν
Διεληλυθώς. Θε. ἴθι νυν κατειπέ μοι. Τρ. τὸ τί.

Φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ,
Τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει,
Γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
Ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους
Ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ
Τοῦ φίλου χόρευσον,
Κλείουσα θεῶν τε γάμους,
Ἀνδρῶν τε δαῖτας,
Καὶ θαλίας μακάρων,
Σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει,
Ἢν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
Ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παί-
δων χορεῦσαι
Μήθ' ὑπακούσῃς, μήτ' ἔλ-
θῃς συνέριθος αὐτοῖς,
Ἀλλὰ νόμιζε πάντας
Ὄρτυγας οἰκογενεῖς,
Γυλιαύχενας ὀρχηστὰς
Ναννοφυεῖς, σφυράδων,
Ἀποκνίσματα,
Μηχανοδίφας
Καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ
Ὃ παρ' ἐλπίδας
Εἶχε τὸ δρᾶμα, γαλῆν
Τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Τοιάδε χρὴ Χαρίτων

Ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους κατέλυσεν,
Οὓς ἐξῆγον κλαίοντας ἀεὶ καὶ τούτους οὕνεκα τουδί,
Ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο,
ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑνφριχὶς ἐσέβαλεν σοι
εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ, κᾀδενδροτόμησε τὰ νῶτα;
τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ, καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ
Ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
Ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
Οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας,
Ἀλλ' ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖ
Διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινάς, κἀπειλὰς βορβοροθύμους
Καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι.
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον
Ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων, ἐλιχνῶντο,
περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας
Φώκης δ' ὀσμήν, λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου
Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ κατέδεισ' ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
Ἀντεῖχον ἀεὶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων, ὧν εἵνεκα νυνὶ
Ἀποδοῦναι τὴν χάριν εἰκὸς ὑμᾶς, καὶ μνήμονας εἶναι,
Καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαίστρας
Παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν, εὐθὺς ἐχώρουν,
Παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας,
Πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα,
Πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ,
Καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας,
Καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
Ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης,
Πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
Κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις,

Τρ. Ὦ μακαρία σὺ βουλὴ τῆς θεωρίας
Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
Ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα,
Ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ χαῖρε πολλά. Ἑρ. καὶ σύ γε
Ὤνθρωπε χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
Τρ. Ὦ κάνθαρ', οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
Ἑρ. Οὐκ ἐνθάδ' ὦ τᾶν ἐστί. Τρ. ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ἑρ. Ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς, ἀστραπηφορεῖ.
Τρ. Πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία.
Ἑρ. Τὴν τοῦ γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
Τρ. Πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; Ἑρ. θάρρει καλῶς,
Τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. Τρ. δεῦρ' ὦ κόραι,
Ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
Ποθοῦντες ὑμᾶς, ἀναμένουσ' ἐστυκότες.
Χο. Ἀλλ' ἴθι χαίρων, ὑμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες,
Τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα.
Περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν
Ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως, ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,
Ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, χ' ὅσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς,
Αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις,
Εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος
Κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται
Ἄξιος εἶναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
Πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν,
Ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ, καὶ τοῖς φθειρσὶ πολεμοῦντας,
Τοὺς θ' ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους,
Τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες

Τοῦτον τίως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

Ἑρ. Πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ' ἐρωτᾷ τῇ πόλει.

Τρ. Εὐβουλότεροι γενησόμεσθα τρόπῳ τινὶ,
Ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν, πρὸ τοῦ μὲν οὖν
Ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
Νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.

Ἑρ. Ὢ ὤ
Οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. Τρ. τὰ τί.

Ἑρ. Πάμπολλα, καὶ τἀρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε,
Πρῶτον δ' ὅτι πράττοι σοφοκλέης ἀνήρετο.

Τρ. Εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν. Ἑρ. τὸ τί.

Τρ. Ἐκ τοῦ σοφοκλέους γίνεται σιμωνίδης.

Ἑρ. Σιμωνίδης; πῶς. Τρ. ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,
Κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

Ἑρ. Τί δὲ κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; Τρ. ἀπέθανεν,
Ὅθ' οἱ λάκωνες ἐνέβαλον. Ἑρ. τί παθών; Τρ. ὅτι,
Ὡρακιάσας, οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο,
Ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων,
Χ' ἅτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει,
Ὥστ' οὐδέποτ' ὦ δέσποιν' ἀφεξόμεσθά σου.

Ἑρ. Ἴθι νῦν ἐπὶ τούτοις τὴν ὀπώραν λάμβανε,
Γυναῖκα σαυτῷ τήνδε, κᾆτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
Ταύτῃ ξυνοικῶν, ἐκ ποῦ σαυτῷ βότρυς.

Τρ. Ὦ φιλτάτη δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι,
Ἆρ' ἂν βλαβείην διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ
Ὦ δέσποθ' ἑρμῆ τῆς ὀπώρας κατελάσας;

Ἑρ. Οὐκ, εἴγε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν θεωρίαν,
Ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν ἧσπέρ ποτ' ἦν.

Ἑρ. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοῖς θεωμένοις,
Ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.
Τρ. Ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.
Ἑρ. Εἴφ' ὅ,τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ' ὦ φιλτάτη,
Ἴθ' ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη,
Εἶεν ἀκούω, ταῦτ' ἐγκαλεῖς; μανθάνω,
Ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει,
Ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τἀν Πύλῳ,
Σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέων,
Ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Τρ. Ἡμάρτομεν ταῦτ' ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.
Ἑρ. Ἴθι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο
Ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
Χ' ὅστις φίλος κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
Τρ. Εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.
Ἑρ. Ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
Ὁ Κλεώνυμος. Τρ. ψυχήν γ' ἄριστος πλήν γ' ὅτι
Οὐκ ἦν ἄρ' ὥσπερ φησὶν εἶναι τοῦ πατρός,
Εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
Ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίνετο.
Ἑρ. Ἔτι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο,
Ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πνυκί.
Τρ. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον,
Αὕτη, τί ποιεῖς, τὴν κεφαλὴν σου περιάγεις;
Ἑρ. Ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
Αὑτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
Τρ. Ἀλλ' οὐκ ἔτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ νῦν
Ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὤν,

Τοῦτον

Ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ φυτεύσας ἐξεθρεψάμην.

Τρ. Νὴ Δί᾽ ὦ μέλ᾽ ἐνδίκως δῆτ᾽ ἐπεὶ κἀμοῦ τὸν λίθον
Ἐμβαλόντες ἓξ μεδίμνων κυψέλην ἀπώλεσαν.

Ἑρ. Κᾆτα δ᾽ ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὑργάτης λεώς,
Τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν
Ἀλλ᾽ ἅτ᾽ ὢν ἄνευ γιγάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
Ἔβλεπε πρὸς τοὺς λέγοντας, οἱ δὲ γινώσκοντες εὖ
Τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας, κἀποροῦντας ἀλφίτων,
Τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι,
Πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
Τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
Αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ βρασίδου,
Εἶτ᾽ ἂν, ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι᾽ ἐσπαράττετε,
Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φόβῳ καθημένη,
Ἅττ᾽ ἂν διαβάλλοι τὶς αὐτῇ, ταῦτ᾽ ἂν ἥδιστ᾽ ἤσθιεν,
Οἱ δὲ, τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἃς ἔτυπτον, οἱ ξένοι,
Χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
Ὥστ᾽ ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ᾽ ἑλλὰς ἂν
Ἐξερημωθεῖσ᾽ ἂν ὑμᾶς ἔλαθεν, ταῦτα δ᾽ ἦν ὁ δρῶν
Βυρσοπώλης. Τρ. παῦε παῦ᾽ ὦ δέσποθ᾽ ἑρμῆ μὴ λέγε
Ἀλλ᾽ ἔα τὸν ἄνδρ᾽ ἐκεῖνον οὗπερ ἐστ᾽ εἶναι κάτω,
Οὐ γὰρ ἡμέτερός τις ἔστ᾽ ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός,
Ἅττ᾽ ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον
Κεἰ πανοῦργος ἦν ὅτ᾽ ἔζη,
Καὶ λάλος καὶ συκοφάντης,
Καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
Ταῦθ᾽ ἁπαξάπαντα νυνὶ
Τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς,
Ἀλλ᾽ ὅ, τι σιωπᾷς ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

Πρὸς γελάσονταί σε λαβόντ' ἄσμεναι,
Ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν ἤδη χρόνον
Ἥδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον ὦ θεῶν εὐνούστατε.
Ἑρ. Ὦ σοφώτατοι γεωργοὶ, τἀμὰ δὴ ξυνίετε,
Ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο,
Πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε φειδίας πράξας κακῶς
Εἶτα περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ τῆς δίκης,
Τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον
Πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
Ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
Ἐξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ
Πάντας ἕλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε.
Ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἤκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος,
Καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισε πίθῳ,
Οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.
Τρ. Ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ πεπύσμην οὐδενός,
Οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι φειδίας ἠκηκόειν.
Χο. Οὐδ' ἔγωγε, πλήν γε νυνὶ, ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
Οὖσα συγγενὴς ἐκείνου, πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.
Ἑρ. Κᾆτ' ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχετε,
Ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
Πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τοὺς φόρους φοβούμεναι,
Κἀνέπειθον τῶν λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν,
Οἳ δ' ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
Τήνδ' ἀπορρίψαντες, αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν,
Κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη, τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά
Αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι,
Οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γε τὰς κράδας κατήσθιον,
Χο. Ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γέ μου

Ἀλλ' ἀναμνησθέντες ὦνδρες
Τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
Ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
Τῶν τε παλλασίων ἐκείνων
Τῶν τε σύκων, τῶνδε μύρτων
Τῆς φυγός τε τῆς γλυκείας
Τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
Τῷ φρέατι
Τῶν τ' ἐλαῶν ὧν ποθοῦμεν
Ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ
Τὴν θεὸν προσείπατε.

Χο. Χαῖρε χαῖρ' ὦ φιλτάτη ὡς
Ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες,
Σῷ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,
Δαίμονα βουλόμενοι
Εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι,
Ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
Κέρδος ὦ ποθουμένη
Πᾶσιν, ὁπόσοι γεωργι-
κὸν βίον ἐτρίβομεν,
Μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις,
Πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν,
Πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα,
Κἀδάπανα καὶ φίλα,
Τοῖς ἀγροίκοισι γὰρ ἦσθα
Χίδρα καὶ σωτηρία,
Ὥστε σε τά τ' ἀμπέλια
Καὶ τὰ νέα συκίδια
Τἄλλα θ' ὅσ' ἐστὶ φυτά,

Ἀπεξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.
Τρ. Καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει,
Τὰ πρόσωφ' ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. Ἑρ. αἰβοῖ τάλας,
Ἐκεινονὶ γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς,
Τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
Γέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινουί.
Τρ. Ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται;
Καὶ τὸν δορυξόον οἷον ἐσκιμάλισεν;
Ἑρ. Ἴθι νυν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.
Τρ. Ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι,
Τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας ἐς ἀγρὸν
Ὡς τάχιστ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κἀκοντίου,
Ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς,
Ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
Χο. Ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
Ἄσμενός γ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους,
Τάς τε συκᾶς ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὢν νεώτερος;
Ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν γάρ ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.
Τρ. Νῦν μὲν οὖν ὦνδρες προσευξώμεθα πρῶτον τῇ θεῷ.
Ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς γοργόνας,
Εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
Ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
Ἑρ. Ὦ πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται,
Καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.
Τρ. Νὴ Δί', ἡ γὰρ σφῦρα, λαμπρὸν ἦν ἂν ἐξωπλισμένη,
Αἵ τε θρίνακες, διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον,
Ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον,
Ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρόν,
Καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον,

Καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη 'γγύς
Μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεν-
τείνομεν ἀνδρικώτερον,
Ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο
Ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς,
Ὦ εἶα, ὦ εἶα, ὦ εἶα,
Ὦ εἶα, ὦ εἶα πᾶς.
Τρ. Ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος,
Πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον,
Ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν,
Ὦ χαῖρ' ὀπώρα, καὶ σὺ δ' ὦ θεωρία,
Οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον ὦ θεωρία,
Οἷον δὲ πνεῖς ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας
Γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου,
Μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;
Ἑρ. Ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος,
Τοῦ μὲν γὰρ, ὄζει κρομμυοξυρεγμίας,
Ταύτης δ' ὀπώρας ὑποδοχῆς διονυσίων,
Αὐλῶν, τραγῳδῶν, σοφοκλέους μελῶν κιχλῶν
Ἐπυλλίων εὐριπίδου. Τρ. κλαύσ' ἄρα σύ
Ταύτης καταψευδόμενος, οὐ γὰρ ἥδεται
Αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν
Κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
Κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν ἐς ἀγρόν,
Δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῶς,
Ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. Ἑρ. ἴθι νῦν ἄθρει,
Οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις,
Διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι

Τρ. Οὐδὲν ποιοῦμεν ἄνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδόν.
Ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.
Ἑρ. Ὢ εἶα.
Τρ. Εἶα μάλα.
Ἑρ. Ὢ εἶα.
Τρ. Εἶα νὴ Δία.
Ἑρ. Ὢ εἶα, ὢ εἶα.
Χο. Μικρόν γε κινοῦμεν. Τρ. οὐ δεινόν,
Τοὺς μὲν, τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
Χο. Πληγὰς λήψεσθ' ὦ 'ργεῖοι.
Ἑρ. Εἶα νῦν.
Τρ. Εἶα ὦ.
Χο. Ὡς κακὸν εἴ τινές ἐστιν ἐν ὑμῖν,
Ὑμεῖς μὲν οὖν οἱ κυπτῶντες
Τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρικῶς
Ἀλλ' εἴσ' οἳ κωλύουσιν.
Τρ. Ἄνδρες Μεγαρῆς οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
Μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη,
Πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε,
Καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω,
Ἐντεῦθεν ἐχομένης ὅθεν νῦν ἕλκετε,
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε,
Ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
Πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
Χο. Ἄγ' ὦ 'νδρες αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
Ἑρ. Χωρεῖ γε δὴ, τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον ὦ 'νδρες ὑμῖν
Χο. Χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν, ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
Τρ. Οἱ γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς.
Χο. Ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς

Χο. Ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μόνον λέγω.

Τρ. Ἑρμῇ, χάρισιν, ὥραισιν, ἀφροδίτῃ, πόθῳ.

Χο. Ἄρει δέ. Τρ. μὴ μή. Χο. μηδ' ἐνυαλίῳ γε. Τρ. μή.

Χο. Ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.

Ἑρ. Ὢ εἶα.

Χο. Εἶα μάλα.

Ἑρ. Ὢ εἶα.

Χο. Εἶα ἔτι μάλα.

Ἑρ. Ὢ εἶα, ὢ εἶα.

Τρ. Ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἅνδρες ὁμοίως,
Οὐχὶ οὐ ξυλλήψεσθ' οἷ' ὀγκύλες
σθ' οἰμώζεσθ' οἱ βιωτοί.

Ἑρ. Εἶα νῦν.

Τρ. Εἶα, ὤ.

Χο. Ἄγετον, ξυνέλκετον καὶ σφώ.
Οὐκοῦν ἕλκω κἀξαρτῶμαι,
Κἀπεμπίπτω καὶ σπουδάζω.

Ἑρ. Πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον.

Χο. Ὦ λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος,
Οὐδὲν δεόμεθ' ὦ 'νθρωπε τῆς σῆς μορμόνος.

Ἑρ. Οὐδ' οἵδε γ' εἷλκον, οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι,
Ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων
Καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.

Τρ. Ἀλλ' οἱ λάκωνες ὦ 'γάθ' ἕλκουσ' ἀνδρικῶς.

Ἑρ. Ἆρ' οἵσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
Μόνοι προθυμοῦντ', ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.

Χο. Οὐδ' οἱ μεγαρῆς δρῶσ' οὐδὲν, ἕλκουσι δ' ὅμως
Γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
Ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ Δί' ἐξολωλότες.

Ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον ὦνδρες, ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
Εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
Χο. Ταῦτα δράσομεν, σὺ δ᾽ ἡμῖν ὦ θεῶν σοφώτατε,
Ἅττα χρὴ ποιεῖν, ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς,
Τἄλλα δ᾽ εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.
Τρ. Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
Ἔργῳ φιαλοῦμεν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς.
Ἑρ. Σπονδὴ σπονδή,
Εὐφημεῖτ᾽ εὐφημεῖτε.
Τρ. Σπένδοντες εὐχώμεσθα, τὴν νῦν ἡμέραν,
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν,
Χ᾽ ὅστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
Τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ᾽ ἀσπίδα.
Χο. Μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἐν εἰρήνῃ διάγειν μετὰ τὸν βίον,
Ἔχονθ᾽ ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ᾽ ἄνθρακας.
Τρ. Ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
Μηδέποτε παύσασθ᾽ αὐτὸν ὦ Διόνυσ᾽ ἄναξ,
Ἐκ τῶν ὀλεκρανῶν ἀκίδας ἐξαιρούμενον.
Χο. Κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοι φθονεῖ,
Εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνιά γ᾽ ἐν ταῖς μάχαις,
Πάσχοι γε τοιαῦθ᾽ οἷάπερ Κλεώνυμος.
Τρ. Κεἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων
Ἵν᾽ ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
Ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
Χο. Κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ
Ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ᾽ ἕλκοιτο μαστιγούμενος,
Ἡμῖν δ᾽ ἀγαθὰ γένοιτ᾽ ἰὴ παιών, ἰή.
Τρ. Ἄφελε τὸ παίων, ἀλλ᾽ ἰὴ μόνον λέγε,

ραῖσι προσόδοις τε μεγά-
λαισι διαπαντὸς ὦ
Δέσποτ' ἀγαλοῦμεν ἀεί.

Τρ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
Ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

Ἑρ. Κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

Τρ. Καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
Ὅ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.

Ἑρ. Ἴθι δὴ κάτειπ', ἴσως γὰρ ἂν πείσαις με.

Τρ. Ἡ γὰρ σελήνη χ' ὡ πανοῦργος ἥλιος,
Ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον,
Τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.

Ἑρ. Ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον; Τρ. ὅτι νὴ τὸν Δία
Ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν τούτοισι δέ,
Οἱ βάρβαροι θύουσι, διὰ τοῦτ' εἰκότως,
Βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
Ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.

Ἑρ. Ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλέπτετον,
Καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας.

Τρ. Ναὶ μὰ Δία, πρὸς ταῦτ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ ξύλλαβε,
Ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον,
Καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
Πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυστήρι' Ἑρμῇ, Διιπόλει', Ἀδώνια,
Ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν,
Ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ,
Χ' ἅτερ' ἔτι πόλλ' ἕξεις ἀγαθά, πρῶτον δέ σοι
Δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.

Ἑρ. Οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.

Οὔτ᾽ ἄλφιτ᾽ οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.
Ἑρ. Καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. Τρ. κᾆτα τῷ τρόπῳ
Οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών.
Ἑρ. Ἆρ᾽ οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ᾽ ὁ Ζεὺς, ὃς ἂν
Ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ; Τρ. νῦν ἆρά με
Ἅπας ἀνάγκην ἀποθανεῖν; Ἑρ. εὖ ἴσθ᾽ ὅτι.
Τρ. Ἐς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς
Δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
Ἑρ. Ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. Τρ. μὴ, πρὸς τῶν θεῶν
Ἡμῶν κατείπῃς ἀντιβολῶ σε δέσποτα.
Ἑρ. Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. Τρ. ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν,
Ἃ ᾽γὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
Ἑρ. Ἀλλ᾽ ὦ μέλε ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
Εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
Τρ. Μὴ νῦν λακήσῃς, λίσσομαί σ᾽ ὦ ᾽ρμίδιον,
Εἰπέ μοι, τί πάσχετ᾽ ἄνδρες, ἕστατ᾽ ἐκπεπληγμένοι,
Ὦ πόνηροι; μὴ σιωπᾶτ᾽ εἰ δὲ μὴ, λακήσεται.
Χο. Μηδαμῶς ὦ δέσποθ᾽ Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς
Εἴ τι κεχαρισμένον,
Χοιρίδιον οἶσθα παρ᾽ ἐμοῦ γε κατεδηδοκὼς
Τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζων ἐν τῷδε τῷ πράγματι.
Τρ. Οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ᾽ ὦ ᾽ναξ δέσποτα.
Χο. Μὴ γένῃ παλίνκοτός τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε,
Ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν,
Ἀλλὰ χάρισ᾽ ὦ φιλαν-
θρωπότατε καὶ μεγαλο-
δωρότατε δαιμόνων,
Εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς,
Καί σε θυσίαισιν ἱε-

Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε,
Καὶ βοᾶτε, καὶ γελᾶτε,
Ἤδη δ' ἐξέσται τόθ' ὑμῖν
Πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
Ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
Ἑστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,
Συβαρίζειν, ἰοὺ ἰοὺ κεκραγέναι.

Χο. Εἰ γὰρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ,
Πολλὰ γὰρ ἠνεσχόμην,
Πράγματά τε καὶ στιβάδας ἃς ἔλαχε φορμίων,
Κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον
Οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Ἀλλ' ἁπαλόν γ' ἄν μ' ἴδοις,
Καὶ πολὺ νεώτερον, ἀπ-
παλλαγέντα πραγμάτων,
Καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀπ-
πολλύμεθα καὶ κατατετρίμμεθα πλανώμενοι,
Ἐς λύκειον, κἀκ λυκείου
Σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι τε
Ἀλλ' ὅ,τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες ἄγε,
Φράζε, σὲ γὰρ αὐτοκράτο-
ρ' εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη

Τρ. Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.

Ἑρ. Ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ.

Τρ. Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ κιλλικῶν.

Ἑρ. Ἀπόλωλας ὦ κακόδαιμον. Τρ. οὐκοῦν ἢν λάχω
Ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις οἶδ' ὅτι.

Ἑρ. Ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. Τρ. ἐς τίν' ἡμέραν.

Ἑρ. Ἐς αὐτίκα μάλ'. Τρ. ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω

Τρ. Οὐ σιωπήσεσθ' ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι,
Τὸν πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες.
Χο. Ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος
Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
Τρ. Εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν κέρβερον καὶ δεδίττεσθε,
Μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν
Ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ 'ξελκύσαι.
Χο. Οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
Ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμὰς, ἰοῦ, ἰοῦ.
Τρ. Ἐξολεῖτέ μ' ὦνδρες εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε,
Ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν.
Χο. Ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα, καὶ ταραττέτω
Οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.
Τρ. Τί τὸ κακὸν, τί πάσχετ' ὦνδρες, μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
Χο. Ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ' ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
Οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος, αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον.
Τρ. Μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχούμενος.
Χο. Ἢν ἰδοὺ, καὶ δὴ πέπαυμαι. Τρ. φῄς γε, παύει δ' οὐδέπω,
Ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι, καὶ μηκέτι.
Τρ. Τοῦτο νῦν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι.
Χο. Οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ' εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.
Τρ. Ἀλλ' ὁρᾶτ' οὔπω πέπαυσθε. Χο. τουτοδὶ νὴ τὸν Δία
Τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
Τρ. Ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
Χο. Ἀλλὰ καὶ τ' ἀριστερόν τι μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
Ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα καὶ γελῶ,
Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
Τρ. Μηκέτ' οὖν νυνί γε χαίρετ' οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς

Κυ. Οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κἆτ' οἴμοι μάλα.
Πο. Τί ἐστι, μῶν οὐκ αὖ φέρεις; Κυ. ἀπόλωλε γὰρ
Καὶ τοῖς λακεδαιμονίοισι καὶ ὁ ἀλετρίβανος.
Πο. Πῶς ὦ πανοῦργ'. Κυ. ἐς τἀπὶ θρᾴκης χωρία,
Χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν, εἶτ' ἀπώλεσαν.
Τρ. Εὖ γ' εὖ γε, ποιήσαντες ὦ διοσκόρω,
Ἴσως ἂν εὖ γένοιτο, θαῤῥεῖτ' ὦ βροτοί.
Πο. Ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν
Ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.
Τρ. Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ δάτιδος μέλος,
Ὃ δεφόμενός ποτ' ᾖδε τῆς μεσημβρίας,
Ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι,
Νῦν ἐστιν ἡμῖν ὦνδρες ἕλληνες καλὸν,
Ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
Ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν εἰρήνην φίλην,
Πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαι τινά,
Ἀλλ' ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες,
Καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
Καὶ νησιῶται δεῦρ' ἴτ' ὦ πάντες λεῴ,
Ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία
Νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.
Χο. Δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας,
Ὦ πανέλληνες, βοηθήσωμεν εἴπερ πώποτε,
Τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν
Ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος
Πρὸς τάδ' ἡμῖν εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτεκτόνει
Οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἄν δοκῶ μοι τήμερον
Πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
Τὴν θεῶν πασῶν, μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

Οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται,
φέρ᾽ ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τἀττικόν.
Τρ. Οὗτος, παραινῶ μέλιτι χρῆσθαι θατέρῳ,
Τετρώβολον τοῦτ᾽ ἐστι, φείδου τἀττικοῦ.
Πο. Παῖ παῖ Κυδοιμέ. Κυ. τί με καλεῖς. Πο. κλαύσει μακρά
Ἕστηκας ἀργός, οὑτοσὶ γὰρ κόνδυλος,
Ὡς δριμύς. Κυ. οἴμοι μοι τάλας ὦ δέσποτα,
Μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες εἰς τὸν κόνδυλον;
Πο. Οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων. Κυ. ἀλλ᾽ ὦ μέλε
Οὐκ ἔστιν ἡμῖν, ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα,
Πο. Οὔκουν παρ᾽ Ἀθηναίων μεταθρέξει ταχύ.
Κυ. Ἔγωγε νὴ Δί᾽ εἰ δὲ μήγε κλαύσομαι.
Τρ. Ἄγε δὴ τί δρῶμεν ὦ πονήρ᾽ ἀνθρώπια.
Κυ. Ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας;
Εἴπερ γὰρ ἥξει γε τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
Τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος,
Ἀλλ᾽ ὦ Διόνυσ᾽ ἀπόλοιτο, καὶ μὴ ᾽λθοι φέρων.
Πο. Οὗτος. Κυ. τί ἐστιν. Πο. οὐ φέρεις. Κυ. τὸ δεῖνα γὰρ
Ἀπόλωλ᾽ Ἀθηναίοις ἀλετρίβανος ὁρᾷς,
Ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.
Τρ. Εὖ γ᾽ ὦ δέσποινα πότνι᾽ Ἀθηναία ποιῶν
Ἀπόλωλ᾽ ἐκεῖνος, κἀν δέοντι τῇ πόλει
Ἢ πρίνδε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.
Πο. Οὔκουν ἕτερον δῆτ᾽ ἐκ Λακεδαίμονος μέτει,
Ἀνύσας τι. Κυ. ταῦτ᾽ ὦ δέσποθ᾽. Πο. ἧκέ νυν ταχύ.
Τρ. Ὦ ἄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας,
Ἀλλ᾽ εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει
Μεμυημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλόν,
Ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

Τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'. Τρ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ἑρ. Ὁ πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
Τρ. Εἰς ποῖον. Ἑρ. εἰς τουτὶ τὸ κάτω, κἄπειθ' ὁρᾷς.
Ὅσοις ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
Ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν; Τρ. εἰπέ μοι,
Ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;
Ἑρ. Οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, ὅτι θυείαν ἑσπέρας,
Ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
Τρ. Τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
Ἑρ. Τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται,
Ἀλλ' εἶμι καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
Μέλλει, θορυβεῖ γοῦν ἔνδον. Τρ. οἴμοι δείλαιος,
Φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ, καὶ γὰρ ὥσπερ ᾐσθόμην,
Καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.
Πο. Ἰὼ βροτοὶ, βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
Ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
Τρ. Ὦναξ ἄπολλον τῆς θυείας τοῦ πλάτους,
Ὅσον κακὸν, καὶ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ βλέμματος,
Ἆρ' οὗτος ἔστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν;
Ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
Πο. Ἰὼ πράσιαι τρισάθλιαι καὶ πεντάκις
Καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
Τρ. Τουτὶ μὲν ἄνδρες οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω·
Τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς λακωνικῆς.
Πο. Ἰὼ μέγαρα μέγαρ', ὡς ἐπιτρίψεσθ' αὐτίκα,
Ἁπαξάπαντα καταμεμυττωμένα.
Τρ. Βαβαὶ βαβαιὰξ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
Τοῖσι μεγαρεῦσιν ἐνέβαλε τὰ κλαύματα.
Πο. Ἰὼ σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι,

Ἑρ. Ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες, ὦ γλίσχρων. Τρ. ὁρᾷς,
Ὡς οὐκ ἔτ᾽ εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος,
Ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί᾽. Ἑρ. ἰὴ, ἰὴ, ἰὴ,
Ὅτ᾽ οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν,
Φροῦδοι γάρ εἰσιν ἐχθὲς ἐξῳκισμένοι.

Τρ. Ποῖ γῆς; Ἑρ. ἰδοὺ γῆς. Τρ. ἀλλὰ ποῖ; Ἑρ. πόρρω πάνυ
Ὑπ᾽ αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.

Τρ. Πῶς οὖν σὺ δῆτ᾽ ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;

Ἑρ. Τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
Χυτρίδια, καὶ σανίδια, κἀμφορείδια.

Τρ. Ἐξῳκίσαντο δ᾽ οἱ θεοὶ, τίνος οὕνεκα;

Ἑρ. Ἕλλησιν ὀργισθέντες, εἶτ᾽ ἐνταῦθα μὲν
Ἵν᾽ ἦσαν αὐτοὶ τὸν πόλεμον κατῴκισαν,
Ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ, τι βούλεται,
Αὐτοὶ δ᾽ ἀνῳκίσανθ᾽ ὅπως ἀνωτάτω,
Ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
Μηδ᾽ ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.

Τρ. Τοῦ δ᾽ εἵνεχ᾽ ἡμᾶς ταῦτ᾽ ἔδρασαν; εἰπέ μοι.

Ἑρ. Ὅτι πολεμεῖν ἡρεῖσθ᾽ ἐκείνων πολλάκις,
Σπονδὰς ποιούντων, κεἰ μὲν οἱ λακωνικοὶ
Ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί,
Ναὶ τὼ σιὼ, νῦν ἀττικίων δώσει δίκην,
Εἰ δ᾽ αὖ τι πράξαιντ᾽ ἀγαθὸν ἀττικωνικοὶ,
Κἄλθοιεν οἱ λάκωνες εἰρήνης πέρι,
Ἐλέγετ᾽ ἂν ὑμεῖς εὐθὺς, ἐξαπατώμεθα,
Νὴ τὴν ἀθηνᾶν, νὴ Δί᾽ οὐχὶ πειστέον,
Ἥξουσι καὖθις ἢν ἔχωμεν τὴν πύλον,
Ὁ γὰρ χαρακτὴρ ὑμεδαπὸς τῶν ῥημάτων;
Ὧν οὕνεκ᾽ οὐκ οἶδ᾽ εἴποτ᾽ εἰρήνην ἔτι,

Τὸ λοιπὸν

Α῎νθρωπε τί δρᾷς οὗτος ὁ χέζων
Ε'ν πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις,
Α'πολεῖς, οὐ κατορύξεις,
Κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν;
Κἀπιφυτεύσεις ἕρπυλον ἄνω
Καὶ μῦρον ἐπιχεῖς, ὡς ἢν τι πεσὼν
Ε'νθένδε πάθω, τοῦ μοῦ θανάτου
Πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ χίων
Διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει,
Οἴμ' ὡς δέδοικα κοὐκέτι σκώπτων λέγω
Ω῏ μηχανοποιὲ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ,
Η῎δη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν,
Κεἰ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κάνθαρον,
Α'τὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
Καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τοῦ διός,
Τίς ἐν διὸς θύραισιν, οὐκ ἀνοίξετε;
Ἑρ. Πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ' ὦ ῎ναξ ἡράκλεις,
Τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν. Τρ. ἱπποκάνθαρος.
Ἑρ. Ω῏ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντε σύ,
Καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
Πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε,
Τί σοι πότ' ἐστὶ τοὔνομ' οὐκ ἐρεῖς; Τρ. μιαρώτατος.
Ἑρ. Ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι. Τρ. μιαρώτατος.
Ἑρ. Πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν. Τρ. ἐμοὶ, μιαρώτατος.
Ἑρ. Οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ, τι πότ' ἐστί σοι.
Τρ. Τρυγαῖος, ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιός,
Οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
Ἑρ. Η῞κεις δὲ κατὰ τί; Τρ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

Παι. Οὐκοῦν ἐχρῆν σε πηγάσου ζεῦξαι πτερόν,
Ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.
Τρ. Ἀλλ' ὦ μελέα μοι σιτίων διπλῶν ἔδει,
Νῦν δ' ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
Τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
Παι. Τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος,
Πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται.
Τρ. Ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον. ᾧ χρήσομαι,
Τὸ πλοῖον δ' ἔσται, ναξιουργὴς κάνθαρος.
Παι. Λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
Τρ. Ἐν πειραιεῖ δήπου 'στὶ κανθάρου λιμήν.
Παι. Ἐκεῖνο τήρει μὴ σφαλεὶς, καταῤῥυῇς,
Ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν, εὐριπίδῃ
Λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδία γένῃ.
Τρ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἀλλὰ χαίρετε,
Ὑμεῖς δέ γ' ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
Μὴ βδεῖτε, μὴ δὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν,
Ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,
Κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται,
Ἀλλ' ἄγε πήγασε χώρει χαίρων,
Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων,
Διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν,
Τί ποιεῖς τί ποιεῖς, ποῖ παρακλίνεις,
Τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας,
Ἵει, σαυτὸν θαῤῥῶν ἀπὸ γῆς,
Κᾆτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων
Ὀρθῶς χώρει διὸς εἰς αὐλάς,
Ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
Ἀπό θ' ἡμερινῶν σιτίων πάντων,

Οἰκ. Ἐὰν δὲ μὴ κατηγορεύσῃ. Τρ. γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
Οἰκ. Μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
Τρ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. Οἰκ. ἰού, ἰού, ἰού, ἰού,
Ὦ παιδί', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται,
Ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα,
Ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.

Σύστημα ἕτερον ἀνομοιομερές.

Παι. Ὦ πάτερ, ὦ πάτερ ἔτυμος γ' ἄρ'
Δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει,
Ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
Ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος,
Ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως, εἴπ' ὦ πάτερ εἴ τι φιλεῖς με.
Τρ. Δοξάσαι ἔστι κόραι, τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν.
Ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον πάππαν με καλοῦσαι,
Ἔνδον δ' ἀργυρίου, μηδὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν,
Ἢν δ' ἐγὼ εὖ πράξας, ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ,
Κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
Παι. Καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται,
Ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.
Τρ. Πτηνὸς πορεύσει πῶλος, οὐ ναυσθλώσομαι.
Παι. Τίς δ' ἡ 'πίνοια σοῦ 'στιν, ὥστε κάνθαρον
Ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεούς, ὦ παππία.
Τρ. Ἐν τοῖσιν αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη,
Μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.
Παι. Ἄπιστον εἶπας μῦθον ὦ πάτερ πάτερ,
Ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.
Τρ. Ἦλθεν κατ' ἔχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτέ,
Ὤι' ἐκκυλίνδων, κἀντιτιμωρούμενος.

Οἴμοι τάλας, ἴτε δεῦρο δεῦρ' ὦ γείτονες,
Ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται,
Ἱππηδὸν εἰς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές.

Τρ. Ἥσυχος ἠρέμα κάνθων
Μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμη πίσυνος,
Πρὶν ἂν ἰδίης καὶ διαλύσης.
Ἄρθρων ἶνας πτερύγων ῥύμη,
Καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν ἀντιβολῶ
Σ', εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο κατ' οἴκους
Αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ὑμετέρους.
Οἰκ. Ὦ δέσποτ' ἄναξ ὡς παραπαίεις. Τρ. σίγα σίγα.
Οἰκ. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς.
Τρ. Ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
Τόλμημα νέον παλαμησάμενος.
Οἰκ. Τί πέτει, τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;
Τρ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
Μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν,
Τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
Τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας,
Καινοῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν.
Καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ.

Οἰκ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι ἢν μή μοι φράσης,
Ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν. Οἰκ. τίνα νοῦν ἔχων.
Τρ. Ἐρησόμενος ἐκεῖνον Ἑλλήνων πέρι,
Ἅπαξ ἁπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.

Οἰκ. Ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις,
Καὶ τοῖσιν ἀνδρείοισι, καὶ τοῖς ἀνδράσι
Καὶ τοῖς ὑπὲρ τούτοισιν ἀνδράσιν φράσω,
Καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα,
Ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
Οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ.
Δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων,
Ὡδὶ κεχηνὼς, λοιδορεῖται τῷ Διῒ
Καὶ φησὶν ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν,
Κατάθου τὸ κόρημα, μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα,
Ἔα ἔα,
Σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
Τρ. Ὦ Ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών,
Λήσεις σεαυτοῦ τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας;
Οἰκ. Τοῦτ' ἐστὶ δῆτα τὸ κακὸν αὔθ' ὃ 'γὼ 'λεγον.
Τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε,
Ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
Πεύσεσθ' ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί,
Πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἄν, εὐθὺ τοῦ Διός,
Ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
Πρὸς ταῦτ' ἀνερρίχατ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν
Ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς
Ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς; οὐκ οἶδ' ὅποι,
Εἰσήγαγ' αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον
Κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασε,
Καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,
Ὦ πηγάσιόν μοι φησὶ γενναῖον πτερόν,
Ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών
Ἀλλ' ὅ, τι ποιεῖ, τοδὶ διακύψας ὄψομαι,

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Ῥόθιον αὖ πριαμένην ῥῖνα μὴ τετρημένην.
Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον,
Ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν,
Ὗς μὲν γὰρ ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
Φαύλως ἐρείδει, τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος,
Βρενθύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
Ἢν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης,
Ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην,
Ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι,
Τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ,
Ἔρειδε, μὴ παύσαιο μή ποτ' ἐσθίων
Τέως, ἕως σαυτὸν λάθῃς διαρραγείς,
Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
Ὥσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
Καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως,
Ὡδὶ περιάγων ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία,
Τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας,
Μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν,
Χ' ὅτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή.

Οἰκ. Οὐκ οἶδ'· ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται,
Οὐ μὴν χαρίτων γε, τοῦ γὰρ ἐστ'; οὐκ ἔσθ' ὅπως
Τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ διὸς καταιβάτου.

Ἐτ. Οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
Νεανίας δοκησίσοφος, τὸ δὲ πρᾶγμα, τί
Ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί, κᾆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ἰωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος
Δοκέω μὲν ἐς κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
Ὡς κεῖνος ἀναιδῶς τὴν σπατίλην ἐσθίει,
Ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ
ΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΗΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

ΑΙΡ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.

Ἑτ. Ἰδού. Οἰκ. δὸς αὐτῷ τῷ κακῶς ἀπολυμένῳ.

Ἑτ. κ' μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι.

Οἰκ. Δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

Ἑτ. Ἰδοὺ μάλ' αὖθις. Οἰκ. ποῦ γὰρ ἣν νῦν δὴ 'φερες,
Οὐ κατέφαγεν; Ἑτ. μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἐξαρπάσας
Ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.

Οἰκ. Ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.

Ἑτ. Ἄνδρες κοπρολόγοι προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
Εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν.

Οἰκ. Ἑτέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος,
Τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. Ἑτ. ἰδού,
Ἑνὸς μὲν ὦνδρες ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ,
Οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

Οἰκ. Αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην, χἀτέραν μοι, χἀτέραν,
Καὶ τρῖβ' ἑτέρας γε. Ἑτ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας,
Αὐτὴν ἄρ' οἴσω προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

Οἰκ. Νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.

Ἑτ. Ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδέ μοι κατειπάτω,

τοῦ δίκην, περιλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κάνθαρον δυσφορο ροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. Ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων ἀνδρῶν ἀττικῶν γεωργῶν.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Οἰκέτης.	Ἕτερος οἰκέτης.
Τρυγαῖος.	Παιδίον φυγαίου.
Ἑρμῆς.	Πόλεμος.
Κυδοιμός.	Χορὸς γεωργῶν ἀθμονέων.
Θεράπων φυγαίου.	Ἱεροκλῆς.
Δρεπανουργός.	Λοφοποιός.
Θωρακοπώλης.	Σαλπιγγοποιός.
Κρανοπώλης.	Δορυξόος.
Παῖς λαμάχου.	Παῖς κλεωνύμου.

Λαβοῦσα, συγχόρευσον,
Αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.
Ἀλαλαὶ ἰὴ παιών,
Τήνελλα καλλίνικος ὦ
Δαιμόνων ὑπέρτατε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΩΝ τέλος.

ΥΡΟΘΕΣΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

Ἤδη τῷ πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμηκότας τοὺς ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἱκανῶ γὰρ δὴ ἐπτεδύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις, καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην αὖτις τῆς προτέρας ἔχθρας ἑλέσθαι, παρεισάγει τοίνυν γεωργόν τινα φυγαῖον τοὔνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον, ὃς ἀγχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ, εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν δία πευσόμενος παρ' αὐτοῦ, δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρέπει τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα τοσοῦτον ποιήσαντα πόλεμον αὐτοῖς, ὃν δὴ διαπορουῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσοι, παρεισάγει φέροντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, βελλεροφόν

Μοῖραι ξυνεκόμισαν,
Ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ έ.

Ὁ δ' ἀμφιθαλὴς ἔρως
Χρυσόπτερος, ἡνίας
Εὔθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων,
Τῆς τ' εὐδαίμονος ἥρας.

ΕΡΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ϛ'.

Ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὦ ὑμήν.
Πει. Ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς,
Ἄγαμαι δὲ λόγων, ἄγε νῦν αὐτοῦ,
Καὶ τὰς χθονίας κλήσαντε βροντάς,
Τάς, τε πυρώδεις διὸς ἀστεροπάς,
Δεινότ' ἀργῆτα κεραυνόν.

Στροφὴ ἑπτὰ καὶ ᾠδὴ κώλων ιή.

Χο. Ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
Ὦ διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον
Βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα,
Βρονταί, αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,
Διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, καὶ
Πάρεδρον βασιλείαν ἔχειν διός.
Ἡμ. Ὑμὴν ὦ, ὑμέναι' ὦ
Ἕπεσθε νῦν γάμοισιν ὦ
Φῦλα πάντα συννόμων
Πτεροφόρ' ἐπὶ πέδον διός,
Καὶ λέχος γαμήλιον
Ὄρεξον ὦ μάκαιρα σὴν
Χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν

Προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς
Ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ,
Οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
Τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον δ' ἔρχεται
Ἔχων γυναικὸς κάλλος, οὐ φατὸν λέγειν,
Πάλλων κεραυνὸν πτεροφόρον Διὸς βέλος,
Ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
Χωρεῖ, καλὸν θέαμα θυμιαμάτων,
Αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ
Ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν, ἀλλὰ χρὴ θεᾶς,
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ιβ'.

Ἡμ. Ἄναγε, δίεχε, δίαγε, πάραγε, πάρεχε,
Περιπέτεσθε τὸν μάκαρα
Μάκαρι σὺν τύχᾳ.
Ὢ φεῦ φεῦ, τῆς ὥρας,
Τοῦ κάλλους.
Ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον
τῇδε τῇ πόλει γήμας.
Ἡμ. Μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων,
Διὰ τόνδε τὸν ἄνδρα.
Ἀλλ' ὑμεναίοισι καὶ νυμφιδίοις
Δέχεσθ' ᾠδαῖς
Αὐτὸν καὶ τὴν βασιλείαν.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ. ι'.

Χο. Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ
Τῶν ἠλιβάτων θρόνων,
Ἄρχοντα θεοῖς μέγαν

Πο. Μὰ τὸν δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
Εἰ μὴ βαδίζειν ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
Πει. Οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσι λέγει.
Πο. Σφῶ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε,
Ἐγὼ δ' ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.
Ἡρ. Ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ,
Ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν
Ἵνα τὴν βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
Πει. Ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὑτοιί,
Ἐς τοὺς γάμους. Ἡρ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
Ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων, ὑμεῖς δ' ἴτε.
Πο. Ὀπτᾷς σὺ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις,
Οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; Ἡρ. εὖ γε μέντ' ἂν διετέθην;
Πει. Γαμικὴν χλανίδα διδότω τις δεῦρό μοι,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ί.

Χο. Ἔστι δ' ἐν φαναῖσι, πρὸς τῇ
Κλεψύδρᾳ πανοῦργος ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος
Οἳ, θερίζουσί τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι, συκάζουσί τε,
Βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ φίλιπποι,
Κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστόρων κείνων τῶν φιλίππων,
Πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς, ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Ἀγγ. Ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
Ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
Δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις,

Ἡρ. Ἐγὼ νόθος; τί λέγεις. Πει. σὺ μέντοι νὴ Δία,
Ὤν γε ξένης γυναικός, ἢ πῶς ἄν ποτε
Ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
Οὖσαν θυγατέρ' ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
Ἡρ. Τί δ' ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
Νόθῳ 'ξαποθνήσκων. Πει. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
Οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος ὅς ἐπαίρει σε νῦν
Ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων,
Φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος
Ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον;
Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
στείαν, παίδων ὄντων γνη-
σίων, ἐὰν δὲ παῖδες
Μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
Ἐγγυτάτω τοῦ γένους,
Μετεῖναι τῶν χρημάτων.
Ἡρ. Ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
Μέτεστιν; Πει. οὐ μέντοι νὴ Δία, λέξον δέ μοι
Ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;
Ἡρ. Οὐ δῆτ' ἔμεγε καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.
Πει. Τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰτίαν βλέπων,
Ἀλλ' ἢν μεθ' ἡμῶν ᾖς, καταστήσω σ' ἐγὼ
Τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
Ἡρ. Δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν,
Περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.
Πει. Τί δαὶ σὺ φής; Πο. τἀναντία ψηφίζομαι.
Πει. Ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα, τί σὺ λέγεις;
Τρ. Καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
Ὄρνιθι παραδίδωμι. Ἡρ. παραδοῦναι λέγεις;

Πει. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
Ἄνθρωπος οὗτος ἢ κάθηται λούμενος,
Καταπτάμενος ἴκτινος ἁρπάσας λάθρα,
Προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
Ἡρ. Τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι,
Τούτοις ἐγώ. Πο. τὸν Τριβαλλόν γε νῦν ἐροῦ.
Ἡρ. Ὁ Τριβαλλὸς οἰμώζειν δοκεῖ σοι. Τρ. σαυνάκα
Βακταρικροῦσα. Ἡρ. φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
Πο. Εἴ τινι δοκεῖ σφῷν, ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
Ἡρ. Οὗτος δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, τοῦ σκήπτρου πέρι.
Πει. Καὶ νὴ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν, οὗ 'μνήσθην ἐγώ,
Τὴν μὲν γὰρ Ἥραν, παραδίδωμι τῷ Διΐ
Τὴν δὲ βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ,
Ἐκδοτέον ἐστίν. Πο. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς,
Ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. Πει. ὀλίγον μοι μέλει,
Μάγειρε, τὸ καταχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
Ἡρ. Ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει
Ὑμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
Πο. Τί δαὶ ποιῶμεν. Ἡρ. ὅτι διαλλαττώμεθα.
Πο. Τί ὦ 'ζύρ' οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
Βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτὸν, ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
Ὁ Ζεὺς παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
Πένης ἔσει σύ, σοῦ γὰρ ἅπαντα γίνεται,
Τὰ χρήμαθ' ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
Πει. Οἴμοι τάλας γ' οἷόν σε περισοφίζεται,
Δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω,
Διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος ὦ πόνηρε σύ
Τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι.
Κατὰ τοὺς νόμους, νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.

Ὄμβριον ὕδωρ αὖ, εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν

Ἀλκυονίδας τ' αὖ, ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί,

Τούτων πέροι πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.

Πει. Ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν

Πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν ἃ δοκεῖ

Ἐὰν τι δίκαιον ἄλλο νῦν ἐθέλητε δρᾶν

Σπονδὰς ποιεῖσθαι, τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί.

Τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι πάλιν,

Τὸν δί' ἀποδοῦναι, καὶ διαλλαττώμεθα,

Ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.

Ἡρ. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.

Πο. Τί ὦ κακόδαιμον ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ,

Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;

Πει. Ἄληθες, οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ

Ἰσχύσετ' ἢν ὄρνιθες ἄρξωσι κάτω,

Νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι

Κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί,

Ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,

Ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν δία,

Ὁ κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρα

Προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.

Πο. Νὴ τὸν ποσειδῶ ταῦτά γε καλῶς λέγεις,

Κἀμοὶ δοκεῖ. Πει. τί δαὶ σὺ φῄς. Τρ. ναβαισατρεῦ.

Πει. Ὁρᾷς, ἐπαινεῖ χοὖτος, ἕτερον νῦν ἔτι

Ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν,

Ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖον τῷ θεῷ

Εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων,

Μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ 'ποδιδῷ, μισητίαν

Ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. Πο. φέρ' ἴδω τῷ τρόπῳ.

Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.
Πο. Τὸ μὲν πόλισμα τῆς νεφελοκοκκυγίας,
Ὁρᾷς τοδὶ πάρεστιν, ἣ πρεσβεύομεν,
Οὗτος τί δρᾷς ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχῃ,
Οὐ μεταβαλεῖς θοἰμάτιον, ὧς ἐπὶ δεξιά,
Τί ὦ κακόδαιμον λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν
Ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
Εἰ τουτονίγ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.
Τρ. Ἕξεις ἀτρέμας. Πο. οἴμωζε πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ,
Ἑώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν
Ἄγε δὴ τί δρῶμεν ἡράκλεις. Ἡρ. ἀκήκοας
Ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
Ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
Πο. Ἀλλ' ὦ 'γαθ' ᾑρήμεθα περὶ διαλλαγῶν
Πρέσβεις. Ἡρ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
Πει. Τὴν τυρόκνηστιν τις δότω, φέρε σίλφιον,
Τυρὸν φερέτω τις, πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.
Ἡρ. Τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν,
Τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. Πει. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
Ἡρ. Τὰ κρέα δὲ τοῦ, ταῦτ' ἐστίν. Πει. ὄρνιθές τινες,
Ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
Ἔδοξαν ἀδικεῖν. Ἡρ. εἶτα δῆτα σίλφιον
Ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν. Πει. ὦ χαῖρ' ἡράκλεις,
Τί ἐστι. Ἡρ. πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν
Παρὰ τῶν θεῶν, περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
Πει. Ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
Ἡρ. Καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπαρά γ' εἶναι πρέπει.
Πο. Ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες, οὐ κερδαίνομεν,
Ὑμεῖς τ' ἂν, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,

Ὄμβριον

Καὶ τὴν βασίλειαν σοι γυναῖκ᾽ ἔχειν διδῷ.
Πει. Τίς ἐστιν ἡ βασίλεια. Προ. καλλίστη κόρη,
Ἥπερ κεραμεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ διός,
Καὶ τἄλλ᾽ ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
Τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
Τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.
Πει. Ἅπαντά γ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ ταμιεύει; Προ. φήμ᾽ ἐγώ,
Ἣν γ᾽ ἢν σὺ παρ᾽ ἐκείνου λάβῃς, ἅπαντ᾽ ἔχεις,
Τούτων οὕνεκα δεῦρ᾽ ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι,
Αἰεί ποτ᾽ ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἰμ᾽ ἐγώ.
Πει. Μόνον θεῶν γὰρ διά σ᾽ ἀπανθρακίζομεν.
Προ. Μισῶ δ᾽ ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.
Πει. Νὴ τὸν δί᾽ αἰεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.
Προ. Τίμων, καθαρός, ἀλλ᾽ ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
Φερέ μοι σκιάδειον ἵνα με κἂν ὁ ζεὺς ἴδῃ
Ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.
Πει. Καὶ τὸν δίφρον φόρει τονδὶ λαβών.
Χο. Πρὸς δὲ τοῖσι, σκιάποσι λί-
μνη τις ἔστ᾽ ἄλουτος οὗ
ψυχαγωγεῖ σωκράτης,
Ἔνθα καὶ πείσανδρος ἦλθε
Δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἣ
Ζῶντ᾽ ἐκεῖνον προὔλιπεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ϛ´.

Σφάγι᾽ ἔχων κάμηλον,
Ἀμνόν τιν᾽, ἧς λαιμοὺς τεμὼν
Ὥσπερ ὁδυσσεὺς ἀπῆλθεν,
Κᾆτ᾽ ἀνῆλθεν αὐτῷ κάτωθεν,
Πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου,

Ἀπὸ γάρ μ' ὀλέσειας, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ ζεὺς ὄψεται.
Ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
Τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε,
Ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
Πει. Ἰού, ἰού. εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς,
Ὑπόδυθι ταχὺ δή, κᾆτα θαῤῥήσας λέγε.
Προ. Ἄκουε δή νυν. Πει. ὡς ἀκούοντος λέγε.
Προ. Ἀπόλωλεν ὁ ζεύς. Πει. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο.
Προ. Ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα,
Θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
Θεοῖσιν, οὐδὲ κνίσα μηρίων ἄπο,
Ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
Ἀλλ' ὥσπερ εἰ θεσμοφορίοις, νηστεύομεν,
Ἄνευ θυηλῶν, οἱ δὲ βάῤβαροι θεοὶ
Πεινῶντες ὥσπερ ἰλλυριοί, κεκριγότες
Ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ διί,
Εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα,
Ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.
Πει. Εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάῤβαροι θεοί τινες,
Ἄνωθεν ὑμῶν; Προ. οὐ γάρ εἰσι βάῤβαροι,
Ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν ἐξηκεστίδῃ;
Πει. Ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
Τί ἐστιν. Πο. ὅ, τι ἐστί; τριβαλλοί. Πει. μανθάνω,
Ἐντεῦθεν ἄρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο.
Προ. Μάλιστα πάντων, ἓν δέ σοι λέγω σαφές,
Ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
Παρὰ τοῦ διὸς καὶ τῶν τριβαλλῶν τῶν ἄνω,
Ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ,
Τὸ σκῆπτρον ὁ ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν

Τοῦτο μὲν ἦρος ἀεὶ
Βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
Τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
Τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ιβ'.

Ἔστι δ᾽ αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
Τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
Τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
Ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι συναριστῶσι, καὶ
Ξύνεισι, πλὴν τῆς ἑσπέρας
Τηνικαῦτα δ᾽ οὐκέτ᾽ ἦν
Ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν,
Εἰ γὰρ ἐν τύχῃ τὶς ἥρωϊ
Τῶν βροτῶν νύκτωρ ὀρέστῃ
Γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ
τοῦ πάντα τὰ ᾽πιδέξια.

Προ. Οἴμοι τάλας γ᾽ ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ᾽ ὄψεται
Ποῦ πεισθέταιρός ἐστιν. Πει. ἔα τουτὶ τί ἦν
Τίς ὁ συγκαλυμμός. Προ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
Ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; Πει. μὰ τὸν Δί᾽ ἐγὼ μὲν οὔ
Τίς δ᾽ εἶ σύ. Προ. πηνίκ᾽ ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας.
Πει. Ὁ πηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν,
Ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; Προ. βουλυτὸς ἢ περαιτέρω.
Πει. Οἴμ᾽ ὡς βδελύττομαί σε. Προ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ
Ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ.
Πει. Οἴμωζε μεγάλ᾽. Προ. οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.
Πει. Φίλε Προμηθεῦ. Προ. παῦε, παῦε μὴ βόα.
Πει. Τί γάρ ἐστι. Προ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα,

Τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. Συ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
Πει. Τί δαὶ ποιήσεις; Συ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ:
Παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι,
Ἀλλὰ πτέρου με, ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
Ἱέρακος, ἢ κερχνῇδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
Καλεσάμενος, κᾆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδί,
Κᾆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. Πει. μανθάνω,
Ὡδὶ λέγεις, ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην,
Ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. Συ. πάνυ μανθάνεις.
Πει. Κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει,
Ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. Συ. πάντ' ἔχεις
Βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. Πει. μανθάνω,
Βέμβικα, καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δία,
Κάλλιστα κερκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
Συ. Οἴμοι τάλας μάστιγ' ἔχεις; Πει. πτερὼ μὲν οὖν,
Οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.
Συ. Οἴμοι τάλας, οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
Πει. Οὐκ ἀπολιβάξεις ὢ κάκιστ' ἀπολούμενος;
Πικρὰν τάχ' ὄψει, στρεψοδικοπανουργίαν
Ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιγ'.

Χο. Πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ-
μάστ' ἐπετόμεσθα,
Καὶ δεινὰ πράγματ' εἴδομεν
Ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
Ἔκτοπόν τι, καρδίας
Ἀπωτέρω κλεώνυμος
Χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν, καὶ μέγα,

Πει. Μῶν εὐθὺ πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
Συ. Μὰ Δί᾽ ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικός,
Καὶ συκοφάντης. Πει. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
Συ. Καὶ πραγματοδίφης, εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
Πει. Ὑπὸ πτερύγων τι προσκαλεῖν σοφώτερον;
Συ. Μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἵν᾽ οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με,
Μετὰ τῶν γεράνων τ᾽ ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν
Ἀνθ᾽ ἕρματος, πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
Πει. Τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον; εἰπέ μοι,
Νεανίας ὤν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
Συ. Τί γὰρ πάθω, σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Πει. Ἀλλ᾽ ἔστιν ἕτερα νὴ Δί᾽ ἔργα σώφρονα,
Ἀφ᾽ ὧν διαζῆν ἄνδρα χρὴ τοσουτονὶ
Ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορραφεῖν.
Συ. Ὦ δαιμόνιε μὴ νουθέτει μ᾽ ἀλλὰ πτέρου.
Πει. Νῦν ταῦτα λέγων πτερῶ σε. Συ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
Ἄνδρα πτερώσειας σύ. Πει. πάντες τοῖς λόγοις
Ἀναπτεροῦνται. Συ. πάντες; Πει. οὐκ ἀκήκοας
Ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε,
Τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδὶ
Δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διιτρέφης
Λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ᾽ ἱππηλατεῖν;
Ὁ δέ τις τὸν αὑτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
Ἀνεπτερῶσθαι, καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας;
Συ. Λόγοισι τἄρα καὶ πτεροῦνται. Πει. φήμ᾽ ἐγώ,
Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται,
Ἐπαίρεταί τ᾽ ἄνθρωπος, οὕτω καί σ᾽ ἐγώ,
Ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις

Ἄπαντα γὰρ διείμί σοι τὸν ἀέρα,
Εἴδωλα πετηνῶν αἰθεροδρόμων,
Οἰωνῶν ταναοδείρων.

Πει. Ὠ'όπ. Κι. τὸν ἁλαδρόμον ἁλάμενος
Ἅμ' ἀνέμων πνοιαῖσι βαίην.

Πει. Νὴ δί' ἐγώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.

Κι. Τοτὲ μὲν, νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν.
Τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων
Ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
Χαρίεντά γ' ὦ πρεσβῦτ' ἐσοφίσω καὶ σοφά.

Πει. Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;

Κι. Ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
Ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητος εἰμ' ἀεί;

Πει. Βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων,
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων;
Κεκροπίδα φυλήν. Κι. καταγελᾷς μου δῆλος εἶ,
Ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
Πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

Συ. Ὄρνιθες τίνες οἵδε,
Οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
Τανυσίπτεροι ποικίλα χελιδοῖ.

Πει. Τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν,
Ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.

Συ. Τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.

Πει. Ἐς θοἰμάτιον τὸ σκολιὸν ᾄδειν μοι δοκεῖ,
Δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

Συ. Τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους.

Πει. Ὅδὶ πάρεστιν, ἀλλ' ὅτου χρὴ, δεῖ λέγειν.

Συ. Πτερῶν, πτερῶν δεῖ, μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.

Τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε, τουτονὶ δέ γε λαβὼν,
Τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θἠτέρᾳ,
Νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν γε τὸν λόφον,
Φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
Τὸν πατέρ' ἔα ζῆν, ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
Εἰς τὰ 'πὶ Θρᾴκης ἀποπέτου κἀκεῖ μάχου.
Πα. Νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
Καὶ πείσομαί σοι. Πει. νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία.
Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἐπιρροστροφὸν.
Κι. Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς ὄλυμπον
Πτερύγεσσι κούφαις, πέτομαι δ' ὁδὸν,
Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων.
Πει. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα, φορτίου δεῖται πτερῶν,
Κι. Ἀφόβῳ φρενὶ
Σώματι γενεὰν ἐφέπων.
Πει. Ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον κινησίαν
Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν, ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
Κι. Ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
Λιγύμυτος ἀηδών.
Πει. Παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ' ὅ, τι λέγεις εἰπέ μοι.
Κι. Ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς, βούλομαι μετάρσιος
Ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν,
Ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς,
Πει. Ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι,
Κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη,
Τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίνεται
Ἀέρια καὶ σκότιά γε καὶ κυαναυγέα,
Καὶ πτεροδόνητα, σὺ δὲ κλύων, εἴσει τάχα.
Πει. Οὐ δῆτ' ἔγωγε. Κι. νὴ τὸν ἡρακλέα σύ γε

Πει. Οὔτι μὰ τὰς κερχνῄδας ἔτι σου σχήσομαι
Οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
Πει. Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας
Ὡς ἂν ποταθείην ἀτρυγέτου,
Γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
Πει. Ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος,
Ἄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς προσέρχεται.
Πα. Αἰβοῖ οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον,
Ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισι νομῶν
Ὀρνιθομανῶ γὰρ, καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
Οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νομῶν.
Πει. Ποίων νομῶν; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νομοί.
Πα. Πάντων, μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται,
Τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
Πει. Καὶ νὴ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν
Ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.
Πα. Διὰ ταῦτα μέντοι, δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
Ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχειν.
Πει. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι νόμος
Παλαιὸς, ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν,
Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
Πα. Ἀπέλαυσα γὰρ νὴ τὸν Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
Εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
Πει. Οὐδέν γ' ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες ὦ μέλε,
Εὔνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανὸν
Σοὶ δ' ὦ νεανίσκ' οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
Ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ, σὺ γάρ

Ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ πόθεν.

Πει. Οὐκ ἆρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν, τὰς ἀῤῥίχους
Καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν
Μανῆς δέ, φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά,
Ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

Χο. Ταχὺ δ' ἂν, πολυάνορα τάνδε πόλιν,
Καλεῖ τις ἀνθρώπων ἄν.

Πει. Τύχη μόνον προσείη.

Χο. Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.

Πει. Θᾶττον φέρειν κελεύω.

Χο. Τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ,
Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν,
Σοφία, πόθος, ἀμβρόσια, χάριτες
Τό, τε τῆς ἀγανόφρονος ἡσυχίας,
Εὐήμερον πρόσωπον.

Πει. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς
Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;

Χο. Φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν,
Σὺ δ' αὖ τις αὖ γ' ἐξόρμα,
Τύπτων γε τοῦτον ὡδί,
Πάνυ γὰρ βραδύς τίς ἐστιν ὥσπερ ὄνος.

Πει. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ί.

Χο. Σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
Διάθες τάδε κόσμῳ,
Τά τε μουσίχ' ὁμοῦ, τά τε μαντικὰ, καὶ
Τὰ θαλάττι', ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
Πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.

Οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει;
Ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις,
Πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
Ἐλακωνομάνουν πάντες ἄνθρωποι τότε,
Ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτουν,
Σκυτάλι' ἐφόρουν, νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
Ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
Ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι,
Πρῶτον μὲν εὐθὺς, πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
Ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομὸν,
Κἄπειτ' ἂν, ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βυβλία,
Εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα,
Ὀρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
Πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα,
Πέρδιξ μὲν εἷς, κάπηλος ὠνομάζετο,
Χωλὸς, μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὔνομα,
Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
Κορυδὸς φιλοκλεῖ, χηναλώπηξ θεαγένει,
Ἶβις λυκούργῳ, χαιρεφῶντι νυκτερίς,
Συρακοσίῳ δὲ κίττα, μειδίας δ' ἐκεῖ,
Ὄρτυξ ἐκαλεῖτο, καὶ γὰρ ἥκεν ὄρτυγι
Ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ
Ἦδον δ' ὑπὸ φυλορνιθίας πάντες μέλη,
Ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη,
Ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις, ἢ περιστερὰ,
Ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ μικρὸν προσῆν.
Τοιαῦτα μὲν τὰ 'κεῖθεν, ἓν δέ σοι λέγω,
Ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο, πλεῖν ἢ μύριοι,
Πτερῶν δεόμενοι, καὶ τρόπων γαμψωνύχων

Ὄρνεις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένους,
Πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμὸν, καὶ δήποτε
Εἷς πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
Σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
Πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη, διαμηριῶ
Τὴν ἶριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως,
Οὕτω γέρον ὢν σύομαι τριέμβολον.

Ἶρ. Διαῤῥαγείης ὦ μέλε αὐτοῖς ῥήμασι.

Πει. Οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ταχέως εὐρὰξ πατάξ.

Ἶρ. Ἦ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ.

Πει. Οἴμοι, τάλας, οὐκοῦν ἑτέρωσε πετομένη;
Καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ζ'.

Χο. Ἀποκεκλῄκαμεν
Διογενεῖς θεοὺς,
Μηκέτι γε τὴν ἐμὴν
Διαπερᾶν πόλιν.
Μηδέ τιν' ἱερόθυ-
τον ἀνὰ δάπεδον ἔτι,
Τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν αὖ καπνόν.

Πει. Δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

Κή. Ὦ πεισθέταιρ' ὦ μακάριε ὦ σοφώτατε,
Ὦ κλεινότατ' ὦ σοφώτατ' ὦ γλαφυρώτατε
Ὦ τρισμακάριε ὦ κατακέλευσον. Πει. τί σὺ λέγεις;

Κή. Στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
Στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.

Πει. Δέχομαι, τί δ' οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;

Κή. Ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,

Ἀδικεῖς δὲ, καὶ νῦν, ἆρά γ' οἶσθα τοῦθ' ὅτι
Δικαιότατ' ἂν, ληφθεῖσα πασῶν ἰρίδων,
Ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
Ἶρ. Ἀλλ' ἀθάνατός εἰμι. Πει. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες
Δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ' ἐμοὶ δοκεῖ,
Εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
Ἀκολασταίνετε, κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι,
Ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων,
Φράσον δέ μοι τὼ πτέρυγε, ποῖ ναυστολεῖς;
Ἶρ. Ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
Φράσουσα θύειν τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς,
Μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις,
Κνισᾶν τ' ἀγυιάς. Πει. τί σὺ λέγεις, ποίοις θεοῖς;
Ἶρ. Ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
Πει. Θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; Ἶρ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός;
Πει. Ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσι θεοί,
Οἷς θυτέον αὐτοῖς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διΐ.
Ἶρ. Ὦ μῶρε, μῶρε μὴ θεῶν κίνει φρένας,
Δεινὰς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον,
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη,
Λιγνὺς δὲ σῶμα, καὶ δόμων περιπτυχὰς,
Καταιθαλώσει σου λικυμνίαις βολαῖς.
Πει. Ἄκουσον, αὕτη παῦε τῶν παφλασμάτων,
Ἔχ' ἀτρέμας φέρ' ἴδω, πότερα λυδὸν, ἢ φρύγα
Ταυτὶ λέγουσα, μορμολύττεσθαι δοκεῖς,
Ἆρ' οἶσθ' ὅτι ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους ἀμφίονος
Καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς
Πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανόν,

Ἀέρα περινέφελον,
Ὅν γ' ἔρεβος ἐτέκετο
Μή σε λάθῃ θεῶν
Τίς ταύτῃ περῶν
Ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν
Ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου,
Δίνης, πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.
Πει. Αὕτη σύ, ποῖ ποῖ ποῖ, πέτει, μέν' ἥσυχος
Ἔχ' ἀτρέμας, αὐτοῦ στῆθ' ἐπίσχες τοῦ δρόμου,
Τίς εἶ, ποδαπή, λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ;
Ἶρ. Παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν ὀλυμπίων.
Πει. Ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κυνῆ;
Ἶρ. Ἶρις ταχεῖα. Πει. πάραλος ἢ σαλαμινία;
Ἶρ. Τί δὲ τοῦτο. Πει. ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται,
Ἀναπτάμενος, τριόρχης; Ἶρ. ἐμὲ ξυλλήψεται,
Τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν. Πει. οἰμώξει μακρά.
Ἶρ. Ἄτοπόν γε τουτὶ τὸ πρᾶγμα. Πει. κατὰ ποίας πύλας
Εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη;
Ἶρ. Οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
Πει. Ἤκουσας αὐτῆς, οἷον εἰρονεύεται;
Πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;
Σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; Ἶρ. τί τὸ κακόν.
Πει. Οὐκ ἔλαβες. Ἶρ. ὑγιαίνεις μέν. Πει. οὐδὲ σύμβολον
Ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;
Ἶρ. Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδείς, ὦ μέλε.
Πει. Κἄπειτα δῆθ' οὕτως σιωπῇ διαπέτει,
Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
Ἶρ. Ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς.
Πει. Οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε, τῇδε μὲν γὰρ οὔ,

Χο. Οὗτος, τί ποιεῖς, ἆρα θαυμάζεις ὅτι,
Οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ.
Πει. Νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε, καὶ γὰρ ἄξιον,
Ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν,
Ἀλλ' ὧδε, φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος,
Ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυῤῥίχην βλέπων.
Ἄγγ. Ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού.
Πει. Τί τὸ πρᾶγμα τουτί. Ἄγγ. δεινότατα πεπόνθαμεν.
Τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ διός,
Διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα,
Λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
Πει. Ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος,
Τίς τῶν θεῶν; Ἄγγ. οὐκ ἴσμεν ὅτι δ' εἶχε πτερά,
Τοῦτ' ἴσμεν. Χο. οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
Πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; Ἄγγ. ἀλλ' ἐπέμψαμεν
Τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας,
Χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
Κερχνῆς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, αἰετός,
Ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
Αἰθὴρ δονεῖται, τοῦ θεοῦ ζητουμένου,
Κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
Ἤδη 'στίν. Χο. οὔκουν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν,
Καὶ τόξα. Ἄγγ. χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης
Τόξευε πᾶς τις, σφενδόνην τίς μοι δότω.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιά.

Χο. Πόλεμος αἴρεται,
Πόλεμος οὐ φατὸς
Πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς,
Ἀλλὰ φύλαττε πᾶς

Ἀλλ' αὐτὸ χεῖρον, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ,
Ἐκ μέν γε λιβύης, ἧκον ὡς τρισμύριαι
Γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους
Τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν,
Ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μυρίοι
Ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα,
Οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.
Πει. Ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; Ἄγγ. ἐρωδιοί,
Λεκάναισι. Πει. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
Ἄγγ. Τοῦτ' ὦ 'γάθ' ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα,
Οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
Ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.
Πει. Τί δῆτα πόδες ἂν, οὐκ ἂν ἐργασαίατο.
Ἄγγ. Καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι,
Ἐπλινθοφόρουν, ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
Ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν ὥσπερ παιδία,
Τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
Πει. Τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
Φέρ' ἴδω, τί δαί, τὰ ξύλινα τοῦ τείχους, τίνες,
Ἀπειργάσαντ'; Ἄγγ. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες,
Σοφώτατοι, πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
Ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας, ἦν δ' ὁ κτύπος
Αὐτῶν πελεκώντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ,
Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις
Καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
Ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται πανταχῆ
Φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίαι,
Ἐν τοῖσι πύργος, ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων,
Ἀπονίψομαι, σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾷ.

Γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι λαυρειωτικαί,
Α'λλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον ἔν τε τοῖς βαλλαντίοις,
Ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα,
Εἶτα πρὸς τούτοισιν, ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε,
Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας, ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν,
Κἂν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι
Ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν,
Ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν,
Ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν,
Ὥσπερ ἀνδριάντες, ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μήνην ἔχῃ,
Ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισ' οὕτω δίκην
Δώσεθ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

Πει. Τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστὶν ὦ 'ρνιθες καλά,
Α'λλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος.
Οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα,
Α'λλ' οὑτοσὶ τρέχει τις ἀλφειὸν πνέων.

Ἄγγ. Ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι ποῦ,
Ποῦ πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων. Πει. οὑτοσί.

Ἄγγ. Ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. Πει. εὖ λέγεις.

Ἄγγ. Κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον,
Ὥσθ' ὑπεράνω μὲν προξενίδης ὁ κομπασεὺς,
Καὶ θεογένης, ἐναντίω δύ' ἅρματε,
Ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούρειος,
Ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. Πει. ἡράκλεις.

Ἄγγ. Τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγώ,
Ἑκατοντόρυγον. Πει. ὦ πόσειδον τοῦ μάκρους,
Τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί.

Ἄγγ. Ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ αἰγύπτιος
Πλινθοφόρος, οὐ λιθουργὸς, οὐ τέκτων παρῆν,

Α'λλ'

Ὅτι συνείρων τοὺς σπίννους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ 'βολοῦ
Εἶτα φυσῶν, τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
Τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά·
Τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἵρξας, ἔχει
Κἀπαναγκάζει παλεύειν, δεδεμένας ἐν δικτύῳ,
Ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν, κεἴ τις ὄρνιθας φέρει,
Εἱργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι
Ἢν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων,
Αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι, παλεύσετε.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ιδ'.

ΧΟ. Εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν,
Οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν,
Χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται,
Οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
Ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει,
Ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων,
Φύλλων ἐν κόλποις ἐνναίω,
Ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξυμελὴς ἀχέτας,
Θάλπεσι μεσημβρινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ,
Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις
Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων,
Ἠρινά τε βοσκόμεσθα παρθένια
Λευκότροφα μύρτα χαρί-
των τε κηπεύματα.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ις'.

ΧΟ. Τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα, τῆς νίκης πέρι,
Οἷς ἀγάθ' ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν
Ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν,
Πρῶτον μὲν γὰρ οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,

Ἐπί. Ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.
Πει. Ἐγὼ δέ σου γε τὼ κάδω διασκεδῶ.
Ἐπί. Μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατέτιλας ἑσπέρας.
Πει. Αἰβοῖ, λαβέτω τις αὐτόν, οὗτος, οὐ μενεῖς.
Ἱερ. Ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενί,
Θύσοντες εἴσω τοῖσι θεοῖσι τὸν τράγον.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιδʹ.

Χο. Ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ
Καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
Θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς,
Πᾶσαν μὲν γὰρ γῆν ὀπτεύω,
Σώζω δ' εὐθαλεῖς καρπούς,
Κτείνων παμφύλων γένναν,
Θηρῶν, οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ
Ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γένυσι πολυφάγοις,
Δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται.
Κτείνω δ' οἳ κήπους εὐώδεις
Φθείρουσι λύμαις ἐχθίσταις,
Ἑρπετά τε καὶ δάκεθ' ὁπόσα περ ἂν
Ἔστιν, ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος
Ἐν φοναῖς ὄλλυται.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιϛʹ.

Χο. Τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
Ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
Λαμβάνειν τάλαντον, ἤν τε τῶν τυράννων τίς τινα,
Τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν,
Βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χἠμεῖς ἐνθάδε,
Ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
Λήψεται τάλαντον, ἢν δὲ ζῶντ' ἀγάγῃ, τέτταρα,

Ἐπί. Ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο, τῷ κυάμῳ λαχὼν,
Ἐς τὰς νεφελοκοκκυγίας. Πει. ὡπίσκοπος;
Ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; Ἐπί. φαῦλον βιβλίον,
Τελέου. Πει. τί βούλει δῆτα, τὸν μισθὸν λαβὼν,
Μὴ πράγματ' ἔχειν ἀλλ' ἀπιέναι; Ἐπί. νὴ τοὺς θεοὺς,
Ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων,
Ἔστι γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται φαρνάκῃ.
Πει. Ἄπιθι λαβὼν, ἔστι δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.
Ἐπί. Τουτὶ, τί ἦν. Πει. ἐκκλησία περὶ φαρνάκου.
Ἐπί. Μαρτύρομαι τυπτόμενος, ὢν ὡπίσκοπος.
Πει. Οὐκ ἀποσοβήσεις, οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω,
Οὐ δεινὰ, καὶ πέμπουσιν ἤδ' ὡπισκόπους
Εἰς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.
Ψη. Ἐὰν δ' ὁ νεφελοκοκκυγιεὺς, τὸν ἀθηναῖον ἀδικῇ.
Πει. Τουτὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ βυβλίον.
Ψη. Ψηφισματοπώλης εἰμὶ, καὶ νόμους νέους
Ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. Πει. τὸ τί;
Ψη. Χρῆσθαι νεφελοκοκκυγίας, τοῖσδε τοῖς
Μέτροισι καὶ σταθμοῖσι, καὶ ψηφίσμασι,
Καθάπερ ὀλοφύξιοι.
Πει. Σὺ δ' ἔγ' οἷσί περ ὀτοτύξιοι χρήσει τάχα.
Ψη. Οὗτος τί πάσχεις; Πει. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους,
Πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.
Ἐπί. Καλοῦμαι πεισθέταιρον ὕβρεως,
Ἐς τὸν μουνυχιῶνα μῆνα.
Πει. Ἀληθὲς οὗτος, ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;
Ψη. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας,
Καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην.
Πει. Οἴ μοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;

Τί δ' αὖ σὺ δράσων, τίς δ' ἰδέα βουλήματος,
Τίς ἡ 'πίνοια, τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;
Γεω. Γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα,
Ὑμῖν διελεῖν τε κατ' ἀγυιάς. Πει. πρὸς τῶν θεῶν
Σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν. Γεω. ὅστις εἴμ' ἐγώ; μέτων,
Ὃν οἶδεν ἑλλὰς χὠ κολωνός. Πει. εἰπέ μοι
Ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι. Γεω. κανόνες ἀέρος,
Αὐτίκα γὰρ ἀὴρ ἐστὶ τὴν ἰδέαν ὅλος,
Κατὰ πνιγέα μάλιστα, προσθεὶς οὖν ἐγὼ
Τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,
Ἐνθεὶς διαβήτην, μανθάνεις; Πει. οὐ μανθάνω.
Γεω. Ὀρθῷ μετρήσω κανόνι, προστιθεὶς ἵνα
Ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος κἀν μέσῳ
Ἀγορά, φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοί
Ὀρθαὶ, πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος
Αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ,
Ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. Πει. ἅνθρωπος θαλῆς,
Μέτων. Γεω. τί ἐστιν. Πει. οἶσθ' ὁτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ;
Κἀμοί γε πειθόμενος, ὑποκίνει τῆς ὁδοῦ.
Γεω. Τί δ' ἐστὶ δεινόν. Πει. ὥσπερ ἐν λακεδαίμονι,
Ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηνται τινὲς,
Πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. Γεω. μῶν στασιάζετε;
Πει. Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. Γεω. ἀλλὰ πῶς. Πει. ὁμοθυμαδὸν,
Σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
Γεω. Ὑπάγοιμι γὰρ ἄν γε νὴ Δί'. Πει. ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ
Φθαίης ἄν, ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταιί;
Γεω. Οἴμοι κακοδαίμων. Πει. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
Οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;
Ἐπί. Ποῦ πρόξενοι. Πει. τίς ὁ σαρδανάπαλος οὑτοσί.

Ταῦτ' οὖν ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
Τήνδ' οἰκίσαι; Χρη. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.
Πει. Ἀλλ' οὐδὲν οἷον ἐσακοῦσαι τῶν ἐπῶν.
Χρη. Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
Ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ κορίνθου καὶ σικυῶνος.
Πει. Τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ κορινθίων.
Χρη. Ἠνίξαθ' ὁ βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα,
Πρῶτον πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν
Ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
Τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν, καὶ καινὰ πέδιλα.
Πει. Ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον,
Καὶ φιάλην δοῦναι καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
Πει. Καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον,
Κἂν μὲν θέσπιε κοῦρε ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι, αἰ δέ κε μὴ δῷς,
Οὐκ ἔσῃ οὐ τρυγὼν, οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης.
Πει. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον.
Πει. Οὐδὲν ἄρ' ὅμοιος ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτωί,
Ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην
Αὐτὰρ ἐπὴν ἄνθρωπος ἰὼν ἄκλητος ἀλαζὼν
Λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
Δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ.
Χρη. Οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. Πει. λαβὲ τὸ βυβλίον,
Καὶ φείδου μηδὲν, μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
Μήτ' ἢν λάμπων ᾖ, μήτ' ἢν ὁ μέγας διοπείθης.
Χρη. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα. Πει. λαβὲ τὸ βυβλίον,
Οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας. Χρη. οἴμοι, δείλαιος.
Πει. Οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;
Γεω. Ἥκω παρ' ὑμᾶς. Πει. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν,

Πινδάρειον ἔπος.

Πει. Ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.

ᾠδὴ καὶ στροφὴ ἑπτὰ κώλων. ε.

Ποι. Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
Ἀλᾶται στρατῶν
Ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται,
Ἀκλεὴς δ᾽ ἔβα σπολὰς, ἄνευ χιτῶνος,
Ξύνες ὅ,τι λέγω;

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ε.

Ποι. Ξυνίημ᾽ ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν,
Ἀπόδυθι, δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν,
Ἄπελθε τουτονὶ λαβών. Ποι. ἀπέρχομαι,
Κἀς τὴν πόλιν γ᾽ ἐλθὼν, ποιήσω δὴ ταδί.

ᾠδὴ καὶ στροφὴ κώλων δ.

Κλῇσον ὦ χρυσόθρονε τὰν
Τρομερὰν κρυεράν,
Νιφόβολα πεδία πολύπορα
Τ᾽ ἤλυθον ἀλαλαί.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ε.

Πει. Νὴ τὸν Δί᾽ ἀλλὰ γὰρ πέφευγας ταυταγὶ
Τὰ κρυερὰ, τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών,
Τουτὶ μὰ Δί᾽ ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ᾽ ἤλπισα
Οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν,
Αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
Ἱερ. Εὐφημία ἔστω. Χρη. μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου,
Πει. Σὺ δ᾽ εἶ τίς. Χρη. ὅστις; χρησμολόγος. Πει. οἴμωζέ νυν.
Χρη. Ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε,
Ὡς ἔστι βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς, λέγων,
Εἰς τὰς νεφελοκοκκυγίας. Πει. κἄπειτα πῶς

Πει. Οὐκ ἐτὸς ὀφρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις,
Ἀτὰρ ὦ ποιητὰ κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης.
Ποι. Μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς νεφελοκοκκυγίας,
Τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά,
Καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ σιμωνίδου.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ δ'.

Πει. Ταυτὶ σύ ποτ' ἐποίησας, ἀπὸ ποίου χρόνου;
Ποι. Πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.
Πει. Οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ;
Καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ζ'.

Ποι. Ἀλλά τις ὠκεῖα μουσάων φάτις,
Οἷάπερ ἵππων ἀμαρυγά,
Σὺ δ' ὦ πάτερ κτίστορ αἴτνας,
Ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε
Τεᾷ κεφαλῇ θέλης
Δὸς ἐμὶν ὅττι
Πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεΐν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ε'.

Πει. Τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
Εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξόμεθα.
Οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα, καὶ χιτῶν' ἔχεις,
Ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ,
Ἔχε τὴν σπολάδα, πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ δ'.

Ποι. Τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα,
Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται,
Τὺ δὲ, τεᾷ φρενὶ μάθε,

Καὶ καταρράκτῃ, καὶ μελαγκορύφῳ,
Καὶ αἰγιθάλλῳ.

Πει. Παῦ' ἐς κόρακας, παῦσαι καλῶν. ἰοὺ, ἰού,
Ἐπὶ ποῖον ὦ κακόδαιμον ἱερεῖον καλεῖς,
Ἁλιαιέτους, καὶ γῦπας, οὐχ ὁρᾷς ὅτι
Ἴκτινος εἷς ἂν τουτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
Ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα.
Ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτονὶ θύσω μόνος.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. η.

Ἱερ. Εἶτ' αὖτ' ἄρα σοι
Δεῖ με δεύτερον μέλος
Χερνίβι θεοσεβὲς
Ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
Μάκαρας ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
Ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον,
Τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
Γένειόν τ' ἐστὶ, καὶ κέρατα.

Πει. Θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοισι θεοῖς.

Ποι. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα,
Κλῆσον ὦ μοῦσα
Τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.

Πει. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπὸν; εἰπέ μοι τίς εἶ.

Ποι. Ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδὰν,
Μουσάων θεράπων,
Ὀτρηρὸς κατὰ τὸν ὅμηρον.

Πει. Ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;

Ποι. Οὔκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι,
Μουσάων θεράποντες,
Ὀτρηροὶ κατὰ τὸν ὅμηρον.

Οὔπω κόρακ᾽ εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.

Ἔπ. Ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ί.

Ἱερ. Δράσω τάδ᾽ ἀλλὰ ποῦ ᾽στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων,
Εὔχεσθε τῇ ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ
καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἑστιούχῳ
Καὶ ὄρνισιν ὀλυμπίοις καὶ ὀλυμπίῃσιν,
Πᾶσι καὶ πάσῃσιν,
Ὦ σουνιέρακε χαῖρ᾽ ἄναξ πελαργικέ,
Καὶ κύκνῳ πυθίῳ καὶ δηλίῳ,
Καὶ λητοῖ ὀρτυγομήτρᾳ,
Καὶ ἀρτέμιδι ἀκαλανθίδι.

Πει. Οὐκέτι κολαινὶς, ἀλλ᾽ ἀκαλανθὶς ἄρτεμις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ζ.

Ἱερ. Καὶ φρυγίλῳ, σαβαζίῳ,
Καὶ στρουθῷ μεγάλῃ,
Μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,
Δέσποινα κυβέλη, στρουθὲ, μῆτερ κλεοκρίτου,
Διδόναι νεφελοκοκκυγιεῦσιν,
Ὑγίειαν, καὶ σωτηρίαν,
Αὐτοῖσι καὶ χίοισιν.

Πει. Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ή.

Ἱερ. καὶ ἥρωσι καὶ ὄρνισι καὶ ἡρώων παισὶν
καὶ πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶνι,
καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξιδι,
καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι,
καὶ ἐλεᾷ, καὶ βάσκᾳ,
καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ,

Ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ,
Ἄρεως νεοττός. Πει. ὦ νεοττὲ δέσποτα.
Ἐπ. Ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
Πει. Ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
Καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
Χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
Λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
Φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί,
Κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ.
Κήρυκα δὲ πέμψον, τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
Ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
Κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. Ἐπ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων,
Οἴμωζε παρ' ἔμ'. Πει. ἴθ' ὦ 'γάθ' οἷ πέμπω σ' ἐγώ.
Οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπράξεται,
Ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσι θεοῖς,
Τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
Παῖ. παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ζ'.

Χο. Ὁμορροθῶ, συνθέλω,
Συμπαραινέσας ἔχω,
Προσόδια μεγάλα
Σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν,
Ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα
Πρόβατόν τι θύειν,
Ἴτω ἴτω δὲ πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ,
Συναδέτω δὲ χαῖρις ᾠδήν.

ΑΛΛΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Πει. Παῦσαι σὺ φυσῶν, ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν
Τουτί, μὰ δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν' ἰδὼν,

Ἐς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
Εὖ. Σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
Πει. Ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν αἰσχύλον
Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῶν πτεροῖς.
Ἔπ. Ἄγε δή, τί χρὴ δρᾶν; Πει. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει,
Θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἶτα τοῖς θεοῖς
Θῦσαι μετὰ τοῦτο. Ἔπ. ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
Πει. Φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοὔνομ' ἔσται τῇ πόλει
Βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν. Ἔπ. ἡράκλεις
Σπάρτην γὰρ ἄν, θείμην ἐγὼ τῇ 'μῇ πόλει,
Οὐδ' ἂν χαμεύνῃ πάνυγε κειρίαν ἔχων.
Πει. Τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'. Ἔπ. ἐντευθενί.
Ἔπ. Ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων.
Πει. Χαῦνόν τι πάνυ βούλει, νεφελοκοκκυγίαν.
Ἔπ. Ἰοὺ ἰού. καλόν γ' ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὗρες τοὔνομα,
Ἆρ' ἐστὶν αὕτη γ' ἡ νεφελοκοκκυγία,
Ἵνα καὶ τὰ θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
Τά τ' αἰσχίνου γ' ἅπαντα. Πει. καὶ λῷστον μὲν οὖν
Τὸ φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς
Ἀλαζονευόμενοι, καθυπερηκόντισαν.
Ἔπ. Λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως, τίς δαὶ θεὸς
Πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον.
Πει. Τί δ' οὐκ ἀθηναίαν ἐῶμεν πολιάδα.
Ἔπ. Καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
Ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν
Ἕστηκ' ἔχουσα, κλεισθένης δὲ κερκίδα.
Πει. Τίς δ' αὖ καθέξει τῆς πόλεως τὸ πελαργικόν.
Ἔπ. Ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ περσικοῦ

Πτῆξε δὲ ποικίλα τὰ φῦλα θηρῶν,
Κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη
Το το το το το το το το το τοτίγξ,
Πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' ὄλυμπος,
Εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας
Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος χάριτες
Μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν.
Τιο τιο τιο τίγξ.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ις΄.

Χο. Οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά,
Αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος
Εἶτα πεινῶν, τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
Ἐκπτόμενος ἂν οὗτος, ἠρίστησεν, ἐλθὼν οἴκαδε
Κᾆτ' ἂν ἐμπλησθεὶς, ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο,
Εἴτε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
Οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
Κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας, αὖθις αὖ κατέπτατο,
Εἴτε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστὶν, ὅστις τυγχάνει,
Κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
Οὗτος ἂν, πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο,
Εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο,
Ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
Ὡς Διϊτρεφής γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ,
Ἡρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
Μεγάλα πράττει, κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.
Πει. Ταυτὶ τοιαυτί, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν, πρᾶγμά πω
Γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πώποτε.
Ευ. Ἐπὶ τῷ γελᾷς; Πει. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις,
Οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος,

Μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν ἀεὶ,
φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν.
Τιο τιο τιο τίγξ.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιϛ'.

Χο. Εἰ μετ' ὀρνίθων τὶς ὑμῶν ὦ θεαταὶ βούλεται
Διαπλέκειν, ζῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἴτω,
Ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα,
Ταῦτα πάντ' ἐστὶ παρ' ἡμῖν τοῖσι ὄρνισι καλά.
Εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
Τοῦτ' ἐκεῖνο καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν, ἤν τις τῷ πατρί,
Προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας αἶρε πλῆκτρον εἰ μάχει,
Εἰ δὲ τυγχάνει τὶς ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος
Ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται
Εἰ δὲ τυγχάνει τὶς ὢν φρὺξ μηδὲν ἧττον σπινθάρου,
Φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ φιλήμονος γένους,
Εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ κάρ, ὥσπερ ἐξηκεστίδης,
Φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες,
Εἰ δ' ὁ πισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
Βούλεται, πέρδιξ γενέσθω τοῦ πατρὸς νεόττιον,
Ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ιϛ'.

Χο. Τοιάδε κύκνοι,
Τιο τιο τιο τιο τίγξ
Συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
Πτεροῖσι κρέκοντες, ἴακχον Ἀπόλλω
Τιο τιο τιο τιο τίγξ,
Ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' ἕβρον ποταμόν
Τιὸ τιὸ τιὸ τιό,
Διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά,

Ἀρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος ἀπόλλων
Ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
Ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι, μούσαις,
Αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
Μετρίῳ πνίγει, κοὐκ ἀποδράντες
Καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι,
Παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χὠ Ζεύς,
Ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
Αὐτοῖς παισί, παίδων παισίν,
Πλουθυγίειαν εὐδαιμονίαν,
Βίον εἰρήνην, νεότητα γέλω.
Τὰ χορούς, θαλίας, γάλα τ' ὀρνίθων,
Ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν
Οὕτω πλουτήσετε πάντες.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ιδ'.

Μοῦσα λοχμαία,
Τιο τιο τιο τιο τίγξ,
Ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
Νάπαισι κορυφαῖσί τ' ἐν ὀρείαις
Τιο τιο τιο τιο τίγξ,
Δι' ἐμῆς γένος ξουθῆς μελέων,
Ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμων
Τιὸ τιὸ τιὸ τιό,
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
Σεμνᾶτε μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ
Το το το το το το το το το το τίγξ.
Ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
Φρύνιχος ἀμβροσίων

Χάος ἦν καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ τάρταρος εὐρύς·
Γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν, ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις,
Τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον νὺξ ἡ μελανόπτερος, ᾠόν,
Ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις, ἔβλαστεν ἔρως ὁ ποθεινός,
Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις,
Οὗτος δὲ χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ τάρταρον εὐρὺν
Ἐνεόττευσε γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς, (τα
Πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν ἔρως συνέμιξεν ἅπαν
Ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' οὐρανὸς, ὠκεανός τε,
Καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον, ὧδε μὲν ἐσμέν.
Πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων, ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν ἔρωτος,
Πολλοῖς δῆλον, πετόμεσθα γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν,
Πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας, πρὸς τέρμασιν ὥρας
Διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν, διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί,
Ὁ μὲν, ὄρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ περσικὸν ὄρνιν,
Πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα,
Πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος, ὀπώρας,
Σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν λιβύην μεταχωρῇ
Καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζειν κρεμάσαντι καθεύδειν
Εἶτα δ' ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ,
Ἴκτινος αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
Ἡνίκα πέκειν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινὸν, εἶτα χελιδὼν,
Ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη, καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι,
Ἐσμὲν δ' ὑμῖν ἄμμων, δελφοὶ, δωδώνη, φοῖβος ἀπόλλων
Ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνεις, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε
Πρός τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν, καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός
Ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει,
Φήμην γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
Ξύμβολον, ὄρνιν, φωνὴν, ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον, ὄρνιν.

Ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
Πει. Ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ᾽ ὡς καλὸν τοὐρνίθιον,
Ὡς δ᾽ ἁπαλόν, ὡς δὲ λευκόν. Εὖ ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅτι,
Ἐγὼ διαμηρίζοιμ᾽ ἂν αὐτὴν ἡδέως;
Ὅσον δ᾽ ἔχει τὸν χρυσὸν ὥσπερ παρθένος.
Πει. Ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλῆσαί μοι δοκῶ.
Εὐ. Ἀλλ᾽ ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
Πει. Ἀλλ᾽ ὥσπερ ᾠὸν νὴ Δί᾽ ἀπολέψαντα χρή,
Ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα, κᾆθ᾽ οὕτω φιλεῖν.
Ἔπ. Ἴωμεν. Πει. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ θ΄.

Χο. Ὦ φίλη, ὦ ξουθή, ὦ
Φίλτατον ὀρνέων,
Πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν,
Ὕμνων ξύντροφ᾽ ἀηδοῖ,
Ἦλθες ἦλθες, ὤφθης
Ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρου
Σ᾽ ἀλλ᾽ ὦ καλλιβόαν κρέκου
Σ᾽ αὐλὸν, φθέγμασιν ἠρινοῖς
Ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

Παράβασις στίχων λη΄. καὶ κώλων ιδ΄.

Χ. ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ᾽ ἀμενηνά,
Ἀπτῆνες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοί, ἀνέρες ἠκελόνειροι,
Προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
Τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖσιν ἄφθιτα μηδομένοισιν
Ἵν᾽ ἀκούσαντες πάντα παρ᾽ ἡμῶν ὀρθῶς, περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν, γένεσίν τε θεῶν, ποταμῶν τ᾽ ἐρέβους τε χάους τε
Εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῳ παρ᾽ ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.

Χάος

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Ἔπ. Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
Ὥρα 'στὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν, πρῶτον δέ τοι
Ἐσέλθετ' ἐς νεοττίαν γε τὴν ἐμὴν,
Καὶ τὰ 'μὰ κάρφη, καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
Καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον, ἀλλὰ ῥᾴδιον.
Πει. Ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πειθέταιρος. Ἔπ. τῷδε, τί.
Πει. Εὐελπίδης θριῆθεν. Χο. ἀλλὰ χαίρετον.
Πει. Ἄμφω δεχόμεθα. Ἔπ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
Πει. Ἴωμεν εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. Ἔπ. ἴθι.
Πει. Ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσαι πάλιν. Ἔπ. φέρ' ἴδω.
Πει. Φράσον γε νῷν, ὅπως ἐγώ τε χ' οὑτοσί,
Συνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω.
Ἔπ. Καλῶς. Πει. ὅραινυν, ὡς ἐν αἰσώπου λόγοις
Ἐστὶν, λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ' ὡς
Φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.
Ἔπ. Μηδὲν φοβηθῇς, ἔστι γάρ τι ῥίζιον
Ὃ διαφαγόντ', ἔσεσθον ἐπτερωμένω.
Πει. Οὕτω μὲν εἰσίωμεν, ἄγε δὴ ξανθία
καὶ μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.
Χ. οὗτος σὲ καλῶ, σὲ λέγω. Ἔ. τί καλεῖς. Χ. τούτους μὲν ἄγων μετὰ
Ἀρίστησον, τὴν δ' ἡδυ μελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα μούσης, (σαυτοῦ
κατάλειφ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης.
Πει. Ὢ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ,
Ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον,
Ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἵνα
καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
Ἔπ. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν, ἡ πρόκνη

Εὐ. Αἰβοῖ, ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.
Πε. Οὐ γὰρ πολλῷ πρῶτον μὲν οὐ
χὶ νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ,
Λιθίνους αὐτοῖς. οὐδὲ θυρῶσαι
Χρυσαῖσι θύραις ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
Καὶ πρινιδίοις οἰκήσουσιν,
Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων,
Δένδρον ἐλαίας ὁ νεὼς ἔσται,
Κοὐδ' ἐς δελφοὺς οὐδ' ἐς ἄμμω
ν' ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν, ἀλλ' ἐν
Ταῖσι κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις,
Στάντες ἔχοντες κριθὰς, πυρούς,
Εὐξόμεθ' ἑαυτοῖς, ἀνατείνοντες,
Τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος.,
Καὶ ταῦθ' ἡμῖν παρὰ χρῆμ' ἔσται,
Πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ'.

Χο. Ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην,
Ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις,
Ἐπηπείλησα, καὶ κατώμοσα,
Ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
Ὁμόφρονας λόγους δικαίους
Ἀδόλους, ὁσίους,
Ἐπὶ θεοὺς ἴοις, ἐμοὶ
Φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ πολὺν χρόνον,
Θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν,
Ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς
Ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.

Ἐπ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί' ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτοῖς παρέχουσιν.
Πει. Οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων οἷσι τὴν γῆν καταροῦσι,
Καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ,
εἶθ' ὁ γ' Ἀπόλλων ἰατρὸς ὤν, ἰάσθω, μισθοφορεῖ δέ. (μαι.
Ευ. Μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὼ 'μὼ πρῶτις ἀποδῶ=
Π. Ἢν δ' ἡγῶνταί σε θεὸν, σὲ βίον, σὲ δὲ γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
Ἀγάθ' αὐτοῖσι πάντα παρέσται. Χο. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.
Πει. Πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
Ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτὰς, καὶ κερχνήδων, ἐπιτρίψει,
εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
Ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.
Ἔ. Πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς, καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσιν,
Πει. Τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις, οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστά,
Τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας, πρὸς τὸν μάντιν καταροῦσιν
Ὥστ' οὐκ ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς. Χ. πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
Πει. Προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ, περὶ τοῦ πλοῦ,
Νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται, νυνὶ πλεῖ κέρδος ἐπέσται.
Ευ. Γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
Πει. Τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο
Τῶν ἀργυρίων, οὗτοι γὰρ ἴσασι, λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες
Οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.
Εὐ. Πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω
Ἔπ. Πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν.
Πει. Ἢν εὖ πράττωσ' οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστί, σάφ' ἴσθι,
Ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων, ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
Χ. Πῶς δ' εἰς γῆρας πότ' ἀφίξονται, καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ,
ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ. Π. μὰ Δί' ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς
Ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. Χ. παρὰ τοῦ; Ε. παρὰ τοῦ, παρ' ἑαυτῶν
οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντε γενεὰς ἀνδρῶν ζώει λακέρυζα κορώνη; (τῶν,

Περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ βαβυλῶνα.
Ἐπ. Ὦ κεβριόνα, καὶ πορφυρίων, ὡς σμερδαλέων τὸ πόλισμα.
Πει. Κἄπειτ' ἂν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ τὴν ἀρχὴν τὸν δί' ἀπαιτεῖν
Κἂν μὲν μὴ 'φῇ μὴ δ' ἐθελήσῃ, μὴ δ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
Ἱερὸν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν,
Διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστηκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
Ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς ἀλκμήνας κατέβαινον,
Καὶ τὰς ἀλόπας, καὶ τὰς σεμέλας, ἤνπερ δ' ἐπίωσι βάλλειν
Σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτι κείνας
Τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
Ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων, θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν:
Κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις, προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
Τοῖσι θεοῖσι τῶν ὀρνίθων, ὃ ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον,
Ἢν ἀφροδίτῃ θύῃ πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν,
Ἢν δὲ ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καταγίζειν,
Ἢν δ' ἡρακλεῖ τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦτας,
Κἂν δὶ θύῃ βασιλεῖ κριὸν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ διὸς αὐτοῦ, σέρφον ἐνόρχιν σφαγιάζειν.
Εὐ. ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ, βροντάτω νῦν ὁ μέγας ζάν.
Ἐπ. Καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κοὐχὶ κολοιοὺς
οἳ πετόμεσθα, πτέρυγάς τ' ἔχομεν. Π. ληρεῖς, καὶ νὴ δί' ὅ γ' ἑρμῆς
Πέτεται, θεὸς ὢν, πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοὶ
Αὐτίκα νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νὴ δί' ἔρως γε,
Ἶριν δέ γ' ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.
Ἐπ. ὁ ζεὺς δ' ὑμῖν οὐ βροντήσας, πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;
Πει. Ἢν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδὲν,
Τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθὲν
Καὶ σπερμολόγων, ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι
Κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

Βάλλȣτ' ὑμᾶς, κἂν τοῖς ἱεροῖς
Πᾶς τις ἐφ' ὑμῶν ὀρνιθευτὴς,
Ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
Ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς,
Εἶτα λαβόντες πωλȣ̃σ' ἀθρόȣς,
Οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες,
Κοὐδ' οὖν εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν.
Ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς
Ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρόν, ἔλαιον,
Σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες,
Κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
Κἄπειτα κατεπιέδασαν θερμόν
Τȣ̃το καθ' ὑμῶν,
Αὐτῶν, ὥσπερ κενεβρείων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιά.

Πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους,
Ἤνεγκας ἄνθρωφ', ὡς
Ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
Πατέρων κάκην, οἳ
Τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
Ἐπ' ἐμȣ̃ κατέλυσαν,
Σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ
Συντυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ,
Ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
Τὰ νεόττια κἀμαυτὸν οἰκήσω δή, (μῖν,
Ἀλλὰ τί χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών, ὡς ζῆν ȣ̓κ ἄξιον ἡ-
Εἰ μὴ κομιȣ́μεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
Πει. Καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
Κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ, καὶ πᾶν τȣτὶ τὸ μεταξύ.

Ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον,
Κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν, ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.
Πει. Ἰκτῖνος οὖν τῶν ἑλλήνων ἦρχε τότε, κἀβασίλευεν.
Ε. τῶν ἑλλήνων; Πει. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων,
Προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. Ευ. νὴ τὸν διόνυσον ἐγώ γ' οὖν
Ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδών, κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων,
ὀβολὸν κατεβρόχθισα, κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.
Πει. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ φοινίκης πάσης, κόκκυξ βασιλεὺς ἦν,
Χ' ὡπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τόθ' οἱ φοίνικες ἅπαντες,
Τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.
Ε. Τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς, κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε.
Πει. Ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι,
Ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἑλλήνων, ἀγαμέμνων ἢ μενέλαος.
Ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅτι δωροδοκοίη.
Ευ. Τουτὶ τοίνυν γ' οὐκ ᾔδειν 'γώ, καὶ δῆτα μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
Ὁπότ' ἐξέλθοι πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς,
Ὃ δ' ἂν εἱστήκει τὸν λυσικράτη τηρῶν ὅτι δωροδοκοίη.
Π. Ὃ δὲ δεινότατόν ἐστιν ἁπάντων, ὁ ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων,
Αἰετὸν ἕστηκ' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν,
Ἡ δ' αὖ θυγάτηρ, γλαῦχ', ὁ δ' ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἱέρακα.
Ευ. Νὴ τὴν δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις, τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔ-
Π. Ἵν' ὅταν θύων τις, ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστί, (χουσιν.
Τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα
λάβωσιν,
Ὤμνυέ τ' οὐδεὶς τότ' ἄνθρωπον θεόν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες,
Λάμπων δ' ὄμνυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τις τι
Οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον
Νῦν δ' ἀνδράποδ' ἠλιθίους, μανᾶς,
Ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους,

Ἀρχαιότεροι, πρότεροί τε κρόνου, καὶ τιτάνων ἐγένεσθε,
Καὶ γῆς. Χο. καὶ γῆς; Πει. νὴ τὸν ἀπόλλω. Χο. τουτὶ μὰ δί' οὐκ
ἐπεπύσμην.
Π. Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' αἴσωπον πεπάτηκας
Ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι
Προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν,
Γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ, προκεῖσθαι πεμπταῖον, τὴν δ' ἀποροῦσαν,
Ὑπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
Χο. Ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ, νυνὶ κεῖται τεθνεὼς κεφαλῆσιν.
Ἔπ. οὐκοῦν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
Ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων, ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βασιλεία,
Εὐ. νὴ τὸν ἀπόλλω πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπόν
Ἔπ. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ;
Πει. Ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἦρχον τὸ παλαιόν
Ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων,
Αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἀποδείξω τὸν ἀλεκτρυόν' ὡς ἐτυράννει,
Ἦρχέ τε περσῶν πρῶτον πάντων, δαρείου καὶ μεγαβύζου,
Ὥστε καλεῖται περσικὸς ὄρνις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
Ἔ. Διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει
Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν, τῶν ὀρνίθων μόνος, ὀρθήν.
Πει. οὕτω δ' ἴσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολύς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
Ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ
Ἀναπηδῶσι πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς κεραμῆς, σκυτοδέψαι
Σκυτῆς, βαλανεῖς ἀλφιταμοιβοί, τορνευτασπιδολυροπηγοί
Οἱ δὲ, βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. Εὐ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα
Χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μόχθηρος, φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον,
Ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς, ὑπέπινον ἐν ἄστει
Κἄρτι 'καθηῦδον, καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ᾖσεν
Κἀγὼ νομίσας ὄρθρον, ἐχώρουν ἁλιμοῦντάδε, κἄπτι προκύπτω

Μήτ᾽ ὀρχέπεδ᾽ ἕλκειν, μήτ᾽ ὀρύττειν. Χο. οὔτι που
Τὸν, οὐδαμῶς. Πει. οὐκ ἀλλὰ τὼ ᾽φθαλμὼ λέγω.
Χο. Διατίθεμ᾽ ἔγωγε. Πει. κατόμοσον νυν ταῦτά μοι.
Χο. Ὄμνυμ᾽ ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς,
Καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Πει. ἔσται ταυταγί.
Χο. Εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
Πει. Ἀκούετε λεῴ, τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ
Ἀνελομένους θ᾽ ὅπλ᾽ ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε
Σκοπεῖν δ᾽ ὅτι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιά.

Χο. Δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
Πέφυκεν ἄνθρωπος, σὺ δ᾽ ὅμως λέγε μοι,
Τάχα γὰρ τύχοις ἂν,
Χρηστὸν, ἐξειπὼν ὅτι μοι παρορᾷς, ἢ
Δύναμίν τινα μείζω,
Παραλειπομένην ὑπ᾽ ἐμῆς φρενὸς
Ἀξυνέτου, σὺ δὲ τοῦθ᾽ ὁρᾷς, λέγ᾽ εἰς κοινὸν,
Ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
Ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται
Ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ὅτῳπερ ἂν ἥκεις τὴν σὴν πράγματι γνώμην ἀναπείσας
Λέγε θαρρήσας, ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν,
Πει. Καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι
Ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει φέρε παῖ στέφανον, καταχεῖσθε.
Κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. Χ. δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί
Π. Μὰ Δί᾽ ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι
Ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν, οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
Οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς. Χο. ἡμεῖς βασιλῆς, τίνος.
Πει. ὑμεῖς.
Πάντων ὁπόσ᾽ ἐστὶν, ἐμοῦ πρῶτον τουδὶ, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ

Καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. Χο. τί φῄς;
Λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους;
Ἔπ. Ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
Χο. Ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
Ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνὼν,
Κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ
Φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
Ἔπ. Λέγει μέγαν τιν' ὄλβον, οὔ-
τε λεκτὸν, οὔτε πιστὸν, ὡς
Σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ
Τὸ τῆδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ
Τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.
Χο. Πότερα μαινόμενος;
Ἔπ. Ἄφατον ὡς φρόνιμος.
Χο. Ἔνι σοφόν τι φρενί;
Ἔπ. Πυκνότατον κίναδος,
Σόφισμα, κύρμα, τρῖμμα, παιπάλημ' ὅλον.
Χο. Λέγειν κέλευέ μοι λέγεις.
Κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις,
Λόγων ἀνεπτέρωμαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Ἔπ. Ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν πάλιν
Ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχῃ 'γαθῇ,
Εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω, πλησίον τοῦ 'πιστάτου,
Σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ,
Φράσον, δίδαξον. Πει. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
Ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοί,
Ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
Ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμέ,

Ἡμῖν, ὥστε τὴν χύτραν
Τῷγε φυβλίῳ καθίει,
Καὶ τὸ δόρυ χρὴ τὸν ὀβελίσκον,
Περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
Τῶν ὅπλων ἐντὸς, παρὰ τὴν χύ-
τραν ἄκραν αὐτὴν ὁρῶντας
Ἐγγὺς ὡς οὐ φευκτέον νῷν.
Εὐ. Ἐτεὸν, ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
Κατορυχθησόμεσθα ποῦ γῆς.
Πει. Ὁ κεραμεικὸς δέξεται νώ
Δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
Φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
Μαχομένω τοῖσι πολεμίοις,
Ἀποθανεῖν ἐν ὀρνεαῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ζ.

Χο. Ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,
Καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
Παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης,
Κἀναπυθόμεθα τούσδε τίνες ποτὲ,
Καὶ πόθεν ἔμολον
Ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν,
Ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.
Ἔπ. Καλεῖς δὲ, τοῦ, κλύειν θέλων.
Χο. Τίνες ποθ' οἵδε καὶ πόθεν;
Ἔπ. Ξείνω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
Χο. Τύχη δὲ ποία κομίζει,
Πότ' αὐτὼ, πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν.
Ἔπ. Ἔρως βίου, διαίτης τε,
Καὶ σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι,

Ευ. Τί δ' αἱ χύτραι νώγ' ὠφελήσει. Πει. γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν
Τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδὶ, τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας,
Εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτόν. Ε. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί.

Πει. Ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν, ἢ τρύβλιον.

Ευ. Ὦ σοφώτατε εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ, καὶ στρατηγικῶς
Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

Χο. Ἐλελελεῦ, χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος, οὐ μέλλειν ἐχρῆν
Ἕλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.

Επ. Εἰπέ μοι τί μέλλετ' ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
Ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι,
Τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα.

Χο. Φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων,
Ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι.

Επ. Εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσὶ φίλοι,
Καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον.

Χο. Πῶς δ' ἂν, οἵγ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
Ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς.

Επ. Ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί
Ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα, παρὰ μὲν οὖν φίλου,
Οὐ μάθοις ἂν οὐδὲν, ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασεν,
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων,
Ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη, ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς,
Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο, σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.

Χο. Ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
Χρήσιμον, μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

Πει. Οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν, ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

Επ. Καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, κἀμοὶ δεῖ, νέμειν ὑμᾶς χάριν.

Χο. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐναντιώμεθα.

Πει. Μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν

Παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ᾽ ὅρκους ὀρνίθων,
Ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παρέβαλέ τ᾽ ἐμὲ παρὰ
Γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ᾽ ἐγένετ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ
Πολέμιον ἐτράφη.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν, ἔστιν ὕστερος λόγος
Τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην
Διαφορηθῆναί θ᾽ ὑφ᾽ ἡμῶν. Πει. ὡς ἀπολούμεθ᾽ ἄρα.
Ευ. Αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος,
Ἐπὶ τί γάρ μ᾽ ἐκεῖθεν ἦγες. Πει. ἵν᾽ ἀκολουθοίης ἐμοί.
Ευ. Ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πει. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
Κάρτα. Ευ. πῶς. Πει. κλαυσεῖ γὰρ ἣν ἅπαξ γε τὠφθαλ
μὼ ᾽κκοπῇς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ θ΄.

Χο. Ἰὼ ἰώ, ἔπαγ᾽ ἔπιθ᾽ ἐπίφερε πολέμιον,
Ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾷ γε.
Ἐπίβαλε περί τε κυκλῶσαι,
Ὡς δεῖ τώδ᾽ οἰμώζειν ἄμφω,
Καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν,
Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον
Οὔτε πολιὸν πέλαγος ἐστὶν, ὅτι δέξεται,
Τώδ᾽ ἀποφυγόντε με,
Ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν,
Ποῦ ᾽σθ᾽ ὁ ταξίαρχος, ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
Ευ. Τοῦτ᾽ ἐκεῖνο, ποῖ φύγω δύστηνος. Πει. οὗτος οὐ μενεῖς.
Ευ. Ἵν᾽ ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Πει. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς.
Ευ. Ἐκφυγεῖν, οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἄν. Πει. ἀλλ᾽ ἐγώ τοι σοι λέγω,
Ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνοντε τῶν χυτρῶν.

Κίττα, τρυγὼν, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμὶς, περιστερά
Νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
Πορφυρὶς, κερχνὶς, κολυμβὶς, ἀμπελὶς, φήνη, δρύοψ.

Πει. Ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων
Ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων
Οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες,
Ἆρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι κεχήνασι γέ τοι,
Καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμέ. Εὐ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.

Χο. Πο πο πο πο πο πο πο πο ποῖ.
Ποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε,
Τίνα τόπον ἄρα νέμεται.

Ἔπ. Οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι, κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.

Χο. τι τι τι τι τιμπροῦ,
Τίνα λόγον ἄρα ποτὲ
Πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων.

Ἔπ. Κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδὺν ὠφελήσιμον,
Ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ, δεῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ.

Χο. Ποῦ, πᾷ, πῶς φῄς.

Ἔπ. Φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο
Ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.

Χο. Ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν, ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ,
Πῶς λέγεις. Ἔ. μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον. Χ. τί μ' εἰργάσω.

Ἔπ. Ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς συνουσίας.

Χο. καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον; Ἔ. καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.

Χο. Κἀστὸν ἤδη που. Ἔπ. παρ' ἡμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ή.

Χο. Ἔα, ἔα, προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν,
Ὃς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφα θ' ἡμῖν,
Ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,

Ἔπ. Εἰκότως, καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικόπτερος.
Πει. Οὗτος, ὦ σέ τοι. Ἔ. τί βωστρεῖς. Π. ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.
Ἔπ. Νὴ δί' ἕτερος δῆτα χοὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
Πει. Τίς ποθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρειβάτης.
Ἔπ. Ὄνομα τούτῳ μῆδός ἐστι. Πει. μῆδος ὦ 'ναξ ἡράκλεις
Εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου μῆδος ὢν ἐπέπτατο.
Εὐ. Ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί.
Πει. Τί ποτε τὸ τέρας τουτὶ ποτ' ἐστίν, οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ;
Ἀλλὰ χοὗτος ἕτερος. Ἔπ. οὗτος ἐστὶ μὲν φιλοκλέους
Ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἱππόνικος, καλλίου, κἀξ ἱππονίκου καλλίας.
Πει. Καλλίας ἄρ' οὗτος οὑρνις ἐστίν; ὡς πτερορρυεῖ.
Ἔπ. Ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,
Αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
Πει. Ὦ πόσειδον, ὡς ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί
Τίς ὀνομάζεται ποθ' οὗτος. Ἔπ. οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.
Πει. Ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ κλεώνυμος;
Πῶς ἂν οὖν κλεώνυμός γ' ὤν, οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον.
Εὐ. Ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ 'πὶ τῶν ὀρνέων,
Ἢ 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον. Ἔπ. ὥσπερ οἱ κᾶρές μὲν οὖν.
Ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν ὦ 'γαθ' ἀσφαλείας οὕνεκα.
Πει. Ὦ πόσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακόν;
Ὀρνέων; Εὐ. ὦ 'ναξ ἄπολλον, τοῦ νέφους, ἰοὺ ἰού,
Οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
Πει. Οὑτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσί γε νὴ δί' ἀτταγᾶς.
Εὐ. Οὑτοσὶ δὲ, πηνέλοψ, ἐκεινοσὶ δέ γ' ἀλκυών.
Εὐ. Τίς γάρ ἐσθ' οὔπισθεν αὐτῆς. Πει. ὅστις ἐστί; κηρύλος.
Εὐ. Κηρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις. Πει. οὐ γάρ ἐστι σπόργιλος,
Χ' αὐτή γε γλαύξ. Εὐ. τί φῄς, τίς γλαῦκ' ἀθήναζ' ἤγαγε

να τὸν ἐρόεντα μαραθῶνος,
Ὄρνις τε πτεροποίκιλος,
Ἀτταγᾶς, ἀτταγᾶς.

Ἑτέρα στροφὴ καὶ ᾠδὴ κώλων η.

Ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
Φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται,
Δεῦρ' ἴτε, πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
Πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροΐζομεν
Οἰωνῶν τῶν ταναοδείρων
Ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς
Καινὸς γνώμην,
Καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.

ΕΠΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ε.

Ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
Δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο,
Τορο τορο τορο τορο τίγξ,
Κικκαβαῦ, κικκαβαῦ,
Τορο τορο τορο τολιλιλίγξ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Πει. Ὁρᾷς τὶν' ὄρνιν; Εὐ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
Καίτοι κέχηνά γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων
Ἄλλως ἄρ' οὔποψ ὡς ἔοικ' εἰς τὴν λόχμην
Ἐμβὰς, ἐπῶζε, χαραδριὸν μιμούμενος.
Ἔπ. Τοροτίγξ, τοροτίγξ.
Πει. Ὦγάθ' ἀλλ' οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
Εὐ. Νὴ Δί' ὄρνις δῆτα, τίς ποτ' ἐστὶν, οὐ δήπου ταὼς;
Πει. Οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει, τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί.
Ἔπ. Οὗτος, οὐ τῶν ἠθάδων τῶν δ' ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεί,
Ἀλλὰ λιμναῖος. Πει. βαβαὶ, καλός γε καὶ φοινικοῦς.

Θεία μακάρων ὀλολυγή,
Αὐλεῖ τις.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Εὐ. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου,
Οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
Πει. Οὗτος. Εὐ. τί ἐστιν. Πει. οὐ σιωπήσεις. Εὐ. τί δαί.
Πει. Οὕποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ί.

Ἔπ. Ἐποποί, ποίπο, ποποποί, ποποί,
Ἰώ, ἰώ, ἰτώ, ἰτώ, ἰτώ, ἰτώ.
Ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων,
Ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγρῶν γύας
Νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοφάγων,
Σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα,
Μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν
Ὅσα τε ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον
Ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε
Λεπτὸν ἡδομένα φωνᾷ.

Ἑτέρα στροφὴ καὶ ᾠδὴ κώλων ιγ'.

Τιὸ τιό, τιὸ τιό, τιὸ τιό, τιὸ τιό,
Ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κι-
σσοῦ κλάδεσι νομὸν ἔχει, τά, τε κατ' ὄρεα,
Τά, τε κοτινοφάγα, τά, τε κομαροφάγα,
Ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν
Τριοτό, τριοτὸ, τροτιοτό, τοβρίξ,
Ὅσαθ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας,
Τὰς ὀξυστόμους ἐμπίδας,
Κάμπτεσθ', ὅσα τ' εὐδρόσους τε,
Γῆς τόπους ἔχετε, καὶ λειμῶ-

να τὸν

Μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
Μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·
Ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν
Εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.

Πει. Τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο. Ἔπ. σύ·
Ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
Ἐδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.

Πει. Πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; Ἔπ. ῥᾳδίως,
Δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
Ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
Καλοῦμεν αὐτούς, οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
Ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ.

Πει. Ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ, μὴ νῦν ἕσταθι
Ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
Ἔσβαινε, κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ ιδ'.

Ἔπ. Ἄγε σύννομέ μοι παῦσαι μὲν ὕπνου,
Χῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων
Οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
Τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν,
Ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσι,
Γένυος ξουθῆς καθαρὰ χωρεῖ,
Διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχὼ,
Πρὸς Διὸς ἕδρας, ἵν' ὁ χρυσοκόμας
Φοῖβος ἀκούων τοῖς σοῖς ἐλέγοις,
Ἀντιψάλλων ἐλεφαντόδετον
Φόρμιγγα θεῶν ἵστησι χορούς,
Διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
Ξύμφωνος ὁμοῦ

Ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοὔργον ἐστὶν αὐτίκα,
Ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοῖς πετομένοις ἢν ἔρῃ,
Τίς οὗτος ὄρνις, ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί
Ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
Ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένων.
Ἔπ. Νὴ τὸν διόνυσον εὖ γε μωμᾷ ταυταγί
Τί ἂν οὖν ποιῶμεν. Πει. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
Ἔπ. Ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν.
Πει. Ἄληθες ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,
Βλέψον κάτω. Ἔπ. καὶ δὴ βλέπω. Πει. βλέπε νῦν ἄνω.
Ἔπ. Βλέπω. Πει. περίαγε τὸν τράχηλον. Ἔπ. νὴ δία,
Ἀπολαύσομαι τί γ' εἰ διαστραφήσομαι.
Πει. Εἶδές τι; Ἔπ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
Οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;
Ἔπ. Πόλος. Πει. τίνα τρόπον, ὥσπερ εἴποι τις, τόπος
Ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
Ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος,
Ἢν δ' οἰκίσητε, τοῦτο, καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
Ἐκ τοῦ πόλου τούτου, κεκλήσεται πόλις,
Ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων
Τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ μηλίῳ.
Ἔπ. Πῶς. Πει. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς,
Εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθῶδε, βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
Οὕτως ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς
Ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν, οἱ θεοί,
Διὰ τῆς πόλεως ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
Τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
Ἔπ, Ἰοὺ ἰού.

Ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὡραίου πατήρ,
Καλῶς γέ μοι, τὸν υἱόν ὦ στιλβωνίδη
Εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον,
Οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
Οὐκ ὠρχιπέδησας, ὢν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.

Ἔπ. Ὦ δειλακρίων σὺ, τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς,
Ἀτὰρ, ἔστι γ' ὁποίαν λέγετον εὐδαίμων πόλις,
Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. Εὐ. οἴμοι, μηδαμῶς,
Ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται,
Κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ σαλαμινία,
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι.

Ἔπ. Τί οὐ τὸν ἠλεῖον λέπρεον οἰκίζετον,
Ἐλθόνθ. Εὐ. ὁτιὴ νὴ τοὺς θεοὺς ὃς οὐκ ἰδὼν
Βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου.

Ἔπ. Ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς λοκρίδος ὀπούντιοι,
Ἵνα χρὴ κατοικεῖν. Εὐ. ἀλλ' ἔγωγ' ὀπούντιοι,
Οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου,
Οὗτος δὲ δὴ τίς ἐσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος,
Σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. Ἔπ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν,
Οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.

Εὐ. Πολλήν γε ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

Ἔπ. Νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα,
Καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρια.

Εὐ. Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.

Πει. Φεῦ, φεῦ,
Ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
Καὶ δύναμιν ἣ γένοιτ' ἂν εἰ πείθεσθέ μοι.

Ἔπ. Τί τοι πειθώμεσθ'. Πει. ὅτι πίθοισθε; πρῶτα μὲν,
Μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες,

Ἔπ. Μῶν ἡλιαστά. Εὐ. μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
Ἀφηλιαστά. Ἔπ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
Τὸ σπέρμ'. Εὐ. ὀλίγον ζητῶν ἂν, ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
Ἔπ. Πράγους δὲ δὴ τοῦ, δεομένω δεῦρ' ἤλθετον.
Εὐ. Σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. Ἔπ. τίνος πέρι.
Εὐ. Ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νώ ποτε,
Κἀργύριον ὠφείλησας ὥσπερ νώ ποτε,
Κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες ὥσπερ νώ ποτε,
Εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
Καὶ γῆν ἐπέτου καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ,
Καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς,
Ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ, πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
Εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
Ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.
Ἔπ. Ἔπειτα μείζω τῶν κραναῶν, ζητεῖς πόλιν;
Εὐ. Μείζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.
Ἔπ. Ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. Εὐ. ἐγώ,
Ἥκιστα, καὶ τὸν σκελλίου βδελύττομαι.
Ἔπ. Ποίαν τίν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν.
Εὐ. Ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε,
Ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων,
Λέγοι μοι ταδὶ, πρὸς τοῦ διὸς τοὐλυμπίου,
Ὅπως παρέσῃ μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία,
Λουσάμενα πρῴ, μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους
Καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς, εἰ δὲ μή,
Μή μοι τότ' ἔλθῃς ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
Ἔπ. Νὴ δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς
Τί δαὶ σύ. Πει. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. Ἔπ. τίνων.
Πει. Ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται,

Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην
Ἡμῖν κάλεσον. Τρ. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν δία
Εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
Εὔ. Ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. Τρ. οἶδα μὲν σαφῶς,
Ὅτι ἀχθέσεται, σφῷν δ' αὐτὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ.
Πει. Κακῶς σύ γ' ἀπόλοι' ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει,
Εὔ. Οἴμοι κακοδαίμων, χ' ὁ κολοιός μ' οἴχεται,
Ὑπὸ τοῦ δέους. Πει. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον
Δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν; Εὔ. εἰπέ μοι,
Σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;
Πει. Μὰ δί' οὐκ ἔγωγε. Εὔ. ποῦ γάρ ἐστιν. Πει. ἀπέπτατο.
Εὔ. Οὐκ ἄρ' ἀφῆκας ὦγαθ' ὡς ἀνδρεῖος εἶ.
Ἔπ. Ἄνοιγε τὴν ὕλην ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
Εὔ. Ὦ ἡράκλεις, τουτί τί ποτ' ἐστὶ θηρίον.
Τίς ἡ πτέρωσις, τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας.
Ἔπ. Τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες. Εὔ. οἱ δώδεκα θεοί,
Εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε. Ἔπ. μῶν με σκώπτετον,
Ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γάρ ὦ ξένοι
Ἄνθρωπος. Εὔ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. Ἔπ. ἀλλὰ τοῦ;
Εὔ. Τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γελοῖον φαίνεται.
Ἔπ. Τοιαῦτα μέντοι σοφοκλέης λυμαίνεται
Ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν τηρέα.
Εὔ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον, ὄρνις, ἢ ταῶς.
Ἔπ. Ὄρνις ἔγωγε. Εὔ. κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά.
Ἔπ. Ἐξερρύηκε. Εὔ. πότερον, ὑπὸ νόσου τινός;
Ἔπ. Οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὰ ὄρνεα
Πτερορρυεῖ τε, κᾆθις ἕτερα φύομεν,
Ἀλλ' εἴπατόν μοι σφὼ, τίν' ἐστόν. Εὔ. νὼ, βροτώ.
Ἔπ. Ποδαπὼ τὸ γένος. Εὔ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

Ἄνω κέχηνεν ὥσπερεὶ δεικνύς τί μοι,
Κοὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ᾽ ὄρνεα
Εἰσόμεθα δ᾽ αὐτίκ᾽ ἂν ποιήσωμεν ψόφον,
Ἀλλ᾽ οἶσθ᾽ ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
Πει. Σὺ γε τῇ κεφαλῇ γ᾽ ἵν᾽ ᾖ διπλάσιος ψόφος.
Εὐ. Σὺ δ᾽ οὖν λίθῳ κόψον λαβών. Πει. πάνυ γ᾽ εἰ δοκεῖ.
Εὐ. Παῖ, παῖ. Πει. τί λέγεις οὗτος τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
Οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός γ᾽ ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;
Εὐ. Ἐποποῖ, ποιήσεις τί με κόπτειν αὖθις αὖ,
Ἐποποῖ. Θε. τίνες οὗτοι, τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην.
Εὐ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.
Θε. Οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτωί.
Εὐ. Οὕτω ᾽στι δεινὸν, οὐδὲ κάλλιον λέγειν.
Θε. Ἀπολεῖσθον. Εὐ. ἀλλ᾽ οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. Θε. τί δαί.
Εὐ. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε λιβυκὸν ὄρνεον.
Θε. Οὐδὲν λέγεις. Εὐ, καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
Θε. Ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις, οὐκ ἐρεῖς;
Πει. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε φασιανικός.
Εὐ. Ἀλλὰ σὺ τί θηρίον ποτ᾽ εἶ πρὸς τῶν θεῶν.
Θε. Ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. Εὐ. ἡττήθης τινὸς
Ἀλεκτρυόνος; Θε. οὐκ, ἀλλ᾽ ὅτεπερ ὁ δεσπότης
Ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ᾽ εὔξατο
Ὄρνιν, ἵν᾽ ἀκόλουθον διάκονόν τ᾽ ἔχῃ.
Εὐ. Δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
Θε. Οὗτος γὰρ οἶμαι πρότερον ἄνθρωπος ποτ᾽ ὤν,
Τότε μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας φαληρικάς,
Τρέχω ᾽π᾽ ἀφύας ἐγὼ, λαβὼν τὸ τρύβλιον,
Ἔτνους δ᾽ ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας,
Τρέχω ᾽πὶ τορύνην, Εὐ. τροχίλος ὄρνις οὑτοσί

Ὁδός. Πει. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.
Εὔ. Οὐδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι.
Πει. Οὐ, ταὐτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
Εὔ. Τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ. Πει. τί δ' ἄλλο γ' ἤ,
Βρύκουσ' ἀπέδεσθαι φησί μου τοὺς δακτύλους.
Εὔ. Οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
Ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους
Ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
Ἡμεῖς γὰρ ὦ 'νδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ
Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν σάκᾳ,
Ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰς βιάζεται,
Ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
Ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενός,
Ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
Αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν,
Τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα,
Καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα,
Οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες, ἕνα μῆν' ἢ δύο
Ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν, Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
Ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον,
Διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν,
Κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν, καὶ μυρρίνας,
Πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα
Ὅποι καθιδρυθέντε, διαγενοίμεθ' ἄν,
Ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστὶ παρὰ τὸν Τηρέα
Τὸν ἔποπα παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω,
Εἴπου τοιαύτην οἶδε πόλιν ἧ πέπταται.
Πει. Οὗτος. Εὔ. τί ἐστιν. Πει. ἡ κορώνη μοι πάλαι
Ἄνω τι φράζει. Εὔ. χὠ κολοιὸς οὑτοσὶ

ΑΡΙΣΤΟΦΑ ΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

ΟΡΘΗΝ κελεύεις ᾗ τὸ δένδρον φαίνεται.
Πει. Διαῤῥαγείης, ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
Εὐ. Τί ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν,
Πει. Ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.
Τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον,
Ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
Εὐ. Τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον,
Ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
Πει. Ἀλλ' οὐδὲ ποῖ γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.
Εὐ. Ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που.
Πει. Οὐδ' ἂν μὰ Δίαγ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.
Εὐ. Οἴμοι. Πει. σὺ μὲν ὦ τᾶν τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
Εὐ. Ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὑκ τῶν ὀρνέων,
Ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
Ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα,
Τὸν ἔποφ' ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων,
Κἀπέδοτο τὸν μὲν, Θαῤῥελείδου τουτονὶ
Κολοιὸν, ὀβολοῦ, τηνδὲ τριωβόλου,
Τὼ δ' οὐκ ἄρ' ᾔστην οὐδὲν ἄλλο, πλὴν δάκνειν,
Καὶ νῦν τί κέχηνας ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν,
Ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις, οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν ἀθλίας δύο τινές,
Οἳ πρὸς τὸν ἔποπα τὸν λεγόμενον τηρέα,
Ἐλθόντες ἠρώτων ἀπραγμόνων πόλιν,
Εἷς δ᾽ ὄρνις ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων,
Πτηνῶν διδάσκει τί δύναιτ᾽ ὀρνίθων γένος,
Καὶ πῶς ἐὰν τοῦ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα,
Πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα,
Αὐτοὶ παραλήψοντ᾽, ἐκ δὲ τοῦδε τοῦ φαρμάκου,
Πτέρυγάς τ᾽ ἐποίουν, ἠξίωσαν δ᾽ οἱ θεοί,
Ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶντες γενομένην.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ πρόσωπα.

Εὐελπίς.
Θεράπων ἔποπος.
Ἔποψ.
Κῆρυξ.
Ποιητής.
Γεωμέτρης.
Ψηφισματογράφος.
Ἶρις.
Πατραλοίας.
Πένης συκοφάντης.
Ποσειδῶν.
Ἡρακλῆς.
Ἕτερος ἄγγελος.
Πεισθέταιρος.
Ἕτερος θεράπων τροχίλος.
Χορὸς ὀρνίθων.
Ἱερεύς.
Χρησμολόγος.
Ἐπίσκοπος.
Ἄγγελος.
Ἕτερος κῆρυξ.
Κινησίας διθυραμβοποιός.
Προμηθεύς.
Τριβαλός.
Οἰκέτης πεισθέταιρος.

Καὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Καρίδων ἀδελφοί,
Ταχὺν πόδ' ἐν κύκλῳ σοβεῖτε
Καὶ τὸ φρυνίχειον
Ἐκλακτισάτω τις ὅπως
Ἀϊδόντες ἄνω σκέλος;
Ὤζωσιν οἱ θεαταί.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΣΤΙΧΩΝ ί.

Ἡμ. Στρόβει, παράβαινε κύκλῳ, καὶ γάστρισον σεαυτὸν
ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον, βέμβικες ἐγγενέσθων,
Καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει,
Ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖσι τριόρχαις,
Ἀλλ' ἐξάγετ' εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
Ἡμᾶς ταχὺ, τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν,
Ὀρχούμενός τις ἀπήλλαξεν χορὸν τραγῳδῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
σφηκῶν τέλος.

πρωκτὸς χάσκει. Οἰκ. κατὰ σαυτὸν ὅρα,
Φι. Νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις,
Στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.
Βδ. Οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐδῆτ' ἀλλὰ μανικὰ πράγματα,
Φι. φέρε νυν, ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ,
Εἴ τις τραγῳδός φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
Ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω,
φησὶν τίς; ἢ οὐδείς. Βδ. εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
Φι. Τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν. Βδ. υἱὸς καρκίνου,
Ὁ μέσατος. Φι. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται
Ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου,
Ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. Βδ. ἀλλ' ὦ ζυρέ,
Ἕτερος τραγῳδὸς καρκινίτης ἔρχεται,
Ἀδελφὸς αὐτοῦ. Φι. νὴ Δί' ὀψώνηκ' ἄρα.
Βδ. Μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο, πλήν γε καρκίνους,
Προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν καρκίνου.
Φι. Τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον, ὀξὶς ἢ φάλαγξ.
Βδ. Ὁ πιννοτίρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
Ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
Φι. Ὦ καρκίν', ὦ μακάριε, τῆς εὐπαιδίας
Ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων,
Ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτοὺς ὦ 'ζυρέ,
Ἅλμην κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ.
Χο. φέρε νυν, ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,
Ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ί.

Ἡμι. Ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα
Τέκνα τοῦ θαλασίου,
Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον,

Τυχὼν ἄπεισι διὰ τὴν
Φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν,
Παῖς ὁ φιλοκλέωνος, οὐ-
δενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῶ,
Ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
Ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην,
Τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων,
Οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
Τοὺς φύσαντας σεμνοτέροις
Κατακοσμῆσαι πράγμασιν;

ξκο. Νὴ τὸν διόνυσον ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
Δαίμων τις εἰς κέκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν,
Ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
Ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
Ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται,
Τὰ 'ρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς θέσπις ἠγωνίζετο,
Καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδείξειν κρόνους,
Τὸν νοῦν διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

Φι. Τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει.

Οἰκ. Τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

Φι. Κλῆθρα χαλάσθω τάδε. Οἰκ. καὶ γὰρ δὴ
Σχήματος ἀρχή
Μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.

Φι. Πλευρὰν λυγίσαντος ὑπαὶ ῥώμης,
Οἷον μυκτὴρ μυκᾶται, καὶ
Σφόνδυλος ἀχεῖ. Οἰκ. πῖθ' ἐλλέβορον.

Φι. Πτήσσει φρύνιχος ὥστις ἀλέκτωρ.

Οἰκ. Τάχα βαλλήσεις.

Φι. Σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων,

Φι. Οὗχῖνος οὖν ἔχων, τίν᾽ ἐπεμαρτύρατο;
Εἶθ᾽ ἡ Συβαρῖτις εἶπεν, εἶναι τὰν κόραν
Τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας, ἐν τάχει,
Ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.
Κα. Ὕβριζ᾽ ἕως ἂν, τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
Βδ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ᾽ ἔτ᾽ ἐνταυθοῖ μενεῖς,
Ἀλλ᾽ ἀράμενος γ᾽ οἴσω σε. Φι. τί ποιεῖς; Βδ. ὅ, τι ποιῶ;
Εἴσω φέρω σ᾽ ἐντεῦθεν, εἰ δὲ μὴ, τάχα
Κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.
Φι. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ᾽. Βδ. ὀλίγον μοι μέλει,
Φιάλην ἐπῃτιῶντο, κλέψαι τοῦ θεοῦ
Ὁ δ᾽ ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κάνθαρός ποτε
Βδ. Οἴμ᾽ ὡς ἀπολεῖς αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβʹ.

Χο. Ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας,
Τὸν πρέσβυν οἷ μετέστη
Ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς
Ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν
Ἦ, μεταπείσετ᾽ ἐπὶ
Τὸ τρυφερὸν καὶ μαλακόν,
Τάχα δ᾽ ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι
Τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπόν,
Φύσεως ἣν ἔχει τις ἀεί,
Καίτοι πολλοὶ ταῦτ᾽ ἔπαθον,
Ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων
Μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβʹ.

Πολλοῦ δ᾽ ἐπαίνου παρ᾽ ἐμοί
Καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσι,

Κλητῆρ᾽ ἔχουσα χαιρεφῶντα τουτονί.
Φι. Μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἄκουσον, ἤν τί σοι δόξω λέγειν,
Λᾶσος πότ᾽ ἀντεδίδασκε καὶ σιμωνίδης,
Ἔπειθ᾽ ὁ λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.
Βδ. Ἄληθες οὗτος, καὶ σὺ δή μοι χαιρεφῶν
Γυναικὶ κλητεύειν, ἐοικὼς θαψίνη,
Ἰνοῖ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν εὐριπίδου,
Θε. Ὁδί τις ἕτερος ὡς ἔοικεν ἔρχεται,
Καλούμενός σε τόν γέτοι κλητῆρ᾽ ἔχει.
Εὐ. Ὤ᾽ μοι κακοδαίμων, προσκαλοῦμαι σ᾽ ὦ γέρον,
Ὕβρεως. Βδ. ὕβρεως; μὴ μὴ καλέσῃς πρὸς τῶν θεῶν,
Ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ, δίκην δίδωμί σοι,
Ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι.
Φι. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι,
Ἑκὼν, ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
Ἀλλ᾽ ἐλθὲ δευρὶ πρότερον, ἢν ἐπιτρέπεις ἐμοί,
Ὅ, τι χρήμ᾽ ἀποτίσαντ᾽ ἀργύριον τοῦ πράγματος
Εἶναι φίλον τολοιπόν; ἢ σύ μοι φράσεις.
Κα. Σὺ λέγε, δικῶν γὰρ οὐ δέομ᾽ οὐδὲ πραγμάτων.
Φι. Ἀνὴρ συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος
Καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα,
Ἐτύγχανε γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς,
Κἄπειτ᾽ ἐπιστὰς εἶπεν ἀνὴρ αὐτῷ φίλος,
Ἔρδοι τίς ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην
Οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ᾽ εἰς τὰ πιττάλου.
Βδ. Ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
Κα. Ἀλλ᾽ οὖν σὺ μέμνησ᾽ ἀλλὸς ἂν ἀπεκρίνατο.
Φι. Ἄκουε, μὴ φεῦγ᾽ ἐν συβαρεῖ γυνή ποτε,
Κατέαξ᾽ ἐχῖνον. Κα. ταῦτ᾽ ἐγὼ μαρτύρομαι.

Φι. Ἆ ἆ, τί μέλλεις δρᾶν. Βδ. ἄγειν ταύτην λαβών,
Ἀφελόμενός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαπρόν,
Κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν. Φι. ἄκουσον νῦν ἐμοῦ,
Ὀλυμπιάσι γὰρ ἡνίκ᾽ ἐθεώρουν ἐγώ,
Ἐφουδίων ἐμαχέσατ᾽ ἀσκώνδᾳ καλῶς,
Ἤδη γέρων ὤν, εἶτα τῇ πυγμῇ θενὼν
Ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον,
Πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
Βδ. Νὴ τὸν Δί᾽ ἐξέμαθές γε τὴν ὀλυμπίαν.
Αρ. Ἴθι μοι, παράστηθ᾽ ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν,
Ὁδὶ γὰρ ἐστὶν ὅς μ᾽ ἀνὴρ ἀπώλεσε,
Τῇ δᾳδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
Ἄρτους δέκ᾽ ὀβολῶν, κἀπιθήκην τέτταρας.
Βδ. Ὁρᾷς ἃ δέδρακας πράγματ᾽ αὖ, δεῖ καὶ δίκας
Ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. Φι. οὐδαμῶς γ᾽ ἐπεί,
Λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί
Ὥστ᾽ οἶδ᾽ ὅτι ἡ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.
Αρ. Οὔτοι μὰ τὼ θεὼ καταπροίξει μυρτίας,
Τῆς ἀγκυλίωνος θυγατέρος, καὶ σωστράτης,
Οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
Φι. Ἄκουσον ὦ γύναι, λόγον σοι βούλομαι
Λέξαι χαρίεντα. Αρ. μὰ Δία μή μοι γ᾽ ὦ μέλε.
Φι. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ᾽ ἑσπέρας,
Θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων,
Κἄπειτ᾽ ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον, κύον,
Εἰ νὴ Δί᾽ ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης πόθεν,
Πυροὺς πρίαιο σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.
Αρ. Καὶ καταγελᾷς μου, προσκαλοῦμαί σ᾽ ὅστις εἶ
Πρὸς τοῖς ἀγορανόμοις, βλάβης τῶν φορτίων.

Πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὔτ' ἠργάσω,
Ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνὴ,
Ἐγώ σ' ἐπειδὰν οὑμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
Λυσάμενος, ἕξω παλλακὴν ὦ χοιρίον,
Νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων
Νέος γάρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα,
Τὸ γὰρ υἵδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον,
Κἄλλως, κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον
Ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε, μὴ διαφθαρῶ,
Πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ,
Ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν
Ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι, τάσδε τὰς δετάς.
Λαβοῦσ' ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
Οἵως ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων,
Βδ. Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ
Ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ,
Οὔτοι καταπροίξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δρῶν.
Φι. Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.
Βδ. Οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
Τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; Φι. ποίαν αὐλητρίδα,
Τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών.
Βδ. Νὴ τὸν Δί' αὕτη που 'στι σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
Φι. Οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾲς καίεται.
Βδ. Δᾲς ἥδε; Φι. δᾲς δῆτ' οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην;
Βδ. Τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὐν μέσῳ.
Φι. Ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.
Βδ. Ὁ δ' ὄπισθεν, οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὑτοσί;
Φι. Ὄζος μὲν οὖν τῆς δᾳδὸς οὗτος ἐξέχει.
Βδ. Τί λέγεις σύ, ποῖος ὄζος, οὐκ εἶ δεῦρο σύ.

Φι. Ἆ ἆ,

Ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰκότως τῷ πράγματι
Ἔπειτ' ἐπειδὴ 'μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται.
Τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχοι.
Ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
Ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.
Φι. Ἄνεχε, πάρεχε,
Κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
Ἐπακολουθούντων ἐμοί
Οἷον εἰ μὴ 'ρρήσεσθ' ὑμᾶς
Ὦ πόνηροι, ταύτῃ τῇ
Δαΐδι φρυκτοὺς σκευάσω.
Βδ. Ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
Ἡμῖν ἅπασι κεἰ σφόδρ' εἶ νεανίας,
Ἀθρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.
Φι. Ἰὴ ἰοῦ, καλούμενοι,
Ἀρχαῖά γ' ὑμῶν ἆρά γ' ἴσ
θ' ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
Δικῶν, ἰαιβοῖ αἰβοῖ,
Τάδε μ' ἀρέσκει, βάλλε κημούς,
Οὐκ ἄπεισι γὰρ ποῦ 'στιν ἡλιαστὴς ἐκποδὼν,
Ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
Τῇ χειρὶ, τουδὶ λαβομένη τοῦ χοινίου
Ἔχου, φυλάττου δ' ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον,
Ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται,
Ὁρᾷς, ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς σ' ὑφειλόμην,
Μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας,
Ὧν εἵνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν,
Ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδὲ ἠπιαλεῖς οἶδ' ὅτι
Ἀλλ' ἐξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα

Θε. Ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
Καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς ἐμαῖς
Ὡς εὖ κατηρέψασθε, καὶ νουβυστικῶς,
Κεράμῳ, τὸ νῶτον ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν,
Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.
Χο. Τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ. παῖδα γὰρ κἂν ᾖ γέρων
Καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
Θε. Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν,
Καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
Καίτοι παρῆν ἵππυλος, ἀντιφῶν, λύκων,
Λυσίστρατος θούφραστος, οἱ περὶ φρύνιχον,
Τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ
Εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν
Ἐνήλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα,
Ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον,
Κἄτυπτε δή με νεανικῶς παῖ παῖ καλῶν,
Εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ' ᾔκασεν λυσίστρατος,
Ἔοικας ὦ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ τρυγὶ
Κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι
Ὁ δ' ἀνακραγὼν, ἀντῄκασ' αὐτὸν πάρνοπι
Τὰ θρῖά γε τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι
Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ
Οἱ δ' ἀνεκρότησαν πλήν γε θουφράστου μόνου,
Οὗτος δὲ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός
Ὁ γέρων δὲ τὸν θούφραστον ἤρετ' εἰπέ μοι,
Ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ
Κωμῳδολειχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί,
Τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
Σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων

ΠΡΟΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ θ'.

Πολλάκις δ' ἤδοξα 'μαυτῷ, δεξιὸς πεφυκέναι,
Καὶ σκαιὸς οὐδὲ πώποτε,
Ἀλλ' ἀμυνίας ὁ σέλλου μᾶλλον, οὐκ τῶν κρωβύλου,
Οὗτος, ὅντιν' ἐγώ ποτ' εἶδον, ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς
Δειπνοῦντα μετὰ λεωγόρου,
Πεινῇ γὰρ ἧπερ ἀντιφῶν
Ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς φάρσαλον ᾤχετ' εἶτ' ἐκεῖ
Μόνος μόνοισι τοῖς πενέσταισι ξυνῆν τοῖς θετταλῶν,
Αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ θ'.

Ὦ μακάρει' αὐτόμενες, ὥς σε μακαρείζομεν
Παῖδας ἐφύτευσας, ὅτι χειροτεχνικωτάτους,
Πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον,
Τὸν κιθαραοιδότατον ᾧ χάρις ἐφέσπετο,
Τὸν δ' ὑποκριτὴν, ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν,
Εἶτ' ἀριφράδην, πολύ τι θυμοσοφικώτατον,
Ὅντινά ποτ' ὤμοσε, μαθόντα παρὰ μηδενός,
Ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως, αὐτόματον ἐκμαθεῖν,
Γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ θ'.

Εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην
Ἡνίκα κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος,
Καί με κακίσταις ἔκνισε, κᾆθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
Οἱ 'κτὸς ἐγέλων μέγα, κεκραγότα θεώμενοι
Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
Σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω,
Ταῦτα κατιδὼν, ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα,
Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

Ἀναφρέψεις ἔτι τὰν πόλιν, ἃ δ' ἔχεται ῥοπᾶς.
Τί δ' ὅταν Θέωρος πρὸ ποδῶν κατακείμενος,
Ἄιδει, Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
Ἀδμήτου λόγον ὦ 'ταῖρε μαθὼν, τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
Τούτῳ τί λέξεις σκόλιον. Φι. ᾠδικῶς ἐγὼ
Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν;
Οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον,
Βδ. Μετὰ τοῦτον αἰσχίνης ὁ σέλλου δέξεται
Ἀνὴρ σοφὸς, καὶ μουσικὸς, κᾆτ' ᾄσεται
Χρήματα καὶ βίαν,
Κλειταγόρᾳ τε κἀμοὶ
μετὰ θετταλῶν.
Φι. Πολλὰ δὲ διεκόμισας σύ τε κἀγώ.
Βδ. Τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι,
Ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς φιλοκτήμονος ἴμεν,
Παῖ, παῖ, τὸ δεῖπνον χρυσὲ συσκεύαζε νῷν,
Ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου, μηδαμῶς,
Κακὸν τὸ πίνειν, ἀπὸ γὰρ οἴνου γίνεται,
Καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
Κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.
Βδ. Οὐκ, ἢν ξυνῇς ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς,
Ἢ γὰρ παρῃτήσαντο τὸν πεπονθότα;
Ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοιον, ἢ συβαριτικὸν,
Ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ, κᾆτ' ἐς γέλων
Τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.
Φι. Μαθητέον γ' ἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
Εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδὲν, ἤν τι δρῶ κακόν,
Ἄγε νυν ἴωμεν, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

Φι. Ἐγᾦδα τοίνυν τόγε νεανικώτατον,
Ὅτε τὸν δρομέα φαῦλον, ὢν βοῦπαις ἔτι
Εἷλον διώκων, λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.
Βδ. Παῦ' ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς, προσμάνθανε,
Ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός,
Φι. Πῶς οὖν κατακλίνω φράζ' ἀνύσας. Βδ. εὐσχημόνως.
Φι. Ὡδὶ κελεύεις κατακλιθῆναι; Βδ. μηδαμῶς.
Φι. Πῶς δαί. Βδ. τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν,
Ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
Ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον
Ὕδωρ κατὰ χειρὸς, τὰς τραπέζας εἰσφέρειν
Δειπνοῦμεν, ἀπονενίμμεθ' ἤδη, σπένδομεν.
Φι. Πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἑστιώμεθα.
Βδ. Αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν, οἱ δὲ συμπόται
Εἰσὶν, Θέωρος, αἰσχίνης, φανὸς, κλέων,
Ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς ἀκέστορος
Τούτοις ξυνὼν, τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.
Φι. Ἄληθες, ὡς οὐδείς γε διακρίων δέξεται.
Βδ. Ἐγὼ εἴσομαι. καὶ δὴ γὰρ εἰμ' ἐγὼ κλέων
Ἄδω δὲ πρῶτος ἁρμοδίου, δέξει δὲ σύ,
Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' ἀθηναῖος.
Φι. Οὐχ οὕτωγε πανοῦργος κλέπτης.
Βδ. Τουτὶ σὺ δράσεις παραπολεῖ βοώμενος;
Φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν,
Καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν. Φι. ἐγὼ δέ γε
Ἐάν γ' ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἑτέραν ᾄσομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιδ'.

Χο. Ὦνθρωφ' οὗτος ὁ μαινόμενος τὸ μέγα κράτος,

Φι. Ἔγωγε. Βδ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις. Φι. πολλοὺς πάνυ
Πρῶτον μὲν ὡς ἡ λαμί' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο,
Ἔπειτα δ' ὡς καρδοπίων τὴν μητέρα,
Βδ. Μή μοιγε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
Οἵους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.
Φι. Ἐγᾦδα τοίνυν τῶνγε πάνυ κατ' οἰκίαν,
Ἐκεῖνον, ὡς οὕτω πότ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ.
Βδ. Ὦ σκαιὲ, κἀπαίδευτε θεογένης ἔφη,
Τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος
Μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν,
Φι. Ποίους, τίνας δὲ χρὴ λέγειν. Βδ. μεγαλοπρεπεῖς.
Ὡς ξυνεθεώρεις ἀνδροκλεῖ καὶ κλεισθένει.
Φι. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ.
Πλὴν ἐς πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων.
Βδ. Ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα,
Ἐφουδίων παγκράτιον, ἀσκώνδα καλῶς.
Ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιὸς ἔχων δέ τοι
Πλευρὰν βαθυτάτην, καὶ χέρας, λαγόνας τε, καὶ
Θώρακ' ἄριστον. Φι. παῦε παῦ' οὐδὲν λέγεις,
Πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων.
Βδ. Οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί,
Ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι παρ' ἀνδράσι ξένοις,
Πίνων, σεαυτοῦ, ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς,
Ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρειότατον.
Φι. Ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόνγε τῶν ἐμῶν,
Ὅτ' ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
Βδ. Ἀπολεῖς με, ποίας χάρακας, ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
Ἐδιώκαθές ποτ' ἢ λαγὼν, ἢ λαμπάδα,
Ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅτι νεανικώτατον,

Ἐρίων ταλάντων καταπέπωκε ῥᾳδίως.
Φι. Οὐκοῦν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν,
Δικαιότερόν γ' ἢ καυνάκην. Βδ. ἔχ' ὦ 'γαθὲ,
Καὶ στῆθι ἀμπισχόμενος. Φι. οἴμοι δείλαιος,
Ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν.
Βδ. Οὐκ ἀναβαλεῖ; μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ' ἀλλ' ὦ 'γαθὲ
Εἴπερ ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
Βδ. Φέρε ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
Φι. Καταθοῦ γε μέντοι καὶ κρεάγραν. Βδ. τιὴ, τί δή.
Φι. Ἵν' ἐξέλῃς με, πρὶν διερρυηκέναι.
Βδ. Ἄγε νῦν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
Τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς λακωνικάς.
Φι. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαί ποτε,
Ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα.
Βδ. Ἔνθες πότ' ὦ 'τᾶν καπόβαιν' ἐρρωμένως,
Ἐς τὴν λακωνικὴν ἀνύσας. Φι. ἀδικεῖς γέ με.
Ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
Φέρε καὶ τὸν ἕτερον. Φι. μηδαμῶς τοῦτόν γ' ἐπεὶ
Πάνυ, μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων.
Βδ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Φι. κακοδαίμων ἐγὼ
Ὅστις ἐπὶ γήρᾳ χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
Βδ. Ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος, εἶτα πλουσίως,
Ὡδὶ προβὰς, τρυφερόν τι διασαλακώνισον.
Φι. Ἰδοὺ, θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ.
Μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
Βδ. Ὅτῳ; δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.
Φι. Καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.
Βδ. Ἄγε νῦν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν,
Ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν.

Ἐκφορεῖ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
Μήτε κώπην, μήτε λόγχην, μήτε φλύκταιναν λαβών.
Ἀλλά μοι δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ,
Ὅστις ἂν μὴ 'χῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.
Φι. Οὔτοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
Ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
Ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
Βδ. Ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
Φι. Μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον,
Καὶ γὰρ πρότερον ἐπ' ἀνθρακίδων πεπλησμένος.
Ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον.
Βδ. Ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ' ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
Ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.
Φι. Τί οὖν κελεύεις δρᾶν με. Βδ. τὸν τρίβων' ἄφες,
Τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς
Φι. Ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν
Ὅθ' οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;
Βδ. Ἔχ' ἀναβαλοῦ, τηνδὶ λαβὼν καὶ μὴ λάλει.
Φι. Τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν.
Βδ. Οἱ μὲν καλοῦσι περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην
Φι. Ἐγὼ δὲ σισύραν ᾠόμην θυμαιτίδα.
Βδ. Κοὐ θαῦμά γ' ἐς σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας,
Ἔγνως γὰρ ἄν. νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. Φι. ἐγώ;
Μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν γ' ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
Ἐοικέναι μάλιστα μορύχου σάγματι.
Βδ. Οὔκ, ἀλλ' ἐν ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται,
Φι. Ἐν ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
Βδ. Πόθεν ὠγαθ', ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
Ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις, αὕτη γέ τοι

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ιά.

Χο. Ἆρα δεινὸς ἦ ποθ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι
Καὶ κατεστρεψάμην γε,
Τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσι.
Οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
Ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ' οὐδὲ
Συκοφαντήσειν τινά,
Φροντὶς, ἀλλ' ὅς ἂν ἐρέτης
Ἔσοιτ' ἄριστος, τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις,
Μήδων ἑλόντες, αἴτιοι πεπώκαμεν φέρεσθαι,
Καὶ τὸν φόρον δεῦρ' ἐς μὲν ἂν
Κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ'.

Χο. Πολλαχοῦ σκοποῦντες, ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε,
Τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν, σφηξὶν ἐμφερεστάτους,
Πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον,
Μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον,
Εἶτα τἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶν μηχανώμεθα
Συλλεγέντες γὰρ κατὰ ἐσμοὺς ὥσπερ εἰς τἀνθρήνια,
Οἱ μὲν, ἡμῶν οὗπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἕνδεκα,
Οἱ δ' ἐν ᾠδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις,
Ξυμβεβυσμένοι. πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις
Ὥσπερ οἱ σκώληκες, ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι,
Ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι
Πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κἀκπορίζομεν βίον,
Ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι,
Οὐκ ἔχοντες κέντρον. οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
Τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι,
Τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον, ὑμῶν ἤν τις ἀστράτευτος ὢν,

Πρίν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα, νῦν
Δ' οἴχεται γε, κύκνου τε πολιώτεραι δὴ,
Αἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχες,
Ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων
Δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν, ἐγὼ
Τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολ-
λῶν κικίννους νεανιῶν
Καὶ σχῆμα, κεὐρυπρωκτίαν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κʹ.

Χο. Εἴ τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
Εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον ἐσφηκωμένον, ἥτις
Ἡμῶν 'στιν ἡ 'πίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
Ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν,
Ἐσμὲν ἡμεῖς οἷς πρόσεστι τοῦτο τοὐρροπύγιον,
Ἀττικοὶ, μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
Ἀνδρικώτατον γένος, καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν,
Ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθεν ὁ βάρβαρος
Τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν, καὶ πυρπολῶν,
Ἐξελεῖν ἡμῶν, μενοινῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια,
Εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες, δορὶ ξὺν ἀσπίδι,
Ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
Πᾶς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων,
Ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων, οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν,
Ἀλλ' ὅμως, ἀπεωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέρας
Γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι, τὸν στρατὸν διέπτατο,
Εἶτα δ' ἑπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους,
Οἱ δ' ἔφευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι
Ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι, πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι,
Μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.

Φώκης δ' ὀσμὴν, λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ κα
Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὔ φησι δείσας καταδωροδοκῆσαι, (μήλου
Ἀλλ' ὅπερ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ, φησίν τε μετ' αὐτοῦ,
Τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν, καὶ τοῖς πυρετοῖσιν
Οἳ τοὺς πατέρας τ' ἦγχον νύκτωρ, καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον.
Κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ὑ
ἀντωμοσίας, καὶ προσκλήσεις, καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων (μῶν
Ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς, ὡς τὸν πολέμαρχον
Τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,
Πέρυσιν καὶ προὔδοτε, καινοτάταις σπείροντ' αὐτὸν διανοίαις
Ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς, ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς
Καίτοι σπένδων πόλλ', ἐπὶ πολλοῖσιν ὄμνυσι τὸν διόνυσον,
Μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι,
Τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα,
Ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
Εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.
Ἀλλὰ τὸ λοιπὸν, τῶν ποιητῶν,
Ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
Καινόν τι λέγειν κἀξευρίσκειν
Στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε
Καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν.
Ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
Μετὰ τῶν μήλων, κἂν ταῦτα ποιῆθ'
ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων,
Ὀζήσει δεξιότητος.

ᾠδὴ καὶ στροφὴ κώλων ιά.

Χο. Ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς, ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
Ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισιν
Καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον, ἄνδρες μαχιμώτατοι,

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ ζʹ.

Χο. Ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ', ὑ-
μεῖς δέ γε ταχέως, ὦ μυρι-
άδες ἀναρίθμητοι, νῦν
Μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι,
Μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ' εὐλαβεῖσθε,
Τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
Ἔστι πάσχειν κοὐ πρὸς ὑμῶν.

Παράβασις στίχων λϛʹ. καὶ κώλων θʹ.

Νῦν αὖτε λεῴ, προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι φιλεῖτε.
Μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ
Ἀδικεῖσθαι γάρ φησι, πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκώς,
Τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς
Μιμησάμενος τὴν εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
Εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς, κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι,
Μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν,
Οὐκ ἀλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας,
Ἀρθεὶς δὲ μέγας, καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
Οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα,
Οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν, οὐδ' εἴ τις ἐραστὴς
Κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν, ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν,
Οὐδενὶ πώποτέ φησι πείθεσθαι γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
Ἵνα τὰς μούσας αἷσι χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ,
Οὐδ' ὅτε πρῶτον ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι
Ἀλλ' ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
Θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι
Οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον
Ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο,
Περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας

Ἐξηπάτηκεν, ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.

Φι. Ἐς κόρακας, ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐστί γε τὸ ῥοφεῖν,
Ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐμήν.
Οὐδέποτ' ἐγ', ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς πεπλησμένος.

Βδ. Οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα. Φι. χαλεπὸν εἰδέναι.

Βδ. Ἴθ' ὦ πατρίδιον, ὡδὶ τὰ βελτίω τρέπου,
Τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ὡδὶ τὸν ὕστερον
Μύσας παράϊξον, κἀπόλυσον ὦ πάτερ.

Φι. Οὐ δῆτα, κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

Βδ. Φέρε νυν σε τηνδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.

Φι. Ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος. Βδ. οὗτος. Φι. αὕτη 'ντευθενί.

Βδ. Ἐξηπάτηται κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών.

Φι. Φέρ' ἐξεράσω, πῶς γὰρ ἠγωνίσμεθα.

Βδ. Δείξειν ἔοικεν ἐκπέφευγας ὦ Λάβης,
Πάτερ πάτερ τί πέπονθας; Φι. οἴμοι ποῦ 'σθ' ὕδωρ.

Βδ. Ἔπαιρ' ἔπαιρε σαυτόν. Φι. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι
Ὄντως ἀπέφυγε; Βδ. νὴ Δί'. Φι. οὐδέν εἰμ' ἄρα.

Βδ. Μὴ φροντίσῃς ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.

Φι. Πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
Φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα, τί ποτε πείσομαι,
Ἀλλ' ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι,
Ἄκων γὰρ αὔτ' ἔδρασα, κοὐ τοῦ 'μοῦ τρόπου.

Βδ. Καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ' ἐγὼ γάρ σ' ὦ πάτερ.
Θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῦ,
Ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον ἐπὶ θεωρίαν,
Ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον
Κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος
Ἀλλ' εἰσίωμεν. Φι. ταῦτα νῦν γ' εἴπερ δοκεῖ.

Ἀγαθὸς γάρ ἐστι, καὶ διώκει τοὺς λύκους.
Φι. Κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης,
Βδ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
Οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.
Φι. Τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει.
Βδ. Ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
Καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν, εἰ δ' ὑφείλετο,
Σύγγνωθι, κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
Φι. Ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν, οὐδὲ γράμματα,
Ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
Θε. Ἄκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων,
Ἀνάβηθι τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα,
Σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες, ἀπόκριναι σαφῶς,
Εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἃ 'λαβες.
Βδ. Φησὶ κατακνῆσαι. Φι. νὴ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.
Βδ. Ὦ δαιμόνι' ἐλέει ταλαιπωρουμένους,
Οὗτος γὰρ ὁ λάβης, καὶ ῥαχίλι' ἐσθίει,
Καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει,
Ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον,
Αὐτοῦ μένων γὰρ, ἅττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
Τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος, εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
Φι. Αἰβοῖ, τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι
Κακόν τι περιβαίνει με κἀναπείθομαι.
Βδ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' οἰκτείρατ' αὐτὸν ὦ πάτερ,
Καὶ μὴ διαφθείρητε, ποῦ τὰ παιδία,
Ἀναβαίνετ' ὦ πόνηρα, καὶ κνυζόμενα,
Αἰτεῖτε, κἀντιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.
Φι. Κατάβα, κατάβα, κατάβα. Βδ. καταβήσομαι,
Καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο, πολλοὺς δὴ πάνυ

Θε. Μὴ νυν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
Κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον
Ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ,
Ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῖρρον ἐξεδήδοκεν.
Φι. Ἐμοὶ δέ γ', οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
Κυ. Πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ' οὐ γὰρ ἄν ποτε
Τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόγχη κλέπτα δύω
Ἵνα μὴ κεκλάγγω διακενῆς ἄλλως ἐγώ,
Ἐὰν δὲ μὴ τολοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.
Φι. Ἰού, ἰοὺ ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας,
Κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός, οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
Ὦ 'λεκτρυών, νὴ τὸν Δί' ἐπιμύει γέτοι.
Ὁ θεσμοθέτης, ποῦ 'σθ' οὗτος, ἁμίδα μοι δότω.
Θε. Αὐτὸς καθελοῦ, τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ
Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, φύβλιον
Δοίδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
Καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα,
Ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς, καὶ καθίζεις οὐδέπω,
Τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
Βδ. Οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
Καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει;
Φι. Ἀνάβαιν' ἀπολογοῦ, τί, σεσιώπηκας, λέγε.
Βδ. Ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτος γ' ἔοικεν ὅ, τι λέγῃ.
Φι. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι
Ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ θουκυδίδης,
Ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
Βδ. Πάρεχ' ἐκποδών, ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι,
Χαλεπὸν μὲν ὦ 'νδρες ἐστὶ διαβεβλημένοις
Ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός, λέξω δ' ὅμως,

Φι. Τίς γὰρ ὁ φεύγων οὗτος, ὅσον ἁλώσεται.
Θε. Ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς ἧς ἐγράψατο,
Κύων κυδαθηναιεὺς, λάβητ' αἰξωνέα
Τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιε
Τὸν σικελικὸν· τίμημα κλῳὸς σύκινος.
Φι. Θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.
Βδ. Καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ λάβης πάρα.
Φι. Ὢ μιαρὸς οὗτος, ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.
Οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.
Ποῦ δ' ὁ διώκων, ὁ κυδαθηναιεὺς κύων.
Κύ. Αὖ αὖ. Βδ. πάρεστιν ἕτερος οὗτος αὖ λάβης.
Ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
Κύ. Σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
Φι. Φέρε νῦν, ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
Θε. Τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἣν ἐγραψάμην
Ἄνδρες δικασταὶ τουτονὶ, δεινότατα γὰρ
Ἔργον δέδρακε κἀμὲ, καὶ τὸ ῥυππαπαί,
Ἀποδρὰς γὰρ εἰς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
Κατεσικέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ.
Φι. Νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ' ἔμοιγέ τοι,
Τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν,
Ὁ βδελυρὸς οὗτος, κοὐ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.
Καί τοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
Ἢν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί.
Θε. Οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.
Φι. Θερμὸς γὰρ ἁνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.
Βδ. Πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίνωσκ' ὦ πάτερ,
Πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. Φι. ἀλλ' ὦγαθέ,
Τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν, αὐτὸ γὰρ βοᾷ.

Θε. Μὴ

Χο. Καὶ μὴν ἡμεῖς αὐτοῖς ταῖς σπονδαῖς καὶ ταῖς εὐχαῖς
Φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν
Ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
Καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.

Βδ. Εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.

Χο. Ὦ φοῖβ᾽ ἄπολλον πύθι᾽ ἐπ᾽ ἀγαθῇ τύχῃ
Τὸ πρᾶγμ᾽ ὃ μηχανᾶται,
Ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν.
Ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι
Ὡς παυσαμένοισι τῶν πλανῶν
Ἰήϊε παιάν.

Β. Ὦ δέσποτ᾽ ἄναξ, γεῖτον ἀγυιεῦ, τοῦ ᾽μοῦ προθύρου πρὸς πύλας
Δέξαι τελετὴν καινὴν ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν,
Παῦσόν τ᾽ αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
Ἀντὶ σιραίου, μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας,
Ἤδη δ᾽ εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἤπιον αὐτὸν,
Τοὺς φεύγοντάς τ᾽ ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων,
Κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων,
Καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας,
Ἀπὸ τῆς ὀργῆς, τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ς´.

Χο. Ξυνευχόμεθά σοι, κἀπᾴδομεν νέαισιν ἀρχαῖς,
Ἕνεκά γε τῶν προλελεγμένων,
Εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξότου
Τὸν δῆμον ᾐσθόμεθά σου
Φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
Τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων.

Βδ. Εἴ τις θύρασιν ἡλιαστὴς, εἰσίτω,
Ὡς ἡνίκ᾽ ἂν λέγωσιν, οὐκ ἐσφρήσομεν

Τί ποτε τὸ χρῆμ' ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία,
Οἰκ. Βάλλ' ἐς κόρακας, τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
Βδ. Τί δ' ἐστὶν ἑτεόν. Οἰκ. οὐ γὰρ ὁ λάβης ἀρτίως
Ὁ κύων παρᾴξας εἰς τὸν ἰπνὸν ἁρπάσας
Τροφαλίδα τυροῦ σικελὴν, κατεδήδοκε;
Βδ. Τοῦτ' ἄρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
Εἰσακτέον μοι, σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
Οἰκ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἅτερός φησι κύων
Κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.
Βδ. Ἴθι νυν, ἄγ' αὐτὼ δεῦρο. Οἰκ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
Φι. Τουτὶ, τί ἐστι. Οἰκ. χοιροκομεῖον ἑστίας.
Φι. Εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; Οἰκ. οὔκ, ἀλλ' ἵνα
Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
Φι. Ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
Βδ. Φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας, καὶ τὰς γραφάς.
Φι. Οἴμοι διατρίψεις, κἀπολεῖς φιψημερῶν
Ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον,
Ἰδοὺ κάλει νυν. Βδ. ταῦτα δή. Φι. τίς οὑτοσὶ
Ὁ πρῶτός ἐστιν. Βδ. ἐς κόρακας ὡς ἄχθομαι,
Ὁτιὴ 'πιλαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
Φι. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς. Βδ. ἐπὶ καδίσκους, Φι. μηδαμῶς,
Ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυσίχους.
Βδ. Κάλλιστα τοίνυν, πάντα γὰρ πάρεστι νῷν,
Ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
Φι. Ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, οὐχὶ κλεψύδρα;
Βδ. Εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ, κἀπιχωρίως,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω,
Καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
Ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

Βδ. Ἰδοὺ, τί ἔτ᾽ ἐρεῖς, ὡς ἅπαντ᾽ ἐγὼ φέρω,
Ὅσαπερ γ᾽ ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα,
Ἀμὶς μὲν ἢν οὐρητιάσῃς, αὑτηί,
Παρὰ σοὶ κρεμήσετ᾽ ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ πατ]άλου.
Φι. Σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον,
Ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
Βδ. Καὶ πῦρ γε τουτὶ καὶ προσέστηκεν φακῆ,
Ῥοφεῖν ἐὰν δέῃ τι. Φι. τοῦτ᾽ αὖ δεξιόν,
Κἂν γὰρ πυρέττω. τόν γε μισθὸν λήψομαι,
Αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι,
Ἀτὰρ, τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ᾽ ἐξηνέγκατε.
Βδ. Ἵνα γ᾽ ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινὸς,
ᾌδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ᾽ οὑτοσί.
Φι. Ἓν ἔτι ποθῶ, τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἀρέσκει μοι. Βδ. τὸ τί.
Φι. Θηρῷον εἴπως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ λύκου.
Βδ. Πάρεστι τουτὶ, καὐτὸς ὦναξ οὑτοσί.
Φι. Ὦ δέσποθ᾽ ἥρως, ὡς χαλεπὸν ἄρ᾽ ἦσθ᾽ ἰδεῖν
Οἷόσπερ ἡμῖν φαίνεται κλεώνυμος.
Οἰκ. Οὐκοῦν ἔχει γ᾽ οὐδ᾽ αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα.
Βδ. Εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σὺ, θᾶττον ἂν δίκην,
Ἐκάλουν. Φι. κάλει νυν, ὡς κάθημ᾽ ἐγὼ πάλαι.
Βδ. Φέρε νυν, τίν᾽ αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην,
Τί τις κακὸν δέδρακεν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ,
Ἡ θρᾷττα προσκαύσασα πρῴην τὴν χύτραν.
Φι. Ἐπίσχες οὗτος, ὡς ὀλίγου μ᾽ ἀπώλεσας,
Ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
Ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο;
Βδ. Μὰ τὸν Δί᾽ οὐ πάρεστιν, ἀλλ᾽ ἐγὼ δραμὼν
Αὐτὸς κομιοῦμαι, τό γε παραυτίκ᾽ ἔνδοθεν,

Οὐδείς σ' ἀποκλείσει, θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.

Φι. Τουτί μ' ἀρέσκει. Βδ. πρὸς δὲ τούτοις, ἢν δίκην
Λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
Δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

Φι. Πῶς οὖν διαγινώσκειν καλῶς δυνήσομαι,
Ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος.

Βδ. Πολλῷ γ' ἄμεινον, καὶ λέγεται γὰρ τουτονί,
Ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων,
Μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.

Φι. Ἀνά τοι με πείθεις, ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις,
Τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. Βδ. παρ' ἐμοῦ. Φι. καλῶς,
Αἴσχιστα γάρ τοι μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
Ὁ σκωπτόλης, δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβών,
Ἐλθὼν, διεκερμάτιζέ μ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
Κἄπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων,
Κἀγὼ 'νέκαψ', ὀβολοὺς γὰρ ᾤόμην λαβεῖν,
Κᾆτα βδελυχθεὶς, ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα,
Κᾆθ' εἷλκον αὐτόν. Βδ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ'; Φι. ὅτι;
Ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν,
Ταχὺ γοῦν καθεψεῖς τἀργύριον, ἦ δ' ὃς λέγων.

Βδ. Ὁρᾷς ὅσον περ δῆτα τοῦτο κερδανεῖς;

Φι. Οὐ πάνυ τι μικρὸν, ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.

Βδ. Ἀνάμενέ νυν, ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.

Φι. Ὅρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὡς περαίνεται,
Ἠκηκόειν γὰρ ὡς Ἀθηναῖοί ποτε,
Δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
Κἀν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσει πᾶς ἀνὴρ
Αὑτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ
Ὥσπερ Ἑκάτειον πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

Λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,
Ἃ σοῦ παρακελεύοντος οὐκ ἐπείθετο
Νῦν οὖν ἴσως τοῖς σοῖς λόγοισι πείθεται,
Καὶ φρονεῖ μέντοι μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον,
Πειθόμενός τε σοί γ'. Φι. ἰώ μοι μοι. Β. οὗτος τί μοι βοᾷς,
Φι. Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ
Κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
Ἵν' ὁ κήρυξ φησὶ τίς ἀψήφιστος ἀνιστάσθω,
Κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
Ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος,
Σπεῦδ' ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή,
Πάρες ὦ σκιερά, μὰ τὸν Ἡρακλέα,
Μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς,
Κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.
Βδ. Ἴθ' ὦ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ.
Φι. Τί πείθομαί σοι. Βδ. λέγ' ὅτι βούλει πλὴν ἑνός,
Φι. Ποίου φέρ' ἴδω. Βδ. τοῦ μὴ δικάζειν. Φι. τοῦτο
Ἅιδης διακρινεῖ πρότερον, ἢ 'γὼ πείσομαι.
Βδ. Σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
Ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε,
Αὐτοῦ μένων, δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
Περὶ τοῦ, τί ληρεῖς. Βδ. ταὔθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται,
Ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
Ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην,
Πάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε.
Καὶ ταῦτα μὲν νῦν εὐλόγως ἢν ἐξέχῃ
Εἵλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον,
Ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
Ὕοντος εἴσει, κἂν ἔγρῃ, μεσημβρινός,

Ρογεῖν, ἔδοσαν δ' οὐ πώποτέ σοι, πλὴν πρώην πέντε με
Καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων; (δίμυνς
Ἔλαβον κατὰ χοίνικα κριθῶν,
Ὧν εἵνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλειον ἀεί,
Βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτοις
Ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας
Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
Ὅ, τι βούλει σοι
Πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ια. (ηὔσης

Χο. Ἦ που σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε πρὶν ἄν, ἀμφοῖν μῦθον ἀ-
Οὐκ ἂν δικάσαις, σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν, πολλῷ δεδόκησαι
Ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκίμπωνας καταβάλλω,
Ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα
Πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένῃ
Μηδ' ἀτενὴς ἄγαν γ' ἀτεράμων τ' ἀνήρ,
Εἴθ' ὤφελέ μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
Εἶναί τις, ὅστις δὴ τοιαῦτ' ἐνουθέτει
Σοὶ δὲ νῦν τις τῶν θεῶν παρὼν ἐμφανής,
Ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
Καὶ δῆλος εὖ ποιῶν, σὺ δ' αὖ παρὼν δέχου.

Βδ. Καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
Ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον
Λείχειν, χλαῖναν μαλακήν, σισύραν,
Πόρνην ἥτις τὸ πέος τρίψει καὶ τὴν ὀσφῦν,
Ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοὐδὲν γρύζει,
Τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

Χο. Νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα,
Οἷς τότ' ἐπεμαίνετ', ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως ὅτι

Ὁ δὲ διαβὰς διακινηθεὶς τῷ σώματι, καὶ φυφερανθεὶς,
Ἥκειν εἴπῃ πρῷ κἂν ὥρᾳ δικάσοντ᾽ ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
Ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται,
Αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ,
Καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ᾽ ἑαυτοῦ,
Ἤν τις τι διδῷ τῶν φευγόντων ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ᾽ ὄντε,
Ἐσπουδάκατον, κᾆθ᾽ ὡς πρίον᾽, ὁ μὲν, ἕλκει, ὁ δ᾽ ἀντενέδωκεν
Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.
Φι. Ταυτί με ποιοῦσ᾽; οἴμοι τί λέγεις; ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις,
Καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοὐκ οἶδ᾽ ὅτι χρῆμά με ποιεῖς.
Βδ. Σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν
Ὑπὸ τῶν αἰεὶ δημιζόντων, οὐκ οἶδ᾽ ὅποι ἐγκεκύκλησαι,
Ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ πόντου μέχρι σαρδοῦς.
Οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ᾽ ὃ φέρεις ἀκαρῆ, καὶ τοῦτ᾽ ἐρίῳ σοι,
Ἐνστάζουσι κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν οὕνεχ᾽ ὥσπερ ἄλευραν,
Βούλονται γάρ σε πένητ᾽ εἶναι, καὶ τούτων οὕνεκ᾽ ἔῤῥωσο,
Ἵνα γινώσκῃς τὸν τιθασευτὴν, κᾆθ᾽ ὅταν οὗτός γ᾽ ἐπισίζῃ,
Ἐπὶ τὸν ἐχθρόν τιν᾽ ἐπιῤῥύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.
Εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν,
Εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι
Τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις,
Καὶ στεφάνοισιν, παντοδαποῖσιν, καὶ πυῷ, καὶ πυαρίτῃ,
Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ ᾽ν μαραθῶνι τροπαίου,
Νῦν δ᾽ ὥσπερ ἐλαιολόγοι, χωρεῖθ᾽ ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.
Φι. Οἴμοι, τί ποθ᾽ ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ᾽ ἤδη μαλθακός εἰμι.
Βδ. Ἀλλ᾽ ὁπόταν μὲν δείσωσ᾽ αὐτοὶ, τὴν εὔβοιαν διδόασιν,
Ὑμῖν, καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους,

Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθούς, καὶ δημιόπρατ
Τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίνεται ἡμῖν, (τα
Ἀπὸ τούτου νῦν μισθὸν κατάθες τοῖσι δικασταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ,
Ἓξ χιλιάσιν, κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε.
Γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.
ΦΙ. Οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.
Β. Μὰ Δί' οὐ μέντοι καὶ ποῖ τρέπεται δή 'πειτα τὰ χρήματα τἄλ
ΦΙ. Ἐς τούτους, τούς, οὐχὶ προδώσω τὸν ἀθηναίων κολοσυρτόν, (λα
Ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί. ΒΔ. σὺ γὰρ ὦ πάτερ αὐτοὺς
Ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς,
Κᾆθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα,
Ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτί, κἀναφοβοῦντες
Δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω,
Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς, τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων,
Οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ᾔσθοντό γε τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
Ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ φαγαλίζοντα τὸ μηδέν,
Σὲ μὲν ἡγοῦνται κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν
Ὕρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρόν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια
Φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὅρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίει
Σοὶ δὲ γ' ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυ
Οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δίδωσι. (λεύσας
ΦΙ. Μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς ἄγλιθας μετέ
Ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων, ἀποκναίεις. (πεμψα,
ΒΔ. Οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στίν, τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
Αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μισθοφοροῦντας,
Σοὶ δ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾷν, οὓς αὐτὸς ἐλαύ
Καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν, ἐκτήσω πολλὰ πονήσας, (νων
Καὶ πρὸς τούτοις, ἐπιταττόμενος φοιτᾷς ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει
Ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι κατάπυγον χαιρέου υἱός,

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Φι. Οὐκ, ἀλλ᾽ ἐρήμας φεῦγ᾽ οὗτος ῥαδίως φυγήσεν,
Καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὡς δὲ πάντ᾽ ἐπελήλυθεν,
Κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ᾽ ἔγω
Γ᾽ ηὐξανόμην ἀκούων,
Καὶ μακάρων δικάζειν,
Αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
Ἡδόμενος λέγοντι.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Φι. Ὡς οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, κἄστιν οὐκ ἐν αὑτοῦ,
Ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
Εἰς ἀπόφευξιν παλάμας.
Τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν, μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι,
Πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον
Ἢν μή τι λέγης, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.
Βδ. Χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ πὶ τρυγῳδοῖς,
Ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν,
ἀτὰρ ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη. φ. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.
Εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω ᾽γὼ τουτὶ ταχέως με διδάξῃς,
Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήσει, κἂν χρῇ σπλάγχνων μ᾽ ἀπέχεσθαι.
Β. Ἀκρόασαι νῦν ὦ παππίδιον χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον,
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις, ἀλλ᾽ ἀπὸ χειρός
Τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα,
Κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστάς.

Ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἄπειθ' ἥκονθ' ἅμα πάντες
Ἀσπάζονται διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
Ἀπονίζῃ, καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ, καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,
Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται
Καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν. φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ
Κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ, προσαναγκάζῃ φάγε τουτὶ
Ἔνφαγε τουτὶ, τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, καὶ μή με δεήσῃ
Εἰς σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει,
Καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. ἄλλην μή μοι ταχὺ μάξῃ.
Τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρὴν
Κἂν οἶνόν μοι μὴ 'γχῇς σὺ, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι
Οἴνου μεστὸν, κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας, οὗτος δὲ κεχηνὼς,
Βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου, μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν,
ρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω,
Καὶ τοῦ τοῦ διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
Ὅστις ἀκούω ταὔθ' ἅπερ ὁ ζεύς,
Ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
Πᾶς τις φησὶ τῶν παριόντων
Οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
Ὦ ζεῦ βασιλεῦ, κἂν ἀστράψω,
Ποππύζουσι κἀγκεχόδασί με
Οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί,
Καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός.
Νὴ τὴν Δήμητρα δέδοικας, ἐγὼ
Δ' ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Οὐ πώποθ' οὕτω καθαρῶς
Οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

Καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ' ἃ ἔχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
Φι. Παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων, αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι,
Κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
Ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
Κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα,
Ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσιν.
Κἂν ἀποθνῄσκων ὁ πατήρ τῳ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον
Κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν, εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,
Καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,
Ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ,
Καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.
Βδ. Τουτὶ γάρ τοι σεμνὸν τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω.
Τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.
Φι. Ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὠ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορή
Ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι (σῃ,
Εἶτ' Εὔαθλος χ' ὁ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς
Οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασί, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.
Κἂν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
Εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας,
Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας, μόνους ἡμᾶς οὐ περιτρώγει
Ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει
Σὺ δὲ τὸν πατέρ' ὅτι οὐ τούτων τῶν σαυτοῦ πώποτ' ἔδρασας
Ἀλλὰ Θέωρος καίτοι 'στὶν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
Τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ
Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις
Ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χ' ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.
Βδ. Ἔμπλησο λέγων, πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφανήσ
Πρωκτὸς λουτροῦ περιγενόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου. (σει
Φι. Ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶ πάντων, οὗ 'γὼ 'πελελήσμην,

Φι. Καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω,
Τῆς ἡμετέρας, ὡς οὐδὲ μιᾶς ἥττων ἐστὶ βασιλείας.
Τί γὰρ εὐδαιμόν γ' ἢ καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαστοῦ,
Ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῶον καὶ ταῦτα γέροντος,
Ὃν πρῶτα μὲν ἕρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
Ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις, κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
Ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν,
Ἱκετεύουσίθ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες
Οἴκτειρόν μ' ὦ πάτερ αἰτοῦμαί σ' εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλου
Ἀρχὴν ἄρξας, ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων,
Ὅς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν
Βδ. Τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
Φι. Εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς
Ἔνδον, τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
Ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφυξιν,
Φέρ' ἴδω. τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ;
Οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν, καὶ προστιθέασιν
Κακά γε πρὸς τοῖσιν οὖσιν, ἕως ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν,
Οἱ δὲ, λέγουσι μύθους ἡμῖν, οἱ δ' αἰσώπου τι γελοῖον,
Οἱ δὲ, σκώπτουσ' ἵν' ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν καταθῶμαι
Κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει
Τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρὸς ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι,
Τὰ δὲ, συγκύπτονθ' ἅμα βληχᾶται, κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
Ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι,
Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις
Εἰ δ' αὐτοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι
Χ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν
Ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;
Βδ. Δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τῆς τοῦ πλούτου καταχήνης,

Ἤ τις ἡ τιμή ᾽στι σοι, καρπουμένῳ τὴν ἑλλάδα.

Φι. Ραῦνγε, καὶ τουτοισί γ᾽ ἀποθρέψαι θέλω. Βδ. καὶ μὴν ἐγὼ

Ἄφετε νῷν ἅπαντες αὐτόν, καὶ ξίφος γέ μοι δότε.

Ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σοῦ, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει,

Εἰπέ μοι τί δ᾽ ἣν τὸ δεῖνα τῇ διαίτῃ μὴ ᾽μμενῇς.

Φι. Μηδέ ποτε πίοιμ᾽ ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος,

Χο. Νῦν δὲ τὸν ἐκ θ᾽ ἡμετέρου

Γυμνασίου λέγειν τί δεῖ

Καινόν, ὅπως φανείσῃ,

Βδ. Ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.

Χο. Ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὤν

Ἢν ταῦτα παρακελεύῃ,

Μὴ κατὰ τὸν νεανίαν

Τόνδε λέγειν, ὁρᾷς γὰρ ὡς

Σοι μέγας ἐστὶν ἀγών

Καὶ περὶ τῶν ἁπάντων

Εἴπερ ὃ μὴ γένοιτο νῦν,

Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.

Βδ. καὶ μὴν ὅσ᾽ ἂν λέξῃ γ᾽ ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομ᾽ ἐγώ.

Φι. Τί γὰρ φάθ᾽ ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ή.

Χο. Οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος

Χρήσιμος ἔστ᾽ οὐδ᾽ ἀκαρῆ.

Σκωπτόμενοι γὰρ ἂν, ἐν

Ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις

Θαλλοφόροι καλοίμεθ᾽, ἀν-

τωμοσιῶν κελύφη.

Ἀλλ᾽ ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν.

τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν, πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

Νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα,
Ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ᾽ αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται,
Ἢν μὲν ὤνηταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
Εὐθέως εἴρηχ᾽ ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας
Οὗτος ὀψωνεῖν ἔοικ᾽ ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι,
Ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι,
Ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι, θατέρῳ
Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς; πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
Ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοι φέρειν ἡδύσματα.

Ξαν. Κἀμέ γ᾽ ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας
Ὅτι κελητίσαι κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
Ἤρετ᾽ εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

Βδ. Ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέα γε καὶ νῦν ἐγὼ
Τὸν πατέρ᾽ ὁτιὴ βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
Ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
Ταῦτα δρᾶν, ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννίδα.

Φι. Νὴ Δί᾽ ἐν δίκῃ γ᾽ ἐγὼ γὰρ οὐδ᾽ ἄν, ὀρνίθων γάλα,
Ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ᾽ ἄν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς,
Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ᾽ ἐγχέλυσιν, ἀλλ᾽ ἥδιον ἂν
Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ᾽ ἄν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

Βδ. Νὴ Δί᾽ εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν,
Ἀλλ᾽ ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἃ ᾽γὼ λέγω,
Ἀναδιδάξειν σ᾽ οἴομαί γ᾽ ὡς πάντα ταῦθ᾽ ἁμαρτάνεις.

Φι. Ἐξαμαρτάνω δικάζων; Βδ. καταγελώμενος μὲν οὖν
Οὐκ ἐπαΐεις ὑπ᾽ ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς.
Ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. Φι. παῦε δουλείαν λέγων,
Ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. Βδ. οὐ σύ γ᾽ ἀλλ᾽ ὑπηρετεῖς
Οἰόμενος ἄρχειν. ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ,

Χο. Καὶ μὴν ἡμεῖς αὖθις ταῖς σπονδαῖς καὶ ταῖς εὐχαῖς
φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν
Ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
Καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
Βδ. Εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
Χο. Ὦ φοῖβ' ἄπολλον πύθι' ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
Τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται,
Ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν.
Ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι
Ὡς παυσαμένοισι τῶν πλανῶν
Ἰήϊε παιάν.
Β. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτ' ἀγυιεῦ, τοῦ 'μοῦ προθύρου πρὸς πύλας
Δέξαι τελετὴν καινὴν ὦ 'ναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν,
Παῦσόν τ' αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
Ἀντὶ σιραίου, μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας,
Ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἤπιον αὐτὸν,
Τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων,
Κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας,
Ἀπὸ τῆς ὀργῆς, Τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ϛ'.

Χο. Ξυνευχόμεθά σοι, κἀπᾴδομεν ἐν νέαισιν ἀρχαῖς,
Ἕνεκά γε τῶν προλελεγμένων,
Εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξ ὅτου
Τὸν δῆμον ᾐσθόμεθά σου
Φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
Τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων.
Βδ. Εἴ τις θύρασιν ἡλιαστὴς ἐσίτω,
Ὡς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν οὐκ ἐσφρήσομεν.

Τί ποτε τὸ χρῆμ᾽ ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία,
Οἰκ. Βάλλ᾽ ἐς κόρακας, τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
Βδ. Τί δ᾽ ἐστὶν ἐτεόν. Οἰκ. οὐ γὰρ ὁ λάβης ἀρτίως
Ο῾ κύων παρᾴξας εἰς τὸν ἰπνὸν ἁρπάσας
Τροφαλίδα τυροῦ σικελὴν, κατεδήδοκε;
Βδ. Τοῦτ᾽ ἆρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
Εἰσακτέον μοι, σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
Οἰκ. Μὰ δί᾽ οὐκ ἔγωγ᾽, ἀλλ᾽ ἅτερος φησὶ κύων
Κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.
Βδ. Ι᾽θι νυν, ἄγ᾽ αὐτὼ δεῦρο. Οἰκ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
Φι. Τουτὶ, τί ἐστι. Οἰκ. χοιροκομεῖον ἑστίας.
Φι. Εἶθ᾽ ἱεροσυλήσας φέρεις; Οἰκ. οὐκ, ἀλλ᾽ ἵνα
Α᾽φ᾽ ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
Φι. Α᾽λλ᾽ εἴσαγ᾽ ἀνύσας, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
Βδ. Φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας, καὶ τὰς γραφάς.
Φι. Οἴμοι διατρίβεις, κἀπολεῖς τριψημερῶν
Ε᾽γὼ δ᾽ ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον,
Ι᾽δοὺ κάλει νυν. Βδ. ταῦτα δή. Φι. τίς οὑτοσὶ
Ο῾ πρῶτός ἐστιν. Βδ. ἐς κόρακας ὡς ἄχθομαι,
Ο῾τιὴ ᾽πιλαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
Φι. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς. Βδ. ἐπὶ καδίσκους, Φι. μηδαμῶς,
Ε᾽γὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
Βδ. Κάλλιστα τοίνυν, πάντα γὰρ πάρεστι νῷν,
Ο῾σων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
Φι. Η῾δὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, οὐχὶ κλεψύδρα;
Βδ. Εὖ γ᾽ ἐκπορίζεις αὐτὰ, κἀπιχωρίως,
Α᾽λλ᾽ ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω,
Καὶ μυῤῥίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
Ο῾πως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

Βδ. Ἰδού, τί ἔτ' ἐρεῖς, ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω,
Ὅσαπέρ γ' ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα,
Ἀμὶς μὲν ἢν οὐρητιάσῃς, αὐτηί,
Παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.
Φι. Σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον,
Ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
Βδ. Καὶ πῦρ γε τουτὶ καὶ προσέστηκεν φακῆ,
Ῥοφεῖν ἐὰν δέῃ τι. Φι. τοῦτ' αὖ δεξιόν,
Κἂν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι,
Αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι,
Ἀτάρ, τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε.
Βδ. Ἵνα γ' ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινός,
Ἄιδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃσ' οὑτοσί.
Φι. Ἓν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. Βδ. τὸ τί.
Φι. Θηρῷον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ λύκου.
Βδ. Πάρεστι τουτί, καὐτὸς ὦ 'ναξ οὑτοσί.
Φι. Ὦ δέσποθ' ἥρως, ὡς χαλεπὸν ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν
Οἷόσπερ ἡμῖν φαίνεται κλεώνυμος.
Οἰκ. Οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα.
Βδ. Εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σύ, θᾶττον ἂν δίκην,
Ἐκάλουν. Φι. κάλει νυν, ὡς κάθημ' ἐγὼ πάλαι.
Βδ. Φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην,
Τί τις κακὸν δέδρακεν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ,
Ἡ θρᾷττα προσκαύσασα πρῴην τὴν χύτραν.
Φι. Ἐπίσχες οὗτος, ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας,
Ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
Ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο;
Βδ. Μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν, ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
Αὐτὸς κομιοῦμαι, τό γε παραυτίκ' ἔνδοθεν,

Οὐδείς σ' ἀποκλείσει, θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.
Φι. Τουτί μ' ἀρέσκει. Βδ. πρὸς δὲ τούτοις, ἣν δίκην
Λέγῃ μακράν τις; οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
Δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
Φι. Πῶς οὖν διαγινώσκειν καλῶς δυνήσομαι,
Ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος.
Βδ. Πολλῷ γ' ἄμεινον, καὶ λέγεται γὰρ τουτονὶ,
Ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων,
Μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
Φι. Ἀνάτοι με πείθεις, ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις,
Τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. Βδ. παρ' ἐμοῦ. Φι. καλῶς,
Αἴσχιστα γάρ τοι μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
Ὁ σκωπτόλης, δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρῴην λαβὼν,
Ἐλθὼν, διεκερμάτιζέ μ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
Κἄπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων,
Κἀγὼ 'νέκαψ', ὀβολοὺς γὰρ ᾤμην λαβεῖν,
Κᾆτα βδελυχθεὶς, ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα,
Κᾆθ' εἷλκον αὐτόν. Βδ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ'; Φι. ὅτι;
Ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν,
Ταχὺ γοῦν καθέψεις τἀργύριον, ἦ δ' ὃς λέγων.
Βδ. Ὁρᾷς ὅσονπερ δῆτα τοῦτο κερδαίνεις;
Φι. Οὐ πάνυ τι μικρὸν, ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
Βδ. Ἀνάμενέ νυν, ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.
Φι. Ὅρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὡς περαίνεται,
Ἠκηκόειν γὰρ ὡς Ἀθηναῖοί ποτε,
Δικάσοιεν ἐν ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
Κἀν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσει πᾶς ἀνὴρ
Αὑτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ
Ὥσπερ ἑκαταῖον πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

Λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,
Ἃ σοῦ παρακελευόντος οὐκ ἐπείθετο
Νῦν δ' οὖν ἴσως τοῖς σοῖς λόγοισι πείθεται,
Καὶ φρονεῖ μέντοι μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον,
Πειθόμενός τε σοί γ'. Φι. ἰώ μοι μοι. Β. οὗτος τί μοι βοᾷς,
Φι. Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ
Κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
Ἵν' ὁ κῆρυξ φησὶ τίς ἀψήφιστος ἀνιστάσθω,
Κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
Ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος,
Σπεῦδ' ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή,
Πάρες ὦ σκιερά, μὰ τὸν ἡρακλέα,
Μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς,
Κλέπτοντα κλέωνα λάβοιμι.
Βδ. Ἴθ' ὦ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ.
Φι. Τί πείθομαί σοι. Βδ. λέγ' ὅτι βούλει πλὴν ἑνός,
Φι. Ποίου φέρ' ἴδω. Βδ. τοῦ μὴ δικάζειν. Φι. τοῦτο
Ἅιδης διακρινεῖ πρότερον, ἢ 'γὼ πείσομαι.
Βδ. Σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
Ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε,
Αὐτοῦ μένων, δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
Περὶ τοῦ, τί ληρεῖς. Βδ. ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται,
Ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
Ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην,
Πάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε.
Καὶ ταῦτα μὲν νῦν εὐλόγως ἢν ἐξέχῃ
Εἵλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον,
Ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
Ὕοντος εἴσει, κἂν ἔγρῃ, μεσημβρινός,

Ποριεῖν, ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι, πλὴν πρώην πέντε με
Καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων; (δίμνους
Ἔλαβες κατὰ χοίνικα κριθῶν,
Ὧν εἵνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλειον ἀεί,
Βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους
Ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας
Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
Ὅ,τι βούλει σοι
Πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ια΄. (κούσῃς

Χο. Ἦ που σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀ-
Οὐκ ἂν δικάσαις, σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν, πολλῷ δεδόκησαι
Ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκίμπωνας καταβάλλω,
Ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα
Πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένῃ
Μηδ' ἀτενὴς ἄγαν γ' ἀτεράμων τ' ἀνήρ,
Εἴθ' ὤφελέ μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
Εἶναί τις, ὅστις δὴ τοιαῦτ' ἐνουθέτει
Σοὶ δὲ νῦν τις τῶν θεῶν παρὼν ἐμφανής,
Ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
Καὶ δῆλος εἶ ποιῶν, σὺ δ' αὖ παρὼν δέχου.
Βδ. Καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
Ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον
Λείχειν, χλαῖναν μαλακήν, σισύραν,
Πόρνην ἥτις τὸ πέος τρίψει καὶ τὴν ὀσφῦν,
Ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοὐδὲν γρύζει,
Τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.
Χο. Νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα,
Οἷς ποτ' ἐπεμαίνετ', ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως ὅτι

Ὁ δὲ διαβὰς διακινηθεὶς τῷ σώματι, καὶ τρυφερανθεὶς,
Ἢ μὲν εἴπῃ πρωὶ κἀν ὥρᾳ δικάσονθ' ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
Ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται,
Αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ,
Καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
Ἤν τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε,
Ἐσπουδάκατον, κᾆθ' ὡς πρίον, ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ' ἀντενέδωκεν
Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.
Φι. Ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι τί λέγεις; ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις,
Καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅτι χρῆμά με ποιεῖς.
Βδ. Σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν
Ὑπὸ τῶν αἰεὶ δημιζόντων, οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι,
Ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς.
Οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις ἀκαρῆ, καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι,
Ἐνστάζουσι κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν ἕνεχ' ὥσπερ ἄλευρον,
Βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι, καὶ τούτων οὕνεκ' ἐρῶ σοι,
Ἵνα γινώσκῃς τὸν τιθασευτὴν, κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίζῃ,
Ἐπὶ τὸν ἐχθρόν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.
Εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν,
Εἰσίν γε πόλεις χίλιαι, αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι
Τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
Δύο μυριάδ' ἂν τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις,
Καὶ στεφάνοισιν, παντοδαποῖσιν, καὶ πύῳ, καὶ πυριάτῃ,
Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου,
Νῦν δ' ὥσπερ ἐλαιολόγοι, χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.
Φι. Οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.
Βδ. Ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοὶ, τὴν Εὔβοιαν διδόασιν
Ὑμῖν, καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους,

Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς, καὶ δημιόπρατ
Τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίνεται ἡμῖν, (τα
Ἀπὸ τούτου νῦν μισθὸν κατάθες τοῖσι δικασταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ,
Ἓξ χιλιάσιν, κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε.
Γίνεται ἡμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα. Χ
ΦΙ. Οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.
Β. Μὰ Δί' οὐ μέντοι καὶ ποῖ τρέπεται δ' ἤπειτα τὰ χρήματα τἄλ
ΦΙ. Ἐς τούτους, τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν ἀθηναίων κολοσυρτόν, (λα
Ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεί. ΒΔ. σὺ γὰρ ὦ πάτερ αὐτοὺς
Ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς,
Κᾆθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσι κατὰ πεντήκοντα τάλαντα,
Ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ, κἀναφοβοῦντες.
Δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω,
Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς, τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων,
Οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ᾔσθοντό γε τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον Χ
Ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,
Σὲ μὲν ἡγοῦνται κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν
Ὕρχας, οἶνον δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,
Φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὅρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν
Σοὶ δὲ γ' ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυ
Οὐδεὶς οὐδὲ σκοροδίου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δίδωσι. (λεύσας
ΦΙ. Μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' εὐχαρίδου κ'αὐτὸς τρεῖς ἄγλιθας μετέ
Ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων, ἀποκναίεις. (πεμψα,
ΒΔ. Οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν, τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
Αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μισθοφοροῦντας,
Σοὶ δ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾷν, οὓς αὐτὸς ἐλαύ
Καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν, ἐκτήσω πολλὰ πονήσας, (νων
Καὶ πρὸς τούτοις, ἐπιταττόμενος φοιτᾷς ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει
Ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι κατάπυγον χαιρέου υἱός,

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Φι. Οὐκ, ἀλλ᾽ ἐρήμας ᾠέθ᾽ οὕτω ῥαδίος φυγήσειν,
Καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὡς δὲ πάντ᾽ ἐπελήλυθεν,
Κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ᾽ ἔγω
Γ᾽ ἠυξανόμην ἀκούων,
Καὶ μακάρων δικάζειν,
Αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
Ἡδόμενος λέγοντι.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Φι. Ὥσθ᾽ οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, κἄστιν οὐκ ἐν αὑτοῦ,
Ἦ μὴν ἐγὼ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
Εἰς ἀπόφυξιν παλάμας.
Τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν, μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι,
Πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον
Ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.
Βδ. Χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ ᾽πὶ τρυγῳδοῖς,
Ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν,
ἀτὰρ ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη. φ. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.
Εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω ᾽γὼ τουτὶ ταχέως με διδάξῃς,
Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήσει, κἂν χρὴ σπλάγχνων μ᾽ ἀπέχεσθαι
Β. Ἀκρόασαι νῦν ὦ παππίδιον χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον,
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις, ἀλλ᾽ ἀπὸ χειρός
Τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα,
Κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστάς.

Ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κᾆπειθ' ἥκονθ' ἅμα πάντες
Ἀσπάζονται διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
Ἀπονίζῃ, καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ, καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,
Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται
Καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν. φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ
Κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ, προσαναγκάζῃ φάγε τουτὶ
Ἔνφαγε τουτὶ, τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, καὶ μή με δεήσῃ
Εἰς σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει,
Καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. ἄλλως μή μοι ταχὺ μάξῃ.
Τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρὴν
Κἂν οἶνον μοι μὴ 'γχῇς σὺ, πιεῖν τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι
Οἴνου μεστὸν, κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας, οὗτος δὲ κεχηνὼς,
Βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου, μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν,
ρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω,
Καὶ τοῦ τοῦ διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
Ὅστις ἀκούω ταὔθ' ἅπερ ὁ ζεύς,
Ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
Πᾶς τις φησὶ τῶν παριόντων
Οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
Ὦ ζεῦ βασιλεῦ, κἂν ἀστράψω,
Ποππύζουσι κἀγκεχόδασί με
Οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί,
Καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτὸς,
Νὴ τὴν Δήμητρα δέδοικας, ἐγὼ
Δ' ἀπολοίμην, εἰ σὲ δέδοικα.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Οὐ πώποθ' οὕτω καθαρῶς
Οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

Καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ᾽ ἃ ᾽χεις φάσκων τῆς ἑλλάδος ἄρχειν.
Φι. Παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων, αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι,
Κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
Ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
Κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα,
Ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ᾽ ἀπιοῦσιν.
Κἂν ἀποθνήσκῃ ὁ πατήρ τῳ δοὺς καταλιπὼν παῖδ᾽ ἐπίκληρον
Κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,
Καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,
Ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ,
Καὶ ταῦτ᾽ ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν τῶν δ᾽ ἄλλων οὐδεμί᾽ ἀρχή.
Βδ. Τουτὶ γάρ τοι σεμνὸν τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω.
Τῆς δ᾽ ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.
Φι. Ἔτι δ᾽ ἡ βουλὴ χ᾽ ὡ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ᾽ ἀπορή
Ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι (σῃ,
Εἶτ᾽ Εὔαθλος χ᾽ ὡ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπιδοαποβλὴς
Οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασί, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι
Κἂν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ᾽ ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
Εἴπῃ τὰ δικαστήρι᾽ ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας,
Αὐτὸς δ᾽ ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας, μόνους ἡμᾶς οὐ περιτρώγει
Ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει
Σὺ δὲ τὸν πατέρ᾽ οὐδὲν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ᾽ ἔδρασας
Ἀλλὰ θέωρος καίτοι ᾽στὶν ἀνὴρ εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
Τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι᾽ ἡμῶν περικωνεῖ
Σκέψαι δ᾽ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις
Ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χ᾽ ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.
Βδ. Ἔμπλησο λέγων, πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφανή
Πρωκτὸς λουτροῦ περιγενόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου. (σει
Φι. Ὃ δέ γ᾽ ἥδιστον τούτων ἐστὶ πάντων, οὗ ᾽γὼ ᾽πιλελήσμην,

Φι. Καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω,
Τῆς ἡμετέρας, ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶ βασιλείας.
Τί γὰρ εὔδαιμον γ' ἢ καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστι δικαστοῦ,
Ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῷον καὶ ταῦτα γέροντος,
Ὃν πρῶτα μὲν ἕρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
Ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις, κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
Ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν,
Ἱκετεύουσίθ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες
Οἴκτειρόν μ' ὦ πάτερ αἰτοῦμαί σ' εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλου
Ἀρχὴν ἄρξας, ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσίτοις ἀγοράζων,
Ὃς ἐμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν
Βδ. Τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
Φι. Εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς
Ἔνδον, τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
Ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφυξιν,
Φέρ' ἴδω. τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ;
Οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν, καὶ προστιθέασιν
Κακά γε πρὸς τοῖσιν οὖσιν, ἕως ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν,
Οἱ δὲ, λέγουσι μύθους ἡμῖν, οἱ δ' αἰσώπου τι γελοῖον,
Οἱ δὲ, σκώπτουσ' ἵν' ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν καταθῶμαι
Καὶ μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει
Τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρὸς ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι,
Τὰ δὲ, συγκύπτονθ' ἅμα βληχᾶται, κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
Ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι,
Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις
Εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι
Χ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν
Ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη:
Βδ. Δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τοῦ πλούτου καταχήνην,

Ἥτις ἡ τιμή 'στι σοι, καρπούμενος τὴν Ἑλλάδα.
Φι. Πάνυγε, καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. Βδ. καὶ μὴν ἐγὼ
Ἄφετε νῦν ἅπαντες αὐτὸν, καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
Ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει,
Εἰπέ μοι τί δ' ἢν τὸ δεῖνα τῇ διαίτῃ μὴ 'μμενῆς.
Φι. Μηδέ ποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος,
Χο. Νῦν δὲ τὸν ἐκ θημετέρου
Γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
Καινὸν, ὅπως φανείσῃ,
Βδ. Ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
Χο. Ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν
Ἢν ταῦτα παρακελεύῃ,
Μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
Τόνδε λέγειν, ὁρᾷς γὰρ ὡς
Σοι μέγας ἐστὶν ἀγὼν
Καὶ περὶ τῶν ἁπάντων
Εἴπερ ὃ μὴ γένοιτο νῦν,
Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.
Βδ. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομ' ἐγώ.
Φι. Τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η.

Χο. Οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
Χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ.
Σκωπτόμενοι γὰρ ἂν, ἐν
Ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις
Θαλλοφόροι καλοίμεθ', ἂν
τωμοσιῶν κελύφη.
Ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν.
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαῤῥῶν, πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

Νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα,
Ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ᾽ αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται,
Ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
Εὐθέως εἴρηχ᾽ ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας
Οὗτος ὀψωνεῖν ἔοικ᾽ ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι,
Ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ τοῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι,
Ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ, θατέρῳ
Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς; πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
Ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοι φέρειν ἡδύσματα.

Ξαν. Κἀμέ γ᾽ ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας
Ὅτι κελητίσαι κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
Ἤρετ᾽ εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

Βδ. Ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέα γε καὶ νῦν ἐγὼ
Τὸν πατέρ᾽ ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
Ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
Ταῦτα δρᾶν, ξυνωμότης, ὢν καὶ φρονῶν τυραννίδα.

Φι. Νὴ Δί᾽ ἐν δίκῃ γ᾽ ἐγὼ γὰρ οὐδ᾽ ἂν, ὀρνίθων γάλα,
Ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ᾽ ἂν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς,
Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ᾽ ἐγχέλυσιν, ἀλλ᾽ ἥδιον ἂν
Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ᾽ ἂν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

Βδ. Νὴ Δί᾽ ἠθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν,
Ἀλλ᾽ ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἅ ᾽γὼ λέγω,
Ἀναδιδάξειν σ᾽ οἴομαί γ᾽ ὡς πάντα ταῦθ᾽ ἁμαρτάνεις.

Φι. Ἐξαμαρτάνω δικάζων; Βδ. καταγελώμενος μὲν οὖν
Οὐκ ἐπαΐεις ὑπ᾽ ἀνδρῶν, οὓς σὺ μονονοὺ προσκυνεῖς.
Ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. Φι. παῦε δουλείαν λέγων,
Ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. Βδ. οὐ σύ γ᾽ ἀλλ᾽ ὑπηρετεῖς
Οἰόμενος ἄρχειν, ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ,

Χο. Ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτῇ διέφυγες,
Εἴπερ ἔτυχον τῶν μελέων φιλοκλέους βεβρωκότες,
Ἡμ. Ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα,
Τοῖς πένησιν ἡ τυραννὶς
Ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με,
Εἰ σύ γ' ὦ πονωπόνηρε καὶ κομηταμυνία,
Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις
Οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν,
Οὔτε λόγον εὐτράπελον.
Αὐτὸς ἄρχων μόνος
Βδ. Ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης, καὶ τῆς κατοξείας βοῆς,
Ἐς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
Χο. Σοὶ λόγους ὦ μισόδημε, καὶ μοναρχίας ἐραστὰ,
Καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ, καὶ φορῶν
Κράσπεδα στεμμάτων, τήν θ' ὑπ
ήνην ἄκουρον τρέφων;
Βδ. Νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
Μᾶλλον, ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
Χο. Οὐδὲ μέν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ πω 'στιν, οὐδ' ἐν πηγάνῳ,
Τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν,
Ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
Ταῦτα ταῦτά σου καταντλῇ, καὶ ξυνωμότας καλῇ.
Βδ. Ἆρα γ' ἂν πρὸς τῶν θεῶν ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μοι;
Ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας
Χο. Οὐδέποτέ γ' οὐχ ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ᾖ,
Ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης.
Βδ. Ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
Ἤν τε μεῖζον ἤν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ,
Ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν

Οἱ δὲ τὠφθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖσθ', οἱ δὲ τοὺς δακτύλους
Βδ. Ὦ Μίδα, καὶ Φρὺξ, βοηθεῖτε δεῦρο, καὶ Μασυντία,
Καὶ λάβεσθε τουτουί, καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί.
Εἰ δὲ μὴ, πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε,
Ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον,
Χο. Εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἕν τί σοι παγήσεται.
Φι. Ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,
Περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον;
Οὓς ἐγὼ δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;
Χο. Εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακὰ
Δηλαδή; καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
Πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
Διφθερῶν, κάξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
Καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει.
Ὥστε μὴ ῥιγῶν γ' ἑκάστοτ', ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
Οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
Φι. Οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ' ὦ κάκιστον θηρίον,
Οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε,
Προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλαίαν, ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
Ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα;
Ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
Χο. Ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
Οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν ὁ τρόπος
Ὀξυθύμων, καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων κάρδαμα.
Βδ. Παῖε, παῖ', ὦ Ξανθία τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Ξαν. Ἀλλὰ δρῶ τοῦτ' ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
Σω. Οὐχὶ σοῦσθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε. παῖε τῷ ξύλῳ.
Ξαν. Καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου.
Ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.

Χο. Ἀλλὰ

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια.

Χο. Εἰπέ μοι τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν,
Ἥνπερ ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν,
Νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο τοὐξύθυμον
Ὧι κολαζόμεσθα κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.
Ἀλλὰ θοἰμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία,
Θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.
Καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν,
Ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν,
Ὄντα, κἀπολούμενον,
Ὅτι τόνδε λόγον εἰσφέρει,
Ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας.
Βδ. Ὦ 'γαθοὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ' ἀλλὰ μὴ κεκράγετε
Κο. Νὴ δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ', ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι
Βδ. Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής,
Χο. Ὦ πόλις καὶ Θεώρου θεοσεχθρία,
Κεἴτις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.
Ξαν. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν, οὐχ ὁρᾷς ὦ δέσποτα;
Βδ. Οἷς γ' ἀπώλεσαν φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν γοργίου.
Χο. Καὶ σέ γ' αὖτις ἐξολοῦμεν, ἀλλ' ἅπας ἐπίστρεφε,
Δεῦρο κἀξείρας τὸ κέντρον, εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο
Ξυσταλεὶς εὔτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλησμένος,
Ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἷον ὤργισεν,
Ξαν. Τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νὴ δί' εἰ μαχούμεθα,
Ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας,
Χο. Ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ', εἰ δὲ μὴ φήμ' ἐγὼ,
Τὰς χελώνας μακαριεῖν σε, τοῦ δέρματος.
Φι. Εἶά νυν γ' ὦ ξυνδικασταί, σφῆκες ὀξυκάρδιοι
Οἱ μὲν, εἰς τὸν πρωκτὸν αὐτοῦ 'ισπέτεσθ' ὠργισμένοι,

Δραμεῖν ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν,
Τὰ τοῖν θεαῖν ψηφίσματα.
Ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῴδιον, εἶτα καθίμα
Δήσας σαυτὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΡΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Φι. Ἄγε νυν ἢν αἰσθομένω τούτω ζητεῖτον μ' ἐκκαλαμᾶσθαι,
Κἀνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω τί ποιήσετε, φράζετε νυνί
Χρ. Ἀμυνοῦμέν σοι, τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες,
Ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἴργειν τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.
Φι. Δράσω τοίνυν γ' ὑμῖν πίσυνος, καὶ μανθάνετ' ἤν τι πάθω 'γὼ
Ἀνελόντες καὶ κλαύσαντες, θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις
Χο. Οὐδὲν πείσει, μηδὲν δείσῃς, ἀλλ' ὦ βέλτιστε καθίει
Σαυτὸν θαῤῥῶν, κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν
Χι. Ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως, σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχάρησαι.
Τοῖς δακρύοισι τῶν φευγόντων αἰεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς
Ὤικησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ' ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο
Κἀβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι,
Ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον.
Κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω, μηδ' ἀποπαρδῶ.
Βδ. Οὗτος, ἐγείρου. Οἰκ. τί τὸ πρᾶγμ'. Βδ. ὥσπερ φωνή με τίς ἐγκεκύκλωται
Οἰκ. Μῶν ὁ γέρων πῃ διαδύεται; Βδ. Μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ καθιμᾷ
Αὑτὸν δήσας. Οἰκ. ὦ μιαρώτατε τί ποιεῖς, οὐ μὴ καταβήσει;
Βδ. Ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν, καὶ ταῖσι φυλλάσι παῖε,
Ἤν πως πρύμναν ἀνακρούσηται, πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις,
Οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοις δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι;
Φι. Ὦ Σμικυθίων, καὶ Τισιάδη, καὶ Χρήμων, καὶ Φερέδειπνε,
Πότε δ' εἰ μὴ νῦν ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι.

Χο. Ἔστιν ὀπὴ δῆθ' ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' εἴης διορύξαι,
Εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσι κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Φι. Πάντα πέφρακται, κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ διαδῦναι.
Ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς, ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.

Χο. Μέμνησαι δῆθ' ὅτ' ἐπὶ τῆς στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
Ἵεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους, ὅτε δή γ' ἡ Νάξος ἑάλω;

Φι. Οἶδ' ἀλλὰ τί τοῦτ', οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον,
Ἥβων γὰρ, κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,
Κοὐδείς μ' ἐφύλαττεν ἀλλ' ἐξῆν μοι
Φεύγειν ἀδεῶς, νῦν δὲ σὺν ὅπλοις
Ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι,
Κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
Τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
Ὥσπερ μεγάλην κρέα κλέψασαν
Τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκοις.

Στροφὴ ἑτέρα κώλων καὶ στίχων η.

Φο. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχιστα,
Ἕως γὰρ ὦ μελίττιον.

Φι. Διαφαγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον,
Ἡ δέ μοι δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου

Χο. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἀνύοντος ἐς σωτηρίαν,
Ἀλλ' ἔπαγε δὴ τὴν σὴν γνάθον

Φι. Διατέτρωκται τοῦτό γ', ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
Ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ η.

Χο. Μηδὲν ὦ τᾶν δέδιθι μηδὲν, ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ' ἐὰν
Γρύξῃ τι, ποιήσω δακεῖν
Τὴν καρδίαν,
Καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον

Καινόν τι ποιῆσαι.
Ἀλλ' ὦ Ζεῦ, μέγα βρόντα, καί με
Ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης,
Ἢ προξενιάδην ἢ τὸν Σελ-
λοῦ τοῦτον τὸν ψευδομάμαξυν,
Τόλμησον ἄναξ χαρίσασθαί μοι
Πάθος οἰκτείρας, ἤ με κεραυνῷ
Δικτινθαλέῳ σπόδισον ταχέως,
Κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας.
Ἐς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν,
Ἢ δῆτα λίθον με ποίησον, ἐφ' οὗ
Τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

Στροφὴ κώλων καὶ στίχων ιβ'.

Χο. Τίς γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων κἀποκλείων τὰς θύρας,
Λέξον, πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.
Φι. Ὁ ὑμὸς υἱός, ἀλλὰ μὴ βοᾶτε, καὶ γὰρ τυγχάνει
Οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων, ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.
Χο. Τοῦ δ' ἐφέξειν ὦ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
Τίνα πρόφασιν ἔχων.
Φι. Οὐκ ἐᾷ μ' ὦνδρες δικάζειν, οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν,
Ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ', ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
Χο. Τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν ὁ Δημολογοκλέων,
Εἴπερ λέγεις περὶ τῶν νεῶν ἀληθές αὖ;
Φι. Οὐ γὰρ ἄν ποθ' οὗτος ἁνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησε λέγειν,
Εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν.
Χο. Ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν.
Ἥτις σε λάθρα τ' ἀνδρὸς τοῦδε καταβλῶσαι δεῦρο ποιήσει.
Φι. Τίς ἂν οὖν εἴη ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἔγωγε ποιοίμην,
Οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

στραγάλους δήπουθεν ὦ παῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Παῖ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας ὦ 'ππάππια, ἥδιον γάρ.
Χο. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Δί' εἰ κρέμαισθέ γ' ὑμεῖς.
Παῖ. Μὰ Δί' οὐκ ἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου.
Τρίτον αὐτόν τ' ἔχειν ἄλφιτα δεῖ, καὶ
Ξύλα, κὤψον. σὺ δὲ νῷν σῦκα μ' αἰτεῖς.
Παῖ. Ἄγε νῦν ὦ πάτερ, ἢν μὴ
Τὸ δικαστήριον ὦ 'ρχων
Καθίσῃ νῷν, πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον, ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν, ἢ,
Πόρον Ἕλλας ἱερόν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἀπαπαῖ φεῦ,
Μὰ Δί', οὐκ ἔγωγε νῷν
Οἶδ' ὅθεν γε δεῖπνον ἔσται
Παῖ. Τί με δῆτ' ὦ μελέα μῆτερ ἔτικτες,
Ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
Χο. Ἀνόνητον γ' ἄρα σ' ὦ θυ
λάκιόν γ' εἶχον ἄγαλμα.
Παῖ. Ἒ ἔ, πάρα νῷν στενάζειν,
Φι. Φίλοι, πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς
Ὑμῶν ὑπακούων, ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ᾄδειν
Τί ποιήσω, τηροῦμ' ὑπὸ τῶνδ' ἐπεί
Βούλομαί γε πάλιν μεθ' ὑμῶν
Ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους

Ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων φρυνίχου καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
φιλῳδὸς, ἀλλά μοι δοκεῖ, στάντας ἐνθάδ' ὦνδρες,
Ἄδοντας αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ἤν τι πως ἀκούσας
Τοὐμοῦ μέλους, ὑφ' ἡδονῆς ἐξερπύσῃ θύραζε.

ΧΟΡΟΥ ΜΕΛΟΣ.

Τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἆρ' ἡμῖν
Ὁ γέρων, οὐδ' ὑπακούει, μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμ-
βάδας, ἢ προσέκοψε τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
Εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος,
Καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῴη; ἦ μὴν πολὺ δριμύτατος
Γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετο,
Ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίη τίς, κάτω κύπτων ἂν οὕτω
Λίθον ἕψεις ἔλεγεν, τάχα δ' ἂν
Διὰ τὸν χθεσινὸν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
Ἐξαπατῶν, καὶ λέγων ὡς φιλαθήναιος ἦν, καὶ
Τἀν σάμῳ πρῶτος κατείποι, διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς.
Εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
Ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ, ἀλλ' ὠγαθ' ἀνίστασο μηδ' οὕτω
Σαυτὸν ἔσθιε, μηδ' ἀγανάκτει.
Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων
Τἀπὶ θρᾴκης. ὃν ὅπως αἰχμωεῖς, ἐγχυτριεῖς.

ΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Χο. Ὕπαγ' ὦ παῖ ὕπαγε.
Παῖ. Ἐθελήσεις τί μοι οὖν ὦ
Πάτερ ἤν σου τι δεηθῶ;
Χο. Πάνυ γ' ὦ παιδίον, ἀλλ' εἰ

ΣΤΡΟΦΗ.

πὲ τί βούλει με πρίασθαι
Καλὸν, οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀφ

Ἀλλ' ἐγκονῶμεν ἄνδρες ὡς ἔσται λάχητι νυνί
Σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτὸν
Χθὲς οὖν κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
Ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
Ἐπ' αὐτὸν ὡς κολουμένους ὧν ἠδίκησεν, ἀλλὰ γὰρ
Σπεύσωμεν ὦνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι
Χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντη διασκοπῶμεν,
Μήπου λαθών τις ἡμᾶς ἐμποδὼν κακόν τι δράσῃ.

Παι. Τὸν πηλὸν ὦ πάτερ σὺ τουτονὶ φύλαξαι.

Χο. Κάρφος χαμᾶθεν σὺ νῦν λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσον.

Παι. Οὔκ, ἀλλὰ τῳδί μοιγε νῦν δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.

Χο. Τί δὴ μαθὼν, τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,
Καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος ὦ 'νόητε σὺ
Οὐ γὰρ δάκνει σ' ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.

Παι. Εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς
Ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί,
Κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς,
Τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων

Χο. Ἦ μὴν ἐγὼ σοῦ χ' ἁτέρους μείζονας κολάζω,
Ἀλλ' οὑτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
Ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι,
Ἔπεισι, γοῦν τοῖσι λύχνοις, οὑτοιὶ μύκητες,
Φιλεῖ δ' ὅταν ᾖ τουτὶ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα,
Δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μή 'στι πρῷα,
Ὕδωρ γενέσθαι, κἀπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς,
Τί χρῆμ' ἄρ' οὑκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
Πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος,
Οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν

Κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν, ἡμᾶς ἔπιλάθοι,
Τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην.

Βδ. Ἀλλ' ὦ πόνηρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
Οἱ συνδικασταὶ, παρακαλοῦντες τουτονὶ
Τὸν πατέρα. Οἰκ. τί λέγεις, ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.

Βδ. Νὴ τὸν δί' ὀψὲ γὰρ ἀνεστήκασί γε,
Ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν παρακαλοῦντες μ' ἀεὶ,
Λύχνους ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντες μέλη.
Ἀρχαιομελησιδωνοφρυνιχήρατα,
Οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. Οἰκ. οὐκοῦν ἢν δέῃ,
Ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

Βδ. Ἀλλ' ὦ πόνηρε, τὸ γένος ἢν τις ὀργίσῃ
Τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
Ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
Ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
Πηδῶσι, καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.
Οἰκ. Μὴ φροντίσῃς, ἐάνπερ ἐγὼ λίθους ἔχω,
Πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ιη.

Χο. Χώρει, πρόβαιν' ἐῤῥωμένως, ὦ Κωμία βραδύνεις;
Μὰ τὸν δί' οὐ μέντοι πρό τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμὰς κύνειος,
Νυνὶ δὲ κρεῖττον ἐστὶ σου Χαρινάδης βαδίζειν,
Ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἆρ' ἐστί που 'νταῦθ' ἢ Χάβης ὁ Φλυεὺς,
Πάρεσθ' ὃ λοιπόν ἐστιν, ἀπαπαπαῖ, παπαῖ, παπαπαιάξ
Ἥβης ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν,
Φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σὺ, κᾆτα περιπατοῦντες νύκτωρ
Τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον.
Κᾆθ' ἥψαμεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν

Βδ. Ποῖον. φέρ᾽ ἴδωμαι. Οἰκ. τουτονί. Βδ. τουτὶ τί ἦν.
Τίς εἶ ποτ᾽ ἄνθρωπ᾽ ἐτεόν. Φι. οὗτις νὴ Δία.
Βδ. Οὗτος σὺ ποδαπός. Φι. Ἴθακος ἀπὸ δρασιππίδου.
Βδ. Οὗτις μὰ τὸν Δί᾽ οὔτι χαιρήσων γ᾽ ἔσει.
Ὕφελκε θᾶττον αὐτὸν, ὦ μιαρώτατος,
Ἵν᾽ ὑποδέδυκεν, ὥστ᾽ ἔμοιγ᾽ ἰνδάλλεται
Ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
Φι. Εἰ μή μ᾽ ἐάσεθ᾽ ἥσυχον, μαχούμεθα.
Βδ. Περὶ τοῦ, μάχῃ νῷν δῆτα. Φι. περὶ ὄνου σκιᾶς.
Βδ. Πονηρὸς εἶ πόῤῥω τέχνης καὶ παράβολος.
Φι. Ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ οὐκ οἶσθα σὺ
Νῦν μ᾽ ὄντ᾽ ἄριστον, ἀλλ᾽ ἴσως ὅταν φάγῃς
Ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.
Βδ. Ὤθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν, ἐς τὴν οἰκίαν.
Φι. Ὦ ξυνδικασταὶ, καὶ κλέων ἀμύνατε.
Βδ. Ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης;
Ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
Καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλὸν,
Καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν,
Ἀνύσας τι προσκύλιε. Οἰκ. ὤμοι δείλαιος,
Πόθεν πότ᾽ ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βώλιον.
Οἰκ. Ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοι ποθέν.
Οἰκ. Μῦς οὐ μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ὑποδυόμενός τις οὑτοσὶ,
Ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστὴς ὀροφίας.
Οἰκ. Οἴμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται,
Ἐκπτήσεται, ποῦ ποῦ ᾽στι μοι τὸ δίκτυον
Σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ, νὴ Δί᾽ ἦ μοι κρεῖττον ἦν,
Τηρεῖν σκιώνην, ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.
Βδ. Ἄγε νυν ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,

Καὶ τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ.
Φυλάττεσθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.
ΦΙ. Τί δράσετ', οὐκ ἐκφρήσετ' ὦ μιαρώτατε,
Δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης.
ΒΔ. Σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέρῃς. ὁ γὰρ θεὸς
Μαντευομένῳ μοὔχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτὲ,
Ὅταν τις ἐκφύγῃ μ' ἀποσκλῆναι ποτέ.
ΦΙ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἔκφερέ με, μὴ διαρραγῶ.
ΒΔ. Μὰ τὸν Ποσειδῶ Φιλοκλέων οὐδέποτέ γε.
ΦΙ. Διατρώξομαι τοίνυν ὀδὰξ τὸ δίκτυον.
ΒΔ. Ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. ΦΙ. οἴμοι δείλαιος,
Πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι, πῶς δότε ξίφος,
Ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.
ΒΔ. Ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δράσειε κακόν.
ΦΙ. Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι,
Τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι, τοῖς κανθηλίοις.
Νουμηνία γάρ ἐστιν. ΒΔ. οὔκουν κἂν ἐγὼ
Αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν. ΦΙ. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
ΒΔ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον, ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
ΟΙΚ. Οἵαν πρόφασιν καθῆκεν ὡς εἰρωνικῶς,
Ἵνα θᾶττον ἐκπέμψειας. ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν.
Ταύτῃ γ' ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου,
Ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ.
Ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.
Κάνθων, τί κλάεις, ὅτι πεπράσει τήμερον.
Βάδιζε θᾶττον, τί στένεις, εἰ μὴ φέροις
Ὀδυσσέα τιν'. ΟΙΚ. ἀλλὰ καὶ μὰ Δία φέρει
Κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.

Ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν.
Ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορροῶν,
Καὶ τῶν ὀπῶν. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα,
Ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν.
Ὁ δ' ὡσπερεὶ κολοιὸς αὑτῷ παττάλους
Ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐξήλλετο.
Ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
Καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
Ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι, φιλοκλέων,
Ναὶ μὰ δία. τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδὶ, βδελυκλέων,
Ἔχων τρόπους, ὀφρυαγμοσεμνακουστίνους.
Βδ. Ὦ ξανθία καὶ σωσία, καθεύδετε;
Ξα. Οἴμοι. Σω. τί ἐστι. Ξα. βδελυκλέων ἀνίσταται.
Βδ. Οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;
Ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθε,
Καὶ μῦς πολεῖ γ' ὅστις καταδεδυκὼς, ἀλλ' ἄθρει,
Κατὰ τῆς πυέλου, τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται.
Σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. Οἰκ. ταῦτ' ὦ δέσποτα.
Ἄναξ πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ.
Οὗτος τίς εἶ σύ. Φι. καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
Βδ. Καπνός; φέρ' ἴδω τίνος ξύλου σύ. Φι. συκίνου.
Βδ. Νὴ τὸν δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
Ἀτὰρ οὐκ εἰσερρήσεις γε. ποῦ 'σθ' ἡ τηλία,
Δῦον πάλιν, φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
Ἐνταῦθα νῦν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
Ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνήρ,
Ὅστις πατρὸς νυνὶ καπνίου κεκλήσομαι.
Οἰκ. Παῖ, τὴν θύραν ὤθει, πίεζέ νυν σφόδρα.
Εὖ κἀνδρικῶς. κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι,

Ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιθεὶς νουμηνίᾳ,
Καὶ νὴ Δί᾽ ἂν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
Τὸν πυριλάμπους ἐν θύρᾳ δῆμον καλὸν,
Ἰὼν παρέγραψε πλησίον, κημὸς καλός.
Τὸν ἀλεκτρυόνα δ᾽ ὃς ᾖδ᾽ ἐφ᾽ ἑσπέρας, ἔφη,
Ὡς ὀψ᾽ ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
Παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα,
Εὐθὺς ἀπὸ δορπηστοῦ, κέκραγεν ἐμβάδας.
Κἄπειτ᾽ ἐκεῖσ᾽ ἐλθὼν, προκαθεύδει πρῷ πάνυ.
Ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι
Ὑπὸ δυσκολίας δ᾽ ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν,
Ὥσπερ μέλιττ᾽ ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
Ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
Ἵν᾽ ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει,
Τοιαῦτ᾽ ἀλύει, νουθετούμενος δ᾽ ἀεὶ,
Μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
Μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἂν μὴ ᾽ξίῃ.
Ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
Καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος,
Ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,
Μὴ δ᾽ ἐξιέναι θύραζ᾽, ὁ δ᾽ οὐκ ἐπείθετο.
Εἶτ᾽ αὐτὸν ἀπέλου, καὶ ᾽κάθαιρε καὶ μάλα
Μετὰ ταῦτ᾽ ἐκορύβαντιζ᾽. ὁ δ᾽ αὐτῷ τυμπάνῳ
Ἀΐξας, ἐδίκαζεν ἐς τὸ καινὸν ἐμπεσών.
Ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
Διέπλευσεν εἰς αἴγιναν, εἶτα συλλαβὼν
Νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ.
Ὁ δ᾽ ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι,

Ἔστι γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσί,
Ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας οὐ 'πὶ τοῦ τέγους,
Οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
Ἔνδον καθεύδειν, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ.
Νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
Ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη πότ' οὐδὲ ξυμβάλοι,
Εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν, ἐπεὶ τοπάζεται,
Ἀμυνίας μὲν ὁ προνάπου φήσ' οὑτοσὶ
Εἶναι φιλόκυβον αὐτόν. Σω. ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
Ξα. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀφ' αὑτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
Σω. Οὐκ, ἀλλὰ φιλομεὸ ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
Ξα. Ὁδὶ δέ φησι σωσίας πρὸς δερκύλον,
Εἶναι φιλοπότην αὐτόν. Σω. οὐδαμῶς γ' ἐπεὶ
Αὕτη γε χρηστῶν ἀνδρῶν ἐστὶν ἡ νόσος.
Ξα. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ σκαμβωνίδης,
Εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν, ἢ φιλόξενον.
Σω. Μὰ τὸν κύν' ὦ νικόστρατ' οὐ φιλόξενος.
Ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅγε φιλόξενος.
Ξα. Ἄλλως φλυαρεῖτ'. οὐ γὰρ ἐξευρήσετε
Εἰ δ' ἐπιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
Φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου,
Φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
Ἐρᾷ τε τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει.
Ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
Ὕπνου δ' ὁρᾷ τις νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
Ἢν δ' οὖν καταμύσει κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
Ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
Ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφον γ' ἔχειν εἰωθέναι,
Τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων, ἀνίσταται,

Σω. Οὔκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ σαβαζίου.
Ξα. Τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς σαβάζιον.
Κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως τις ἐπεστρατεύσατο
Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος,
Καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.
Σω. Κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδὲ πώποτε.
Ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. Ξα. ἐδόκουν αἰετὸν
Καταπτάμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα,
Φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν.
Κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν κλεώνυμον.
Σω. Οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει κλεώνυμος,
Πῶς δὴ προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων
Ὅ,τι ταυτὸ θηρίον ἔν τε γῇ κἀν οὐρανῷ,
Κἀν τῇ θαλάττῃ κ' ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα.
Ξα. Οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται,
Ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον. Σω. μὴ φροντίσῃς.
Οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν, οὐ μὰ τοὺς θεούς.
Ξα. Δεινόν γε που 'στ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
Ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. Σω. ἀλλ' ἔστι μέγα.
Περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλον.
Ξα. Λέγε νυν ἀνύσας τι, τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.
Σω. Ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πνυκὶ
Ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα.
Βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια.
Κἄπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισί μου 'δόκει,
Δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
Ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης συός.
Ξα. Αἰβοῖ. Σω. τί ἐστι. Ξα. παῦε παῦε, μὴ λέγε,

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
πρόσωπα.

Οἰκέται δύο, Σωσίας καὶ Ξανθίας.
Βδελυκλέων.
Φιλοκλέων.
Χορὸς γερόντων σφηκῶν.
Παῖδες.
Κύων.
Κῆρυξ.
Κυδαθηναιεύς.
Θεσμοθέτης.
Γυνὴ ἀρτόπωλις.
Ἀνήρ τις εὐριπίδης.
Κατήγορος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

ΣΩΣΙΑΣ.

ΟΥ̓ΤΟΣ τί πάσχεις ὦ κακόδαιμον ξανθία;
Ξα. Φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.
Σω. Κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὐφείλεις μέγα.
Ἆρ' οἶσθά γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;
Ξα. Οἶδ' ἀλλ' ἐπιθυμῶ μικρὸν ἀπομερμηρίσαι.
Σω. Σὺ δ' οὖν παρακινδύνευε· ἐπεὶ καὐτοῦ γέ μου
Κατὰ τοῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.
Ξα. Ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἐτεὸν, ἢ κορυβαντιᾷς.

Σω. Οὔκ,

Δι. Ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν; τήνελλα καλλίνικος.

Χο. Τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς πρέσβυ καλλίνικος.

Δι. Καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἐξέλαψα.

Χο. Τήνελλα νυν ὦ ἀγεννάδα χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.

Δι. Ἕπεσθέ νυν ᾄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος.

Χο. Ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν,
Τήνελλα καλλίνικον ᾄ-
δοντές σε καὶ τὸν ἀσκόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ ΤΕΛΟΣ.

νέων τέλος.

ΣΦΗΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

διὰ στίχων ἰάμβων.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα, παῖς εἴρξας ἄφνω,
Αὐτὸς ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκουρῶν ταγ' ὅπως,
Μὴ λανθάνῃ, μηδ' ἐξίῃ, διὰ τὴν νόσον.
Ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ,
Εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες λεγόμενοι
Σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα,
Ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἰέναι τισὶ
Φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος,
Ξυμπείθετ' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν;
Ἐπεὶ τὸ δικάζειν πέκευκεν ἐκ παντὸς τρόπου.

Κἀπεγχάνοιγε ταῖς ἐμαῖσιν ἂν τύχαις.

Δι. Ἀππαπαπαί.
Τῶν πιτθίων ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια,
Φιλήσατόν με μαλθακῶς ὦ χρυσίω,
Τὸ περιπετασὸν κἀπιμανδαλωτὸν χεῖν.
Τὸν γὰρ χοᾶ νυνὶ πρῶτος ἐκπέπωκά γε.

Λα. Ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

Δι. Ἰὴ ἰή. ὦ χαῖρε Λαμαχίππιον.

Λα. Στυγερὸς ἐγώ. **Δι.** μογερὸς ἐγώ.

Λα. Τί με σὺ κυνεῖς. **Δι.** τί με σὺ δάκνεις.

Λα. Τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ
Νῦν ξυμβολῆς βαρείας.

Δι. Τοῖς χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο.

Λα. Ἰὼ ἰὼ παιὰν παιάν.

Δι. Ἀλλ᾽ οὐχὶ νυνὶ τήμερον παιώνια.

Λα. Λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους, παπαί, ὦ
Προσλάβεσθέ μ᾽ ὦ φίλοι.

Δι. Ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μέσου,
Προσλάβεσθέ μ᾽ ὦ φίλαι.

Λα. Ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος,
Καὶ σκοτοδινιῶ.

Δι. Κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι,
Καὶ σκοτοδινιῶ.

Λα. Θύραζέ μ᾽ ἐξενέγκατ᾽ ἐς τοῦ πιττάλου,
Παιωνίαισι χερσίν.

Δι. Ὡς τοὺς κριτάς μ᾽ ἐκφέρετε, ποῦ ᾽στιν ὁ βασιλεύς
Ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.

Λα. Λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι᾽ ὀστέων ὀδυρτά.

Βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
Τῇ χειρὶ πελεθὸν, ἀρτίως χεζημένον.
Ἐπαίξειεν δ᾽ ἔχων
Τὸν μάρμαρον, καὶ πεισθ᾽ ἁμαρ-
τὼν, βάλοι Κρατῖνον.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Ὦ δμῶες οἳ κατ᾽ οἶκον ἐστὲ Λαμάχου,
Ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτρίῳ θερμαίνετε,
Ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
Ἔρι᾽ οἰσυπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρὸν,
Ἀνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τάφρον,
Καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορρον ἐξεκόκκισεν,
Καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσὼν,
Καὶ γοργὸν ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
Πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
Πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος,
Ὦ κλεινὸν ὄμμα νῦν πανύστατόν σ᾽ ἰδὼν,
Λείπω φάος γε τοὐμὸν, οὐκέτ᾽ εἴμ᾽ ἐγὼ,
Τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν,
Ἀνίσταταί τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις,
Λῃστὰς ἐλαύνων, καὶ κατασπέρχων δορί.
Ὁδὶ δὲ καὐτὸς, ἀλλ᾽ ἄνοιγε τὴν θύραν.

Λά. Ἀτταταῖ ἀτταταῖ
Στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα.
Τάλας ἐγὼ διόλλυμαι
Δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπεὶς,
Ἐκεῖνο δ᾽ ἂν αἰακτὸν ἂν
Οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι.
Δικαιόπολις γάρ εἴ μ᾽ ἴδοι τετρωμένον.

ΠΡΟΩΔΟΣ ΚΩΛΩΝ ζʹ.

ΧΟ. Ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιὰν,
Ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν.
Τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,
Σοὶ δὲ ῥιγῶντι προφυλάττειν,
Τῷ δὲ, καθεύδειν μετὰ παιδίσκης,
Ὡραιοτάτης.
Ἀναφλιβομένῳ τε τὸ δεῖνα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΔΩΔΕΚΑ.

Ἀντίμαχον τὸν ψακάδος,
Τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μελέων τὸν ποιητὴν,
Ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ, κακῶς,
Ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς.
Ὅς γ᾽ ἐμὲ τὸν τλήμονα
Λήναια χορηγῶν, ἀπέλυσ᾽ ἄδειπνον.
Ὅν γ᾽ ἔτ᾽ ἐπίδοιμι τευθίδος
Δεόμενον, ἡδ᾽ ὠπτημένη
Σίζουσα παράλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη,
Ὀκέλλοι, κᾆτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων,
Ἁρπάσασα φεύγοι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ.

Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν,
Κᾆθ᾽ ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
Ἠπιαλῶν γὰρ οἴκαδ᾽ ἐξ
Ἱππασίας βαδίζων,
Εἶτα καταξειέ τις αὐ-
τοῦ μεθύων τὴς κεφαλῆς Ὀρέστης,
Μαινόμενος. ὁ δὲ λίθον βαλεῖν

Βούλει περιδόσθαι κἀπιτρέψαι Λαμάχῳ,
πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν ἢ κίχλαι;
Λα. Οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. Δι. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
Λα. Παῖ παῖ, καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
Δι. Παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
Λα. Φέρε τοῦ δόρατος ἀφελκύσομαι τοὔλυτρον,
Ἔχ' ἀντέχου παῖ. Δι. καὶ σὺ παῖ τοῦδ' ἀντέχου.
Λα. Τοὺς κιλλίβαντας οἶσε παῖ τῆς ἀσπίδος.
Δι. Καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
Λα. Φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
Δι. Κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.
Λα. Ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς.
Δι. Ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς.
Λα. Κατάχει σὺ παῖ τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ.
Ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.
Δι. Κατάχει σὺ τὸ μέλι, κἀνθάδ' εὔδηλος γέρων,
Κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
Λα. Φέρε δεῦρο παῖ θώρακα πολεμιστήριον.
Δι. Ἔξαιρε παῖ θώρακα κἀμοὶ τὸν χοᾶ.
Λα. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
Δι. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι.
Λα. Τὰ στρώματ' ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβών.
Δι. Τὸ δεῖπνον ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος,
Ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.
Λα. Τὴν ἀσπίδ' αἴρου, καὶ βάδιζ' ὦ παῖ λαβών,
Νίφει, βαβαιάξ, χειμέρια τὰ πράγματα.
Δι. Αἴρου τὸ δεῖπνον, συμποτικὰ τὰ πράγματα.

Βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ.
Ὁ τοῦ διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται,
Ἀλλ' ἐγκόνει, δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
Κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,
Στέφανοι, μύρος, τραγήμαθ', αἱ πόρναι πάρα,
Ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια,
Ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' ἁρμοδίου, καλαί.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. Λα. κακοδαίμων ἐγώ.
Δι. Καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν γοργόνα,
Σύγκλειε, καὶ δεῖπνον τὶς ἐνσκευαζέτω.
Λα. Παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
Δι. Παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί,
Λα. Ἅλας θυμίτας οἶσε παῖ καὶ κρόμμυα.
Δι. Ἐμοὶ δὲ τεμάχη κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι,
Λα. Θεῖον ταρίχους οἶσε σαπροῦ δεῦρό μοι.
Δι. Κἀμοὶ δὲ δὴ σὺ παῖ θεῖον, ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.
Λα. Ἔνεγκε δεῦρο τὼ πτερὼ τὼ 'κ τοῦ κράνους.
Δι. Ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
Λα. Καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τοῦ στρουθοῦ πτερόν.
Δι. Καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
Λα. Ὦ 'νθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
Δι. Ὦ 'νθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας.
Λα. Τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
Δι. Κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν.
Λα. Ἀλλ' ἦ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
Δι. Ἀλλ' ἦ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.
Λα. Ὦ 'νθρωπε βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
Δι. Οὐκ. ἀλλ' ἐγὼ χὠ παῖς ἐρίζομεν πάλαι,

Δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λέξαι μόνῳ.
Δι. Φέρε δὴ, τί σὺ λέγεις, ὡς γελοῖον ὦ θεοὶ
Τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
Ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου,
Φέρε δεῦρο τὰς σπονδὰς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ.
Ὁτιὴ γυνή 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ αἰτία.
Ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον ὦ γύναι,
Οἶσθ' ὡς ποιεῖται τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον
Ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι τουτῳὶ
Νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
Ἀπόφερε τὰς σπονδὰς, φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
Ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν, ἐς τοὺς χόας.
Χο. Καὶ μὴν ὁδὶ τὶς τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς,
Ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.
Ἄγ. Ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ λάμαχοι.
Λά. Τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ.
Ἄγ. Ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον,
Ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους.
Κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον, τὰς εἰσβολὰς,
Ὑπὸ τοὺς χόας γὰρ καὶ χύτρους αὐτοῖσί τις
Ἤγγειλε, λῃστὰς ἐμβαλεῖν βοιωτίους.
Λά. Ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
Δι. Οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναι με μὴ δ' ἑορτάσαι;
Ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.
Λά. Οἴμοι κακοδαίμων, καταγελᾷς ἤδη σύ μου;
Δι. Βούλει μάχεσθαι γηρυόνῃ τετραπτίλῳ.
Λά. Αἰ αἰ, οἵαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.
Δι. Αἰ αἰ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν.
Ἄγ. Δικαιόπολι. Δι. τί ἐστιν. Ἄγ. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ

Ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὼ 'φθαλμὼ ταχύ.
Δι. Ἀλλ' ὦ πόνηρ' οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
Γε. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἤν πως κομίσωμαι τὼ βόε.
Δι. Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοῦ Πιττάλου.
Γε. Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα,
Εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
Δι. Οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ, ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ ποι.
Γε. Οἴμοι κακοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ί.

Χο. Ἀνὴρ ἀνηύρηκέ τι ταῖς
Σπονδαῖσιν ἡδύ, κοὐκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
Δι. Κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι,
Τὰς σηπίας στάθευε.
Χο. Ἤκουσας ὀρθιασμάτων;
Δι. Ὀπτᾶτε τὰ 'γχέλεια.
Χο. Ἀποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
Τοὺς γείτονας κνίσῃ τε καὶ
Φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.
Δι. Ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.
Γα. Δικαιόπολι. Δι. τίς οὑτοσί, τίς οὑτοσί.
Γα. Ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα,
Ἐκ τῶν γάμων. Δι. καλῶς ποιῶν ὅστις ποτ' ἦν.
Γα. Ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε τῶν κρεῶν χάριν,
Ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίη μένων,
Ἐς τὸν ἀλάβαστρον, κύαθον εἰρήνης ἕνα.
Δι. Ἀπόφερ', ἀπόφερε τὰ κρέα, καὶ μή μοι δίδου,
Ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι χιλίων δραχμῶν.
Ἀλλ' αὑτηί, τίς ἐστιν. Γα. ἡ νυμφεύτρια,

Πίνειν ὑπὸ τ̃ σάλπιγγος, ὅσδ' ἂν ἐκπίῃ
Πρώτισος, ἀσκὸν κτησιφῶντος λήψε).

Δι. Ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
Τί δρᾶτε τ̃ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
Ἀναβράττετ' ἐξοπτᾶτε, στρέφετ' ἀφέλκετε,
Τὰ λαγῷα ταχέως τοῖς στεφάνοις ἀνείρετε.
Φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ί.

Χο. Ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
Μᾶλλον δὲ τ̃ εὐωχίας,
Ἄνθρωπε τῆς παρούσης.

Δι. Τί δῆτ' ἐπειδὰν τὰς κίχλας
Ὀπτωμένας ἴδητ'.

Χο. Οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.

Δι. Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

Χο. Ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς
Κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
Αὑτῷ γε διακονεῖται.

Γε. Οἴμοι τάλας. Δι. ὦ ἡράκλεις τίς οὑτοσί.

Γε. Ἀνὴρ κακοδαίμων. Δι. κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπου.

Γε. Ὦ φίλτατε. σπονδαὶ γάρ εἰσί σοι μόνῳ,
Μέτρησον εἰρήνης τί μοι κἂν πέντ' ἔτη.
Τί ἔπαθες. Γε. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ βόε.

Δι. Πόθεν γ'. Γε. ἀπὸ φυλῆς ἔλαβον οἱ βοιώτιοι.

Δι. Ὦ τρισκακοδαίμων, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;

Γε. Καὶ ταῦτα μέντοι νὴ δί' ὥσπερ μ' ἔτρεφέτην
Ἐν πᾶσι βολίτοις. Δι. εἶτα νυνὶ τοῦ δέει.

Γε. Ἀπόλωλα, τὼ 'φθαλμὼ δακρύων τὼ βόε.
Ἀλλ' εἴ τι κήδει δερκέτου φυλασίου,

Σπεισάμενον, ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
Ὧν τὰ μὲν, ἐν οἰκίᾳ,
Χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν;
Αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ, τῷδέ γε πορίζεται.
Οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
Οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν ἁρμόδιον ᾄσεται,
Συγκατακλινεὶς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ.
Ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,
Εἰργάσατο πάντα κακὰ, κἀνέτρεπε, κἀξέχει,
Κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου,
Πῖνε, κατάκεισο λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,
Τὰς χάρακας ἧπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρὶ
Ἐξέχειθ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων,
Τᾶδ' ὧδὶ τῷ δεῖπνον ἅμα, καὶ μεγάλα γε φρονεῖ.
Τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα, τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

ΔΙ. Ὦ κύπριδι τῇ καλῇ καὶ χάρισι ταῖς φίλαις
Ξύντροφε διαλλαγή,
Ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
Πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις ἔρως ξυναγάγοι λαβὼν,
Ὥσπερ ὁ γεγραμμένος ἔχων στέφανον ἀνθέμων,
Ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σὺ;
Ἀλλά σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν.
Πρῶτα μὲν ἂν, ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν.
Εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων,
Καὶ τὸ φίτον, ἡμερίδος ὄρχον ὁ γέρων ὁδί
Καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἐλαΐδας ἐν κύκλῳ
Ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις.

ΚΗ. Ἀκούετε λεῴ, κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χοὰς

Κατωκάρα κρέμασ' τόγε.

Χο. Ἤδη καλῶς ἔχοι σοι.

Βοι. Μέλλω γέτοι θερίδδειν.

Χο. Ἀλλ' ὦ ξένων βέλτιστε σὺ
Θέριζε, καὶ τοῦτον λαβὼν,
Πρόβαλλ' ὅπου βούλει φέρων
Πρὸς πάντα συκοφάντην.

Δι. Μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον,
Αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον ὦ βοιώτιε.

Βοι. Ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ὦ Ἰσμήνιχε,
Χ' ὤπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
Πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιὲς, ἀλλ' ὅμως
Κἂν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
Εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὕνεκα.

Ἄγ. Δικαιόπολι. Δι. τίς ἐστι, τί με βωστρεῖς. Ἄγ. ὅτι.
Ἐκέλευσε Λάμαχός σε ταύτης τῆς δραχμῆς,
Εἰς τοὺς χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
Τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε κωπαΐδ' ἐγχέλυν.

Δι. Ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἐγχέλυν.

Ἄγ. Ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν γοργόνα
Πάλλει κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

Δι. Οὐκ ἂν μὰ δί' εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα,
Ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω.
Ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον,
Εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ιζ'.

Χο. Εἶδες ὦ, εἶδες ὦ,
Πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν ὑπέρσοφον,

Νι. Ἐγὼ φράσω σοι τῶν πλειστῶν χάριν,
Ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδας.
Δι. Ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδας;
Νι. Αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
Δι. Νεώριον θρυαλλίς; Νι. οἶμαι. Δι. τίνι τρόπῳ.
Νι. Ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ βοιώτιος.
Ἅψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον.
Δι' ὑδρορρόας βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
Κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
Σελαγοῖντ' ἂν αἱ νῆες. Δι. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
Σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
Νι. Μαρτύρομαι. Δι. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα,
Δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν, ἐνδήσας φέρω,
Ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.
Χο. Ἔνδησον ὦ βέλτιστε τῷ ξένῳ καλῶς
Τὴν ἐμπολὴν οὕτως ὅπως ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.
Δι. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί τοι καὶ ψοφεῖ
Λάλον τι καὶ πυρορραγὲς, κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
Χο. Τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ.
Δι. Πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
Κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν
Φαίνειν ὑπευθύνους, λυχνοῦχος καὶ κύλιξ,
Τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.
Χο. Πῶς δ' ἂν πεποιθείη τις ἀγγ-
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος κατ' οἰκίαν,
Τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι.
Δι. Ἰσχυρόν ἐστιν ὦ 'γάθ', ὥσ-
τ' οὐκ ἂν καταγείη ποτ' εἴ-
περ ἐκ ποδῶν

Ἦλθον ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορύχῳ, δμῶες ἐξενέγκατε,
Τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα,
Σκέψασθε παῖδες τὴν ἀρίστην ἐγχέλυν,
Ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην,
Προσείπατ' αὐτὴν ὦ τέκν' ἄνθρακας δ' ἐγὼ
Ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
Ἀλλ' ἔσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανών ποτε
Σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλανωμένης.
Βοι. Ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε τᾶς γενήσεται.
Δι. Ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί,
Ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων λέγε.
Βοι. Ἰώγα ταῦτα πάντα. Δι. φέρε πόσου λέγεις
Ἢ φορτί' ἕτερ' ἐνθένδε κεῖσ' ἄξεις ἰών.
Βοι. Ὅτι γ' ἔστ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσι δὲ μή.
Δι. Ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς
Ἢ κέραμον. Βοι. ἀφύας ἢ κέραμον, ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖ.
Ἀλλ' ὅτι παρ' ἁμῖν μή, τάδε δ' αὖ πολύ.
Δι. Ἐγῷδα, τοίνυν συκοφάντην ἔξαγε,
Ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. Βοι. νὴ τὼ σιώ.
Λάβοιμι μέντἂν κέρδος ἀγαγὼν, καὶ πολὺ
Ἅπερ πίθακον, ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.
Δι. Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
Βοι. Μικκός γα μᾶκος οὗτος. Δι. ἀλλ' ἅπαν κακόν.
Νι. Ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί. Βοι. τῶδ' ἐμὰ
Θείβαθεν ἴττω Ζεύς. Νι. ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ
Φαίνω πολέμια ταῦτα. Βοι. τί δαὶ κακὸν παθὼν
Ὀρναπετίοισι πόλεμον ἤρω καὶ μάχαν.
Νι. Καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. Βοι. τί ἀδικημένος.

Ῥιγῶντε καὶ πεινῶν ἀεί.
Πλεῖν ἢ φιάκοντ' ἡμέρας
Τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

Βοι. Ἴττω ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς,
Κατάθου τὺ τὰν γλάχων' ἀφέμας ἰσμηνία,
Ὑμὲς δ' ὅσσοι θείβαθεν αὐλητοὶ πάρα,
Τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

Δι. Παῦ' ἐς κόρακας, οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
Πόθεν προσέπτησαν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
Ἐπὶ τὴν θύραν μοι χαιρεδεῖς, βομβαύλιοι.

Βοι. Νὴ τὸν ἰόλαον ἀδὺ χαρίττως γ' ὦ ξένε.
Θείβαθι γὰρ φυσᾶντες ἐξόπιθέ μου,
Καὶ τ' ἄνθεα τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί,
Ἀλλ' εἴ τι βούλει πρίασθαι τῶν, ἐγὼ φέρω,
Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.

Δι. Ὦ χαῖρε κολλικοφάγε βοιωτίδιον.
Τί φέρεις. Βοι. ὅσ' ἔστ' ἀν ἀγαθὰ βοιωτοῖς ἁπλῶς,
Ὀρίγανον, γλάχω, ψιάθους, θρυαλλίδας,
Νάσσας, κολοιὺς ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
Τροχίλους, κολύμβους. Δι. ὥσπερ εἰ χειμὼν ἄρα
Ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας;

Βοι. Καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
Σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πυκτίδας,
Ἰκτίδας ἐνύδρους, ἐγχέλεις κωπαΐδας.

Δι. Ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
Δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.

Βοι. Πρέσβειρα πεντήκοντα κωπαΐδων κορᾶν,
Ἔκβαθι τῷ δε κἠπιχάριτται τῷ ξένῳ.

Δι. Ὦ γὰρ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη,

Με. Οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἐνί.

Δι. Θάρρει Μεγαρίκ' ἀλλ' ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἅλας,
Καὶ χαῖρε πολλά γ'. Με. ἀλλ' ἁμὶν οὐκ ἐπιχώριον.

Δι. Πολυπραγμοσύνης νῦν ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.

Με. Ὦ χοιρίδια πειρῆσθε κἄνις τῶ πατρός.
Παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μάζαν, αἴκα τὶς διδῶ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ κδ'.

Χο. Εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος, οὐκ ἤκουσας οἷ προβαίνει
Τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται δ' ἀνὴρ
Ἐν τἠγορᾷ καθήμενος,
Κἂν εἰσίῃ τις Κτησίας,
Ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται.
Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται,
Οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,
Οὐδ' ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ
Χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίει,
Κοὐ ξυντυχὼν Ὑπέρβολος,
Δικῶν ἀναπλήσει.
Οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τἠγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος, ἀεὶ κεκαρμένον μοιχὸν, μιᾷ μαχαίρᾳ,
Οὐδ' ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων
Ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν
Ὄζων κακὸν, τῶν μασχαλῶν,
Πατρὸς Τραγασαίου.
Οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται παρὼν ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατος ἐν ἀγορᾷ χολαργέων ὄνειδος.
Ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς.

Αὐτὸς δ' ἐρώτη. Δι. χοῖρε, χοῖρε. Κό. κοΐ κοΐ.
Δι. Τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; Κό. κοΐ κοΐ.
Δι. Τί δαὶ φιβάλεως ἰσχάδας; Κό. κοΐ κοΐ.
Δι. Τί δὲ, σῦκα φώγοις αὐτὸς αὖ. Κό. κοΐ κοΐ.
Δι. Ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
Ἐνεγκάτω τὶς ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων,
Τοῖς χοιριδίοισιν, ἆρα φώξονται; βαβαί.
Οἷον ῥοθιάζουσ' ὦ πολυτίμηθ' ἡράκλης,
Ποδαπὰ τὰ χοιρί' ὡς φαγασαῖα φαίνεται,
Ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέφαγον τὰς ἰσχάδας.
Με. Ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
Δι. Νὴ τὸν δί' ἀστείω γε τὼ βοσκήματε,
Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια λέγε.
Με. Τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων φοπαλλίδος.
Τὸ δ' ἅτερον αἰ λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
Δι. Ὠνήσομαί σοι, περὶ μὲν αὐτοῦ. Με. ταῦτα δὴ
Ἑρμῆ ἐμπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν,
Οὕτω μ' ἀποδόσθαι, τάν τ' ἐμαυτοῦ ματέρα.
Συ. Ἄνθρωπε, ποδαπός. Με. χοιροπώλας μεγαρικός.
Συ. Τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ
Πολέμια καὶ σέ. Με. τοῦτ' ἐκεῖν', ἥκει πάλιν
Ὅθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
Συ. Κλάων μεγαριεῖς, οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
Με. Δικαιόπολι, δικαιόπολι, φαντάζομαι.
Δι. Ὑπὸ τοῦ, τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; οἱ δ' ἀγορανόμοι.
Τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;
Τί ἦ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος.
Συ. Οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; Δι. κλάων γε σὺ
Εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.

Με. Οἷον

Οὐ φατὶ τόνδε χοῖρον ἦμεν, ἀλλὰ μάν
Αἰ λῆς, περίδου νυν μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν
Αἰ μὴ 'στιν οὗτος χοῖρος ἑλλαίων νόμῳ.
Δι. Ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. Με. ναὶ τὸν Διοκλέα,
Ἐμά γα, σὺ δ' ἐνὶν ἦμεναι τινὸς δοκεῖς,
Ἦ λῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; Δι. νὴ τοὺς θεοὺς
Ἔγωγε. Με. φώνει δὴ σὺ ταχέως χοιρίδιον,
Οὐ χρῆσθα σιγῆς ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα,
Πάλιν τύ γ' ἀποισῶ, καὶ μὰ τὸν ἑρμᾶν οἴκαδις.
Κό. Κοΐ κοΐ.
Με. Αὕτα 'στὶ χοῖρος. Δι. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
Ἀτὰρ ἐκτραφείς γε, κύσθος ἔσται πέντ' ἐτῶν.
Με. Σάφ' ἴσθι ποτ' ἀν ματέρ' εἰκασθήσεται.
Δι. Ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηί. Με. σὰ μάν.
Πᾶ δ', οὐχὶ θύσιμός ἐστι. Δι. κέρκον οὐκ ἔχει.
Με. Νέα γάρ ἐστιν, ἀλλὰ δελφακουμένα,
Ἑξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κἠρυθράν.
Ἀλλ' αἰ τράφειν λῆς, ἅδε τοι χοῖρος καλά.
Δι. Ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.
Με. Ὁμομαμία γάρ ἐστι, κἠκ ταὐτῶ πατρός.
Αἰ δ' ἂν παχυνθῇ κἀναχνοανθῇ γ' αὖ τριχί,
Κάλλιστός ἐστι χοῖρος ἀφροδίτᾳ θύειν.
Δι. Ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τἀφροδίτῃ θύεται.
Με. Οὐ χοῖρος ἀφροδίτᾳ, μόνᾳ γε δαιμόνων,
Καὶ γίνεταί γα τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς,
Ἅδιστον, ἂν τὸν ὀδελὸν ἀμπεπαρμένον.
Δι. Ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν.
Με. Ναὶ τὸν ποτειδᾶν, κἄνευ γα τῶ πατρός.
Δι. Τί δ' ἐσθίει μάλιστα. Με. πάνθ' ἅ κα διδῷς.

Ὡς καὶ τὸν ἑρμᾶν εἴπερ ἵξετ' οἴκαδις,
Τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμοῦ κακῶς,
Ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ῥυγχία,
Κἤπειτεν ἐς τὸν σάκκον ἇδ' ἐσβαίνετε.
Ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε καὶ κοΐξετε,
Χήσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
Ἐγὼν δὲ καρυξῶ γε Δικαιόπολιν, ὅπα
Δικαιόπολις, ἦ λῇς πρίασθαι χοιρία;
Δι. Τί ἀνὴρ μεγαρικός. Με. ἀγοράσοντες ἥκομες.
Δι. Πῶς ἔχετε. Με. διαπεινᾶμες αἰεὶ ποτὶ πῦρ.
Δι. Ἀλλ' ἡδύ τοι νὴ τὸν Δί' ἢν αὐλὸς παρῇ.
Τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ μεγαρεῖς νῦν. Με. οἷα δή.
Ἀλλὰ γὰρ ὅκα μὲν γὰ τηνῶθεν ἐμπορεύομαι
Ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῇ πόλει,
Ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
Δι. Αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. Με. σᾶ μάν,
Τί δ' ἄλλο. Δι. μεγαροῖ, πῶς ὁ σῖτος ὤνιος.
Με. Παρ' ἁμὲ πολυτίματος, ἅπερ τοὶ θεοί.
Δι. Ἅλας οὖν φέρεις; Με. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
Δι. Οὐδὲ σκόροδα; Με. ποῖα σκόροδ' ὑμὲς, ὧν ἀεὶ
Ὄκκ' ἐσβαλεῖτε τὼς ἀρουραῖοι μύες,
Πάσσακι τὰς ἀγλίθας ἐξορύσσετε;
Δι. Τί δαὶ φέρεις. Με. χοίρους ἐγώνγα μυστικάς.
Δι. Καλῶς λέγεις, ἐπίδειξον. Με. ἀλλὰ μὰν καλαί,
Ἄντεινον αἰ λῇς ὡς παχεῖαι καὶ καλαί,
Δι. Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα. Με. χοῖρος ναὶ δία.
Δι. Τί λέγεις σύ; ποδαπὴ δ' ἐστὶ χοῖρος. Με. μεγαρικά,
Ἦ οὐ χοῖρος ἔσθ' ἅδ'; Δι. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
Με. Οὐ δεινά; θᾶσθε τῶδε τᾶς ἀπιστίας,

Ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕπνου τυχεῖν,
Ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἂν ᾖ
Τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος,
Τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χὠ κλεινίου
Κἀξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπόν. κἂν φύγῃ τίς ζημιοῦν,
Τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

Δι. Ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς,
Ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι πελοποννησίοις
Ἔξεστι, καὶ μεγαρεῦσι, καὶ βοιωτίοις,
Ἐφ' ὧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, λαμάχῳ δὲ μή.
Ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι,
Τρεῖς τοὺς λαχόντας, τοὺς δ' ἱμάντας ἐκ λεπρῶν
Ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω,
Μήτ' ἄλλος ὅστις φασιανὸς ἔστ' ἀνήρ.
Ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεισάμην,
Μέτειμ' ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Με. Ἀγορὰ 'ν ἀθάναις χαῖρε, μεγαρεῦσιν φίλα.
Ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἅπερ ματέρα,
Ἀλλ' ὦ πόνηρα κώρια γ' ἀθλίου πατρὸς
Ἀμβᾶτε ποτὶ τὰν μάδδαν, αἴ χ' εὕρητέ πα.
Ἀκούετον δὴ, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα,
Πότερα, πεπρᾶσθαι χρήδδετ' ἢ πεινῆν κακῶς.

Κό. Πεπρᾶσθαι, πεπρᾶσθαι.

Με. Ἐγώνγα καὐτός φαμι, τίς δ' οὕτως ἀνοῦς,
Ὃς ὑμέ κα πρίαιτο φανερὰν ζαμίαν.
Ἀλλ' ἔστι γάρ μοι μεγαρικά τις μαχανά.
Χοίρους γὰρ ὑμὲ σκευάσας, φασῶ φέρειν,
Περίθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων.
Ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦμεν, ἐξ ἀγαθᾶς ὑός.

Ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι,
Κᾆτ᾽ ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ᾽ ἱστὰς ἐπῶν
Ἄνδρα τιθωνὸν, σπαράττων καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν,
Ὁ δ᾽ ὑπὸ γήρως μαστερύζει, κᾆτ᾽ ὄφλων ἀπέρχεται.
Εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους
Οὗ μ᾽ ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ᾽ ὄφλων ἀπέρχομαι.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ια.

ΧΟ. Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ᾽ ἀπολέ-
σαι, πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
Πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα καὶ
Θερμὸν ἀπομορξάμενον,
Ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
Ἄνδρ᾽ ἀγαθὸν ὄντα μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν.
Εἶτα μαραθῶνι μὲν ὅτ᾽ ἦμεν ἐδιώκομεν.
Νῦν δ᾽ ὑπ᾽ ἀνδρῶν πονη-
ρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
Κᾆτα προσαλισκόμεθα,
Πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ μαρψίας.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ. ιζ´.

Τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν, ἡλίκον θουκυδίδην
Ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ σκυθῶν ἐρημίᾳ.
Τῷδε τῷ κηφισοδήμῳ τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ.
Ὥστ᾽ ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κἀπομορξάμην ἰδὼν,
Ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ᾽ ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον.
Ὃς μὰ τὴν δήμητρ᾽ ἐκεῖνος ἡνίκ᾽ ἦν θουκυδίδης,
Οὐγ᾽ ἂν αὐτὴν ἀχαιὰν ῥᾳδίως ἠνέσχετο,
Ἀλλὰ κατεπάλαισε μὲν ἂν, πρῶτον εὖ ἄθλους δέκα.
Κατεβόησε δ᾽ ἂν κεκραγὼς, τοξότας τρισχιλίους,
Περιετόξευσε δ᾽ ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.

Πρὸς ταῦτα κλέων, καὶ παλαμάσθω,
Καὶ πᾶν ἐπ᾽ ἐμοὶ τεκταινέσθω.
Τὸ γὰρ εὖ μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον,
Ξύμμαχον ἔσαι κοὐ μή ποθ᾽ ἁλῶ,
Περὶ τὴν πόλιν ὢν, ὥσπερ ἐκεῖνος
Δειλὸς καὶ λακκοπρωκτόπυγων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ή.

Χο. Δεῦρο μοῦσ᾽ ἐλθὲ φλεγυρὸν πυρὸς ἔ-
χουσα μένος, εὔτονος ἀχαρνική,
Οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων,
φέψαλος ἀνῄλατ᾽ ἐρεθ-
θιζόμενος οὐρία ῥιπίδι,
Ηνίκ᾽ ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι.
Οἱ δὲ θασίαν ἀνακυκλῶσι λιπαράμπυκα,
Οἱ δὲ μάττουσιν, οὕ-
τω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος,
Εὔτονον ἀγροικότονον,
Ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

Ἐπίῤῥημα σίχων ἑκκαίδεκα.

Ωο. Οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ, μεμφόμεσθα τῇ πόλει.
Οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν,
Γηροβοσκούμεθ᾽ ὑφ᾽ ὑμῶν. ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
Οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς,
Ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων
Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς, καὶ παρεξηυλημένους.
Οἷς ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν, ἡ βακτηρία.
Τονθορίζοντες δὲ γήρα, τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
Οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
Ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,

Διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν ἀθηναίοις ταχυβούλοις.
Ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
Ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς ἀθηναίους μεταβούλους.
Φασὶ δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ἡμῖν ὁ ποιητής.
Παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
Μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας;
Πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπατῶντες,
Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν, κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴπη,
Εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους, ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, λιπαρὰς καλέσειεν ἀθήνας,
Εὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν περιάψας,
Ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
Καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσι δείξας ὡς δημοκρατοῦνται.
Τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
Ἥξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον.
Ὅστις παρεκινδύνευσεν ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια.
Οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόῤῥω κλέος ἥκει,
Ὅτε καὶ βασιλεὺς λακεδαιμονίων πρεσβείαν βασανίζων,
Ἠρώτησε πρῶτα μὲν αὐτοὺς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν.
Εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά.
Τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι,
Καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
Διὰ ταῦθ' ὑμᾶς λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,
Καὶ τὴν αἴγιναν ἀπαιτοῦσι, καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης,
Οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
Ἀλλ' ὑμεῖς τοι μήποθ' ἀφῆσθ', ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια.
Φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ' ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
Οὐ θωπεύων, οὐθ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὔτ' ἐξαπατύλλων,
Οὔτε πανουργῶν, οὔτε κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.

Τισαμενοφαινίππους, πανουργιππαρχίδας.
Ἑτέρους δὲ παρὰ χάρητι, τοὺς δ' ἐν χαόσι
Γηρυτοθεοδώρους διομειαλαζόνας.
Τοὺς δ' ἐν καμαρίνῃ, κἀν γέλᾳ, κἀν καταγέλᾳ.
Λα. Ἐχειροτονήθησαν γάρ. Δι. αἴτιον δὲ τί,
Ὑμᾶς μὲν ἤδη μισθοφορεῖν ἁμηγέπου,
Τωνδὶ δὲ μηδέν' ἐτεὸν ὦ μαριλάδη
Ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἐνὶ, ἢ
Ἀνένευσε, καίτοι γ' ἐστὶ σώφρων κἀργάτης.
Τί δαὶ δράκυλλος, καὶ εὐφορείδης, ἢ πρινίδης,
Οἶδέν τις ὑμῶν τἀκβάταν' ἢ τοὺς χάονας;
Οὔ φασιν, ἀλλ' ὁ κοισύρας, καὶ λάμαχος,
Οἷς ὑπὲρ ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ,
Ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας,
Ἅπαντες ἐξίστων παρῄνουν οἱ φίλοι.
Λα. Ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
Δι. Οὐ δῆτ' ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε λάμαχος.
Λα. Ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι πελοποννησίοις
Ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,
Καὶ ναυσὶ, καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.
Δι. Ἐγὼ δὲ κηρύττω καὶ πελοποννησίοις
Ἅπασι καὶ μεγαρεῦσι, καὶ βοιωτίοις,
Πωλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, λαμάχῳ δὲ μή.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ.

Χο. Ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθειν
περὶ τῶν σπονδῶν, ἀλλ' ἀποδυώντες, τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ λα'.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκε τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
Οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστιν.

Δι. Ὦ λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.
Χο. Ὦ λάμαχ' οὐ γὰρ οὗτος ἅνθρωπος πάλαι,
Ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορρόθεῖ;
Λα. Οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;
Δι. Ὦ λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
Εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι, κἀστωμυλάμην.
Λα. Τί δ' εἶπας ἡμᾶς οὐκ ἐρεῖς; Δι. οὐκ οἶδά πω
Ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ ὢν τῶν ὅπλων, ἰλιγγιῶ.
Ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.
Λα. Ἰδού. Δι. παράθες νῦν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.
Λα. Κεῖται. Δι. φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
Λα. Τουτὶ πτίλον σοι. Δι. τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ,
Ἵν' ἐξεμέσω. βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.
Λα. Οὗτος τί δράσεις, τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
Δι. Πτίλον γάρ ἐστιν εἰπέ μοι τίνος ποτέ.
Λα. Ὄρνιθός ἐστιν. Δι. ἆρα κομπολακύθου;
Λα. Οἴμ' ὡς τεθνήσει. Δι. μηδαμῶς ὦ λάμαχε,
Οὐ κατ' ἰσχύν ἐστιν, εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
Τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας. εὔοπλος γὰρ εἶ.
Λα. Ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν, πτωχὸς ὤν;
Δι. Ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός. Λα. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ.
Δι. Ὅστις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
Ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης.
Σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.
Λα. Ἐχειροτόνησαν γάρ με. Δι. κόκκυγές τε τρεῖς.
Ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπεισάμην,
Ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι.
Νεανίας δ' οἵους σὺ, διαδεδρακότας.
Τοὺς μὲν, ἐπὶ θρᾴκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμὰς,

Θορύβου, στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
Μισθοῦ διδομένων, παλλαδίων χρυσουμένων,
Στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
Ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
Σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
Στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
Τὸ νεώριον δ᾽ αὖ κωπέων πλατουμένων,
Τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
Αὐλῶν κελευστῶν, νιγλάρων συριγμάτων. A
Ταῦτ᾽ οἶδ᾽ ὅτι ἂν ἐδρᾶτε, τὸν δὲ τήλεφον
Οὐκ οἰόμεσθα. νοῦς ἄρ᾽ ὑμῖν οὐκ ἔνι.
Ἡμ. Ἄληθες ὦ 'πίτριπτε, καὶ μιαρώτατε,
Ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν, ἡμᾶς λέγειν;
Καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν ὠνείδισας;
Ἡμ. Νὴ τὸν ποσειδῶ, καὶ λέγει γ᾽ ἅπερ λέγει,
Δίκαια πάντα, κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.
Ἡμ. Εἶτ᾽ εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὔτ᾽ ἐχρῆν;
Ἀλλ᾽ οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.
Ἡμ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
Τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.
Ἡμ. Ἰὼ λάμαχ᾽ ἰὼ βλέπων ἀστραπὰς
Βοήθησον ὦ γοργολόφα φανεὶς,
Ἰὼ λάμαχ᾽, ὦ φίλε, ὦ φυλέτα,
Εἴτ᾽ ἔστι τις ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς,
Εἰ τειχομάχος ἀνὴρ βοηθησάτω
Τὶς ἀνύσας, ἐγὼ γὰρ ἴσχομαι μέσος.
Λα. Πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας
Ποῖ χρὴ βοηθεῖν, ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν
Τίς γοργόν᾽ ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος.

Ἀλλ᾽ ἀνδράρια μοχθηρὰ παρακεκομμένα,
Ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα,
Ἐσυκοφάντει μεγαρέων τὰ χλανίσκια.
Κεἴπου σίκυον εἶδεν, ἢ λαγώδιον,
Ἢ χοιρίδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρους ἅλας,
Ταῦτ᾽ ἦν μεγαρικὰ, κἀπέπρατ᾽ αὐθημερόν.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ, κἀπιχώρια.
Πόρνην δὲ σιμαίθαν ἰόντες μεγάραδε,
Νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι.
Κᾆθ᾽ οἱ μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
Ἀντεξέκλεψαν ἀσπασίας πόρνα δύο,
Κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν,
Ἐντεῦθεν ὀργῇ περικλέης οὑλύμπιος
Ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν ἑλλάδα,
Ἐτίθει νόμους, ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους,
Ὡς χρὴ μεγαρέας μήτ᾽ ἐν γῇ, μήτ᾽ ἐν ἀγορᾷ,
Μήτ᾽ ἐν θαλάττῃ, μήτ᾽ ἐν ἠπείρῳ μένειν.
Ἐντεῦθεν οἱ μεγαρῆς ὅτε δὴ ᾽πείνων βάδην
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο, ψήφισμ᾽ ὅπως
Μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας,
Κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς, δεομένων πολλάκις,
Κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων,
Ἐρεῖ τις οὐ χρῆν, ἀλλὰ τί χρῆν εἴπατε.
Φέρ᾽ εἰ λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει,
Ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον σεριφίων.
Καθῆσθ᾽ ἂν ἐν δόμοισιν ἢ πολλοῦ γε δεῖ,
Καὶ κάρτα μέντ᾽ ἂν εὐθέως καθείλκετε
Τριακοσίας ναῦς. ἦν δ᾽ ἂν ἡ πόλις πλέα,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η'.

Χο. Τί δράσεις, τί φήσεις,
Ἴσθι νῦν ἀναίσχυντος
Ὢν σιδηροῦς τ' ἀνὴρ,
Ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
Ἅπασι μέλλεις εἷς λέγειν τἀναντία.
Ἡμ. Ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα.
Εἶα νῦν ἐπειδήπερ
Αὐτὸς αἱρεῖ λέγειν;
Δι. Μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
Εἰ πτωχὸς ὢν, ἔπειτ' ἐν ἀθηναίοις λέγειν
Μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.
Ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
Οὐ γάρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ κλέων, ὅτι
Ξένων παρόντων, τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
Αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, οὑπὶ ληναίῳ τ' ἀγὼν,
Κοὔπω ξένοι πάρεισιν. οὔτε γὰρ φόροι
Ἥκουσιν, οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι,
Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι.
Τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
Ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν λακεδαιμονίους σφόδρα.
Καὐτὸς ὁ ποσειδῶν, οὑπὶ ταινάρῳ θεὸς,
Σείσας, ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.
Κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
Ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
Τί ταῦτα τοὺς λάκωνας αἰτιώμεθα.
Ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
Μέμνησθε τοῦθ' ὅτ' οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,

Εὐ. Φέρου λαβὼν ταῦτ', ἴσθ' ὀχληρὸς ὢν δόμοις.
Δι. Οὔπω μὰ δί' οἶσθ' οἷ' αὐτὸν ἐργάζει κακά.
Ἀλλ' ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον.
Δός μοι χυτρίδιον, σφογγίῳ βεβυσμένον.
Εὐ. Ἄνθρωπ' ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.
Ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. Δι. ἀπέρχομαι.
Καίτοι τί δράσω. δεῖ γὰρ ἑνός, οὗ μὴ τυχὼν,
Ἀπόλωλ'. ἄκουσον ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη.
Τουτὶ λαβὼν ἄπειμι κοὐ πρόσειμ' ἔτι,
Ἐς τὸ σπυρίδιον, ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
Εὐ. Ἀπολεῖς μ' ἰδού σοι φροῦδά μοι τὰ δράματα.
Δι. Ἀλλ' οὐκέτ' ἀλλ' ἄπειμι, καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν
Ὀχληρὸς οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
Οἴμοι κακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην
Ἐν ᾧ πέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φίλτατον,
Κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
Πλὴν ἓν μόνον, τουτὶ μόνον, τουτὶ μόνον,
Σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.
Εὐ. Ἀνὴρ ὑβρίζει, κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.
Δι. Ὦ θύμ' ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα,
Ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
Μέλλων ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
Πρόβαινέ νυν ὦ θυμέ. γραμμὴ δ' αὑτηΐ,
Ἕστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην;
Ἐπῄνεσ' ἄγε νυν ὦ τάλαινα καρδία
Ἄπελθ' ἐκεῖσε, κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
Παράσχου, εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
Τόλμησον, ἴθι χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.

Τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.
Εὐ. Ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ τηλέφου ῥακώματα.
Κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν θυεστείων ῥακῶν,
Μεταξὺ τῶν ἰνοῦς. Θε. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
Δι. Ὦ ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ.
Ἐν σκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον,
Εὐριπίδη, ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ,
Κἀκεῖνά μοι δὸς τὰ 'κόλουθα τῶν ῥακῶν,
Τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ μύσιον.
Δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον.
Εἶναι μὲν ὥσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή.
Τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὃς εἴμ' ἐγώ.
Τοὺς δ' αὖ χορευτὰς, ἠλιθίους παρεστάναι.
Ὅπως ἂν αὐτοὺς, ῥηματίοις σκιμαλίσω.
Εὐ. Δώσω. πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
Δι. Εὐδαιμονοίης, τηλέφῳ δ' ἃ 'γὼ φρονῶ.
Εὖ γ' οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι.
Ἀτὰρ δέομαι καὶ πτωχικοῦ βακτηρίου.
Εὐ. Τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.
Δι. Ὦ θύμ' ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
Πολλῶν δεόμενος σκευαρίων. νῦν δὴ γενοῦ,
Γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ' εὐριπίδην,
Δός μοι σπυρίδιον, διακεκαυμένον λύχνῳ.
Εὐ. Τί δ' ὦ τάλας γε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος.
Δι. Χρέος μὲν οὐδὲν. βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
Εὐ. Λυπηρὸς ἴσθ' ὤν, κἀποχώρησον δόμων.
Δι. Φεῦ, εὐδαιμονοίης ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
Εὐ. Ἄπελθέ νύν μοι. Δι. μή. ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον
Κυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.

Ἐκκάλεσον αὐτόν. Κη. ἀλλ' ἀδύνατον. Δι. ἀλλ' ὅμως,
Οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, εὐριπίδιον,
Ὑπάκουσον, εἴπερ δή ποτ' ἀνθρώπων τινὶ
Δικαιόπολις καλεῖ σε, χολλίδης ἐγώ.
Ευ. Ἀλλ' οὐ σχολή.
Δι. Ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. Ευ. ἀλλ' ἀδύνατον. Δι. ἀλλ' ὅμως.
Ευ. Ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι, καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.
Δι. Εὐριπίδη. Ευ. τί λέλακας. Δι. ἀναβάδην ποιεῖς
Ἐξὸν καταβάδην, οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
Ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις.
Ἐσθῆτ' ἐλεεινήν, οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς;
Ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ' εὐριπίδη,
Δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
Δεῖ γάρ με λελέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν.
Αὕτη δὲ θάνατον ἢν κακῶς λέξω φέρει.
Ευ. Τὰ ποῖα τρύχη, μῶν ἐν οἷς οἰνεὺς ὁδὶ,
Ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
Δι. Οὐκ οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.
Ευ. Τὰ τοῦ τυφλοῦ φοίνικος; Δι. οὐ φοίνικος οὔ,
Ἀλλ' ἕτερος ἦν φοίνικος ἀθλιώτερος.
Ευ. Ῥοίας ποτ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων.
Ἀλλ' ἢ φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
Δι. Οὔκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.
Ευ. Ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα,
Ἃ βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;
Δι. Οὐ βελλεροφόντης, ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲν ἦν
Χωλὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
Ευ. Οἶδ' ἄνδρα μυσὸν τήλεφον. Δι. ναὶ τήλεφον.

Κἀνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι,
Τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅτι
Οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν,
Αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἅ 'παθον,
Ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.
Εἰσελκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
Διέβαλλε, καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου,
Κἀκυκλοβόρει, κἄπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
Ἀπωλόμην, μολυνοπραγμονούμενος.
Νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε,
Ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια.

Χο. Τί ταῦτα στρέφει, τεχνάζει τε,
Καὶ πορίζεις τριβάς.
Λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' εἵνεκα
Παρ' Ἱερωνύμου,
Σκοτοδασυπυκνότριχα
Τὴν Ἄϊδος κυνῆν.
Εἶτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
Ὡς σκῆψιν ἀγὼν οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.
Δι. Ὥρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
Καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
Παῖ, παῖ. Κη. τίς οὗτος; Δι. ἔνδον ἐστ' Εὐριπίδης;
Κη. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.
Δι. Πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον. Κη. ὀρθῶς ὦ γέρον.
Ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια,
Οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
Τραγῳδίαν. Δι. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη.
Ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σαφῶς ἀπεκρίνατο,

Δι. Ε᾿μέλλετ᾿ ἄρα πάντως ἀνασείειν, βοῆς
Ο᾿λίγου τ᾿ ἀπέθανον, ἄνθρακες παρνάσιοι,
Καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
Υ῾πὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι, συχνὴν
Ο῾ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.
Δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι,
Τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
Ε᾿θέλειν τ᾿ ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
Ε᾿μοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν,
Υ῾πὲρ λακεδαιμονίων ἅπανθ᾿ ὅσ᾿ ἂν λέγω,
Καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Χο. Τί οὖν οὐ λέγεις τοὐπίξηνον,
Ε᾿ξενεγκὼν θύραζ᾿
Ο῞ τί ποτ᾿ ὦ σχέτλιε,
Τὸ μέγα τοῦτ᾿ ἔχεις.
νόθος γὰρ πάνυ με
Ο῞, τι φρονεῖς ἔχει.
* Α᾿λλ᾿ ᾗπερ αὐτὸς τὴν δίκην διώρισω,
Θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον, ἐγχείρει λέγειν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Δι. Ι᾿δοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον, τοδὶ
Ο῾ δ᾿ ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσί, τυννουτοσί,
Α᾿μέλει, μὰ τὸν δί᾿ οὐκ ἐνασπιδώσομαι.
Λέξω δ᾿ ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἃ μοι δοκεῖ.
Καίτοι δέδοικα πολλά. τούς τε γὰρ τρόπους
Τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
Ε᾿άν τις αὐτοὺς εὐλογῇ, καὶ τὴν πόλιν,
Α᾿νὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια, κἄδικα,

Ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων, λέγειν.

Χο. Εἰπέ μοι τί φειδόμεσθα τῶν λίθων ὦ δημόται,
Μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα,
Οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.

Δι. Οὐδ' ἀκούσεσθ' οὐδ' ἀκούσεσθ' ἐτεὸν ὦ 'χαρνηίδαι;

Χο. Οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. Δι. δεινάγ' ἄρα πείσομαι.

Χο. Ἐξολοίμην ἢν ἀκούσω. Δι. μηδαμῶς ὦ 'χαρνικοί.

Χο. Ὡς τεθνήξων ἴσθι νῦν γε. Δι. δήξομαι γ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.
Ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους,
Ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους οὓς ἀποσφάξω λαβών.

Χο. Εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοὔπος ἄνδρες δημόται,
Τοῖς ἀχαρνικοῖσιν ὑμῶν, μῶν ἔχει του παιδίον
Τῶν παρόντων ἔνδον εἴρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται.

Δι. Βάλλετ' εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
Εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.

Χο. Ὡς ἀπωλόμεσθ', ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἐστ' ἐμός.
Ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις, μηδαμῶς ὦ μηδαμῶς.

Δι. Ὡς ἀποκτενῶ κέκραχθ', ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.

Χο. Ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα. *

Δι. Οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ἀρτίως ἠκούσατε.

Χο. Ἀλλὰ νῦν λέγ' εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε λακε-
δαιμόνιον αὐτὸν, ὅ, τι τῷ τρόπῳ σοῦ 'στι φίλον,
Ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.

Δι. Τοὺς νῦν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.

Χο. Οὗτοί σοι χαμαί. καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.

Δι. Ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι.

Χο. Ἐκσέσεισται χαμᾶζ', οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
Ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
Ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίνεται.

Ὅστις ἡμῶν μόνος
Σπεισάμενος, εἶτα δύνασαι
πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.
Δι. Ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην, οὐκ ἴστε γ', ἀλλ' ἀκούσατε.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ κ.

Χο. Σοῦ γ' ἀκούσομ'; ἀπολεῖ
Κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις.
Δι. Μηδαμῶς, πρὶν ἂν ἀκούσητέ γ', ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦ 'γαθοί.
Χο. Οὐκ ἀνασχήσομαι.
Μὴ δὲ λέγε δὴ σὺ λόγον,
Ὡς μεμίσηκά σε Κλέ-
ωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν ἐ-
γὼ κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσί ποτε
Ἐς καττύματα.
Σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,
Ὅστις ἐσπείσω λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
Δι. Ὦ 'γαθοί, τοὺς μὲν λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε,
Τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν, ἀκούσατ' εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
Χο. Πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ,
Οἷσιν οὔτε βωμὸς, οὔτε πίστις, οὔθ' ὅρκος μένει;
Δι. Οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς λάκωνας οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
Οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
Χο. Οὐχ ἁπάντων ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
Ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;
Δι. Οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων, ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ
Πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.
Χο. Τοῦτο τοὔπος, δεινὸν ἤδη, καὶ ταραξικάρδιον,
Εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
Δι. Κἄν γε μὴ λέγω δίκαια, μὴ δὲ τῷ πλήθει δοκῶ,

Σὺ δ᾽ ὦ γύναι θεῶ μ᾽ ἀπὸ τοῦ τέγους, πρόβα
φαλῆς, ἑταῖρε βακχείου
Ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνη-
τε μοιχὲ, παιδεραστά.
Ἕκτῳ σ᾽ ἔτει προσεῖπον ἐς
Τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος
Σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-
τῷ πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
Καὶ λαμάχων ἀπαλλαγείς.
Πολλῷ γάρ ἐστιν ἥδιον, ὦ φαλῆς, φαλῆς,
Κλέπτουσαν εὑρόντ᾽ ὡραίαν ὑληφόρον,
Τὴν στρυμοδώρου θρᾷτταν ἐκ τοῦ φελλέως,
Μέσην λαβόντ᾽ ἄραντα κατα-
βαλόντα, καταγιγαρτίσ᾽, ὦ
φαλῆς, φαλῆς
Ἐὰν μεθ᾽ ἡμῶν ξυμπίῃς ἐκ κραιπάλης,
Ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρύβλιον,
Ἡ δ᾽ ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
Χο. Οὗτος αὐτός ἐστιν οὗτος.
Βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
Παῖε, παῖε τὸν μιαρόν.
Οὐ βαλεῖς αὖ, οὐ βαλεῖς;
Δι. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι, τὴν χύτραν συντρίψετε;
Χο. Σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν ὦ μιαρὰ κεφαλή.
Δι. Ἀντὶ ποίας αἰτίας ὦ 'χαρνέων γεραίτατοι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ς'.

Τοῦτ᾽ ἐρωτᾷς; ἀναί-
σχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς,
Ὦ προδότα τῆς πατρίδος,

ΕΡ ΩΝΛΟΣ ΣΤΙΧΩΝ γ'.

Ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ βλέπειν βαλλήναδε,
Καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς. ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτε
Ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον, οὐκ ἂν ἐμπλείμην λίθοις.

Δι. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

Χο. Σίγα πᾶς, ἠκούσατ᾽ ἄνδρες ἆρα τῆς εὐφημίας;
Οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
Ἐκποδών. θύσων γὰρ ἁνὴρ ὡς ἔοικ᾽ ἐξέρχεται.

Δι. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε,
Προΐθ᾽ ὡς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος,
Ὁ ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.

Μή. Κατάθου τὸ κανοῦν ὦ θύγατερ, ἵν᾽ ἀπαρξώμεθα.

Θυ. Ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
Ἵν᾽ ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τουτουί.

Δι. Καὶ μὴν καλόν γ᾽ ἔστ᾽ ὦ διόνυσε δέσποτα,
Κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
Πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν,
Ἀγαγεῖν τυχηρὸς τὰ κατ᾽ ἀγροὺς διονύσια,
Στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα. τὰς σπονδὰς δέ μοι
Καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

Μή. Ἄγ᾽ ὦ θύγατερ ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
Οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον, ὡς μακάριος
Ὅστις σ᾽ ὀπύσει κἀκποιήσεται γαλᾶς,
Σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.
Πρόβαινε κἀν τῷ ὄχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
Μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

Δι. Ὦ ξανθία, σφῷν δ᾽ ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος
Ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου.
Ἐγὼ δ᾽ ἀκολουθῶν, ᾄσομαι τὸ φαλλικόν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια.

Ἐκπέφευγ᾽ οἴχεται
Φροῦδος. Χο. οἴμοι τάλας,
Τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν
Οὐκ ἂν ἐπ᾽ ἐμῆς γε νεό-
τητος, ὅτ᾽ ἐγὼ φέρων
Ἀνθράκων φορτίον,
Ἠκολούθουν Φαΰλλῳ τρέχων
Ὧδε φαύλως ἂν ὁ
Σπονδοφόρος οὗτος ὑπ᾽ ἐμοῦ τότε δι-
ωκόμενος, ἐξέφυγεν.
Οὐδ᾽ ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπλίξατο.

ΜΕΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Δ.

Νῦν δ᾽ ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον,
Καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
Οἴχεται, διωκτέος δέ. μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτέ,
Μηδέπερ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν ἀχαρνέας.

ΑΝΤΙΣΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ια.

Ὅστις ὦ Ζεῦ πάτερ
Καὶ θεοί, τοῖσιν ἐ-
χθροῖσιν ἐσπείσατο,
Οἷσιν παρ᾽ ἐμοῦ πόλεμος,
Ἐχθοδοπὸς αὔξεται,
Τῶν ἐμῶν χωρίων.
Κοὐκ ἀνήσω, πρὶν ἂν σχοῖνος αὐ-
τοῖσιν ἀντ᾽ ἐμπαγῶ,
Ὀξὺς ὀδυνηρὸς, ἐπί-
κωπος, ἵνα μήποτε
Πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
Ἀτεράμονες, μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι,
Ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε,
Σπονδὰς φέρεις τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
Κὰς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων.
Ἐγὼ δ' ἔφευγον, οἱ δ' ἐδίωκον, κἀβόων.
Δι. Οἱ δ' οὖν βοώντων, ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;
Ἀμ. Ἔγωγε, φημὶ, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
Αὗται μὲν εἰσι πεντέτεις, γεῦσαι λαβών.
Δι. Αἰβοῖ. Ἀμ. Τί ἐστιν. Δι. οὐκ ἀρέσκουσίν μ' ὅτι
Ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.
Ἀμ. Σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.
Δι. Ὄζουσι χ' αὗται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις,
Ὀξύτατον ὥσπερ διατριβῆς, τῶν συμμάχων.
Ἀμ. Ἀλλ' αὑταιὶ σπονδαὶ, τριακοντούτιδες
Κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. Δι. ὦ Διονύσια,
Αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος.
Καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
Κἀν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅπῃ θέλεις,
Ταύτας δέχομαι, καὶ σπένδομαι, κἀκπίομαι.
Δι. Χαίρειν κελεύω πολλὰ τοὺς ἀχαρνέας.
Ἀμ. Ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεὶς,
Ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια.
Δι. Ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τοὺς ἀχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

Τῇδε πᾶς ἕπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
Τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων, τῇ πόλει γὰρ ἄξιον.
Ἡμ. Ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον, ἀλλά μοι μηνύετε,
Εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων,

Ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
Δι. Κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι.
Θέ. Καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον θρᾳκῶν γένος,
Ἔπεμψεν ὑμῖν. Δι. τουτὶ μέν γ' ἤδη σαφές.
Κή. Οἱ θρᾷκες, ἴτε δεῦρ', οὓς θέωρος ἤγαγε.
Δι. Τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν. Κή. ὀδομάντων στρατός.
Δι. Ποίων ὀδομάντων, εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν,
Τίς τῶν ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν.
Θέ. Τούτοις ἐὰν δραχμὰς δύο τις μισθὸν διδῷ,
Καταπελτάσονται τὴν βοιωτίαν ὅλην.
Δι. Τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
Ὑποστένοι μέντ' ἂν ὁ θρανίτης λεώς
Ὁ σωσίπολις, οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
Ὑπὸ τῶν ὀδομάντων, τὰ σκόροδα πορθούμενος.
Θέ. Οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ', ὦ μόχθηρε σύ,
Οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις.
Δι. Ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
Ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
Ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
Τοῖς θραξὶ περὶ μισθοῦ, λέγω δ' ὑμῖν, ὅτι
Διοσημία 'στὶ, καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.
Κή. Τοὺς θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνην.
Οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. Οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
Ἀλλ' ἐκ λακεδαίμονος γὰρ ἀμφίθεος ὁδί.
Χαῖρ' ἀμφίθεε. Ἀμ. μήπω γε, πρὶν ἂν στῶ τρέχων.
Δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν ἀχαρνέας.
Δι. Τί δ' ἐστί. Ἀμ. σοὶ μὲν δεῦρο γὼ σπονδὰς φέρων
Ἔσπευδον, οἱ δ' ὤσφροντο πρεσβῦταί τινες

Εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθεν ἐσκευασμένος;
Ὁ δὶ δὲ, τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου στράτων;
Κή. Σίγα, κάθιζε,
Τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ,
Εἰς τὸ πρυτανεῖον. Δι. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
Κᾆπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στρατεύομαι,
Τοὺς δὲ ξενίζειν, οὐδέποτέ γ' ἴσχ' ἡ θύρα.
Ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
Ἀλλ' ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν. Ἀμ. οὑτοσὶ πάρα.
Δι. Ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς,
Σπονδὰς ποίησαι πρὸς λακεδαιμονίους μόνῳ,
Καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι,
Ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε, καὶ κεχήνατε.
Κή. Προσίτω θέωρος ὁ παρὰ σιτάλκους. Θε. ὅδε. Κή. θέωρος.
Δι. Ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.
Θέ. Χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν θρᾴκῃ πολύν.
Δι. Μὰ Δί' οὐκ ἂν εἰ μισθόν γε μὴ φέρων πολύν.
Θέ. Εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν θρᾴκην ὅλην,
Καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον.
Ὅτ' ἐνθαδὶ θέογνις ἠγωνίζετο,
Τοῦτον μετὰ σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον.
Καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
Ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς. ὥστε καὶ
Ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, ἀθηναῖοι καλοί.
Ὁ δ' υἱὸς, ὃν ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
Ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ ἀπατουρίων,
Καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ,
Ὁ δ' ὤμοσε σπένδων, βοηθήσειν, ἔχων
Στρατιὰν τοσαύτην, ὥστ' ἀθηναίους ἐρεῖν,

Τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Δι. ἐκκόψειέ γε
Κόραξ πατάξας τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως.
Κη. Ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. Δι. ὦναξ ἡράκλεις
Πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύφρακτον βλέπεις,
Ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων, νεώσοικον σκοπεῖς;
Ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
Κη. Ἄγε δὴ σύ, βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψε φράσον,
Λέξοντ' ἀθηναίοισιν ὦ ψευδαρτάβα,
Ἰαρταμὰν, ἐξάρξαν, ἀπιαονασάτρα.
Ξυνήκαθ' ὃ λέγει; Δι. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Κη. Πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον,
Λέγε δὴ σὺ μεῖζον, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον,
Οὐ λῆψι χρυσὸ χαυνόπρωκτ' ἰαοναῦ.
Οἴμοι κακοδαίμων ὡς σαφῶς. Δι. τί δ' αὖ λέγει.
Κη. Ὅτι χαυνοπρώκτους τοὺς ἰάονας λέγει,
Εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
Δι. Οὔκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.
Κη. Ποίας ἀχάνας. σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
Δι. Ἀλλ' ἄπιθ', ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
Ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονὶ,
Ἵνα μή σε βάψω βάμμα σαρδιανικὸν,
Βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
Ἀνανεύει, ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων
Ἐπινεύει, ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὑτοιί,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν,
Καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ,
Ἐγᾦδ' ὅς ἐστι κλεισθένης ὁ σιβυρτίου.
Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
Τοιόν δε σ' ὦ πίθηκε τὸν πώγων' ἔχων

Καὶ τοῖς ταὧσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.
Κή. Σίγα. Δι. βαβαιὰξ, ὦκβάτανα τοῦ σχήματος.
Πρ. Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
Μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
Ἐπ' εὐθυμένους ἄρχοντος. Δι. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
Πρ. Καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ τῶν καϋστρίων
Πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
Ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
Ἀπολλύμενοι. Δι. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ,
Παρὰ τὴν ἔπαλξιν, ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
Πρ. Ξενιζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν
Ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων, καὶ χρυσίδων
Ἄκρατον οἶνον ἡδὺν, Δι. ὦ κραναὰ πόλις,
Ἆρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
Κή. Οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
Τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν.
Δι. Ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.
Πρ. Ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν,
Ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο, στρατιὰν λαβὼν,
Κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
Δι. Πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν.
Πρ. Τῇ πανσελήνῳ, κᾆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε,
Εἶτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους
Ἐκ κριβάνου βοῦς. Δι. καὶ τίς εἶδε πώποτε
Βοῦς κριβανίτας, τῶν ἀλαζονευμάτων.
Πρ. Καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον κλεωνύμου
Παρέθηκεν ἡμῖν. ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
Δι. Ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων.
Πρ. Καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν ψευδαρτάβαν.

Ὃς οὐδὲ πώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας πρίω.
Οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ᾔδει πρίω.
Ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὠ πρίων ἀπῆν.
Νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος,
Βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
Ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
Ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὑτοιὶ, μεσημβρινοὶ,
Οὐκ ἠγόρευον τοῦτ' ἐκεῖν' ὁ 'γὼ 'λεγον,
Εἰς τὴν προεδρείαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται;
Κη. Πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν,
Πάριθ' ὡς ἂν, ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.
Ἀμ. Ἤδη τις εἶπε. Κη. τίς ἀγορεύειν βούλεται.
Ἀμ. Ἐγώ. Κη. τίς ὤν; Ἀμ. ἀμφίθεος. Κη. οὐκ ἄνθρωπος. Ἀμ. οὔ.
Ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ ἀμφίθεος δήμητρος ἦν,
Καὶ τριπτολέμου, τούτου δὲ κελεὸς γίνεται.
Γαμεῖ δὲ κελεὸς, φαιναρέτην τήθην ἐμήν.
Ἐξ ἧς λυκῖνος ἐγένετ', ἐκ τούτου δ' ἐγώ,
Ἀθάνατός εἰμ', ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ,
Σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς λακεδαιμονίους μόνῳ.
Ἀλλ' ἀθάνατος ὢν ὦ 'νδρες ἐφόδι' οὐκ ἔχω,
Οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. Κη. οἱ τοξόται.
Ἀμ. Ὦ τριπτόλεμε καὶ κελεὲ, περιόψεσθέ με;
Δι. Ὦ 'νδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,
Τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες ὅστις ἡμῖν ἤθελε
Σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
Κη. Κάθησο σίγα. Δι. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
Ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
Κη. Οἱ παρὰ βασιλέως πρέσβεις.
Δι. Ποίου βασιλέως. ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσι,

Ἐγῷδ᾽ ἐφ᾽ ᾧγε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν
Τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς κλέων ἐξήμεσε.
Ταῦθ᾽ ὡς ἐγανώθην. καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
Διὰ τοῦτο τοὔργον. ἄξιον γὰρ ἑλλάδι.
Ἀλλ᾽ ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν.
Ὅτε δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν αἰσχύλον
Ὁ δ᾽ ἀνεῖπεν, εἴσαγ᾽ ὦ θέογνι τὸν χορόν.
Πῶς τοῦτ᾽ ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν.
Ἀλλ᾽ ἕτερον ἥσθην ἡνίκ᾽ ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ᾽ ᾀσόμενος βοιώτιον,
Τῆτες δ᾽ ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδὼν,
Ὅτε δὴ παρέκυψε χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
Ἀλλ᾽ οὐπώποτ᾽ ἐξ ὅτου ᾿γὼ ῥύπτομαι
Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς,
Ὡς νῦν ὁπότ᾽ οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
Ἑωθινῆς, ἔρημος ἡ πνὺξ αὑτηὶ,
Οἱ δ᾽ ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.
Οὐδ᾽ οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν, ἀλλ᾽ ἀωρίαν
Ἥκοντες, εἶτα δ᾽ ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς,
Ἐλθόντες ἀλλήλοισι, περὶ πρώτου ξύλου,
Ἀθρόοι καταρρέοντες, εἰρήνη δ᾽ ὅπως
Ἔσται προτιμῶσ᾽ οὐδέν, ὦ πόλις πόλις.
Ἐγὼ δ᾽ ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
Νοστῶν κάθημαι, κᾆτ᾽ ἐπειδὰν ὦ μόνος,
Στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
Ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,
Ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν.
Στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ᾽ ἐμὸν δῆμον ποθῶν,

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ πρόσωπα.

Δικαιόπολις.	Κῆρυξ.
Ἀμφίθεος.	Πρέσβεις.
Βασιλέως ὀφθαλμός.	Θέωρος.
Χορὸς ἀχαρνέων.	Μήτηρ.
Θυγάτηρ.	Κηφισοφῶν.
Εὐριπίδης.	Λάμαχος.
Μεγαρεύς.	Κόραι.
Συκοφάντης.	Βοιωτός.
Νίκαρχος συκοφάντης:	Ἄγγελος λαμάχου.
Γεωργὸς δερκέτης φυλάσιος.	Θεράπων, ἢ παράνυμφος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΟΣΑ δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν.
Ἥσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ, τέτταρα,
Ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.
Φέρ' ἴδω τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος.

Ὅς ταῦτ' ἔδρασεν εἶφ' ὅτι ποιήσεις κακόν.
Ἀλ. Οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην.
Ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
Τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασιν,
Μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
Κἀκ τῶν βαλανείων αὖ τὸ λοῦτρον πίεται.
Δη. Εὖ γ' ἐπενόησας οὗπερ ἐστὶν ἄξιος
πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι,
Καί σ' ἀντὶ τούτων εἰς τὸ πρυτανεῖον καλῶ,
Ἐς τὴν ἕδρανθ' ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
Ἕπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα.
Κἀκεῖνον ἐκφερέτω τίς ὡς ἰδῶ· τὴν τέχνην,
Ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν οὓς ἐλωβᾶθ' οἱ ξένοι,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
Ἱππέων τέλος.

ΑΧΑΡΝΕΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκκλησίας οὔσης, παραγίνονταί τινὲς
Παρὰ περσῶν, καὶ παρὰ σιτάλκους πάλιν,
Οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον.
Παρὰ τῶν λακεδαιμονίων τε μετὰ τούτους τινὲς,
Σπονδὰς φέροντες, οὓς ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
Εἴασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται
Σκληρῶς ὁ ποιητὴς, αὐτό τε τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν ὡς ἱκανῶς φησι, καὶ τὸν περικλέα,
Ὁ υκ τῶν λακώνων, τῶν δὲ πάντων αἴτιον,
Σπονδὰς λύσιν τε μὲν ἐφεστώτων κακῶν.

Καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ.
Ἀλ. Πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
Δη. Ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ,
Οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μεταγραφήσεται,
Ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.
Ἀλ. Τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.
Δη. Οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ,
Ἀλ. Ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων.
Τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τὰ 'ν τῷ μύρῳ,
Ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ, καθήμενα,
Σοφός γ' ὁ φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
Συνερκτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς,
Καὶ γνωμοτυπικὸς, καὶ σαφὴς, καὶ κρουστικὸς,
Καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
Χο. Οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.
Δη. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
Τούτους ἅπαντας παυσαμένους ψηφισμάτων.
Ἀλ. Ἔχε νῦν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
Καὶ παῖδ' ἐνόρχην ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι,
Κἄν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.
Δη. Μακάριος ἐς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
Ἀλ. Φήσεις γ' ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
Σπονδὰς παραδῶ σοι, δεῦρ' ἴθ' αἱ σπονδαὶ ταχύ.
Δη. Ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' ὡς καλαὶ, πρὸς τῶν θεῶν,
Ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι;
Πῶς ἔλαβε ταύτας ἐτεόν. Ἀλ. οὐ γὰρ ὁ παφλαγὼν
Ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον ἵνα μὴ σὺ λάβῃς.
Νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
Αὐτὰς ἰέναι λαβόντα. Δη. τὸν δὲ παφλαγόνα,

Οὐδ᾽ οἷον ἔδρας, ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

Δη. Τί δ᾽ ἔδρων, κάτειπέ μοι πρὸς τοῦ, ποῖος τίς ἦ.

Α᾽λ. Πρῶτον μὲν ὁπότ᾽ εἴποι τὶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
Ὦ δῆμ᾽, ἐραστής εἰμι σός; φιλῶ τέ σε,
Καὶ κήδομαί σου, καὶ προβουλεύω μόνος,
Τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
Ἀνωρτάλιζες, κἀκερουτίας. Δη. ἐγώ;

Α᾽λ. Εἶτ᾽ ἐξαπατήσας σ᾽ ἀντὶ τούτων ᾤχετο.

Δη. Τί φής, τοιαῦτα μ᾽ ἔδρων, ἐγὼ δ᾽ οὐκ ᾐσθόμην;

Α᾽λ. Τὰ δ᾽ ὦτα γάρ σου νὴ Δί᾽ ἐξεπετάννυτο,
Ὥσπερ σκιάδιον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.

Δη. Οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;

Α᾽λ. Καὶ νὴ Δία γ᾽ εἰ δύω λεγοίτην ῥήτορε,
Ὁ μὲν, ποιεῖσθαι ναῦς λέγων, ὁ δ᾽ ἕτερος αὖ,
Καταμισθοφορῆσαι, τοῦτον ὁ τὸν μισθὸν λέγων,
Τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ᾤχετο.
Οὗτος τί κύπτεις, οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;

Δη. Αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.

Α᾽λ. Ἀλλ᾽ οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς.
Ἀλλ᾽ οἵ σε ταῦτ᾽ ἐξηπάτων. νῦν δὲ φράσον,
Ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος,
Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
Εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην,
Τοῦτον τί δράσεις εἰπὲ τὸν ξυνήγορον.

Δη. Ἄρας μετέωρον, εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
Ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.

Α᾽λ. Τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις.
Τὰ δ᾽ ἄλλα φέρ᾽ ἴδω πῶς πολιτεύσει φράσον.

Δη. Πρῶτον μὲν, ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσι μακράς,

Καταφ

Οὐδὲ ναυφάντης γε τῆς ναύσωνος, οὐ δῆτ᾽ ὦ θεοί,
Εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
Εἰ δ᾽ ἀρέσκοι ταῦτ᾽ ἀθηναίοισι, καθῆσθαί μοι δοκῶ,
Εἰς τὸ θησεῖον πλεούσαις, ἢ ᾽πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει,
Ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται
Τὰς σκάφας ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους καθελκύσας.

Ἀλ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν.
Ἐπὶ καιναῖσιν δ᾽ εὐτυχίαισι παιωνίζειν τὸ θέατρον.

Χο. Ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε καὶ φέγγος ἐν ἀθήναις,
Τίν᾽ ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ᾽ ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς.

Ἀλ. Τὸν δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν, καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.

Χο. καὶ ποῦ ᾽στι νῦν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας.

Ἀλ. Ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν ἀθήναις.

Χο. Πῶς ἂν ἴδωμεν ποίαν ἔχει σκευὴν καὶ ποῖος γεγένηται.

Ἀλ. Οἷός περ ἀριστείδῃ πρότερον, καὶ μιλτιάδῃ ξυνεσίτει.
Ὄψεσθε δέ, καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων,
Ἀλλ᾽ ὀλολύξατε φαινομέναις ταῖς ἀρχαίαισιν ἀθήναις
καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν᾽ ὁ κλεινὸς δῆμος ἐνοικεῖ

Χο. Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι, καὶ ἀριζήλωτοι ἀθῆναι,
Δείξατε τὸν τῆς ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.

Α. Ὁ δ᾽ ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρος, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρὸς
Οὐ χοιρίνων ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνῃ κατάλειπτος.

Χο. Χαῖρ᾽ ὦ βασιλεῦ τῶν ἑλλήνων, καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
Τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις, καὶ τοῦν μαραθῶνι τροπαίου.

Δη. Ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν ἐλθὲ δεῦρ᾽ ἀγοράκριτε,
Ὅσα με δέδρακας ἀγαθ᾽ ἀφεψήσας. Αλ. ἐγώ;
Ἀλλ᾽ ὦ μέλ᾽, οὐκ οἶσθ᾽ οἷος ἦσθ᾽ αὐτὸς πάρος

Ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοῖς τρόποις οὐ συγγενής,
Ἀριφράδης πονηρὸς, ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται,
Ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός. οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ᾐσθόμην,
Οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
Τὴν γὰρ αὑτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται.
Ἐν κασαυρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνὼν οἰωνίχῳ.
Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
Οὔτέ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Χο. Ἦ πολλάκις ἐννυχίαισι
Φροντίσι συγγεγένημαι,
καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως
Ἐσθίει κλεώνυμος.
Φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον
Τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων,
Οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ σιπύης,
Τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἀνομοίως,
Ἴθ' ὦ ἄνα πρὸς γονάτων
Ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.
Φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον,
καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν ἥτις ἦν γεραιτέρα,
Οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ' ὦ παρθένοι τἀν τῇ πόλει;
Φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν, ἐς καρχηδόνα,
Ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην ὑπέρβολον.
Ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο, κοὐκ ἀνασχετόν.
καί τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἆσσον οὐκ ἐληλύθει
Ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει πότ' ἀλλ' ἐάν με χρῇ,
Ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταυθοῖ καταγηράσομαι,

Λείπω· σὲ δ' ἄλλός τις λαβὼν, κεκτήσεται.
Κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

Ἀλ. Ἑλλάνιε ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.

Χο. Ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
Ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμὲ, καί σ' αἰτῶ βραχὺ,
Ὅπως γένωμαί σοι φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

Δη. Ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοὔνομ' εἴπ'. Ἀλ. ἀγοράκριτος.
Ἐν τῇ ἀγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.

Δη. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν γ' ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
Καὶ τὸν παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.

Ἀλ. Καὶ μὴν ἐγώ σ' ὦ δῆμε θεραπεύσω καλῶς,
Ὥσθ' ὁμολογεῖν σε, μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ,
Ἰδεῖν ἀμείνω τῇ κεχηναίων πόλει.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν, ἢ καταπαυομένοισιν,
Ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν,
Μηδὲν ἐς λυσίστρατον,
Μηδὲ θούμαντιν ἀνέστιον αὖ
Λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ.
Καὶ γὰρ οὗτος ὦ φίλ' ἄπολλον
Πεινῇ, θαλεροῖσι δακρύοις
Σᾶς ἁπτόμενος φαρέτρας
Πυθῶνι σὺ, διὰ τὸ κακῶς πένεσθαι,
Λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς, οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον.
Ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
Εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
Οὗτος ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
Νῦν δ' ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
Ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.

Σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν.
Αὐτὸς δ᾽ ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.
Δη. Ὦ μιαρὲ κλέπτων δή με ταῦτ᾽ ἐξηπάτας,
Ἐγὼ δέ τοι ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμην.
Κλ. Ἐγὼ δ᾽ ἔκλεπτον ἐπ᾽ ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
Δη. Κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν᾽ ἐγὼ τουτωὶ
Αὐτὸν περιθῶ. Ἀλ. κατάθου ταχέως μαστιγία.
Κλ. Οὐ δῆτ᾽ ἐπεί μοι χρησμός ἐστι πυθικὸς,
Φράζων ὑφ᾽ οὗ δεήσει μ᾽ ἡττᾶσθαι μόνον.
Ἀλ. Τοὐμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
Κλ. Καὶ μὴν σ᾽ ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
Εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις,
Καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι,
Παῖς ὢν, ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου.
Ἀλ. Ἐν ταῖσιν εὕστραις, κονδύλοις ἡρμοττόμην.
Κλ. Πῶς εἶπας, ὥς μου χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν,
Εἶεν, ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες.
Ἀλ. Κλέπτων, ἐπιορκεῖν, καὶ βλέπειν ἐναντίον.
Κλ. Ὦ φοῖβ᾽ ἄπολλον, λύκιε, τί ποτέ μ᾽ ἐργάσει.
Τέχνην δὲ τίνα ποτ᾽ εἶχες ἐξανδρούμενος.
Ἀλ. Ἠλλαντοπώλουν. Κλ. καὶ τί. Ἀλ. καὶ βινεσκόμην.
Κλ. Οἴμοι κακοδαίμων, οὐκέτ᾽ οὐδέν εἰμ᾽ ἐγώ.
Λεπτή τις ἐλπίς ἐστ᾽ ἐφ᾽ ἧς ὀχούμεθα.
Καί μοι τοσοῦτον εἰπέ. πότερον ἐν ἀγορᾷ
Ἠλλαντοπώλεις ἐτεὸν, ἢ ἐπὶ ταῖς πύλαις.
Ἀλ. Ἐπὶ ταῖς πύλαισιν οὗ τὸ τάριχος ὤνιον.
Κλ. Οἴμοι, πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
Κυλίνδετ᾽ εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
Ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καί σ᾽ ἄκων ἐγὼ

Ἀλ. Οἴμοι πόθεν λαγῷ' ἅ μοι γενήσεται,
Ὦ θυμὲ νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.
Κλ. Ὁρᾷς τάδ' ὦ κακόδαιμον; Ἀλ. ὀλίγον μοι μέλει.
Ἀλλὰ γὰρ ἐκεῖνοί γ' ὡς ἔμ' ἔρχονται. Κλ. τίνες.
Ἀλ. Πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια.
Κλ. Ποῦ, ποῦ. Ἀλ. τί δέ σοι τοῦτ', οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους,
Ὦ Δημίδιον, ὁρᾷς τὰ λαγῷ' ἅ σοι φέρω;
Κλ. Οἴμοι τάλας, ἀδίκως γε τἄμ' ὑφήρπασας.
Ἀλ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
Δη. Εἴπ' ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι.
Ἀλ. Τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'. Ἀλ. ἐγὼ δ' ὤπτησά γε.
Δη. Ἄπιθ', οὐ γάρ, ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
Κλ. Οἴμοι κακοδαίμων ὑπεραναιδευθήσομαι.
Ἀλ. Τί οὐ διακρίνεις Δῆμ' ὁπότερός ἐστι νῷν
Ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα.
Δη. Τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ,
Δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσι σοφῶς.
Ἀλ. Ἐγὼ φράσω σοι, τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν,
Ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἅττ' ἔνι
Καὶ τὴν Παφλαγόνος, κἀμέλει, κρινεῖς καλῶς.
Δη. Φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστ'. Ἀλ. ἀλλ' οὐχ ὁρᾷς κενὴν
Ὦ παππίδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν.
Δη. Αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
Ἀλ. Βάδιζε νυνὶ καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
Ὁρᾷς νυνί; Δη. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσον πλέα,
Ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο.
Ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμὼν τυννουτονί.
Ἀλ. Τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο.

Κλ. Ὁρᾷς, ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον,
Ἀλλ' οὐ τράπεζαν. Ἀλ. ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.
Κλ. Ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγώ,
Ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
Ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τῇ 'λεφαντίνῃ.
Δη. Ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες ὦ πότνια τὸν δάκτυλον.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον, εὔχρων καὶ καλὸν,
Ἐτόρυνε δ' αὔθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.
Ἀλ. Ὦ Δῆμ' ἐναργῶς ἡ θεὸς ἐπισκοπεῖ.
Καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
Δη. Οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν, ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
Εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν.
Κλ. Τουτὶ τέμαχός σοι δῶκεν ἡ φοβεσιστράτη.
Ἀλ. Ἡ δ' ὀμβριμοπάτραγ', ἑφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας,
Καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς, τόμον.
Δη. Καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
Κλ. Ἡ γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτονὶ φαγεῖν
Ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
Ἀλ. Λαβὲ καὶ ταδὶ νῦν. Δη. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
Τοῖς ἐντέροις. Ἀλ. ἐπίτηδες αὔτ' ἔπεμψέ σοι
Εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός.
Ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν,
Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
Δη. Ὡς ἡδὺς ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
Ἀλ. Ἡ τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε.
Κλ. Λαβὲ νῦν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.
Ἀλ. Παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
Κλ. Ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἕξεις ὁπόθεν δῷς, ἀλλ' ἐγώ.

περ δημοσίους τρέφεις
Ἐν τῇ πυκνί. κᾆθ᾽ ὅταν
Μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
Τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς, ὅς
Θύσας, ἐπιδειπνεῖς.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ.

Δη. Σκέψασθε δέ μ᾽ εἰ σοφῶς
Αὐτοὺς περιέρχομαι,
Τοὺς οἰομένους φρονεῖν
Καί μ᾽ ἐξαπατύλλειν.
Τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ᾽ αὐ-
τούς, οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν,
Κλέπτοντας, ἔπειτ᾽ ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν.
Ἅττ᾽ ἂν κεκλόφωσί μου, κάδον δικαστικόν.
Κημὸν καταμηλῶν.

Κλ. Ἄπαγ᾽ ἐς μακαρίαν ἐκποδών. Ἀλ. σύ γ᾽ ὦ φθόρε.
Κλ. Ὦ Δῆμ᾽ ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ᾽ εὐεργετεῖν.
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
Καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.
Δη. Ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε, τρισμυριόπαλαι, ν
Βδελύττομαί σφω, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.
Ἀλ. Οἶσθ᾽ οὖν ὃ δρᾶσον; Δη. εἴ γε μὴ φράσεις γε σύ.
Ἀλ. Ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
Ἵνα σ᾽ εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. Δη. δρᾶν ταῦτα χρή,
Ἄπιτον. Ἀλ. ἰδού. Δη. θέοιτ᾽ ἄν. Κλ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.
Δη. Ἀλλ᾽ ἦ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον,
Ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ Δί᾽ ἢ ᾽γὼ θρύψομαι.

Ἀλ. Τρέχοιμ' ἂν ἤδη πρότερος. Κλ. οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὦ δῆμε καλήν γ' ἔχεις
Ἀρχὴν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ' ὥσ-
περ ἄνδρα τύραννον.
Ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ
Θωπευόμενός τε χαί-
ρεις, κἀξαπατώμενος,
Πρός τε τὸν λέγοντ' ἀεὶ
Κέχηνας. ὁ νοῦς δέ σου.
Παρὼν ἀποδημεῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Δη. Νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
Ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
Νομίζετ', ἐγὼ δ' ἑκὼν
Ταῦτ' ἠλιθιάζω.
Αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
Βρύλλων, τὸ καθ' ἡμέραν,
Κλέπτοντά τε βούλομαι
Τρέφειν ἕνα προστάτην.
Τοῦτον δ' ὅταν ᾖ πλέως,
Ἄρας ἐπάταξα.

ὑποπίνων. παιδι-
κῇ φωνῇ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Οὕτω μὲν ἂν ποιῇς
Εὖ σοι πυκνότης ἔνε-
στ' ἐν τῷ τρόπῳ ὡς λέγεις
Τούτῳ πάνυ πολλή.
Εἰ τούσδ' ἐπίτηδες ὥσ-

Ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι
Χρησμὸν λητοΐδης, κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.

Δη. Ποίαν κυλλήνην. Ἀλ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησε
κυλλήνην, ὀρθῶς ὅτι ἡ φήσ' ἔμβαλε κυλλῇ.

Κλ. Οὐκ ὀρθῶς φράζεις, τὴν κυλλήνην γὰρ ὁ φοῖβος
Ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ᾐνίξατο τὴν διοπείθους.
Ἀλλὰ γάρ ἐστιν μοι χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτὸς
Αἰετὸς ὡς γίνει, καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.

Ἀλ. καὶ γὰρ ἐμοὶ καὶ γῆς, καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
Χὤτι γ' ἐν ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.

Κλ. Ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ καί μοι δοκεῖ ἡ θεὸς αὐτὴ,
Τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.

Ἀλ. Νὴ δία καὶ γὰρ ἐγὼ, καί μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
Ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ πικαθῆσθαι.
Εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ,
Ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.

Δη. Ἰοὺ ἰού, οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ γλάνιδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
Γεροντ αγωγεῖν, κἀναπαιδεύειν πάλιν,

Κλ. Μήπω γ' ἱκετεύω σ' ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.

Δη. Οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων, πολλάκις
Ἐξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ θουφάνους.

Κλ. Ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ σκευασμένα.

Ἀλ. Ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας,
καὶ τοὔψον ὀπτὸν, μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ 'σθιε.

Δη. Ἀνύσατε νῦν ὅτι περ ποιήσεθ' ὡς ἐγὼ
Ὁπότερος ἂν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
Τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.

Κλ. Μὴ πείθου, φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
Ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσὶν ὅς σοι
Ἤγαγε συνδήσας λακεδαιμονίων κορακίνους.
Αλ. Τοῦτό γέ τοι παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθεὶς,
κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦτ' ἡγεῖ μέγα τοὔργον.
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη,
Ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο, χέσαιτο γὰρ εἰ μαχέσαιτο.
Κλ. Ἀλλὰ τόδε φράζου, πρὸ πύλου πύλον ἥν σοι ἔφραζεν,
Ἔστι πύλος πρὸ πύλοιο. Δη. τί τοῦτο λέγει πρὸ πύλοιο.
Αλ. Τὰς πυέλους φησὶ καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.
Δη. Ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.
Αλ. Οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.
Ἀλλ' οὑτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
Ὁ χρησμὸς, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
Δη. Προσέχω. σὺ δ' ἀναγίνωσκε, τοῖς ναύταισί μου
Ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.
Αλ. Αἰγείδη, φράσαι κυναλώπεκα μή σε δολώσῃ
Λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν, κερδὼ πολύϊδριν,
Οἶσθ' ὅτι τοῦτο τί ἐστι. Δη. φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.
Αλ. Οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε
Αἰτεῖ ταχείας, ἀργυρολόγους οὑτοσί,
Ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ λοξίας.
Δη. Πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ. Αλ. ὅπως,
Ὁτιὴ τριήρης ἐστὶ χὠ κύων, ταχύ.
Δη. Πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί.
Αλ. Ἀλωπεκίοισι, τοὺς στρατιώτας ᾔκασεν,
Ὁτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
Δη. Εἶεν, τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;
Αλ. Ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.

Τί γάρ ἐστ᾽ ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί.
Κλ. Ἐγὼ μέν εἰμ᾽ ὁ κύων. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω.
Σοὶ δ᾽ εἶπε σώζεσθαί μ᾽ ὁ φοῖβος τὸν κύνα.
Ἀλ. Οὐ τοῦτο φήσ᾽ ὁ χρησμὸς, ἀλλ᾽ ὁ κύων ὁδὶ,
Ὥσπερ θύρας σου τῶν λογίων παρεσθίει.
Ἐμοὶ γάρ ἐστ᾽ ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
Δη. Λέγε δή. ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
Ἵνα μή μ᾽ ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.
Ἀλ. Φράζευ ἐρεχθείδη κύνα κέρβερον ἀνδραποδιστὴν,
Ὃς κέρκῳ σαίνων ὁπόταν δειπνῇς ἐπιτηρῶν,
Ἐξέδεταί σου τοὖψον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκῃς,
Ἐσφοιτῶν δ᾽ ἐς τοὐπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν,
Νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
Δη. Νὴ τὸν ποσειδῶ, πολύ γ᾽ ἄμεινον ὦ γλάνι.
Κλ. Ὦ τᾶν, ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.
Ἔστι γυνή. τέξει δὲ λέονθ᾽ ἱεραῖς ἐν ἀθήναις.
Ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται.
Ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκὼς, ὃν σὺ φυλάξαι
Τεῖχος ποιήσας ξύλινον, πύργους τε σιδηροῦς.
Δη. Ταῦτ᾽ οἶσθ᾽ ὅ,τι λέγει; Ἀλ. μὰ τὸν ἀπόλλω ᾽γὼ μὲν οὔ.
Κλ. Ἔφρασεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ.
Ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντος εἰμί σοι.
Δη. Καὶ πῶς μ᾽ ἐλελήθεις ἀντιλέων γεγενημένος.
Ἀλ. Ἓν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκὼν,
Ὃ μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον,
Ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ᾽ ἐκέλευσ᾽ ὁ λοξίας.
Δη. Πῶς δῆτα τοῦτ᾽ ἔφραζεν ὁ θεός. Ἀλ. τουτονὶ
Δῆσαί σ᾽ ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
Δη. Ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι᾽ ἤδη μοι δοκεῖ.

ειν ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
Οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν,
Ἢν μὴ δωροδοκιστί.
Κλ. Ἰδού, θέασαι· κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Ἀλ. Οἴμ' ὡς χεσείω, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Δη. Ταυτὶ τί ἐστι. Κλ. λόγια. Δη. πάντ'. Κλ. ἐθαύμασας.
Καὶ νὴ Δί' ἔτι γ' ἐμοὔστι κιβωτὸς πλέα.
Ἀλ. Ἐμοὶ δ' ὑπερῷον, καὶ ξυνοικίαι δύω.
Δη, Φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε.
Κλ. Οὑμοὶ μέν εἰσι Βάκιδος. Δη. οἱ δὲ σοὶ τίνος;
Ἀλ. Γλάνιδος ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
Δη. Εἰσὶ δὲ, περὶ τοῦ. Κλ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
Περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Δη. Οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ. Ἀλ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
Περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
Περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
Περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Τὸ πέος αὖ οὗτος δάκοι.
Δη. Ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
Καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κεῖνον, ᾧπερ ἥδομαι,
Ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι.
Κλ. Ἄκουε δὴ νῦν, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Φράζευ Ἐρεχθεΐδη λογίων ὁδὸν, ἥν σοι Ἀπόλλων
Ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων,
Σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα.
Ὃς πρόσθεν δάκνων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς,
Σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ' ἀπολεῖται.
Πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί.
Δη. Ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅτι λέγει.

Χώρας ἁπάσης, ἐστεφανωμένον ῥόδοις.

Αλ. Οἵ μοι δέ γ' αὖ λέγουσιν, ὡς ἀλουργίδα
Ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην, ἐφ' ἅρματος
Χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην, καὶ κύριον. ἴδιον κιναίδου.

Κλ. Καὶ μὴν ἐνεγκ' αὐτῷ ἰών, ἵν' οὑτοσὶ
Αὐτῶν ἀκούσῃ. Αλ. πάνυ γε. Δη. καὶ σὺ δὴ φέρε.

Κλ. Ἰδού. Αλ. ἰδού. Δη. νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἥδιστον φάος ἡμέρας
Ἔσται τοῖσι παροῦσι, καὶ
Τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν,
Ἢν Κλέων ἀπόληται.
καί τοι πρεσβυτέρων τινῶν
Οἵων ἀργαλεωτάτων
Ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
Ἤκουσ' ἀντιλεγόντων.
Ὡς εἰ μὴ γένοιθ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἦ-
στην σκεύει δύω χρησίμω,
Δοίδυξ, οὐδὲ τορύνη,
Ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ-
μάζω μεθ' ὑομουσίας τῆς
Αὐτοῦ. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παῖδες οἳ ξυνεφοίτων,
Τὴν Δωριστὶ μόνην τοι ἁρ- ἂν
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
Ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν,
κᾆτα τὸν κιθαριστὴν
Ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-

πε πρὶν φαγεῖν, ἁνὴρ μεθύων·
καὶ καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐσ-
θίων ἀποπνιγείης.
Χο. Εὖ νή γε τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω,
Καὶ τὴν Δήμητρα.
Δη. Καί μοι δοκεῖ. καὶ τἄλλα γ' εἶναι καταφανῶς,
Ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδείς πω χρόνου,
Ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοὐβολοῦ.
Σὺ δ' ὦ παφλαγὼν φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδικας.
Καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκ ἔτι
Ἐμοὶ ταμιεύσεις. Κλ. ἔχε, τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
Εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
Ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.
Δη. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔσθ' οὑτοσὶ
Ὁ 'μός. τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερος φαίνεται.
Ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. Ἀλ. φέρ' ἴδω τί σοι σημεῖον ἦν.
Δη. Δημοῦ βοείου θρίον ἐξωπτημένον.
Ἀλ. Οὐ τοῦτό γ' ἐστὶν οὐ. τὸ θρίον. Δη. ἀλλὰ τί.
Ἀλ. Λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
Δη. Αἰβοῖ τάλας. Ἀλ. τί ἔστιν. Δη. ἀπόφερ' ἐκποδὼν
Οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
Παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν, ταμίευέ μοι.
Κλ. Μὴ δῆτά πω γ' ὦ δέσποτ' ἀντιβολῶ σ' ἐγώ,
Πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
Ἀλ. Καὶ τῶν ἐμῶν νυν. Κλ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ,
Μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. Ἀλ. κἄν γε τουτῳί.
Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
Κλ. Ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ

κλαυσιᾶν πεποίηκας.
θρίον
τυφλόν

Κλ. Ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σου κλέγων, νέον ποιήσω.
Ἀλ. Ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγὼ τὠφθαλμιδίω περιψῆν.
Κλ. Ἀπομυξάμενος ὦ Δῆμ' ἐμοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
Ἀλ. Ἐμοῦ μὲν οὖν, ἐμοῦ μὲν οὖν.
Κλ. Ἐγώ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
Σαυτοῦ παλαιὰν ναῦν ἔχον-
τ' εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις, οὐδὲ ναυπηγούμενος,
Διαμηχανήσομαί θ' ὅπως
Ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.
Χο. Ἁνὴρ παφλάζει, παῦε παῦ'
Ὑπερζέων, ὑφελκτέον
Δὲ τῶν ξύλων, ἀπαρυστέον
Τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.
Κλ. Δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
Ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
Ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους
Σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.
Ἀλ. Ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
δὲν. εὔχομαι δέ σοι ταδί.
Τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
Ἐφεστάναι σίζον. σὲ δὲ
Γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
Μιλησίων καὶ κερδανεῖν,
Τάλαντον ἢν κατεργάσῃ,
Σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
Ἐμπλήμενος, φθαίης ἔτ' εἰς
Ἐκκλησίαν ἐλθεῖν. ἔπειτ'

Παῦσαί τε τοὺς κινουμένους, κ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
Οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.
Τουτονὶ δ' ὁρῶν κἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον,
Οὐ πώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν δῆμον ἠξίωσας,
Χειμῶνος ὄντος, ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.
Δη. Τοιουτονὶ θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ' ἐπενόησεν,
Καί τοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ πειραιεύς ἔμοιγε μέντοι
Οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
Κλ. Οἴμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
Ἀλ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσείῃ,
Τοῖς τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.
Κλ. Ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖς με θωπείαις. ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
Προσαμφιῶ τοδί. σὺ δ' οἴμωζ' ὦ πόνηρε. Δη. αἰβοῖ.
Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;
Ἀλ. Καὶ τοῦτ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχ' ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.
Καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι, τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον,
Τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; Δη. οἶδα μέντοι.
Ἀλ. Ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
Ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν ἡλιαίᾳ
Βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
Δη. Νὴ τὸν ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τουτί γ' εἶπ' ἀνὴρ κόπριος.
Ἀλ. Οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου γενέσθαι πυρροί;
Καὶ νὴ Δί' ἦν γε τοῦτο πυρράνδρου τὸ μηχάνημα.
Κλ. Οἵοισί μ' ὦ πόνηρε βωμολοχεύμασι ταράττεις.
Ἀλ. Ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείᾳ.
Κλ. Ἀλλ' οὔ με νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξειν,
Ὦ δῆμε μηδὲν δρῶντι, μισθοῦ τρύβλιον ῥοφῆσαι.
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν τέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι,
Τἀν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἑλκύδρια περιαλείφειν,

Κλ. Ἐγὼ

Ἀλλ' ἔστι τοῦτ' ὦ δῆμε μηχανήμ' ἵν' ἢν σὺ βούλῃ.
Τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ γένηται.
Ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ σῖφος, οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
Νεανιῶν. τούτοις δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι,
Καὶ τυροπῶλαι. τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστὶ συγκεκυφός.
Ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο, καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα,
Νύκτωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας, θέοντες
Τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν. τὰ σιτοφυλάκια.

Δη. Οἴμοι τάλας. ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε,
Ὅσον με παρεκόπτου χρόνον, τοιαῦτα κρουσιδημῶν.

Κλ. Ὦ δαιμόνιε μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῇς
Ἐμοῦ ποθ' εὑρήσειν φίλον βελτίον' ὅστις εἷς ὢν,
Ἔπαυσα τοὺς συνωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
Ἐν τῇ πόλει συνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.

Ἀλ. Ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας, Ominia piscatio in aqua turbata.
Ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν.
Ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
Αἱροῦσι, καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.
Ἓν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί, σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
Ἔδωκας ἤδη τουτῳί γε κάττυμα παρὰ σαυτοῦ
Ταῖς ἐμβάσι φάσκων φιλεῖν. Δη. οὐ δῆτα μὰ τὸν ἀπόλλω. φ

Ἀλ. Ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγώ σοι
Ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων, τουτὶ φορεῖν δίδωμι.

Δη. Κρίνω σ' ὅσων ἐγᾦδα περὶ τὸν δῆμον ὄντ' ἄριστον,
Εὐνούστατόν τε τῇ πόλει γὰρ τοῖσι δακτύλοισιν. κ' ἀυλοῖσι

Κλ. Οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,
Ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας, ὅστις
Ἔπαυσα τοὺς κινουμένους, τὸν γρύπον ἐξαλείψας;

Ἀλ. Οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν,

Ὅτι μή σε φιλῶ. Δι. παῦ' οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
Πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθεις ἐγκρυφιάζων.

Αλ. Μιαρώτατος ὦ δημακίδιον καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρα(κώς
Ὁπόταν χασμᾷ, καὶ τοὺς καυλοὺς
Τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων,
Καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χεροῖν
Μυστιλᾶται τῶν δημοσίων.

Κλ. Οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτον=
θ' αἱρήσω 'γὼ τρεῖς μυριάδας.

Αλ. Τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
Μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον,
Τῶν ἀθηναίων, καί σ' ἀποδείξω
Νὴ τὴν δήμητρ', ἢ μὴ ζώην,
Δωροδοκήσαντ' ἐκ μιτυλήνης πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα,
Ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
Μέγιστος ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις,
Τἀν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαιναν,
Ἧ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει, σείων τε καὶ ταράττων,
Καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκεν.
Κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.

Κλ. Οὐκ ὦ 'γαθοὶ ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ, μὰ τὸν ποσειδῶ.
Ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
Ἁπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν.
Ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ πύλου τι λοιπόν.

Αλ. Ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσι. λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
Οὐ γάρ σ' ἐχρῆν εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
Ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.

 μακροῖς πίθοις

Α. Καὶ πῶς σὺ φιλεῖς ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖσι πιθάκναισι
Καὶ γυπαρίοις, καὶ πυργιδίοις, ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις,
Ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις, ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος ἀμέλγεις.
Τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις,
Ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.
Κλ. Ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν, παίων.
Ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἡλιάσασθαι,
Ἢν ἀναμείνῃ. πάντως δ' αὐτὸν θρέψω 'γὼ καὶ θεραπεύσω,
Ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς, ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἕξει (μᾶλλον
Α. Οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα
Σὺ μὲν ἁρπάζῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ δῆμος
Ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης, ἃ πανουργεῖς μὴ καθορᾷ σου,
Ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρὸς σὲ κεχήνῃ.
Εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ,
Καὶ χῖδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ, καὶ στεμφύλῳ εἰς λόγον ἔλθῃ ἄγρια λάχανα
Γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου.
Εἶθ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων,
Ἃ σὺ γινώσκων, τόνδ' ἐξαπατᾷς καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.
Κλ. Οὔκουν δεινὸν, ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ, καὶ διαβάλλειν,
Πρὸς Ἀθηναίους, καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ,
Νὴ τὴν Δήμητρα θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἤδη.
Ἀλ. Ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει; σὺ θεμιστοκλεῖ ἀντιφε-
Ὃς ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν, εὑρὼν ἐπιχειλῆ, (ρίζεις,
Καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν πειραιᾶ προσέμαξεν,
Ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκε;
Σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι,
Διατειχίζων καὶ χρησμῳδῶν ὁ θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
Κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν. σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει. κριθῶν ς.
Κλ. Οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν ὦ Δῆμ' ἐστί μ' ὑπὸ τούτου

ΚΛ. Τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ
Εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι,
Βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν, καὶ Σαλαβάκχαν,
Ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας, δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ.
Εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβληκώς,
Ἀπολοίμην, καὶ διαπρισθείην κατατμηθείην τε λέπαδνα.
ΑΛ. Κἄγωγ᾽ ὦ δῆμ᾽ εἰ μή σε φιλῶ, καὶ μὴ στέργω κατατμηθεὶς
Ἑψοίμην ἐν περικομματίοις, κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθας,
Ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,
Καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.
ΚΛ. Καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν ὦ δῆμε γένοιτο πολίτης,
Ὃς πρῶτα μὲν ἡνίκ᾽ ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλεῖστ᾽ ἀπέδειξα
Ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ᾽ ἄγχων, τοὺς δὲ μεταιτῶν
Οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριζοίμην.
ΑΛ. Τοῦτο μὲν ὦ δῆμ᾽ οὐδὲν σεμνόν. κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω.
Ἁρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
Ὡς δ᾽ οὐχὶ φιλεῖ σ᾽ οὐδ᾽ ἔστ᾽ εὔνους, τοῦτ᾽ αὐτό σε πρῶτα διδάξω
Ἀλλ᾽ ἢ διὰ τοῦτ᾽ αὔθ᾽ ὁτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει.
Σὲ γὰρ ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας ἐν Μαραθῶνι,
Καὶ νικήσας, ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας
σεμνολογεῖν Ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως.
Οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω, ἀλλ᾽ ἐπαναίρου,
+ προσκεφάλαιον. Κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.
ΔΗ. Ἄνθρωπε τίς εἶ, μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἁρμοδίου τις ἐκείνων;
Τοῦτό γέ σου τοὔργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.
ΚΛ. Ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.
ΑΛ. Καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν εἷλες.
ΚΛ. Καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων,
Ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

pignus dare.

Ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοί,
Ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
Ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις.
Τοὺς μὲν καλούς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
Σαυτὸν δὲ λυχνοπώλησι καὶ νευρορράφοις,
Καὶ σκυτοτόμοις, καὶ βυρσοπώλησιν δίδως.

Κλ. Εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. Ἀλ. εἰπέ νυν τί δρῶν.
Κλ. Ὅτι τὸν στρατηγὸν ὑπεκδραμὼν τὸν ἐκ πύλου,
Πλεύσας ἐκεῖσε τοὺς λάκωνας ἤγαγον.
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
Ἕψοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
Κλ. Καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
Ὦ δῆμ' ἵν' εἰδῇς ὁπότερος νῷν ἐστί σοι
Εὐνούστερος, διάκρινον, ἵν' ἐκεῖνον φιλῇς.
Ἀλ. Ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
Δη. Οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ,
Ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' εἰς τὴν πύκνα.
Ἀλ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
Οἴκοι μὲν, ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος.
Ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ κάθηται τῆς πέτρας,
Κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

ΣΤΡΟΦΗ.

Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
Καὶ λῆμα θούριον φορεῖν, καὶ λόγους ἀφύκτους, πολεμικον
Ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἁνήρ,
Κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων,
Πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔσει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.
Ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσκεῖσθαί σοι, πρότε-
τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου, καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου. (ρος σὺ

λὰς ἀγκύρας

Ἀλ. Ὡς ὀξύθυμος, φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν,
Ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ὡδὶ βαλλαντίῳ;
Κλ. Ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα.
Ἀλ. Ἀπονυχιῶ σου τἀν πρυτανείῳ σιτία.
Κλ. Ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον ἵνα δῷς μοι δίκην.
Ἀλ. Κἀγὼ δέ σ' ἕλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.
Κλ. Ἀλλ' ὦ πόνηρε, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται.
Ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
Ἀλ. Ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
Κλ. Ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.
Ἀλ. Καθώσπερ αἱ τίτθαιγε σιτίζεις κακῶς.
Μασώμενος γὰρ, τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς,
Αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
Κλ. Καὶ νὴ δί' ὑπόγε δεξιότητος τῆς ἐμῆς,
Δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.
Ἀλ. Χὡ πρωκτὸς οὑμὸς, τουτοὶ σοφίζεται.
Κλ. Οὐκ ὦ 'γαθ' ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
Ἴομεν εἰς τὸν δῆμον. Ἀλ. οὐδὲν κωλύει.
Ἰδοὺ βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
Κλ. Ὦ δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε, νὴ δί' ὦ πάτερ.
Ἀλ. Ἔξελθε δῆτ' ὦ δημίδιον φίλτατον.
Δη. Τίνες οἱ βοῶντες, οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
Τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
Κλ. Ἔξελθ' ἵν' εἰδῇς οἷάπερ γ' ὑβρίζομαι.
Δη. Τίς ὦ παφλαγὼν ἀδικεῖ σε. Κλ. διὰ σὲ τύπτομαι,
Ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων. Δη. τιή;
Κλ. Ὁτιὴ φιλῶ σ' ὦ δῆμ' ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
Δη. Σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν. Ἀλ. ἀντεραστὴς τουτουί,
Ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τε σ' εὖ ποιεῖν,

Ἔπειτα τοῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα,
Ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα κἀχαριζόμην.
Οἱ δ' ὑπερεπήνουν ὑπερεπίππαζόν τέ με,
Ἅπαντες οὕτως, ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
Ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ταῦτα δὴ πέπραχας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα.
Εὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον, πολὺ πανουργίαις
Μείζοσι κεκασμένον
Καὶ δόλοισι ποικίλοις,
Ῥήμασίθ' αἱμύλοις.
Ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόντιζε τἀπί-
λοιπ' ἄριστα, ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὔ-
νους, ἐπίστασαι πάλαι.

Ἀλ. Καὶ μὴν ὁ παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται
Ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν, τὸ κολοβὸν κῦμα
Ὡς δὴ καταπιόμενός με. μορμὼ τοῦ θράσους.

Κλ. Εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ' εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
Ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.

Ἀλ. Ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις, καπνοῖς
Ἀπεπυδάρισα, μόθωνα περιεκόκκυσα.

Κλ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἐὰν μή σ' ἐκφάγω.
Ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

Ἀλ. Ἢν μὴ 'κφάγῃς, ἐγὼ δέ σ' ἢν μὴ 'κπίω,
Κἀπεκροφήσας, αὐτὸς ἐπιδιαῤῥαγῶ.

Κλ. Ἀπολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ πύλου.

Ἀλ. Ἰδοὺ προεδρίαν, οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ,
Ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.

Κλ. Ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν οὐρανόν.

Ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοὐβολοῦ,
Τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ φύβλια.
Οἱ δ' ἀνεκρότησαν, καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
Ὁ δ' ὑπονοήσας ὁ παφλαγὼν, εἰδὼς ἄρα
Οἷς ἥδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασι,
Γνώμην ἔλεξεν, ἄνδρες ἤδη μοι δοκεῖ,
Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις,
Εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ,
Ἐπένδυσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν.
Κἀγὼγ' ὅτε δ' ἤγνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
Διηκοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα,
Τῇ δ' ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρῄνεσα,
Εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων ἐσαύριον,
Αἱ φιχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοῦ βολοῦ,
Ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
Ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας, ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
Κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις, χοἰ τοξόται.
Οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἑστηκότες.
Ὁ δ' ἠντιβόλειγ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
Ἵν' ἅτθ' ὁ κῆρυξ οὑκ λακεδαίμονος λέγει,
Πύθησθ'. ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.
Οἱ δ' ὀξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον,
Νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδήγ' ὦ μέλε
Ἤσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας,
Οὐ δεόμεθα σπονδῶν, ὁ πόλεμος ἑρπέτω
Ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι,
Εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχοῦ.
Ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμὼν,
Ἅπαντα, τά, τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Ὡς ἐγώ μοι δοκῶ.
Καὶ μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν ὥστ' ἀκοῦσαι.
Πρὸς τάδ' ὦ βέλτιστε θαρσήσας λέγ' ὡς ἅ
παντες ἡδόμεσθά σοι.
Ἀλ. Καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
Εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἵεμην.
Ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη, Πινδαρικόν.
Τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
Κρημνοὺς ἐρείδων, καὶ ξυνωμότας λέγων,
Πιθανώτατα δ' ἡ βουλή γ' ἅπασ' ἀκροωμένη,
Ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξιος πλέα,
Κἄβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε. σίναπι.
Κἀγὼ γ' ὅτε δὴ γνῶν ἐνδεχομένην τοῖς λόγοις, τὴν βουλήν.
Καὶ τοῖσι φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην.
Ἄγε δὴ σκίταλοι καὶ φένακες ἦν δ' ἐγὼ Δαιμόνων ὀνόματα
Βερέσχεθοί τε καὶ κόβαλοι καὶ μόθωνες, πεπλασμένα.
Ἀγορά τ' ἐν ᾗ παῖς ὢν, ἐπαιδεύθην ἐγώ.
Νῦν μοι θράσος καὶ γλῶσσαν εὔπορον δότε,
Φωνήν τ' ἀναιδῆ. ταῦτα φροντίζοντί μοι,
Ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ. Οἰωνός.
Κἀγὼ προσέκυσα, κᾆτα τῷ πρωκτῷ θενὼν,
Τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα, κἀναχανὼν μέγα
Ἀνέκραγον, ὦ βουλὴ, λόγους ἀγαθοὺς φέρων,
Εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι.
Ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
Οὐ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.
Τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν.
Εἶτ' ἐστεφάνουν μ', εὐαγγέλια κἀγὼ φράσας
Αὐτοῖς, ἀπόρρητον, ποιησάμενος ταχὺ,

γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖς δε πά-
σῃ τέχνῃ ποιῆσαι σε νί-
κην, εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ἃ ξυνίσμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεθ' ἐπαινέσαι.
Ἄξιοι δ' εἴσ' εὐλογεῖσθαι. πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
Ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
Ἀλλὰ τἀν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν, οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
Ὡς ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
Πριάμενοι κώθωνας οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα,
Εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί,
Ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν ἱππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ.
Ληπτέον μᾶλλον, τί δρῶμεν, οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα,
Ἐξεπήδων τ' εἰς Κόρινθον, εἶτα δ' οἱ νεώτεροι
Ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνάς, καὶ μετῄεσαν στρώματα.
Ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ πόας Μηδικῆς
Εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι.
Ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον,
Δεινά γ' ὦ Πόσειδον, εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι,
Μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.

Χο. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
Ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα.
Καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
Ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.
Ἀλ. Τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην.
Χο. Νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσίν ἐστιν ἐπολολύξαι.
Ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων
Εἰργασμένε, εἴθ' ἐπέλ-
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς,

ἀντὶ τοῦ ῥυππαπαί, ναυτικοῦ ἐπιφωνήματος.

/πάγουρος.

χόρτου

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
Ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι, καὶ τοῦ πέπλου,
Οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν, ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
Πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ, τὴν δ' ἐκόσμησαν πόλιν,
Κοὐδεὶς οὐδεπώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
Ἠρίθμησεν. ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας,
Εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινὶ
Ταῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν. εἶτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι.
Ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις, καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς
Τῶν πρὸ τοῦ, σίτησιν ᾔτησ' ἐρόμενος κλεαίνετον.
Νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι, καὶ τὰ σιτία,
Οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ὑμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
Προῖκα γενναίως ἀμύνειν, καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις,
Καὶ πρὸς, οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν, πλὴν τοσουτονὶ μόνως,
Ἤν ποτ' εἰρήνη γένηται, καὶ πόνων παυσώμεθα,
Μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι, μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ὦ πολιοῦχε παλλὰς, ὦ
Τῆς ἱερωτάτης ἁπα=
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη=
ταῖς δυνάμειθ' ὑπερφερού=
σης μεδέουσα, χώρας.
Δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
Ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
Ἡμετέραν ξυνεργὸν
Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστὶν ἑταίρα
Τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
Νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι, δεῖ

Κράτης.

Οἵας δὲ κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ συφελισμούς.
Ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
Ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας.
Χοὗτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν, πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί.
Ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν,
Ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν.
Κᾆτ' ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι.
Κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ, τούτων οὕνεκα πάντων,
Ὅτι σωφρονικῶς κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει,
Αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώ-
Θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην, (παις
Ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων,
Κατὰ νοῦν πράξας,
Φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Ἵππι' ἄναξ, πόσειδον ᾧ
Χαλκοκρότων ἵππων κτύπος,
Καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,
Καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
Μισθοφόροι τριήρεις,
Μειρακίων θ' ἅμιλλα λαμ-
πρυνομένων ἐν ἅρμασιν,
Καὶ βαρυδαιμονούντων,
Δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν ὦ χρυσοτρίαιν', ὦ
Δελφίνων μεδέων σουνιάρατε,
Ὦ γεραίστιε παῖ κρόνου,
Φορμίωνί τε φίλτατ', ἐκ-
τῶν ἄλλων τε θεῶν ἀθη-
ναίοις πρὸς τὸ παρεστώς.

Ἠνάγκαζεν ἔπη λέξοντας ἐς τὸ θέατρον παραβῆναι,
Οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχε τούτου. νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητής
Ὅτι τοῖς αὐτοῖς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια
Καὶ γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
Ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησὶ πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,
Καὶ βασανίζειν ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν,
Ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἁνὴρ
Οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων
Κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων.
Πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν, ὀλίγοις χαρίσασθαι,
Ὑμᾶς τε πάλαι διαγινώσκειν ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας,
Καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας.
Τοῦτο μὲν εἰδὼς ἃ πάθε μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,
Ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια.
Πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων,
Καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, καὶ βαπτόμενος βατραχείοις,
Οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν, ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
Ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη.
Εἶτα κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας πότ' ἐπαίνῳ
Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων,
Ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους,
Ἆισαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ, πλὴν δωροῖ συκοπέδιλε,
Καὶ τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων, οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.
Νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
Ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόντος,
Τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν, ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει,
Ὥσπερ κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δίψῃ δ' ἀπολωλὼς,
Ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ,
Καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ διονύσῳ,

Ἀλ. Πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν βοιωτοῖς ὤνιος.
Κλ. Ἐγώ σε νὴ τὸν ἡρακλέα παραστορῶ.
Χο. Ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις,
Νῦν διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
Ἐς τὰς κοχώνας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
Θεύσει γὰρ ᾄξας ἐς τὸ βουλευτήριον.
Ὡς οὗτος ἐμπεσὼν, ἐκεῖσε διαβαλεῖ
Ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κραγὸν κεκράξεται.
Ἀλ. Ἀλλ᾽ εἶμι, πρῶτον δ᾽ ὡς ἔχω τὰς κοιλίας,
Καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
Χο. Ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτωί,
Ἵν᾽ ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
Ἀλ. Ἀλλ᾽ εὖ λέγεις, καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.
Χο. Ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. Ἀλ. τί δαί.
Χο. Ἵν᾽ ἄμεινον ὦ τᾶν ἐσκοροδισμένος μάχῃ
Καὶ σπεῦδε ταχέως. Ἀλ. ταῦτα δρῶ. Χο. μέμνησο νῦν
Δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
Χὤπως τὰ κάλλαι᾽ ἀποφαγὼν, ἥξεις πάλιν.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Χο. Ἀλλ᾽ ἴθι χαίρων καὶ πράξειας
Κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καί σε φυλάττοι
Ζεὺς ἀγοραῖος, καὶ νικήσας,
Αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
Ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
Ὑμεῖς δ᾽ ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν,
Τοῖς ἀναπαίστοις, ὦ παντοίας
Ἤδη μούσης πειραθέντες καθ᾽ ἑαυτούς.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς

Χο. Παῖ' ἀνδρικῶς. Κλ. ἰοὺ ἰού.
Τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
Χο. Παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα,
Γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις,
Καὶ τοῖς κόλοις,
Χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
Χο. Ὦ γεννικώτατον κρέας, ψυχήν τ' ἄριστε πάντων,
Καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
Ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν,
Πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεθα.
Κλ. Ταυτὶ μὰ τὴν δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανε
Τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
Γομφούμεν' ἅπαντα καὶ κολλώμενα.
Χο. Οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις.
Ἀλ. Οὔκουν μ' ἐν ἄργει οἷα πράττει λανθάνει.
Πρόφασιν μὲν ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ,
Ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ λακεδαιμονίοις ξυγγίνεται,
Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα,
Ἐγῷδ', ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται. τοῖς ἀπὸ πύλου ἢ σφακτηρίας.
Χο. Εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.
Ἀλ. Καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκεῖθεν αὖ,
Καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
Διδοὺς ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
Ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ ἀθηναίοις φράσω.
Κλ. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς βουλὴν ἰὼν,
Ὑμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
Καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐπὶ τῇ πόλει,
Καὶ πάνθ' ἃ μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
Καὶ τἀκ βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.

Ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων, πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτον.
Ἀλ. Καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'. εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
Ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυον.
Ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων, ἰδών με τοῦτο δρῶντα,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ', οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.
Χο. Εὖ γε ξυνέβαλεν αὔτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω,
Ὁτιὴ 'πιώρκει θ' ἡρπακὼς, καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.
Κλ. Ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
Ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιείς,
Ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ.
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας, εἶτ' ἀφήσω,
Κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύων.
Δη. Κἀγωγ' ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
Κλ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει τάλαντα πολλὰ
Κλέψας Ἀθηναίων. Χο. ἄθρει καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
Ὡς οὗτος ἤδη καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.
Κλ. Σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.
Ἀλ. Τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾶν;
Χο. Ἁνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι· τοὺς τε θείους παρίει.
Ἀλ. Τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.
Κλ. Φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.
Ἀλ. Σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσι
Κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
Κλ. Ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη-
μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
Ἀλ. Τὸν πάππον εἶναί φημί σου
Τῶν δορυφόρων. Κλ. ποίων φράσον.
Ἀλ. Τῶν Βυρσίνης τῆς Ἱππίου.
Κλ. Κόβαλος εἶ. Ἀλ. πανοῦργος εἶ.

Χο. Παῖ'

Κα᾽τ᾽ ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.
Νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
Ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει, κἀποδόσθαι βούλεται.
Κλ. Οὐ δέδοιχ᾽ ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον.
Καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.
Χο. Ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναισχυντεῖ,
Κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώμα-
τος τοῦ παρεστηκότος.
Θε. Εἴσε μὴ μισῶ; γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον,
Καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.
Χο. Ὦ περὶ πάντ᾽ ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
Δωροδόκοισιν ἐπ᾽ ἄνθεσιν ἵζων,
Εἴθε φαύλως ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
Ἄσαιμι γὰρ τότ᾽ ἂν μόνον, πῖνε πῖν᾽ ἐπὶ συμφοραῖς. Σιμωνίδου
Τὸν ἰουλίου τ᾽ ἂν οἴομαι γέροντα πυῤῥοπίπην,
Ἡσθέντα καὶ παιῶνα δὴ καὶ βακχέβακχον ᾆσαι.
Κλ. Οὔτοι μ᾽ ὑπερβαλεῖσθ᾽ ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποσειδῶ,
Ἢ μή ποτ᾽ ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.
Ἀλ. Ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους οὓς πολλὰ δὴ ᾽πὶ πολλοῖς
Ἠνεσχόμην ἐκ παιδίων μαχαιριδίων τε πληγάς,
Ὑπερβαλεῖσθαί σ᾽ οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ᾽ ἂν
Ἀπὸ μαγδαλιᾶς σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.
Κλ. Ἀπὸ μαγδαλιᾶς ὥσπερ κύων ὦ παμπόνηρε, πῶς οὖν
Κυνὸς βορὰν σιτούμενος, μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ.
Ἀλ. Καὶ νὴ Δί᾽ ἄλλα γ᾽ ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος. σοφίσματα
Ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί.
Σκέψασθε παῖδες, οὐχ ὁρᾶθ᾽; ὥρα νέα, χελιδών.
Οἱ δ᾽ ἔβλεπον, κἀγὼ ᾽ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.
Χο. Ὦ δεξιώτατον κρέας, ὡς σοφῶς γε προὐνοήσω

Ἀλ. Ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς, ὠνήσομαι μέταλλα.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
Κλ. Ἐγὼ δέ τ' ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κύβδα.
Χο. Νὴ τὸν ποσειδῶ, κἀμὲ γὰρ ἤνπερ τοῦτον ἕλκῃς.
Κλ. Οἷόν σε δήσω τῷ ξύλῳ. Ἀλ. διώξομαί σε δειλίας.
Κλ. Ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
Ἀλ. Δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.
Κλ. Διαπατταλευθήσει χαμαί.
Ἀλ. Περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.
Κλ. Τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.
Ἀλ. Τὸν πρηγορεῶνά γου κτεμῶ.
Δη. Καὶ νὴ Δί' ἐμβαλόντες αὐ-
τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
Εἰς τὸ στόμ' εἶτα γ' ἔνδοθεν
Τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ, σκεψόμεθ' εὖ κἀνδρικῶς
Κεχηνότος,
Τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾷ.
Χο. Ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα,
Καὶ λόγων ἐν πόλει
Τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι.
Καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἦν φλαῦρον ὧδ'.
Ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,
Μηδὲν ὀλίγον ποίει.
Νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.
Ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
Δειλὸν εὑρήσεις, ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.
Ἀλ. Ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,

Νῦν δεῖξον, ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.
Αλ. Καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης.
Κλ. Οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; Αλ. μὰ Δί' ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι,
Ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν, πρῶτα διαμαχοῦμαι.
Χο. Ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.
Κλ. Οὐκ αὖ μ' ἐάσεις. Αλ. οὐ μὰ Δία. Κλ. ναὶ μὰ Δία.
Αλ. μὰ τὸν Ποσειδῶ.
Κλ. Οἴμοι, διαῤῥαγήσομαι. Αλ. καὶ μὴν ἐγώ σ' οὐ παρήσω.
Χο. Πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαῤῥαγῆναι.
Κλ. Τῷ καὶ πεποιθὼς, ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἐναντία.
Ἀλ. Ὅτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.
Κλ. Ἰδοὺ λέγειν, καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι,
Ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν, μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
Ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δοκεῖς ὅπερ τὸ πλῆθος,
Εἴπου δικίδιον εἶπας εὖ, κατὰ ξένου μετοίκου,
Τὴν νύκτα θρυλῶν, καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
Ὕδωρ τε πίνων, κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
Ὤιου δυνατὸς εἶναι λέγειν, ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
Ἀλ. Τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας ὥστε νυνὶ
Ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;
Κλ. Ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθὺς
Θύννεια θερμὰ καταφαγὼν, κᾆτ' ἐπιπιὼν ἄκρατον
Οἴνου χοᾶ, κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς;
Ἀλ. Ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
Καταβροχθίσας, κᾆτ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
Λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.
Χο. Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με
Τῶν πραγμάτων, ὅτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.
Ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν, Μιλησίους κλονήσεις.

Καὶ κέκρακται τοῦ σοῦ θράσους,
Πᾶσα μὲν γῆ πλέα,
Πᾶσα δ' ἐκκλησία,
Καὶ τέλη καὶ γραφαὶ,
Καὶ δικαστήρι' ὦ
Βορβοροτάραξι καὶ
Τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ-
μῶν ἀνατετυρβακώς,
Ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
Κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.
Κλ. Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.
συρράπτει. Αλ. Εἰ δὲ μὴ σύγ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
Ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς,
Τοῖς ἀγροίκοισι πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ,
Καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.
Δη. Καὶ νὴ Δία, κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταὐτ', ὥστε καταγέλων
Πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ τοῖς φίλοις παρασχέθειν.
ὄνομα δήμου. Πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν τοῖς ἐμβάσιν.
Χο. Ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἐδήλους ἀναί-
δειαν, ἥπερ μόνη
Προστατεῖ τῶν ῥητόρων,
Ἧ σὺ πιστεύων, ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
Πρῶτος ὤν, ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος,
Ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
Σοῦ μιαρώτερος, ὥστε με χαίρειν,
Ὅς σε παύσει, καὶ πάρεστι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
Ἐν πανουργίᾳ τε καὶ θράσει, καὶ κοβαλικεύμασιν.
Ἀλλ' ὦ τραφεὶς ὅθεν περ εἰσὶν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ

Αλ. Ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτηγε πρῶτον τρέψομαι.
Χο. Ἀλλ' ἐὰν μέν τοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ.
Ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Κλ. Τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν,
Ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.
ὑποζώματα· ἀ… ὡς ἐς μάνδρον παίζει.
Ἀλ. Ναὶ μὰ Δία, κἄγωγε τοῦτον ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
Ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.
Δη. Νὴ Δί' ἐξάγων γε τἀπόρρηθ' ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας,
Καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
Κλ. Ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
Ἀλ. Τριπλάσιον κεκράξομαί σου.
Κλ. Καταβοήσομαι βοῶν σε.
Ἀλ. Τριπλάσιον κεκράξομαί σου.
Κλ. Διαβαλῶ σ' ἐὰν στρατηγῇς.
Ἀλ. Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.
Κλ. Περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.
Ἀλ. Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.
Κλ. Βλέψον εἰς ἔμ' ἀσκαρδάμυκτος.
Ἀλ. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
Κλ. Διαφορήσω σ' εἴ τι γρύξεις.
Ἀλ. Κοπροφορήσω σ' εἰ λαλήσεις.
Κλ. Ὁμολογῶ κλέπτειν, σὺ δ' οὐχί;
Ἀλ. Νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
Κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
Κλ. Ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
Καί σε φανῶ τοῖς πρυτάνεσιν,
Ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱε-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.
Χο. Ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρέ,

Ἀλλ' ἀμύνου καὶ φοπλὴν αὐτοῦ ποσοῦ.

Χο. Παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον,

τε Καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ χάρυβδιν ἁρπαγῆς,

Καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον, πολλάκις γὰρ αὔτ' ἐρῶ.

Καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας,

Ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε, καὶ τάραττε, καὶ κύκα,

Καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα.

Εὐλαβοῦ δὲ μὴ κφύγῃ σε, καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,

ἔνθα αἱ κριθαὶ φρύγον? Ἅσπερ Εὐκράτης ἔφυγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

Κλ. Ὦ γέροντες ἡλιασταὶ φράτορες τριωβόλου,

Οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς, καὶ δίκαια κἄδικα,

Παραβοηθεῖτ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

Χο. Ἐν δίκῃ γ' ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,

Κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν,

Ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων.

Κἤν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,

καταπαλαίσας· Καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου διαβαλὼν ἀγκυρίσας.

Εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησας,

κατα πέπωκας Καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,

προβαλῶ?? Πλούσιος, καὶ μὴ πονηρὸς, καὶ τρέμων τὰ πράγματα. (μαι.

Κλ. Ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς, ἐγὼ δ' ὦνδρες δι' ὑμᾶς τύπτο-

Ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον, ὡς δίκαιον ἐν πόλει

Ἑστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.

ζυφερός· Χο. Ὡς δ' ἀλαζὼν, ὡς δὲ μάσθλης, εἶδες οἷ' ὑπέρχεται,

Ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται. ἀπατᾷ

Ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτῃὶ πεπλήξεται.

διαπεσεῖται· Ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ, πρὸς σκέλος κυρηβάσει.

Κλ. Ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι.

Χο. Καὶ κέκραγας ὥσπερ αἰεὶ τὴν πόλιν καταστρέφεις.

Τὰ δ᾽ ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικὰ,
Φωνὴ μιαρὰ, γέγονας κακῶς, ἀγοραῖος εἶ,
Ἔχεις ἅπαντα τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν ἃ δεῖ,
Χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ πυθικὸν,
Ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ κοαλέμῳ.
Χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. Ἀλ. καὶ τίς ξύμμαχος
Γενήσεταί μοι, καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι
Δεδίασιν αὐτὸν, ὅ, τε πένης βδύλλει λεώς.

Δη. Ἀλλ᾽ εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι,
Μισοῦντες αὐτὸν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
Καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοὶ,
Καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
Κἀγὼ μετ᾽ αὐτῶν, χὠ θεὸς ξυλλήψεται,
Καὶ μὴ δέδιθ᾽, οὐ γάρ ἐστιν ἐξῃκασμένος.
Ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε,
Τῶν σκευοποιῶν, εἰκάσαι, πάντως γε μὴν
Γνωσθήσεται τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

Νι. Οἴμοι κακοδαίμων ὁ παφλαγὼν ἐξέρχεται.

Κλ. Οὔτοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον,
Ὁτιὴ 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.
Τουτὶ τί δρᾷ τὸ χαλκιδικὸν ποτήριον.
Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ χαλκιδέας ἀφίστατον,
Ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον ὦ μιαρωτάτω.

Δη. Οὗτος, τί φεύγεις, οὐ μενεῖς ὦ γεννάδα
Ἀλλαντοπῶλα μὴ προδῷς τὰ πράγματα.
Ἄνδρες ἱππῆς παραγένεσθε, νῦν ὁ καιρὸς, ὦ σίμων
Ὦ παναίτι', οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
Ἄνδρες ἐγγὺς, ἀλλ᾽ ἀμύνου κἀπαναστρέφου πάλιν,
Ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.

Ὦ τῶν Ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

Ἀλ. Τί μ' ὦγάθ' οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας
πωλεῖντε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς.

Δη. Ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας, δεῦρο βλέπε,
Τὰς στίχας ὁρᾷς γε τῶνδε τῶν λαῶν. Ἀλ. ὁρῶ.

Δη. Τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
Καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς πυκνός,
Βουλὴν πατήσεις, καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις.
Δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσεις.

Ἀλ. Ἐγώ; Δη. σὺ μέντοι, κ' οὐδέπωγε πάνθ' ὁρᾷς,
Ἀλλ' ἐπανάβηθι, κἀπὶ τ' οὐλεὸν τοδί,
Καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.

Ἀλ. Καθορῶ. Δη. Τί δαὶ τἀμπόρια, καὶ τὰς ὁλκάδας.

Ἀλ. Ἔγωγε. Δη. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς,
Ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς Καρίαν
Τὸν δεξιὸν, τὸν δ' ἕτερον ἐς Καρχηδόνα.

Ἀλ. Εὐδαιμονήσω γ' εἰ διαστραφήσομαι.

Δη. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.
Γίγνει γὰρ ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
Ἀνὴρ μέγιστος. Ἀλ. εἰπέ μοι καὶ πῶς ἐγὼ
Ἀλλαντοπώλης ὢν, ἀνὴρ γενήσομαι.

Δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
Ὅτι ἢ πονηρὸς, κἀξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.

Ἀλ. Οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα.

Δν. Οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῂς ἄξιον,
Ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλὸν,
Μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν. Ἀλ. μὰ τοὺς θεοὺς
Εἰμ' ἐκ πονηρῶν γ'. Δη. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
Οἷον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.

Ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Νι. Εἷς οὑτοσὶ πώλης, τί τοὐντεῦθεν, λέγε.
Δη. Μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.
Νι. Δύο τώδε πώλα, καὶ τί τοῦτον χρὴ παθεῖν.
Δη. Κρατεῖν, ἕως αὖ ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
Αὐτοῦ γένοιτο. μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
Ἐπιγίνεται γὰρ βυρσοπώλης παφλαγών,
Ἅρπαξ, κεκράκτης, κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
Νι. Τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
Ὑπὸ βυρσοπώλου. Δη. νὴ Δί'; Νι. οἴμοι δείλαιος.
Πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος.
Δη. Ἔτ' ἐστὶν εἷς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
Νι. Εἴπ' ἀντιβολῶ τίς ἐστιν. Δι. εἴπω; Νι. νὴ Δία.
Δη. Ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.
Νι. Ἀλλαντοπώλης, ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.
Φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν.
Δη. Ζητῶμεν αὐτόν. Νι. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται,
Ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. Δη. ὦ μακάριε
Ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε,
Ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.
Ἀλ. Τί ἐστι, τί με καλεῖτε. Δη. δεῦρ' ἔλθ' ἵνα πύθῃ,
Ὡς εὐτυχὴς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
Νι. Ἴθι δὴ καθελ' αὐτοῦ τοὐλεὸν, καὶ τοῦ θεοῦ
Τὸν χρησμὸν ἀνάδειξον αὐτὸν ὡς ἔχει.
Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν παφλαγόνα.
Δη. Ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαὶ,
Ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυνον, καὶ τοὺς θεούς.
Ἀλ. Ἰδοὺ τί ἐστι. Δη. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,
Ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας,

Νι. Ὡς δυστυχῶς, ὅτ' οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν,
Κλέπτων τὸν οἶνον. Δη. εἰπέ μοι παφλαγὼν τί δρᾷ.
Νι. Ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος,
Ῥέγκει μεθύων ἐν τοῖσι βύρσαις, ὕπτιος.
Δη. Ἴθι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν.
Νι. Σπονδὴν λαβὲ δὴ, καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος,
Ἕλχ' ἕλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ πραμνίου.
Δη. Ὦ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ' οὐκ ἐμόν.
Νι. Εἴπ' ἀντιβολῶ τί ἐστι. Δη. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
Κλέψας ἔνεγκε τοῦ παφλαγόνος, ἔνδοθεν,
Ἕως καθεύδει. Νι. ταῦτ' ἀτὰρ τοῦ δαίμονος.
Δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
Δη. Φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ
Τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.
Νι. Ὡς μεγάλ' ὁ παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται,
Ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν, τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβὼν,
Ὅνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. Δη. ὦ σοφώτατε.
Φέρ' αὐτὸν ἵν' ἀναγνῶ, σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
Ἀνύσας τι, φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι,
Ὦ λόγια, δὸς σύ μοι τὸ ποτήριον ταχύ.
Νι. Ἰδού, τί φησιν ὁ χρησμός. Δη. ἑτέραν ἔγχεον.
Νι. Ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἑτέραν ἔγχεον;
Δη. Ὦ βάκι. Νι. τί ἐστι. Δη. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
Νι. Πολλῷ γ' ὁ βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.
Δη. Ὦ μιαρὲ παφλαγὼν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι.
Τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν. Νι. τιή.
Δη. Ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
Νι. Καὶ πῶς. Δυ. ὅπως, ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει,
Ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίνεται,

Ποίαν ὁδὸν νῷ φροντιστέον, καὶ πρὸς τίνα.
Νι. Κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν ὦ 'γαθέ.
Δη. Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν.
Ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος,
Τὸ μὲν, ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τἠκκλησίᾳ.
Τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος,
Ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν,
Τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.
Νι. Κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,
Ὅπως ἂν ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα.
Δη. Πῶς δῆτα; πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα.
Νι. Βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.
Ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.
Δη. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
Ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσώμεθα.
Νι. Ἰδοὺ γ' ἄκρατον, περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι;
Πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ.
Δη. Ἄληθες οὗτος, κρουνοχυτρολήραιον εἶ,
Οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
Οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον,
Ὁρᾷς, ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
Πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσι δίκας,
Εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
Ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χοᾶ,
Τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.
Νι. Οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ.
Δη. Ἀγάθ', ἀλλ' ἔνεγκ' ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
Ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω,
Βουλευματίων καὶ γνωμιδίων, καὶ νοϊδίων.

Ὑπόκωφον, οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ
Ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην παφλαγόνα,
Πανουργότατον, καὶ διαβολώτατόν τινα.
Οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
Ὁ βυρσοπαφλαγὼν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην,
Ἤκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα,
Κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων,
Ὦ δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
Ἔνθες, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
Βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἶτ' ἀναρπάσας
Ὅτι ἄν τις ἡμῶν σκευάσῃ τῷ δεσπότῃ,
Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο, καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
Μάζαν μεμαχότος ἐν πύλῳ λακωνικὴν,
Πανουργότατά πως περιδραμὼν ὑφαρπάσας,
Αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
Ὑμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
Ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
Δειπνοῦντος ἑστὼς, ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
Ἄδει δὲ χρησμοὺς, ὁ δ' ὁ γέρων σιβυλλιᾷ.
Ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα,
Τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
Ψευδῆ διαβάλλει. κᾆτα μαστιγούμεθα
Ἡμεῖς. παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας,
Αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων τάδε,
Ὁρᾶτε τὸν ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
Εἰ μή μ' ἀναπείσητ', ἀποθανεῖσθε σήμερον.
Ἡμεῖς δὲ δίδομεν, εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
Ὑπὸ τοῦ γέροντος, ὀκταπλάσιον χέζομεν.
Νῦν οὖν ἀνύσαντες φροντίσωμεν ὦγαθὲ,

Ἵνα μοι μάχωμαι. ΝΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κἀγώ σοι φράσω.
ΔΗ. Πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἅ με χρὴ λέγειν;
ΝΙ. Ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε, πῶς ἂν οὖν ποτε
Εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπιδικῶς.
ΔΗ. Μή μοί γε μή μοι, μὴ διασκαρδικίσῃς,
Ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.
ΝΙ. Λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβών.
ΔΗ. Καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. ΝΙ. ἐξόπισθέ νυν
Αὐτὸ φάθι τοῦ μόλωμεν. ΔΗ. αὐτό. ΝΙ. πάνυ καλῶς
Ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε,
Τὸ μόλωμεν. εἶτα δ' αὐτὸ κᾆτ' ἐπάγων πυκνόν.
ΔΗ. Μόλωμεν αὐτὸ, μόλωμεν αὐτομολῶμεν. ΝΙ. ἰοῦ
Οὐχ ἡδύ; ΔΗ. νὴ Δία, πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
Δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. ΝΙ. τί δαί.
ΔΗ. Ὁτιὴ τὸ δέρμα τῶν δεφομένων ἀπέρχεται.
ΝΙ. Κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν,
Θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας.
ΔΗ. Ποῖον βρετέτας ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς.
ΝΙ. Ἔγωγε. ΔΗ. ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ.
ΝΙ. Ὁτιὴ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ' οὐκ εἰκότως.
ΔΗ. Εὖ προσβιβάζεις μ'. ΝΙ. ἀλλ' ἑτέρᾳ πῃ σκεπτέον.
ΔΗ. Βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω.
ΝΙ. Οὐ χεῖρον, ἓν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
Ἐπίδηλον ἡμῖν, τοῖς προσώποισι ποιεῖν,
Ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
ΔΗ. Λέγοιμ' ἂν ἤδη, νῷν γάρ ἐστι δεσπότης
Ἄγροικος ὀργὴν, κυαμοτρὼξ, ἀκράχολος,
Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον,

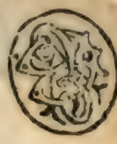
ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δημοσθένης. Νικίας.
Ἀγοράκριτος, ὁ καὶ ἀλλαντοπώλης, Χορὸς ἱππέων.
Κλέων. Δῆμος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΕΙΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

Ἰατταταιὰξ τῶν κακῶν ἰατταταί.
Κακῶς παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
Αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
Ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
Πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.
Νικ. Κάκιστα δῆθ', οὗτός γε πρῶτος παφλαγόνων,
Αὐταῖς διαβολαῖς. Δη. ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις.
Νι. Κακῶς καθάπερ σύ. Δη. δεῦρό νυν πρόσελθ' ἵνα
Ξυναυλίαν κλαύσωμεν, οὐλύμπου νόμον.
Μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ.
Τί κινυρόμεθ' ἄλλως, οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινὰ
Σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
Νι. Τίς οὖν γένοιτ' ἄν, λέγε σύ. Δη. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,

Διατρίβειν ἀργὸν ποιεῖσθαι
Παραφρονοῦντος ἀνδρός.
Πλ. Ἄγε δὴ χαίρων Αἰσχύλε χώρει,
Καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
Γνώμαις ἀγαθαῖς καὶ παίδευσον
Τοὺς ἀνοήτους, πολλοὶ δ' εἰσί,
Καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
Καὶ τούτοις τοῖσι πορισταῖς
Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ,
Τόδε δ' Ἀρχενόμῳ,
Καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
Ὡς ἐμὲ δευρί, καὶ μὴ μέλλειν.
Κἂν μὴ ταχέως ἥκωσι,
Νὴ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς,
Καὶ συμποδίσας
Μετ' Ἀδειμάντου τοῦ λευκολόφου
Κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.
Αἰ. Ταῦτα ποιήσω, σὺ δὲ τὸν θρόνον
Τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
Καὶ σώζειν. ἢν ἄρ' ἐγώ ποτε
Δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
Σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
Μέμνησο δ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ,
Καὶ ψευδολόγος, καὶ βωμολόχος,
Μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν,
Μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
Πλ. Φαίνετε, τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
Λαμπάδας ἱεράς, χἄμα προπέμπετε,
Τοῖς τούτου τοῦτον μέλεσι,

Εὐ. Μεμνημένος νυν τῶν θεῶν οὓς ὤμοσας,
Ἦ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἱροῦ τοὺς φίλους.
Δι. Ἡ γλῶττ' ὀμώμοκ', Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
Εὐ. Τί δέδρακας ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; Δι. ἐγώ;
Ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οὔ;
Εὐ. Αἴσχιστον ἔργον μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις.
Δι. Τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ.
Εὐ. Ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα.
Δι. Τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
Τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον;
Πλ. Χωρεῖτε τοίνυν ὦ Διόνυσ' εἴσω. Δι. τί δαί;
Πλ. Ἵνα ξενίσω σφὼ πρὶν γ' ἀπελθεῖν. Δι. εὖ λέγεις
Νὴ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.
Χο. Μακάριος γ' ἀνὴρ ἔχων
Ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
Πάρα δὲ πολλοῖσι μαθεῖν,
Ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας,
Πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖθις,
Ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
Ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
Ξυγγενέσι τε καὶ φίλοις,
Διὰ τὸ ξυνετὸς εἶναι.
Χάριεν οὖν μὴ Σωκράτει
Παρακαθήμενον λαλεῖν,
Ἀποβαλόντα μουσικὴν,
Τά τε μέγιστα παραλιπόντα
Τῆς τραγῳδικῆς τέχνης.
Τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσι λόγοις,
Καὶ σκαριφισμοῖσι λήρων

Εὐ. Εἰ ναυμαχοῖεν ἂν, κατέχοντές τ' ὀξίδας
Ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.
Ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. Δι. λέγε.
Εὐ. Ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
Τὰ δ' ὄντ' ἄπιστα πιστά. Δι. πῶς, οὐ μανθάνω,
Ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.
Εὐ. Εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν
Τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα
Τούτοισι χρησαίμεσθ', ἴσως σωθῶμεν ἄν,
Εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
Τἀναντία πράττοντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν.
Δι. Εὖγ' ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
Ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ Κηφισοφῶν.
Εὐ. Ἐγὼ μόνος, τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.
Δι. Τί δὲ λέγεις σύ. Αἰ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
Πρῶτον, τίσι χρῆται, πότερα τοῖς χρηστοῖς. Δι. πόθεν,
Μισεῖ κάκιστα. Αἰ, τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;
Δι. Οὐ δῆτ' ἐκείνη γ' ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
Αἰ. Πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
Ἡ, μήτε χλαῖνα, μήτε σισύρα ξυμφέρει.
Δι. Εὕρισκε νὴ Δί' εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
Αἰ. Ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν, ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
Δι. Μὴ δῆτα σύγ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.
Αἰ. Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων,
Εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
Πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.
Δι. Εὖ, πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
Πλ. Κρίνοις ἄν. Δι. αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται.
Αἱρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.

Οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
Τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν, τῷ δ' ἥδομαι.
Πλ. Οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἦλθες οὕνεκα.
Δι. Ἐὰν δὲ κρίνω. Πλ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
Ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
Δι. Εὐδαιμονοίης. φέρε δὴ πύθεσθέ μου ταδί,
Ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. Πλ. τοῦ χάριν;
Δι. Ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ,
Ὁπότερος ἂν οὖν τῇ πόλει παραινέσειν
Μέλλει τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
Πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον
Γνώμην ἑκάτερος, ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
Αἰ. Ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην. Δι. τίνα;
Ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.
Ἀλλ' ὅ,τι νοεῖτον, εἴπατον τούτου πέρι.
Εὐ. Μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
Βραδὺς πέφυκε, μάλα δέ γε βλάπτειν ταχὺς,
Καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
Δι. Εὖ γ' ὦ Πόσειδον, σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;
Αἰ. Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν,
Μάλιστα μὲν λέοντα μὴν πόλει τρέφειν,
Ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
Δι. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω,
Ὁ μὲν, σοφῶς γὰρ εἶπεν. ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
Ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον,
Περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
Εὐ. Εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
Αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
Δι. Γελοῖον ἂν φαίνοιτο, νοῦν δ' ἔχει τινά.

Αἰ. Σπερχειὲ ποταμὲ, βούνομοί τ' ἐπιστροφαί.
Δι. Κόκκυ μεθεῖτε καὶ πολύγε κατωτέρω
Χωρεῖ τὸ τοῦδε. Ευ. Καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταἴτιον;
Δι. Ὅτ' εἰσέθηκε ποταμὸν ἐριοπωλικῶς
Ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος ὥσπερ τἄρια.
Σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον.
Ευ. Ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι, κἀντιστησάτω.
Δι. Λάβεσθαι τοίνυν αὖθις. Ευ. Ἤν ἰδού. Δι. Λέγε.
Ευ. Οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.
Αἰ. Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος, οὐ δώρων ἐρᾷ.
Δι. Μεθεῖτε, μεθεῖτε, καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει.
Θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν.
Ευ. Ἐγὼ δὲ πειθώ γ' ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.
Δι. Πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον,
Ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
Ὅ τι σοι καθέλξει καρτερόν τε καὶ μέγα.
Ευ. Φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτα μοὐστί, ποῦ φράσω.
Δι. Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
Λέγοιτ' ἄν, ὡς αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν στάσις.
Ευ. Σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
Αἰ. Ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα, καὶ νεκρῷ νεκρός.
Δι. Ἐξηπάτηκεν αὖ σε καὶ νῦν. Ευ. Τῷ, τρόπῳ;
Δι. Δύ' ἅρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρὼ δύω.
Οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.
Αἰ. Καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
Αὐτὸς, τὰ παιδία, χἡ γυνή, Κηφισοφῶν,
Ἐμβὰς καθήσθω ξυλλαβὼν τὰ βιβλία.
Ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα.
Δι. Ἄνδρες σοφοὶ, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.

Τὴν οἰκίαν. ἅμα δὲ
Δίκτυννα παῖς ἄρτεμις
Καλὰ, τὰς κυνίσκας
Ἔχουσ᾽ ἐλθέτω διὰ δόμων
Πανταχῆ. σὺ δ᾽ ὦ Διὸς
Διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας,
Ὀξυτάταιν χεροῖν ἑκάτα
Παράφηνον εἰς γλύκης, ὅπως
Εἰσελθοῦσα φωράσω.
Δι. Παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.
Αἰ. Κἀμοί γ᾽ ἅλις.
Ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ ἀγαγεῖν βούλομαι,
Ὅσπερ γ᾽ ἐλέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνος.
Τὸ γὰρ βάρος νῷν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.
Δι. Ἴτε δεῦρο νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
Ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τὴν τέχνην.
Χο. Ἐπίπονοί γ᾽ οἱ δεξιοί.
Τὸ δὲ γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
Νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων.
Ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
Μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ᾽ ἂν εἴ τις
Ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων
Ἐπειθόμην ἀλλ᾽ ᾠόμην ἂν
Αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.
Δι. Ἴθι νυν παρίστασθον παρὰ τὼ πλάστιγγ᾽. Αἰ. ἰδού.
Δι. Καὶ λαβομένω, τὸ ῥῆμ᾽ ἑκάτερος εἴπατον,
Καὶ μὴ μεθεῖσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.
Αἰ. Ἐχόμεθα. Δι. τοὔπος νυν λέγετον εἰς τὸν σταθμόν.
Εὐ. Εἴθ᾽ ὤφελ᾽ ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.

Φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
Μελανονεκυείμονα,
Φόνια φόνια δερκόμενον,
Μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
Ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε.
Κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε,
Θέρμετε δ' ὕδωρ,
Ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.
Ἰὼ πόντιε δαῖμον,
Τοῦτ' ἐκεῖν'. ἰὼ ξύνοικοι,
Τάδε τέρατα θεάσασθαι,
Τὸν ἀλεκτρυόνα μου ξυναρπά-
σασα φρούδη Γλύκη
Νύμφαι ὀρεσίγονοι
Ὦ μανία ξύλλαβε.
Ἐγὼ δ' ἁ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον,
Ἐμαυτῆς ἔργοισιν
Λίνου μεστὸν ἄτρακτον,
Εἱ ἑ ἑ ἑλίσσουσα χεροῖν.
Κλωστῆρα ποιοῦσ' ὅπως κνεφαῖος
Ἐς τὴν ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμαν.
Ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
Κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς.
Ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπεν,
Δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων,
Ἔβαλον ἔβαλον ἁ τλάμων.
Ἀλλ' ὦ κρῆτες Ἴδης τέκνα,
Τὰ τόξα λαβόντες, ἐπαμύνατε
Τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε κυκλούμενοι

ΔΙ. Αὕτη πόθ' ἡ μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.
ΑΙ. Ἀλκυόνες αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
Κύμασι στωμύλλεται,
Τέγγουσαι νοτερῆς πτερῶν,
Ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι,
Αἵθ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
Εἰ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες,
Ἱστότονα πηνίσματα καὶ
Κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας.
Ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
Πρώραις κυανεμβόλοις
Μαντεῖα καὶ σταδίους,
Οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
Βότρυος ἕλικα παυσίπονον
Περίβαλλ' ὦ τέκνον ὠλένας,
Ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; ΔΙ. ὁρῶ.
ΑΙ. Τί δαί τοῦτον; ὁρᾷς; ΔΙ. ὁρῶ.
ΑΙ. Τοιαῦτα μέν τοι σὺ ποιῶν,
Τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν
Ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν;
Τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα, βούλομαι δ' ἔτι
Τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
Ὦ νυκτὸς κελαινοφαής.
Ὄρφνα, τίνα μοι δύστηνον
Ὄνειρον πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς,
Ἀΐδα πρόσπολον,
Ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,
Μελαίνας νυκτὸς παῖδα,

Ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.
Ευ. Μὴ πρίν γ' ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
Ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.
Αι. Ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.
Ευ. Ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος ἑλλάδος ἥβαν
Τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ
Σφίγγα δυσαμερίαν
Πρύτανιν κύνα πέμπει
Τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
Ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
Θούριος ὄρνις,
Τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ.
Κυρεῖν παρασχὼν,
Ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
Τὸ φλαττοφλαττόθρατ.
Τὸ συγκλινὲς ἐπ' αἴαντι,
Τὸ φλαττοφλαττόθρατ.
Δι. Τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστὶν ἐκ μαραθῶνος, ἢ
Πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη.
Αι. Ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
Ἤνεγκον αὔθ' ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν φρυνίχῳ
Λειμῶνα μουσῶν ἱερῶν ὀφθείην δρέπων.
Οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων
Σκολιῶν μελίτου καὶ καρικῶν αὐλημάτων
Θρήνων, χορειῶν, τάχα δὲ δηλωθήσεται,
Ἐνεγκάτω τὶς γὰρ τὸ λύριον, καί τοι τί δεῖ
Λύρας ἐπὶ τοῦτον, ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
Αὕτη κροτοῦσα, δεῦρο μοῦσ' Εὐριπίδου.
Πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ᾄδειν μέλη.

Ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ,
Καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαντι τῶν ἔτι νῦν ὄντων.
Θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπῃ,
Μέμψαιτό ποτε τοῦτον
Τὸν βακχεῖον ἄνακτα
Καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ευ. Πάνυ γε μέλη θαυμαστὰ δείξει δὴ τάχα.
Εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.

Δι. Καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβών.

ΔΙΑΥΛΙΟΝ ΠΡΟΣΑΥΛΕΙ.

Ευ. Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων
Ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον
Τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν,
Ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Δι. Δύο σοι κόπω Αἰσχύλε τούτω.

Ευ. Κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως
Πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ,
Ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Δι. Τρίτος Αἰσχύλε σοι κόπος οὗτος.

Ευ. Εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι
Δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν,
Ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Δο. Κύριός εἰμι θροεῖν ὅσιον κράτος
Αἴσιον ἀνδρῶν.

Ευ. Ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Δι. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
Ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.

Ἀγλώορος παῦς. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Ὦ δαιμόνι᾽ ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
Ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. Εὐ. τὸ τί.
Ἐγὼ πρίωμαι τῷδ᾽; Δι. ἐὰν πείθῃ γ᾽ ἐμοί,
Εὐ. Οὐ δῆτ᾽, ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἕξω λέγειν,
Ἵν᾽ οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον,
Πέλοψ ὁ ταντάλειος εἰς πίσαν μολὼν
Θοαῖσιν ἵπποις. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Ὁρᾷς προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
Ἀλλ᾽ ὦ 'γαθ᾽ ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ.
Λήψει γὰρ ὀβολοῦ, πάνυ καλήν γε κἀγαθήν.
Εὐ. Μὰ τὸν Δί᾽ οὔπω γ᾽. ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί,
Οἰνεύς ποτ᾽ ἐκ γῆς. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Εὐ. Ἔασον εἰπεῖν πρῶθ᾽ ὅλον με τὸν στίχον,
Οἰνεύς ποτ᾽ ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
Θύων ἀπαρχάς. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσε.
Δι. Μεταξὺ θύων, καὶ τίς αὔθ᾽ ὑφείλετο.
Εὐ. Ἔα αὐτὸν ὦ τᾶν. πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω,
Ζεὺς ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
Δι. Ἀπολεῖ σ᾽ ἐρεῖ γὰρ ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ᾽ ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου,
Ὥσπερ τὰ σῦκ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
Ἀλλ᾽ ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τράπου.
Καὶ μὴν ἔχω γ᾽ ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν,
Μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταὔτ᾽ ἀεί.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται.
Φροντίζειν γὰρ ἔγωγ᾽ ἔχω,
Τίν᾽ ἄρα μέμψιν γ᾽ ἐποίσει

Εὐ. Ληρεῖς. ἐγὼ δὲ τοῖς προλόγοις καλῶς ποιῶ.
Αἰ. Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί', οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω,
Τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσι θεοῖς,
Ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.
Εὐ. Ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; Αἰ. ἑνὸς μόνου.
Ποιεῖς γὰρ οὕτως, ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν
Καὶ κωδάριον, καὶ ληκύθιον, καὶ θυλάκιον,
Ἐν τοῖς ἰαμβείοισι, δείξω δ' αὐτίκα.
Εὐ. Ἰδοὺ σὺ δείξεις; Αἰ. φημί. Δι. καὶ δεῖ χρὴ λέγειν.
Εὐ. Αἴγυπτος ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
Ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον. οὐ κλαύσεται;
Λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.
Εὐ. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
Καταπτὸς ἐν πεύκαισι παρνασσὸν κάτα
Πηδᾷ χορεύων. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
Εὐ. Ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα. πρὸς γὰρ τουτονὶ
Τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον,
Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
Ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς, οὐκ ἔχει βίον,
Ἢ δυσγενὴς ὤν. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Εὐριπίδη. Εὐ. τί ἐστιν. Δι. ὑφέσθαι μοι δοκεῖς.
Τὸ ληκύθιον γὰρ τουτό γε πνευσεῖται πολύ.
Εὐ. Οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα, φροντίσαιμί γε.
Νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
Αἰ. Ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον, κἀπέχου τῆς ληκύθου.
Εὐ. Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν

Λάθρα γὰρ ἦλθεν οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
Δι. Εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὅ,τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
Εὐ. Πέραινε τοίνυν ἕτερον. Δι. ἴθι πέραινε σὺ
Αἰσχύλ' ἀνύσας. σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
Αἰ. Τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τάδε γε κηρύσσω πατρὶ
Κλύειν ἀκοῦσαι. Εὐ. τοῦτ' ἕτερον αὖθις λέγει,
Κλύειν ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὂν σαφέστατα.
Δι. Τεθνηκόσι γὰρ ἔλεγεν ὦ μόχθηρε σὺ,
Οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
Αἰ. Σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους. Εὐ. ἐγὼ φράσω,
Κἄν που δὶς εἴπω ταυτὸν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
Ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
Διο. Ἴθι δὴ λέγ'. οὐ γάρ μοὔστιν. ἀλλ' ἀκουστέα,
Τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
Εὐ. Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ.
Αἰ. Μὰ τὸν Δί', οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
Ὅντινά γε πρὶν μὲν ἢ φῦναι Ἀπόλλων ἔφη,
Ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα πρίν καὶ γεγονέναι,
Πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ.
Εὐ. Εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
Αἰ. Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
Πῶς γὰρ, ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
Χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
Ἵνα μὴ 'κτραφεὶς, γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς.
Εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤῤῥησεν οἰδῶν τὼ πόδε.
Ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος.
Καὶ πρός γε τούτοις, τὴν ἑαυτοῦ μητέρα,
Εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὑτόν. Δι. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
Εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου.

Εὐ. Οὔκουν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει,
Τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος. Αἰ. οὐκ ἄλλως λέγω.
Εὐ. Πότερ' οὖν τὸν Ἑρμῆν ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο,
Αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
Δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
Αἰ. Οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν ἐριούνιον,
Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων,
Ὁτιὴ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.
Εὐ. Ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες, ἢ 'γὼ βουλόμην.
Εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας.
Δι. Οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
Δι. Διόνυσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
Δι. Λέγ' ἕτερον αὐτῷ. σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
Αἰ. Σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
Ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
Εὐ. Δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
Δι. Πῶς δίς. Εὐ. σκόπει τὸ ῥῆμ', ἐγὼ δέ σοι φράσω.
Ἥκω γὰρ ἐς γῆν φησι, καὶ κατέρχομαι.
Ἥκειν δὲ, ταυτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.
Δι. Νὴ τὸν Δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι,
Χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει κάρδοπον.
Αἰ. Οὐ δῆτα τοῦτό γ' ὦ κατεστωμυλμένε,
Ἄνθρωπε ταῦτ' ἔστ', ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
Εὐ. Πῶς δή. δίδαξον γάρ με καθ' ὅτι δὴ λέγεις.
Αἰ. Ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας.
Χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθε.
Φεύγων δ' ἀνὴρ, ἥκει τε καὶ κατέρχεται.
Δι. Εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω, τί σὺ λέγεις Εὐριπίδη.
Εὐ. Οὔ φημι τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε.

Τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
Λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν.
Μηδὲν ὀῤῥωδεῖτε τοῦθ᾽, ὡς οὐκ ἔθ᾽ οὕτω ταῦτ᾽ ἔχει.
Ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι
Βιβλίον τ᾽ ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά,
Αἱ φύσεις δ᾽ ἄλλως κράτισται.
Νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.
Μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
Πάντ᾽ ἐπέξιτον, θεατῶν γ᾽ οὕνεχ᾽, ὡς ὄντων σοφῶν.
Εὐ. Καὶ μὴν ἐπ᾽ αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέψομαι,
Ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος,
Πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
Ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
Δι. Καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; Εὐ. πολλοὺς πάνυ.
Πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.
Δι. Ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ, λέγ᾽ Αἰσχύλε.
Αἰ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ᾽ ἐποπτεύων κράτη
Σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ᾽ αἰτουμένῳ.
Ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
Δι. Τούτων ἔχεις ψέγειν τι; Εὐ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
Δι. Ἀλλ᾽ οὐδὲ πάντα ταῦτά γ᾽ ἔστ᾽ ἀλλ᾽ ἢ τρία.
Εὐ. Ἔχει δ᾽ ἕκαστον εἴκοσίν γ᾽ ἁμαρτίας.
Δι. Αἰσχύλε παραινῶ σοι σιωπᾶν, εἰ δὲ μή,
Πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
Αἰ. Ἐγὼ σιωπῶ τῷδ᾽; Δι. ἂν πείθῃ γ᾽ ἐμοί.
Εὐ. Εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιόν γ᾽ ὅσον.
Αἰ. Ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς. Δι. ἀλλ᾽ ὀλίγον γέ μοι μέλει.
Αἰ. Πῶς φῂς μ᾽ ἁμαρτεῖν. Εὐ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
Αἰ. Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ᾽ ἐποπτεύων κράτη.

Καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς.
Καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
Κᾆτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
Ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη,
Καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων,
Ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεὶ,
Λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν,
Ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.

Δι. Μὰ δί'· οὐ δῆθ'. ὥστ' ἀπεφαυάνθην,
Παναθηναίοισι γελῶν ὅτε δὴ
Βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας,
Λευκὸς, πίων, ὑπολειπόμενος,
Καὶ δεινὰ ποιῶν, κᾆθ' οἱ κεραμῆς
Ἐν ταῖσι πύλαις, παίουσ' αὐτοῦ
Γαστέρα, πλευρὰς, λαγόνας, πυγήν.
Ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
Ὑποπερδόμενος
Φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε. (χε).

Χο. Μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἁδρὸς ὁ πόλεμος ἔρ
Χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν, ὅταν ὁ μὲν, τείνῃ βιαίως,
Ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τορῶς.
Ἀλλὰ μὴ 'ν ταυτῷ κάθησθον.
Ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ, χἄτεραι σοφισμάτων.
Ὅ, τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
Λέγετον, ἔπιτον, ἀνάδερετον,
Τά τε παλαιὰ, καὶ τὰ καινά.
Κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
Εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ,

Τοῖς

Κώνεια πίνειν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς βελλεροφόντας.
Ε. Πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα. *
Α. Μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητὴν
Καὶ μὴ παράγειν, μηδὲ διδάσκειν, τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
Ἔστιν διδάσκαλος, ὅστις φράζει, τοῖς δ' ἡβῶσι ποιηταί. (τῶν,
Πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. Ε. ἢν οὖν σὺ λέγῃς, λυκαβη=
Καὶ παρνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν; (κη
Ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως; Α. ἀλλ' ὦ κακόδαιμον ἀνάγ
Μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν, ἴσα καὶ τάγε ῥήματα τίκτειν.
Κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι.
Καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν,
Ἃ μοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. Ε. τί δράσας;
Αἰ. Πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας, ῥάκι' ἀμπισχών, ἵν' ἐλεεινοὶ
Τοῖς ἀνθρώποις φαίνωντ' εἶναι. Ε. τοῦτ' οὖν ἔβλαψα τί δράσας;
Αἰ. Οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
Ἀλλὰ ῥακίοις περιειλόμενος, κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.
Δι. Νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε.
Κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.
Αἰ. Εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας.
Ἣ 'ξεκένωσεν τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε,
Τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν,
Ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσι, καίτοι τότε γ' ἡνίκ' ἐγὼ 'ζων,
Οὐκ ἠπίσταντ', ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι, καὶ ῥυππαπαῖ εἰπεῖν.
Δι. Νὴ τὸν ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι,
Καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσιτον, κἀκβὰς τινὰ λωποδυτῆσαι.
Νῦν δ' ἀντιλέγει, κοὐκ ἔτ' ἐλαύνει,
Καὶ πλεῖ δευρὶ, κ' αὖθις ἐκεῖσε.
Αἰ. Ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιος ἐστ;
Οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος;

Ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ, ἠράσθη, δάϊος εἶναι.
ΔΙ. Τουτὶ μέν σοι κακὸν ἔργασται. Θηβαίους γὰρ πεποίηκας
Ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον, καὶ τούτου γ' οὕνεκα τύπτου.
Ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε.
Εἶτα διδάξας τοὺς Πέρσας, μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐδίδαξα
Νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
ΔΙ. Ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τοῦ τεθνεῶτος.
Ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ ξυγκρούσας, εἶπεν, ἰαυοῖ.
ΑΙ. Ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ'
Ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται. (ἀρχῆς
Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε, φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς. Ἡσίοδος δὲ
Γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους. ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
Ἀπὸ τοῦ, τιμὴν καὶ κλέος ἔσχε πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε,
Τάξεις, ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν; Δ. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
Ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον. πρώην γοῦν ἡνίκ' ἔπεμπεν *
Τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος, τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.
ΑΙ. Ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως.
Ὅθεν ἡ 'μὴ φρὴν ἀπομαξαμένη, πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν
Πατρόκλων, Τεύκρων, θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην
Ἀντεκτείνειν αὑτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
Ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας, οὐδὲ Σθενεβοίας,
Οὐδ' οἶδ' εἰ δ' ἦν τιν' ἂν ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
ΕΥ. Μὰ Δί', οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. ΑΙ. μηδέ γ' ἐπείη.
Ἀλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πικαθοῖτο.
Ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. Δ. νὴ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δή.
Ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγης.
Ε. καὶ τί βλάπτουσ' ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν τὴν πόλιν ἁμαὶ Σθενέβοιαι.
Α. Ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας

Μήσ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας,
Ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαιῶν.
Δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
Ἀλλ' ὅπως ὦ 'γεννάδα
Μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
Ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
Χρώμενος τοῖς ἱστίοισιν,
Εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
Καὶ φυλάξεις, ἡνίκ' ἂν τὸ
Πνεῦμα λεῖον,
Καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.
Ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ,
Καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.
Α. Θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
Εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν, ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀπορεῖν με,
Ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν.
Ευ. Δεξιότητος, καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποοῦμεν
Τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσι. Αἰ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
Ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
Τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι. Δ. τεθνάναι, μὴ τοῦτον ἐρώτα.
Α. Σκέψαι τοίνυν γ' οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
Εἰ γενναίους, καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας,
Μήτ' ἀγοραίους, μήτε κοβάλους ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους.
Ἀλλὰ πνέοντας δόρυ, καὶ λόγχας, καὶ λευκολόφους τρυφαλείας,
Καὶ πήληκας, καὶ κνημῖδας, καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.
Ευ. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν. Δ. κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.
Ευ. Καὶ σὺ τί δὴ δράσας, αὐτοὺς οὕτως ἀνδρείους ἐδίδαξας.
Δι. Αἰσχύλε λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
Α. Δρᾶμα ποιήσας ἄρεος μεστόν. Ε. ποῖον. Α. τοὺς ἑπτ' ἐπὶ θή-
βας,

Τούτου μὲν οὖν Φορμίσιος, Μεγαίνετός θ' ὁ μάνης,
Σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται.
Οὑμοὶ δὲ, Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.
Δι. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς εἰς τὰ πάντα,
Ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
Πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος.
Ευ. Τοιαῦτα μέντοι 'γὼ φρονεῖν,
Τούτοισιν εἰσηγησάμην,
Λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ,
Καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
Ἅπαντα καὶ διειδέναι
Τά τ' ἄλλα, καὶ τὰς οἰκίας
Οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
Κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει,
Ποῦ μοι τοδί, τίς τοῦτ' ἔλαβε.
Δι. Νὴ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν Ἀθη-
ναίων ἅπας τις εἰσιὼν,
Κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας,
Ζητεῖ τε ποῦ 'στιν ἡ χύτρα,
Τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε
Τῆς μαινίδος, τὸ τρύβλιον
Τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι,
Ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν,
Τίς τῆς ἐλάας παρέτραγε,
Τέως δ' ἀβελτερώτεροι
Κεχηνότες μαμμάκυθοι
Καὶ μελιτίδαι κάθηντο. *
Χο. Τάδε μὲν λεύσσεις φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Σὺ δὲ τί φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις μόνον ὅπως

Αἰ. Σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἅττ' ἐποίεις;
Εὐ. Οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους ἅπερ σὺ,
Ἃ 'ν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν,
Ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺς,
Οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
Ἴσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν, καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον,
Ἐπυλλίοις, καὶ περιπάτοις, καὶ τευτλίοισι μικροῖς
Χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων, ἀπ' ἠθῶν. *
Εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνὺς, *
Εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ' οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον.
Ἀλλ' οὑξιὼν πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπεν εὐθὺς
Τοῦ δράματος. Αἰ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.
Εὐ. Ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν, οὐδὲν παρῆκ' ἂν ἀργόν.
Ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χὡ δοῦλος, οὐδὲν ἧττον.
Χὡ δεσπότης, χἠ παρθένος, χἠ γραῦς ἄν. Αἰ. εἶτα δῆτα
Οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτα χρῆν τολμῶντα; Ε. μὰ τὸν Ἀπόλλω,
Δημοκρατικὸν γὰρ αὔτ' ἔδρων. Δι. τουτὶ μὲν ἔασον ὦ τᾶν.
Οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.
Εὐ. Ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα. Αἰ. φημὶ κἀγὼ,
Ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὤφελες μέσος διαρραγῆναι.
Εὐ. Λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς, ἐπῶν τε γωνιασμοὺς
Νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
Κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα. Αἰ. φημὶ κἀγώ.
Εὐ. Οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
Ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην, ξυνειδότες γὰρ οὗτοι,
Ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην, ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν,
Ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς,
Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας, κωδωνοφαλαροπώλους,
Γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοὺς γ' ἑκατέρου μαθητάς.

Ευ. Καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
Ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω. τοῦτον δὲ πρῶτ᾽ ἐλέγξω,
Ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ, οἵοις τε τοὺς θεατὰς
Ἐξηπάτα, μώρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
Πρώτιστα μὲν γὰρ δή γ᾽ ἕνα τινὰ καθῖσεν ἐγκαλύψας
Ἀχιλλέα τιν᾽ ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὺς
Πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.
Δι. Μὰ τὸν Δί᾽ οὐ δῆτ᾽. Ευ. ὁ δὲ χορός γ᾽ ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν
Μελῶν ἐφεξῆς, τέτταρας ξυνεχῶς ἄν, οἱ δ᾽ ἐσίγων.
Δι. Ἐγὼ δ᾽ ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ᾽ ἔτερπεν
Οὐχ ἧττον, ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. Ευ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα
Σάφ᾽ ἴσθι. Δι. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ᾽ ἔδρασ᾽ ὁ δεῖνα;
Ευ. Ὑπ᾽ ἀλαζονείας, ἵν᾽ ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθῆτο,
Ὁπόθ᾽ ἡ Νιόβη φθέγξαιτο δή, τὸ δρᾶμα δ᾽ ἂν διῄει.
Δι. Ὢ παμπόνηρος, οἷ᾽ ἄρ᾽ ἐφενακιζόμην ὑπ᾽ αὐτοῦ,
Τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς; Ευ. ὅτ᾽ αὐτὸν ἐξελέγχω.
Κἄπειτ᾽ ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε, καὶ τὸ δρᾶμα
Ἤδη μεσοίη, ῥήματ᾽ ἂν βόεια δώδεκ᾽ εἶπεν,
Ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δείν᾽ ἄττα μορμορωπὰ,
Ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. Αι. οἴμοι τάλας. Δι. σιώπα.
Ευ. Σαφὲς δ᾽ ἂν εἶπεν οὐδὲ ἕν. Δι. μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας.
Ευ. Ἀλλ᾽ ἢ σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ ᾽π᾽ ἀσπίδων ἐπόντας
Γρυπαετοὺς χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ᾽ ἱππόκρημνα,
Ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον ἦν. Δι. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ᾽ οὖν
Ἤδη ποτ᾽ ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
Τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.
Αι. Σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν ὦ ᾽μαθέστατ᾽ ἐνεγέγραπτο.
Δι. Ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ᾽ ᾤμην ἔρυξιν εἶναι. *
Ευ. Εἶτ᾽ ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι;

Παραπρίσματ' ἐπῶν. νῦν γὰρ ἀγὼν
Ὁ δὲ σοφίας μέγας,
Χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.
Δι. Εὔχεσθε δὴ καὶ σφῶ τι, πρὶν τἄπη λέγειν.
Αἰ. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
Εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
Δι. Ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. Εὐ. καλῶς.
Ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.
Δι. Ἴδιοί τινές σοι κόμμα καινόν; Εὐ. καὶ μάλα.
Δι. Ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
Εὐ. Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης στρόφιγξ,
Καὶ ξύνεσις, καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
Ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.
Χο. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
Παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι
Τινὰ λόγων ἐμμέλειαν,
Ἔπιτε δαΐαν ὁδόν.
Γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
Λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
Οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
Προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι
Τὸν μὲν, ἀστεῖόν τι λέξειν,
Καὶ κατερρινημένον,
Τὸν δ', ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
Τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα
Συσκεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.
Δι. Ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν, οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
Ἀστεῖα, καὶ μήτ' εἰκόνας, μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν Αἰσχύλ᾽, ἀλλὰ πρᾳόνως
Ἔλεγχ᾽, ἐλέγχου, λοιδορεῖσθαι δ᾽ οὐ πρέπει
Ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
Σὺ δ᾽ εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.

Εὐ. Ἕτοιμός εἰμ᾽ ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι
Δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος εἰ τούτῳ δοκεῖ,
Τἄπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας.
Καὶ νὴ Δία τὸν Πηλέα τε, καὶ τὸν Αἴολον,
Καὶ τὸν Μελέαγρον, κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον.

Δι. Σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν, λέγ᾽ Αἰσχύλε.

Αἰ. Ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε,
Οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἀγὼν νῷν. Δι. τί δή;

Αἰ. Ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι.
Τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ᾽ ἕξει λέγειν,
Ὅμως ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾷν ταῦτα χρή.

Δι. Ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
Ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
Ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα.
Ὑμεῖς δὲ ταῖς μούσαις τι μέλος πρόσᾴσατε.

Χο. Διὸς ἐννέα παρθένοι, ἁγναὶ
Μοῦσαι, λεπτολόγους
Ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
Ἀνδρῶν γνωμοτύπων,
Ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις
Ἔλθωσι στρεβλοῖσί
τε παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
Ἔλθετ᾽ ἐποψόμεναι
Δύναμιν δεινοτάτοιν στομάτοιν,
Πορίσασθαι ῥήματα,

Ῥήματα δαιομένη,
Καταλεπτολογήσει,
Πλευμόνων πολὺν πόνον.
Εὐ. Οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει.
Κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.
Δι. Αἰσχύλε τί σιγᾷς, αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
Εὐ. Ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε
Ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.
Δι. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.
Εὐ. Ἐγῷδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
Ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
Ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατὲς, ἀπύλωτον στόμα,
Ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.
Αἰ. Ἄληθες; ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ,
Σὺ δή με ταῦτ' ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη,
Καὶ πτωχοποιὲ, καὶ ῥακιοσυρραπτάδη.
Ἀλλ' οὔ τι χαίρων ταῦτ' ἐρεῖς. Δι. παῦσ' Αἰσχύλε,
Καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ.
Αἰ. Οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
Τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασύνεται.
Δι. Ἄρν' ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε.
Τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
Αἰ. Ὦ κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας,
Γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην.
Δι. Ἐπίσχες οὗτος ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν ὦ πόνηρ' Εὐριπίδη
Ἄπαγε σεαυτὸν ἐκ ποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
Ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
Θένων ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον.

Φύσεις ποιητῶν, εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
Ἐπέρεψαν, ὅτι ἦν τῆς τέχνης ἔμπειρος ὤν.
Ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
Ἐσπουδάκωσι κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.
ΧΟ. Ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτας,
Χόλον ἔνδοθεν ἕξει.
Ἡνίκ' ἂν ὀξυλάλον περ ἴδῃ,
Θήγοντος ὀδόντα
Ἀντιτέχνου. τότε δὴ
Μανίας ὑπὸ δεινῆς,
Ὄμματα στροβήσεται.
Ἔσται δ' ὑψιλόφωντε λόγων
Κορυθαιόλα νείκη,
Σκινδαλμῶν τε παραξόνια,
Σμιλεύματά τ' ἔργων
Φωτὸς ἀμυνομένου
Φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
Ῥήμαθ' ἱπποβάμονα,
Φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς
Λασιαύχενα χαίταν,
Δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων,
Βρυχώμενος ἥσει
Ῥήματα γομφοπαγῆ
Πινακηδὸν ἀποσπῶν
Γηγενεῖ φυσήματι.
Ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν
Βασανίστρια λίσπη
Γλῶσσ' ἀνελισσομένη φθονεροὺς
Κινοῦσα χαλινούς,

Ξα. Ὁ τῶν πανούργων; Αἰ. νὴ Δί᾽ οὐράνιον γ᾽ ὅσον.
Ξα. Μετ᾽ Αἰσχύλου δ᾽ οὐκ ἦσαν ἕτεροι ξύμμαχοι;
Αἰ. Ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν ὥσπερ ἐνθάδε.
Ξα. Τί δῆθ᾽ ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;
Αἰ. Ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν,
Κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. Ξα. κᾄπειτα πῶς
Οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
Αἰ. Μὰ Δί᾽ οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ᾽ ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον
Ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν.
Κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου.
Νυνὶ δ᾽ ἔμελλεν ὡς ἔφη Κλειδημίδης,
Ἔφεδρος καθεδεῖσθαι, κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
Ἕξειν κατὰ χώραν. εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης,
Διαγωνιεῖσθ᾽ ἔφασκε πρός γ᾽ Εὐριπίδην.
Ξα. Τί χρῆμ᾽ ἄρ᾽ ἔσται; Αἰ. νὴ Δί᾽ ὀλίγον ὕστερον,
Κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
Καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.
Ξα. Τί δέ, μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;
Αἰ. Καὶ κανόνας ἐξοίσουσι, καὶ πήχεις ἐπῶν,
Καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε,
Καὶ διαμέτρους, καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
Κατ᾽ ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.
Ξα. Ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
Αἰ. Ἔβλεψεν οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
Ξα. Κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; Αἰ. τοῦτ᾽ ἦν δύσκολον.
Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὑρισκέτην.
Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοις συνέβαινεν Αἰσχύλος.
Ξα. Πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
Αἰ. Λῆρόν τε τἄλλ᾽ ἡγεῖτο, τοῦ γνῶναι πέρι

Ξα. Τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν. Αἰ. ἐγὼ,
Μὰ δί' ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο κἀκμιαίνομαι.
Ξα. Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιὰν,
Καὶ δὸς κύσαι, κἀυτὸς κύσον, καί μοι φράσον
Πρὸς διὸς, ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας,
Τίς οὗτος οὔνδον ἐστὶ θόρυβος χ' ἡ βοὴ,
Χὠ λοιδορησμός. Αἰ. Αἰσχύλου κ' Εὐριπίδου.
Ξα. Ἆ. Αἰ. πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα
Ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.
Ξα. Ἐκ τοῦ; Αἰ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος,
Ἀπὸ τῶν τεχνῶν ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαὶ,
Τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων,
Σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
Θρόνον τε τοῦ πλούτωνος ἑξῆς; Ξα. μανθάνω.
Αἰ. Ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
Ἕτερός τις αὐτοῦ. τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
Ξα. Τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;
Αἰ. Ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
Ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. Ξα. νυνὶ δὲ τίς;
Αἰ. Ὅτε δὴ κατῆλθεν Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
Τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖς βαλαντιητόμοις,
Καὶ τοῖσι πατραλοίαισι, καὶ τοιχωρύχοις,
Ὅπερ ἔστ' ἐν ᾅδου πλῆθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
Τῶν ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν, καὶ στροφῶν,
Ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον.
Κἄπειτ' ἐπαρθεὶς, ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
Ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο. Ξα. κοὐκ ἐβάλλετο;
Αἰ. Μὰ δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
Ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.

Καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι, καὶ κεκωδωνισμένοις,
Ἔν τε τοῖς ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
Χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
Χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι
Τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
Ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλούς τε κἀγαθούς,
Καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις, καὶ χοροῖς, καὶ μουσικῇ,
Προυσελοῦμεν. τοῖς δὲ χαλκοῖς, καὶ ξένοις, καὶ πυῤῥίαις,*
Καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
Ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.
Ἀλλὰ καὶ νῦν ὦ 'νόητοι μεταβαλόντες τοὺς τρόπους,
Χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις, καὶ κατορθώσασι γὰρ
Εὔλογον, κἄν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
Ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

Αἰ. Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα, γεννάδας ἀνὴρ
Ὁ δεσπότης σου. Ξα. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
Ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον;
Αἰ. Τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελέγξαντ' ἄντικρυς,
Ὅτι δοῦλος ὢν, ἔφασκες εἶναι δεσπότης;
Ξα. Οἴμωζε μέντ' ἄν. Αἰ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
Εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
Ξα. Χαίρεις ἱκετεύων; Αἰ. μάλα γ' ἐποπτεύειν δοκῶ, *
Ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ.
Ξα. Τί δὲ τονθορύζων ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν
Πολλὰς ἀπίῃς θύραζε. Αἰ. καὶ τόθ' ἥδομαι,
Ξα. Τί δὲ πολλὰ πράττων. Αἰ. ὡς μὰ δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
Ξα. Ὁμόγνιε ζεῦ, καὶ παρακούων δεσποτῶν
Ὅτ' ἂν λαλῶσι; Αἰ. μάλα γε πλεῖν ἢ μαίνομαι.

Ἀλλ' ἐπαινῶ. μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
Πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ,
Χοἱ πατέρες ἐναυμάχησαν, καὶ προσήκουσι γένει,
Τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν, αἰτουμένοις,
Ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες ὦ σοφώτατοι φύσει,
Πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες ξυγγενεῖς κτησώμεθα,
Κἀπιτίμους, καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
Εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεσθα, κἀποσεμνυνούμεθα,
Τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
Ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος,
Ἢ τρόπον, ὅστις ἔτ' οἰμώξεται,
Οὐ πολὺν, οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος γὰρ ὁ
Νῦν ἐνοχλῶν, Κλειγένης ὁ μικρὸς,
Ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι
Κρατοῦσι κυκησιτέφρου,
Ψευδολίτρου τε κονίας,
Καὶ κιμωλίας γῆς,
Χρόνον ἐνδιατρίψει, εἰδὼς δὲ τάδ' οὐκ
Εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μή ποτε κἀ-
ποδυθῇ μεθύων, ἄ-
νευ ξύλου βαδίζων.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
Ταὐτὸν, ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς,
Ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα, καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
Οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
Ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων ὡς δοκεῖ νομισμάτων,

Ὁπότερος ὑμῶν ἐστὶ θεός. ἀλλ' εἴσιτον,
Ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται,
Χἠ Φερσέφαττ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.

Δι. Ὀρθῶς λέγεις. ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
Πρότερον ποιῆσαι, πρὶν με τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ
Ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς,
Τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον,
Οὗ σοφίαι μυρίαι κάθηνται,
Φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ
Δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις
Δεινὸν ἐπιβρέμεται
Θρηϊκία χελιδὼν,
Ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον.
Κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον
Νόμον, ὅς ἀπολεῖται,
Κἂν ἴσαι γένωνται.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ἡμ. Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
Ξυμπαραινεῖν, καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ,
Ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας, κἀφελεῖν τὰ δείματα.
Κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι, Φρυνίχου παλαίσμασιν.
Ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε
Αἰτίαν ἐκθεῖσι, λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
Εἶτ' ἄτιμον φημὶ χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
Καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν,
Καὶ πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι, κἀντὶ δούλων δεσπότας,
Κοὐδὲ τοῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν.

Τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
Αἰ. Οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως, οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ,
Χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.
Ξα. Πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως; Αἰ. ῥᾳδίως.
Πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον. Ξα. καλῶς λέγεις.
Ἰδού, σκόπει γ᾽, ἤν με παρακινήσαντ᾽ ἴδῃς.
Αἰ. Ἤδη ᾽πάταξά σ᾽. Ξα. οὐ μὰ Δί᾽. Αἰ. οὐδ᾽ ἐμοὶ δοκεῖς.
Ἀλλ᾽ εἶμ᾽ ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. Δι. πηνίκα;
Αἰ. Καὶ δὴ ᾽πάταξα. Δι. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;
Αἰ. Οὐκ οἶδα, τουδὶ δ᾽ αὖθις ἀποπειράσομαι.
Ξα. Οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταί. Αἰ. τί δὴ τατταί;
Μῶν ὠδυνήθης; Ξα. οὐ μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἐφρόντισα,
Ὁπόθ᾽ ἡράκλεια, τἀν διομείοις γίνεται.
Αἰ. Ἄνθρωπος ἱερός, δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. Ἰού, ἰού. Αἰ. τί ἐστιν; Δι. ἱππέας γ᾽ ὁρῶ.
Αἰ. Τί δῆτα κλάεις; Δι. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
Αἰ. Ἔπειτα προτιμᾷς γ᾽ οὐδέν; Δι. οὐδέν μοι μέλει.
Αἰ. Βαδιστέον γὰρ ἔστιν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
Ξα. Οἴμοι. Αἰ. τί ἐστι; Ξα. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
Αἰ. Τί τὸ πρᾶγμα τουτί. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον, ἢ Πυθῶν᾽ ἔχεις.
Ξα. Ἤλγησεν, οὐκ ἤκουσας; Δι. οὐκ ἔγωγ᾽, ἐπεὶ
Ἴαμβον ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.
Ξα. Οὐδὲν ποιεῖς γάρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
Αἰ. Μὰ τὸν Δί᾽ ἀλλ᾽ ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
Δι. Πόσειδον. Ξα. ἤλγησέν τις;
Δι. Ὃς αἰγαίου πρῶνας, ἢ γλαυκᾶς μέδεις
Ἁλὸς ἐν βένθεσιν.
Αἰ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν,

Ὁπότερος

Δι. Εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπτειν τουτονὶ
Κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια; Ξα. μάλλ' ὑπερφυᾶ. *
Αἰ. Σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. Ξα. Καὶ μὴν νὴ Δία
Εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
Ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ θριχός.
Καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ.
Βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών,
Κἄν ποτέ μ' ἕλῃς ἀδικοῦντ' ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
Αἰ. Καὶ πῶς βασανίζω; Ξα. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
Δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
Στρεβλῶν, ἐπί τε τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
Πλίνθους ἐπιτιθεὶς, πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ
Μὴ τύπτε τοῦτον, μηδὲ γητείῳ νέῳ.
Αἰ. Δίκαιος ὁ λόγος, κἄν τι πηρώσω γέ σοι
Τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται;
Ξα. Μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών.
Αἰ. Αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ,
Κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
Ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. Δι. ἀγορεύω τινί,
Ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ', εἰ δὲ μή,
Αὐτὸς σὺ σαυτὸν αἰτιῶ. Αἰ. λέγεις δὲ τί;
Δι. Ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διός.
Τοῦτον δὲ δοῦλον. Αἰ. ταῦτ' ἀκούεις; Ξα. φήμ' ἐγώ.
Καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος,
Εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
Δι. Τί δῆτ' ἐπειδὴ καὶ σὺ φῂς εἶναι θεός.
Οὐ καὶ σὺ τύπτει, τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.
Ξα. Δίκαιος ὁ λόγος. χὠπότερον ἂν νῷν ἴδῃς,
Κλαύσαντα πρότερον, ἢ προτιμήσαντά τι

Ἀλλ' ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνον,
Πρόρριζος αὐτὸς, ἡ γυνὴ, τὰ παιδία,
Κάκιστ' ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.

Ξα. Δέχομαι τὸν ὅρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.

Χο. Νῦν σὸν ἔργον ἐστ', ἐπειδὴ
Τὴν στολὴν εἴληφας, ἥνπερ
Εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν,
Ἀνανεάζειν σαυτὸν αἰεί,
Καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινὸν,
Τοῦ θεοῦ μεμνημένον,
Ὧπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
Εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει,
Καὶ βάλῃς τὶ μαλθακὸν,
Αὖθις αἴρεσθαί σ' ἀνάγκη τὶς πάλιν τὰ στρώματα.

Ξα. Οὐ κακῶς ὦνδρες παραινεῖτ',
Ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦ-
τ' ἄρτι συννοούμενος.
Ὅτι μὲν οὖν ἢν χρηστὸν ᾖ τι,
Ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
ράσεταί μ', εὖ οἶδ' ὅτι,
Ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
'Μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα,
Καὶ βλέποντ' ὀρίγανον,
Δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

Αἰ. Ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
Ἵνα δῷ δίκην, ἀνύετον. Δι. ἥκει τῷ κακόν;

Ξα. Οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. Αἰ. εἶεν, καὶ μάχει;
Ὁ Διτύλας, χὠ Σκεβλίας, χὠ Παρδόκας
Χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῳί.

Ὁτιὴ κοθόρνους εἶχεν, ἀνέγνωκά σ' ἔτι;
Πα. Τί δαί, τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω,
Μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν τάλαν.
Ὅνπερ σὺν αὐτοῖσι ταλάροις κατήσθιε.
Κἄπειτ' ἐπειδὴ τἀργύριον ἐπραττόμην,
Ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμὺ, κἀμυκᾶτό γε.
Ξα. Τούτου πάνυ τοὔργον, οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
Πα. Καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν
Νὴ Δία τάλαινα. Πλ. νὼ δὲ δείσασαί γέ πω
Ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν.
Ὁ δ' ᾤχετ' ἐξάξας γε τὰς ψιάθους λαβών.
Ξα. Καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον, ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.
Πα. Ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.
Σύ δ' ἔμοι γ' ἐάνπερ ἐπιτύχῃς, Ὑπέρβολον,
Ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. Πλ. ὦ μιαρὰ φάρυγξ,
Ὡς ἡδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
Κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
Πα. Ἐγὼ δέ γ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
Πλ. Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου,
Δρέπανον λαβοῦσ' ᾧ τὰς κωλήκας κατέσπασας.
Ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
Ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος. *
Δι. Κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
Ξα. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν, παῦε παῦε τοῦ λόγου.
Οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν. Δι. μηδαμῶς,
Ὦ Ξανθίδιον. Ξα. καὶ πῶς ἄν, Ἀλκμήνης ἐγὼ
Υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν.
Δι. Οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμεῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς.
Κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.

Ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.

Χο. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι
Νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας, καὶ
Πολλὰ περιπεπλευκότος,
Μετακυλινδεῖν αὑτὸν αἰεί,
Πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
Μᾶλλον, ἢ γεγραμμένην
Εἰκόν' ἑστάναι λαβόνθ' ἓν
Σχῆμα. τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
Πρὸς τὸ μαλθακώτερον,
Δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει Θηραμένους,

Δι. Οὐ γὰρ δὴ γελοῖον ἦν εἰ
Ξανθίας μὲν δοῦλος ὤν, ἐν
Στρώμασι μιλησίοις
Ἀνατετραμμένος, κυνῶν ὀρ-
χηστρίδ' εἶτ' ᾔτησεν ἀμίδ', ἐ-
γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων,
Τοὐρεβίνθου δραττόμην, οὗ-
τος δ' ἅτ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος,
Εἶδε, κᾆτ' ἐκ τῆς γνάθου
Πὺξ πατάξας μοὐξέκοψε τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους.

Πα. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος οὑτοσί,
Ὃς εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθών ποτε,
Ἑκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγεν ἡμῶν. Πλ. νὴ Δία
Ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. Ξα. κακὸν ἥκει τινί;

Πα. Καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν,
Ἀνημιωβολιαῖα. Ξα. δώσει τις δίκην;

Πα. Καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. Δι. ληρεῖς ὦ γύναι,
Κοὐκ οἶσθ' ὅ, τι λέγεις. Παν. οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας.

Ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ' εὐθέως
Ἔπεττεν ἄρτους, ἧψε κατερεικτῶν χύτρας
Ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον,
Πλακοῦντας ὤπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.
Ξα. Κάλλιστ', ἐπαινῶ. Θε. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ *
Περιόψομαι ἀπελθόντ', ἐπεί τοι καὶ κρέα
Ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα
Ἔφρυγε, κῷνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
Ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί. Ξα. πάνυ καλῶς. Δι. ληρεῖς ἔχων.
Οὐ γάρ σ' ἀφήσω. Θε. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
Ἤδ' ἔνδον ἔσθ' ὡραιοτάτη, κὠρχηστρίδες,
Ἕτεραι δύο ἢ τρεῖς. Ξα. πῶς λέγεις ὀρχηστρίδες;
Θε. Ἡβυλλιῶσαι, κἄρτι παρατετιλμέναι.
Ἀλλ' εἴσιθ' ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
Ἤμελλ' ἀφαιρεῖν, χἠ τράπεζ' εἰσῄρετο.
Ξα. Ἴθι νυν φράσον πρώτιστα ταῖς αὐλητρίσι
Ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι,
Ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.
Δι. Ἐπίσχες οὗτος, οὔτοι που σπουδὴν ποεῖς
Ὅτιή σε παίζων Ἡρακλέα 'νεσκεύασα;
Οὐ, μὴ φλυαρήσεις ἔχων ὦ Ξανθία
Ἀλλ' ἀράμενός γ' οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα.
Ξα. Τί δ' ἐστίν. οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
Ἃ 'δέδωκας αὐτός; Δι. οὐ τάχ' ἀλλ' ἤδη ποιῶ,
Κατάθου τὸ δέρμα. Ξα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. Δι. ποίοις θεοῖς;
Τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν,
Ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς, Ἀλκμήνης ἔσει;
Ξα. Ἀμέλει. καλῶς ἔχ' αὔτ'. ἴσως γάρ τοι ποτὲ

Ταρτησία μύραινα, τὼ νεφρὼ δέ σου
Αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω,
Διασπάσονται γοργόνες τιθράσιαι,
Ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.

Ξα. Οὗτος, τί δέδρακας; Δι. ἐγκέχοδα, κάλει θεόν.

Ξα. Ὦ καταγέλαστ', οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ,
Πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον. Δι. Ἀλλ' ὡρακιῶ,
Ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.

Ξα. Ἰδοὺ λαβέ. Δι. πρόσθου, ποῦ 'στιν. Ξα. ὦ χρυσοῖ θεοί,
Ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν. Δι. δείσασα γὰρ
Εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν.

Ξα. Ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. Δι. ἐγώ;
Πῶς δειλὸς, ὅστις σπογγιὰν ᾔτησά σε.
Οὐκ ἂν ἕτερος ταῦτ' εἰργάσατ' ἀνήρ; Ξα. ἀλλὰ τί;

Δι. Κατέκειτ' ἂν ὀσφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν.
Ἐγὼ δ' ἀνέστην, καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην.

Ξα. Ἀνδρεῖά γ' ὦ Πόσειδον. Δι. οἶμαι νὴ Δία.
Σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων,
Καὶ τὰς ἀπειλάς; Ξα. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα.

Δι. Ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾷς κἀνδρεῖος εἶ,
Σὺ μὲν γενοῦ 'γὼ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν,
Καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
Ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.

Ξα. Φέρε δὴ ταχέως αὔτ', οὐ γὰρ, ἀλλὰ πειστέον
Καὶ βλέψον εἰς τὸν ἡρακλειοξανθίαν,
Εἰ δειλὸς ἔσομαι, καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.

Δι. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀληθῶς οὑκ Μελίτης μαστιγίας.
Φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρομαι ταδί.

Θε. Ὦ φίλταθ' ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι,

Εἶμι καὶ γυναιξὶν,
Οὗ παννυχίζουσι θεαὶ,
Φέγγος ἱερὸν οἴσων.
Χο. Χωρῶμεν ἐς πολυῤῥόδους
Λειμῶνας ἀνθεμώδεις,
Τὸν ἡμέτερον τρόπον,
Τὸν καλλιχορώτατον
Παίζοντες, ὃν ὄλβιαι
Μοῖραι ξυνάγουσι.
Μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
Καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν,
Ὅσοι μεμυήμεθ᾽, εὐ-
σεβῆ τε διήγομεν
Τρόπον περί τε ξένους, καὶ τοὺς ἰδιώτας.
Δι. Ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω, τίνα;
Πῶς ἐνθάδ᾽ ἄρα κόπτουσιν οἱ ᾽πιχώριοι;
Ξα. Οὐ, μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας.
Καθ᾽ Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ᾽ ἔχων.
Δι. Παῖ, παῖ. Αἰα. τίς οὗτος; Δι. Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.
Αἰα. Ὦ βδελυρὲ, κἀναίσχυντε, καὶ τολμηρὲ σὺ,
Καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
Ὃς τὸν κύν᾽ ἡμῶν ἐξελάσας τὸν κέρβερον,
Ἀπῇξας ἄγχων, κἀποδρὰς ᾤχου λαβὼν,
Ὃν ἐγὼ ᾽φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος,
Τοία στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα,
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγής,
Φρουροῦσι, κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
Ἔχιδνά θ᾽ ἑκατοντακέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
Διασπαράξει, πλευμόνων τ᾽ ἀνθάψεται,

Χο. Βούλεσθε δῆτα κοινῇ
Σκώψωμεν ἀρχέδημον;
Ὅς ἑπτέτης ὤν, οὐκ ἔφυσε φράτορας.
Νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
Ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
Κἄστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας,
Τὸν κλεισθένη δ' ἀκούω
Ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν
Τίλλειν ἑαυτοῦ, καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους,
Κἀκόπτετ' ἐγκεκυφώς,
Κἄκλαε, κἀκεκράγει
Σεβῖνον ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.
Καὶ καλλίαν γε φασὶ
Τοῦτον τὸν ἱπποβίνου,
Κίσθου λεοντὴν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.

Δι. Ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν,
Πλούτων ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;
Ξένω γάρ ἐσμεν, ἀρτίως ἀφιγμένω.

Χο. Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,
Μηδ' αὖθις ἐπανέρῃ με.
Ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.

Δι. Αἴροις ἂν αὖθις αὖ γε παῖ τὰ στρώματα.

Ξα. Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα,
Ἀλλ' ἢ διὸς κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασι.

Χο. Χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς.
Ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος,
Παίζοντες, οἷς μετουσία
Θεοφιλοῦς ἑορτῆς.

Δι. Ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσι κόραις

Καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
Παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι,
Καὶ πολλὰ μὲν γελοῖά μ' εἰ-
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα καὶ
Τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως,
Παίσαντα καὶ σκώψαντα, νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.
Ἡμ. Ἄγ' εἶα νῦν καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν
Παρακαλεῖτε δεῦρο,
Ὠιδαῖσι τὸν ξυνέμπορον
Τῆσδε τῆς χορείας.
Ἡμ. Ἴακχε πολυτίμητε μέλος ἑορτῆς
Ἥδιστον εὑρὼν, δεῦρο συνακολούθει
Πρὸς τὴν θεὸν, καὶ δεῖξον ὡς
Ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.
Σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
Κἀπ' εὐτελείᾳ τόνδε
Τὸν σανδαλίσκον, μὲν τὸ ῥάκος,
Κἀξεῦρες ὥστ' ἀζημίους
Παίζειν τε καὶ χορεύειν.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.
Καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης
Νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου
Συμπαιστρίας, χιτωνίου
Παραρραγέντος, τιτθίον προκύψαν,
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.
Ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλουθός εἰμι, καὶ μετ' αὐτῆς
Παίζων χορεύειν βούλομαι. Δι. κἄγωγε πρός.

Ἢ βωμολόχοις ἔπεσι χαίρει, μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,
Ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μὴ δ' εὔκολός ἐστι πολίταις.
Ἀλλ' ἀνεγείρει, καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,
Ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται,
Ἢ προδίδωσι φρούριον, ἢ ναῦς, ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει
Ἐξ Αἰγίνης, Θωρυκίων ὤν, εἰκοστολόγος, κακοδαίμων,
Ἀσκώματα, καὶ λίνα, καὶ πίτταν, διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον,
Ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχειν τινὰ πείθει,
Ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων,
Ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὤν, εἶτ' ἀποτρώγει
Κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου,
Τούτοισιν ἀπαυδῶ, κἄυθις ἀπαυδῶ, κἄυθις μάλ' ἀπαυδῶ
Ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς, ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν,
Καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

Ἡμ. Χώρει δὴ νῦν πᾶς ἀνδρείως
Εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
Λειμώνων ἐγκρούων,
Καὶ σκώπτων καὶ παίζων,
Καὶ χλευάζων, ἠρίστηται
Δ' ἐξαρκούντως. ἀλλ' ἔμβα,
Χ' ὤπως αἰρεῖς τὴν σώτειραν γενναίως
Τῇ φωνῇ μολπάζων,
Ἣ τὴν χώραν σώζειν φησ' ἐς τὰς ὥρας,
Κἂν Θωρυκίων μὴ βούληται.

Ἡμ. Ἄγε νῦν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν
Δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς κελα=
(δεῖτε

Ἡμ. Δήμητερ ἁγνῶν ὀργίων
Ἄνασσα συμπαραστάτει,
Καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν,

Στέφανον μύρτων.
Θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
Ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
Φιλοπαίγμονα τιμὰν
Χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν
Μέρος. ἁγνὴν ἱερὰν,
Ὁσίοις μύσταις χορείαν.

Ξα. Ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
Ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.

Δι. Οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις, ἤν τι καὶ χορδῆς λάβῃς.

Χο. Ἔγειρε φλογέας λαμπά-
δας, ἐν χερσὶ γὰρ ἥκεις
Τινάσσων ἴακχε,
Νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστὴρ
Φλογί, φέγγεται δὲ λειμὼν,
Γόνυ πάλλεται γερόντων,
Ἀποσείεται δὲ λύπας
Χρονίων τ' ἐτῶν
Παλαιοὺς ἐνιαυτοὺς
Ἱερᾶς ὑπὸ τιμῆς.
Σὺ δὲ λαμπάδι φλέγων
Προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθη-
ρὸν ἕλειον δάπεδον,
Χοροποιὸν μάκαρ ἥβαν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ἡμ. Εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν,
Ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει,
Ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' ἴδε πω, μήτ' ἐχόρευσε,
Μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,

Ἱερ. Διόνυσε τοίνυν. Δι. τοῦτο δ' ἔγ' ἧττον θατέρου.
Ξα. Ἴθ' ᾗπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ' ὦ δέσποτα.
Δι. Τί δ' ἐστί; Ξα. θάρρει, πάντα τἀγαθὰ πεπράγαμεν. +
Ἔξεστι δ' ὥσπερ Ἡγέλοχος, ἡμῖν λέγειν,
Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ,
Ἥμπουσα φρούδη. Δι. κατόμοσον. Ξα. νὴ Δία.
Δι. Καὖθις κατόμοσον. Ξα. νὴ Δί'. Δι. ὄμοσον. Ξα. νὴ Δία.
Δι. Οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών.
Ὁδὶ δὲ δείσας, ὑπερεπυρρίασέ μου.
Οἴμοι, πόθεν μοι ταυτὶ κακὰ προσέπεσε;
Τίν' αἰτιάσομαι θεῶν μ' ἀπολλύναι;
Αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα.

ΑΥΛΕΙ ΤΙΣ ΕΝΔΟΝ.

Δι. Οὗτος; Ξα. τί ἐστιν; Δι. οὐ κατήκουσας; Ξα. τίνος;
Δι. Αὐλῶν πνοῆς. Ξα. ἔγωγε καὶ δᾴδων γέ με
Αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
Ἀλλ' ἠρεμεὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.
Χο. Ἴακχ' ὦ Ἴακχε. Ἴακχ' ὦ Ἴακχε.
Ξα. Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο δέσποθ' οἱ μεμυημένοι.
Ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῷν.
Ἄιδουσι γοῦν τὸν Ἴακχον, ὅνπερ Διαγόρας.
Δι. Κἀμοὶ δοκοῦσιν, ἡσυχίαν τοίνυν γ' ἄγειν,
Βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
Χο. Ἴακχ' ὦ πολυτιμήτοις
Ἕδραις ἐνθάδε ναίων, Ἴακχ' ὦ Ἴακχε
Ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
Ὁσίους ἐς θιασώτας,
Πολύκαρπον μὲν τινάσσων
Ἀμφὶ κρατὶ σῷ βρύοντα

Ὁ Ξανθίας, ποῦ Ξανθίας, ἢ Ξανθίας;
Ξα. Ἰαῦ. Δι. βάδιζε δεῦρο. Ξα. χαῖρ᾽ ὦ δέσποτα.
Δι. Τί ἐστι τἀνταυθοῖ; Ξα. σκότος καὶ βόρβορος.
Δι. Κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι,
Καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; Ξα. Σὺ δ᾽ οὔ;
Δι. Νὴ τὸν Ποσειδῶ ἔγωγε, καὶ νυνί γ᾽ ὁρῶ.
Ἄγε δὴ τί δρῶμεν; Ξα. προϊέναι βέλτιστα νῷν,
Ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν, οὗ τὰ θηρία,
Τὰ δείν᾽ ἔφασκ᾽ ἐκεῖνος. Δι. ὡς οἰμώξεται,
Ἠλαζονεύεθ᾽ ἵνα φοβηθείην ἐγώ,
Εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος.
Οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ἔσθ᾽ ὡς Ἡρακλῆς,
Ἐγὼ δέ γ᾽ εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινὶ,
Λαβεῖν τ᾽ ἀγώνισμ᾽ ἄξιός τι τῆς ὁδοῦ.
Ξα. Νὴ τὸν Δία, καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.
Δι. Ποῦ ποῦ 'στ᾽; Ξα. ὄπισθεν. Δι. ἐξόπισθε νῦν ἴθι.
Ξα. Ἀλλ᾽ ἔστιν ἐν τῷ πρόσθε. Δι. πρόσθε νῦν ἴθι.
Ξα. Καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία θηρίον μέγα.
Δι. Ποῖόν τι. Ξα. δεινόν. παντοδαπὸν γοῦν γίνεται.
Τοτὲ μὲν βοῦς, νυνὶ δ᾽ ὀρεὺς, τοτὲ δ᾽ αὖ γυνή, *
Ὡραιοτάτη τις. Δι. ποῦ 'στι; φέρ᾽ ἐπ᾽ αὐτὴν ἴω.
Ξα. Ἀλλ᾽ οὐκέτ᾽ αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ᾽ ἤδη κύων.
Δι. Ἔμπουσα τοίνυν γ᾽ ἐστί. Ξα. πυρὶ γοῦν λάμπεται
Ἅπαν τὸ πρόσωπον, καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.
Δι. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον.
Ξα. Σάφ᾽ ἴσθι. Δι. ποῖ δῆτ᾽ ἂν τραποίμην. Ξα. ποῖ δ᾽ ἐγώ;
Δι. Ἱερεῦ διαφύλαξόν μ᾽ ἵν᾽ ὦ σοι ξυμπότης.
Ἱερ. Ἀπολούμεθ᾽, ὦναξ Ἡράκλεις. Δι. οὐ, μὴ καλῆς
Μ᾽ ὦνθρωφ᾽, ἱκετεύω, μηδὲ κατερῆς τοὔνομα.

ἡλίοις ἐν ἀμέραισιν
Ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου,
Καὶ φλέω χαίροντες ὠδῆς
Πολυκολύμβοις μέλεσιν.
Ἢ διὸς φεύγοντες ὄμβρον,
Ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
Αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα,
Πομφολυγοπαφλάσμασι
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Τουτὶ παρ᾽ ὑμῶν λαμβάνω.
Χο. Δεινὰ γ᾽ ἆρα πεισόμεσθα.
Δι. Δεινότερα δ᾽ ἔγωγ᾽ ἐλαύνων,
Εἰ διαῤῥαγήσομαι.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Οἰμώζετ᾽. οὐ γάρ μοι μέλει.
Χο. Ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά
γ᾽ ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
Χανδάνῃ δι᾽ ἡμέρας,
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
Χο. Οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
Δι. Οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γε δή με
Οὐδέποτε, κεκράξομαι γὰρ,
Κἂν με δεῖ δι᾽ ἡμέρας;
Ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοάξ.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ἔμελλον ἆρα παύσειν ποθ᾽ ὑμᾶς τοῦ κοάξ.
Χα. Ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.
Ἔκβαιν᾽, ἀπόδος τὸν ναῦλον. Δι. ἔχε δὴ τὼ βολὼ,

Φθεγξώμεθ' εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδὰν,
Κοὰξ, κοάξ,
Ἣν ἀμφὶ νυσήϊον διὸς
Διόνυσον ἐν λίμναισιν ἰαχήσαμεν.
Ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
Τοῖς ἱεροῖσι χύτροισιν
Χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ἐγὼ δὲ πἀλγεῖν ἄρχομαι,
Τὸν ὄῤῥον, ὦ κοὰξ, κοάξ.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ.
Οὐδὲν γάρ ἐστ' ἄλλ', ἢ κοὰξ,
Χο. Εἰκότως ἔγωγ' ὦ πολλὰ πράττων,
Ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὔλυροί τε μοῦσαι,
Καὶ κεροβάτας πάν,
Ὁ καλαμόφθογγα παίζων,
Προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς ἀπόλλων,
Ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
Ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Δι. Ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
Χ' ὡ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
Κᾆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Ἀλλ' ὦ φιλῳδὸν γένος παύσασθε.
Χο. Μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεθ', εἰ δή ποτ' εὐ-

Δι. Χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.
Χά. Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων.
Τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον, ἢ 'ς ὄνου πόκας,
Ἢ 'ς κερβερείους, ἢ 'ς κόρακας, ἢ 'πὶ ταίναρον.
Δι. Ἐγώ. Χά. ταχέως ἔμβαινε. Δι. ποῦ σχήσειν δοκεῖς,
Ἐς κόρακας ὄντως; Χά. ναὶ μὰ δία σοῦ γ' εἵνεκα.
Ἔμβαινε δή. Δι. παῖ δεῦρο. Χά. δοῦλον οὐκ ἄγω,
Εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
Ξα. Μὰ τὸν δί' οὐ γάρ. ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.
Χά. Οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην τρέχων.
Ξα. Ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; Χά. παρὰ τὸν αὐαίνου λίθον,
Ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. μανθάνεις. Ξα. πάνυ μανθάνω.
Οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;
Χά. Κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
Οὗτος, τί ποιεῖς; Δι. ὅτι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ἵζω 'πὶ κώπην οἷπερ ἐκέλευσάς με σύ.
Χά. Οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ γάστρων; Δι. ἰδού.
Χά. Οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀκτενεῖς; Δι. ἰδού.
Χά. Οὐ μὴ φλυαρήσης ἔχων. ἀλλ' ἀντιβὰς,
Ἐλᾷς προθύμως. Δι. κᾆτα πῶς δυνήσομαι
Ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος,
Ὢν εἶτ' ἐλαύνειν; Χά. ῥᾷστ'. ἀκούσει γὰρ μέλη
Κάλλιστ' ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ. Δι. τίνων;
Χά. Βατράχων, κύκνων θαυμαστά. Δι. κατακέλευε δή.
Χά. Ὢ όπ ὄπ. ὢ ὀπ ὄπ.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Βα. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
Ξύναυλον ὕμνων βοὰν

Φθεγξώμ

Ὄψει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,
Καὶ μυῤῥινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας,
Ἀνδρῶν, γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν,
Δι. Οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; Ἡρ. οἱ μεμυημένοι.
Ξα. Νὴ τὸν Δί' ἔγωγ' οὖν ὄνος ἄγων μυστήρια.
Ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.
Ἡρ. Οἵ σοι φράσουσ' ἅπαξ ἅπανθ' ὧν ἂν δέει.
Οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
Ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσι θύραις,
Καὶ χαῖρε πόλλ' ὦ 'δελφέ. Δι. νὴ Δία καὶ σύ γε,
Ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε.
Ξα. Πρὶν καὶ καταθέσθαι; Δι. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
Ξα. Μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
Τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.
Δι. Ἐὰν δὲ μὴ 'ὕρω; Ξα. τότε μ' ἄγειν. Δι. καλῶς λέγεις.
Καὶ γάρ τινα ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν,
Οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα,
Ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς ᾅδου φέρειν;
Νε. Πόσ' ἄττα; Δι. ταυτί. Νε. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
Δι. Μὰ Δί' ἀλλ' ἔλαττον. Νε. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
Δι. Ἀνάμεινον ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.
Νυ. Εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμάς, μὴ διαλέγου.
Δι. Λάβ' ἐννέ' ὀβολούς. Νε. ἀναβιῴην νυν πάλιν.
Ξα. Ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος, οὐκ οἰμώξεται;
Ἐγὼ βαδιοῦμαι. Δι. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.
Χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. Χα. ὢ ὄπ. παραβαλοῦ.
Δι. Τουτὶ τί ἐστι. Ξα. τοῦτο λίμνη νὴ Δία
Αὕτη 'στὶν, ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ
Νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἄστι γ' ὁ Χάρων οὑτοσί.

Εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.
Ηρ. Βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;
Δι. Νὴ τὸν δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
Ηρ. Καθέρπυσόν νυν ἐς κεραμεικόν. Δι. κᾆτα τί;
Ηρ. Ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλόν. Δι. τί δρῶ;
Ηρ. Ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ.
Κἄπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
Εἶναι. τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. Δι. ποῖ; Ηρ. κάτω.
Δι. Ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύω,
Οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. Ηρ. τί δαί;
Δι. Ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες. Ηρ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς,
Εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ
Ἄβυσσον. Δι. εἶτα πῶς γε περαιωθήσομαι;
Ηρ. Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωί σ' ἀνὴρ γέρων
Ναύτης διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.
Δι. Φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ,
Πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε. Ηρ. Θησεὺς ἤγαγε.
Μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία,
Δεινότατα. Δι. μή μ' ἔκπληττε, μηδὲ δειμάτου.
Οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. Ηρ. εἶτα βόρβορον πολὺν,
Καὶ σκῶρ ἀεινῶν. ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
Εἴπου ξένον τις ἠδίκησε πώποτε.
Ἢ παῖδα κινῶν τἀργύριον ὑφείλετο.
Ἢ μητέρ' ἠλοίησεν, ἢ πατρὸς γνάθον
Ἐπάταξεν, ἢ 'πίορκον ὤμοσεν, *
Ἢ μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
Δι. Νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι, κεἰ
Τὴν πυῤῥίχην τις ἔμαθε τὴν κινησίου.
Ηρ. Ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισι πνοή.

Ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
Ἡρ. Πῶς γόνιμον. Δι. ὡδί γόνιμον, ὅστις φθέγξεται,
Τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
Αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα,
Ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,
Γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.
Ἡρ. Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; Δι. καὶ μάλα πλεῖν, ἢ μαίνομαι.
Ἡρ. Ἦ μὴν κόβαλά γ' ἐστὶν ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
Δι. Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν. ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
Ἡρ. Καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.
Δι. Δειπνεῖν με δίδασκε. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
Δι. Ἀλλ' ὧνπερ ἕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν φέρων
Ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
Τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
Ἐχρῶ τόθ' ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
Τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
Πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπάς, κρήνας, ὁδούς,
Πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
Κόρεις ὀλίγιστοι. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος;
Ἡρ. Ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;
Δι. Μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
Ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεσθ' εἰς ᾅδου κάτω.
Καὶ μήτε θερμὴν, μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.
Ἡρ. Φέρε δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην, τίνα;
Μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
Κρεμάσαντι σαυτόν. Δι. παῦε πνιγηρὰν λέγεις.
Ἡρ. Ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς σύντομος τετριμμένη
Ἡ διὰ θυείας. Δι. ἆρα κώνειον λέγεις;
Ἡρ. Μάλιστά γε. Δι. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον.

Κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων, τὸ μὴ οὐκ *
Ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. Ἡρ. πότερον, εἰς ᾅδου κάτω;
Δι. Καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
Ἡρ. Τί βουλόμενος; Δι. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες, κακοί.
Ἡρ. Τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; Δι. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
Ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα,
Οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦτ' ὅπως ἔχει.
Ἡρ. Εἶτ' οὐχὶ Σοφοκλέα πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου
Μέλλεις ἀναγαγεῖν, εἴπερ ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;
Δι. Οὔ, πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντ' ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
Ἄνευ Σοφοκλέους, ὅ, τι ποιεῖ κωδωνίσω,
Κἄλλως, ὁ μέν γ' Εὐριπίδης πανοῦργος ὤν,
Καὶ ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι.
Ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ', εὔκολος δ' ἐκεῖ.
Ἡρ. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν; Δι. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται,
Ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
Ἡρ. Ποῖ γῆς ὁ τλήμων; Δι. ἐς μακάρων εὐωχίαν.
Ἡρ. Ὁ δὲ Ξενοκλῆς; Δι. ἐξόλοιτο νὴ Δία.
Ἡρ. Πυθάγγελος δέ. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος,
Ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα;
Ἡρ. Οὔκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια,
Τραγῳδίας ποιοῦντα, πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.
Δι. Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
Χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
Ἃ φροῦδα θᾶττον ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
Ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ,
Γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν, οὐχ εὕροις ἔτι

Ἐνήλαθ' ὅστις, εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
Δι. Ὁ παῖς. Ξα. τί ἐστιν. Δι. οὐκ ἐνεθυμήθης; Ξα. τὸ τί;
Δι. Ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. Ξα. νὴ Δία μὴ μαίνοιό γε.
Ἡρ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν,
Καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτὸν, ἀλλ' ὅμως γελῶ.
Δι. Ὦ δαιμόνιε πρόσελθε. δέομαι γάρ τί σου.
Ἡρ. Ἀλλ' οὐκ οἷός τ' εἴμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
Ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
Τίς ὁ νοῦς, τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην.
Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; Δι. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.
Ἡρ. Κἀναυμάχησας; Δι. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
Τῶν πολεμίων; ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα
Ἡρ. Σφῷ. Δι. νὴ τὸν Ἀπόλλω. Ἡρ. κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.
Δι. Καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγινώσκοντί μοι
Τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος,
Τὴν καρδίαν ἐπάταξε, πῶς οἴει σφόδρα.
Ἡρ. Πόθος; πόσος τίς; Δι. μικρὸς, ἡλίκος Μόλων.
Ἡρ. Γυναικός. Δι. οὐ δῆτ'. Ἡρ. ἀλλὰ παιδός. Δι. οὐδαμῶς.
Ἡρ. Ἀλλ' ἀνδρός; Δι. ἀπαπαῖ. Ἡρ. ξυνεγένου Κλεισθένει;
Δι. Μὴ σκῶπτέ μ' ὦ 'δελφ'. οὐ γὰρ, ἀλλ' ἔχω κακῶς.
Τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
Ἡρ. Ποῖός τις ὦ 'δελφίδιον. Δι. οὐκ ἔχω φράσαι.
Ὅμως γε μέν τοι σοὶ δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ,
Ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
Ἡρ. Ἔτνους; βαβαιὰξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
Δι. Ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς, ἢ 'τέρᾳ φράζω.
Ἡρ. Μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε. πάνυ γὰρ μανθάνω.
Δι. Τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος.

Εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι;
Δι. Μὴ δῆθ' ἱκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.
Ξα. Τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
Εἴπερ ποιήσω μηδὲν, ὧνπερ Φρύνιχος
Εἴωθε ποιεῖν, καὶ Λύκις, κἀμειψίας,
Σκεύη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ;
Δι. Μὴ νῦν ποιήσῃς, ὡς ἐγὼ θεώμενος
Ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
Πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
Ξα. Ὢ τρισκακοδαίμων, ἆρ' ὁ τράχηλος οὑτοσὶ
Ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γελοῖον οὐκ ἐρεῖ;
Δι. Εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή;
Ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
Αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,
Ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδ' ἄχθος φέροι;
Ξα. Οὐ γὰρ φέρω 'γώ; Δι. πῶς φέρεις γὰρ, ὅς γ' ὀχεῖ.
Ξα. Φέρων γε ταυτί. Δι. τίνα τρόπον; Ξα. βαρέως πάνυ.
Δι. Οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ' ὃ σὺ φέρεις, ὄνος φέρει;
Ξα. Οὐκ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ, καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ.
Δι. Πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;
Ξα. Οὐκ οἶδ', ὁ δ' ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται.
Δι. Σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὔ φῂς σ' ὠφελεῖν,
Ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
Ξα. Οἴμοι κακοδαίμων, τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν,
Ἦ τἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
Δι. Κατάβα πανοῦργε, καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
Ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἷ πρῶτά με
Ἔδει τραπέσθαι, παιδίον, παῖ, ἠμὶ παῖ.
Ηρ. Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν, ὡς κενταυρικῶς

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ξανθίας, ὃς προλογίζει τῷ ἀναφόρῳ τὸν ὦμον θλιβόμενος.

Διόνυσος.	Ἡρακλῆς.
Νεκρός.	Χάρων.
Χορὸς βατράχων.	Ἱερεύς.
Χορὸς μυστῶν.	Αἰακός.
Θεράπαινα Περσεφόνης.	Πανδοκεύτρια.
Ἑτέρα πανδοκεύτρια.	Πλαθάνη.
Οἰκέτης Πλούτωνος.	Εὐριπίδης.
Αἰσχύλος.	Πλούτων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ
ΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ΞΑΝΘΙΑΣ Ο ΠΡΟΛΟΓΙΖΩΝ.

ΕΙ'ΠΩ τι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα,
Ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
Δι. Νὴ τὸν Δί' ὅ,τι βούλει γε, πλὴν, πιέζομαι.
Τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.
Ξα. Μὴ δ' ἕτερον ἀστεῖόν τι; Δι. πλὴν γ' ὡς θλίβομαι.
Ξα. Τί δαί, τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω; Δι. νὴ Δία.
Θαῤῥῶν γ', ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ 'ρεῖς. Ξα. τὸ τί;
Δι. Μεταβαλλόμενος τἀνάφορον, ὅτι χεζητιᾷς.
Ξα. Μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,

Φαι. Ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
Στ. Καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν.
Δίωκε, βάλλε, παῖε. πολλῶν οὕνεκα,
Μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν.
Χο. Ἡγεῖσθ' ἔξω. κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΩΝ ΤΕΛΟΣ.

ΒΑΤΡΑΧΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ διὰ στίχων.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν,
Πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται, λαβὼν
Τὸ δέρμα καὶ τὴν σκυτάλην, ἀνάγειν θέλων *
Εὐριπίδην. λίμνην δὲ διέβαινεν κάτω,
Καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός.
Ἔπειτα μυστῶν ἐκλοχὴ, Πλούτων δ' ἰδὼν,
Ὡς Ἡρακλεῖ προσέκοπτε διὰ τὸν κέρβερον.
Ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται ῥαψῳδίας ἀγὼν,
Καὶ δὴ στεφανοῦται γ' Αἰσχύλος, τοῦτον δ' ἄγει
Διόνυσος εἰς φῶς, οὐ μὰ δία γ' Εὐριπίδην.

Ὅτ' ἐξέβαλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
Ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
Μηδέ μ' ἐπιτρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
Ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ,
Καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
Διωκάθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ,τι σοι δοκεῖ,
Ὀρθῶς παραινεῖς, οὐκ ἐῶν δικοῤῥαφεῖν.
Ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιπρᾶναι τὴν οἰκίαν
Τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ' ὦ Ξανθία,
Κλίμακα λαβὼν, ἔξελθε, καὶ σμινύην φέρων,
Κἄπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον,
Ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν,
Τὸ τέγος κατάσκαπτ' εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην.
Ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
Κἀγώ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
Ἐμοὶ ποιήσω, κἂν σφόδρ' ὦσ' ἀλαζόνες.
Μα. Ἰοὺ, ἰού.
Σφ.* Σὸν ἔργον, ὦ δᾲς, ἱέναι πολλὴν φλόγα.
Μα. Ἄνθρωπε τί ποιεῖς; Σφ. ὅ,τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ,
Διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.
Μα. Οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
Σφ. Ἐκεῖνος, οὗπερ θοἰμάτιον εἰλήφατε.
Μα. Ἀπολεῖς, ἀπολεῖς. Σφ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
Ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,
Ἢ 'γὼ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.
Σω. Οὗτος τί ποιεῖς ἐτεὸν, οὑπὶ τοῦ τέγους;
Σφ. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
Σω. Οἴμοι τάλας, δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.
Σφ. Τί γὰρ μαθὼν ὑβρίζετόν γ' εἰς τοὺς θεούς. *

Σφ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢν ταυτὶ ποιῇς
Οὐδὲν σε κωλύσει, σεαυτὸν ἐμβαλεῖν
Ἐς τὸ βάραθρον μετὰ Σωκράτους,
Καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.
Ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ νεφέλαι πέπονθ' ἐγώ,
Ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.
Χο. Αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
Στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
Σφ. Τί δῆτα ταῦτ' οὔ μοι τότ' ἠγορεύετε,
Ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;
Χο. Ἀεὶ ποιοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοτ' ὅτ' ἄν τινα
Γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων.
Ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν,
Ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
Σφ. Οἴμοι, πονηρά γ' ὦ νεφέλαι, δίκαια δέ.
Οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἃ 'δανεισάμην,
Ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε,
Τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη,
Ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθ', οἵ σε κἄμ' ἐξηπάτων.
Φει. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
Σφ. Ναὶ ναί, καταιδέσθητι πατρῷον Δία.
Φει. Ἰδοὺ γε Δία πατρῷον, ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γάρ τίς ἐστιν; Σφ. ἔστιν. Φει. οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
Σφ. Οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾠόμην
Διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον οἴμοι δείλαιος,
Ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
Φει. Ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφει.
Σφ. Οἴμοι παρανοίας ὡς ἐμαινόμην ἄρα,

Ὅσωπερ ἐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτούς.
Στ. Ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
Φει. Οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,
Ὥσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
Ἧττόν τι δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
Θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν.
Ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
Ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
Σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας, καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτὶ,
Ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται, καίτοι διαφέρουσ' οὐδὲν
Ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσι.
Στ. Τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
Οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον, κἀπὶ ξύλου καθεύδεις.
Φει. Οὐ ταὐτὸν ὦ τᾶν ἐστὶν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
Στ. Πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ' εἰ δὲ μὴ σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.
Φει. Καὶ πῶς; Στ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν.
Σὺ δ' ἢν γένοιταί σοι τὸν υἱόν. Φει. ἢν δὲ μὴ γένηται,
Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.
Στ. Ἐμοὶ μὲν ὦνδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια.
Κἀμοί γε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ.
Κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ' ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
Φει. Σκέψαι δὲ χἀτέραν ἔτι γνώμην. Στ. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.
Φει. Καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
Στ. Πῶς δὴ, δίδαξον γὰρ τί δή μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
Φει. Τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. Στ. τί δῆτα φὴς σύ;
Τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.
Φει. Τί δ' ἢν ἔχων τὸν ἥττω
Λόγον σε νικήσω λέγων,
Τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ η.

Χο. Οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
Πηδᾶν, ὅ,τι λέξει.
Εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος,
Λαλῶν ἀναπείσει,
Τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἄν,
Ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.
Σὸν ἔργον ὦ καινὸν κινητὰ καὶ μοχλευτά, *
Πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξῃς λέγειν δίκαια.
Φει. Ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασι καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
Καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
Ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ μόνῃ τὸν νοῦν προσεῖχον,
Οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν, πρὶν ἐξαμαρτεῖν.
Νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὑτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
Γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
Οἶμαι διδάξειν, ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
Σφ. Ἵππευε τοίνυν νὴ Δί' ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
Ἵππον φέρειν τέθριππον, ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
Φει. Ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι.
Καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί γε τουτί. παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;
Σφ. Ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. Φει. εἰπὲ δή μοι,
Οὐ κἀμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως;
Τύπτειν τ' ἐπειδήπερ τοῦτ' ἐστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;
Πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
Τοὐμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.
Κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
Φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι;
Ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἄν, ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.
Εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ τοὺς νέους τι κλάειν,

Σφ. Τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, οἷάπερ νυνί.
Καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
Κἀγὼ μόλις μέν. ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον,
Ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν, ἀλλὰ μυῤῥίνην λαβόντα,
Τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι. κᾆθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν.
Ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
Ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν,
Κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν.
Ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν, ἔφην. σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
Λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
Ὁ δ' εὐθὺς ᾖσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν' ὡς ἐκίνει
Ἀδελφὸς, ὦ 'λεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
Ἐγὼ δὲ τοὐκ ἠνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἐξαράττω
Πολλοῖς κακοῖς καἰσχροῖσι, κἆτ' ἐντεῦθεν οἷον εἰκὸς
Ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ', εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
Κἄπειτ' ἔφλα με, κἀσπόδει, κἄπνιγε, κἀπέτριβεν.
Φει. Οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
Σοφώτατον. Σφ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον, ὦ τί σ' εἴπω,
Ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. Φει. νὴ τὸν Δί' ἐνδίκως γάρ.
Σφ. Καὶ πῶς δικαίως, ὅστις ὦ 'ναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα.
Αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ,τι νοοίης.
Εἰ μέν γε βρῦν εἴπῃς, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον.
Μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον,
Κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
Ἐξέφερον ἂν καὶ προὐσχόμην σε, σὺ δέ με νῦν ἀπάγχων
Βοῶντα, καὶ κεκραγόθ' ὅτι
Χεζητιῴην, οὐκ ἔτλης
Ἔξω γ' ἐνεγκεῖν ὦ μιαρὲ
Θύραζέ μ' ἀλλ' ἀποπνιγόμενος αὐτοῦ ποίησα κακκᾶν

Καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ.

Φει. Ἔγωγ' ἀποδείξω, καί σε νικήσω λέγων.

Σφ. Τουτὶ σὺ νικήσεις; Φει. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.

Ἑλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.

Σφ. Ποίοιν λόγοιν; Φει. τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἥττονα.

Σφ. Ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί' ὦ μέλε,

Τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε

Μέλλεις ἀναπείσειν ὡς δίκαιον καὶ καλὸν

Τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.

Φει. Ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε

Οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος, οὐδὲν ἀντερεῖς.

Σφ. Καὶ μὴν ὅ, τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. η.

Χο. Σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα φροντίζειν ὅπῃ

Τὸν ἄνδρα κρατήσεις,

Ὡς οὗτος εἰ μή τῳ πέποιθεν, οὐκ ἂν ἦν

Οὕτως ἀκόλαστος.

Ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται δῆλόν γε τὸ

Λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου.

Ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι,

Ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορὸν, πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

Σφ. Καὶ μὴν ὅθεν γε τὸ πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι,

Ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ γὰρ εἱστιώμεθ' ὥσπερ ἴστε,

Πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα

Ἆισαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη.

Ὁ δ' εὐθὺς ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν.

Ἄιδειν τε πίνονθ' ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν

Φει. Οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σε γ' ἄρα τύπτεσθαι καὶ πατεῖσθαι,

Ἄιδειν κελεύονθ' ὥσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντα;

Ἀποστερῆσαι βούλεται
Τὰ χρήμαθ' ἁδανείσατο.
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον λήψεται
Πρᾶγμ' ὃ τοῦτον ποιήσει
Τὸν σοφιστὴν ὧν πανουργεῖν
Ἤρξατ', ἐξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.
Οἶμαι γὰρ αὐτίχ' εὑρήσειν ὅπερ
Πάλαι ποτ' ἐζήτει,
Εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ,
Γνώμας τ' ἐναντίας λέγειν,
Τοῖσι δικαίοις,
Ὥστε νικᾶν ἅπαντας,
Οἷσπερ ἂν ξυγγένηται,
Κἂν λέγῃ παμπόνηρα,
Ἴσως ἴσως βουλήσεται
Κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

Στ. Ἰοὺ, ἰού.
Ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς, καὶ δημόται,
Ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
Οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς γνάθου.
Ὦ μιαρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα; Φει. φήμ' ὦ πάτερ.
Στ. Ὁρᾶθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει; Φει. καὶ μάλα.
Στ. Ὦ μιαρὲ, καὶ πατραλοῖα, καὶ τοιχωρύχε.
Φει. Αὖθίς με ταυτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
Ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων δὴ κακά;
Στ. Ὦ λακκόπρωκτε. Φει. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
Στ. Τὸν πατέρα τύπτεις. Φει. κἀποφανῶ γε νὴ Δία,
Ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. Στ. ὦ μιαρώτατε,

Δα. Σὺ δὲ νὴ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
Εἰ μὴ ἀποδώσεις τἀργύριον. Σφ. κάτειπέ νυν,
Πότερα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τὸν Δία
Ὕειν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
Ἕλκειν κάτωθεν ταὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν.
Δα. Οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
Σφ. Πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
Εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων.
Δα. Ἀλλ' εἰ σπανίζεις τἀργυρίου μοι τὸν τόκον
Ἀπόδος γε. Σφ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
Δα. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν,
Πλέον πλέον τἀργύριον αἰεὶ γίνεται,
Ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου. Σφ. καλῶς λέγεις.
Τί δῆτα, τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
Νυνὶ νομίζεις, ἢ πρὸ τοῦ; Δα. μὰ Δί' ἀλλ' ἴσην.
Οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον εἶναι. Σφ. κᾆτα πῶς,
Αὕτη μὲν ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίνεται
Ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων. σὺ δὲ
Ζητεῖς ποιῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν.
Οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
Φέρε μοι τὸ κέντρον. Μαρ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Σφ. Ὕπαγε τί μέλλεις, οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα;
Δα. Ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; Σφ. ἄξεις, ἐπιαλῶ
Κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
Φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ,
Αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Στροφὴ κώλων ιη'.

Χο. Οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαῦρον.
Ὁ γὰρ γέρων ὁδ' ἐραστὴς,

Ἀποστερῆσαι

Τουτὶ τί ἐστι. δα. τοῦθ' ὅ,τι ἐστί; κάρδοπος.
Σφ. Ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
Οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ὀβολὸν ἂν οὐδενὶ,
Ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην,
δα. Οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; Σφ. οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
Οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον, ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας; δα. ἄπειμι. καίτοι ἴσθ' ὅτι
Θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.
Σφ. Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα,
Καίτοι σε τοῦτο γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν.
Ὁτιὴ κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
Ἕτερος δανειστής. Ἰώ μοι μοι. Σφ. ἔα,
Τίς οὑτοσὶ ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν, ἤτι που
Τῶν Καρκίνου τὶς δαιμόνων ἐφθέγξατο.
δα. Τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι,
ἀνὴρ κακοδαίμων. Σφ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.
Δα. Ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
Ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας.
Σφ. Τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;
Δα. Μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
Τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἅ 'λαβεν,
Ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
Σφ. Τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'. δα. ἃ 'δανείσατο.
Σφ. Κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Δα. Ἵπποις γ' ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς.
Σφ. Τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών.
Δα. Ληρῶ τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
Σφ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. Δα. τί δαί.
Σφ. Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.

Ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἕξειν δημότη,
Ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
Ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην. Σφ. τίς οὑτοσί.
Δα. Ἐς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν. Σφ. μαρτύρομαι,
Ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
Δα. Τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
Τὸν ψαρὸν ἵππον. Σφ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε,
Οὓ πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν;
Δα. Καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεοὺς,
Τὸ χρέος. Σφ. μὰ Δί', οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
Δα. Νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
Σφ. Τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
Δα. Καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς;
Ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε; Σφ. τοὺς ποίους θεούς;
Δα. Τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. Σφ. νὴ Δία,
Κἂν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὀμόσαι τριώβολον.
Δα. Ἀπόλοιο τοίνυν, ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
Σφ. Ἁλσὶν διασμηχθεὶς, ὄναιτ' ἂν οὑτοσί.
Δα. Οἴμ' ὡς καταγελᾷς. Σφ. ἓξ χοᾶς χωρήσεται.
Δα. Οὔτοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν, καὶ τοὺς θεοὺς,
Ἐμοῦ καταπροίξει. Σφ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς,
Καὶ Ζεὺς γελοῖος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
Δα. Ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
Ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μὴ,
Ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. Σφ. ἔχε νυν ἥσυχος,
Ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
Δα. Τί σοι δοκεῖ δράσειν; Μαρ. ἀποδώσειν σοι δοκεῖ,
Σφ. Ποῦ 'σθ' οὗτος ὁ 'παιτῶν με τἀργύριον, λέγε,

Ἔθηκεν, εἴς τε τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
Ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.
Σφ. Ἵνα δὴ τί τὴν ἕνην προσέθηκεν. Φει. ἵν' ὦ μέλε
Παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
Πρότερον ἀπαλλάττοινθ' ἑκόντες. εἰ δὲ μὴ,
Ἕωθεν ὑπανιῷντο τῇ νουμηνίᾳ.
Σφ. Πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ,
Ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἕνη τε καὶ νέᾳ;
Φει. Ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν,
Ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο.
Διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
Σφ. Εὖ γε ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
Ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
Ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενασμένοι.
Ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ,
Ἐπ' εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον.
Μάκαρ ὦ Στρεψίαδες
Αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς,
Χ' οἷον τὸν υἱὸν ἐκτρέφεις,
Φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι,
Χ' οἱ δημόται ζηλοῦντες.
Ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας,
Ἀλλ' εἰσαγαγών σε βούλομαι
Πρῶτον ἑστιᾶσαι.
Δαν. Εἶτ' ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
Δα. Οὐδέποτέ γ' ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε
Ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα.
Ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' οὕνεκα νυνὶ χρημάτων
Ἕλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι

Οὖν κάλεσον φέρων
Ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
Ὦ τέκνον, ὦ παῖ παῖ,
Ἔξελθ᾽ οἴκων,
Ἄϊε σοῦ πατρός.
Σω. Ὅδ᾽ ἐκεῖνος ἀνήρ.
Σφ. Ὦ φίλος, ὦ φίλος.
Σω. Ἄπιθι σὺ λαβών.
Σφ. Ἰὼ, ἰὼ τέκνον,
Ἰού. ἰού.
Ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροίαν ἰδών.
Νῦν μὲν γ᾽ ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς,
Κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον.
Ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ, τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
Ἀδικοῦντ᾽ ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουργοῦντ᾽, οἶδ᾽ ὅτι
Ἐπὶ τοῦ προσώπου τ᾽ ἐστὶν ἀττικὸν βλέπος.
Νῦν οὖν ὅπως σώσῃς μ᾽, ἐπεὶ κἀπώλεσας.
Φει. Φοβεῖ δὲ δὴ τί; Σφ. τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
Φει. Ἕνη γάρ ἐστι καὶ νέα τίς ἡμέρα;
Σφ. Εἰς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖα φασί μοι.
Φει. Ἀπολοῦντ᾽ ἄρ᾽ αὔθ᾽ οἱ θέντες. οὐ γάρ ἐσθ᾽ ὅπως
Μί᾽ ἡμέρα γένοιτ᾽ ἂν ἡμέραι δύο.
Σφ. Οὐκ ἂν γένοιτο. Φει. πῶς γὰρ, εἰ μή περ γ᾽ ἅμα
Αὑτὴ γένοιτο γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
Σφ. Καὶ μὴν νενόμισταί γ᾽. Φει. οὐ γὰρ οἶμαι τὸν νόμον
Ἴσασιν ὀρθῶς ὅ, τι νοεῖ; Σφ. νοεῖ δὲ τί.
Φει. Ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς, ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
Σφ. Τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἕνην τε καὶ νέαν.
Φει. Ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν εἰς δύ᾽ ἡμέρας

Πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
Θείς μοι πρυτανεῖ', ἀπολεῖν με φησὶ κἀξολεῖν,
Ἐμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
Ὦ δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
Τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες, οὔ φασίν ποτε
Οὕτως ἀπολήψεσθ' ἀλλὰ λοιδοροῦσί με,
Ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσασθαι φασί μοι.
Νῦν οὖν δικαζέσθων. ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
Εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
Τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸ φροντιστήριον.
Παῖ ἠμὶ παῖ παῖ. Σω. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
Σφ. Κἄγωγέ σ', ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ.
Χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον,
Καί μοι τὸν υἱὸν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
Ἐκεῖνον, εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
Σω. Μεμάθηκεν. Σφ. εὖ γ' ὦ παμβασίλει' ἀπαιόλη.
Σω. Ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἥντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
Σφ. Κεἰ μάρτυρες παρῆσαν ὅτ' ἐδανειζόμην;
Σω. Πολλῷ γε μᾶλλον κἂν παρῶσι χίλιοι.
Σφ. Βοάσομ' ἆρα τὰν ὑπέρτονον
Βοάν. ἰὼ κλάετ' ὦ 'βολοστάται,
Αὐτοί τε καὶ τἀρχαῖα, καὶ τόκοι τόκων.
Οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι,
Οἷος ἐμοὶ τρέφεται
Τοῖς δ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
Ἀμφήκει γλώττῃ
Λάμπων, πρόβολος ἐμὸς,
Σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιαρὸς,
Λυσανίας πατρώων μεγάλων κακῶν.

Στρ. Δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
Εὖ μοι στομώσεις αὐτόν· ἐπὶ μὲν θάτερα,
Οἷαν δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
Στόμωσον, οἷαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
Σω. Ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
Φει. Ὠχρὸν μὲν οὖν οἶμαι, καὶ κακοδαίμονα.
Χο. Χώρει νυν, οἶομαι δέ
Σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν
Ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ὑμῖν φράσαι.
Πρῶτα μὲν γὰρ ἢν νεοῦν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγροὺς,
Ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
Εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν.
Ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν, μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
Ἢν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς, θνητὸς ὢν, οὔσας θεὰς,
Προσεχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακὰ,
Λαμβάνων οὔτ' οἶνον, οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
Ἡνίκ' ἂν γὰρ αἵτ' ἐλαῖαι βλαστάνωσ' αἵτ' ἄμπελοι,
Ἀποκεκόψονται τοιαύταις σφενδόναις παίσομεν.
Ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν, καὶ τοῦ τέγους
* Τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν
Κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν, ἢ τῶν φίλων,
Ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
Κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.
Στρ. Πέμπτη, τετρὰς, τρίτη, μετὰ ταύτην, δευτέρα.
Εἶθ', ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
Δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
Εὐθὺς μετὰ ταύτην, ἔσθ' ἕνη τε καὶ νέα.

Κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν.
Καίτοι σὺ θνητὸς ὤν, θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;

ΔΙ. Τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ,
Ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;

ΑΔ. Ἢν δ' εὐρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεται κακόν;

ΔΙ. Τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;

ΑΔ. Τί δῆτ' ἐρεῖς ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;

ΔΙ. Σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο. ΑΔ. φέρε δή μοι φράσον.
Συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;

ΔΙ. Ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. πείθομαι.
Τί δαὶ τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;

ΔΙ. Ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. εὖ λέγεις,
Καὶ δημαγωγοῦσ' ἐκ τίνων;

ΔΙ. Ἐξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. ἆρα δῆτ'
ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;
Καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι πλείους, σκόπει.

ΔΙ. Καὶ δὴ σκοπῶ. ΑΔ. τί δῆτ' ὁρᾷς;
Πολὺ πλείονας; νὴ τοὺς θεούς,
Τοὺς εὐρυπρώκτους,
Καὶ τουτονὶ γοῦν οἶδ' ἐγώ, κἀκεινονί,
Καὶ τὸν κομήτην τουτονί.

ΑΔ. Τί δῆτ' ἐρεῖς;

ΔΙ. Ἡττώμεθ' ὦ κινούμενοι.

Φει. Πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
Θοἰμάτιον, ὡς
Ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

Σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων η'.

ΣΩ. Τί δῆτα, πότερον τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
Βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν.

Καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν. ΔΙ. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα
Ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
Πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
Α'δι. Εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἐγὼ δ' ἐπαινῶ,
Εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει
Τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν, οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
Ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὶ μὲν
Οὔ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δέ φημι
Καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι, δύο κακὼ μεγίστω.
Ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν, τῷ πώποτ' εἶδες ἤδη
Ἀγαθόν τι γενόμενον φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
ΔΙ. Πολλοῖς, ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
Α'δι. Μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ' οὐκ ἐκ λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
Εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
ΔΙ. Καὶ τὴν Θέτιν δ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
Α'δι. Κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ', οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς,
Οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασι, τὴν νύκτα παννυχίζειν.
Γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει. σὺ δ' εἶ Κρόνιππος.
Σκέψαι γὰρ ὦ μειράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
Ἅνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
Παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, κιχλισμῶν,
Καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;
Εἶεν πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας,
Ἥμαρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾆτ' ἐλήφθης,
Ἀπόλωλας, ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν, ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,
Χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
Μοιχὸς γὰρ ἢν τύχῃς ἁλοὺς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν,
Ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας. εἶτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν.

Ἀντιστροφὴ κῶλον ιβ'.

Χο. Ὦ καλλίπυργον σοφίαν
Κλεινοτάτην τ' ἐπασκῶν,
Ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις
Σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
Εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ
Τότε θῶντες ἡνίκ' ἦς.
Τῶν προτέρων. πρὸς οὖν τάδ' ὦ κομψο-
πρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
Δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ὡς
Εὐδοκίμηκεν ἁνήρ.
Δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν,
Εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.
Ἄδι. Καὶ μὴν πάλ' ἔγωγ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα κἀπεθύμουν
Ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
Ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
Ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα,
Καὶ τοῖσιν νόμοις, καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί' ἀντιλέξαι,
Καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
Αἱρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους, ἔπειτα νικᾶν.
Σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ᾗ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω,
Ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
Καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
Δι. Ὅτι ἢ κάκιστόν ἐστι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
Ἄδι. Ἐπίσχες. εὐθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.
Καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
Ψυχὴν νομίζεις εἰπὲ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι,
Δι. Ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
Ἄδι. Ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά,

Αἰσχρὸν ποιεῖν. ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλήσειν,
Μήδ' εἰς ὀρχηστρίδος ᾄσσειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς
Μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς,
Μήδ' ἀντιπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μήδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
Μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοφοφήθης.
Ἀδι. Εἰ ταῦτ' ὦ μειράκιον πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον,
Τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.
Δι. Ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις
Οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷάπερ οἱ νῦν,
Οὐδ' ἑλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου,
Ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις,
Στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου
Μίλακος ὄζων, καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ λεύκης φυλλοβολούσης
Ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων ὁπότ' ἂν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.
Ἢν ταῦτα ποιῇς ἁγὼ φράζω,
Καὶ πρὸς τούτοις προσέχοις τὸν νοῦν,
Ἕξεις αἰεὶ στῆθος λιπαρόν,
Χροιὰν λαμπράν, ὤμους μεγάλους,
Γλῶτταν βαιάν; πυγὴν μεγάλην,
Πόσθην μικράν, ἢν δ' ἅπερ οἱ νῦν
Ἐπιτηδεύῃς, πρῶτα μὲν ἕξεις
Χροιὰν ὠχράν, ὤμους μικρούς,
Στῆθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,
Πυγὴν μικράν, κωλῆν μεγάλην,
Ψήφισμα μακρόν, καί σ' ἀναπείσει,
Τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν, καλὸν ἡγεῖσθαι,
Τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν. καὶ πρὸς τούτοις
Τῆς Ἀντιμάχου
Καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεἰ κριμνώδη κατανίφοι,
Εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκε, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας.
Ἢ παλλάδα περσέπολιν δειναὰν, ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,
Ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ', ἢ κάμψειέ τινα καμπὴν.
Οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους
Ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων.
Ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας, τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
Τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές.
Εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους συμψῆσαι καὶ προνοῆσαι
Εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν,
Ἠλείψατο δ' αὖ τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθε τότ' ἄν, ὥς
Τοῖς αἰδίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει. (τε
Οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν ἂν
Αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν.
Οὐδ' ἂν ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,
Οὐδ' ἂν ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν, οὐδὲ σέλινον,
Οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.
Ἀδ. Ἀρχαῖά γε, καὶ διιπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμεστα,
Καὶ κηκείδου, καὶ βουφονίων. Δι. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
Ἐξ ὧν ἄνδρας μαραθωνομάχους ἡ 'μὴ παίδευσις ἔθρεψεν,
Σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι,
Ὥστε μ' ἀπάγχεσθ' ὅταν ὀρχεῖσθαι παναθηναίοις δέον αὐτοὺς,
Τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων, ἀμελῇ τῆς τριτογενείας.
Πρὸς ταῦτ' ὦ μειράκιον θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἱροῦ,
Κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν, καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
Καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι. κἂν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι.
Καὶ τῶν θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι,
Καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας κακουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν

Παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν
Ἀντιλεγόντοιν, κρίνας φοιτᾷ.
Δι. Δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. Ἀδι. κἄγωγ' ἐθέλω.
Χο. Φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν;
Αδι. Τούτῳ δώσω.
Κᾆτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξῃ
Ῥηματίοισι καινοῖς αὐτὸν,
Καὶ διανοίαις, κατατοξεύσω.
Τὸ τελευταῖον δ' ἢν ἀναγρύξῃ,
Τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὼ φθαλμὼ
Κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν,
Ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ.

Χο. Νῦν δείξετον τὼ πισύνω
Τοῖς περιδεξίοισιν
Λόγοισι, καὶ φροντίσι, καὶ
Γνωμοτύποις μερίμναις,
Ὁπότερος αὐτοῖν λέγων,
Ἀμείνων φανήσεται.
Νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος
Ἀνεῖται σοφίας,
Ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις
Ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.
Ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
Ῥῆξον φωνὴν, ᾗτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
Δι. Λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο.
Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν, καὶ σωφροσύνη νενόμιστο
Πρῶτον μὲν ἔδει φωνὴν παιδὸς γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι.
Εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως, εἰς κιθαριστοῦ,

Ἄδι. Τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος.
Δι. Καταπύγων εἶ κἀναίσχυντος.
Ἄδι. Ῥόδα μ' εἴρηκας. Δι. καὶ βωμολόχος.
Ἄδι. Κρίνεσι στεφανοῖς. Δι. καὶ πατραλοίας.
Ἄδι. Χρυσῷ πάττων μ' οὐ γινώσκεις.
Δι. Οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολίβδῳ.
Ἄδι. Νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
Δι. Θρασὺς εἶ πολλοῦ. Ἄδι. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
Δι. Διὰ σὲ δὲ φοιτᾷν
Οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων.
Γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοισιν,
Οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
Ἄδι. Αὐχμεῖς αἰσχρῶς. Δι. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
Καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
Ἐκ πηριδίου
Γνώμας τρώγων πανδελετείους.
Ἄδι. ὤμοι σοφίας ἧς ἐμνήσθης.
Δι. ὤμοι μανίας τῆς σῆς πόλεώς
θ' ἥτις σὲ τρέφει
Λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
Ἄδι. Οὐχὶ διδάξεις τοῦτον κρόνος ὤν.
Δι. Εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ,
Καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
Ἄδι. Δεῦρ' ἴθι, τοῦτον ἔα μαίνεσθαι.
Δι. Κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἢν ἐπιβάλλεις;
Χο. Παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
Ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους
Ἅττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν

Ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ' ἔγλυφεν,
Ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο.
Κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
Ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται,
Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.
Ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
Σω. Αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
Στρ. Ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. τοῦτο δ' οὖν μέμνησ' ὅπως
Πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΥ.

Δι. Χώρει δεῦρο, δεῖξον σαυτὸν
Τοῖσι θεαταῖς καίπερ θρασὺς ὤν.
Ἀδ. Ἴθ' ὅποι χρῄζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον
Σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
Δι. ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν; Ἀδ. λόγος. Δι. ἥττων γ' ὤν.
Ἀδ. Ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
Φάσκοντ' εἶναι. Δι. τί σοφὸν ποιῶν;
Ἀδ. Γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
Δι. Ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτονὶ
Τοὺς ἀνοήτους. Ἀδ. οὐκ ἀλλὰ σοφούς.
Δι. Ἀπολῶ σε κακῶς. Ἀδ. εἰπὲ τί ποιῶν.
Δι. Τὰ δίκαια λέγων. Ἀδ. ἀλλ' ἀναστρέψω
Ταῦτ' ἀντιλέγων. οὐδὲ γὰρ εἶναι
Πάνυ φημὶ δίκην. Δι. οὐκ εἶναι φής;
Ἀδ. Φέρε γὰρ ποῦ 'στι. Δι. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
Ἀδ. Πῶς δῆτα δίκης οὔσης, ὁ Ζεὺς
Οὐκ ἀπόλωλε τὸν πατέρ' αὑτοῦ
Δήσας. Δι. αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ
Χωρεῖ τὸ κακόν. δότε μοι λεκάνην.

Μὴ νῦν τὸ λοιπὸν, ἀλλὰ τὴν δὲ μὲν καλεῖν
Ἀλεκτρύαιναν, τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
Φει. Ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
Εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
Στρ. Χ' ἅτερά γε πόλλ'. ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἑκάστοτε,
Ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
Φει. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοἰμάτιον ἀπώλεσας;
Στρ. Ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
Φει. Τὰς δ' ἐμβάδας, ποῖ τέτροφας ὦ 'νόητε σύ;
Στρ. Ὥσπερ Περικλέης, ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
Ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμεν, εἶτα τῷ πατρὶ
Πειθόμενος, ἐξάμαρτε, κἀγώ τοι ποτὲ
Οἶδ' ἑξέτει σοι φαυλίσαντι πειθόμενος,
Ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικὸν,
Τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἁμαξίδα.
Φει. Ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
Στρ. Εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ' ὦ Σώκρατες
Ἔξελθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ,
Ἄκοντ' ἀναπείσας. Σω. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
Καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.
Φει. Αὐτὸς σὺ τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
Στρ. Οὐκ, ἐς κόρακας, καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
Σω. Ἰδοὺ, κρέμαιό γ', ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο,
Καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
Πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης,
Ἢ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν.
Καί τοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
Στρ. Ἀμέλει, δίδασκε, θυμόσοφός ἐστι φύσει.
Εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὂν τυννουτονὶ

Οτι παιδάριον εἶ, καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
Ομως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα.
Καί σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει,
Οπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξῃς μηδένα.
Φει. Ιδοὺ τί 'στίν; Στρ. ὤμοσας νῦν, νὴ Δία;
Φει. Εγωγ'. Στρ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
Οὐκ ἔστιν ὦ Φειδιππίδη Ζεύς. Φει. ἀλλὰ τίς;
Στρ. Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
Φει. Αἰβοῖ, τί λῆρεις. Στρ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
Φει. Τίς φησι ταῦτα. Στρ. Σωκράτης ὁ Μήλιος,
Καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
Φει. Σὺ δ' ἐς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,
Ωστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν. Στρ. εὐστόμει,
Καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
Καὶ νοῦν ἔχοντας. ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
Απεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο,
Οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος. σὺ δὲ
Ωσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
Αλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν, ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
Φει. Τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
Στρ. Αληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.
Γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
Αλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
Φει. Οἴμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
Πότερον παρανοίας αὐτὸν ἐσαγαγὼν ἕλω,
Η τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
Στρ. Φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις, εἰπέ μοι.
Φει. Αλεκτρυόνα. Στρ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ, τί;
Φει. Αλεκτρυόν'. Στρ. ἄμφω ταὐτό; καταγέλαστος εἶ.

Μὴ

Ἀλλ' ὦ νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
Χο. Ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,
Εἴ σοι τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
Πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
Σφ. Ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός.
Ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;
Χο. Σὺ δ' ἐπιτρέπεις; Σφ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,
Κἄστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
Ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν. ἢν δὲ μὴ θέλῃ,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας,
Ἀλλ' ἐπανάμενόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ι.

Χο. Ἆρ' αἰσθάνει πλεῖστα
Δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ'
Ἕξων μόνας θεῶν;
Ὡς ἕτοιμος ὅδ' ἐστὶν
Πάντα δρᾶν ὅσ' ἂν κελεύῃς,
Σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου,
Καὶ φανερῶς ἐπηρμένου
Γνοὺς, ἀπολέψεις ὅ,τι πλεῖστον δύνασαι.
Ταχέως. φιλεῖ γάρ πως τὰ τοι=
αῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι.
Σφ. Οὔτοι μὰ τὴν ὁμίχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς,
Ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.
Φει. Ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάτερ;
Οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
Σφ. Ἰδού γ' ἰδοὺ Δί' Ὀλύμπιον, τῆς μωρίας,
Τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
Φει. Τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν. Σφ. ἐνθυμούμενος

Στ. Εὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην.
Ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. Σω. ποίαν τινά;
Στ. Ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
Ταύτην ἑώρας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
Ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; Σω. τὴν ὕαλον λέγεις;
Στ. Ἔγωγε. Σω. φέρε, τί δῆτ' ἄν. Στ. εἰ ταύτην λαβὼν
Ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
Ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον,
Τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.
Σω. Σοφῶς γε νὴ τὰς χάριτας. Στ. οἴμ' ὡς ἥδομαι,
Ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
Σω. Ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. Στ. τὸ τί;
Σω. Ὅπως ἀποστρέψαις ἂν, ἀντιδικῶν δίκην,
Μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
Στ. Φαυλότατα καὶ ῥᾷστ'. Σω. εἰπὲ δή. Στ. καὶ δὴ λέγω.
Εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσεις δίκης,
Πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ' ἀπαγξαίμην τρέχων.
Σω. Οὐδὲν λέγεις. Στ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ
Οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.
Σω. Ὑθλεῖς, ἄπερρ', οὐκ ἂν διδάξαιμίν σ' ἔτι.
Στ. Ὁτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὦ Σώκρατες.
Σω. Ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἅττ' ἂν καὶ μάθῃς.
Ἐπεὶ, τί δῆγε πρῶτον ἐδιδάσκου, λέγε.
Στ. Φέρ' ἴδω τί μέντοι πρῶτον ἦν. τί πρῶτον ἦν,
Τίς ἦν ἐν ᾗ ματτόμεθα μέντοι τἄλφιτα;
Οἴμοι τίς ἦν; Σω. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
Ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
Στ. Οἴμοι. τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι.
Ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι, μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.

Σω. Οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;
Σφ. Περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὦ Σώκρατες.
Σω. Αὐτὸς ὅ,τι βούλει πρῶτος ἐξευρεῖν, λέγε.
Σφ. Ἀκήκοας μυριάκις ἁγὼ βούλομαι.
Περὶ τῶν τόκων ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
Σα. Ἴθι νυν, καλύπτου, καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
Λεπτὴν, κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
Ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. Σφ. οἴμοι τάλας.
Σω. Ἔχ' ἀτρέμα, κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
Ἀφεὶς ἄπελθε, κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν
Κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
Στρ. Ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. Σω. τί ὦ γέρον.
Στρ. Ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
Σω. Ἐπίδειξον αὐτήν. Στρ. εἰπὲ δή νυν μοι— Σω. τό, τί;
Στρ. Γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν,
Καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. εἶτα δὴ
Αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
Ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων.
Σω. Τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ'. Στρ. ὅτι;
Εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ
Οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. Σω. τιὴ τί δή;
Στρ. Ὁτιὴ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται.
Σω. Εὖ γ'. ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
Εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
Ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας, εἰπέ μοι.
Στρ. Ὅπως; ὅπως οὐκ οἶδ', ἀτὰρ ζητητέον.
Σω. Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεί,
Ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα,
Λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην, τοῦ ποδός.

Ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.
Σφ. Ἰατ]ατταῖ, ἰατ]ατταῖ.
Σω. Τί πάσχεις, τί κάμνεις;
Σφ. Ἀπόλλυμαι δείλαιος ἐκ τοῦ σκίμποδος.
Δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ κορίνθιοι,
Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι,
Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι,
Καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσι,
Καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσι,
Καί μ' ἀπολοῦσι.
Σω. Μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.
Σφ. Καὶ πῶς ὅτε μου
Φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
Φρούδη ψυχή, φρούδη δ' ἐμβάς,
Καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς,
Φρουρᾶς ᾄδων,
Ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.
Σω. Οὗτος τί ποιεῖς, οὐχὶ φροντίζεις; Σφ. ἐγώ,
Νὴ τὸν Ποσειδῶ. Σω. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;
Σφ. Ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μου τι περιλειφθήσεται.
Σω. Ἀπολεῖ κάκιστ'. Σφ. ἀλλ' ὦ 'γάθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.
Σω. Οὐ μαλθακιστέ, ἀλλὰ περικαλυπτέα.
Εὑρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικός,
Κἀπαιόλημ'. Σφ. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
Ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητίδα.
Σω. Φέρε νυν, ἀθρήσω πρῶτον ὅ, τι δρᾷ τουτονί,
Οὗτος καθεύδεις; Σφ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Σω. Ἔχεις τί; Σω. μὰ Δί', οὐδὲν ἔγωγ'. Σω. οὐδὲν πάνυ;
Σφ. Οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

Ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἀνεμάττετο.
Ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; Σω. ὅπως;
Τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
Σφ. Τὴν καρδόπην θήλειαν, ὀρθότερον λέγεις.
Ἐκεῖνω δ' ἦν ἂν καρδόπη κλεωνύμη.
Σω. Ἔτι δή γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ.
Ἅττ' ἄρρεν' ἐστὶν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
Σφ. Ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. Σω. εἰπὲ δή.
Σφ. Λύσιλλα, Φίλιννα, Κλειταγόρα, Δημητρία.
Σω. Ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; Σφ. μυρία,
Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.
Σω. Ἀλλ' ὦ πόνηρε, ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.
Σφ. Οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστίν; Σω. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
Πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ;
Σφ. Ὅπως ἄν; ὡδί, δεῦρο δεῦρ' Ἀμυνία.
Σω. Ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
Σφ. Οὔκουν δικαίως ὅστις οὐ στρατεύεται.
Ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω;
Σω. Οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρί. Σφ. τί δρῶ;
Σω. Ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
Στρ. Μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ' ἐνθάδ', ἀλλ' εἴπερ γε χρή,
Χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
Σω. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Στρ. κακοδαίμων ἐγώ·
Οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.
Σω. Φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει
Πάντα τρόπον τε σαυτὸν
Στρόβει πυκνώσας.
Ταχὺς δ' ὅταν γ' εἰς ἄπορον πέσῃς
Ἐς ἄλλο πήδα νόημα φρενός.

Ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν σὺ περὶ ῥυθμῶν.
Σφ. Τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα.
Σω. Πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
Εἶτ' ἐπαΐειν ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν,
Κατ' ἐνόπλιον, χ' ὡποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
Σφ. Κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. Σω. εἰπὲ δή.
Σφ. Τίς ἄλλος αὐτὶ τουτουῒ τοῦ δακτύλου;
Πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος οὑτοσί.
Σω. Ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. Σφ. οὐ γὰρ ὦ 'ζυρέ
Τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. Σω. τί δαί;
Σφ. Ἐκεῖν' ἐκεῖνο τὸν ἀδικώτατον λόγον.
Σω. Ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
Τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
Σφ. Ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τ' ἄρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι,
Κριὸς, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
Σω. Ὁρᾷς ἃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
Ἀλεκτρυόνα κατὰ ταὐτὸ καὶ τὸν ἄρρενα.
Σφ. Πῶς δὴ φέρε. Σω. πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών.
Σφ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
Σω. Ἀλεκτρύαιναν. τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
Σφ. Ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νὴ τὸν ἀέρα.
Ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου,
Διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
Σω. Ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον
Ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὖσαν. Σφ. τῷ τρόπῳ,
Ἄρρενα καλῶ 'γὼ κάρδοπον; Σω. μάλιστά γε.
Ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. Σφ. πῶς δή; φράσον.
Σω. Ταὐτὸν δύναταί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
Σφ. Ἀλλ' ὦγάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,

Ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, κἀπίωσιν οἴκαδε,
Τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες, κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
Κᾆθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε.
Πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν
Ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν, ἢ τὸν Μέμνον', ἢ τὸν Σαρπηδόνα
Σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ'. ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
Τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ὑμῶν τῶν θεῶν
Τὸν στέφανον ἀφῃρέθη. μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται,
Κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
Σω. Μὰ τὴν ἀναπνοὴν, μὰ τὸ χάος, μὰ τὸν ἀέρα,
Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
Οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιὸν, οὐδ' ἐπιλήσμονα,
Ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
Ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν. ὅμως γε μὴν
Αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
Ποῦ Στρεψιάδης, ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.
Σφ. Ἀλλ' οὐκ ἐῶσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
Ἀνύσας τι, κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Σφ. ἰδού.
Σω. Ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν,
Ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδὲν, εἰπέ μοι.
Πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν.
Σφ. Περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἔναγχος γάρ ποτε
Ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.
Σω. Οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ, τι κάλλιστον μέτρον
Ἡγεῖ. πότερον, τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον.
Σφ. Ἐγὼ μὲν, οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
Σω. Οὐδὲν λέγεις ὦ 'νθρωπε. Σφ. περίδου νῦν ἐμοὶ,
Εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
Σω. Ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.

Ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς,
Εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
Αὖθις εἰς τἀρχαῖον ὑμῖν, εἴ τι κἀξημάρτετε,
Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφή, κώλων ιβ.

Χο. Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ
Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων
Ὑψικέρατα πέτραν,
Ἥ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγ-
χρυσον ἔχεις οἶκον. ἐν ᾧ
Κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν.
Ἥ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς,
Αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα
Παρνασσίαν θ' ὃς κατέχων
Πέτραν, σὺν πεύκαις σελαγεῖ,
Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
Κωμαστὴς Διόνυσος.

Ἀντεπίρρημα, στίχων κ.

Χο. Ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
Ἡ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν, ἐπέστειλε φράσαι.
Πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις,
Εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε. δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
Ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς,
Πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾷδ' οὐκ ἔλαττον, ἢ δραχμήν.
Ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας,
Μὴ πρίῃ παῖ δᾷδ', ἐπειδὴ φῶς σεληναίης καλόν,
Ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν ὑμᾶς, οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
Οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.
Ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε,

ΧΟ. Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν,
Ζῆνα τύραννον, ἐς χορὸν
Πρῶτα μέγαν κικλήσκω.
Τόν τε μεγασθενῆ τριαί-
νης ταμίαν, γῆς τε καὶ ἁλ-
μυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν,
Καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέ-
ρ' αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων.
Τόν θ' ἱππονώμαν, ὃς ὑπερ-
λάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
Γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς,
Ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ.

ΧΟ. Ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
Ἠδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον.
Πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
Δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
Αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἢν γὰρ ᾖ τις ἔξοδος
Μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.
Εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
Ἡνίχ' ᾑρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν,
Κἀποιοῦμεν δεινά, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς.
Ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς ὁ δ' ἥλιος
Τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως συνελκύσας,
Οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
Ἀλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
Τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι. ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
Ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν,
Ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν.

Ζητοῦσ' ἦλθεν ἤν που 'πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς.
Γνώσεται γὰρ ἤνπερ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
Ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει, σκέψασθ', ἥτις πρῶτα μὲν
Οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον
Ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχὺ, τοῖς παιδίοις ἵν' ᾖ γέλως,
Οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν.
Οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ βακτηρίᾳ,
Τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
Οὐδ' εἰσῇξε δᾷδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
Ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσι πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
Κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς, οὐ κομῶ,
Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν, δὶς καὶ τρὶς ταὖτ' εἰσάγων.
Ἀλλ' αἰεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων, σοφίζομαι.
Οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας, καὶ πάσας δεξιὰς,
Ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα.
Κοὐκ ἔτ' εἰσαῦθις γ' ἐπεπήδησ' αὐτῷ κειμένῳ.
Οὗτοι δ' ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν ὑπέρβολος,
Τοῦτον δείλαιον, κολετρῶσ' αἰεὶ, καὶ τὴν μητέρα,
Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν,
Ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους ἱππέας κακὸς κακῶς,
Προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην, τοῦ κόρδακος οὕνεκα,
Ἣν Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν,
Εἶθ' ἕρμιππος αὖθις πεποίηκεν εἰς ὑπέρβολον,
Ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς ὑπέρβολον,
Τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
Ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω.
Ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὑρήμασιν,
Ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

ΩΙΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβ'.

Εἴσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τροφωνίου.

Σω. Χώρει. τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ. η.

Χο. Ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
Εἵνεκα ταύτης,
Εὐτυχία γένοιτ' ἀν-
θρώπῳ, ὅτι προήκων
Ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,
Νεωτέροις τὴν φύσιν αὑτοῦ
Πράγμασι χρωτίζεται,
Καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΚΩΛΩΝ με.

Ὦ θεώμενοι κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
Τἀληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με,
Οὕτω νικήσαιμ' ἔγωγε καὶ νομιζοίμην σοφός,
Ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς,
Καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
Πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι
Ἔργον πλεῖστον. εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
Ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιος ὤν. ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
Τοῖς σοφοῖς, ὧν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην,
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑμῶν ποθ' ἑκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
Ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,
Χ' ὡ σώφρων τε χ' ὡ καταπύγων, ἀρίστ' ἠκουσάτην,
Κἀγὼ παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κοὐκ ἐξῆν πώ μοι τεκεῖν,
Ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
Ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε.
Ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.
Νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία

Ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ, μηχανὰς
Ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
Στ. Τί δαὶ, τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
Σω. Οὔκ. ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
Εἰ μνημονικὸς εἶ. Στ. Δύο τρόπω νὴ τὸν Δία.
Εἰ μὲν γ' ὀφείλεταί μοι, μνήμων πάνυ.
Ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
Σω. Ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
Στ. Λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
Σω. Πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; Στ. ἀμέλει καλῶς.
Σω. Ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
Περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
Στ. Τί δαὶ, κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
Σω. Ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος.
Δέδοικά σ' ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέῃ.
Φέρ' ἴδω, τί δρᾷς, ἤν τις σε τύπτῃ. Στ. τύπτομαι.
Κἄπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι.
Εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν, δικάζομαι.
Σω. Ἴθι νυν κατάθου θοἰμάτιον. Στ. ἠδίκηκά τι;
Σω. Οὔκ. ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
Στ. Ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
Σω. Κατάθου, τί ληρεῖς; Στ. εἰπὲ δή νυν μοι τοδὶ,
Ἢν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
Τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;
Σω. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
Στ. Οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθνὴς γενήσομαι.
Σω. Οὐ μὴ λαλήσῃς, ἀλλ' ἀκολουθήσῃς ἐμοὶ,
Ἀνύσας τι, δευρὶ θᾶττον. Στ. ἐς τὼ χεῖρέ νυν
Δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον, ὡς δέδοικ' ἐγὼ

Στρόφις, ἀργαλέος, ματιολοιχὸς,
Ταῦτ' εἴ με λέγουσιν ἀπαντῶντες,
Δρώντων ἀτεχνῶς ὅ, τι χρήζουσι.
Κεἰ βούλονται νὴ τὴν Δήμητρ'
ἐκ μοῦ χορδὴν
Τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Σω. Λῆμα μὲν πάρεστι τῷδε
Οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἕτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
Ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ,
Κλέος οὐρανόμηκες
Ἐν βροτοῖσιν ἕξεις.

Στρ. Τί πείσομαι;

Σω. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
Ζηλωτότατον βίον ἀν-
θρώπων διάξεις.

Στρ. Ἆρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ
Ποτ' ὄψομαι;

Σω. Ὥς τέ σου πολλοὺς
Ἐπὶ ταῖσι θύραις
Ἀεὶ καθῆσθαι,
Βουλομένους ἀνακοινοῦσθαι
Τε, καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν,
Πράγματα κἀντιγραφὰς
Πολλῶν ταλάντων,
Ἄξια σῇ φρενὶ
Συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.

Χο. Ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ, τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
Καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

Σω. Ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,

Ἀμέλει θαρρῶν. οὕνεκά γε τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.
Σω. Ἄλλο τι δῆτ' οὖν, νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα, πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
Τὸ χάος τουτὶ, καὶ τὰς νεφέλας, καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί.
Σφ. οὐδ' ἂν διαλεχθείην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν ἀπαντῶν,
Οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
Χο. Λέγε νῦν ἡμῖν ὅ,τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις
Ἡμᾶς τιμῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
Σφ. Ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν, τουτὶ πάνυ μικρὸν,
Τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
Χο. Ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν. ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ
Ἐν τῷ δήμῳ γνώμας μεγάλ' οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
Σφ. Μή μοι λέγειν γνώμας μεγάλας. οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
Ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
Χο. Τεύξει τοίνυν γ' ὧν ἱμείρεις. οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
Ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισιν.
Σφ. Δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας. ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει,
Διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας, καὶ τὸν γάμον, ὅς μ' ἐπέτριψεν.
Νῦν οὖν χρήσθων ἀτεχνῶς ὅ,τι βούλονται.
Τουτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι
Παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,
Αὐχμεῖν, ῥιγοῦν, ἀσκὸν δέρειν,
Εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι.
Τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω,
Θρασὺς, εὔγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης,
Βδελυρὸς, ψευδῶν συγκολλητής,
Εὑρεσιεπής, περίτριμμα δικῶν,
Κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
Μάσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζὼν,
Κέντρων, μιαρὸς,

Ταῦτ' ἄρα καὶ τὠνόματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ πορδὴ, ὁμοίω.
Σφ. Ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ, τοῦτο δίδαξον.
Καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει.
Τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
Σω. Καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ, καὶ Κρονίων ὄζων, καὶ βεκκεσέληνε.
Εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν,
Οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι.
Ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ γε νεὼν βάλλει, καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνῶν,
Καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας, τί παθὼν, οὐ γὰρ δὴ δρῦς ἐπιορκεῖ.
Σφ. Οὐκ οἶδ', ἀτὰρ εὖ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστι δῆθ' ὁ κεραυνός;
Σω. Ὅταν ἐς αὐτὰς ἄνεμος μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ,
Ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ. κἄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
Ῥήξας αὐτὰς, ἔξω φέρεται σοβαρὸς, διὰ τὴν πυκνότητα.
Ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης, αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων.
Σφ. Νὴ Δί', ἔγωγ' οὖν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν,
Ὀπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας.
Ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτὼ
Τὠφθαλμώ μου προσετίλησε, καὶ κατέκαυσε τὸ πρόσωπον.

Σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων η'.

Χο. Ὦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
Ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσει,
Εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς, καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
Ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνης, μήθ' ἑστὼς, μήτε βαδίζων,
Μήτε γε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς.
Οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων.
Καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
Νικᾶν, πράττων καὶ βουλεύων, καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
Σφ. Ἀλλ' ἕνεκέν γε ψυχῆς στερρᾶς, δυσκολοκοίτου τε μερίμνης
Καὶ φειδωλοῦ, καὶ τρυσιβίου γαστρὸς, καὶ θυμβρεπιδείπνου,

Σφ. Ὁ ζεὺς δ' ἡμῖν φέρε πρὸς τῆς γῆς οὑλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;
Σω. Ποῖος ζεύς; οὐ. μὴ ληρήσῃς, οὐδ' ἔστι ζεύς. Σφ. τί λέγεις σύ;
Ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἁπάντων.
Σω. Αὗται δήπου, μεγάλοις δὲ σημείοις ἐγώ σ' αὐτὸ διδάξω.
φέρε. ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;
Καί τοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
Σφ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας.
Καί τοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
Ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι, φράσον. τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.
Σω. Αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. Σφ. τῷ τρόπῳ ὦ πάντα σὺ τολμῶν;
Σω. Ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,
κατακριμνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι
Εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι, ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.
Σφ. Ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτὰς, οὐχ ὁ ζεὺς, ὥστε φέρεσθαι;
Σω. Ἥκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. Σφ. δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθει,
Ὁ ζεὺς οὐκ ὤν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ δῖνος νυνὶ βασιλεύων.
Ἀτὰρ οὐδέπω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.
Σω. Οὐκ ἤκουσάς μου, τὰς νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ
Ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;
Σφ. Φέρε, τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; Σω. ἀπὸ σαυτοῦ 'γώ σε διδάξω.
Ἤδη ζωμοῦ παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς, εἶτ' ἐταράχθης
Τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησε;
Σφ. Νὴ τὸν ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ', εὐθύς μοι καὶ τετάρακται.
Χ' ὥσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ κέκραγεν.
Ἀτρέμ' πρῶτον παππὰξ, κἄπειτ' ἐπάγει παππαπαππὰξ.
Χ' ὅταν χέζω κομιδῇ βροντᾷ παπαπαππὰξ, ὥσπερ ἐκεῖναι.
Σω. Σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας.
Τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;

Ὀμβρησοῦ ὑδάτων δροσερᾶν νεφελᾶν, εἶτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
Κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν.
Σω. Διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; Στ. λέξον δή μοι τί παθοῦσαι,
Εἴπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν.
Οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. Σ. φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
Σφ. Οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν οὖν ἐρίοισι πεπταμένοισιν,
Κοὐχὶ γυναιξὶ μὰ Δί' οὐδ' ὁτιοῦν, αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.
Σ. Ἀπόκριναι νῦν ἅττ' ἄν σ' ἔρωμαι. Σφ. λέγε ταχέως ὅ,τι βούλει.
Σω. Ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν,
Ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ; Σφ. νὴ Δί' ἔγωγ', εἶτα τί τοῦτο;
Σω. Γίνονται πάνθ' ὅ,τι ἂν βούλωνται. κᾆτ' ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην
Ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
Σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ, κενταύροις ᾔκασαν αὑτάς.
Σφ. Τί γὰρ ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
Σω. Ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ, λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
Σφ. Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦ
Ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο. (σαι,
Σ. Καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.
Σφ. Χαίρετε τοίνυν ὦ δέσποιναι, καὶ νῦν εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,
Οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνὴν ὦ παμβασίλειαι.

Σύστημα κατὰ περικοπὴν, στίχων ϛʹ.

Χο. Χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιγενὲς, θηρατὰ λόγων φιλομούσων.
Σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ,τι χρῄζεις.
Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσωμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν,
Πλὴν ἢ Προδίκῳ. τῷ μὲν, σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα. σοὶ δὲ,
Ὅτι βρενθύει τ' ἐν τοῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὼ 'φθαλμὼ παραβάλλει,
Κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.
Σφ. Ὦ γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνὸν, καὶ τερατῶδες.
Σω. Αὗται γάρτοι μόναι εἰσὶ θεαὶ, τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.

παντοδαπαῖσιν ἐν ὥραις.
Ἦρί τ' ἐπερχομένῳ, βρομία χάρις.
Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
Καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν. (αὗται
Στ. Πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον τίνες εἴσ' ὦ Σώκρατες
Αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν, μῶν ἡρῷναί τινές εἰσιν;
Σ. Ἥκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς,
Αἵπερ γνώμην, καὶ διάλεξιν, καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν,
Καὶ τερατείαν, καὶ περίλεξιν, καὶ κροῦσιν, καὶ κατάληψιν.
Στ. Ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπότηται,
Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
Καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι.
Ὥστ' εἴ πως ἐστὶν ἰδεῖν αὐτάς, ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
Σω. Βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ', ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
Ἡσυχ' αὐτάς. Στ. Φέρε ποῦ δεῖξον. Σω. Χωροῦσ' αὗται
πάνυ πολλαί,
Διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων αὗται πλάγιαι. Σ. Τί τὸ χρῆμα,
Ὡς οὐ καθορῶ; Σω. Παρὰ τὴν εἴσοδον. Σ. Ἤδη νυνὶ μόλις ὁρῶ.
Σω. Νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις.
Στ. Νὴ Δί' ἔγωγ' ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.
Σω. Ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ᾔδεις, οὐδ' ἐνόμιζες.
Στ. Μὰ Δί' ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ σκιὰν εἶναι.
Σω. Οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι ἡ πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς,
Θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαργοκομήτας,
Κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένακας
Οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν. (κας·
Σ. Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάϊον ὁρμάν,
Πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινούσας τε θυέλλας,
Εἶτ' ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,

Διὰ ταῦτα ἄρα, ἤγουν διὰ τὸ κέρδος.

Τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
Καρπούς τ' ἀρδομέναν θ' ἱερὰν χθόνα,
Καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
Καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον.
Ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀ-
κάματον σελαγεῖται
Μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς.
Ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβρειον
Ἀθανάταις ἰδέαις ἐπιδώμεθα
Τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

Σω. Ὦ μέγα σεμναὶ νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
Ἤσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
Στ. Καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
Πρὸς τὰς βροντάς. οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι.
Κεἰ θέμις ἐστὶ νυνί γ' ἤδη, κεἰ μὴ θέμις ἐστὶ χεσείω.
Σω. Οὐ μὴ σκώψῃς, μηδὲ ποιήσῃς, ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι.
Ἀλλ' εὐφήμει. μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

Ἀντῳδὴ ἀντιστροφῆς κώλων ιϛ'.

Χο. Παρθένοι ὀμβροφόροι, Ἔλθωμεν λιπαρὰν
Χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν,
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον.
Οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
Μυστοδόκος δόμος
Ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
Οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
Ναοί θ' ὑψηρεφεῖς, καὶ ἀγάλματα,
Καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
Εὐστέφανοί τε θεῶν
Θυσίαι, θαλίαι τε,

Ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; Σφ. μάλιστά γε.
Σω. Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
Σφ. Ἰδοὺ κάθημαι. Σω. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
Τὸν στέφανον. Σφ. ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι σώκρατες,
Ὥσπερ με τὸν ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
Σω. Οὔκ. ἀλλὰ πάντα ταῦτα τῷ τελουμένῳ
Ἡμεῖς ποιοῦμεν. Σφ. εἶτα δὴ τί κερδανῶ;
Σω. Λέγειν γενήσει τρῖμμα, κρόταλον, παιπάλη.
Ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμας. Σφ. μὰ τὸν δί' οὐ ψεύσει γέ με,
Καταπαττόμενος γὰρ, παιπάλη γενήσομαι.

Σύστημα κατὰ περικοπήν, στίχων ιβ'.

Σω. Εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
Ὦ δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' ἀὴρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
Λαμπρός τ' αἰθὴρ, σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
Ἄρθητε, φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
Σφ. Μήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι μὴ καταβρεχθῶ.
Τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
Σω. Ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι νεφέλαι τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.
Εἴτ' ἐπ' ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
Εἴτ' ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε νύμφαις,
εἴτ' ἄρα νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέοις ἀρύεσθε πρόχουσιν,
Ἢ μαιῶτιν λίμνην ἔχετ', ἢ σκόπελον νιφόεντα μίμαντος,
*Ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.
Χο. Ἀέναοι νεφέλαι,
Ἀρθῶμεν φανεραί,
Δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
Πατρὸς ἀπ' ὠκεανοῦ βαρυαχέος,
Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
Δενδροκόμους, ἵνα

Ὦ Σωκρατίδιον. Σω. τί με καλεῖς ὦ 'φήμερε;

Στρ. Πρῶτον μὲν ὅ,τι δρᾷς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.

Σω. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

Στρ. Ἔπειτ' ἀπὸ θαῤῥοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
Ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ. Σω. οὐ γὰρ ἄν ποτε
Ἐξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
Εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα,
Λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
Εἰ δ' ὢν χαμαὶ, τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν
Οὐκ ἄν ποθ' εὗρον. οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
Ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
Πάσχει δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.

Στρ. Τί φῄς; Ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
Ἴθι νῦν, κατάβηθ' ὦ Σωκρατίδιον ὡς ἐμὲ,
Ἵνα μ' ἐκδιδάξῃς ὧνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.

Σω. Ἦλθες δὲ κατὰ τί; Στρ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
Ὑπὸ γὰρ τόκων, χρήστων τε δυσκολωτάτων
Ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

Σω. Πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;

Στρ. Νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ, δεινὴ φαγεῖν.
Ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
Τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἂν
Πράττῃ μ' ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.

Σω. Ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
Ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. Στρ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
Σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;

Σω. Βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
Ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς; Στρ. νὴ Δί' εἴπερ ἐστί γε.

Σω. Καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς νεφέλαισιν ἐς λόγους,

Μα. Αὐτὸς καθ' αὑτ' ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
Ἀλλ' εἴσιθ' ἵνα μὴ 'κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ.
Σφ. Μήπω γε, μήπω γ', ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
Αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
Μα. Ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
Ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν γ' ἐστὶ χρόνον.
Σφ. Πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστὶν εἰπέ μοι.
Μα. Ἀστρονομία μὲν αὑτηΐ. Σφ. τουτὶ δὲ τί;
Μα. Γεωμετρία. Σφ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;
Μα. Γῆν ἀναμετρεῖσθαι. Σφ. πότερα τὴν κληρουχικήν;
Μα. Οὔκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. Σφ. ἀστεῖον λέγεις.
Τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
Μα. Αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης, ὁρᾷς;
Αἵδε μὲν Ἀθῆναι. Σφ; τί σὺ λέγεις, οὐ πείθομαι.
Ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
Μα. Ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.
Σφ. Καὶ ποῦ Κικυννεῖς εἰσιν οὑμοὶ δημόται;
Μα. Ἐνθάδ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Εὔβοι', ὡς ὁρᾷς,
Ἡδὶ, παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
Σφ. Οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
Ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'στιν; Μα. ὅπου 'στιν; αὑτηΐ.
Σφ. Ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε
Ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
Μα. Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ Δί'. Σφ. οἰμώξεσθ' ἄρα.
Φέρε, τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
Μα. Αὐτός. Σφ. τίς αὐτός; Μ. Σωκράτης. Στ. ὦ Σώκρατες;
Ἴθ' οὗτος ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
Μα. Αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον. οὐ γάρ μοι σχολή.
Στρ. Ὦ Σώκρατες,

Σφ. Σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
Ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
Ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,
Ὅστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος.
Μα. Πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη
Ὑπ' ἀσκαλαβώτου. Σφ. τίνα τρόπον κάτειπέ μοι.
Μα. Ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς,
Καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος,
Ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
Σφ. Ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.
Μα. Ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.
Σφ. Εἶεν. τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο;
Μα. Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
Κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,
Ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο.
Σφ. Τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν θαλῆν θαυμάζομεν;
Ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
Καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν σωκράτην.
Μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
Ὦ ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
Μα. Τί ἐθαύμασας, τῷ σοι δοκοῦσιν ἐοικέναι;
Σφ. Τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
Ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιί;
Μα. Ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. Σφ. βολβοὺς ἄρα
Ζητοῦσι. μή νυν τοῦτό γε φροντίζετε.
Ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
Τί γὰρ οἵδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
Μα. Οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν τάρταρον.
Σφ. Τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

Απεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας,
Καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην.
Σφ. Συγγνωθί μοι. τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
Αλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον.
Μα. Αλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
Σφ. Λέγε νυν ἐμοὶ θαῤῥῶν. ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ,
Ηκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.
Μα. Λέξω, νομίσαι δὲ σε ταῦτα χρὴ μυστήρια.
Ανήρετ' ἄρτι χαιρεφῶντα σωκράτης,
Ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.
Δακοῦσα γὰρ τοῦ χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν,
Επὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ σωκράτους ἀφήλατο.
Σφ. Πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; Μα. δεξιώτατα.
Κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν,
Ενέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε,
Κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν περσικαί,
Ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
Σφ. Ω ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
Μα. Τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ πύθοιο σωκράτους
Φρόντισμα; Σφ. ποῖον ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι;
Μα. Ανήρετ' αὐτὸν χαιρεφῶν ὁ σφήττιος,
Οπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
Κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν, ἢ κατὰ τοὐῤῥοπύγιον.
Σφ. Τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
Μα. Εφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐμπίδος
Στενὸν, διαλεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ, τὴν πνοὴν
Βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοὐῤῥοπυγίου.
Επειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον,
Τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

Τούτων γενοῦ μοι, χαιρέμενος τὴν ἱππικήν.
Φει. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον εἰ δοίης γέ μοι
Τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.
Στρ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ,
Ἐλθὼν διδάσκου. Φι. καὶ τί σοι μαθήσομαι;
Στρ. Εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὼ λόγω,
Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα,
Τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
Νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτατα.
Ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
Ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σὲ τούτων τῶν χρεῶν,
Οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
Φει. Οὐκ ἂν πιθοίμην. οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
Τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
Στρ. Οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
Οὔτ' αὐτὸς, οὔθ' ὁ ζύγιος, οὔθ' ὁ σαμφόρας,
Ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
Φει. Ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
Ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
Στρ. Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι.
Ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς, διδάξομαι,
Αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
Πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς,
Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμοὺς μαθήσομαι;
Ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
Ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.
Μα. Βάλλ' ἐς κόρακας, τίς ἔσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
Στρ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
Μα. Ἀμαθής γε νὴ Δί' ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα

Ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
Πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι, πῶς;
Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. Φει. τί ὦ πάτερ;
Στρ. Κύσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
Φει. Ἰδού. τί ἔστιν; Στρ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
Φει. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
Στρ. Μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον.
Οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
Ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς
Ὦ παῖ, πιθοῦ. Φει. τί οὖν πιθοῦμαι δῆτά σοι;
Στρ. Ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
Καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἃν ἐγὼ παραινέσω.
Φει. Λέγε δὴ τί κελεύεις. Στρ. καὶ τί, πείσει; Φει. πείσομαι,
Νὴ τὸν Διόνυσον. Στρ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε,
Ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῳκίδιον;
Φει. Ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν ὦ πάτερ;
Στρ. Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
Ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
Λέγοντες ἀναπείθουσιν, ὡς ἔστι πνιγεύς,
Κἄστι περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
Οὗτοι διδάσκουσ' ἀργύριον ἤν τις διδῷ
Λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
Φει. Εἰσὶ δὲ τίνες; Στρ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα,
Μεριμνοφροντισταὶ, καλοί τε κἀγαθοί.
Φει. Αἰβοῖ. πονηροί γ' οἶδα, τοὺς ἀλαζόνας,
Τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
Ὧν ὁ κακοδαίμων σωκράτης, καὶ Χαιρεφῶν.
Στρ. Ἢ ἤ, σιώπα, μηδὲν εἴπῃς νήπιον,
Ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,

Ταύτην ὅτ᾽ ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
Οζων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας.
Ηδ᾽ αὖ, μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
Δαπάνης, λαφυγμοῦ, κωλιάδος, γενετυλλίδος.
Οὐ μὴν ἐρῶ γ᾽ ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ᾽ ἐσπάθα.
Εγὼ δ᾽ ἂν αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδὶ
Πρόφασιν, ἔφασκον, ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς.
Θε. Ελαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ᾽ ἐν τῷ λύχνῳ.
Στ. Οἴμοι τί γάρ μοι τὸν πότην ἦπτες λύχνον;
Δεῦρ᾽ ἔλθ᾽ ἵνα κλάῃς. Θε. διατί δὴ κλαύσομαι;
Στ. Οτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
Μετὰ ταῦθ᾽ ὅπως νῷν ἐγένεθ᾽ υἱὸς οὑτοσὶ,
Εμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τἀγαθῇ.
Περὶ τοὐνόματος δὴ ταῦτ᾽ ἐλοιδορούμεθα.
Η μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα,
Ξάνθιππον, ἢ χάριππον, ἢ καλλιππίδην.
Εγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην φειδωνίδην.
Τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ᾽, εἶτα τῷ χρόνῳ
Κοινῇ ξυνέβημεν, κἀθέμεθα φειδιππίδην.
Τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ᾽ ἐκορίζετο.
Οταν σὺ, μέγας ὢν ἅρμ᾽ ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
Ωσπερ μεγακλέης ξυστίδ᾽ ἔχων. ἐγὼ δ᾽ ἔφην,
Οταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως,
Ωσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.
Αλλ᾽ οὐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
Αλλ᾽ ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
Νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
Μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
Ην ἢν ἀναπείσω τουτονὶ, σωθήσομαι.

Ὁπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
Φέρ' ἴδω τί ὀφείλω. δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
Τοῦ, δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ τί ἐχρησάμην;
Ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν, οἴμοι τάλας.
Εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
Φει. Φίλων ἀδικεῖς ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
Στ. Τοῦτ' ἔστι τοῦτο τὸ κακὸν, ὅ μ' ἀπολώλεκεν,
Ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.
Φει. Πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια;
Στ. Ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
Ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
Τρεῖς μναῖ διφρίσκου, καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
Φει. Ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
Στ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
Ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα, χ' ἅτεροι τόκου
Ἐνεχυράσασθαί φασιν. Φει. ἐτεὸν ὦ πάτερ
Τί δυσκολαίνεις, καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;
Στ. Δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
Φει. Ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
Στ. Σὺ δ' οὖν κάθευδε, τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
Εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
Φεῦ. Εἴθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
Ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
Ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος,
Εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
Βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις.
Ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους, τοῦ Μεγακλέους
Ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεος,
Σεμνήν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ-
ΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ
ὁ προλογίζων.

ΙΟΥ, ἰού.
Ω Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον
Απέραντον, οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
Καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ.
Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν. ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
Απόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὕνεκα,
Οτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
Αλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας,
Εγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
Εν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
Αλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
Αλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν, δακνόμενος
Υπὸ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς φάτνης, καὶ τῶν χρεῶν,
Διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
Ιππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται,
Ονειροπολεῖ θ' ἵππους. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
Ορῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.
Οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε παῖ λύχνον,
Κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν,

κον ἐκεῖνο, ἐὰν ἄρα οἷός τε γένηται τοῖς δανεισταῖς διὰ πειθοῦς ἀποστερῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ νοήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν οἷς ἐμάνθανεν οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφῆφθαι, αὐτὸς μὲν ἀπέγνω παιδεύεσθαι. προσελθὼν δὲ τῷ παιδὶ καὶ αὖθις πολλαῖς πεποίηκε ταῖς δεήσεσιν εἷς τῶν σωκράτους ὁμιλητῶν γεγενῆσθαι. ὃ δὲ καὶ γέγονε καὶ μεμάθηκε. συνίσταται δὲ τὸ δρᾶμα ἐκ χοροῦ νεφελῶν. ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ σωκράτους, ὅτι τοὺς συνήθεις θεοὺς ἀφεὶς καινὰ ἐνόμιζε δαιμόνια, ἀέρα, νεφέλας, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἄλλως διὰ στίχων.

Πατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν προτρέπεται,
Καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβὴ
Ἱκανή, λόγων ἀπόνοια πρὸς τοὐναντίον.
Χορὸς δὲ νεφελῶν ὡς ἐπωφελῆ λέγων,
Καὶ τὴν ἀσέβειαν σωκράτους διεξιών.
* Ἄλλαι θ' ὑπ' ἀνδρὸς κατηγορίαι πικραί,
Καὶ τῶν μαθητῶν εἰς παραλοίας ἐκτόπως.
Εἶτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ σωκράτους.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Στρεψιάδης.	Φειδιππίδης.
Θεράπων στρεψιάδου.	Μαθητὴς σωκράτους.
Σωκράτης.	Χορὸς νεφελῶν.
Δίκαιος λόγος.	Ἄδικος λόγος.
Δανειστὴς πασίας.	Μάρτυς.
Ἕτερος δανειστὴς ἀμυνίας.	Χαιρεφῶν.

Ομβρους ὑδάτων δροσερᾶν νεφελᾶν, εἶτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
Κεστρᾶν τεμάχη μεγάλαν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνίθεια κιχλᾶν.
Σω. Διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; Στ. λέξον δή μοι τί παθοῦσαι,
Εἴπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν.
Οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. Σ. φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
Σφ. Οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν οὖν ἐρίοισι πεπταμένοισιν,
Κοὐχὶ γυναιξὶ μὰ Δί' οὐδ' ὁτιοῦν, αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.
Σ. Ἀπόκριναί νυν ἅττ' ἂν σ' ἔρωμαι. Σφ. λέγε ταχέως ὅ,τι βούλει.
Σω. Ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν,
Ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ; Σφ. νὴ Δί' ἔγωγ', εἶτα τί τοῦτο;
Σω. Γίνονται πάνθ' ὅ,τι ἂν βούλωνται. κᾆτ' ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην
Ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
Σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ, κενταύροις εἴκασαν αὑτάς.
Σφ. Τί γὰρ ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
Σω. Ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ, λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
Σφ. Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
Ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.
Σ. Καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένην εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.
Σφ. Χαίρετε τοίνυν ὦ δέσποιναι, καὶ νῦν εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,
Οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνὴν ὦ παμβασίλειαι.

Σύστημα κατὰ περικοπὴν, στίχων ϛ'.

Χο. Χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιογενὲς, θηρατὰ λόγων φιλομούσων.
Σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ,τι χρῄζεις.
Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσωμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν,
Πλὴν ἢ Προδίκῳ· τῷ μὲν, σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα· σοὶ δὲ,
Ὅτι βρενθύετ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλει,
Κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.
Σφ. Ὦ γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνὸν, καὶ τερατῶδες.
Σω. Αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί, τἆλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.

Παντοδαπαῖσιν ἐν ὥραις.
Ἦρι τ' ἐπερχομένῳ, βρομία χάρις.
Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
Καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν. (αὗται
Σφ. Πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον τίνες εἴσ' ὦ σώκρατες
Αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν, μῶν ἡρῶναί τινές εἰσιν;
Σ. Ἥκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς,
Αἵπερ γνώμην, καὶ διάλεξιν, καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν,
Καὶ τερατείαν, καὶ περίλεξιν, καὶ κροῦσιν, καὶ κατάληψιν.
Σφ. Ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπότηται,
Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
Καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι.
Ὥστ' εἴ πως ἐστὶν ἰδεῖν αὐτάς, ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
Σω. Βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ', ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
Ἡσυχῇ αὐτάς. Σφ. Φέρε ποῦ δεῖξον. Σω. Χωροῦσ' αὗται
πάνυ πολλαί,
Διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων αὗται πλάγιαι. Σ. Τί τὸ χρῆμα,
Ὡς οὐ καθορῶ; Σω. Παρὰ τὴν εἴσοδον. Σ. Ἤδη νυνὶ μόλις ὁρῶ.
Σω. Νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις.
Σφ. Νὴ Δί' ἔγωγ' ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.
Σω. Ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ᾔδεις, οὐδ' ἐνόμιζον.
Σφ. Μὰ Δί' ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ σκιὰν εἶναι.
Σω. Οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς,
Θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαργοκομήτας,
Κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένα
Οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν. (κας·
Σ. Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν, ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάϊον ὁρμάν,
Πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινούσας τε θυέλλας,
Εἶτ' ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,

διὰ ταῦτα ἄρα, τοῦτ' ἔστι διὰ τὸ κέρδος.

centicipitis. Hor.

Τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
Καρπούς τ' ἀρδομέναν θ' ἱερὰν χθόνα,
Καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
Καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον.
Ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀ-
κάματον σελαγεῖται,
Μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς.
Ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
Ἀθανάτοις ἰδέαις ἐπιδώμεθα
Τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

Σω. Ὦ μέγα σεμναὶ νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
Ἤισθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;

Στ. Καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
Πρὸς τὰς βροντάς. οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι.
Κεἰ θέμις ἐστὶ νυνί γ' ἤδη, κεἰ μὴ θέμις ἐστὶ χεσείω.

Σω. Οὐ, μὴ σκώψῃς, μηδὲ ποιήσῃς, ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι.
Ἀλλ' εὐφήμει. μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

Ἀντῳδὴ ἀντιστροφῆς κώλων ιϛʹ.

Χο. Παρθένοι, ὀμβροφόροι, Ἔλθωμεν λιπαρὰν
Χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν,
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον.
Οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
Μυστοδόκος δόμος
Ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
Οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
Ναοί θ' ὑψερεφεῖς, καὶ ἀγάλματα,
Καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
Εὐστέφανοί τε θεῶν
Θυσίαι, θαλίαι τε,

Ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; Στ. μάλιστά γε.
Σω. Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
Στ. Ἰδοὺ κάθημαι. Σω. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
Τὸν στέφανον. Στ. ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι Σώκρατες,
Ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
Σω. Οὔκ. ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοὺς τελουμένους
Ἡμεῖς ποιοῦμεν. Στ. εἶτα δὴ τί κερδανῶ;
Σω. Λέγειν γενήσει ῥίμμα, κρόταλον, παιπάλη.
Ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμας. Στ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με,
Καταπαττόμενος γὰρ, παιπάλη γενήσομαι.

Σύστημα κατὰ περικοπὴν, στίχων ιβ'.

Σω. Εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
Ὦ δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' ἀὴρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
Λαμπρός τ' αἰθὴρ, σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
Ἄρθητε, φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
Στ. Μήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι μὴ καταβρεχθῶ.
Τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
Σω. Ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι νεφέλαι τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.
Εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
Εἴτ' ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε νύμφαις,
εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέοις ἀρύεσθε πρόχουσιν,
Ἢ μαιῶτιν λίμνην ἔχετ', ἢ σκόπελον νιφόεντα μίμαντος,
*Ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.
Χο. Ἀέναοι νεφέλαι,
Ἄρθωμεν φανεραὶ,
Δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
Πατρὸς ἀπ' ὠκεανοῦ βαρυαχέος,
Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
Δενδροκόμους, ἵνα

Ω Σωκρατίδιον. Σω. τί με καλεῖς ὦ 'φήμερε;
Στρ. Πρῶτον μὲν ὅ,τι δρᾷς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
Σω. Αεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
Στρ. Επειτ' ἀπὸ ταῤῥοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
Αλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ. Σω. οὐ γὰρ ἄν ποτε
Εξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
Εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα,
Λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
Εἰ δ' ὢν χαμαὶ, τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν
Οὐκ ἄν ποθ' εὗρον. οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
Ελκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
Πάσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
Στρ. Τί φής; Η φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
Ιθι νυν, κατάβηθ' ὦ Σωκρατίδιον ὡς ἐμὲ,
Ινα μ' ἐκδιδάξῃς ὧνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
Σω. Ηλθες δὲ κατὰ τί; Στρ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
Υπὸ γὰρ τόκων, χρήστων τε δυσκολωτάτων
Αγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
Σω. Πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
Στρ. Νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ, δεινὴ φαγεῖν.
Αλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
Τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἂν
Πράττῃ μ' ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
Σω. Ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
Ημῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. Στρ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
Σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
Σω. Βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
Αττ' ἐστὶν ὀρθῶς; Στρ. νὴ Δί' εἴπερ ἐστί γε.
Σω. Καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς νεφέλαισιν εἰς λόγους,

Μα. Αὐτὸς καθ᾽ αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
Ἀλλ᾽ εἴσιθ᾽ ἵνα μὴ ᾽κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ.
Σφ. Μήπωγε, μήπω γ᾽, ἀλλ᾽ ἐπιμεινάτων, ἵνα
Αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
Μα. Ἀλλ᾽ οὐχ᾽ οἷόν τ᾽ αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
Ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν γ᾽ ἐστὶ χρόνον.
Σφ. Πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ᾽ ἐστὶν εἰπέ μοι.
Μα. Ἀστρονομία μὲν αὑτηί. Σφ. τουτὶ δὲ τί;
Μα. Γεωμετρία. Σφ. τοῦτ᾽ οὖν τί ἐστι χρήσιμον;
Μα. Γῆν ἀναμετρεῖσθαι. Σφ. πότερα τὴν κληρουχικήν;
Μα. Οὔκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. Σφ. ἀστεῖον λέγεις.
Τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
Μα. Αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης, ὁρᾷς;
Αἵ δε μὲν ἀθῆναι. Σφ; τί σὺ λέγεις, οὐ πείθομαι.
Ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ᾽ ὁρῶ καθημένους.
Μα. Ὡς τοῦτ᾽ ἀληθῶς ἀττικὸν τὸ χωρίον.
Σφ. Καὶ ποῦ Κικυννεῖς εἰσιν οὑμοὶ δημόται;
Μα. Ἐνθαῦθ᾽ ἔνεισιν. ἡ δέ γ᾽ Εὔβοι᾽, ὡς ὁρᾷς,
Ἡδί, παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
Σφ. Οἶδ᾽. ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
Ἀλλ᾽ ἡ Λακεδαίμων ποῦ ᾽στιν; Μα. ὅπου ᾽στιν; αὑτηί.
Σφ. Ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε
Ταύτην ἀφ᾽ ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
Μα. Ἀλλ᾽ οὐχ᾽ οἷόν τε νὴ Δί᾽. Σφ. οἰμώξεσθ᾽ ἄρα.
Φέρε, τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
Μα. Αὐτός. Σφ. τίς αὐτός; Μ. Σωκράτης. Στ. ὦ Σώκρατες;
Ἴθ᾽ οὗτος ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
Μα. Αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον. οὐ γάρ μοι σχολή.
Στρ. Ὦ Σώκρατες,

Σφ. Σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
Ω τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
Η ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,
Οστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος.
Μα. Πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη
Υπ' ἀσκαλαβώτου. Σφ. τίνα τρόπον κάτειπέ μοι.
Μα. Ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς,
Καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος,
Απὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
Σφ. Ησθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.
Μα. Εχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.
Σφ. Εἶεν. τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο;
Μα. Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
Κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,
Εκ τῆς παλαίστρας θοιμάτιον ὑφείλετο.
Σφ. Τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν θαλῆν θαυμάζομεν;
Ανοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
Καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν σωκράτην.
Μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
Ω ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
Μα. Τί ἐθαύμασας, τῷ σοι δοκοῦσιν ἐοικέναι;
Σφ. Τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
Ατὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιΐ;
Μα. Ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. Σφ. βολβοὺς ἄρα
Ζητοῦσι. μὴ νῦν τοῦτό γε φροντίζετε.
Εγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
Τί γὰρ οἵδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες.
Μα. Οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν τάρταρον.
Σφ. Τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

Απεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας,
Καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην.
Σφ. Συγγνωθί μοι. τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
Αλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον.
Μα. Αλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
Σφ. Λέγε νῦν ἐμοὶ θαρρῶν. ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ,
Ηκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.
Μα. Λέξω, νομίσαι δὲ σε ταῦτα χρὴ μυστήρια.
Ανήρετ' ἄρτι χαιρεφῶντα σωκράτης,
Ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.
Δακοῦσα γὰρ τοῦ χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν,
Επὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ σωκράτους ἀφήλατο.
Σφ. Πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; Μα. δεξιώτατα.
Κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν,
Ενέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε,
Κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν περσικαί,
Ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
Σφ. Ω ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
Μα. Τί δῆτ' ἂν, ἕτερον εἰ πύθοιο σωκράτους
Φρόντισμα; Σφ. ποῖον ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι;
Μα. Ανήρετ' αὐτὸν χαιρεφῶν ὁ σφήττιος,
Οπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
Κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν, ἢ κατὰ τοὐρροπύγιον.
Σφ. Τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
Μα. Εφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐμπίδος
Στενὸν, διαλεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ, τὴν πνοὴν
Βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοὐρροπυγίου.
Επειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον,
Τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

Τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἱππικήν.

Φει. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον εἰ δοίης γέ μοι
Τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

Στρ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί,
Ἐλθὼν διδάσκου. Φι. καὶ τί σοι μαθήσομαι;

Στρ. Εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὼ λόγω,
Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα,
Τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥσσονα,
Νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτατα.
Ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
Ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σὲ τούτων τῶν χρεῶν,
Οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

Φει. Οὐκ ἂν πιθοίμην. οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
Τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.

Στρ. Οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
Οὔτ' αὐτὸς, οὔθ' ὁ ζύγιος, οὔθ' ὁ σαμφόρας,
Ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.

Φει. Ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
Ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.

Στρ. Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι.
Ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς, διδάξομαι,
Αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
Πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς,
Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμοὺς μαθήσομαι;
Ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
Ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.

Μα. Βάλλ' ἐς κόρακας, τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;

Στρ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.

Μα. Ἀμαθής γε νὴ Δί' ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα

Ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
Πῶς δῆτ' ἂν ἥδισ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι, πῶς;
Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. Φει. τί ὦ πάτερ;
Στρ. Κῦσόν με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
Φει. Ἰδού. τί 'στιν; Στρ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
Φει. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
Στρ. Μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον.
Οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
Ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς
Ὦ παῖ, πιθοῦ. Φει. τί οὖν πιθοῦμαι δῆτά σοι;
Στρ. Ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
Καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἃν ἐγὼ παραινέσω.
Φει. Λέγε δὴ τί κελεύεις. Στρ. καὶ τι, πείσει; Φει. πείσομαι,
Νὴ τὸν Διόνυσον. Στρ. δεῦρό νυν γ' ἀπόβλεπε,
Ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῳκίδιον;
Φει. Ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν ὦ πάτερ;
Στρ. Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
Ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
Λέγοντες ἀναπείθουσιν, ὡς ἔστι πνιγεύς,
Κἄστι περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
Οὗτοι διδάσκουσ' ἀργύριον ἤν τις διδῷ
Λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
Φει. Εἰσὶ δὲ τίνες; Στρ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα,
Μεριμνοφροντισταὶ, καλοί τε κἀγαθοί.
Φει. Αἰβοῖ. πονηροί γ' οἶδα, τοὺς ἀλαζόνας,
Τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
Ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης, καὶ Χαιρεφῶν.
Στρ. Ἢ ἤ, σιώπα, μηδὲν εἴπῃς νήπιον,
Ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,

Ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
Οζων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας.
Ηδ' αὖ, μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
Δαπάνης, λαφυγμοῦ, κωλιάδος, γενετυλλίδος.
Οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
Εγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδὶ
Πρόφασιν, ἔφασκον, ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς.
Θε. Ελαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
Σφ. Οἴμοι τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον;
Δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς. Θε. διατί δὴ κλαύσομαι;
Σφ. Οτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
Μετὰ ταῦθ' ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς οὑτοσὶ,
Εμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τῇ 'γαθῇ.
Περὶ τοὐνόματος δὴ ταῦτ' ἐλοιδορούμεθα.
Η μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα,
Ξάνθιππον, ἢ χάριππον, ἢ καλλιππίδην.
Εγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην φειδωνίδην.
Τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ', εἶτα τῷ χρόνῳ
Κοινῇ ξυνέβημεν, κἀθέμεθα φειδιππίδην.
Τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο.
Οταν σὺ, μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
Ωσπερ μεγακλέης ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
Οταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως,
Ωσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.
Αλλ' οὐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
Αλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
Νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
Μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
Ην ἢν ἀναπείσω τουτονὶ, σωθήσομαι.

Ὁπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
Φέρ' ἴδω τί ὀφείλω. δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
Τοῦ, δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ τί ἐχρησάμην;
Ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν, οἴμοι τάλας.
Εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
Φει. Φίλων ἀδικεῖς ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
Στ. Τοῦτ' ἐστι τοῦτο τὸ κακὸν, ὅ μ' ἀπολώλεκεν,
Ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.
Φει. Πόσοις δρόμοις ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια;
Στ. Ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
Ἀτὰρ τί χρέως ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
Τρεῖς μναῖ διφρίσκου, καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
Φει. Ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
Στ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
Ὅτε καὶ δίκας ὦφληκα, χ' ἅτεροι τόκου
Ἐνεχυράσασθαί φασιν. Φει. ἐτεὸν ὦ πάτερ
Τί δυσκολαίνεις, καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;
Στ. Δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
Φει. Ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
Στ. Σὺ δ' οὖν κάθευδε, τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
Εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
φεῦ. Εἴθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
Ἥ τις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
Ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος,
Εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
Βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις.
Ἔπειτ' ἔγημα μεγακλέους, τοῦ μεγακλέους
Ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεος,
Σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ ΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ ὁ προλογίζων.

ΙΟΥ, ἰού.
Ω ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον
Απέραντον, οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
Καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ.
Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν. ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
Απόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὕνεκα,
Οτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοῖς οἰκέταις.
Αλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας,
Εγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
Εν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
Αλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
Αλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν, δακνόμενος
Υπὸ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς φάτνης, καὶ τῶν χρεῶν,
Διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
Ιππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται,
Ονειροπολεῖθ' ἵππους. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
Ορῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.
Οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε παῖ λύχνον,
Κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν,

νον ἐκεῖνο, ἐὰν ἄρα οἷός τε γένηται τοὺς δανειστὰς διὰ πειθοῦς ἀποστερῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ νοήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν οἷς ἐμάνθανεν οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφῆφθαι, αὐτὸς μὲν ἀπέγνω παιδεύεσθαι. προσελθὼν δὲ τῷ παιδὶ καὶ αὖθις πολλαῖς πεποίηκε ταῖς δεήσεσιν εἶναι τῶν σωκράτους ὁμιλητῶν γεγενῆσθαι. ὃ δὲ καὶ γέγονε καὶ μεμάθηκε. συνίσταται δὲ τὸ δρᾶμα ἐκ χοροῦ νεφελῶν. ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ σωκράτους, ὅτι τοὺς συνήθεις θεοὺς ἀφεὶς καινὰ ἐνόμιζε δαιμόνια, ἀέρα, νεφέλας, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἄλλως διὰ στίχων.

Πατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν προτρέπεται,
Καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβὴ
Ἱκανή, λόγων ἀπόνοια πρὸς τοὐναντίον.
Χορὸς δὲ νεφελῶν ὡς ἐπωφελῆ λέγων,
Καὶ τὴν ἀσέβειαν σωκράτους διεξιών.
* Ἀλλ' αὖθ' ὑπ' ἀνδρὸς κατηγορίαι πικραί,
Καὶ τῶν μαθητῶν εἰς παραχλοίας ἐκτόπως.
Εἶτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ σωκράτους.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Στρεψιάδης.	Φειδιππίδης.
Θεράπων στρεψιάδου.	Μαθητὴς σωκράτους.
Σωκράτης.	Χορὸς νεφελῶν.
Δίκαιος λόγος.	Ἄδικος λόγος.
Δανειστὴς πασίας.	Μάρτυς.
Ἕτερος δανειστὴς ἀμυνίας.	Χαιρεφῶν.

Αὗται ποιοῦσι. ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
Η γραῦς ἔπεστ' ἄνω τάτω, ταύτης δὲ νῦν
Τῆς γραὸς, ἐπιπολῆς ἔνεισιν αἱ χύτραι.
Χο. Οὐκ ἔτι τοίνυν γ' εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
Εἰς τοὔπισθεν. δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι.

Αριστοφάνους πλούτου τέλος.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ δράματος ἐστὶν αὕτη. 18. Jan. 1583.

Ἄνυτος καὶ μέλιτος σωκράτει τῷ σωφρονίσκου βασκήναντες, καὶ αὐτὸν μὴ δυνάμενοι βλάψαι, ἀργύριον ἱκανὸν ἀριστοφάνει δεδώκασιν, ἵνα δρᾶμα κατ' αὐτοῦ συστήσηται, καὶ ὃς πεισθεὶς, γέροντά τινα στρεψιάδην καλούμενον ἐπλάσατο ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ἃ δὴ ἀνηλώκει περὶ τὴν τοῦ παιδὸς φειδιππίδου ἱπποτροφίαν. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων μὴ ἔχων ὁ στρεψιάδης τί ποιήσει περὶ τὰ χρέα, βουλεύεται προσαγαγεῖν τῷ σωκράτει τὸν τούτου παῖδα, ἵνα παρ' αὐτοῦ τὸν ἄδικον μάθῃ λόγον, καὶ οὕτω τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσηται. φειδιππίδης μὲν οὖν πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρὸς, προσελθεῖν οὐκ ἐπείσθη. ἀποτυχὼν δὲ ὁ πρεσβύτης τῆς ἐπ' ἐκεῖνον ἐλπίδος, καὶ οὐκ ἔχων ὅ,τι καὶ γένηται, ὡς δεύτερον εἶδε πλοῦν. οὐδὲν γὰρ τῆς ἡλικίας φροντίσας, οὐδ' ἐνθυμηθεὶς ἔτι ἐστὶν ἄτοπος δόξει ἀνὴρ γήραος οὐδῷ μανθάνειν, καθάπερ κωμῳδῇ νέος ἀρχόμενος, ἀλλ' ὡς εὖ ἀφεωρακὼς μό-

αὐτοῦ

ἐν

δ

Κα. Η δ' αἰτία τίς ἐστιν ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
Ιερ. Θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. Κα. τίνος οὕνεκα;
Ιερ. Οτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι, καίτοι τότε
Οτ' εἶχον οὐδὲν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος,
Ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς. ὁ δέ τις ἂν
Δίκην ἀποφυγών. ὅ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
Κἀμὲ μετεκάλει τὸν ἱερέα. νῦν δ' οὐδὲ εἷς
Θύει τὸ παράπαν οὐδὲν, οὐδ' εἰσέρχεται,
Πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.
Κα. Οὔκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.
Ιερ. Τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
Χαίρειν ἐάσας, ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.
Κα. Θάρρει. καλῶς ἔσται γὰρ ἢν θεὸς θέλῃ.
Ο Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
Αὐτόματος ἥκων. Ιερ. πάνθ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.
Κα. Ιδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκ', ἀλλὰ περίμενε,
Τὸν πλοῦτον οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος,
Τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
Αλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας,
Ιν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. Ιερ. πάνυ μὲν οὖν
Δρᾶν ταῦτα χρή. Κα. τὸν πλοῦτον ἔξω τὶς κάλει.
Γρ. Εγὼ δὲ τί ποιῶ; Κα. τὰς χύτρας αἷς τὸν θεὸν
Ιδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
Σεμνῶς. ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.
Γρ. Ων δ' οὕνεκ' ἦλθον; Κα. πάντα σοι πεπράξεται.
Ηξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἑσπέραν.
Γρ. Αλλ' εἴγε μέντοι νὴ Δί', ἐγγυᾷ σύ μοι
Ηξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χύτρας.
Κα. Καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία

Αὗται

Κα. Επειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
Ερ. Τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ.
Κα. Τί δέ γ' αὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;
Ερ. Πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
Κα. Τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
Ερ. Παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
Κα. Στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ' οὐδὲν στροφῶν.
Ερ. Αλλ' ἐμπολαῖον. Κα. ἀλλὰ πλουτοῦμεν. τί οὖν
Ερμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ φέρειν;
Ερ. Αλλὰ δόλιον τοίνυν. Κα. δόλιον; ἥκιστά γε.
Οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
Ερ. Αλλ' ἡγεμόνιον. Κα. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει.
Ωσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.
Ερ. Εναγώνιος τοίνυν γ' ἔσομαι, καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
Ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
Κα. Ως ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.
Οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὑτῷ βιότιον.
Οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
Σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
Ερ. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; Καρ. καὶ πλῦνέ γε
Αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
Ιν' εὐθέως διακονικὸς εἶναί μοι δοκῇς.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Ιερ. Τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι χρεμύλος μοι σαφῶς;
Κα. Τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε. Ιερ. τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς;
Αφ' οὗ γὰρ ὁ πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
Απόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ, καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω.
Καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν τοῦ διός.

Εγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. Κα. σωφρονεῖς;
Ερ. Πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσι
Πάντ' ἀγάθ' ἕωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μέλι,
Ισχάδας, ὅσ' εἰκὸς ἐστὶν ἑρμῆν ἐσθίειν.
Νυνὶ δὲ πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
Κα. Οὔκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
Ενίοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων. Ερ. οἴμοι τάλας,
Οἴμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετράδι πεπεμμένου.
Κα. Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς.
Ερ. Οἴμοι δὲ κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήσθιον.
Κα. Ασκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Ερ. Σπλάγχνων τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήσθιον.
Κα. Οδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν.
Ερ. Οἴμοι δὲ κύλικος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
Κα. Ταύτην ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.
Ερ. Αρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
Κα. Εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν,
Ερ. Εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον,
Δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν,
Ων θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. Κα. ἀλλ' οὐκ ἔκφορα.
Ερ. Καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
Υφείλου, ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
Κα. Εφ' ᾧτε μετέχειν αὐτὸς ὦ τοιχωρύχε.
Ηκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
Ερ. Επειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
Κα. Οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
Οπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
Ερ. Μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ φυλὴν κατέλαβες.
Αλλ' οὖν σύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.

Γρ. Ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.
Νε. Ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. Χρ. θάῤῥει, μὴ φοβοῦ,
Οὐ γὰρ βιάσεται. Νε. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
Ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον.
Γρ. Βάδιζ'. ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
Χρ. Ὡς εὐτόνως ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ γρᾴδιον,
Ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται. ΧΟΡΟΥ.
Κα. Τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν, τουτὶ τί ἦν;
Οὐδεὶς ἔοικεν. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
Φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. Ερ. σέ τοι, σέ τοι
Λέγω Καρίων ἀνάμεινον. Κα. οὗτος εἰπέ μοι,
Σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;
Ερ. Μὰ δί' ἀλλ' ἔμελλον. εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.
Ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
Ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
Ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,
Ἔπειτα σαυτόν, εἶτα τὴν ὗν. Κα. εἰπέ μοι
Τί δ' ἐστίν; Ερ. ὁ Ζεὺς ὦ πόνηρε βούλεται
Ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον,
Ἁπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
Κα. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
Ἀτὰρ διατί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
Ἡμᾶς; Ερ. ὁτιὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
Εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
Ὁ πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
Οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἓν
Ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς. Κα. μὰ δί', οὐδέ γε
Θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
Ερ. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει.

Γλωὸν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

Νε. Ουκουν μέν γ᾽ ἂν εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.

Χρ. Οὐ δῆτ᾽ ἐπεὶ μὲν νῦν καπηλικῶς ἔχει.

Εἰ δ᾽ ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,

Οψει κατάδηλα τοῦ προσώπου γε τὰ ῥάκη.

Γρ. Γέρων ἀνὴρ ὤν, οὐχ᾽ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

Νε. Πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε, καὶ τῶν τιτθίων

Εφάπτεταί σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.

Γρ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ᾽ ὦ βδελυρὲ σύ.

Χρ. Μὰ τὴν ἑκάτην οὐ δῆτα, μαινοίμην γὰρ ἄν.

Αλλ᾽ ὦ νεανίσκ᾽, οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα

Μισεῖν σε ταύτην. Νε. ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ ὑπερφιλῶ.

Χρ. Καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. Νε. τί κατηγορεῖ;

Χρ. Εἶναί σ᾽ ὑβριστήν φησι, καὶ λέγειν ὅτι

Πάλαι ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι.

Νε. Εγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. Χρ. τὸ, τί;

Νε. Αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν. ἐπεὶ

Οὐκ ἄν ποτ᾽ ἄλλῳ τοῦτ᾽ ἐπέτρεπον ποιεῖν.

Νῦν δ᾽ ἄπιθι χαίρων, συλλαβὼν τὴν μείρακα.

Χρ. Οἶδ᾽ οἶδα τὸν νοῦν οὐκ ἔτ᾽ ἀξιοῖς ἴσως

Εἶναι μετ᾽ αὐτῆς. Γρ. ὁ δ᾽ ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;

Νε. Οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ

Υπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.

Χρ. Ομως δ᾽ ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους

Πίνειν, συνεκποτέον ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.

Νε. Αλλ᾽ ἔστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.

Χρ. Οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ᾽ ἰάσεται.

Νε. Αλλ᾽ εἴσιθ᾽ εἴσω. τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι

Ελθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ᾽ οὓς ἔχω.

Γρ. Ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
Χρ. Ὀρθῶς γε. νῦν δέ γ' οὐκ ἔτι ζῆν σ' οἴεται.
Γρ. Ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ' ὦ φίλτατε.
Χρ. Οὔκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γέ μοι δοκεῖς.
Γρ. Διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμέ γ' ἂν διελκύσαις.
Χρ. Εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλία.
Γρ. Καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
Οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω,
Ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. Χρ. φαίνεται.
Στέφανον γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.
Νε. Ἀσπάζομαι. Γρ. τί φησιν; Νε. ἀρχαία φίλη
Πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.
Ερ. Τάλαιν' ἐγὼ, τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
Χρ. Ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑωρακέναι.
Ερ. Ποίου χρόνου ταλάνταθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
Χρ. Τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.
Μεθύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
Γρ. Οὔκ ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰεὶ τοῖς τρόποις.
Νε. Ὦ ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
Ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει. Ερ. ἆ. ἆ.
Τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ'. Χρ. εὖ μέντοι λέγει.
Ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
Ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
Νε. Βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; Γρ. ποῖ τάλαν;
Νε. Αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα. Γρ. παιδιὰν τίνα;
Νε. Πόσους ἔχεις ὀδόντας; Χρ. ἀλλὰ γνώσομαι
Κἄγωγ'. ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
Νε. Ἀπότισον. ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
Γρ. Ταλαντάτ' ἀνδρῶν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,

Χρ. Δῆλον, ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν,
Ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ' ἥδεται φακῇ,
Προτοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιε.
Γρ. Καὶ μὴν προτοῦ γ' ὁσημέραι, νὴ τὼ θεὼ
Ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
Χρ. Ἐπ' ἐκφοράν. Γρ. μὰ Δί' ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
Ἐρῶν ἀκοῦσαι. Χρ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
Γρ. Καὶ νὴ Δί', εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,
Νιττάριον ἂν καὶ βάτιον ὑπεκορίζετο.
Χρ. Ἔπειτ' ἴσως ᾔτησεν ἄν σ' ὑποδήματα.
Γρ. Μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
Ἐπὶ τῆς ἁμάξης, ὅτι προσέβλεψέν μέ τις,
Ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
Οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
Χρ. Μόνος γὰρ ἥδεθ' ὡς ἔοικεν ἐσθίων.
Γρ. Καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.
Χρ. Ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
Γρ. Ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου.
Χρ. Εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.
Γρ. Τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι, μαλακὸν καὶ καλόν.
Χρ. Οὐ σκαιὸς ἦν ἅνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
Γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.
Γρ. Ταῦτ' οὖν ὁ θεός, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
Φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
Χρ. Τί γὰρ ποιήσει φράζε, καὶ πεπράξεται.
Γρ. Ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία,
Τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ, πάλιν μ' ἀντευποιεῖν.
Ἢ μηδ' ὁτιοῦν δίκαιον ἀγαθὸν ἐστ' ἔχειν.
Χρ. Οὐκοῦν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;

Χρ. Οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
Γρ. Ακουε νῦν. ἦν δή μοι τι μειράκιον φίλον,
Πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν,
Καὶ χρηστόν. εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ,
Απαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς.
Εγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν.
Χρ. Τί δ' ἦν ὅ,τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
Γρ. Οὐ πολλά. καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ᾐσχύνετο,
Αλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν
Εἰς ἱμάτιόν γ', ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα,
Καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον
Εκέλευσεν ἂν, τῇ μητρί τε θοἰμάτιον,
Πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
Χρ. Οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν ἀπόλλω ταῦτά γε
Εἴρηκας. ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ᾐσχύνετο.
Γρ. Καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
Αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα,
Ινα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.
Χρ. Λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
Γρ. Αλλ' οὐχὶ νυνὶ γ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει
Τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
Εμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονί,
Καὶ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
Επόντα πεμψάσης, ὑπειπούσης θ' ὅτι
Εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι. Χρ. τί σ' ἔδρασ' εἰπέ μοι.
Γρ. Αμητά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ
Εφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
Καὶ πρὸς, ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων, ὅτι
Πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Υμῶν. ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ
Καὶ πύκνον, τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον θεὸν
Εγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην.
Οτι καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος
Τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν
Τὴν τῶν πολιτῶν, οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.

Δι. Καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
Εχων βαδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον φέρε.
Επειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς, θέρου.
Κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.

Κα. Αλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν, λαβὼν
Τῶν ὀρχιπέδων. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γνώσεται
Οτ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
Νὼ δ' ἀπίωμεν ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν. ΧΟΡΟΥ.

Γρ. Αρ' ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
Αφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
Η τῆς ὁδοῦ τοπαράπαν ἡμαρτήκαμεν;

Χο. Αλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
Ω μειρακίσκη, πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.

Γρ. Φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθι καλέσω τινά;

Χρ. Μὴ δῆτ', ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
Αλλ' ὅτι μάλιστ' ἐλήλυθας, λέγειν ἐχρῆν.

Γρ. Πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ' ὦ φίλτατε.
Αφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
Αβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.

Χρ. Τί δ' ἐστὶν, ἦπου καὶ σὺ συκοφάντρια
Εν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Γρ. μὰ δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

Χρ. Αλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;

Γρ. Σκώπτεις, ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.

Δι. Οὔκουν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
Ἄρχειν καθίστησιν. Συ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
Δι. Ὁ βουλόμενος. Συ. οὔκουν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ;
Ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Δι. Νὴ Δία πονηρόν γ' ἆρα προστάτην ἔχει. *
Ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
Ζῆν ἀργός; Συ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
Εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
Δι. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Συ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
Τὸν πλοῦτον αὐτὸν, καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.
Δι. Κατάθου ταχέως θοἰμάτιον. Κα. οὗτος, σοὶ λέγει.
Δι. Ἔπειθ' ὑπόλυσαι. Κα. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
Συ. Καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
Ὁ βουλόμενος. Κα. οὔκουν ἐκεῖνος εἰμ' ἐγώ;
Συ. Οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
Κα. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
Συ. Ὁρᾷς ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Κα. Ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.
Συ. Οἴμοι, περιείλημμαι μόνος. Κα. νυνὶ βοᾷς;
Συ. Οἴμοι μάλ' αὖθις. Κα. δός σύ μοι τὸ τριβώνιον,
Ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
Δι. Μὴ δῆθ' ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
Κα. Ἔπειτα ποῦ καὶ κάλλιον ἀνατεθήσεται,
Ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
Δι. Τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις εἰπέ μοι.
Κα. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα,
Ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτωί.
Συ. Ἄπειμι. γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ

Ὅ,τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον,
Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.
Κα. Μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ σάφ' ἴσθ' ὅτι.
Συ. Ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ καὶ μὰ Δία δειπνήσετον;
Δι. Ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
Διαρραγείης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.
Συ. Ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν, ὦ μιαρωτάτω,
Πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὗ ὗ. ὗ ὗ. ὗ ὗ. ὗ ὗ. ὗ ὗ. ὗ ὗ.
Κα. Κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι; Δι. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
Ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται τριβώνιον.
Συ. Ταῦτ' οὖν ἀνασχετ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
Τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'. οἴμ' ὡς ἄχθομαι,
Ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.
Δι. Σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; Συ. ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
Δι. Καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. Συ. τὸ, τί;
Δι. Γεωργὸς εἶ; Συ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;
Δι. Ἀλλ' ἔμπορος; Συ. ναὶ σκήπτομαί γ' ὅταν τύχω.
Δι. Τί δαί; τέχνην τίν' ἔμαθες; Συ. οὐ, μὰ τὸν Δία.
Δι. Πῶς οὖν διέζης, ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;
Συ. Τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων,
Καὶ τῶν ἰδίων πάντων. Δι. σύ; τί μαθών; Συ. βούλομαι.
Δι. Πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς ὦ τοιχωρύχε,
Εἴ σοι προσῆκον μηδὲν, εἶτ' ἀπεχθάνει;
Συ. Οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
Εὐεργετεῖν μ' ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
Δι. Εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν;
Συ. Τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
Καὶ μὴ 'πιτρέπειν πόθ' ἤν τις ἐξαμαρτάνῃ.

Διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
Πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι.
ΔΙ. Ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.
Προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ,
Ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
ΚΑ. Νὴ Δία καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
ΣΥ. Ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
Ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως,
Εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς. ὁ δὲ
Πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
ΚΑ. Καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'; ΣΥ. ἐμὲ τουτονί.
ΚΑ. Ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;
ΣΥ. Μὰ Δί' οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός,
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
ΚΑ. Ὡς σοβαρός, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
Ὁ συκοφάντης. ΔΙ. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
ΣΥ. Σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως, οὐκ ἂν φθάνοις·
Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. ΚΑ. οἴμωζ' ἄρα σύ. *
ΔΙ. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα πολλοῦ γ' ἄξιος
Ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς ἔσθ', ὅτι
Τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
ΣΥ. Οἴμοι τάλας, μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
Ἐπεὶ πόθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί.
Ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
ΔΙ. Οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
Τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου, δραχμῆς.
ΚΑ. Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.
ΣΥ. Ἆρ' οὐχ ὕβρις πολλὴ ταῦτ' ἐστί; σκώπτετον,

Εγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
Λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
Εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
Κα. Ηπου σε ταχέως ἀπέλιπεν τὰ χρήματα.
Δι. Κομιδῇ μὲν οὖν. Κα. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος;
Δι. Κομιδῇ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην οὓς τέως
Εὐηργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους
Οντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ.
Οἱ δ' ἐξετρέποντο, κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
Κα. Καὶ κατεγέλων γ' εὖ οἶδ' ὅτι. Δι. κομιδῇ μὲν οὖν.
Αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
Κα. Αλλ' οὐχὶ νῦν. Δι. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
Προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
Κα. Τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν,
Ο φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτὶ, φράσον.
Δι. Καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
Κα. Μῶν οὖν ἐμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
Δι. Οὔκ. ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.
Κα. Τὰ δ' ἐμβάδια; Δι. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
Κα. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; Δι. νὴ τὸν δία.
Κα. Χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
Συ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
Καὶ τρισκακοδαίμων, καὶ τετράκις, καὶ πεντάκις,
Καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις. ἰού, ἰού.
Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
Κα. Απολλον ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι,
Τί ποτ' ἐστὶν ὅ,τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν.
Συ. Οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα;
Απολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας

Ἀνίστασθ᾽ ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας. ΧΟΡΟΥ.

Κα. Ὡς ἡδὺ πράττειν ὦνδρές ἐστ᾽ εὐδαιμόνως.
Καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ᾽ οἴκοθεν.
Ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
Ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν,
Οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμά τι.
Ἡ μὲν σιπύη μεστή ᾽στι λευκῶν ἀλφίτων,
Οἱ δ᾽ ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
Ἅπαντα δ᾽ ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
Τὰ σκευάρια πλήρη ᾽στὶν, ὥστε θαυμάσαι.
Τὸ φρέαρ δ᾽ ἐλαίου μεστόν. αἱ δὲ λήκυθοι
Μύρου γέμουσι. τὸ δ᾽ ὑπερῷον, ἰσχάδων.
Ὀξὶς δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρα,
Χαλκῆ γέγονε. τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς,
Τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροῦς πάρεσθ᾽ ὁρᾶν.
Ὁ δ᾽ ἰπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
Στατῆρσι δ᾽ οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
Χρυσοῖς. ἀποψώμεσθα δ᾽ οὐ λίθοις ἔτι,
Ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.
Καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
Ὗν, καὶ τράγον, καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος.
Ἐμὲ δ᾽ ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
Ἔνδον μένειν ἦν, ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

Δι. Ἕπου μετ᾽ ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
Ἴωμεν. Κα. ἔα, τίς ἐσθ᾽ ὁ προσιὼν οὑτοσί;

Δι. Ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ᾽ εὐτυχής.

Κα. Δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις ὡς ἔοικας εἶ.

Δι. Μάλιστ᾽. Κα. ἔπειτα τοῦ δέῃ; Δι. πρὸς τὸν θεὸν
Ἥκω. μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.

Ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
Χώραν τε πᾶσαν κέκροπις, ἥ μ' ἐδέξατο.
Αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφοράς,
Οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον,
Τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
Ἔφευγον, εἰδὼς οὐδὲν ὁ τλήμων ἐγώ.
Ὡς οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.
Ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
Δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
Ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.

Χρ. Βάλλ' ἐς κόρακας, ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι,
Οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράττῃ τις εὖ.
Νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια
Ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
Ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε, ποῖος οὐκ ὄχλος
Περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

Γυ. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
Φέρε νῦν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
Ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. Πλ. μηδαμῶς.
Ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
Πρώτιστα, καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν
Πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.

Γυ. Εἶτ' οὐχὶ δέξῃ ταῦτα τὰ καταχύσματα;

Πλ. Ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος.
Ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
Οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
Ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
Προβαλόντ' ἐπὶ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν.

Γυ. Εὖ πάνυ λέγεις, ὡς δὲ ξενικὸς οὑτοσὶ

Κα. Ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
Ερ. Τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ.
Κα. Τί δέ γ' αὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;
Ερ. Πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
Κα. Τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
Ερ. Παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
Κα. Στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
Ερ. Ἀλλ' ἐμπολαῖον. Κα. ἀλλὰ πλουτοῦμεν. τί οὖν
Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ φέφειν;
Ερ. Ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. Κα. δόλιον; ἥκιστά γε.
Οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
Ερ. Ἀλλ' ἡγεμόνιον. Κα. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει.
Ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.
Ερ. Ἐναγώνιος τοίνυν γ' ἔσομαι, καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
Ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
Κα. Ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.
Οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὑτῷ βιότιον.
Οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
Σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
Ερ. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; Καρ. καὶ πλῦνέ γε
Αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
Ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναί μοι δοκῇς.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Ιερ. Τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι χρεμύλος μοι σαφῶς;
Κα. Τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε. Ιερ. τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς;
Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
Ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ, καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω.
Καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν τοῦ διός.

Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. Κα. σωφρονεῖς;
Ερ. Πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσι
Πάντ' ἀγάθ' ἕωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μέλι,
Ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν.
Νυνὶ δὲ πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
Κα. Οὔκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
Ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων. Ερ. οἴμοι τάλας,
Οἴμοι πλακοῦντος τοῦν τετράδι πεπεμμένου.
Κα. Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς.
Ερ. Οἴμοι δὲ κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήσθιον.
Κα. Ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Ερ. Σπλάγχνων τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήσθιον.
Κα. Ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν.
Ερ. Οἴμοι δὲ κύλικος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
Κα. Ταύτην ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.
Ερ. Ἆρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
Κα. Εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν,
Ερ. Εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον,
Δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν,
Ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον Κα. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
Ερ. Καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
Ὑφέλου ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
Κα. Ἐφ' ᾧτε μετέχειν αὐτὸς ὦ τοιχωρύχε.
Ἧκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
Ερ. Ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
Κα. Οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
Ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
Ερ. Μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ φυλὴν κατέλαβες.
Ἀλλ' οὖν σύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.

Γρ. Ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.
Νε. Ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. Χρ. θάῤῥει, μὴ φοβοῦ,
Οὐ γὰρ βιάσεται. Νε. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
Ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον.
Γρ. Βάδιζ'. ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
Χρ. Ὡς εὐτόνως ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ γραΐδιον,
Ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται. ΧΟΡΟΥ.
Κα. Τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν, τουτὶ τί ἦν;
Οὐδεὶς ἔοικεν. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
Φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. Ερ. σέ τοι, σέ τοι
Λέγω καρίων ἀνάμεινον. Κα. οὗτος εἰπέ μοι,
Σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;
Ερ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἔμελλον. εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.
Ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
Ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
Ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,
Ἔπειτα σαυτόν, εἶτα τὴν ὗν. Κα. εἰπέ μοι
Τί δ' ἐστίν; Ερ. ὁ Ζεὺς ὦ πόνηρε βούλεται
Ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον,
Ἁπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
Κα. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
Ἀτὰρ διατί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
Ἡμᾶς; Ερ. ὁτιὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
Εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
Ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
Οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν
Ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς. Κα. μὰ Δί', οὐδέ γε
Θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
Ερ. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει.

Πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
Νε. Οὐκοῦν μέν γ' ἂν εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
Χρ. Οὐ δῆτ' ἐπεὶ μὲν νῦν καπηλικῶς ἔχει.
Εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
Ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου γε τὰ ῥάκη.
Γρ. Γέρων ἀνὴρ ὤν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Νε. Πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε, καὶ τῶν τιτθίων
Ἐφάπτεταί σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
Γρ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ' ὦ βδελυρὲ σύ.
Χρ. Μὰ τὴν ἑκάτην οὐ δῆτα, μαινοίμην γὰρ ἄν.
Ἀλλ' ὦ νεανίσκ', οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
Μισεῖν σε ταύτην. Νε. ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.
Χρ. Καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. Νε. τί κατηγορεῖ;
Χρ. Εἶναί σ' ὑβριστήν φησι, καὶ λέγειν ὅτι
Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι.
Νε. Ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. Χρ. τὸ, τί;
Νε. Αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν. ἐπεὶ
Οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν.
Νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, συλλαβὼν τὴν μείρακα.
Χρ. Οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως
Εἶναι μετ' αὐτῆς. Γρ. ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;
Νε. Οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ
Ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.
Χρ. Ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
Πίνειν, συνεκποτέον ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.
Νε. Ἀλλ' ἐστι κομιδῇ τρύξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
Χρ. Οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
Νε. Ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω. τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
Ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ' οὓς ἔχω.

Γρ. Ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
Χρ. Ὀρθῶς γε. νῦν δέ γ' οὐκ ἔτι ζῆν σ' οἴεται.
Γρ. Ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ' ὦ φίλτατε.
Χρ. Οὔκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γέ μοι δοκεῖς.
Γρ. Διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διελκύσαις.
Χρ. Εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλία.
Γρ. Καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
Οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω,
Ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. Χρ. φαίνεται.
Στεφάνους γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.
Νε. Ἀσπάζομαι. Γρ. τί φησιν; Νε. ἀρχαία φίλη
Πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.
Ερ. Τάλαιν' ἐγώ, τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
Χρ. Ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑωρακέναι.
Ερ. Ποίου χρόνου ταλαίναθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
Χρ. Τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.
Μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
Γρ. Οὔκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰεὶ τοῖς τρόποις.
Νε. Ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
Ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει. Ερ. ἆ. ἆ.
Τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ'. Χρ. εὖ μέντοι λέγει.
Ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
Ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
Νε. Βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; Γρ. ποῖ τάλαν;
Νε. Αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα. Γρ. παιδιὰν τίνα;
Νε. Πόσους ἔχεις ὀδόντας; Χρ. ἀλλὰ γνώσομαι
Κἄγωγ'. ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
Νε. Ἀπόπσον. ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
Γρ. Ταλάντατ' ἀνδρῶν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,

Χρ. Δῆλον, ὅτι τὸν τρόπον τις οὐ μοχθηρὸς ἦν,
Ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ' ἥδεται φακῇ,
Πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιε.
Γρ. Καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁσημέραι, νὴ τὼ θεὼ
Ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμήν.
Χρ. Ἐπ' ἐκφοράν. Γρ. μὰ Δί' ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
Ἐρῶν ἀκοῦσαι. Χρ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
Γρ. Καὶ νὴ Δί', εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,
Νιττάριον ἂν καὶ βάττιον ὑπεκορίζετο.
Χρ. Ἔπειτ' ἴσως ᾔτησεν ἄν σ' ὑποδήματα.
Γρ. Μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
Ἐπὶ τῆς ἁμάξης, ὅτι προσέβλεψέν μέ τις,
Ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
Οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
Χρ. Μόνος γὰρ ἥδεθ' ὡς ἔοικεν ἐσθίων.
Γρ. Καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.
Χρ. Ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
Γρ. Ὄζειν τε τῆς χροιᾶς ἔφασκεν ἡδύ μου.
Χρ. Εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.
Γρ. Τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι, μαλακὸν καὶ καλόν.
Χρ. Οὐ σκαιὸς ἦν ἅνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
Γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.
Γρ. Ταῦτ' οὖν ὁ θεός, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
Φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
Χρ. Τί γὰρ ποιήσει φράζε, καὶ πεπράξεται.
Γρ. Ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία,
Τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ, πάλιν μ' ἀντευποιεῖν.
Ἢ μηδ' ὁτιοῦν δίκαιον ἀγαθὸν ἔστ' ἔχειν.
Χρ. Οὐκοῦν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;

Χρ. Οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
Γρ. Ακουέ νυν. ἦν δή μοι τι μειράκιον φίλον,
Πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν,
Καὶ χρηστόν. εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ,
Απαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς.
Εγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν.
Χρ. Τί δ' ἦν ὅ,τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
Γρ. Οὐ πολλά. καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ᾐσχύνετο,
Αλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν
Εἰς ἱμάτιόν γ', ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα,
Καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον
Εκέλευσεν ἂν, τῇ μητρί τε θοἰματίδιον,
Πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
Χρ. Οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Απόλλω ταῦτά γε
Εἴρηκας. ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ᾐσχύνετο.
Γρ. Καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
Αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα,
Ινα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.
Χρ. Λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
Γρ. Αλλ' οὐχὶ νυνί γ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει
Τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
Εμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονί,
Καὶ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
Επόντα πεμψάσης, ὑπειπούσης θ' ὅτι
Εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι. Χρ. τί σ' ἔδρασ' εἰπέ μοι.
Γρ. Αμυτά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονί
Εφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
Καὶ πρὸς, ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων, ὅτι
Πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Ὑμῶν. ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ
Καὶ σύκινον, τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον θεὸν
Ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην.
Ὅτι καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος
Τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν
Τὴν τῶν πολιτῶν, οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. Καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
Ἔχων βαδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε.
Ἔπειτ᾽ ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς, θέρου.
Κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
Κα. Ἀλλ᾽ ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ᾽ αὐτὸν, λαβὼν
Τῶν ὀρχιπέδων. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γνώσεται
Ὅτ᾽ ἐστ᾽ ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
Νὼ δ᾽ εἰσίωμεν ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν. ΧΟΡΟΥ.
Γρ. Ἆρ᾽ ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
Ἀφίγμεθ᾽ ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
Ἢ τῆς ὁδοῦ τοπαράπαν ἡμαρτήκαμεν;
Χο. Ἀλλ᾽ ἴσθ᾽ ἐπ᾽ αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
Ὦ μειρακίσκη, πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.
Γρ. Φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά;
Χρ. Μὴ δῆτ᾽, ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
Ἀλλ᾽ ὅτι μάλιστ᾽ ἐλήλυθας, λέγειν ἐχρῆν.
Γρ. Πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ᾽ ὦ φίλτατε.
Ἀφ᾽ οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
Ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
Χρ. Τί δ᾽ ἐστὶν, ἤπου καὶ σὺ συκοφάντρια
Ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Γρ. μὰ δί᾽ ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. Ἀλλ᾽ οὐ λαχοῦσ᾽ ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
Γρ. Σκώπτεις. ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.

Δι. Οὔκουν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
Αρχειν καθίστησιν. Συ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
Δι. Ο βουλόμενος. Συ. οὔκουν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ;
Ωστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Δι. Νὴ Δία πονηρόν γ' ἆρα προστάτην ἔχει. *
Εκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἂν, ἡσυχίαν ἔχων
Ζῆν ἀργός; Συ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
Εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
Δι. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Συ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
Τὸν πλοῦτον αὐτὸν, καὶ τὸ βάττου σίλφιον.
Δι. Κατάθου ταχέως θοἰμάτιον. Κα. οὗτος, σοὶ λέγει.
Δι. Επειθ' ὑπόλυσαι. Κα. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
Συ. Καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
Ο βουλόμενος. Κα. οὔκουν ἐκεῖνος εἰμ' ἐγώ;
Συ. Οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
Κα. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
Συ. Ορᾷς ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Κα. Αλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.
Συ. Οἴμοι, περιείλημμαι μόνος. Κα. νυνὶ βοᾷς.
Συ. Οἴμοι μάλ' αὖθις. Κα. δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον,
Ιν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
Δι. Μὴ δῆθ' ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ πλούτου πάλαι.
Κα. Επειτα ποῦ καὶ κάλλιον ἀνατεθήσεται,
Η περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
Δι. Τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις εἰπέ μοι.
Κα. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα,
Ωσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτωί.
Συ. Απειμι. γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ

Ο,τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον,
Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.
Κα. Μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ· σάφ' ἴσθ' ὅτι.
Συ. Ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετον;
Δι. Ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
Διαρραγείης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.
Συ. Ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν, ὦ μιαρωτάτω,
Πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὒ ὒ. ὒ ὒ. ὒ ὒ. ὒ ὒ. ὒ ὒ. ὒ ὒ.
Κα. Κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι; Δι. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
Ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται τριβώνιον.
Συ. Ταῦτ' οὖν ἀνάσχετ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
Τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'. οἴμ' ὡς ἄχθομαι,
Ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.
Δι. Σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; Συ. ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
Δι. Καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. Συ. τὸ, τί;
Δι. Γεωργὸς εἶ; Συ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;
Δι. Ἀλλ' ἔμπορος; Συ. ναὶ σκήπτομαί γ' ὅταν τύχω.
Δι. Τί δαί; τέχνην τίν' ἔμαθες; Συ. οὐ, μὰ τὸν Δία.
Δι. Πῶς οὖν διέζης, ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;
Συ. Τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων,
Καὶ τῶν ἰδίων πάντων. Δι. σύ; τί μαθών; Συ. βούλομαι.
Δι. Πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς ὦ τοιχωρύχε,
Εἴ σοι προσῆκον μηδὲν, εἶτ' ἀπεχθάνει;
Συ. Οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
Εὐεργετεῖν μ' ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
Δι. Εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν;
Συ. Τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
Καὶ μὴ 'πιτρέπειν πόθ' ἤν τις ἐξαμαρτάνῃ.

Διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
Πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι.
Δι. Ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.
Προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ,
Ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
Κα. Νὴ Δία καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
Συ. Ποῦ ποῦσθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
Ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως,
Εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς. ὁ δὲ
Πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
Κα. Καὶ τίνα δέδρακε δῆτα ταῦτ'; Συ. ἐμὲ τουτονί.
Κα. Ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;
Συ. Μὰ Δί' οὐμενοῦν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός,
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
Κα. Ὡς σοβαρός, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
Ὁ συκοφάντης. Δι. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
Συ. Σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως, οὐκ ἂν φθάνοις·
Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Κα. οἴμωζ' ἄρα σύ. *
Δι. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα πολλοῦ γ' ἄξιος
Ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς ἔσθ', ὅτι
Τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
Συ. Οἴμοι τάλας, μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
Ἐπεὶ πόθεν θοιμάτιον εἴληφας τοδί.
Ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
Δι. Οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
Τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου, δραχμῆς.
Κα. Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.
Συ. Ἆρ' οὐχ ὕβρις πολλὴ ταῦτ' ἐστί; σκώπτετον,

Εγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
Λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
Εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
Κα. Ηπου σε ταχέως ἀπέλιπεν τὰ χρήματα.
Δι. Κομιδῇ μὲν οὖν. Κα. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος;
Δι. Κομιδῇ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην οὓς τέως
Εὐηργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους
Οντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ.
Οἱ δ' ἐξετρέποντο, κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
Κα. Καὶ κατεγέλων γ' εὖ οἶδ' ὅτι. Δι. κομιδῇ μὲν οὖν.
Αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
Κα. Αλλ' οὐχὶ νῦν. Δι. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
Προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
Κα. Τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν,
Ο φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτὶ, φράσον.
Δι. Καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
Κα. Μῶν οὖν ἐμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
Δι. Οὔκ. ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.
Κα. Τὰ δ' ἐμβάδια; Δι. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
Κα. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; Δι. νὴ τὸν δία.
Κα. Χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
Συ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
Καὶ τρισκακοδαίμων, καὶ τετράκις, καὶ πεντάκις,
Καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις. ἰού, ἰού.
Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
Κα. Απολλον ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι,
Τί ποτ' ἐστὶν ὅ, τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν.
Συ. Οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα;
Απολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας

Ἀνίσταθ᾽ ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας. ΧΟΡΟΥ.
Κα. Ὡς ἡδὺ πράττειν ὦνδρες ἔστ᾽ εὐδαιμόνως.
Καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ᾽ οἴκοθεν.
Ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
Ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν,
Οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμά τι.
Ἡ μὲν σιπύη μεστή ᾽στι λευκῶν ἀλφίτων,
Οἱ δ᾽ ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
Ἅπαντα δ᾽ ἡμῖν ἀργυρείου καὶ χρυσίου
Τὰ σκευάρια πλήρη ᾽στὶν, ὥστε θαυμάσαι.
Τὸ φρέαρ δ᾽ ἐλαίου μεστόν. αἱ δὲ λήκυθοι
Μύρου γέμουσι. τὸ δ᾽ ὑπερῷον, ἰσχάδων.
Ὀξὶς δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρα,
Χαλκῆ γέγονε. τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς,
Τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροῦς πάρεσθ᾽ ὁρᾶν.
Ὁ δ᾽ ἰπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
Στατῆρσι δ᾽ οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
Χρυσοῖς. ἀποψώμεσθα δ᾽ οὐ λίθοις ἔτι,
Ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.
Καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
Ὗν, καὶ τράγον, καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος.
Ἐμὲ δ᾽ ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
Ἔνδον μένειν ἦν, ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.
Δι. Ἕπου μετ᾽ ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
Ἴωμεν. Κα. ἔα, τίς ἐσθ᾽ ὁ προσιὼν οὑτοσί;
Δι. Ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ᾽ εὐτυχής.
Κα. Δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις ὡς ἔοικας εἶ.
Δι. Μάλιστ᾽. Κα. ἔπειτα τοῦ δέῃ; Δι. πρὸς τὸν θεὸν
Ἥκω. μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.

Ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
Χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
Αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφοράς,
Οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον,
Τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
Ἔφυγον, εἰδὼς οὐδὲν ὁ τλήμων ἐγώ.
Ὡς οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ' οὐδὲ ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.
Ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
Δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
Ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.

Χρ. Βάλλ' ἐς κόρακας, ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι,
Οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράττῃ τις εὖ.
Νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια
Ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
Ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε, ποῖος οὐκ ὄχλος
Περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

Γυ. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
Φέρε νῦν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
Ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. Πλ. μηδαμῶς.
Ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
Πρώτιστα, καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν
Πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.

Γυ. Εἶτ' οὐχὶ δέξῃ ταῦτα τὰ καταχύσματα;

Πλ. Ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος.
Ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
Οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
Ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
Προβαλόντ' ἐπὶ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν.

Γυ. Εὖ πάνυ λέγεις, ὡς δὲ Ξενίλης οὑτοσὶ

Εγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
Εγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
Οτι βλέπειν ἐποίησε τὸν πλοῦτον ταχύ,
Τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
Γυ. Οσην ἔχεις τὴν δύναμιν ὦναξ δέσποτα.
Ατὰρ φράσον μοι ποῦ 'σθ' ὁ πλοῦτος. Κα. ἔρχεται.
Αλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
Οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
Εχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠσπάζοντο, καὶ
Εδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
Οσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συχνήν,
Οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
Οφρῦς συνῆγον, ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
Οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
Γελῶντες, εὐφημοῦντες. ἐκτυπεῖτο δὲ
Εμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
Αλλ' εἷα ἅπαξ ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
Ορχεῖσθε, καὶ σκιρτᾶτε, καὶ χορεύετε.
Οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
Ως ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
Γυ. Νὴ τὴν Εκάτην κἀγὼ γ' ἀναδῆσαι βούλομαι
Εὐαγγέλιά σ' ἐν κριβανιτῶν ὁρμαθῷ,
Τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. Κα. μή νυν μέλλ' ἔτι.
Ως ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
Γυ. Φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα,
Ωσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Κα. Εγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Πλ. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον,

Oπως γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν δία.
Πρῶτον δὲ πάντων, τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
Καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
Σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς τηνίων. ἔπειτ᾽ ἔφλα
Εν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνύων ὀπόν,
Καὶ σχῖνον. εἶτ᾽ ὄξει διέμενος σφηττίῳ,
Κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ᾽ ἐκστρέψας, ἵνα
Οδυνῷτο μᾶλλον, ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν,
Εφευγ᾽ ἀναΐξας. ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη,
Ενταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
Ιν᾽ ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.

Γυ. Ως φιλόπολίς τις ἔσθ᾽ ὁ δαίμων καὶ σοφός.

Κα. Μετὰ τοῦτο, τῷ πλούτωνι παρεκαθέζετο.
Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
Επειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβών,
Τὰ βλέφαρα περιέψησεν. ἡ Πανάκεια δὲ
Κατεπέτασ᾽ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,
Καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον. εἶθ᾽ ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
Εξηξάτην οὖν δύο δράκοντ᾽ ἐκ τοῦ νεώ,
Υπερφυεῖς τὸ μέγεθος. Γυ. ὦ φίλοι θεοί.

Κα. Τούτω δ᾽ ὑπὸ τὴν φοινικίδ᾽ ὑποδύνθ᾽ ἡσυχῇ,
Τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γέ μοι δοκεῖν.
Καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
Ο πλοῦτος ὦ δέσποιν᾽ ἀνεστήκει βλέπων.
Εγὼ δὲ τὼ χεῖρ᾽ ἀνεκρότησ᾽ ὑφ᾽ ἡδονῆς,
Τὸν δεσπότην δ᾽ ἤγειρον. ὁ θεὸς δ᾽ εὐθέως
Ηφάνισεν αὑτὸν, οἵ τ᾽ ὄφεις ἐς τὸν νεών.
Οἱ δ᾽ ἐγκατακείμενοι παρ᾽ αὐτῷ, πῶς δοκεῖς
Τὸν πλοῦτον ἠσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ᾽ ὅλην.

Εγρηγόρεσαν

Επὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
Ο γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο.
Τὸ γραΐδιον δ' ὡς ᾔσθετο δή μου τὸν ψόφον,
Τὴν χεῖρ' ὑφῄρει. κᾆτα συρίξας ἐγὼ
Οδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὢν ὄφις.
Ηδ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
Κατέκειτο δ' αὑτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ,
Υπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
Κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων,
Επειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν ἀνεπαυόμην.

Γυ. Ο δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄειν; Κα. οὐδέπω.
Μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γελοῖον δῆτά τι
Εποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μέγα πάνυ
Απέπαρδον. ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

Γυ. Ηπου σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο;

Κα. Οὔκ. ἀλλ' Ιασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα
Υπηρυθρίασε, χ' ἡ Πανάκει' ἀπεστράφη,
Τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ', οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

Γυ. Αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; Κα. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισεν.

Γυ. Λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν.

Κα. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. Γυ. αἲ τάλαν.

Κα. Μετὰ ταῦτά γ' εὐθὺς ἐγὼ μὲν συνεκαλυψάμην
Δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
Σκοπῶν περιῄειν πάντα κοσμίως πάνυ.
Επειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
Παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.

Γυ. Λίθινον; Κα. μὰ Δί', οὐ δῆτ' οὐχὶ τόγε κιβώτιον.

Γυ. Σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
Ος ἐγκεκαλύφθαι φῄς; Κα. διὰ τοῦ τριβωνίου,

Επειτ' ἐλοῦμεν. Γυ. νὴ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
Ανὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
Κα. Επειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.
Επεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
Καθωσιώθη, πέλανος ἡφαίστου φλογί,
Κατεκλίνομεν τὸν πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν,
Ημῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
Γυ. Ησαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ.
Κα. Εἷς μέν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός,
Κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν.
Ετεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
Εχοντες. ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας,
Ημῖν παρήγγειλεν καθεύδειν τοῦ θεοῦ
Ο πρόπολος, εἰπὼν εἴ τις αἴσθηται ψόφου,
Σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
Κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με
Αθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη
Ολίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γρᾳδίου,
Εφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι,
Επειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
Τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
Απὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
Περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
Εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον.
Επειτα ταῦθ' ἥγιζεν εἰς σάκταν τινά.
Κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος,
Επὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.
Γυ. Ταλάντατ' ἀνδρῶν οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
Κα. Νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με,

Γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
Ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
Ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρυσοῦ τρόπου.

Χο. Τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων;
Φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρυσοῦ τινος.

Κα. Ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
Μᾶλλον δ' ὁ πλοῦτος αὐτός. ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
Ἐξωμμάτωται, καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.

Χρ. Λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.

Κα. Πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ', ἤν τε μή.

Χο. Ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα, καὶ
Μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν.

Γυ. Τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἆρ' ἀγ' ἀγγελεῖ
Χρυσόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
Ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.

Κα. Ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον ὦ δέσποιν', ἵνα
Καὐτὴ πίῃς, φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα.
Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

Γυ. Καὶ ποῦ 'στιν; Κα. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.

Γυ. Πέραινε τοίνυν ὅ,τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.

Κα. Ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
Ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.

Γυ. Μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. Κα. μὴ τἀγαθὰ
Ἃ νῦν γεγένηται; Γυ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.

Κα. Ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν,
Ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
Νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον, μακάριον κεὐδαίμονα,
Πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,

Ἐπι μηδ' ὁποιῶ.
Οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.
Πε. Ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει;
Χρ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.
Πε. Τί πάθω τλήμων;
Χρ. Ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
Πε. Εἶμι δὲ ποῖ γῆς;
Χρ. Ἐς τὸν κύφων'. ἀλλ' οὐ μέλλειν
Χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύτειν.
Πε. Ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ
Μεταπέμψεσθον.
Χρ. Τότε νοστήσεις, νῦν δὲ φθείρου.
Κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστί,
Σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.
Βλ. Νὴ Δί' ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν
Εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
Τῆς τε γυναικός, καὶ λουσάμενος
Λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου,
Τῶν χειροτεχνῶν,
Καὶ τῆς πενίας καταπαρδεῖν.
Χρ. Αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ 'πίτριπτος οἴχεται.
Ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
Ἐγκατακλινοῦντες ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
Βλ. Καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
Ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.
Χρ. Ὦ παῖ Καρίων τὰ στρώματ' ἐκφέρειν ἐχρῆν,
Αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον ὡς νομίζεται,
Καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα. ΧΟΡΟΥ.
Κα. Ὦ πλεῖστα θησείοις μεμυστυλημένοι.

Ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
Χρ. Ἀλλ᾽ οὐ ψεύδει τούτων γ᾽ οὐδὲν καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα.
Ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ᾽ οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς,
Ὅτι γε ζητεῖς τοῦτ᾽ ἀναπείσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
Πενία πλούτου. Π. καὶ σύ γ᾽ ἐλέγξαι μ᾽ οὔπω δύνασαι περὶ τούτου,
Ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. Χ. καὶ πῶς φεύγουσί σ᾽ ἅπαντες;
Πε. Ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ᾽ ἔστι μάλιστα
Ἀπὸ τῶν παίδων. τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι φρονοῦντας ἄριστα
Αὐτοῖς, οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ᾽ ἐστὶ δίκαιον.
Χρ. Τὸν Δία φήσεις ἆρ᾽ οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον;
Κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει, ταύτην δ᾽ ἡμῖν ἀποπέμπει.
Πε. Ἀλλ᾽ ὦ κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμ
Ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτό γε δὴ φανερῶς σε διδάξω. (φω.
Εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα,
Ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι᾽ ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
Ἀνεκήρυττεν τῶν ἀθλητῶν τοὺς νικῶντας, στεφανώσας
Κοτίνου στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.
Χρ. Οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος.
Φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι
Λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ᾽ ἑαυτῷ.
Πε. Πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ᾽ αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι,
Εἰ πλούσιος ὢν, ἀνελεύθερός ἐσθ᾽ οὑτωσὶ καὶ φιλοκερδής.
Χρ. Ἀλλά γε σ᾽ ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν, κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας.
Πε. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ᾽ ἔστ᾽ ἀγάθ᾽ ὑμῖν
Διὰ τὴν πενίαν; Χρ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
Εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη (γειν.
Τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας, δεῖπνον κατὰ μῆνα προσά
Τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
Ἀλλὰ φθείρου, καὶ μὴ γρύζῃς

Στιβάδα δὲ σχοίνων, κόρεων μεστὴν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει. (καὶ
*Καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν. ἀντὶ δὲ προσκεφα
Λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ. σιτεῖσθαι δ᾽ ἀντὶ μὲν ἄρτων
Μαλάχης πτόρθους. ἀντὶ δὲ μάζης, φυλλεῖ᾽ ἰσχνῶν ῥαφανίδων.
Ἀντὶ δὲ θράνους, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος. ἀντὶ δὲ μάκτρας,
Πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἆρά γε πολλῶν
Ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ᾽ αἰτίαν οὖσαν;
Πε. Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ᾽ ὑπεκρούσω.
Χρ. Οὐκοῦν δήπου πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
Πε. Ὑμεῖς γ᾽, οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
Ἀλλ᾽ οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθε βίος. οὐ μὰ Δί᾽, οὐδέ γε μέλλει.
Πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστι μηδὲν ἔχοντα.
Τοῦ δὲ πένητος, ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα,
Περιγίγνεσθαι δ᾽ αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ᾽ ἐπιλείπειν.
Χρ. Ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
Εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας, καταλείψει μὴ δὲ ταφῆναι.
Πε. Σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν, τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
Οὐ γιγνώσκων, ὅτι τοῦ πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας,
Καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες,
Καὶ γαστρώδεις, καὶ παχύκνημοι, καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς.
Παρ᾽ ἐμοὶ δ᾽ ἰσχνοὶ, καὶ σφηκώδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
Χρ. Ὑπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.
Πε. Περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν, κἀναδιδάξω,
Ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ᾽ ἐμοῦ, τοῦ πλούτου δ᾽ ἐστὶν ὑβρίζειν.
Χρ. Πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν, καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν.
Βλ. Νὴ τὸν Δί᾽ εἴ γε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι;
Πε. Σκέψαι τοίνυν γ᾽ ἐν ταῖς πόλεσι τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν
Ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,
Πλουτήσαντες δ᾽ ἀπὸ τῶν κοινῶν, παραχρῆμ᾽ ἄδικοι γεγένηνται.

Οὐδεὶς. ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν, ἐθελήσει
Τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν,
Ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ σκυτοδεψεῖν,
Ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι,
Ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσι;
Χρ. Λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ κατέλεξας,
Οἱ θεράποντες μοχθήσουσι. Πε. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;
Χρ. Ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. Π. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
Ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; Χ. κερδαίνειν βουλόμενός τις
Ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν.
Πε. Ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδεὶς, οὐδ' ἀνδραποδιστὴς,
Κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει
Κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ, τοῦτο ποιῆσαι; (χθεῖν,
Ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς, καὶ σκάπτειν, τἄλλα τε μο-
Ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. Χ. ἐς κεφαλήν σοι.
Πε. Ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν, οὐ γὰρ ἔσονται,
Οὔτ' ἐν τάπησιν, τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος;
Οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον.
Οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.
Καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστὶ, πάντων τούτων ἀποροῦντας;
Παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν δεῖσθον. ἐγὼ γὰρ
Τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
Διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν, ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει. (νείου,
Χ. Σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν φῴδων ἐκ βαλα-
Καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων, καὶ γραϊδίων κολοσυρτοῦ,
Φθειρῶν τ' ἀριθμὸν, καὶ κωνώπων, καὶ ψυλλῶν; οὐδὲ λέγω σοι
Ὑπὸ τοῦ πλήθους αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
Ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις. ἀλλ' ἐπανίστω.
Πρὸς δέ γε τούτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος· ἀντὶ δὲ κλίνης,

Βλ. Ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσι;
Χρ. Ταύτῃ γε· νῷν δὲ δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.
Πε. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ', ἢ τί γ' ἂν
Ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι.
Χο. Ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ᾧ νικήσετε τήνδι,
Ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.
Χρ. Φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
Ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον.
Τοὺς δὲ πονηροὺς, καὶ τοὺς ἀθέους, τούτων τἀναντία δήπου.
Τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι,
Βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.
Ἢν γὰρ ὁ πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ,
Ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται, κοὐκ ἀπολείψει.
Τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται, κᾆτα ποιήσει
Πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου, τά τε θεῖα σέβοντας,
Καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον;
Βλ. Οὔτις. ἐγώ σοι τούτου μάρτυς, μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.
Χρ. Ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
Τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;
Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροὶ
Ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι. πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ,
Πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν, μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.
Οὐκοῦν εἶναί φημ' ἢ παύσει ταῦτ', ἢν βλέψῃ ποθ' ὁ πλοῦτος,
Ὁδὸν ἥντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω πορίσειεν.
Πε. Ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν
Δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν.
Εἰ τοῦτο γένοιθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
Εἰ γὰρ ὁ πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέ τ' ἴσον ἑαυτὸν,
Οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων, οὔτε σοφίαν μελετῴη

πε. Γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε
Ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;
Χρ. Σὺ δ' ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη τί λοιδορεῖς
Ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;
πε. Οὐδὲν γὰρ ὦ πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
Ἀδικεῖν με, τὸν πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
Βλέψαι πάλιν; Χρ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
Εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν;
πε. Τί δ' ἂν γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ'; Χρ. ὅ, τι;
Σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
πε. Ἐμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
Κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους; Χρ. ὅ, τι;
Εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.
πε. Καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
Τὸ πρῶτον αὐτοῦ. κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
Ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
Ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μή,
Ποιεῖτον ἤδη τοῦτ', ὅ, τι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ.
Χρ. Τουτὶ σὺ τολμᾷς ὦ μιαρωτάτη λέγειν;
πε. Καὶ σύ γε διδάσκου. πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
Ἅπανθ' ἁμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
Εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους.
Βλ. Ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;
Πε. Οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθῃς.
Βλ. Καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν, ἰού, ἰού,
Τοιαῦτ' ἀκούων; Πε. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
Χρ. Τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
Ἐὰν γ' ἁλῷς; Πε. ὅ, τι σοι δοκεῖ. Βλ. καλῶς λέγεις.
Πε. Τὸ γὰρ αὐτό γ' ἐὰν ἡττᾶσθε, καὶ σφῷ δεῖ παθεῖν.

Χρ. Ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας. Βλ. οὐκοῦν κλαύσεται.
Πε. Οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; Χρ. πανδοκεύτριαν,
Ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
Ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.
Πε. Ἀληθές; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον
Ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
Χρ. Οὔκουν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίνεται.
Ἀλλ' ἥτις εἶ, λέγειν ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
Πε. Ἣ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
Ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
Βλ. Ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων,
Ἡ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
Πε. Πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
Βλ. Ἄναξ Ἄπολλον, καὶ θεοί, ποῖ τις φύγοι;
Χρ. Οὗτος, τί δρᾷς ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
Οὐ παραμενεῖς; Βλ. ἥκιστα πάντων. Χρ. οὐ μενεῖς;
Ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
Βλ. Πενία γάρ ἐστιν ὦ πόνηρ', ἧς οὐδαμοῦ
Οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξωλέστερον.
Χρ. Στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. Βλ. μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. Καὶ μὴν λέγω δεινότατον ἔργον παραπολὺ
Ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
Ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα.
Τηνδὶ δεδιότε, μὴ δὲ διαμαχούμεθα.
Βλ. Ποίοισιν ὅπλοις, ἢ δυνάμει πεποιθότες;
Ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα,
Οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;
Χρ. Θάρρει. μόνος γὰρ οὗτος οἶδ' ὁ θεός, ὅτι
Τρόπαιον ἀναστήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.

Χρ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ. Βλ. τὸν θαλάττιον λέγεις;
Χρ. Εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
Βλ. Εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
Χρ. Οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. Βλ. τί φῄς;
Οὐ τῷ μεταδοῦναι; Χρ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα. Β. τί;
Χρ. Βλέψαι ποιῆσαι νώ. Βλ. τίνα βλέψαι; φράσον.
Χρ. Τὸν πλοῦτον, ὥσπερ τὸ πρότερον ἑνί γε τῷ τρόπῳ.
Βλ. Τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; Χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
Χρ. Ἀλλ', ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
Βλ. Οὔκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινα.
Χρ. Τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
Οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδέν ἐστ', οὔθ' ἡ τέχνη.
Βλ. Σκοπῶμεν. Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. Βλ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
Χρ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην
Ἐγὼ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ,
Κράτιστόν ἐστι. Βλ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.
Μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυε πράττων ἕν γέ τι.
Χρ. Καὶ δὴ βαδίζω. Βλ. σπεῦδέ νυν. Χρ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.
Πε. Ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον
Τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπικείω κακοδαίμονε.
Ποῖ, ποῖ, τί φεύγετον, οὐ μενεῖτον; Χρ. ἡράκλεις.
Πε. Ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς.
Τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,
Ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε,
Οὔτε θεὸς, οὔτ' ἄνθρωπος. ὥστ' ἀπολώλατον.
Χρ. Σὺ δ' εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
Βλ. Ἴσως ἐριννύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.
Βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.

Βλ. Αλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
Αλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.
Χρ. Σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις, ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
Ζητεῖς μεταλαβεῖν. Βλ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;
Χρ. Τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
Βλ. Μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; Χρ. κακοδαιμονᾷς.
Βλ. Αλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;
Χρ. Οὐ δῆτ' ἔγωγ'. Βλ. ὦ ἡράκλεις, φέρε, ποῖ τις οὖν
Τράποιτο; τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.
Χρ. Κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
Βλ. Ω τᾶν, ἐγώ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
Εθέλω διαπρᾶξαι, πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
Τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.
Χρ. Καὶ μὴν φίλος γ' αὖ μοι δοκῇς νὴ τοὺς θεοὺς,
Τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας γε λογίσασθαι δώδεκα.
Βλ. Ορῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
Ικετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων,
Καὶ τῆς γυναικὸς, κοὐ διοίσοντ' ἄντικρυς
Τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν, τῶν Παμφίλου.
Χρ. Οὐκ ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
Εγωγε, καὶ τοὺς δεξιοὺς, καὶ σώφρονας
Απαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Βλ. τί σὺ λέγεις,
Οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; Χρ. οἴμοι τῶν κακῶν
Απολεῖς. Βλ. σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Χρ. Οὐ δῆτ'. ἐπεὶ τὸν πλοῦτον ὦ μοχθηρὲ σὺ
Εχω. Βλ. σὺ πλοῦτον; ὁποῖον; Χρ. αὐτὸν τὸν θεόν.
Β. καὶ ποῦ 'στιν; Χ. ἔνδον. Β. ποῦ; Χ. παρ' ἐμοί. Β. παρὰ σοί; Χ. πάνυ.
Βλ. Οὐκ ἐς κόρακας; πλοῦτος παρὰ σοί; Χρ. νὴ τοὺς θεούς.
Βλ. Λέγεις ἀληθῆ; Χρ. φημί. Βλ. πρὸς τῆς ἑστίας;

Ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
Ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
Ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστόν, χ' ὅπως
Χρηστόν τι πράττων, τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
Οὔκουν ἐπιχώριόν τι πρᾶγμ' ἐργάζεται.
Χρ. Ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας, ἐρῶ μὰ τοὺς θεοὺς
Ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν.
Ὥστε μετέχειν ἔξεστιν, εἶ γὰρ τῶν φίλων.
Βλ. Γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;
Χρ. Ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
Ἔνι γάρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
Βλ. Ποῖός τις; Χρ. οἷος; Βλ. λέγ' ἀνύσας ὅ, τι φῄς ποτε.
Χρ. Ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί.
Ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρῖφθαι τὸ παράπαν.
Βλ. Τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
Καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό, τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
Οὕτως ὑπερπλουτεῖν, τό, τ' αὖ δεδοικέναι,
Πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου.
Χρ. Πῶς δ' οὐδὲν ὑγιές; Βλ. εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία,
Ἐκεῖθεν ἥκεις, ἀργύριον ἢ χρυσίον
Παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
Χρ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Βλ. Παῦσαι φλυαρῶν ὦ 'γαθ', οἶδα γὰρ σαφῶς.
Χρ. Σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο. Βλ. φεῦ.
Ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός.
Ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.
Χρ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Βλ. Ὡς πολὺ μετέστηχ' ὧν πρότερον εἶχε τρόπων.
Χρ. Μελαγχολᾷς ὤνθρωπε νὴ τὸν οὐρανόν.

Χο. Οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
Καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
Λαβόντες ὑπὸ φιληδίας,
Τὸν Λαερτίου μιμούμενοι, τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
Μινθώσομέν θ', ὥσπερ τράγου,
Τὴν ῥῖνα. σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Κα. Ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
Ὑμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ'.
Σθ'. Ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη, λάθρα
Βουλήσομαι τοῦ δεσπότου,
Λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
Μασώμενος τὸ λοιπὸν, οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

Χρ. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστὶν ὦ 'νδρες δημόται,
Ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν.
Ἀσπάζομαι δ', ὁτιὴ προθύμως ἥκετε,
Καὶ συντεταγμένως, κοὐ κατεβλακευμένως.
Ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
Ἔσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντες τοῦ θεοῦ.

Χο. Θάῤῥει, βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
Δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα
Ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ κκλησίᾳ,
Αὐτὸν δὲ τὸν πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.

Χρ. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
Προσιόντα. δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
Ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

Βλ. Τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη, πόθεν, καὶ τίνι τρόπῳ,
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
Καίτοι λόγος γ' ἦν, νὴ τὸν Ἡρακλέα, πολὺς

Ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν,
Ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
Οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προθύμως
Δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
Κα. Ἀλλ' οὐκ ἔτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν πλοῦτον γὰρ ὦνδρες ἥκει
Ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
Χο. Ὄντως γάρ ἐστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;
Κα. Νὴ τοὺς θεούς, Μίδαις μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε.
Χο. Ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ βούλομαι χορεῦσαι
Ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
Κα. Καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι, θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
Μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων,
Ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
Βληχώμενοί τε προβατίων
Αἰγῶν τε κιναβρῶντα μέλη,
Ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι, τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.
Χο. Ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν, θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
Βληχώμενοι σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
Πήραν ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, καὶ κραιπαλῶντα
Ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
Εἰκῇ δὲ καταδαρθέντα που,
Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.
Κα. Ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
Ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου πότ' ἐν Κορίνθῳ
Ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους
Μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
Μιμήσομαι πάντας τρόπους,
Ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Ον ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. Πλ. πείθομαι.
Χρ. Τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;
Κα. Ω πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες,
Ανδρες φίλοι, καὶ δημόται, καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
Ιτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν.
Αλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντας ἀμύνειν.
Χο. Οὐκοῦν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
Ως εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη.
Σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
Οτου χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.
Κα. Οὐκοῦν πάλαι δήπου λέγω, σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
Ο δεσπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
Ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
Χο. Εστιν δὲ δὴ τί, καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν;
Κα. Εχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν' ὦ πόνηροι,
Ρυπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδόν.
Οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
Χο. Ω χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν πῶς φὴς, φράσον μοι.
Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
Κα. Πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.
Χο. Μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
Αζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
Κα. Πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
Ηγεῖσθέ μ' εἶναι, κοὐδὲν ἂν νομίζεσθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
Χο. Ως σεμνὸς οὑπίτριπτος. αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
Ιοὺ, ἰοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
Κα. Εν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
Σὺ δ' οὐ βαδίζεις. ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσι.
Χο. Διαῤῥαγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος,

Οστις

Αλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών. Καρ. τί δρῶ λέγε.
Χρ. Τοὺς ξυγγεωργοὺς κάλεσον, εὑρήσεις δ' ἴσως
Εν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
Οπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρών,
Ημῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ πλούτου μέρος.
Κα. Καὶ δὴ βαδίζω, τουτὶ δὲ τὸ κρεάδιον
Τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
Χρ. Εμοὶ μελήσει τοῦτό γ'. ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
Σὺ δ' ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
Εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ', ἡ γὰρ οἰκία
Αὕτη 'στὶν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
Μεστὴν ποιῆσαι, καὶ δικαίως κἀδίκως.
Πλ. Αλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θεοὺς,
Ες οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ.
Αγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
Ην μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
Εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω.
Κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
Αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
Εξαρνός ἐστι μὴ δ' ἰδεῖν με πώποτε.
Ην δ' εἰς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
Πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
Γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
Χρ. Μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
Εγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' ἀεὶ,
Χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
Πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
Αλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
Καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,

Χρ. Σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
Αλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
Πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα.
Κἢν ταῦτ' ἀνύσῃ, τετταράκοντα βούλεται,
Η φησιν, οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ τὸ βίον.
Πλ. Εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ.
Πλὴν ἓν μόνον δέδοικα. Χρ. φράζε τοῦ πέρι.
Πλ. Οπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατὲ
Εχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
Χρ. Νὴ τὸν δί', ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
Δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. Πλ. ἥκιστ', ἀλλά με
Τοιχωρύχος τις διέβαλ'. εἰσδὺς γάρ ποτε
Οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν
Εὑρὼν ἅπαξ ἅπαντα κατακεκλεισμένα.
Εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν, δειλίαν.
Χρ. Μὴ νῦν μελέτω σοι μηδέν, ὡς ἐὰν γένῃ
Ανὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
Βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ λυγκέως.
Πλ. Πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν;
Χρ. Εχω τίν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
Ο φοῖβος αὐτὸς, πυθικὴν σείσας δάφνην.
Πλ. Κ'ἀκεῖνος οὖν ξυνοῖδε ταῦτα; Χρ. φήμ' ἐγώ.
Πλ. Ορᾶτε. Χρ. μὴ φρόντιζε μηδὲν ὦ 'γαθέ.
Εγὼ γὰρ εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἂν δέῃ μ' ἀποθανεῖν,
Αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. Καρ. κἂν βούλῃ γ' ἐγώ.
Χρ. Πολλοὶ δ' ἔσονται χ' ἄτεροι νῷν ξύμμαχοι,
Οσοις δικαίοις οὖσιν, οὐκ ἦν ἄλφιτα.
Πλ. Παπαί. πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.
Χρ. Οὐκ, ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.

Ο δὲ χρυσοχοεῖ, τὸ χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.
Ο δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ.
Ο δὲ κναφεύει τις, ὁ δὲ πλύνει κώδια.
Ο δὲ βυρσοδεψεῖ γ', ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα.
Ο δ' ἁλοὺς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

ΠΛ. Οἴμοι τάλας. τουτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.

Χρ. Μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;

Κα. Εκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;

Χρ. Τί δέ, τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.

Κα. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;

Χρ. Ο Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

Κα. Ο Βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;

Χρ. Αγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;

Κα. Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκά σου μύθους λέγει;

Χρ. Η ξυμμαχία δ' οὐχὶ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;

Κα. Ερᾷ δὲ Λαῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;

Χρ. Ο Τιμοθέου δὲ πύργος; Κα. ἐμπέσοι γέ σοι.

Χρ. Τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
Μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
Καὶ τῶν κακῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.

Κα. Κρατοῦσι γοῦν κἀν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,
Εφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος.

ΠΛ. Εγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν;

Χρ. Καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα.
Ως τ' οὐδὲ μεστός σου γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή.
Ερωτος. Κα. ἄρτων. Χρ. μουσικῆς. Κα. τραγημάτων.

Χρ. Τιμῆς. Κα. πλακούντων. Χρ. ἀνδραγαθίας. Κ. ἰσχάδων.

Χρ. Φιλοτιμίας. Κα. μάζης. Χρ. στρατηγίας. Κα. φακῆς.

Χρ. Οὐκοῦν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥᾳδίως
Παύσειεν εἰ βούλοιτο ταῦτ' ἄν. Πλ. ὅτι τί δή;
Χρ. Ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
Οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἕν,
Μὴ βουλομένου σοῦ. Πλ. πῶς; Χρ. ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως
Ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
Αὐτὸς διδῷς τἀργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
Τὴν δύναμιν ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
Πλ. Τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; Χρ. φήμ' ἐγώ.
Καὶ νὴ Δί', εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλόν,
Ἢ χαρίεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
Ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.
Κα. Ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
Δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
Χρ. Καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς κορινθίας,
Ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ,
Οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν· ἐὰν δὲ πλούσιος,
Τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
Κα. Καὶ τούς γε παῖδας φασὶ ταὐτὸ τοῦτο δρᾶν,
Οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν.
Χρ. Οὐ τούς γε χρηστούς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους. ἐπεὶ
Αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. Καρ. Τί δαί;
Χρ. Ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικούς.
Κα. Αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,
Ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
Χρ. Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα
Ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὑρημένα.
Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.
Ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται,

Μὰ τὸν δί', ὀ γάρ ἐστιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.

Πλ. Ταυτὶ λέγουσι πάντες, ἡνίκ' ἂν δέ μου
Τύχωσ' ἀληθῶς, καὶ γένωνται πλούσιοι,
Ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

Χρ. Ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.

Πλ. Μὰ δί', ἀλλ' ἁπαξάπαντες. Και. οἰμώξει μακρά.

Χρ. Σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσα παρ' ἡμῖν ἢν μένῃς
Γενήσετ' ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
Οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
Ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
Βλέψαι ποιήσας. Πλ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
Οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. Καρ. τί φῄς;
Ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.

Πλ. Ὁ ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἐμ', οὐ
Πύθοιτ' ἂν, ἐπιτρίψειε. Χρ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
Ὅς τις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;

Πλ. Οὐκ οἶδ', ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.

Χρ. Ἀληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων.
Οἴει γὰρ εἶναι τὴν διὸς τυραννίδα,
Καὶ τοὺς κεραυνοὺς, ἀξίους τριωβόλου,
Ἐὰν γ' ἀναβλέψῃς σὺ, κἂν μικρὸν χρόνον;

Πλ. Ἆ. μὴ λέγ' ὦ πόνηρε ταῦτ'. Χρ. ἔχ' ἥσυχος.
Ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ διὸς πολὺ
Μείζω δυνάμενον. Πλ. ἐμὲ σύ; Χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
Αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ ζεὺς τῶν θεῶν;

Κα. Διὰ τ' ἀργύριον. πλεῖστον γὰρ ἔστ' αὐτῷ. Χρ. φέρε,
Τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'; Καρ. ὁδί.

Χρ. Θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;

Κα. Καὶ νὴ δί', εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.

Λέγειν, ἃ κρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος. ἦν
Ἐγὼ γάρ εἰμι πλοῦτος. Χρ. ὦ μιαρώτατε
Ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ᾽ ἐσίγας πλοῦτος ὤν;
Κα. Σὺ πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
Ὦ φοῖβ᾽ ἄπολλον, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες,
Καὶ ζεῦ, τί φῄς, ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; Πλ. ναί.
Χρ. Ἐκεῖνος αὐτός; Πλ. αὐτότατος. Χρ. πόθεν οὖν φράσον
Αὐχμῶν βαδίζεις. Πλ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
Ὃς οὐκ ἐλούσατ᾽ ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.
Χρ. Τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.
Πλ. Ὁ ζεύς με ταῦτ᾽ ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.
Ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον, ἠπείλησ᾽ ὅτι
Ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
Μόνους βαδιοίμην, ὁ δέ μ᾽ ἐποίησεν τυφλὸν,
Ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.
Οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
Χρ. Καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους,
Καὶ τοὺς δικαίους. Πλ. ὁμολογῶ σοι. Χρ. φέρε, τί οὖν
Εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; Πλ. φήμ᾽ ἐγώ.
Χρ. Ὡς τοὺς δικαίους δ᾽ ἂν βαδίζοις; Πλ. πάνυ μὲν οὖν.
Πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου.
Χρ. Καὶ θαῦμά γ᾽ οὐδὲν, οὐδ᾽ ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
Πλ. Ἄφετόν με νῦν. ἴσον γὰρ ἤδη τἀπ᾽ ἐμοῦ.
Χρ. Μὰ Δί᾽, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεσθά σου.
Πλ. Οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματα
Ἐμέλλετόν μοι; Χρ. καὶ σύ γ᾽ ἀντιβολῶ, πιθοῦ.
Καὶ μή μ᾽ ἀπολίπῃς. οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
Ζητῶν ἔτ᾽ ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα.

Χρ. Τῷ τοῦτο κρίνεις; Καρ. δηλονοτιὴ καὶ τυφλῷ,
Γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
Τὸ, μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
Χρ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τουτὶ ῥέπει,
Ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον, ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ,
Ὅς τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ καὶ τοῦ χάριν,
Καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδὶ,
Πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ, τι νοεῖ.
Κα. Ἄγε δὴ σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσον,
Ἢ, τἀπὶ τούτοις δρῶ. Χρ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.
Πλ. Ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. Καρ. μανθάνεις
Ὅς φησιν εἶναι; Χρ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί.
Σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
Ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
Ἐμοὶ φράσον. Πλ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.
Κα. Δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
Χρ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.
Εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.
Πλ. Ὦ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. Χρ. πώμαλα.
Κα. Καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστι δέσποτα,
Ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
Ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, καὶ τὰ λιπὼν,* καταλιπὼν
Ἄπειμ' ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.
Χρ. Ἀλλ' αἶρε ταχέως. Πλ. μηδαμῶς. Χρ. οὔκουν ἐρεῖς;
Πλ. Ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅς τις εἴμ', εὖ οἶδ' ὅτι
Κακόν τί μ' ἐργάσεσθε, κοὐκ ἀφήσετε.
Χρ. Νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ' ἐὰν βούλῃ γε σύ.
Πλ. Μέθεσθέ νυν μου πρῶτον. Χρ. ἠνὶ μεθίεμεν.
Πλ. Ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικ' ἐμὲ

Ἢν μὴ φράσῃς, ὅτι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
Ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοὶ παρέξω πράγματα.
Οὐ γάρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.
Χρ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
Ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. Καρ. λῆρος. οὐ γὰρ παύσομαι
Πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί.
Εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
Χρ. Ἀλλ' οὔ σε κρύψω, τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
Πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
Ἐγὼ θεοσεβὴς, καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
Κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. Καρ. οἶδά τοι.
Χρ. Ἕτεροι δ' ἐπλούτουν ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
Καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί. Καρ. πείθομαι.
Χρ. Ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεὸν,
Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
Ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.
Τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
Πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
Εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἕν,
Ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ, νομίσας ξυμφέρειν.
Κα. Τί δῆθ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
Χρ. Πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί,
Ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
Ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι.
Πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
Κα. Καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; Χρ. τουτῳΐ.
Κα. Εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
Φράζουσαν ὦ σκαιότατέ σοι σαφέστατα,
Ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΟΠΟΙΩΝ ΑΡΙΣΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΣ.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Καρίων οἰκέτης.

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
Δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
Ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
Τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
Κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ, ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ,
Ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
Μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
Ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασι, σοφὸς,
Μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
Ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
Τοὐναντίον δρῶν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα,
Οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται.
Καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένου τὸ παράπαν, οὐδὲ γρῦ.
Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,

Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις δι᾽ ἰάμβων.

Μαντεύεταί δίκαιος ὤν τις καὶ πένης,
Εἰ μεταβαλὼν πλούτου τυχεῖν δυνήσεται.
Ἔχρησεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ᾧ περ ἂν
Ἀνδρὶ περιτύχῃ, πλοῦτος δ᾽ ὁ περιιὼν τυφλός.
Γνοὺς δ᾽ αὐτὸν ἤγαγεν οἴκαδ᾽, ἄλλους δημότας
Καλέσας μετασχεῖν. εἶθ᾽ ὑγιάσαι τὰς κόρας
Εἰσέδυνον, εἰς ἀσκληπιοῦ δ᾽ ἀπήγαγον. ἤδη
Ἀφνω πενία διεκώλυσεν. *
Ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ, τῶν κακῶν
Οὐδεὶς ἐπλούτει, τῶν δ᾽ ἀγαθῶν ἦν τἀγαθά.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Καρίων οἰκέτης.	Χρεμύλος δεσπότης.
Πλοῦτος.	Χορὸς ἀγροίκων.
Βλεψίδημος.	πενία.
Γυνὴ χρεμύλου.	Δίκαιος ἀνήρ.
Ἕτερος ἀνὴρ ἄδικος.	Συκοφάντης.
Γραῦς ἡ φίλη τοῦ μειρακίου.	Νεανίας.
Ἑρμῆς.	Ἱερεὺς διός.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος, καὶ τοῦ αἱμύλλω τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεοφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ καρίων ὀξεκλινιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ. κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν καὶ παροιμία, ἐν καρὸς αἴσῃ, ἤτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ βλεψίδημος δὲ ἤτοι πτωχὸς, ὁ βλέπων ἀεί ποτε εἰς τὸν δῆμον.

ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ ποιητῶν ὀνόματα καὶ δράματα.

Θεοπόμπου δράματα ιζʹ. πλάτωνος δράματα κηʹ.
στράττιδος δράματα ιςʹ. τηλεκλείδου δράματα ςʹ.
φερεκράτους δράματα ιηʹ. φρυνίχου δράματα ιʹ.
κράτητος δράματα ηʹ.

Η ὑπόθεσις τοῦ παρόντος δράματος ἐστιν αὕτη.

Πρεσβύτης τις χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, ἐπερωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἔκδηλον ἁβράν τε μετὰ πᾶσαν αὐτὴν βίον, τοιόνδε δὲ ἐγγίγνεται ὁ χρησμός, χρᾷ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐξιόντι τοῦ ναοῦ, τούτῳ ἕπεσθαι ᾧ πρώτῳ συντύχῃ· καὶ δὴ τυφλῷ καὶ γέροντι συντυχὼν εἵπετο πληρῶν τὸν χρησμόν, ἦν δὲ πλοῦτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ, εἰσάγει εἰς ἀσκληπιοῦ, ἰασάμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ᾽ ᾧ δυσχεράνασα ἡ πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τούτου κατορθώσεσι, πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφυὴς γίνεται, συγκρινομένων τῶν φαύλων τῆς πενίας καὶ τῶν πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ βλεψιδήμου καὶ χρεμύλου, πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισρεόντων, ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς ἀθηνᾶς ἀφιερώσειν τὸ πλούτου ἰνδάλματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως τοιαῦτα. προλογίζει δὲ θεράπων δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ᾐσχύνετο.

μὴν, ἐν ᾧ πάντες οἱ πρὸ ἡμῶν ἐσφάλησαν, ἵνα μὴ αὐτοὺς μιμήσωμαι, οἳ πάντα μὲν ὑπισχνοῦνται, ὥστε τὸν ἀναγινώσκοντα ἑσπερίδων κήπους εὑρηκέναι ἐλπίζειν, ἐντυχόντα δὲ ἐν χρῷ, τῆς ἐλπίδος κατὰ πολὺ ψευσθῆναι. Τοῦτο δὲ κατὰ τοὺς καπήλους σοφίζονται, οἶνον μὲν τὸν ἥδιστον ἔχειν φάσκοντας, ἔσθ᾽ ὅτε δὲ τρύγα διδόντας. Δέξασθε οὖν ὦ νέοι φιλομαθεῖς τὸν ἀριστοφάνην τὰ ὑμέτερα παιδικὰ, καὶ χρῆσθε εὐτυχῶς. Τουτονὶ ἀεὶ ἀνελίττετε, εἰ θησαυροὺς τῶν κροίσου λαμπροτέρους καὶ τιμιωτέρους εὑρεῖν ἐπιθυμεῖτε. οὐδεὶς γὰρ τοῖς ὑμετέροις ἐπιτηδεύμασιν ἑτοιμότερος, οὔτε χρησιμώτερος εἶναι δύναται. εὐτυχεῖτε ἐν τῷ μεταξὺ, καὶ οὐκ εἰς μακρὰν τοὺς ἄλλους τῆς ἑλληνικῆς σοφίας ἡγεμόνας πολὺ καλλίους πασῶν μονονουχὶ τῶν κηλίδων ἀποκαθαρθέντας προσδοκᾶτε.

Ἐνετίῃσι, μηνὸς ἰουλίου ἑβδόμῃ ἐπὶ δέκα, ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας, α φ μ η.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΝΙΝΙΟΣ ΝΕΟΙΣ τοῖς φιλέλλησιν, εὖ πράττειν.

Πολλάκις ἐνθυμουμένῳ μοι τὴν ἐν τῷ νῦν χρόνῳ ἀνδρῶν δοκησισόφων τὴν ἀμαθίαν καὶ ἀναισχυντίαν, θρηνεῖν τοσαύτην δυστυχίαν ἐπέρχεται. καὶ γὰρ τοῦ κέρδους ἥττονες, καὶ τοῦτο μόνον διώκοντες, τοῦ καλοῦ φροντίδα ποιοῦνται οὐδεμίαν. ὅπερ κατὰ τεχνιτῶν μὲν ἁπάντων ἀξίως εἰρημένον, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τῶν τυπογράφων καθάπτεται, οἳ συγγνώμης τυγχάνειν ἧττον ἱκανοί, ὅσῳ καὶ πλείω τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ τὰς πολιτείας βλάπτουσι. καὶ εἰκότως γε. ὅτε παλαιῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν συγγράμματα, ὥσπερ ἑλώρια κύνεσσιν, οἰωνοῖσί τε πᾶσιν, εἰς ἀνδρῶν βαρβάρων καὶ κομιδῇ ἀπαιδεύτων χεῖρας ἐμπίπτουσιν, οἳ οὐχ ὅπως τι τῶν λεγομένων συνιᾶσιν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀναγινώσκειν ἐπίστανται. ὢ τῆς ἀβελτερίας; ὤ, τί καὶ κατ' ἀξίαν αὐτῶν εἴπω; καὶ περὶ τούτων μὲν ἅλις. νυνὶ δὲ ὅ προῄρημαι, ὑμῖν ἐξηγήσομαι. Ιωάννης ὁ Γρύφιος, ἀριστοφάνους τὰς ἕνδεκα κωμῳδίας, ὑμηττείου μέλιτος γεμούσας, καὶ τῆς ἀττικῆς δεινότητος καὶ εὐγλωττίας λείψανον, τυπῶσαι διανοούμενος, ἐμοὶ διείλεκται, ὅπως εἴ τι πταῖσμα τῇ βίβλῳ ἐνείη, τοῦτο διορθώσω. ὅπερ ἐγὼ ἆθλον ἡδέως ὑπέστην, καὶ πάμπολλα μὲν τῶν τραυμάτων ἰασάμην, ἔνια δέ, ὡς ἀνήκεστα, ἀρχαίου ἀντιγράφου οὐκ εὐπορήσας, κατέλιπον, σημειωθέντα γε ἀστερίσκῳ. καθ' ὃ ἰδεῖν ἔξεστι τὴν ἀμέλειαν τῶν πρὸ τοῦ τυπωσάντων, οἳ ἐπὶ οὕτω φανερῶν σφαλμάτων κατέμυσαν. ἀλλ' ἔγωγε κατὰ τὸ τῆς βίβλου τέλος, πολλὰ τῶν ἐπιφανεστέρων διεσημειωσά-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Πλοῦτος.	Plutus.
Νεφέλαι.	Nebulæ.
Βάτραχοι.	Ranæ.
Ιππεῖς.	Equites.
Αχαρνεῖς.	Acharnes.
Σφῆκες.	Veſpæ.
Ορνιθες.	Aues.
Εἰρήνη.	Pax.
Εκκλησιάζουσαι.	Concionantes.
Θεσμοφοριάζουσαι.	Cereri ſacra celebrantes.
Λυσιστράτη.	Lyſiſtrate.

Coll. Rom. Soc. Iesu cat. inscrip. Bib. ...

ΑΡΙΣΤΟΦΑ ΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΟΠΟΙΩΝ ΔΕ ξιωτάτου κωμῳδίαι ἕνδεκα.

ARISTOPHANIS COMOEDIÆ VNDECIM,

Multis metris corruptis, mendisq; plurimis purgatæ, ut emendatiores hactenus non prodierint.

Emendationis ratio ad calcem libri explicatur.

VIRTVTE DVCE

COMITE FORTVNA.

IOAN. GRYPHIVS EXCVDEBAT.

M D XLVIII.

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
19 F
17

Digitized by Google